ஸ்ரீமத்

பகவத் கீதை

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய பாஷ்யத்தோடு

த. சுந்தரராஜ சர்மா

பரிசோதித்து மொழிபெயர்த்தது.

சென்னை

வேதாந்தபோதினி ஆபீஸ்

1907

முகவுரை.

“ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய.” ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா சாஸ்திரமானது **ஸகலவேதார்த்தஸார** மென்றும், **பொருளுணர்தற்குஅரிய** தென்றும், **வேதரஹஸ்ய** மென்றும் ஆன்றோ ரனைவராலும் ஏத்திப் போற்றப்படுகின்ற தென்பது உலகெலாம் அறிந்த உண்மை. ஆகவே, ருக்வேதம் ஸாமவேதம் என்றாற் போல கீதாவேத மெனக் கூறலாகும். அப்படியே, ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் இறுதியிலும் “பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக,[1] உபநிஷத்துக்களாக,[1] ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக விருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்திலே” என இந்நூலினுட் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும், இதற்கு இயைய, இந்நூல் தனக்குள் அமையப்பெற்ற மஹாபாரதத்தை ஐந்தாம்வேத மென்றும், “ஸகலவேதார்த்தமும் பாரதத்தி லிருக்கின்றது ; பாரதார்த்தமுழுவதும் கீதையிலிருக்கின்றது ; ஆதலின், இது ஸகல சாஸ்திரமும் நிறைந்ததாக உயர்த்தி மதிக்கப்படுகின்றது”[2] என்று மஹாபாரதஉரையாசிரியர் நீலகண்டர் பகவத்கீதை உரையின் தொடக்கத்தில் கூறியிருத்தலும், கீதாபாராயண ஆரம்பத்தில் “எல்லா உபநிஷத்துக்களும் பசுக்களாக, கோபாலனென்னும் குழந்தை பால் கறப்பவனாக, அர்ஜுனன் பானூட்டும் கன்றாக, நல்லறிவுடையோர் பால் குடிப்பவராக, கீதை–(சாகாமையைத் தருகின்ற) சிறந்த அமிருதமான பாலாகின்றது” [3] எனத் தியானித்தலும் காண்க.

மேலும், கீதாசாஸ்திரமானது வ்யாஸமகர்ஷிகளால் செய்யப்பட்டது எனக் கூறாது, “மகாபாரதத்தில் வெளியிடப்பட்டது” [4] என்று கூடார்த்ததீபிகையின் இறுதியிலும், “புருஷோத்தமனுடைய திருவாக்காய், கீதை என்னும் பெயருடைத்தாய், வேதவாக்கியங்களின் ரஹஸ்யமாய் எது உள்ளதோ ……” [5]என்று கஅ - ஆம் அத்தியாயத்து சுசு - ஆம் சுலோகத்தின் உரையிலும் **மதுஸூதந ஸரஸ்வதியாரும்**, “கிருஷ்ணத்வைபாயநர், பகவான்உபதேசித்த அதே பொருளை எழுநூறு சுலோகங்களால் சேர்த்தமைத்தனர். அவற்றுள், பெரும்பான்மையாக ஸ்ரீகிருஷ்ண(பகவான்) முகத்தினின்று வெளிவந்த சுலோகங்களையே எழுதலாயினர். அவற்றின் (முன் பின் உள்ள கதாஸந்தர்ப்பத்)தொடர்ச்சிக்காக, தாம் சில சுலோகங்களைச் செய்து

---

1 இந்நூல் யாவரும் மேலாகக்கொண்டு பூஜிக்கத்தக்க மேம்பாட்டை யுடையதாயிருத்தல் பற்றி, இவ்வுயர்வுப்பன்மை இரண்டும் இங்கு வழங்கலாயின.

2 “𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌶𑌃। 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑍀 𑌮𑌤𑌾 ॥”

3 “𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍋 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃। 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌰𑍍𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥”

4 “…𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇…𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌂”

5 “𑌵𑌚𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌜𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂……

சேர்த்தனர். (இதனை,) 'பத்பநாபனுடைய முகாரவிந்தத்தினின்றும் ஸ்வயமாகவே வெளிவந்த கீதைகளையே நன்ருகப் படிக்கவேண்டும். மற்றைய சாஸ்திரவிஸ்தாரங்களால் என்ன?' எனக் கீதாமாஹாத்மியத்தில் கூறப்பட்டிருக்குமாறு (காண்க)"[1] என்று கீதையின் உரைப்பாயிரத்தில் **ஸ்ரீதரஸ்வாமி**களும், "என்னுடைய உயர்ந்த வித்யையானது ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகிய கீதைதான்; ஸம்சயமில்லை..... (அது,) அறிவும் ஆநந்தமுமான கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குத் தன் வாயினல் அருளிச்செய்தது: (ருக், யஜுஸ், ஸாமமென்னும்) மூன்றுவேதமாய்ப் பரமாநந்தமாகி நிற்பது......"[2] என்று **வராஹபுராண**மும் கூறுகிறபடி, பரம்பொருளின் உண்மையை உணர்த்தும் பகவானுடைய திருவாக்குக்குக் **கீதை** என்று பெயர்.

இது, "முற்றுமுணர்ந்தவரான வேதவ்யாஸபகவான் கீதை என்னும் பெயருடைய எழுநூறு சுலோகங்களால் அந்த தருமத்தை பகவான் உபதேசித்தவண்ணம் திரட்டி அமைத்தார்"[3] என்று பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த திருவாக்கினுடைய ஒவ்வொரு பதத்தின் நோக்கத்தையும் சேர்த்துப்பார்த்து ஊகித்தறிவார்க்கு இனிது புலப்படும். ஆகவே, ப்ரஹ்மாவினிடமிருந்து வெளிப்பட்ட ருக் யஜுஸ் ஸாமாதிவேதங்களைப் பாதராயணபகவான் [வ்யாஸர்] ஒழுங்காகத் திரட்டி அமைத்ததுபோல, பகவானிடமிருந்து வெளிப்பட்ட கீதாவேதத்தையும் அப்படியே அமைத்தாரென்க.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட இவ்வேதத்தின் மெய்ப்பொருளைக் கண்டு,உணர்ந்து, உலகத்திற்கு உரைக்கத்தக்க உரிமையுடையார் பகவதவதாரமான மகான்களேயாவர். அத்தகையார் அருளிச்செய்த உரையானது, இந்நூற்பொருளை ஸம்சயவிபரீதமறஉணர்தற்கு எவ்வாற்ருனும் இன்றியமையாதது. ஏனெனில், அவ்வாருன உரையின்றிப் படித்தால், பொருளை அறியவே முடியாது. ஒருகால் முடியுமாயினும், அது புருஷார்த்தம் கைகூடாவண்ணம் கெடுத்து அநர்த்தமும் விளைவிக்கும். எங்ஙனமெனில், "கடலின் ஜலத்தைத் தனது உள்ளங்கையால் விலக்கி, அதனுள் புதைந்து கிடக்கும் ரத்நங்களை ஒரு நல்ல தெப்பத்தின் உதவியின்றி எடுக்க முயல்பவன், சுழல்களில் அகப்பட்டு மூழ்கிவிடுவானன்றே."

இது இங்ஙனம் நிற்க. பிறநாடுகளிற்போல நம் தமிழ்நாட்டிலும் **பகவத் கீதா சாஸ்திர**மானது ஸர்வஜனஸாதாரணமாய்ப் பெரிதும் வழங்குகின்றது. இவ்வாறு வழங்குகின்ற அரிதுணர்பொருளதான இவ்வேதஸாரத்திற்குக் கீழ்க்கூறியவாறு உரிய ஆசார்யர் எவராயினு மாகுக; அவர் அருளிச்செய்த உரையின் ஒரு

---

[1] "[illegible] ..... 'ஸ்ரீ[illegible]தா: [illegible]' இதி"

[2] "[illegible] .... [illegible] ....॥"

[3] 6-ஆம் பக்கத்தில்22,23-ஆம்வரிகளைப்பார்க்க.

முகவுரை.

மொழிபெயர்ப்பாயினும் நம் தமிழ்ப்பாஷையில் கறந்தபால் கறந்தவண்ணம் அவர் சொன்னவாறே அமைந்து வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஆதலால், இச்சாஸ்திரத்திற்கு பகவத்பாதர் அருளிச்செய்த பாஷ்யத்தையும் கீதாமூலத்தையும், கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் உள்ளது உள்ளபடி என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியஅளவு மொழிபெயர்த்திருக்கின்றேன். இந்நூற்பொருளின் ஸ்வபாவரீதியானது எவ்வளவு இடங்கொடுத்ததோ, அவ்வளவு தெளிவான எளிய தமிழ்நடையில் இம்மொழிபெயர்ப்பை எழுதியிருக்கின்றேன். மற்றும், முதனூலிற் கூறும் விஷயங்களுக்குத் தலைக்குறிப்புக்களும், எளிதில் பொருள் விளங்காத இடங்களில் குறிப்புக்களும் தந்திருக்கின்றேன். [முதனூல் - கீதையும், பாஷ்யமும்.]

"ஒருபாஷையினின்று மற்றொருபாஷைக்கு ஒன்றை மொழிபெயர்த்துக் கொண்டுபோகும்போது, முதனூலிலுள்ள செறிவும் பொலிவும் அழகும் நயமும் மொழிபெயர்ப்பாகிய வழிநூலிற் குறைவுபடுதல், உலகத்திற் பெரும்பான்மை." மேலும், ஸ்ரீமத்பகவத்கீதையை அர்த்தஞானமின்றிப் பாடமாத்திரமாகப் பாராயணஞ் செய்தலும் புண்ணியமாகும்;(கஅ - எ0). அவ்வாறே, புண்ணியமாகும் பாஷ்ய பாராயணமும். ஆகவே, முதனூலையே நேரே படித்துணர்தலும் அர்த்தஞானத்தோடு பாராயணஞ்செய்தலும் மிகவிசேஷமாதலால், கீதையும் பாஷ்யமும் இம்மொழிபெயர்ப்போடு ஒருங்கே பதிப்பிக்கலாயின.

ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஏ. மகாதேவசாஸ்திரியார், பி. ஏ., அவர்கள் ஆங்கிலபாஷையில் மொழிபெயர்த்துள்ள கீதையை உபயோகித்தற்கு அன்புடன் அநுமதித்த பெருந்தகைமைக்கு மனமுவந்து வந்தனஞ் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இனி, என்போன்றவர் செய்யும் இத்தகைய மொழிபெயர்ப்பிலும் முதனூற் பதிப்பிலும் குற்றங்குறைகள் வந்திருத்தல் கூடும். ஆதலின்,எவராயினும் அவற்றை எடுத்து எனக்குத் தெரிவிப்பராயின், அப்பேருதவி செய்த அவரிடம் மகிழ்வொடு நன்றிபாராட்டச் சித்தனாயிருக்கின்றேன்.

" ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பண மஸ்து." " ஓம் தத் ஸத்."

சென்னை:
டிசம்பர்மீ, 1905.

த. சுந்தரராஜசர்மா.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑌰𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥

𑍐 "𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌣𑍍𑌡𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾 𑌚 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀 ॥"

𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑌕𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌃 𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 ॥

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையும்,

ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாத ஆசார்யர் அருளிச்செய்த பாஷ்யமும்.

உரைப்பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

ஓம் "நாராயணன் (என்னும் பரம்பொருளானது) அவ்யக்தத்திற்கு அப்பால் உள்ளது: அண்டம் அவ்யக்தத்தினின்று உண்டாவது: அண்டத்துளன்றோ இந்த உலகங்களும் ஏழு தீவுள்ள பூமியும் உள்ளன." [1] [அவ்யக்தம் - மாயை.]

வேதத்திற் கூறிய இருவகைத்தான தருமம்.

அந்த பகவான் இந்த உலகத்தைப் படைத்து, அதனை நிலைபெறச் செய்ய விரும்பியவராய், முதலில் மரீசி முதலிய பிரஜாபதிகளைச் சிருஷ்டித்து, வேதத்திற் கூறிய பிரவிருத்தி என்னும் தருமத்தைக் கைக்கொள்ளச் செய்தனர்; பின்பு ஸநகர் ஸநந்தநர் [2] முதலிய மற்றையோரையும் படைத்து, ஞான வைராக்கியங்களைக் குறிப்பாகப் பெற்ற நிவிருத்தி என்னும் தருமத்தைக் கைக்கொள்ளப்பண்ணினார். வேதத்திற் கூறிய பிரவிருத்தி நிவிருத்தி என்னும் இருவகைத்தான தருமமே உலகத்[தை ஒழு]ங்குபட)நிலைபெறச்செய்வது; பிராணிகளுக்குச் செல்வத்தையும் உறுதியான

---

1 [illegible] ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலி[ருந்து] [illegible] [ம]நுஸ்மிருதியின் க-ஆம் [illegible] சுலோகத்தினுரையிற் கூறியுள்ளார். இன்னும் இது, மநுஸ்மிருதியின் சில பிரதிகளில், க-ஆம் அத்தியாயத்து, கக-ஆம் சுலோகமாகவும் காணப்படுகின்றது.

2 "அவர்கள் வைராக்யத்தை அடைந்து மோக்ஷமார்க்க நிரதர்களாய் ப்ரஜாசிருஷ்டியில் பிரவிருத்தியாமல் ஸர்வ ஸங்க பரித்யாகிகளாய் யோகநிஷ்டை பெற்று, காமக் குரோத மத மாச்சரியங்க ளில்லாதவர்களாய், கிருதார்த்தராயிருந்தார்கள்" (வி-க-எ). இதற்கு இணங்க 'ஸநத்குமாரர் [எப்பொழுதுஞ் சிறுவர்]' என்ற பெயரினையுங் காண்க.

உரைப்பாயிரம்.

अनुष्ठातॄणां कामोद्भवात् हीयमानविवेकविज्ञानहेतुकेन अधर्मेण अभिभूयमाने धर्मे, प्रवर्धमाने च अधर्मे, जगतः स्थितिं परिपिपालयिषुः स आदिकर्ता नारायणाख्यो विष्णुः भौमस्य ब्रह्मणो ब्राह्मणत्वस्य रक्षणार्थं देवक्यां वसुदेवादंशेन कृष्णः किल सम्बभूव। ब्राह्मणत्वस्य हि रक्षणे रक्षितः स्याद्वैदिको धर्मः, तदधीनत्वाद्वर्णाश्रमभेदानाम्॥

स च भगवान् ज्ञानैश्वर्यशक्तिबलवीर्यतेजोभिः सदा सम्पन्नः

நன்மையையும் நேரே தருவதான அத்தருமமே (தம்தமக்கு) நன்மையைத் தேடிக் கொள்ளும் பிராமணர் முதலிய வர்ணத்தாராலும் ஆச்ரமத்தாராலும் நெடுங்கால மாக [1] அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. [உறுதியான நன்மை - முக்தி.]

பகவதவதாரத்தின் பிரயோஜனம்.

(அங்ஙனம்) அநுஷ்டிப்பவருடைய காமக்கிளர்ச்சியால் (நிலையின்றி) விவேகபுத்தி தேய, அதனால் அதர்மம் விளைய, அவ்வதர்மத்தால் தருமம் கீழே யமர்த்தப்பட்டும், அதர்மம் மேலிட்டும் வருமளவில், (வரைமுறையில்லாமல் வரம் பழிந்து போகாவண்ணம்) ஜகத்தின் நிலையைப் பாதுகாக்கக் கருதிய அவ்வாதிகர்த் தாவான நாராயணனென்னும் திருநாமமுடைய விஷ்ணுவானவர், "பூலோகத்திற் குரிய ப்ரஹ்ம"[2] மாகிய பிராமண்யத்தைக் காத்தற்பொருட்டு வஸுதேவருக்குத் தேவகியாரிடத்து (ஸ்ரீமத்)கிருஷ்ண (பகவா)னாக அம்சத்தால்[3] அவதரித்தன ரென்ப. ஏனெனில், பிராமண்யம் பாதுகாக்கப்படுமாயின், வைதிகதருமமானது பாதுகாக்கப்பட்டதாகும்; வர்ணாச்ரமபேதங்கள் அதனைச் சார்ந்துநிற்றலின்.[4] [வைதிகம் - வேதத்தில் விதித்தது.]

ஞானம், ஐச்வர்யம், சக்தி, பலம், வீர்யம், தேஜஸ் என்பவற்றை எப்பொ ழுதுமுடைய அந்த பகவானனவர், முக்குண வடிவமும் விஷ்ணுவிற்கு உரியதுமான

---

1 "दीर्घेण कालेन" என்பதை "अनुष्ठातॄणाम्" என்பதோடுங்கூட்டி, அவற்றுள் முந்தினதற்கு "வெகுகாலமானபின், அதாவது - கிருதயுகமும் திரேதாயுகமும் முடிந்து, துவாபரயுகமும் முடிவுபெறுமளவிலே" என உரைப்பர் (ஆ).

2 "यद्देवं देवकी देवी वसुदेवादजीजनत्। भौमस्य ब्रह्मणो गुप्त्यै............॥"

"தேவகிப்பிராட்டியாரானவர் பூலோகத்திற் குரிய ப்ரஹ்மத்தைக் காத்தற்காக வஸுதேவர்க்கு எந்தக் கடவுளைப் பெற்றாரோ.........." (ம - சா - சஎ). "பூலோகத்திற்குரிய ப்ரஹ்மமாவது - வேதங்களும், பிராமணர்களும், யாகங்களுமாம்" என உரையாசிரியர் நீலகண்டர் இச்சுலோகத்தினுரையிற் கூறியிருத்தலே இங்கு அறிக.

3 "அம்சத்தால்" என்பதற்கு "स्वेच्छानिर्मितेन मायामयेन विग्रहेण" "தமதிச்சைப்படி எடுக்கப்பட்ட மாயாமயத் திருமேனியால்" என உரைப்பர் (ஆ). பகவானுடைய திருமேனி மாயையினலாகியதாம். அது மனிதர்சரீரம்போலப் பஞ்சபூதங்களாலாகியது மன்று; உண்மையு மன்று; அதாவது - அங்கேதான் உள்ளது இங்கேதான் உள்ளது என வரையறுக்கப்படாது எங்கும் பரிபூரணமாகி நிற்கும் பரமானந்தப் பரம்பொருளே லோகாநுக்கிரகஞ் செய்தற்பொருட்டுப் பிறப்பதுபோலவும், உடம்பொடுநிற்பதுபோலவும் காணப்படு கின்றதென உணர்க. கீதையின் (ச - சு)ஐப் பார்க்க.

4 க்ஷத்திரியர் முதலாயினோர் யாகஞ்செய்தலினும், வேதமோதுதலினும் பிராமணர்களுடைய உதவியை வேண்டிநிற்கிறார்கள்.—(ஆ.)

த்ரிகுணாத்மிகாம் வைஷ்ணவீம் ஸ்வாம் மாயாம் மூலப்ரக்ருதிம் வஶீக்ருத்ய – அஜோऽவ்யயோ பூதாநாம் ஈஶ்வரோ நித்யஶுத்தபுத்தமுக்தஸ்வபாவோऽபி ஸந் – ஸ்வமாயயா தேஹவாநிவ ஜாத இவ ச லோகாநுக்ரஹம் குர்வந் லக்ஷ்யதே ॥

ஸ்வப்ரயோஜநாபாவேऽபி பூதாநுஜிக்ருக்ஷயா வைதிகம் ஹி தர்மத்வயம் அர்ஜுநாய ஶோகமோஹமஹோததௌ நிமக்நாய உபதிதேஶ, குணாதிகைர்ஹி க்ருஹீத: அநுஷ்டீயமாநஶ்ச தர்ம: ப்ரசயம் கமிஷ்யதீதி ॥

தம் தர்மம் பகவதா யதோபதிஷ்டம் வேதவ்யாஸ: ஸர்வஜ்ஞோ பகவாந் கீதாக்யை: ஸப்தபி: ஶ்லோகஶதை: உபநிபபந்த ॥

ததிதம் கீதாஶாஸ்த்ரம் ஸமஸ்தவேதார்தஸாரஸங்க்ரஹபூதம் துர்விஜ்ஞேயார்தம் । ததர்தாவிஷ்கரணாய அநேகைர் விவ்ருதபதபதார்தவாக்யார்தந்யாயமபி

---

[1] தம் மாயையாகிய மூலப்பிரகிருதியை வசப்படுத்திக்கொண்டு[1]—(உண்மையில்) பிறவாதவராய், அழிவற்றவராய், பிராணிகளுக்கு ஈச்வரராய், இயல்பாகவே நித்யராய் சுத்தராய் புத்தராய் முக்தராயிருப்பினும்—தம் மாயையினாலே உடம்பெடுத்து நிற்பவர்போலவும் பிறந்தவர்போலவும், லோகாநுக்கிரகஞ்செய்பவராய் (உலகத்தில்) காணப்படுகிறார். [புத்தர் - ஜடத்தன்மையற்றவர், ஞானவடிவானவர்.]

தமக்கு ஒருபயனும் இல்லையாயினும், பிராணிகளை ஈடேற்றவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தால் வேதத்தில் விதித்துள்ள தருமமிரண்டையும் சோகமோகப் பெருங்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கின்ற அர்ஜுனனுக்கு—நற்குணம் மிகுந்தவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டும், அநுஷ்டிக்கப்பட்டும் வருவதான தருமம் பரவுதலையடையுமென்று (கருதி) உபதேசித்தருளினார்.

கீதையும், பாஷ்யமும்.

முற்றுமுணர்ந்தவரான வேதவ்யாஸபகவான், கீதை என்னும் பெயருடைய எழுநூறுசுலோகங்களால் அந்தத் தருமத்தைப் பகவான் உபதேசித்தவண்ணம் திரட்டி அமைத்தருளினர். [வேத வ்யாஸர் - வேதங்களை வகுத்து ஒழுங்குபடுத்தியவர்.]

பிரசித்தமான இந்த கீதாசாஸ்திரமானது ஸகல வேதார்த்தஸாரத் திரட்டு; பொருளுணர்தற்கு அரியது. அதன் பொருளை வெளியிடுதற்காக (முன் உரை யெழுதினோர்) அநேகரால் பதம், பதப்பொருள், வாக்கியப்பொருள், நியாயமென்பன விவரிக்கப்பெற்றிருந்தும், (அது, முன்பின்)முற்றும் மாறுபட்ட பலபல பொருளுள்ளதாக ஸாமாந்ய ஜனங்களால் கிரகிக்கப்பட்டுவரக்கண்டு, அதன்

ரண்டனுள் முந் ... து' என் தோற்ற என்றும், (ஜீவன் ான் அத ிக்குமாறு

காண்க.—(ஆ.)"பகவானை அடைக்கலமாகப் புகுந்தவர் மாயையைக்கடந்து நிற்பர்"(எ-கச)என்ற இதனையும் இங்கு நோக்கிக்கொள்க. [மாயை—மாயா; வடசொல். மா-இல்லை, யா-எது. மாயை -எது இல்லையோ அது: அதாவது போலியான தோற்றம், பொய்ம்மை.]

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕-
𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌸𑌹𑍇-
𑌤𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌪𑌰𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍂-
𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌇𑌮𑌮𑍇𑌵 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍈𑌵 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍— "𑌸 𑌹𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌦-
𑌵𑍇𑌦𑌨𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌚 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

"𑌨𑍈𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍀 𑌨 𑌚𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍀 𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑍀 ।
𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌲𑍀𑌨𑌃 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ॥"

"𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 । 𑌇𑌹𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌯—
"𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜" 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿-
𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍, 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾

பொருளைத் தெளிவாய் நிர்ணயித்தற்பொருட்டு யான் சுருக்கமாய் உரைசெய்கிறேன். [நியாயம் - ஆக்ஷேப ஸமாதாநம்.]

ஞானயோகமே முக்திக்கு நேரான ஸாதநம்.

பிரசித்தமான இந்த கீதாசாஸ்திரத்தின் பயனாவது - சுருக்கமாக(ச் சொல்லில்), ஸம்ஸாரமானது (தனது) காரண(மாகிய மூல அஜ்ஞாந)த்தோடு முற்றும் ஒழிந்திடுதலாகிய (யாவற்றினும்)மேம்பட்ட உறுதியானநன்மையேயாம். அது, ஸகலகர்மங்களையும் துறத்தலை முன்னிட்டதான ஆத்மஞான நிஷ்டை என்னும் தருமத்தினின்று உண்டாகின்றது. அவ்வண்ணமே, கீதையின் பொருளான இதே தருமத்தைக் குறிப்பிட்டு "ப்ரஹ்மத்தின் நிலையைப் பெறுதற்கு அந்தத் தருமமே நன்றாகப் போதும்"(ம-அச்வ-கசு-கஉ) என அநுகீதைகளில் பகவானே கூறினர். இன்னும், அங்கு "எவன் ஒன்றில் நிற்றலிலே ஊன்றி அமர்ந்தவனாய், ஒன்றும் நினையாதவனாய்ச் சும்மாவிருக்கின்றானோ அவனுக்குப் புண்ணியமுமில்லை, பாபமுமில்லை : வாழ்வுமில்லை, தாழ்வு மில்லை," "ஞானத்திற்குத் துறவே அடையாளம்" (ம-அச்வ-சக-உசு) என்றும் கூறியுள்ளார். இங்கேயும் இறுதியில் "ஸகல தரும (அதரும)ங்களையும் விட்டொழிந்து என்னையே தஞ்சமாகக்கொள்" (கஅ-சுசு) என்று அர்ஜுனனுக்கு அருளிச்செய்தனர். [ஒன்றில் நிற்றலிலே ஊன்றி அமர்ந்தவன்—ப்ரஹ்மத்திலே லயித்தவன்.]

கர்மயோகமானது முக்திக்கு ஸாதநமாயிருக்கும் விதம்.

பிரவிருத்தி என்னும் தருமமானது, செல்வத்திற்குப் பயன்படுவதாயினும், வர்ணங்களையும் ஆச்ரமங்களையும் உத்தேசித்து விதிக்கப்பட்டதாம். அது, (பயனை எதிர்நோக்கிச் செய்யப்பட்டபொழுது) தேவர் முதலாயினோர்களின் நிலையைப் பெறுதற்கு ஏதுவாயிருப்பினும், பயனை எதிர்நோக்காது ஈச்வரார்ப்பணபுத்தியோடு

ऽनुष्ठीयमानः सत्त्वशुद्धये भवति फलाभिसन्धिवर्जितः। शुद्धसत्त्वस्य च ज्ञान-
निष्ठायोग्यताप्राप्तिद्वारेण ज्ञानोत्पत्तिहेतुत्वेन च निःश्रेयस-
हेतुत्वमपि प्रतिपद्यते। तथा च वक्ष्यति—"ब्रह्मण्याधाय कर्माणि," "योगि-
नः कर्म कुर्वन्ति सङ्गं त्यक्त्वाऽऽत्मशुद्धये" इति॥

इमं द्विविधं धर्मं निःश्रेयसप्रयोजनं परमार्थतत्त्वं च वासु-
देवाख्यं परब्रह्माभिधेयभूतं विशेषतः अभिव्यञ्जयद् विशिष्टप्रयोज-
नसम्बन्धाभिधेयवद् गीताशास्त्रम्। यतः तदर्थविज्ञाने समस्तपुरुषार्थ-
सिद्धिः, अतः तद्विवरणे यत्नः क्रियते मया॥

செய்யப்பட, சித்தசுத்தி வரப்பண்ணுவதாம். இனிப் பரிசுத்தமான மன
நிஷ்டைக்கு ஏற்ற தகுதிபெற, அவ்வழியாக(ப் பிரவிருத்தி தருமமானது
முண்டாகச் செய்தலால், (இவ்வாறு)முக்திக்கு(ப் பரம்பரையான) காரணம
பெறுகின்றது. அவ்வண்ணமே (இதே கருத்தை உட்கொண்டு) "ப்ர
னிடத்துக் கர்மங்களை அர்ப்பித்து" "………யோகிகள் பற்றைவிட்டுக் கர்
செய்கிறார்கள், சித்தசுத்திக்காக" (ரு - ௧௦, ௧௧) என (ஸ்ரீ பகவான்) கூறுவ

கீதாசாஸ்திரத்தின் சிறப்புப்பொருளும், சிறப்புப்பயனும்.

கீதாசாஸ்திரமானது, முக்திக்குப் பயன்படுவதான இவ்விருவகை
தையும் (பொதுவாய்) வெளிப்படுத்தி, (தான்) சொல்ல எடுத்துக்கொண்
மான) ப்ரஹ்மமாகிய வாஸுதேவ னென்ற பரமார்த்த தத்துவத்தைச் சி
வெளிப்படுத்துகின்றது; (எனவே,) சிறப்புப்பயனும், சிறப்புச்சம்பந்தமும்,
பொருளும்[1] உடையது (என்பதாயிற்று). அதன்பொருளைக் கண்டு தேறிய
ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் கைகூடுமாதலால், யான் அதற்கு உரை யெழுத
செய்கின்றேன்.

---

[1]ஒருநூல் கேட்கப்புகுந்தவர்க்கு அந்நூலாற் கூற ப்படும்பொருளும், நூல்கேட்டலாற் பெறப்படும் பயனும், கேட்டற்கு உரிய அதிகாரிகளாவார் இவ ரென்பதும், நூற்கும் நூல்கூறியபொருளுக்குமே யன்றி நூல்கூறியபொருளுக்கும் பயனுக்கும் ஸம் பந்தமும் உணர்ந்தாலன்றி நூல் கேட்பதில் மன ஆக்கம் செல்லாமையின், இந்நான்கையும் முதலி ல் உணர்த்தவேண்டும்; ஆகவே, அவை இங்கு வருமாறு:—நூலாற் கூறப்படும் பொருள்-பரப்ர ஹ்மம் : நூல்கேட்டலாற் பெறப்படும் பயன்-முக் தி : கேட்டற்கு உரிய அதிகாரிகளாவா னன் போன்றவர் : நூற்கும் நூல்கூறி ளுக்கும், உணர்த்துவதும் உணர்த்தப்ப கிய ஸம்பந்தம் : நூல்கூறிய பொருளு னுக்கும், ஸாதநமும் ஸாத்தியமுமாகிய தம். இவற்றை முறையே விஷயம்,பிரயோ அதிகாரி, ஸம்பந்தம் என்னும் அநுப டயம் என்பர் வடநூலார். [ஸாதநம் ஸாத்தியம் - கருவியால் ஸாதிக்கப்படுவ

𑌅𑌥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

க. 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 ।
𑌮𑌾𑌮𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌮𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌸𑌂𑌜𑌯 ॥

𑌸𑌂𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

உ. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

௩. 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌚𑌮𑍂𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ॥

௪. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿 ।
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ॥

௫. 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌜𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌂𑌤𑌿𑌭𑍋𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑌪𑍁𑌂𑌗𑌵𑌃 ॥

௬. 𑌯𑍁𑌧𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌂𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃 ॥

முதல் அத்தியாயம் : அர்ஜுனவிஷாதயோகம்.

போரின் ரீதியை ஸஞ்ஜயன் விவரமாய்ச் சொல்லுதல்.

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

க. ஸஞ்ஜய ! போர்செய்ய ஸன்னத்தராய் குருக்ஷேத்திரமென்னும் தரும பூமியிலே ஒருங்குகூடிய நம்மவரும் பாண்டவரும் என் செய்தார்கள்?

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான் :

உ. துர்யோதனராஜன், பாண்டவர்களின்படை அணிவகுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு, அப்பொழுது ஆசார்யரருகிற்சென்று (இவ்) வார்த்தையைப் பேசலாயினான் :

துர்யோதனன் துரோணரோடு பேசுதல்.

௩. ஆசார்யரே ! பாண்டவருடைய இப்பெரியசேனையானது தங்களுடைய சிஷ்யனான புத்திசாலியாயுள்ள துருபதபுத்திரனால் அணிவகுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்ப்பீர்களாக.

௪. இங்கே மகாவில்லாளரான சூரரும், போரில் வீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஸமானருமான யுயுதானன், விராடன், மகாரதனான துருபதன்,

௫. த்ருஷ்டகேது, சேகிதானன், வீர்யசாலியான காசிராஜன், புருஜித், குந்திபோஜன், மனிதரிற் சிறந்தவனான சைப்யன்,

௬. பராக்கிரமசாலியான யுதாமந்யு, வீர்யசாலியான உத்தமௌஜஸ், ஸுபத்ரா குமாரன், திரௌபதி குமாரர் (ஆகிய இவர்கள்) எல்லோருமே மகாரதர்கள்.

எ. 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌤𑍇 ॥

அ. 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌂𑌜𑌯𑌃 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍌𑌮𑌦𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑌦𑍍𑌰𑌥𑌃 ॥

கூ. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃 ॥

கo. 𑌅𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

கக. 𑌅𑌯𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌗𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌹𑌿 ॥

கஉ. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

கா. 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌣𑌵𑌾𑌨𑌕𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 ।
𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌹𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌸 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

கச. 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌧𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃 ॥

எ. ஆனால், பிராமணோத்தமரே! நம்மில் சிறந்தவரான என்சேனைத்தலைவர்கள் எவரோ, அவர்களைத் தெரிந்துகொள்க. (தாங்களே தெரிந்துகொள்ளக்கூடுமென்றாலும், இந்த யுத்தக்குழப்பத்தில்) தங்களுக்கு ஒருகுறிப்புக்காக அவர்களைக் கூறுகின்றேன் :

அ. தாங்களும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், போரில் வெற்றிபெறும் கிருபரும், அச்வத்தாமனும், விகர்ணனும், ஸோமதத்தன் குமாரனும், ஜயத்ரதனும்,

கூ. மற்றும் அனேகசூரரும் எனக்காக உயிரைவிடத் துணிந்தவர் : போர்செய்யக் கருவியான பல பல ஆயுதங்களுடையவர் : போர்புரிதலில் ஸகலரும் தேர்ந்தவர்.

கo. பீஷ்மரால் பாதுகாக்கப்பட்டதான நம்முடைய இச்சேனை அபரிமிதமாயிருக்கின்றது. வீமனுற் காக்கப்பட்டதான இவர்களுடைய இச்சேனையோ மிதமாயிருக்கின்றது.

கக. ஆகவே, நீங்களெல்லாருமே எல்லாப்படைவகுப்புக்களிலும் தம்தம் நிலைகளினின்று பீஷ்மரையே எல்லாப்புறங்களிலும் காத்தல்வேண்டும்.

இருதிறத்துச்சேனைகளும் போருக்குச் சன்னத்தமாயிருத்தல்.

கஉ. கௌரவர்களில் பெரியவரும் பிரதாபசாலியுமான பாட்டனார் [பீஷ்மர்], அவனுக்கு [துர்யோதனனுக்கு] உத்ஸாஹ முண்டாக்குபவராய், உரக்க ஸிம்ஹநாதஞ்செய்து சங்கையூதினர்.

கா. பின்பு உடனே சங்குகளும், பேரிகளும், தம்பட்டங்களும், பறைகளும், ஊதுகொம்புகளும் முழக்கப்பட்டன; அவ்வொலி நிரம்பி நின்றது.

கச. அப்பால், மாதவனும் பாண்டவனும் வெண்குதிரைகள் பூட்டியதேரான பெரிய தேரினுள் இருந்தே (தம்முடைய) திவ்வியமான சங்குகளை ஊதினர்கள்.

௧௫. 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯𑌃 ।
𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌃 ॥
௧௬. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ।
𑌨𑌕𑍁𑌲𑌃 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌘𑍋𑌷𑌮𑌣𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍌 ॥
௧௭. 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ।
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥
௧௮. 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑍇 ।
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌨𑍍𑌦𑌧𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥
௧௯. 𑌸 𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ।
𑌨𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌨𑍁𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 ॥
௨௦. 𑌅𑌥 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌪𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌃 ॥
௨௧. 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ।

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯 𑌮𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥
௨௨. 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍈𑌰𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌣𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥

---

௧௫. ஹ்ருஷீகேசன் பாஞ்சஜந்யத்தையும், அர்ஜுனன் தேவதத்தத்தையும், பயங்கரத்தொழிலனான வீமன் பௌண்ட்ரமென்னும் பெரியசங்கையும் முழக்கினார்கள்.

௧௬. குந்திகுமாரனான யுதிஷ்டிரராஜன் அநந்தவிஜயத்தையும், நகுலன் ஸுகோஷத்தையும், ஸஹதேவன் மணிபுஷ்பகத்தையும் (ஊதினார்கள்.)

௧௭. சிறந்தவில்லாளனான காசிராஜனும், மகாரதனான சிகண்டியும், த்ருஷ்டத்யும்நனும், விராடனும், (பகைவரால்)ஜயிக்கப்படாத ஸாத்யகியும்,

௧௮. துருபதனும், திரௌபதிகுமாரர்களும், உயர்தோளனான ஸுபத்ராகுமாரனும் ஆகிய ஸகலரும், பூபதியே! தனித்தனியாய்(தம்தம்)சங்குகளை முழக்கினார்கள்.

௧௯. ஆரவாரித்த அவ்வொலியானது, பூமியையும் ஆகாசத்தையும் எதிரொலிக்கும்படிசெய்வதாய்த் திருதராஷ்டிரனைச் சேர்ந்தவர்களின் நெஞ்சுகளைப் பிளந்தது.

அர்ஜுநன் தனது எதிரிகளை நோக்குதல்.

௨௦, ௨௧, ௨௨. வேந்தே! பின்பு (போர்வீரர்) ஆயுதங்களை வழங் பட்டவுடன், குரங்குக் கொடியையுடைய பாண்டவன், ஒழுங்காக அணி நிற்கும் திருதராஷ்டிரஜனத்தாரைப் பார்த்து, (கையில்) வில் ஏந்தி, ஹ்ருஷீகேசனிடத்து இவ்வார்த்தையைக் கூறினான் :

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

"போர்செய்யக் கருதி (இங்கு)நிற்கின்ற இவர்களை யான் ட இடத்திலே, இருசேனைக்கும் நடுவிலே, அச்யுத! எனது தேரை நி போர்க்குழப்பத்திலே யான் எவருடன் போர்செய்ய வேண்டுமோ, (அவ வைத்துக்கொள்கிறேன், ஏனெனில்,)

௨௩. 𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌯 𑌏𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌵𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௨௪. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑍋 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥

௨௫. 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥

௨௬. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑌥 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌖𑍀

௨௭. 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍

௨௮. 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾𑌽𑌽𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

௨௯. 𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌮 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌮𑍇 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

---

௨௩. திருதராஷ்டிரபுத்திரனை கெடுபுத்தியானுக்கு [துர்யோதன போரிலே உதவிபுரியக்கருதி(ப்பற்பலதேசங்களிலிருந்து) இங்கு வந்துள்ள இ போர்செய்ய வந்தவராகக் காண்கின்றேன்."

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான் :

௨௪, ௨௫. பாரத! இவ்வாறு குடாகேசனாற் கூறப்பெற்ற ஹ்ருஷீகேச சேனைக்கும் நடுவிலே, பீஷ்மருக்கும் துரோணருக்கும் (மற்றுமுள்ள) சகல கும் எதிரிலே சிறந்த தேரை நிறுத்தி, "பார்த்த! (இங்குக்) கூடிய இக் களைப் பார்" என மொழிந்தனர்.

௨௬, ௨௭. பார்த்தன்,—தந்தையரும், பாட்டனரும், ஆசார்யரும், களும், பிராதாக்களும், புத்திரரும், பேரன்மார்களும், தோழர்களும், மா மித்திரரும் அங்கு இருசேனையிலும் நிற்கக் கண்டான்.

௨௮. அவ்வுறவினரனைவரும் (அங்கு)நிற்கக் கண்டு, மிக் று, மனத்திடனழிந்து கலங்கி அக்குந்தியின்குமாரன்

னங்கலங்கிக்கூறும் சோகவார்த்தைகள்.

னன் சொல்லலுற்றான் :

ரணங்கொண்டு (போர்க்களத்திற்)போ
கிருஷ்ண! என் அவயவங்கள் சோர்
நடுக்கமும் மயிர்க்கூச்சும் உண்டாகின்ற

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௩௮. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌭𑍋𑌪𑌹𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

௩௯. 𑌕𑌥𑌂 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ॥

௪௦. 𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥

௪௧. 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑌰𑌃 ॥

௪௨. 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥

௪௩. 𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥

௪௪. 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ।
𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 ॥

௪௫. 𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌃 ॥

போரின் தீங்குகளைப்பற்றி அர்ஜுனன் வருந்துதல்.

௩௮, ௩௯. லோபத்தால் கெட்ட மனத்தினரான இவர்கள், குலநாசத்தாலான தீங்கையும் மித்திரத்துரோகத்தில் (விளையும்) பாதகத்தையும் அறியாவிட்டாலும், குலநாசத்தாலான தீங்கை (நாம்) நன்றாய்ப் பார்க்கும்பொழுது, நமக்கு இப்பாபத்தைத் தவிர்க்க எப்படித் தெரியாமற் போகும் ?

௪௦. குலம் கெட்டுப்போகும்பொழுது ஸநாதநமான குலதருமங்கள் (அநுஷ்டானத்தில்) இல்லாமற்போகின்றன. தருமங்கள் இல்லாமற்போக, குலம் முழுவதையும் அதர்மம் வியாபிக்கின்றது.

௪௧. அதர்மம் வியாபித்தலால், கிருஷ்ண ! குலஸ்திரீகள் கற்பழிந்துவிடுகிறார்கள். ஸ்திரீகள் கற்பழிய, வார்ஷ்ணேய ! ஜாதிக்கலப்பு உண்டாகின்றது.

௪௨. ஜாதிக்கலப்பானது குலத்தைக் கெடுத்தவரது குலத்திற்கும் நரகத்திற்கு ஏதுவாகின்றது ; ஏனெனில், இவர்களுடைய பிதிருக்கள் பிண்டக்கிரியையும் உதகக்கிரியையும் இழந்திட்டவராய் (நரகத்தில்) வீழ்கிறார்கள்.

௪௩. ஜாதிக்கலப்பை விளைவிப்பனவாகிய குடிகேடர்களுடைய இத்தீத்தொழில்களால், சாச்வதமான ஜாதிதருமங்களும் குலதருமங்களும் கெட்டழிந்துபோம்படி செய்யப்படுகின்றன.

௪௪. ஜநார்த்தந ! குலதருமங்கெட்ட மனிதர்களுக்கு நரகத்திலே வாஸம் அவச்யம் உண்டெனக் கேட்டுள்ளோம்.

௪௫. ஆ ! என்னே ! மஹத்தான பாபஞ்செய்ய (அஞ்சாது) துணிந்திட்டோமே ! ராஜ்யஸுகவிஷயமான கடும்பற்றினாலே ஸ்வஜனத்தைக் கொல்ல(வும்) முயன்றுளோமாதலின்.

௪௬. 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ।
𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌰𑌣𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௪௭. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌥𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥 𑌉𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌶𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍂 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂𑌯𑍋𑌗-
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

---

௪௬. கையில் ஆயுதத்தையுடைய திருதராஷ்டிர புத்திரர், போரில் (அவர்களை) எதிர்க்காமலும் (கையில்)ஆயுதமில்லாமலும் இருக்கின்ற என்னைக் கொல்வார்களானால், அது எனக்கு அதிக நன்மை யாகும்.

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான் :

௪௭. அர்ஜுனன், இவ்வாறு சொல்லி, அம்போடு வில்லையும் போர்க்களத்திற் (கீழே) எறிந்து, சோகத்தாற் பதைத்த மனத்தினனாய்த் தேர்த்தட்டில் உட்கார்ந்துவிட்டான்.

நூறாயிரக்கிரந்தஸம்ஹிதையாய் வியாஸர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ மஹாபாரதத்திலே பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத்பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதத்திலே அர்ஜுனவிஷாதயோகமென்னும் முதல்அத்தியாயம் முற்றும்.

த்³விதீயோ(அ)த்⁴யாய꞉ ஸாங்க்²யயோக³꞉ ॥

ஸஞ்ஜய உவாச ॥

க. தம் ததா² க்ருபயா(ஆ)விஷ்டம் அஶ்ருபூர்ணாகுலேக்ஷணம் ।
விஷீத³ந்தமித³ம் வாக்யம் உவாச மது⁴ஸூத³ந꞉ ॥

ஶ்ரீப⁴க³வாநுவாச ॥

உ. குதஸ்த்வா கஶ்மலமித³ம் விஷமே ஸமுபஸ்தி²தம் ।
அநார்யஜுஷ்டமஸ்வர்க்³யம் அகீர்திகரமர்ஜுந ॥

ங. க்லைப்³யம் மா ஸ்ம க³ம꞉ பார்த² நைதத்த்வய்யுபபத்³யதே ।
க்ஷுத்³ரம் ஹ்ருத³யதௌ³ர்ப³ல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்ட² பரந்தப ॥

அர்ஜுந உவாச ॥

ச. கத²ம் பீ⁴ஷ்மமஹம் ஸங்க்²யே த்³ரோணம் ச மது⁴ஸூத³ந ।
இஷுபி⁴꞉ ப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸூத³ந ॥

ரு. கு³ரூநஹத்வா ஹி மஹாநுபா⁴வாந்
ஶ்ரேயோ போ⁴க்தும் பை⁴க்ஷமபீஹ லோகே ।
ஹத்வார்த²காமாம்ஸ்து கு³ரூநிஹைவ

இரண்டாம் அத்தியாயம் : ஸாங்க்யயோகம்.

பகவான், அர்ஜுனன் மனநோய்ம்மையைக் கண்டித்தல்.

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான் :

க. அவ்வாறு இரக்கம் மேலிட்டு, கண்களில் நீர் நிரம்பித் ததும்பப்பெற்று மனமேங்கிநிற்கின்ற அவனுக்கு மதுஸூதனன் இவ்வார்த்தையைக் கூறலானார் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

உ. அஸத்துக்கள் கைக்கொண்டதும், ஸ்வர்க்கத்தை அடையவொட்டாமல் தடுப்பதும், பழியைமிகுவிப்பதுமான இம்மனநொய்ம்மையானது, (இந்த யுத்த) ஸங்கடத்திலே உனக்கு எங்கிருந்து வந்ததோ ? அர்ஜுன !

ங. பார்த்த! ஆண்மையற்றதன்மைக்கு உட்படாதே; இது உனக்குத் தகாது. பரந்தப ! இந்த இழிவான மனநொய்ம்மையைத் தூரத்தள்ளிவிட்டு எழுந்திரு.

அர்ஜுனன், பகவான் உபதேசத்தை நாடுதல்.

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

ச. மதுஸூதந ! (புஷ்பாதிகளால்) பூஜிக்கத்தக்கவர்களான பீஷ்மரையும் ... யான் எப்படிப் போரில் அம்புகளால் எதிர்த்துச் சண்டைசெய்வேன்?

...களைக் கொல்லாமல் இவ்வுலகிலே பிச்சை ...ாவது, மகான்களைக் கொன்று அரசாள்வதை ...ள்ள பிச்சையெடுத்துப்பிழைத்தலே மேலான ...ன்றுவிட்டாலோ, இரத்தந்தோயப் பெற்றவை

புஞ்ஜீய போகாந் ருதிரப்ரதிக்தாந் ||

௬. ந சைதத்வித்ம: கதரந்நோ கரீயோ
யத்வா ஜயேம யதி வா நோ ஜயேயு: |
யாநேவ ஹத்வா ந ஜிஜீவிஷாம:
தேऽவஸ்திதா: ப்ரமுகே தார்தராஷ்ட்ரா: ||

௭. கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ:
ப்ருச்சாமி த்வாம் தர்மஸம்மூடசேதா: |
யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிச்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே
சிஷ்யஸ்தேऽஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம் ||

௮. ந ஹி ப்ரபச்யாமி மமாபநுத்யாத் யச்சோகமுச்சோஷணமிந்த்ரியாணாம் |
அவாப்ய பூமாவஸபத்நம்ருத்தம் ராஜ்யம் ஸுராணாமபி சாதிபத்யம் ||

ஸஞ்ஜய உவாச ||

௯. ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேசம் குடாகேச: பரந்தப: |
ந யோத்ஸ்ய இதி கோவிந்தமுக்த்வா தூஷ்ணீம் பபூவ ஹ ||

யான [1] ஸம்பத்து காமம் போகம் இவைகளை இவ்வுலகிலேயே அனுபவிக்கவேண்டும்.

௬. மேலும், (பிச்சையெடுத்துப்பிழைத்தல் ஸ்வஜாதிதருமமென்று போர் புரிதல் என்ற இவ்விரண்டனுள்) எது நமக்கு மேலானதோ? (நாமே அவர்களை) வெல்வோமோ?—அல்லது (அவர்களே) நம்மை வெல்வாரோ? (என்ற) இதுவும் நமக்குத் தெரியாது. (நாம்)எவர்களைக் கொன்றபின்னர் உயிர்வாழவிரும்பமாட்டோமோ, அந்தத் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களே (இப்போர்க்களத்தில் நமக்கு) எதிரே வந்து நிற்கிறார்கள்.

௭. லோபம் என்ற குற்றத்தினால் கெட்டழிந்த மனத்தினனாய், தருமவிஷயத்திலே மனம்திகைத்த அடியேன் (யாது நன்மை? எனத்) தங்களை வினவுகின்றேன்; எது உறுதியான நன்மையோ, அதனை எனக்கு உரைப்பீர்களாக; (ஏனெனின்,) நான் தங்களுடைய சிஷ்யனாகின்றேன்: தங்களை வந்தடைந்த எனக்கு, (நல்வழிப்படுமாறு) அறிவுறுத்தியருளுக. [லோபம்-இங்கு, ராஜ்யத்தைப் பெறவேணுமென்ற ஆசை.]

௮. உலகிலே பகைவரற்றதாய்ச் செழித்திருக்கும் ராஜ்யமும், தேவர்கட்குத் தலைவனாயிருத்தலும் கிடைக்கபெற்றாலும், புலன்களை(த் தீப்போல) அழற்றுகின்றதான என்துயரத்தைப் போக்குவது இன்னதென்று எனக்குத் தெரியவே இல்லை [இந்திரபதவியைப் பெற்றாலும், என் துயரம் தீருமாறு இல்லை].

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான்:

௯. பகைவரை எரிக்கும் குடாகேசன், இவ்வாறு ஹ்ருஷீகே[சனிடம் சொல்லிப்]
பின்பு, "போர் புரியமாட்டேன்" என்று(ம்) கோவிந்தனிடஞ் செ[ால்லி, ஒன்]
ன்றும்) பேசாமலே இருந்திட்டான்.

---

[1] "தான் ராஜபோகம் அநுபவித்தற்காக அர்ஜுனன் மகான்களைக் கொன்றுவிட்டான்" என்னும் அபகீர்த்தி வியாபிக்குமாதலின், ஸம்பத்தின் அநுபவமும், காமநுகர்ச்சியும் இரத்தந் தோய்ந்தவை போல மிக்க அருவருப்பானவை.

१०. तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत ।
सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदन्तमिदं वचः ॥

अत्र च 'दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकम्' इत्यारभ्य यावत् 'न योत्स्य' इति गोविन्दमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह ॥' इत्येतदन्तः प्राणिनां शोकमोहादिसंसारबीजभूतदोषोद्भवकारणप्रदर्शनार्थत्वेन व्याख्येयो ग्रन्थः । तथाहि—अर्जुनेन राज्यगुरुपुत्रमित्रसुहृत्स्वजनसम्बन्धिबान्धवेषु 'अहमेतेषाम्', 'ममैते' इत्येवंप्रत्ययनिमित्तस्नेहविच्छेदादिनिमित्तौ आत्मनः शोकमोहौ प्रदर्शितौ 'कथं भीष्ममहं संख्ये' इत्यादिना । शोकमोहाभ्यां ह्यभिभूतविवेकविज्ञानः स्वत एव क्षात्रधर्मे युद्धे प्रवृत्तोऽपि तस्माद्युद्धादुपरराम; परधर्मं च भिक्षाजीवनादिकं कर्तुं प्रववृते । तथा च सर्वप्राणिनां शोकमोहादिदोषाविष्टचेतसां स्वभावत एव स्वधर्मपरित्यागः प्रतिषिद्धसेवा च स्यात् । स्वधर्मे प्रवृत्तानामपि तेषां वाङ्मनःकायादीनां प्रवृत्तिः फलाभिसन्धिपूर्विकैव साह-

---

௧௦. பாரத! இருசேனைக்கும் இடையே (இவ்வாறு) மனங்கலங்கிநிற்கும் அவனுக்கு, ஹ்ருஷீகேசன், புன்னகைசெய்கிறவர்போன்று இவ்வார்த்தையைக் கூறலாயினர் : [புன்னகை செய்கிறவர் போன்று=(தேறுதல் சொல்லுதற்காகப்) பிரஸன்னமுகராகி.]

ஆத்மஞானமே துன்பத்தை அறத் துடைக்கும்.

இங்கு "துர்யோதனராஜன்" (௧-௨) என்பது முதல் "போர்புரியமாட்டேனென்று(ம்) கோவிந்தனிடஞ்சொல்லிவிட்டு (மேலொன்றும்) பேசாமலே இருந்திட்டான்" (௨-௯) என்பது ஈறுகவுள்ள நூல், ஸம்ஸாரத்திற்கு வித்துக்களான சோக மோகாதித்தீங்குகள் (எல்லாம்) பிராணிகளுக்குஉண்டாவதன்காரணத்தை நன்குவிளக்குவதாக உரைக்கவேண்டும். எங்ஙனமெனில்—ராஜ்யமும், பெரியோரும், புத்திரரும், மித்திரரும், ஸுஹ்ருத்துக்களும், தன்ஜனங்களும், ஸம்பந்திகளும், பந்துக்களுமாகிய இவர்களின்மீது "நான் இவர்களைச் சேர்ந்தவன், இவர்கள் என்னைச் சேர்ந்தவர்" என்ற இத்தகைய எண்ணத்தால் உண்டாகும் பற்றினாலும், (அப்படித், தான் பற்றுவைத்த அவர்களை) இழந்துவிடுதலாலும், இன்னும் (இவைபோன்ற) பிறவற்றாலும் விளைவனவாகிய தனது சோகமோகங்கள், "மதுஸூதந! (புஷ்பாதிகளால்) பூஜிக்கத்தக்கவர்களான" (௨-௪) என்பது முதலாக (ஐந்து சுலோகங்களால்) அர்ஜுனனால் நன்கு காட்டப்பட்டன. க்ஷத்திரியதருமமாகிய யுத்தத்தைத் தானேமேற்கொண்டு (போர்க்களத்திற்கு வந்து) இருந்தும், (தன்)விவேகபுத்தி (நிலைகுலைந்து கலங்கும்படி) சோக மோகங்களாலே தாக்கப்பட்டவனாய் அந்தயுத்தத்தைத் தவிர்ந்தான். பிற[ஸங்யாவஸி]

...டுத்துஜீவித்தல் முதலியனவும் செய்யத்தலைப்பட்டான். அவ்வி...

...ான தீங்குகள்நிறைந்துகிடக்கும் மனத்தினையுடைய ஸகல

...ருமத்தைக் கைவிடலும், விலக்கியதைக் கைக்

...த மேற்கொண்டு ஒழுகுபவராயினும், அவர்களு

...வைகளின் போக்கு, பயனை எதிர்பார்த்தலை முன்

...காரத்தோடு அமைந்துள்ளது. அவர்கள் இப்படி

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖-𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌨𑌵𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑍀𑌜𑌭𑍂𑌤𑍌 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑍌 । 𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 ‘𑌅𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 —

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃—𑌸𑌕𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿? 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌚 𑌆𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯—‘𑌅𑌥 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿’, ‘𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇’, ‘𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌪𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 । 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯; 𑌤𑌦𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌚—‘𑌤𑌤𑌃

யிருத்தலால், தருமஅதருமங்களின்பெருக்கத்தால் நல்லனதீயனவான பிறவிகளையும் இன்பதுன்பங்களையும்அடைதலாகிய ஸம்ஸாரமானது ஒழிவின்றிநிற்கின்றது. ஆகவே, சோகமோகங்கள் ஸம்ஸாரத்திற்கு வித்துக்களாம். அவைகளோ, ஸகலகர்மங்களையும்துறத்தலை முன்னிட்டதான ஆத்மஞானத்தினு லன்றி நீங்கா என்று அதனை [ஆத்மஞானத்தை] ஸகலலோகாநுக்கிரகத்தின்பொருட்டு உபதேசிக்க விரும்பியவராய், அர்ஜுனனைக் காரண [வியாஜ] மாகக்கொண்டு பகவான் வாஸுதேவன் "நீ (யாவராலும்) துக்கிக்கவேண்டாதவரைக் குறித்து" (௨-௧௧) என்பதாதியாக அருளிச்செய்யலானார் :

ஞானம் கர்மம் இரண்டுங்கூடியே முக்திக்கு ஸாதநமாம் என்னும் கொள்கை.

இவ்விஷயத்திலே, "ஸகலகர்மங்களையும் துறத்தலை முன்னிட்டதான ஆத்மஞானநிஷ்டையாலேமாத்திரம் முக்தி கிடைக்கவேகிடைக்காது. மற்று என்னையோவெனின், அக்நிஹோத்ராதி ச்ரௌதகர்மங்களையும், (ஔபாஸநாதி)ஸ்மார்த்தகர்மங்களையும்துணையாகப்பெற்ற ஞானத்தினால்(தான்)முக்தி கிடைக்குமென்பது, கீதைமுழுவதிலும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருள்" என்று சிலர் கூறுகிறார். இதுதான் கீதையின் பொருள் என்பதற்கு அறிகுறியாகவும், "இனி நீ இந்த நியாயமான யுத்தத்தைச் செய்யாவிடில்"(௨-௩௩), "கர்மத்திலேதான் உனக்கு அதிகாரம்" (௨-௪௭), "ஆதலால், நீ கர்மத்தையே செய்யக்கடவாய்" (௪-௧௫)என்பன முதலியவற்றை(மேற்கோளாக எடுத்துக்) கூறுகின்றனர். 'வேதத்தில் விதித்த கர்மமானது, ஹிம்ஸை [கொலை] முதலியன கூடியுள்ளமையால் அதருமத்தின்பொருட்டாகின்றது' என்ற இச்சங்கையும் படவேண்டாம். எப்படியெனில்—க்ஷத்திரியனுக்குஉரிய யுத்தமென்னும்கர்மமானது, மூத்தோர் ஸஹோதரர் புத்திரர் முதலாயினோரை ஹிம்ஸிப்பதாய்(இருத்தலால்) மிகக்கொடியதாயினும், தனது[க்ஷத்திரியனது] தொழில் என்ற காரணத்தால் அதருமமாகாது. அதனைச் செய்யாவிடிலோ "நீ ஸ்வ [உன்]தருமத்தையும் விட்டு, புகழையும் இழந்து,

ஸ்வதர்மம் கீர்த்திம் ச ஹித்வா பாபமவாப்ஸ்யஸி।' இதி ப்ருவதா யாவஜ்ஜீவாதிச்ருதி-சோதிதாநாம் பச்வாதிஹிம்ஸாலக்ஷணாநாம் ச கர்மணாம் ப்ராகேவ ந அதர்ம-த்வமிதி ஸுநிச்சிதமுக்தம் பவதீதி ॥

தத³ஸத் ; ஜ்ஞாநகர்மநிஷ்டயோ: விபாகவசநாத் புத்தித்வயாச்ரயயோ: । 'அசோச்யாந்' இத்யாதிநா பகவதா யாவத் 'ஸ்வதர்மமபி சாவேக்ஷ்ய' இத்யே-தத³ந்தேந க்³ரந்தேந யத் பரமார்த்தாத்மதத்த்வநிரூபணம் க்ருதம் தத் ஸாங்க்யம் । தத்³விஷயா புத்தி:, ஆத்மநோ ஜந்மாதிஷட்³விக்ரியாபாவாத் அகர்தா ஆத்மேதி ப்ரகரணார்த்தநிரூபணாத் யா ஜாயதே, ஸா ஸாங்க்யா புத்தி: । ஸா யேஷாம் ஜ்ஞாநிநாம் உசிதா பவதி, தே ஸாங்க்யா: । ஏதஸ்யா: புத்தே: ஜந்மந: ப்ராக் ஆத்மநோ தேஹாதிவ்யதிரிக்தத்வகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாத்³யபேக்ஷோ தர்மாதர்மவிவேகபூர்வகோ மோக்ஷஸாதநாநுஷ்டாநலக்ஷணோ யோக: । தத்³விஷயா புத்தி: யோகபுத்தி: । ஸா யேஷாம் கர்மிணாம் உசிதா பவதி, தே யோகிந: ।

பாபத்தை அடைவாய்'' (உ-௩௩) என (ஸ்ரீ பகவான்) அருளிச்செய்கிறார்; செய்யவே, ''உயிர்வாழ்க்கைமுழுதும்''[1] என்றுதொடங்கும் சுருதியினாலும், மற்றும்இதுபோன்ற சுருதிகளாலும் விதிக்கப்பட்டவையாய்ப் பசுமுதலானவற்றை ஹிம்ஸித்தலாகிய கர்மங்கள் ஏற்கெனவே[2] அதருமமாகா எனத் தீர்ந்த முடிவாகக் கூறப்பட்டதாகின்றது.

ஸாங்க்யத்தையும், யோகத்தையும் பகுத்தல்.

அது சரியன்று; இருவகைத்தான புத்தியை (முறையே) சார்ந்துநிற்கும் ஞான கர்மநிஷ்டைகளை (ஸ்ரீ பகவான்) வேறாகப் பிரித்துரைக்கின்ற திருவாக்கினாலென்க. ''நீ (யாவராலும்) துக்கிக்கவேண்டாதவரை'' (உ-௧௧) என்பது முதல் ''ஸ்வதரு மத்தை நோக்கும்பொழுதும்'' (உ-௩௧) என்பதுவரையிலுமுள்ள நூலினால், பரம பொருளான எந்த ஆத்மதத்துவமானது, பகவானால் உணர்த்தப்பட்டதோ, அது ஸாங்க்யமாம். ஆத்மாவுக்குப் பிறப்புமுதலியவிகாரங்கள் இல்லாமையினால் 'ஆத்மா அகர்த்தா' (உ-௧௯, உ௦) என்னும் ப்ரகரணத்தின்பொருளை உய்த்துணர்தலால் அ வ்[ஆத்மதத்துவ]விஷயமாக யாதொரு (நிச்சய)புத்தி பிறக்கின்றதோ, அது ஸாங்க்ய புத்தியாம். அது எந்த ஞானிகளுக்கு உரித்தாயுள்ளதோ, அவர் ஸாங்க்யர்களாவர். இந்த(ஸாங்க்ய)புத்தி உண்டாவதற்குமுன்னர், ஆத்மாவை, உடம்புமுதலியவற்றினின் றும் வேறாகவும் கர்த்தாவாகவும் போக்தாவாகவும் மற்றும்இத்தன்மையதாகவும் பாவித்துக்கொண்டு (அதற்குஏற்பத்)தருமஅதருமங்களின் பகுத்தறிவுகூடி,[3] முக்திக்கு ஸாதந(மான கர்ம)த்தை அநுஷ்டித்தல் யோகமாம். அது விஷயமான (நிச்சய) புத்தி யோகபுத்தியாம். அது (ஸ்வ)கர்மத்தைச்செய்யும் எவர்க்கு உரித்தாயுளதோ,

---

[1] ''யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி [உயிர்வாழ்க்கைமுழுதும் அக்நிஹோத்ரஞ்செய்ய வேண்டும்]'' என்பது பஹ்வ்ருசப்ராஹ்மணம்.

[2] ஆசார்யர்முதலானோரை ஹிம்ஸித்தலாகிய யுத்தம்முதலியனவான ஸ்மார்த்தகர்மங்களே அதர்மமாகா என்றால், ஸ்மிருதியினும்மேலான சுருதியில் விதித்த பசுஹிம்ஸாதி கர்மங்கள் அதர்மமாகா என்பது, தானே அமையுமென்றவாறு.

[3] அஜ்ஞானியின் கருத்துக்கு, ஆத்மா உடல் முதலியவற்றிற்கு வேறாகவும், கர்த்தாவாகவும், போக்தாவாகவும் காணப்படுகின்றதாதலின், அவன் இது தருமம், இது அதர்மம் எனக் கல்வி கேள்விகளால் பகுத்தறிந்து, அதருமத்தை விலக்கி, தருமத்தைக் கைக்கொண்டு, அதனை ஈச்வரார்ப்பணமாக அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பது, கர்மயோகத்தின் லக்ஷணத்தால் அமையுமாறு கண்டுகொள்க.

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 ‘𑌏𑌷𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 — ‘𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 — ‘𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌚 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌦𑍇𑌕𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾 । 𑌯𑌥𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌤𑌪𑌥𑍀𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 — ‘𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 ।’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍇𑌣 ‘𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌦𑌾𑌰𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ‘𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃’ ‘𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾’ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋

அவர் யோகியர். அப்படியே, தனித்தனியான இரண்டுபுத்திகள் “ஸாங்க்யவிஷயத்திலே உனக்கு இந்தப் புத்தியானது சொல்லப்பட்டது; இனி நீ யோகவிஷயத்திலே இந்தப்புத்தியைக் கேள்” (உ-௩௯) எனப் பகவானாலே குறிப்பிட்டுக்காட்டி உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள், ஸாங்க்யபுத்தியைச் சார்ந்து நிற்கும் ஞானயோகநிஷ்டையை “வேதமாகிய என்னால் முன் கூறப்பட்டது” (௩-௩) என ஸாங்க்யர்களுக்குத் தனியாய்க் கூறுவர். அவ்வாறே, யோகபுத்தியைச் சார்ந்து நிற்கும் கர்மயோகநிஷ்டையை “கர்மயோகத்தால் யோகிகளுக்கு” (௩-௩) என (யோகிகளுக்குத்) தனியாய்க் கூறுவர். கர்த்தாவென்னும் உணர்வையும் அனேகமென்னும்உணர்வையும் சார்ந்து நிற்பதான கர்மமும், அகர்த்தாவென்னும் உணர்வையும் ஏகமென்னும் உணர்வையும் சார்ந்து நிற்பதான ஞானமும் ஒருத்தனையே ஒருங்கு சார்ந்துநிற்கக்கூடாமையைக் கண்டு, பகவானே இவ்வாறு ஸாங்க்யபுத்தியையும்யோகபுத்தியையும்குறித்து இரண்டு நிஷ்டைகளைத் தனித்தனியாக (ப் பிரித்து)க்கூறலானார். (ஸ்ரீபகவான்) பிரித்துரைக்கின்ற இத்திருவாக்கு எப்படியோ, அப்படியே சதபதப்பிராமணத்திலும் “பற்றற்றவராய் இதேலோகத்தை [அதாவது-ஆத்மாவை](ப் பெற) விரும்பும் பிராமணர்கள் உலகவியாபாரங்களை ஒழித்திடவேண்டும்” என்று ஸகலகர்மத்தினது துறவு விதித்து, “இந்த ஆத்மாவாகிய இவ்வுலகிலுள்ள எங்களுக்கு மக்களா லாவதென்ன?” (பி-ச-ச-உஉ) என்ற அதன் [1]சேஷத்தினால்,(ஞானமானது,கர்மத்தினின்றும் வேறாகக்) காட்டப்பட்டுள்ளது. பின்னும் அதனுள், சுருதிமுதலியவற்றில் விதித்த ஸகலகர்மங்களும், “அஜ்ஞானியானஒருவன் (தான்) மணஞ்செய்துகொள்வதற்குமுன் (வேதத்திற்

[1] “எது மற்றொன்றிற்குப் பயன்படுகின்றதோ [அதாவது-எது வேறொன்றை வற்புறுத்துகின்றதோ]அது அதன் சேஷமாம்” (ஜைமினிஸூத்ரம் ௩-௧-உ: சபரபாஷ்யம்). “அஜ்ஞானியாவான் இவ்வுலகத்திலே இம்மைப்பயனையும், பிதிருலோகத்திலே மறுமைப்பயனையும் நன்மக்களைப் பெறுதலால் ஸாதித்துக்கொள்கிறான். ஞானியோ, எங்கும் ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கிறான். அந்த ப்ரஹ்மமோ நன்மக்கள் முதலிய எவற்றாலும் ஸாத்யமன்று. ஆகவே, அந்த ப்ரஹ்மத்தை அடையவிரும்புபவர்கள் உலகவியாபாரங்களை ஒழித்திடவேண்டும்” என “பற்றற்றவராய்” என்னும் முந்தின வாக்கியத்தை “இந்த ஆத்மாவாகிய” என்னும் பிந்தின வாக்கியம் வற்புறுத்துமாறு கண்டுகொள்க.

...ஜிஜ்ஞாஸோத்தரகாலம் லோகத்ரயஸாதநம் — 'புத்ரம்' த்விப்ரகாரஞ்ச 'வித்தம்' 'மாநுஷம்' 'தைவம்' ச ; தத்ர மாநுஷம் கர்மரூபம் பித்ருலோகப்ராப்தி-ஸாதநம், வித்யாம் ச தைவம் வித்தம் தேவலோகப்ராப்திஸாதநம் — 'ஸோऽகாமயத' இதி அவித்யாகாமவத ஏவ ஸர்வாணி கர்மாணி ஶ்ரௌதாதீநி தர்ஶிதாநி। தேப்யோ வ்யுத்தாநம் ஆத்மந ஏவ லோகம் இச்சத: அகாமஸ்ய விஹிதம்। ததேதத் விபாகவசநம் அநுபபந்நம் ஸ்யாத், யதி ஶ்ரௌதகர்மஜ்ஞாநயோ: ஸமுச்சய: அபிப்ரேத: ஸ்யாத் பகவத: ॥

ந ச அர்ஜுநஸ்ய ப்ரஶ்ந: உபபந்நோ பவதி 'ஜ்யாயஸீ சேத் கர்மணஸ்தே' இத்யாதி: । ஏகபுருஷாநுஷ்டேயத்வாஸம்பவம் புத்திகர்மணோ: பகவதா பூர்வம் அநுக்தம் கதம் அர்ஜுந: அஶ்ருதம் புத்தேஶ்ச கர்மணோ ஜ்யாயஸ்த்வம் பகவதி அத்யாரோபயேத் ம்ருஷைவ 'ஜ்யாயஸீ சேத் கர்மணஸ்தே மதா புத்தி:' இதி ॥

கிஞ்ச — யதி புத்திகர்மணோ: ஸர்வேஷாம் ஸமுச்சய: உக்த: ஸ்யாத், அர்ஜுநஸ்யாபி ஸ உக்த ஏவேதி 'யச்ச்ரேய ஏதயோரேகம் தந்மே ப்ரூஹி ஸுநிஶ்சிதம்' இதி கதம் அந்யதரவிஷய ஏவ ப்ரஶ்ந: ஸ்யாத்? ந ஹி பித்த-

---

கூறிய) தருமங்களை ஆராய்ந்தபின்பு, (மானுஷலோகம், பிதிருலோகம், தேவலோகமென்ற) மூவுலகங்களையும் அடைதற்கு ஸாதனமான புத்திரனையும், மானுஷம் தெய்வமென்ற இருவகைச்செல்வத்தினையும்—அவற்றுள் மானுஷச்செல்வமென்பது பித்ருலோகமடைதற்கு ஸாதநமாய்க் கர்மஸ்வரூப(மு)மாயிருப்பது; தெய்வச்செல்வமென்பது தேவலோகமடைதற்கு ஸாதநமான வித்யை [அதாவது, உபாஸனை]—அவன் விரும்பினான்" (பி - க - ச - கள) என, அஞ்ஞானமும் காமமும் உடையவனுக்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை முற்றத்துறத்தல், ஆத்மாவாகிய லோகத்தையே நாடுபவனுக்குக் காமமற்றிருப்பவனுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, சுருதியில் விதித்த கர்மமும், ஞானமுமாகிய இரண்டுங் கூடுதலே பகவான் கருத்தெனில், அப்பொழுது (அ-ா) பிரித்துரைக்கின்ற இத்திருவாக்கானது பொருத்தமில்லாததாகும்.

ஞானம் கர்மம் என்ற இரண்டுங்கூடுதலென்பது பகவான் மேலேசொல்வதோடு இயையாமை.

மேலும், "ஞானமானது" (௩ - க) என்பது முதலாகவுள்ள அர்ஜுனன் வினா ஏற்காது. ஒருவனே ஞானகர்மங்களை (ஒருங்கே) அநுஷ்டிக்கமுடியாதென்பதும், ஞானமானது கர்மத்திலும் மேலானதென்பதுமாகிய இவை—பகவான் முன் சொல்லாதனவும், (தனது செவிகளால்) கேளாதனவுமாக இருக்க, அவற்றை, "ஞானமானது கர்மத்தினும் மேலானதென்பது தங்களுடைய கருத்தானால்" (௩-க) எனப் பகவானிடத்து அர்ஜுனன் பொய்யாக எப்படி ஏற்றக்கூடும்?

அன்றியும், ஞானம் கர்மம்என்ற இரண்டுங்கூடுதல் யாவர்க்குமே உரைக்கப்பட்டதென்றால், அது அர்ஜுனனுக்கும் உரைக்கப்பட்டதுதான்; எனவே, "(கர்மஞ் செய்தலும் தவிர்தலுமாகிய) இவ்விரண்டனுள் மிக்க நலமுள்ள ஒன்றை எனக்குத் தேர்ந்தமுடிவாக உரைத்தருளுவீராக" (௫ - க) என இரண்டில் ஏதாவதொன்றைப் பற்றியதாகவே எப்படி (அவன்) வினவலாகும்? (உதாரணமாக,) தனது பித்தந்

ப்ரஸாதயித்வாநேந வைத்யேந மதுரம் ஶீதளம் ச போக்தவ்யம் இதி உபதிஷ்டே 'தயோ: அந்யதரத் பித்தப்ரஶமநகாரணம் ப்ரூஹி' இதி ப்ரஶ்ந: ஸம்பவதி ॥

அத அர்ஜுநஸ்ய பகவதுக்தார்த்தாவிவேகநிமித்த: ப்ரஶ்ந: கல்ப்யதே ; ததாபி பகவதா ப்ரஶ்நாநுரூபம் ப்ரதிவசநம் தேயம் 'மயா புத்திகர்மணோ: ஸமுச்சய: உக்த:, கிமர்த்தம் இத்தம் த்வம் ப்ராந்தோऽஸி?' இதி। ந து புந: ப்ரதிவசநம் அந்யதா ப்ருஷ்டம் அந்யதேவ 'த்வே நிஷ்டே மயா ப்ரோக்தே' இதி வக்தும் யுக்தம் ॥

நாபி ஸ்மார்தேநைவ கர்மணா புத்தே: ஸமுச்சயே அபிப்ரேதே விபாகவசநாதி ஸர்வம் உபபந்நம் । கிஞ்ச—க்ஷத்ரியஸ்ய யுத்தம் ஸ்மார்தம் கர்ம ஸ்வதர்ம இதி ஜாநத: 'தத் கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி' இதி உபாலம்ப: அநுபபந்ந: ॥

தஸ்மாத் கீதாஶாஸ்த்ரே ஈஷந்மாத்ரேணாபி ஶ்ரௌதேந ஸ்மார்தேந வா கர்மணா ஆத்மஜ்ஞாநஸ்ய ஸமுச்சயோ ந கேநசித் தர்ஶயிதும் ஶக்ய: ॥

யஸ்ய து அஜ்ஞாநாத் ராகாதிதோஷதோ வா கர்மணி ப்ரவ்ருத்தஸ்ய யஜ்ஞேந தாநேந தபஸா வா விஶுத்தஸத்த்வஸ்ய ஜ்ஞாநம் உத்பந்நம் பரமார்த்ததத்த்வவிஷயம் 'ஏக-

---

தணித்துக்கொள்ளவேண்டிய (ஒரு)வனுக்கு 'இனிமையும், குளிர்ச்சியுமான பதார்த்தங்களைப் புஜிக்கவேண்டும்' என்று வைத்தியன் உரைத்தால் "அவ்விரண்டனுள், பித்தந் தணிதற்குக் காரணமான ஏதாவதொன்றைச் சொல்" என வினவுதல் நிகழாதன்றோ !

இனி, அர்ஜுனனுடைய வினவானது, பகவான் அருளிச்செய்த திருவாக்கின் பொருளை(த் தன்) விவேகத்தினால் சரியாகத்தெரிந்துகொள்ளாமையினால் வந்ததாகக் கொள்ளலாமென்றால், அப்பொழுது, பகவான் "யான் ஞானம் கர்மம்இரண்டுங்கூடுதலைக் கூறினேன் ; நீ ஏன் இவ்வாறு மயங்குகின்றாய் ?" என வினவுக்கு ஏற்றதாக மறுமொழி கொடுக்கவேண்டுமேயன்றி, "யான் இரண்டு நிஷ்டைகளைக்கூறினேன்" (ந - ந) என (வினவுக்கு) ஏற்றதல்லாததாய்க் கேட்டதற்குமாறாகவே மறுமொழி கூறப்படாது.

மற்றும், ஸ்மார்த்தகர்மத்தோடுமாத்திரமே ஞானமும் கூடுதலென்பது (பகவான்) கருத்தெனில், (அப்பொழுதும் ஞானகர்மமிரண்டையும்) பிரித்துரைத்தல் முதலிய ஸகலமும் பொருத்தமுறுதனவாம். அன்றியும், யுத்தமாகிய ஸ்மார்த்தகருமமானது க்ஷத்திரியனுக்கு ஸ்வதருமமெனத் தெரிந்துகொண்டிருக்கும்அர்ஜுனன், "அப்பொழுது கர்மத்தில் என்னை ஏன் ஏவுகிறீர் ? (ந - க) எனப் (பகவானைப்பற்றிப்) பழித்தல் அடாது.

ஆதலின், கீதாசாஸ்திரத்தில் ச்ரௌதகர்மத்தோடாயினும் ஸ்மார்த்தகர்மத்தோடாயினும் ஆத்மஞானங்கூடுதலென்பதைச் சிறிதும் எடுத்துக்காட்ட ஒருவராலும் இயலாதென்க.

சிலஇடங்களிலே போலியாகக் கூடிக்காணப்படும் ஞானகர்மங்களின் விவரம்.

(இனி, அஜ்ஞானத்தாலும் ஆசைமுதலியகுற்றங்களாலும் கர்மத்தை மேற்கொண்டு(அநுஷ்டித்து)வருபவனாய், யாகத்தாலும் தானத்தாலும் தவத்தாலும் மனம்

𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃 𑌚' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍; 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇; 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑍍 𑌨 '𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌨 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇॥

𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌮𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍇, 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍—'𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇', '𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰॥

பரிசுத்தமாகப் பெற்ற எவனுக்கு, பரம்பொருளுண்மையைப் பற்றி "இதெல்லாம் ஒன்றுதான், ப்ரஹ்மம் அகர்த்தாவே" என்னும் ஞானம் உண்டாகுமோ, அவனுக்குக் கர்மமும் கர்மத்தின்பயனும் ஒழிந்திட்டதாயினும், (அவன் முன்)எப்படி ஊக்கத்தோடு கர்மத்தை மேற்கொண்டிருந்தானோ அப்படியே (ஞானோதயமான பின்பும்)உலகத்தைநல்வழிநடக்கச்செய்தற்பொருட்டுக்கர்மத்தை(மேற்கொள்ளக்கூடும்; அப்படி) மேற்கொண்டு ஒழுகுபவனுடைய ப்ரவ்ருத்திரூபமாய் [கர்மப்போலியாய்] எது காணப்படுகின்றதோ, அது (மோக்ஷமடைதற்கு ஸாதநமாய்) ஞானத்தோடு ஒருங்குசேர்க்கவேண்டிய கருமமன்று. உதாரணமாக, பகவான் வாஸுதேவன் க்ஷத்திரியதருமத்தை அநுஷ்டித்தல் (அவர்க்குப்) புருஷார்த்தம்கைகூடுதற்காக ஞானத்தோடு ஒருங்கு சேர்க்கப்படுகிறதில்லை; அதுபோல, பயனை எதிர்நோக்காமையும், அகங்காரமின்மையும் ஞானிக்கும் ஸமமாயிருத்தலின் என்க[1]. மெய்யுணர்ந்தவன்'யான் செய்கிறேன்' என மனத்திற் கொள்வதுமில்லை, அதன்பயனை எதிர்நோக்குவதுமில்லை.

பின்னும் உதாரணமாக, ஸ்வர்க்கம்முதலிய காமங்களை நாடுபவன், அக்நிஹோத்ரம்முதலிய காமஸாதனங்களைச் செய்யும்பொருட்டு, அக்நியை (முன்னே)வைத்துக்கொண்டு காம்யமேயான அக்நிஹோத்ராதியைச் செய்யத் தலைப்பட, பாதி செய்தவுடன் (தான் முன் மனத்திற்கொண்டு அக்நிஹோத்ராதியைத் தொடங்கின) ஆசையானது நீங்கிவிடினும்,(விட்டிடாது)அதே அக்நிஹோத்ராதியைச் செய்துமுடிக்கி(ன்றான்; அப்படிச் செய்துமுடிக்கி)கின்ற (அ)வனுக்கும் அது, காம்யஅக்நிஹோத்ராதியாக ஆகிறதில்லை. அவ்வாறே பகவான் "(கர்மங்களைச்)செய்கிறவனாயினும்(அவற்றால்) பற்றப்படுகிறானில்லை" (டு - எ), "(கர்மங்களைச்) செய்கிறானில்லை, (அவற்றால்) பற்றப்படுகிறானில்லை" (கங - ஙக) என ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

---

[1] பகவான் மேற்கொண்டுள்ள க்ஷத்திரிய தருமம் புருஷார்த்தத்துக்காகக் காரணமாகாமல் உலகத்தை நல்வழிப்படுத்தக்காரணமாவதுபோல, ஞானியின் கருமமும் பயனையெதிர்நோக்காமல் அகங்காரமின்றிச் செய்யப்பட்டு உலகத்தை நல்வழிப்படுத்தவே காரணமாகின்றது என்றபடி.

யத்து—'பூர்வை: பூர்வதரம் க்ருதம்,' 'கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திம் ஆஸ்திதா ஜநகாதய:' இதி, தத் ப்ரவிபஜ்ய விஜ்ஞேயம். தத் கதம்? —

யதி தாவத் பூர்வே ஜநகாதய: தத்த்வவிதோ(அ)பி ப்ரவ்ருத்தகர்மாண: ஸ்யு:, தே லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் 'குணா குணேஷு வர்தந்தே' இதி ஜ்ஞாநேநைவ ஸம்ஸித்திம் ஆஸ்திதா:, கர்மஸந்ந்யாஸே ப்ராப்தே(அ)பி கர்மணா ஸஹைவ ஸம்ஸித்திம் ஆஸ்திதா:, ந கர்மஸந்ந்யாஸம் க்ருதவந்த இத்யர்த்த: ॥

அத ந தே தத்த்வவித:, ஈச்வரஸமர்ப்பிதேந கர்மணா ஸாதநபூதேந ஸம்ஸித்திம் ஸத்த்வசுத்திம், ஜ்ஞாநோத்பத்திலக்ஷணாம் வா ஸம்ஸித்திம், ஆஸ்திதா: ஜநகாதய இதி வ்யாக்யேயம். ஏதமேவார்த்தம் வக்ஷ்யதி பகவாந் 'ஸத்த்வசுத்தயே கர்ம குர்வந்தி' இதி. 'ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மாநவ:' இத்யுக்த்வா ஸித்திம் ப்ராப்தஸ்ய புந: ஜ்ஞாநநிஷ்டாம் வக்ஷ்யதி—'ஸித்திம் ப்ராப்தோ யதா ப்ரஹ்ம' இத்யாதிநா ॥

மற்றும், "(கர்மமானது) முன்னோர்களாலே முந்தினபண்டைக்காலத்திலே செய்யப்பட்டது" (௪ - ௧௫), "கர்மத்தினாலேயே ஜனகர்முதலானோர்கள் ஸித்தி பெற்றார்கள்" (௩ - ௨௦) என வருவனவற்றை (இருவகையாக)ப் பகுத்துணர்க. அஃது எப்படியெனில்,—

(முதல்வகை):— முன்னோர்களான ஜநகாதியர் மெய்யுணர்ந்தவராயினும், கர்மத்தை மேற்கொண்டாராயின் — அவர்கள் ஜனங்களை நல்வழியில் நடக்கச் செய்தற்பொருட்டு "இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல்லுகின்றன (வேயன்றி ஆத்மா செல்வதில்லை)" (௩ - ௨௮) என்னும் ஞானத்தினாலேயே ஸித்தியை [மோக்ஷத்தை] அடைந்தார்கள். கர்மத்தைத் துறத்தற்குஉரிய நிலை(மை யானது அவர்கட்கு) வந்திருந்தும் கர்மத்தை (விடாது) உடன்கொண்டே ஸித்திபெற்றார்கள்; கர்மத்தைத் துறக்கவில்லையென்றபடி.

(இரண்டாம் வகை):— அல்லது, அவர்கள் மெய்யுணர்ந்தவரல்லராயின் ஈச்வரனுக்கு அர்ப்பிக்கப்பட்ட கர்மமாகிய (ஞான)ஸாதனத்தால் (அதாவது-) சித்தசுத்தியை அல்லது ஞானோதயமாகிய ஸித்தியைப் ஜநகாதியர் என உரைக்க. இதேவிஷயத்தை "(யோகிகள்) சித்தசுத்திக்காகக் கர்மத்தைச் செய்கிறார்கள்" (௫ - ௧௧) எனப் பகவான் கூறுவர். "மனிதன் தன்கர்மத்தினால் அவனை[ஈச்வரனை]ப்பூஜித்து ஸித்திபெறுகிறான்"(௧௮ - ௪௬)எனக் கூறிப் பின்பு, ஸித்திபெற்ற(அ)வனுக்கு "ஸித்திபெற்றவன் எப்படி ப்ரஹ்மத்தை (அடைகிறான் என்பதை என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள்)" (௧௮ - ௫௦) என்பது முதலாக மீண்டும் ஞானநிஷ்டையைக் கூறுவர்.

तस्मात् गीताशास्त्रे केवलादेव तत्त्वज्ञानात् मोक्षप्राप्तिः, न कर्मसमुच्चितात् इति निश्चितोऽर्थः । यथा चायमर्थः तथा प्रकरणशो विभज्य तत्र तत्र दर्शयिष्यामः ॥

तत्र एवं धर्मसंमूढचेतसः मिथ्याज्ञानवतो महति शोकसागरे निमग्नस्य अर्जुनस्य अन्यत्र आत्मज्ञानात् उद्धरणम् अपश्यन् भगवान् वासुदेवः ततः कृपया अर्जुनम् उद्दिधारयिषुः आत्मज्ञानाय अवतारयन् आह 'अशोच्यान्' इत्यादि—

श्रीभगवानुवाच ॥

११. अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ।
गतासूनगतासूंश्च नानुशोचन्ति पण्डिताः ॥

न शोच्या अशोच्याः भीष्मद्रोणादयः; सद्वृत्तत्वात्, परमार्थस्वरूपेण च नित्यत्वात् । तान् अशोच्यान् अन्वशोचः अनुशोचितवान् असि 'ते म्रियन्ते मन्निमित्तम्, अहं तैर्विनाभूतः किं करिष्यामि राज्य-

---

ஆகவே, முக்திகைகூடுதலானது மெய்ஞ்ஞானமொன்றினால்மாத்திரமேயன்றி, கர்மத்தோடு ஒருங்கு கூடிய ஞானத்தினால் அன்று என்பது கீதாசாஸ்திரத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருளாம். இதுவே (கீதையின்) பொருளாய்க்கிடக்கும் விதத்தை (அந்தந்தப்)பிரகரணத்திற்குஏற்ப ஆங்காங்குஎடுத்துக்காட்டுவோம்.

ஆத்மா இறவாதது.

இனி, இவ்வாறு (தான் செய்யவேண்டிய)தருமத்திலே மயங்கிய மனத்தினனாய், சோகப்பெருங்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கின்ற அர்ஜுனனை ஆத்மஞானத்தாலன்றி (வேறுவகையால்) கரையேற்றுதலைக் காணாத பகவான் வாஸுதேவன், அதனினின்றும் அர்ஜுனனைக் கரையேற்ற விரும்பி, அவனுக்கு ஆத்மஞானத்தைப் புகட்டுபவராய் "நீ (யாவராலும்) துக்கிக்கவேண்டாதவரை" (உ - கக) என்பதாதியாக அருளிச்செய்கின்றார்:

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார்:

கக. நீ (யாவராலும்)துக்கிக்கவேண்டாதவரைப்பற்றித் துக்கப்படுகிறாய்; ஞானவார்த்தைகளையும் பேசுகிறாய். உயிர்போனவரையும், உயிர்வாழ்பவரையும் பற்றி ஞானிகள் துக்கியார்.

பீஷ்மத்ரோணாதியர் (யாவராலும்) துக்கப்படத்தகாதவர்; ஏனெனில், (வ்யாவஹாரிகமாக) நல்லொழுக்கமுடையவர், பாரமார்த்திகமாகவும் நித்யரானவர். (நீ) துக்கிக்கத்தகாதஅவர்களைக் குறித்து "அவர்கள் சாகப்போகிறார்களே, (அதற்கு)நானன்றோ காரணம். நான், அவர்களில்லாமல் ராஜ்யஸுகம் முதலானவற்றால் என்ன செய்யப்போகிறேன்? [அதனால் எனக்கு ஒருப்ரயோஜனமும் இல்லையே!]" என ஏங்கி

[illegible]

[illegible] இருக்கவே இருந்தேன்:

[illegible] இருக்கவே இருந்தாய். [illegible]

[illegible] இருக்கவே இருந்தார்கள். [illegible]

[illegible]

ஸர்வ, ஸர்வே வயமத꞉ பரஸ்மாத் தே³ஹவிநாஶாத் பரமபி உத்தரகாலே(அ)பி। த்ரிஷ்வபி காலேஷு நித்யா ஆத்மஸ்வரூபேணேத்யர்த²꞉ ॥

தே³ஹபே⁴தா³நுவ்ருʼத்த்யா ப³ஹுவசநம், ந ஆத்மபே⁴தா³பி⁴ப்ராயேண ॥ ௧௨ ॥

தத்ர கத²மிவ நித்ய ஆத்மா இதி? த்³ருʼஷ்டாந்தமாஹ—

௧௩. தே³ஹிநோ(அ)ஸ்மிந் யதா² தே³ஹே கௌமாரம் யௌவநம் ஜரா ।

ததா² தே³ஹாந்தரப்ராப்திர்தீ⁴ரஸ்தத்ர ந முஹ்யதி ॥

தே³ஹ꞉ அஸ்ய அஸ்தீதி தே³ஹீ தஸ்ய தே³ஹிநோ தே³ஹவத꞉ ஆத்மந꞉ அஸ்மிந் வர்தமாநே தே³ஹே யதா² யேந ப்ரகாரேண கௌமாரம் குமாரபா⁴வோ பா³ல்யாவஸ்தா², யௌவநம் யூநோ பா⁴வோ மத்⁴யமாவஸ்தா², ஜரா வயோஹாநி꞉ ஜீர்ணாவஸ்தா², இத்யேதா꞉ திஸ்ர꞉ அவஸ்தா²꞉ அந்யோந்யவிலக்ஷணா꞉ । தாஸாம் ப்ரத²மாவஸ்தா²நாஶே ந நாஶ꞉, த்³விதீயாவஸ்தோ²பஜநே ந உபஜந꞉ ஆத்மந꞉ । கிம் தர்ஹி? அவிக்ரியஸ்யைவ த்³விதீயத்ருʼதீயாவஸ்தா²ப்ராப்தி꞉ ஆத்மநோ த்³ருʼஷ்டா । ததா² தத்³வதே³வ தே³ஹாத் அந்யோ தே³ஹோ தே³ஹாந்தரம் தஸ்ய ப்ராப்தி꞉ தே³ஹாந்தரப்ராப்தி꞉ அவிக்ரியஸ்யைவ ஆத்மந꞉ இத்யர்த²꞉ । தீ⁴ரோ தீ⁴மாந் தத்ர ஏவம் ஸதி ந முஹ்யதி ந மோஹம் ஆபத்³யதே ॥ ௧௩ ॥

யத்³யபி ஆத்மவிநாஶநிமித்தோ மோஹோ ந ஸம்ப⁴வதி நித்ய ஆத்மா இதி விஜாநத꞉, ததா²பி ஶீதோஷ்ணஸுக²து³꞉க²ப்ராப்திநிமித்தோ மோஹோ லௌகிகோ

காலங்களிலும் (நாம்) ஆத்மஸ்வரூபத்தால் நித்யர்கள் என்பது (தேர்ந்த)பொருள்.

(ஆத்மா ஒன்றேயாயினும்,) உடல்கள் வேறுவேறுயிருப்பதுபற்றி ("நாமெல்லோரும்" என்னும்) பன்மை (வழங்கலாயிற்று); ஆத்மா வேறுவேறுயிருப்ப தென்னும் கருத்தால் அன்று. (௧௨)

இனி, ஆத்மா நித்தியமென்பது எப்படி? — திருஷ்டாந்தம் கூறுகிறூர்:

௧௩. தேகிக்கு, இத்தத்தேகத்திலே பால்யமும், யௌவநமும், கிழத்தனமும் எப்படியோ, அப்படித்தான் வேறுதேகத்தை அடைவது(ம்); அவ்விஷயத்தில் ஞானி மயங்கமாட்டான். [தேகி - தேகமுடையது : ஆத்மா].

உடம்பொடுநிற்கும் ஆத்மாவுக்கு இப்பொழுதுள்ள தேகத்திலே பாலப்பருவமும், யௌவநமாகிய நடுப்பருவமும், வயசின்முதிர்ச்சியான கிழப்பருவமும் ஆகிய இம்மூன்றுபருவங்களும் ஒன்றற்கொன்று வேறுபட்டவையாம். அவற்றுள், முதற்பருவம்போனவுடன் (ஆத்மா) அழிவது [இறப்பது] இல்லை. இரண்டாம்பருவம் வந்தவுடன், (ஆத்மா) உண்டாவது [பிறப்பது] இல்லை. அப்பொழுது என்னவெனில்,— (பாலப்பருவம் மாறினும்,) ஆத்மா மாறுபடாமலே, இரண்டாவதும் மூன்றுவதுமான பருவங்களை அடையக்காண்கிறோம்; அவைபோலவே, ஆத்மா விகாரப்படாமலே வேறுதேகத்தை அடைகின்றதென்க. அது இப்படியிருப்பதனுல்(தான்) ஞானவான் (மதி)மயக்க மடைவதில்லை. (௧௩)

பொறுமையேன்பது ஞானத்திற்கு ஒருஸாதனம்.

"ஆத்மா நித்யம் என்று அறிகின்றவனுக்கு, 'ஆத்மா இறந்துவிடும்' என்ற (அஜ்ஞானத்)தால்உண்டாகும் மயக்கம் நிகழாதாயினும், குளிர்வெப்பங்களையும் இன்பதுன்பங்களையும் அடைதலாலாகும் மயக்கமும், ஶோகம் நீங்கிப்போதலாலும்

दृश्यते, सुखवियोगनिमित्तौ दुःखसंयोगनिमित्तश्च शोकः। इत्येतत् अर्जुनस्य वचनं आशङ्क्य भगवानाह—

१४. मात्रास्पर्शास्तु कौन्तेय शीतोष्णसुखदुःखदाः।
आगमापायिनोऽनित्यास्तांस्तितिक्षस्व भारत ॥

मात्राः आभिः मीयन्ते शब्दादय इति श्रोत्रादीनि इन्द्रियाणि। मात्राणां स्पर्शाः शब्दादिभिः संयोगाः। ते शीतोष्णसुखदुःखदाः। शीतं उष्णं सुखं दुःखं च प्रयच्छन्तीति। अथवा—स्पृश्यन्त इति स्पर्शाः विषयाः शब्दादयः। मात्राश्च स्पर्शाश्च शीतोष्णसुखदुःखदाः। शीतं कदाचित् सुखं, कदाचित् दुःखम्। तथा उष्णमपि अनियतस्वरूपम्। सुखदुःखे पुनः नियतरूपे यतो न व्यभिचरतः। अतः ताभ्यां पृथक् शीतोष्णयोः ग्रहणम्। यस्मात् ते मात्रास्पर्शादयः आगमापायिनः आगमापायशीलाः तस्मात् अनित्याः। अतः तान् शीतोष्णादीन् तितिक्षस्व प्रसहस्व, तेषु हर्षं विषादं वा मा कार्षीः इत्यर्थः ॥ १४ ॥

शीतोष्णादीन् सहतः किं स्यात् इति? शृणु—

துக்கம்வந்துசேர்தலாலும் உண்டாகின்ற சோகமும் உலகத்தில் ஸாதாரணமாகக் காணப்படுகின்றனவே" என்ற இதனை அர்ஜுனன் வார்த்தையாகச் சங்கித்து, பகவான் கூறுகிறார் :

௧௪. கௌந்தேய! இந்திரிய ஸ்பர்சங்களே குளிர்வெப்பத்தையும், இன்பதுன்பங்களையும் கொடுத்துத் தோன்றிமறையுந்தன்மையனவாய் அநித்தியமாயிருக்கின்றன; பாரத ! அவற்றை (நீ) பொறுக்கக்கடவாய்.

ஓசை முதலியவற்றை அறிபவை, செவி முதலிய இந்திரியங்கள். (அந்த) இந்திரியங்களின் ஸ்பர்சங்கள்என்பவை - (அவற்றிற்கு) ஓசை முதலியவற்றோடுள்ள ஸம்பந்தங்களாம். அவைகளே [அந்த ஸம்பந்தங்களே] குளிரையும்வெப்பத்தையும் ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் தருகின்றன என்பது. அல்லது, ஸ்பர்சங்கள்(என்றால் இந்திரியங்களால்) ஸ்பர்சிக்கப்படுவன ஓசைமுதலிய விஷயங்கள்(எனக்கொண்டு), இந்திரியங்களும் விஷயங்களும்,குளிர்வெப்பம் ஸுகம்துக்கம் என்பவற்றைத் தருகின்றன (என்றும் உரைக்கலாம்). குளிர் ஒருகாலத்தில் ஸுகமாயும், மற்றொருகாலத்தில் துக்கமாயும் இருக்கின்றது ; அப்படியே, வெப்பமும் ஒருதன்மையதன்று. ஸுகதுக்கங்களோ ஒருநிலைப்பட்டிருத்தலைப் பிறழ்கின்றனவில்லை [அதாவது - எப்பொழுதும் ஸுகம் ஸுகமாகவும், துக்கம் துக்கமாகவுமே இருக்கின்றன.] ஆதலின், குளிர்வெப்பங்கள் அவற்றினின்றும் வேறாக எடுத்துக்கூறப்பட்டன. இந்திரியஸ்பர்சங்கள் தோன்றிமறையுந் தன்மையனவாதலின், அநித்தியங்கள் ; ஆகவே, (நீ) அந்தக் வெப்பம்முதலியவற்றைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் : அவற்றின்
நீ ஸந்தோஷத்தையாவது துயரத்தையாவது கொள்ளவேண்டாம் என்
யம் - நிலையில்லாதது.]

குளிர்வெப்பமுதலியவற்றை ஸஹிப்பவனுக்கு வரு(ம் நன்
வெனின்?— (அதைக்) கேள் :

௧௫. 𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌤𑍇 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌸𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯, 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥

𑌇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌾𑌵𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍—

௧௬. 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌃 ।
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌨 𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃, 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪-

---

௧௫. மனிதரிற் சிறந்தவனே! ஸுகதுக்கங்களை ஸமமாகக்கொண்ட எந்தத் தீரபுருஷனை, இவை உண்மையாகவே துன்பப்படுத்துகின்றன வில்லையோ, அவன் சாகாநிலைக்கு உரியவனாகிறான்.

ஸுகதுக்கங்களை ஸமமாகக்கொண்ட (அதாவது—) ஸுகம்வந்தபோது ஸந்தோஷங் கொள்ளாமலும் துக்கம்வந்தபோது துயரமடையாமலும் இருக்கின்ற ஞானியை, கீழ்க்கூறிய குளிர் வெப்பமுதலியன தாக்கி அசைக்கின்றனவில்லை; (அவன்) நித்யமான ஆத்மாவைக் காண்கிறபடியால். அவன் நித்யமான ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைக் கண்டறிதலிலே உறுதியாகநிற்பவன்: த்வந்தங்களை ஸஹிக்கக்கூடியவன்: சாகாத்தன்மையான மோக்ஷமென்பதனை அடையவல்லவன். [த்வந்தங்கள் - குளிர் வெப்பம் முதலியன.] (௧௫)

போய்ம்மையும், மேய்ம்மையும்.

இக்காரணத்தாலும், துயரமும் மயக்கமும் கொள்ளாது, குளிர்வெப்பம் ...ற்றைப் பொறுத்தல் (முக்திபெற விரும்புவோனுக்கு) உரியதாகும். ...ல்,—

‘பொய்ப்பொருளுக்கு உண்மை இல்லை, மெய்ப்பொருளுக்கு இன்மை ...ன) இவ்விரண்டற்கும் முடிவு கண்டுவைக்கப்பட்டுள்ளது மெய்ம்மையைக் ...ல்பினராலே.

...மயான குளிர்வெப்பம் முதலியவற்றிற்கும், (அவற்றின்) காரணமான (நீர், ...தலிய) வற்றிற்கும் உண்மையென்பது இல்லை. பிரமாணங்களால் ஆராயும் ...வப்ப முதலாயினவும் (அவற்றின்) காரணங்களும் உண்மைப்பொருளாய் இ...யில்லை. ஏனெனில், அவை விகாரமாம். விகாரமோ பிறழ்ந்திடுகின்றது [தன் ...மது]. உதாரணமாக, குடம் முதலானவற்றின் உருவங்கள் (கண்ணினால் உள்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌅𑌸𑌨𑍍, 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍। 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃, 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍॥

𑌘𑌟𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌘𑌟𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍— 𑌨 ; 𑌪𑌟𑌾𑌦𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌘𑌟𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌘𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍— 𑌨 ; 𑌪𑌟𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌘𑌟𑍇 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍— 𑌨 ; 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ? 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

பிறழ்கின்றன. அவ்வண்ணமே(கீழ்)எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. ஆனால், உள்ளதென்னும் உணர்வு (அப்படிப் பிறழ்ந்திடுவது) இல்லை. ஆகவே, குடம் முதலிய உணர்வினாற் குறிக்கப்படும்பொருள்[குடம்முதலானவை] பிறழ்ந்திடுதலால் பொய்ப்பொருளாம். ஆனால், உள்ளதென்னும் உணர்வினாற் குறிக்கப்படும் பொருள் பிறழாமையால் (அப்படி) இல்லை [மெய்ப்பொருளாம் என்றபடி].

(ஆக்ஷேபம்):—குடம் அழிவுற்றவளவில், குடமென்னும் உணர்வு பிறழ[இல்லாமற்போக], உள்ளதென்னும் உணர்வும் (அங்ஙனம்) பிறழ்கின்றதெனில்—

(ஸமாதானம்):—அப்படியன்று ; ஆடைமுதலியவற்றிலும் உள்ளதென்னும் உணர்வினைக் காண்கிறபடியால். அந்த உள்ளதென்னும் உணர்வு விசேஷணத்தைக் குறித்தேநிற்பதாம்.

(ஆக்ஷேபம்):—உள்ளதென்னும் உணர்வுபோலக் குடமென்னும் உணர்வும் மற்றொருகுடத்திற் காணப்படுகின்றதெனில்,—

(ஸமாதானம்):—அப்படியன்று ; (குடமென்னும் உணர்வினை) ஆடைமுதலானவற்றிற் காணாமையின்.

(ஆக்ஷேபம்):—உள்ளதென்னும் உணர்வும், அழிவுபட்டகுடத்தில் காணப்படுகின்றதில்லையெனில்,—

(ஸமாதானம்):—அப்படியன்று ; விசேஷ்யமில்லாமையின்.[1] உள்ளதென்னும் உணர்வு விசேஷணத்தைக் குறித்துநிற்பதாய், விசேஷ்யமில்லாதஇடத்து விசேஷணம்பொருந்தாமையால், எதைக் குறித்துநிற்கும் ? ஆனால், உள்ளதென்னும் உணர்வினால் குறிக்கப்படும்பொருள் இல்லாமையாலன்று.[2]

---

[1] உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பொருள்கட்கும் இருத்தல் என்பது உண்மைப்பொருளினாலேயே அமைதலால், 'உள்ளது' என்பது அந்த உண்மைப்பொருளைக் காட்டுவதாம் என்று அறிக. ஆகவே, குடம்முதலியன அழிவுற்றாலும், மற்றைப் பொருள்களைக்குறித்து 'உள்ளது, உள்ளது' என வழங்கும்படி அந்த உண்மைப்பொருள் இருக்கின்றதென்க.

[2] குடம் அழிவுற்றவிடத்து, 'உள்ளது' என்பதை எடுத்துக்காட்ட அறிகுறி இல்லை. ஆகவே, 'உள்ளது' என்பது அங்கு விளங்கவில்லையேயன்றி, அந்த 'உள்ளது' என்பதனால் குறிக்கப்படும் உண்மைப்பொருள் இல்லையென்பதில்லை, இருக்கவேஇருக்கின்றது என்றபடி.—(ஆ.)

𑌸𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 ?— 𑌨; '𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌉𑌦𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍋𑌚𑌾𑌮 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍋𑌃 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃, 𑌸𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌸𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿, 𑌤𑍍𑌵 𑌅𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮 ; 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ; 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃, 𑌤𑍈𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌨𑌿𑌯𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿

(ஆக்ஷேபம்):—(இனி,) குடம்முதலிய விசேஷ்யம் பொய்மையானவளவிலே, (விசேஷணம்விசேஷ்யம் இரண்டும்) ஒரேஇடத்துநிற்ற லென்பது கூடாதெனின்[1]—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று ; (விசேஷணம்விசேஷ்யமென்ற) இரண்டனுள் ஒன்று பொய்ம்மையானவளவிலும், கானல்முதலானவற்றிலே 'இது ஜலம்'[2] என, (இவை இரண்டும்) ஒரேஇடத்துநிற்றலைக் காண்கிறபடியா லென்க. ஆகவே, தேகம் முதலியனவும், (குளிர்வெப்பம்முதலான)த்வந்தமும், (அவற்றின்)காரணமுமாகிய பொய்ப்பொருளுக்கு இருப்பில்லை யென்பதாம். அவ்வாறே ஆத்மாவாகிய மெய்ப் பொருளுக்கு இருப்பின்மை இல்லை ; எவ்விடத்தும் பிறழாமையால் எனக் (காரணம் கீழே) கூறியுள்ளோம்.

இவ்வாறு, மெய்ப்பொருள்பொய்ப்பொருள்களாகிய கீழ்க்கூறிய இந்தஆத்மா அநாத்மாக்கள்இரண்டின்விஷயமாகவும், "மெய்ப்பொருள்(எப்பொழுதும்) உள்ளது தான், பொய்ப்பொருள் (எப்பொழுதும்) இல்லாததுதான்" என்னும் முடிவான நிர்ணயத்தைத் தத்துவதர்சிகள் கண்டறிந்தேயுள்ளார். தத்என்பது, ஸகலத்திற்கும் பெயர். ஸகலமும் ப்ரஹ்மம்; (எனவே,)அதன்பெயர்'தத்'என்பதாம். அதனதுதன்மை தத்துவம்; (அதாவது-) ப்ரஹ்மம் உள்ளபடியிருக்குந் தன்மை. அதனைக்காணும் இயல்பினரே தத்துவதர்சிகள். நீயும் தத்துவதர்சிகளின் நோக்கை[கொள்கையை]ப் பின்பற்றி,சோகத்தையும் மோகத்தையும் விட்டு,ஒரேதன்மையுள்ளனவும்[ஸுகம்துக்கம் முதலியவும்] ஒரே தன்மையில்லாத குளிர்வெப்பமும் முதலிய த்வந்தங்களை, "விகார

---

[1] "எங்கும், விசேஷணவிசேஷ்யங்களிரண்டும் மெய்ப்பொருளாகவே இருக்கக்காண்கிறோம். ஆகவே, 'உள்ளது' என்பதுபோல, குடமும் மெய்ப்பொருளாகவே இருக்கவேண்டும் என்பது ஆக்ஷேபஞ்செய்கிறவனுடைய கருத்து.—(ஆ.)

[2] கானலைப் பார்த்து 'இது ஜலம்' என்றவிடத்து ஜலம் பொய்மையாயினும, அது [illegible]ட்டதற்குக் காரணமாய் ஒன்று இருப்பதை உணர்க; அவ்வாறே, 'உள்ளது குடம்' என்னுமிடத்தில் குடம் என்பது பொய்ப்பொருளாயினும், உள்ளது என்று வழங்குமாறு அங்கு ஒருபொருள் [ப்ரஹ்மம்] இருக்கின்றதென்க.

'𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌜𑌲𑌵𑌤𑍍 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌽𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥ ௧௬ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௭. 𑌅𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌸𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 । 𑌕𑌿𑌮𑍍? 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑍍, 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌚𑌯𑌾𑌪𑌚𑌯𑍌 𑌨 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿, 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌯𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑍇𑌨, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌨𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿, 𑌨 𑌤𑍁 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿, 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮; 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௭ ॥

மாயுள்ள இது, பொய்ப்பொருளாகவேயிருந்து, கானல்ஜலம்போலப் பொய்யாகத் தோற்றுகின்றது" என உள்ளத்தில் நிச்சயித்து, (தீரத்தன்மையோடு சாந்தனுய்ப்) பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து. (௧௬)

ஆனால், எப்பொழுதும் மெய்ப்பொருளாகவே இருப்பதென்பது யாது?—கூறுவோம்:

௧௭. இதெல்லாம் எதனுல் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அதையே அழிவில்லாததாகத்தெரிந்துகொள். (தன்)நிலை திரியாத இதற்கு ஒருவராலும் அழிவுசெய்ய இயலாது.

அதை(யே) அழிவுபடுந்தன்மையில்லாததாகத் தெரிந்துகொள். (இங்கு 'அதையே' என்பதிலுள்ள) ஏகாரம் (பொய்ம்மையினின்றும் மெய்ம்மையைப் பிரித்து வேறுபடுத்திநிற்றலால்) பிரிநிலைப்பொருளுடையது.—எதனை?—குடம் முதலியன ஆகாசத்தினுல் (வியாபிக்கப்பெறுமாறு) போல, ஆகாசமுள்பட இந்தஜகத்துமுழுவதும் எந்த 'ஸத்' என்னும்பெயருடைய ப்ரஹ்மத்தினுலே வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ, (அதனை). அழிவெனினும், மறைதலெனினும், இன்மையெனினும் ஒக்கும். (ப்ரஹ்மம்)வளர்தலும் தேய்தலும் அடைகிறதில்லை; (ஆதலின் தன்)நிலை திரியாததாம். ஸத் என்னும் பெயருடைய இந்தப்ரஹ்மம் தன்நிலை மாறுகிறதில்லை; சரீராதிகள்போல அவயவங்களைப் பெற்றிராமையால். (மேலும்,) தன்னுடைய(து எதுவாயினு மாகுக; அதனுலான நஷ்டத்)தாலும், (ப்ரஹ்மம் நிலைமாறுவது)இல்லை; (அதற்குத்) தன்னுடையதென்பதே இல்லையாதலின். உதாரணமாக, தேவதத்தன் (தன்னுடைய) பணநஷ்டத்தால் கெட்டுப்போகிறுன்; ப்ரஹ்மமோ இவ்வாறு கெட்டுப்போவதில்லை. ஆகவே, (தன்) நிலைமாறுத இந்தப்ரஹ்மத்திற்கு ஒருவராலும் அழிவுசெய்ய முடியாது. ஆத்மாவை அழிக்க ஒருவராலும்—ஈச்வரனுலுங்கூட—முடியாது; ஏனெனில், ஆத்மா ப்ரஹ்மம்: தன் ஆத்மாவினிடத்தே தொழில் கூடாமையாலென்க. (௧௭)

किं पुनस्तदसत् यत् स्वात्मसत्तां व्यभिचरतीति? उच्यते—

१८. अन्तवन्त इमे देहा नित्यस्योक्ताः शरीरिणः ।
अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्युध्यस्व भारत ॥

अन्तः विनाशः विद्यते येषां ते अन्तवन्तः । यथा मृगतृष्णिकादौ सद्बुद्धिः अनुवृत्ता प्रमाणनिरूपणान्ते विच्छिद्यते, स तस्य अन्तः ; तथा इमे देहाः स्वप्नमायादेहादिवत् अन्तवन्तः नित्यस्य शरीरिणः शरीरवतः अनाशिनः अप्रमेयस्य आत्मनः अन्तवन्त इति उक्ताः विवेकिभिः इत्यर्थः ॥

'नित्यस्य' 'अनाशिनः' इति न पुनरुक्तम् ; नित्यत्वस्य द्विविधत्वाल्लोके, नाशस्य च । यथा देहो भस्मीभूतः अदर्शनं गतो नष्ट उच्यते ; विद्यमानोऽपि अन्यथा परिणतो व्याध्यादियुक्तो जातो नष्ट उच्यते । तत्र 'अनाशिनः' 'नित्यस्य' इति द्विविधेनापि नाशेन असंबन्धः अस्येत्यर्थः । अन्यथा पृथिव्यादिवदपि नित्यत्वं स्यात् आत्मनः ; तत् मा भूदिति 'नित्यस्य' 'अनाशिनः' इत्याह ॥

ஆனால், தானிருக்கும் நிலையைப் பிறழுந்தன்மையுள்ள பொய்ப்பொருள் என்பது யாது?—கூறுவோம்:

கஅ. நித்யமாய், கேடில்லதாய், அறிதற்குஅரியதான தேகியின் இச்சரீரங்கள், முடிவுள்ளவையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; ஆதலின், போர்செய்யக்கடவாய், பாரத !

எவைகட்கு அழிவு உண்டோ, அவை முடிவுள்ளவை; கானல் முதலானவைகளில் (ஜலம் முதலியன) இருக்கின்றன என்னும் புத்தியானது, (இடையறாது) தொடர்ச்சியாக வியாபித்திருந்து(ம்), பிரமாணஆராய்ச்சியின் முடிவிலே விட்டுப்போகின்றது : அது அதற்கு [அதாவது-அந்தப் புத்தி விட்டுப்போதல் கானல்ஜலம்முதலியவற்றிற்கு] முடிவு; அப்படியே, நித்யமாய் சரீரியாய் கேடில்லதாய் அறிதற்குஅரியதான ஆத்மாவின் இச்சரீரங்கள், ஸ்வப்நத்திலும் இந்திரஜாலத்திலும் (காணப்பட்ட) சரீராதிகள்போல முடிவுள்ளவை என்று விவேகிகளாற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.[கானலில் ஜலமிருக்கிற தென்னும் புத்தியானது, ஆராய்ச்சியினால் விட்டுப்போகும்போது, கானல்ஜலமும் பொய்ப்பொருளாவதுபோல, சரீரமிருக்கின்றது என்னும் புத்தி ஆராய்ச்சியினால் விட்டுப்போக,சரீரமும் பொய்ப்பொருளா மென ஆராய்ந்தறிக.]

'நித்யமாய்', 'கேடில்லதாய்' என்றது, கூறியதுகூற லன்று; நித்யமாயிருத்தலும் கேடும் உலகத்தில் இருவகையாயிருத்தலின். உதாரணமாக, சாம்பலாய்ப்போய் மறைதலை அடைந்த சரீர(மு)ம், கேடுற்றதாகச் சொல்லப்படுகின்றது; பிணி முதலானவற்றோடுகூடி வேறுவகையாக மாறிப்போய் (உயிரோடு)உள்ளதான சரீரமும் கேடுற்றதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே 'கேடில்லதாய்', 'நித்யமாய்' என, இருவகைத்தான கேட்டிலும் இதற்கு ஸம்பந்தமில்லை யென்க. இப்படி ('நித்யமாய்' 'கேடில்லதாய்' என்று) கூறுவிட்டால், பூமி முதலானவைபோல ஆத்மா நித்யமென்றும் தோன்றும்; அது [அவ்வாறு தோன்றுதல்] கூடாதென்று 'நித்யமாய்', 'கேடில்லதாய்' எனக் கூறலாயினர்.

அப்ரமேயஸ்ய ந ப்ரமேயஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணை: அபரிச்சேத்யஸ்ய இத்யர்த்த: ||

நநு ஆகமேந ஆத்மா பரிச்சித்யதே, ப்ரத்யக்ஷாதிநா ச பூர்வம் | ந; ஆத்மந: ஸ்வத:ஸித்தத்வாத் | ஸித்தே ஹி ஆத்மநி ப்ரமாதரி ப்ரமித்ஸோ: ப்ரமாணாந்வேஷணா பவதி | ந ஹி பூர்வம் 'இத்தமஹம்' இதி ஆத்மாநம் அப்ரமாய ப்ரமேயபரிச்சேதாய ப்ரவர்த்ததே | ந ஹி ஆத்மா நாம கஸ்யசித் அப்ரஸித்தோ பவதி | ஶாஸ்த்ரம் து அந்த்யம் ப்ரமாணம் அதத்தர்மாத்யாரோபணமாத்ரநிவர்த்தகத்வேந ப்ரமாணத்வம் ஆத்மந: ப்ரதிபத்யதே, ந து அஜ்ஞாதார்த்தஜ்ஞாபகத்வேந | ததா ச ஶ்ருதி:—"யத் ஸாக்ஷாதபரோக்ஷாத் ப்ரஹ்ம ய ஆத்மா ஸர்வாந்தர:" இதி ||

யஸ்மாத் ஏவம் நித்ய: அவிக்ரியஶ்ச ஆத்மா தஸ்மாத் யுத்யஸ்வ, யுத்தாத் உபரமம் மா கார்ஷீ: இத்யர்த்த: ||

ந ஹி அத்ர யுத்தகர்த்தவ்யதா விதீயதே, யுத்தே ப்ரவ்ருத்த ஏவ ஹி அஸௌ ஶோகமோஹப்ரதிபத்த: தூஷ்ணீம் ஆஸ்தே | அத: தஸ்ய ப்ரதிபந்தாப-

---

அறிதற்கு அரியதான = பிரத்தியக்ஷம் முதலியபிரமாணங்களால் நிச்சயிக்க முடியாததான.

(ஆக்ஷேபம்):—என்! ஆத்மா சாஸ்திரத்தினுலும்,(அந்தசாஸ்திரத்திற்கு)முந்தி ப்ரத்தியக்ஷம்முதலான பிரமாணங்களினுலும் நிச்சயிக்கப்படுகின்றதன்றே(எனில்)—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; ஆத்மா ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருத்தலின். அறிபவனுன ஆத்மா நிச்சயமானவிடத்தன்றே, (பொருள்களை)அறியப்புகுந்தவன் (அறிதற்குக் கருவியான)பிரமாணங்களைத் தேடுதல் கூடும். (ஒருவன்)முதலில் ஆத்மாவை 'நான் இன்னுன்' என்று நிச்சயிக்காமல், பின்பு ப்ரமேயங்களை [அறியப்படும்பொருள்களை] நிச்சயித்தற்பொருட்டுத் தலைப்படுவதில்லை யன்றே. ஆத்மாவென்பதோ ஒருவர்க்கும் தெரியாததன்று. ஆனல், முடிவானபிரமாணமாகிய சுருதியானது அதன்தன்மையல்லாததை, [அதாவது - ஆத்மா கர்த்தா என்பது முதலானவற்றை] (அதனிடத்து) ஏற்றுதலைமாத்திரம் நீக்குவதாயிருப்பதனுலே,ஆத்மாவுக்குப் பிரமாணமாகின்றதே யன்றி, (முற்றிலும்)தெரியாதபொருளை(ப் புதிதாக)த் தெரிவிப்பதனுலன்று. அவ்வண்ணமே, "எது தெரிந்ததும் தெரியாததுமான ப்ரஹ்மமோ,எது ஆத்மாவோ,எங்குமுளதோ" (பி-உ-ச-க) என்று சுருதி(கூறுகின்றது).

ஆத்மா இவ்வாறு நித்யமாய், நிர்விகாரியுமாயிருத்தலால், நீ போர்செய்யக் **கடவாய்:** போரினின்றும் ஒழிதலைச் செய்யாதே [போர்செய்யாது நிற்கவேண்டாம்] என்று பொருள்.

இங்கு, யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கப்படவில்லை. இவன் [அர்ஜுனன்] (முந்தியே தானுகப்) போர்புரியப் புகுந்தவனே, (பின்பு) சோகமோஹங்களால் தடுக்கப்பட்டுப் பேசாமல் உட்கார்ந்திருக்கின்றுன். ஆதலால்,அவனுடைய (யுத்தத்தி

𑌕𑌥𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿? 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃—

௨௦. 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍
𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌃 ।
𑌅𑌜𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍋
𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 ॥

𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌜𑌨𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌥𑌾 **𑌨 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌾**। 𑌵𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇। 𑌨 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇। **𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌃** 𑌸𑌰𑍍𑌵-𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇— 𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇, 𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍍। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 **𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾** 𑌭𑌵𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 **𑌅𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾** 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇। 𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇। **𑌵𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍** 𑌨𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌤𑍍 𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇। 𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌸 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌨𑍈𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾। 𑌅𑌤𑍋 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌜𑌃। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇

ஆத்மா நிர்விகாரி.

ஆத்மா நிர்விகாரியென்பது எப்படி?—இரண்டாம் மந்திரம் (விடை கூறுகின்றது):

௨௦. **இது பிறப்பதில்லை: ஒருகாலத்து இறப்பதும் இல்லை: (ஒருகாலத்து) இருந்து மறுபடி இல்லாமற்போவதும் இல்லை: (ஒருகாலத்து இல்லாதிருந்து) மறுபடி இருப்பதும் இல்லை. பிறவாததாய், நித்யமாய், சாச்வதமாய் புராணமாயுள்ள இது, சரீரம் கொலையுண்ணும்பொழுது (தான்) கொல்லப்படுவதில்லை.**

இது உண்டாகிறதில்லை: பொருள்களுக்கு உள்ள உற்பத்தியென்னும் விகாரம் ஆத்மாவுக்கு இல்லையென்க. அவ்வண்ணமே, இது இறப்பதுமில்லை. 'இறப்பதும் இல்லை' எனக் கடைசியாயுள்ள அழிவென்னும் விகாரம், மறுக்கப்படுகின்றது. '**ஒருகாலத்து**' என்றசொல்லை, ஒருகாலத்துப் பிறப்பது(ம்) இல்லை, ஒருகாலத்து இறப்பது(ம்) இல்லை என இவ்வாறு (ஆத்மாவுக்கு) ஸகலவிகாரங்களையும் மறுத்த ('**இல்லை**' என்னும் ஓரேசொல்)லோடு சேர்த்துக்கொள்க. இந்தஆத்மா(முதலில்)இருத்தலென்னும் வினை
...ப் பெற்ற,பின்பு மீண்டும் இல்லாமற்போதலை அடைவதில்லை யாதலின், இறப்ப
...லக்கில்) இருந்து, பின்பு இல்லாமற் போகின்றதோ, அது இறக்கின்
...ால்லப்படுகின்றது.('**இறப்பதும் இல்லை**' என்பதிலுள்ள)'**உம்**'
...இல்லை' என்ற சொல்லினாலும், இந்தஆத்மா சரீரம்போல
பின்பு இருத்தலைப் பெறுவதும்[பிறப்பதும்] இல்லை(எனவும்
...த்மா) பிறப்பதில்லை. எது (முதலில்) இல்லாதிருந்து, பின்பு
பிறக்கின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது. **ஆத்மா இவ்**
...பிறப்பதில்லை. (**அது**) **இவ்வாறிருத்தலின், பிறவாததாம்;**

द्योतक 'उभौ तौ न विजानीतः' इति पूर्वेण मन्त्रेण अस्य सम्बन्धः ॥ २० ॥

'य एनं वेत्ति हन्तारम्' इत्यनेन मन्त्रेण हननक्रियायाः कर्ता कर्म च न भवति इति प्रतिज्ञाय 'न जायते' इत्यनेन अविक्रियत्वं हेतुमुक्त्वा प्रतिज्ञातार्थमुपसंहरति —

२१. वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम् ।
कथं स पुरुषः पार्थ कं घातयति हन्ति कम् ॥

वेद विजानाति अविनाशिनम् अन्त्यभावविकाररहितं नित्यं विपरिणामरहितं यो वेद इति सम्बन्धः । एनं पूर्वेण मन्त्रेण उक्तलक्षणम् अजं जन्मरहितम् अव्ययम् अपक्षयरहितं कथं केन प्रकारेण सः विद्वान् पुरुषः अधिकृतः हन्ति हननक्रियां करोति? । कथं वा घातयति हन्तारं प्रयोजयति? । न कथंचित् कंचित् हन्ति, न कथंचित् कंचित् घातयति इति उभयत्र आक्षेप एव अर्थः, प्रश्नार्थासम्भवात् । हेत्वर्थस्य अविक्रियत्वस्य तुल्यत्वात् विदुषः सर्वकर्मप्रतिषेध एव प्रकरणार्थोऽभिप्रेतो भगवता । हन्तेस्तु आक्षेपः उदाहरणार्थत्वेन कथितः ॥

இல்லையென்பது வாக்கியத்தின் பொருள். இப்படியிருப்பதனால், "அவ்விருவரும் சரி யாக அறிபவராகார்" (௨-௧௯)என முந்தின மந்திரத்தோடு இதனைச் சேர்த்துக் கொள்க. (௨௦)

ஞானி, கர்மங்களைத் துறக்கவேண்டியதாயிருத்தல்.

"எவன் இதனைக் கொல்வதாக அறிகிறானோ" (௨-௧௯)என்ற இம்மந்திரத் தால் (ஆத்மா) கொலைத்தொழிலுக்குக் கர்த்தாவும் செயப்படுபொருளும் ஆவதில்லை எனப் பிரதிஜ்ஞைசெய்து, "இது பிறப்பதில்லை" (௨-௨௦) என்ற இதனால் அவிகாரி யாயிருத்தலை ஏதுவாகக் கூறி, பிரதிஜ்ஞைசெய்த விஷயத்தை முடிக்கிறார்:

௨௧. எவன் இதனை அழிவற்றதாய், நித்யமானதாய், பிறவாததாய், குறை பாடில்லாததாக அறிகிறானோ, அப்புருஷன், பார்த்த! எப்படி யாரைக் கொல்லும்படி செய்கிறான்? யாரைக் கொல்கிறான்?

முந்தின மந்திரத்தால் லக்ஷணம்கூறப்பெற்ற இதனை [ஆத்மாவை], அழிவற்ற தாய்=கடைசியாயுள்ள (அழிவென்னும்)பாவவிகாரமற்றதாய், நித்யமானதாய்=(தன்) நிலைதிரிதல் இல்லாததாய், பிறவாததாய் குறைபாடில்லாததாக = பிறத்தலும் தேய்த லும் இல்லாததாக எவன் அறிகிறானோ, அந்த அதிகாரிபுருஷனான ஞானி, எவ்வித த்தால் கொலைத்தொழிலைச் செய்கிறான்? எப்படித்தான் கொல்பவனை ஏவுகிறான்? ஒருவிதத்தாலும் ஒருவனையும் கொல்வதில்லை, ஒருவிதத்தாலும் ஒருவனையும் கொல் லும்படி செய்வதுமில்லை என இரண்டிடத்திலும் எதிர்மறையே பொருள்; வினுப்பொருள் பொருந்தா(து, மேலே விடையில்லா)மையால். (கொலைத்தொழிலை மறுத் தற்குக் கூறிய) காரணமானது[ஆத்மா நிர்விகாரியென்பது], (மற்றைய தொழில் களை மறுத்தற்கும்) ஒப்பநிற்றலின், ஞானிக்கு ஸகலகர்மங்களையும் மறுத்தலே (இப் பிரகரணத்தின் பொருளாகப் பகவானால் கருதப்பட்டுள்ளது; கொல்லுதலின் மறு ப்போ, உதாரணத்திற்காகக் கூறப்பட்டதாம்.

[illegible]

𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇, 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍇𑌷-
𑌣𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁-
𑌷𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌨𑍋𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 — 𑌨 । 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌾-
𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋-
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌮𑍍 “𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍,
𑌮𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂 𑌭-
𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 ‘𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲-
𑌭𑌾𑌵𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿; 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁 “𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾”
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌷
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 “𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂, 𑌤𑌸𑍍𑌯 “𑌮𑌮 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤-
𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍; 𑌤𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 । 𑌸 𑌚 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍, ‘𑌉𑌭𑍌 𑌤𑍌 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚-

---

அஜ்ஞானிக்கே கர்மங்கள்.

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானுல், ஞானமும் அஜ்ஞானிக்கே விதிக்கப்படுகின்ற
து; முன்னமே ஞானம் கைகூடப்பெற்றவனுக்கு (மீண்டும்) ஞானத்தை விதித்த
லென்பது அரைத்ததை அரைப்பதுபோலப் பயனில்லையாதலின். அப்படியிருக்க,
“அஜ்ஞானிக்குக் கர்மங்கள் விதிக்கப்படுகின்றனவேயன்றி, ஞானிக்கு அல்ல” என்
னும் வேறுபாடு கூடாதெனில்,—

(ஸமாதானம்):—அப்படியன்று; “(அக்நிஹோத்ராதிகர்மங்களை அஜ்ஞானி)
செய்யவேண்டியது உண்டு, (ஞானி செய்யவேண்டியது) இல்லை” என்னும் வேறுபாடு
கூடுமாகலின். அக்நிஹோத்ரம்முதலிய விதிகளின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொண்ட
பின், அனேகஸாதநங்களைச்சேர்த்துக்கொண்டு அநுஷ்டிக்கவேண்டியவையான அக்நி
ஹோத்ரம்முதலிய கர்மங்கள், “நானே கர்த்தா, (இது) எனது கடமை” என்னும்
இத்தகைய அறிவுடைய அஜ்ஞானிக்கு எப்படிச் செய்யவேண்டியன ஆகின்றனவோ,
அப்படி, “இது பிறப்பதில்லை” (௨-௨௰) என்பதுமுதலாக ஆத்மா இன்னதென்று
(உணர்த்துகின்ற)விதிகளின் பொருளைக் கண்டறிந்தபின், (ஞானிக்கு) ஒன்றும்
செய்யவேண்டியதாவதில்லை: ஆனுல், “நான் கர்த்தா அன்று, நான் போக்தா அன்
று” என்பதுமுதலாக ஆத்மா ஏகமெனவும் அகர்த்தாவெனவும் ஆகிய இவைபோன்ற
விஷயங்களின் நிச்சயஅறிவைக்காட்டிலும் வேறு(அறிவு) உண்டாவதில்லை என, இவ்
வேறுபாடு கூடுமென்க.

மற்று, எவன் ஆத்மாவை “நான் கர்த்தா” என்று அறிகிருனே, அவனுக்கு
“நான் இது செய்யவேண்டும்” என்னும் எண்ணம் அவசியம் உண்டாகும். அதற்கு
ஏற்ப, அவன் (கர்மத்திற்கு)அதிகாரியாகிருன் என அவனைப்பற்றிக் கர்மங்கள் (விதி
க்கப்படுகின்றனவாம்). அ(ப்படிப்பட்ட)வன் அஜ்ஞானியே; “அவ்விருவரும் சரி
யாக அறிபவராகார்” (௨-௧௯) என்னும் திருவாக்கினுலும், சிறப்பித்துக் கூறியுள்ள

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

यच्छब्दादिविषयविज्ञानं करणद्वारं देहाद्याधारसंबन्धिविज्ञानम् उत्पद्यते, तथा शास्त्रात् तस्यैव कर्तुः अविक्रियत्वाकर्तृत्वैकत्वादिविज्ञानं कस्मात् न उत्पद्यते इति प्रष्टव्याः ते ॥

करणाभावात् इति चेत्—न ; 'मनसैवानुद्रष्टव्यम्' इति श्रुतेः । शास्त्राचार्योपदेशशमदमादिसंस्कृतं मनः आत्मदर्शने करणम् । तथा च तदधिगमाय अनुमाने आगमे च सति, ज्ञानं न उत्पद्यते इति साहसमात्रमेतत् ॥

ज्ञानं च उत्पद्यमानं तद्विपरीतम् अज्ञानम् अवश्यं बाधते इति अभ्युपगन्तव्यम् । तच्च अज्ञानं दर्शितम् "हन्ता अहम्, हतः अस्मि" इति 'उभौ तौ न विजानीतः' इति । अत्र च आत्मनः हननक्रियायाः कर्तृत्वं कर्मत्वं हेतुकर्तृत्वं च अज्ञानकृतं दर्शितम् । तच्च सर्वक्रियास्वपि

வல்லமையினால்— 'தருமமென்பதும், அதர்மமென்பதும் உண்டு' என்ற ஞானமும், (ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகர்மங்களைச்) செய்கிறவனுக்கு (ஸ்வர்க்கலோகத்திலே ஸுகம் அநுபவிக்கத் தக்கவாறு உண்டாகும்) வேறொரு உடலைப்பற்றிய ஞானமும் எப்படி உண்டாகின்றனவோ, அப்படியே சாஸ்திரத்தால்— 'அந்த ஆத்மாவே நிர்விகாரி யாக, அகர்த்தாவாக, ஏகமாக, மற்றும் இவை போன்றதாக உள்ளது' என்ற ஞான(மு)ம் ஏன் உண்டாகாதென்று அவர்களையே கேட்கவேண்டும்.

(பிரதிவாதியின் மறுமொழி) :— (ஆத்மா) புலன்களுக்கு எட்டாததாதலின் என்றால்,—

(ஸமாதாநம்) :— அப்படியன்று ; "(ஆத்மா) மனத்தினாலேயே காணத்தக்கது" (பி - ச - ச - கக) என்னும் சுருதியினாலென்க. சாஸ்திரஉபதேசத்தாலும், ஆசார்யஉபதேசத்தாலும், மனமும் இந்திரியங்களுமாகிய இவற்றின் அடக்கத்தாலும் மற்றும் இவைபோன்றவற்றாலும் பரிசுத்தமாய்த் தெளிந்த மனம், ஆத்மாவைக் காண்பதற்குக் கருவியானது. அவ்வாறாக, அதனை [ஆத்மாவை]த் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு அநுமாநமும்[1] சாஸ்திரமும் இருத்தலால், ஞானம் உண்டாகாதென்றல் ஆராய்ச்சியில்லாமையாமென்க.

ஞானியானவன் ஞானயோகத்தை நாடவேண்டும்.

ஞானம் - உண்டாகுமளவிலே, அதற்குஎதிராகிய அஜ்ஞானத்தைத் தவறாமல் (யாவரும்) ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அஜ்ஞானமும், (..ான்)கொல்லப்படுபவன்" என்(று நினைக்)கின்ற "அவ்விருவரும் சரியாக அறிபவராகார்" (உ - கக) என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்திலோ, ஆத்மாவைக் கொலைத்தொழிலுக்கு (இயற்றுதற்)கர்த்தா வென்றலும், செயப்படுபொருளென்றலும், ஏவுதற்கர்த்தாவென்றலும் அஜ்ஞானத்தாலானவையாக உணர்த்தப்பட்டன. அது—(அப்படி ஆத்மாவைக்) கர்த்தாவென்றலும், இன்னும் இத்

---

[1] இந்த அநுமானம் வருமாறு :— பிறப்பு, இறப்பு, கர்த்தாவாயிருத்தல் முதலியது ஆத்மாவைச்சேர்ந்தது அன்று ; விகாரமாதலால். மற்றைய விகாரங்கள் போல.— (ஆ.)

[illegible]

தன்மையது என்றலும் அஜ்ஞானத்தாலானவை யென்பது, எல்லாத்தொழில்கட்கும் ஸமானமாம்; ஆத்மா நிர்விகாரியாதலால். விகாரியான கர்த்தாவன்றோ தனக்குச் செயப்படுபொருளான வேறொன்றை 'செய்' என்று ஏவுவது. ஆதலால்(தான்), பகவான் வாஸுதேவன் ஞானிக்குக் கர்மங்களிலே அதிகாரமின்மையை உணர்த்தும் பொருட்டு, ஞானி எல்லாத்தொழில்களிலும் வேறுபாடின்றி (இயற்றுதற்)கர்த்தாவாகவும் ஏவுதற்கர்த்தாவாகவும் ஆதலாகியஇதனை, "எவன்......அப்புருஷன் எப்படி" (உ - உக) என்பது முதலாக மறுக்கிறார்.

(வினா) :—ஆனால், ஞானிக்கு எதிலேதான் அதிகாரம் என்பது? [அவன் செய்யவேண்டியது தான் என்ன?]—

(விடை) :— "ஞானயோகத்தால் ஸாங்க்யர்களுக்கு" (ங - ங) என்ற இது முன்னமே கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே (பகவான்), "(அடக்கமுள்ள தேகியானவன்) மனத்தால் ஸகல கர்மங்களையும் (துறந்து ஒன்றுஞ் செய்யாதவனும், செய்விக்காதவனுமாய், ஒன்பது வாசல் பட்டணமான சரீரத்திலே ஸுகமாகத் தங்கியிருக்கிறான்)" (ரு - கங) என்பதுமுதலாக ஸகலகர்மங்களையுந்துறத்தலைக் கூறுவர்.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், 'மனத்தால்' என்னும் சொல்லினால், வாக்கினாலும் சரீரத்தாலுஞ் செய்யப்படுந் தொழில்களைத் துறத்தலென்பது இல்லை எனின்,—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; 'ஸகலகர்மங்களையும்' என விசேஷித்திருப்பதனால்.

(ஆக்ஷேபம்) :—மனத்திற்குஉரிய ஸகலகர்மங்களைமாத்திரம் துறத்தல் (என்பது, அதற்குப் பொருள்) எனில்,—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; வாக்கின்தொழில்களும், சரீரத்தொழில்களும் மனத்தின்தொழிலை முன்னிட்டுநிற்றலால், மனத்தின்தொழில் விடத்து (அந்த வாக் சரீரங்களின்) தொழில்களும் நிகழாமையின்

(ஆக்ஷேபம்) :—சாஸ்திரத்திற் கூறிய வாக்சரீர கர்ம

𑌯𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍; '𑌨𑍈𑌵-𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—𑌨; '𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃। 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—𑌨; 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌆𑌸𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌚 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯। 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌨 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌏𑌵 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ ௨௧ ॥

யுள்ள மாநஸகர்மங்களைத் தவிர, மற்றைய ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்திட வேண்டும் (என்பது, 'ஸகலகர்மங்களையும் துறந்து' என்பதற்குப் பொருள்) எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :— அப்படியன்று ; "ஒன்றும் செய்யாதவனும் செய்விக்காதவனுமாய்" (ரு - கந) என்னும் விசேஷணத்தினால்.

(ஆக்ஷேபம்) :— ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதலைப் பகவான் கூறியதான இ(ந்தவிஷயமான)து, சாகும்நிலையிலிருப்பவனுக்குத்தான் ; உயிரோடிருப்பவனுக்கு அன்று எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; "ஒன்பது வாயில் பட்டணமான சரீரத்திலே தங்கியிருக்கிறான்" (ரு - கந) என்னும் விசேஷணம் பொருந்தாமையின். இறந்தவன் ஸகலகர்மங்களையுந்துறந்து அந்தச்சரீரத்திலே தங்கியிருத்தலென்பது கூடாதன்றோ.

(ஆக்ஷேபம்) :—(ஸகலகர்மங்களையும்) தேகத்திலே ஸந்யஸித்து,[1] (ஒன்றும்) செய்யாதவனும் செய்விக்காதவனுமாய் (ஸுகமாகத்தங்கியிருக்கிறான்) எனச்சேர்க்க வேண்டுமேயன்றி 'தேகத்திலே தங்கியிருக்கிறான்' எனச்சேர்க்கப்படாதுஎனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; 'ஆத்மா நிர்விகாரி' என்று எங்கும்[சுருதி ஸ்மிருதிகளில்] தேற்றமாகக் கூறியிருத்தலாலும், தங்கியிருத்தல்என்னும்தொழில் ஒரு இடத்தை வேண்டிநிற்றலாலும், துறத்தல்என்னும்தொழில் அதனை வேண்டாமையாலு(ம் என்பதா)ம்; 'ஸம்' (என்னும் உபஸர்க்கத்தை) முன்நிற்கப் பெற்றுள்ள 'ந்யாஸம்' என்னும் சொல்லோ, துறத்தல் என்னும் பொருளையுடையதேயன்றி வைத்தல்என்னும்பொருளை யுடையதன்று (என்பதையும் காண்க).

ஆதலால், கீதாசாஸ்திரத்திலே, 'ஆத்மஞான முடையவனுக்குத் துறவிலேதான் அதிகாரம், கர்மத்திலே அன்று' என்று (பகவான் கூறுவதை) ஆங்காங்கு மேலே ஆத்ம ஞான(த்தை உணர்த்தும்)பிரகரணத்திலே எடுத்துக்காட்டுவோம்.(உக)

---

1 பிரதிவாதிபக்ஷத்திலே 'ஸந்யஸித்து' என்பதற்கு - 'வைத்து' என்று பொருள். ஸகலகர்மங்களையும் தேகத்திலே வைத்து - ஸகலகர்மமும் உடலைச் சேர்ந்தவையேயன்றி ஆத்மாவைச் சேர்ந்தனவல்ல என உணர்ந்து. வாதிபக்ஷத்திலோ, 'ஸந்யஸித்து' என்பதற்கு - 'துறந்து' என்று பொருள்.

ப்ரக்ருதம் து வக்ஷ்யாம: । தத்ர ஆத்மந: அவிநாஶித்வம் ப்ரதிஜ்ஞாதம் । தத் கிமிவ இதி ? உச்யதே—

௨௨. வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி யதா விஹாய
நவாநி க்ருஹ்ணாதி நரோऽபராணி ।
ததா ஶரீராணி விஹாய ஜீர்ணா-
ந்யந்யாநி ஸம்யாதி நவாநி தேஹீ ॥

வாஸாம்ஸி வஸ்த்ராணி ஜீர்ணாநி துர்பலதாம் கதாநி யதா லோகே விஹாய பரித்யஜ்ய நவாநி அபிநவாநி க்ருஹ்ணாதி உபாதத்தே நர: புருஷ: அபராணி அந்யாநி, ததா தத்வதேவ ஶரீராணி விஹாய ஜீர்ணாந்யந்யாநி ஸம்யாதி ஸங்கச்சதி நவாநி தேஹீ ஆத்மா புருஷவத் அவிக்ரிய ஏவேத்யர்த்த: ॥ ௨௨ ॥

கஸ்மாத் அவிக்ரிய ஏவேதி ? ஆஹ—

௨௩. நைநம் சிந்தந்தி ஶஸ்த்ராணி நைநம் தஹதி பாவக: ।
ந சைநம் க்லேதயந்த்யாபோ ந ஶோஷயதி மாருத: ॥

ஏநம் ப்ரக்ருதம் தேஹிநம் ந சிந்தந்தி ஶஸ்த்ராணி, நிரவயவத்வாத் ந அவயவவிபாகம் குர்வந்தி । ஶஸ்த்ராணி அஸ்யாதீநி । ததா ந ஏநம் தஹதி பாவக:,

---

ஆத்மா நிர்விகாரியாயிருக்கும் விதம்.

இனி, எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தைப் பேசுவோம். ஆத்மாவுக்கு அழிவு இல்லை என்று அங்கே[கீழ்] பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டது. அது எதுபோலவென்பது?—(விடை) கூறப்படுகின்றது :

௨௨. **எப்படி ஒரு மனிதன் பழைய ஆடைகளைக் கழித்து வேறு புதிய ஆடைகளை எடுத்துக்கொள்கின்றானோ, அப்படியே, தேகியானது பழைய உடல்களைக் கழித்து வேறு புதிய உடல்களை அடைகின்றது.**

உலகத்திலே எப்படி மனிதன் இற்றுப்போன வஸ்திரங்களைக் கழித்து, வேறு புதியவஸ்திரங்களைக் கைக்கொள்ளுகிறானோ, அதுபோலவே, தேகியான ஆத்மா (மூப்பு முதலியவற்றால்)நொய்ந்துபோன உடல்களைக் கழித்துவிட்டு, (அந்த) மனிதன்போல விகாரமேயில்லாமல்[மாறுபாடில்லாமலே] புதிய சரீரங்களைப் கின்றது என்பது பொருள்.

ஏன் (ஆத்மாவுக்கு) விகாரமே இல்லை யென்

௨௩. **இதனை ஆயுதங்கள் வெட்ட**

நனைக்கா : இதனைக் காற்று(ம்) உலர்த்

பிரகிருதத்தில் பேசிவரும் இந்தத
வுக்கு) அவயவங்கள் இல்லையாதலின், வ
பிரித்திடுதலைச் செய்யமாட்டா. அவ்வா

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌨 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾—𑌨 𑌚 𑌏𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌪𑌃 । 𑌆𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌯𑌵𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌶𑍋𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃। 𑌏𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌶𑍋𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌪𑌿 ॥

𑌯𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍—

௨௪. 𑌅𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌰𑌚𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌶𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌏𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌃 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌚𑌲𑌃 𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 𑌚𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌨𑌃, 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃, 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌵𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌨 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍌𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌨𑍀𑌯𑌂, 𑌯𑌤𑌃 𑌏𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 ‘𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌾’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ; 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌅𑌤𑌿𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍁-

லாகச் செய்யமாட்டா. அப்படியே இதனை நீரும் நனைக்கா; நீருக்கோ, அவயவங்களாலாகிய பொருளை நனையும்படி செய்துஅ(வ்வ)வயவங்களைப் பிரித்திடச்சக்தியுண்டு. அது, அவயவங்களாலாகிய தல்லாத ஆத்மாவினிடத்து நிகழாது. அவ்வண்ணமே, காற்றானது ஈரமுள்ள பொருளை ஈரத்தையுலர்த்தி அழிக்கின்றது. இந்த ஆத்மாவையோ (அக்)காற்றும் உலர்த்தாது. (௨௩)

இவ்வாறிருத்தலின்,

௨௪. இதனை வெட்டமுடியாது : இதனை எரிக்கமுடியாது : நனைக்கமுடியாது : உலர்த்தவும்முடியாது. இது நித்தியமானது : எங்கும் உள்ளது : நிலையானது : அசைவற்றது : எப்பொழுதும் உள்ளது.

ஒன்றை ஒன்று அழிக்கக் காரணமான வாள்முதலியபொருள்கள் இந்த ஆத்மாவை அழித்தற்கு வல்லன அல்ல; ஆதலால், இவ்வாத்மா நித்யமானது. நித்யமாதலால் எங்கும் உள்ளது. எங்கும் உள்ளதாதலால், தூண்போல நிலையான தென்பதாம். நிலையானதாதலால், அசைவற்றது : ஆகவே, எப்பொழுதும் உள்ளது : பழமையானது. ஒருகாரணத்தால் உண்டான புதிய தன்று என்றபடி.

“இது பிறப்பதில்லை: இறப்பதும் இல்லை” (௨ - ௨௦) என்று தொடங்குகின்ற ஒருசுலோகத்தினாலேயே ஆத்மா நித்யமென்றும், நிர்விகாரியென்றும் கூறப்பட்டிருக்க, “அங்கு[௨ - ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௪]ஆத்மாவைப்பற்றி யாதொன்றே சொல்லப்படுகின்றதோ, அது இந்தச்லோகஅர்த்தத்தினும் விசேஷமாகஇல்லை. சிறிது சொல்லினாலும், சிறிது பொருளினாலும் மீண்டும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது” என்று இந்த [௨ - ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௪] சுலோகங்களுக்குக் கூறியதுகூறலைக் குற்றமாகக் கொண்டு

௨௬. அத சைநம் நித்யஜாதம் நித்யம் வா மந்யஸே ம்ருதம் ।
ததாபி த்வம் மஹாபாஹோ நைவம் ஶோசிதுமர்ஹஸி ॥

அத ச இதி அப்யுபகம்ய ஆஹ । ஏநம் ப்ரக்ருதம் நித்யஜாதம் லோகப்ரஸித்த்யா ப்ரதி ஶரீரோத்பத்திம் ஜாதோ ஜாத: இதி வா மந்யஸே ததா ப்ரதி தத்விநாஶம் நித்யம் வா மந்யஸே ம்ருதம் ம்ருதோ ம்ருத: இதி; ததாபி ததாபாவேऽபி ஆத்மநி த்வம் மஹாபாஹோ ந ஏவம் ஶோசிதும் அர்ஹஸி, ஜந்மவதோ நாஶ: நாஶவதோ ஜந்ம சேதி ஏதௌ அவஶ்யம்பாவிநௌ இதி ॥

ததா ச ஸதி—

௨௭. ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யுர்த்ருவம் ஜந்ம ம்ருதஸ்ய ச ।
தஸ்மாதபரிஹார்யேऽர்தே ந த்வம் ஶோசிதுமர்ஹஸி ॥

ஜாதஸ்ய ஹி லப்தஜந்மந: த்ருவ: அவ்யபிசாரீ ம்ருத்யு: மரணம் த்ருவம் ஜந்ம ம்ருதஸ்ய ச । தஸ்மாத் அபரிஹார்யோऽயம் ஜந்மமரணலக்ஷண: அர்த: யஸ்மாத் தஸ்மாத் அபரிஹார்யே அர்தே ந த்வம் ஶோசிதும் அர்ஹஸி । ஜந்மவதோ நாஶ: நாஶவதோ ஜந்ம இதி ச ப்ரவாஹாவிச்சேதாத், அபரிஹார்ய: ஸ: அர்த: । தஸ்மிந் அபரிஹார்யே அர்தே ந த்வம் ஶோசிதும் அர்ஹஸி ॥ ௨௭ ॥

கார்யகாரணஸங்காதாத்மகாந்யபி பூதாநி உத்திஶ்ய ஶோக: ந யுக்த: கர்தும், யத:—

---

௨௬. ஒருகால் நீ இதனை என்றும் பிறப்பதும், என்றும் இறப்பதுமாக எண்ணினும், உயர்தோளா ! நீ இவ்வாறு துக்கிக்கவேண்டாம்.

'ஒருகால்' என்றது - (பிறர்மதத்தை) அங்கீகரித்தற்பொருளது ; இப்பொழுது பேசிவரும் ஆத்மாவானது, பற்பல உடல்கள் உண்டாகுந்தோறும் பிறந்துபிறந்து வருகிறதென்றும், அவ்வாறே அந்தந்த (உடல்கள்) அழியுந்தோறும் இறந்துஇறந்து போகிறதென்றும் ஸாமாந்யஜனங்கள் எண்ணுகிறபடி நீ நினைத்தாலும், உயர்தோளா ! அவ்விதமாக ஆத்மா இருந்தாலும், நீ இவ்வாறு துக்கித்தல் தகாது ; ஏனெனின், பிறப்புற்றதற்கு இறப்பும், இறப்புற்றதற்குப் பிறப்பும் என்ற இவை இன்றியமையாதனவன்றோ. (௨௬)

அப்படி (ஆத்மா அநித்யமென்று) இருந்தாலும்,

௨௭. பிறந்ததற்கோ இறப்பு நிச்சயம் ; இறந்ததற்குப் பிறப்பும் நிச்சயம். ஆதலின், தவிர்க்கமுடியாதவிஷயத்திலே நீ துயரப்படுதல் தக்கதன்று.

பிறப்பெடுத்ததற்கு இறப்புத் தவறாமல் வரும் : இறந்ததற்கும் பிறப்புத் தவறாமல் வரும் : பிறப்பு இறப்பு என்னும் விஷயங்கள் தவிர்க்கமுடியாதன ; ஆதலால், தவிர்க்கமுடியாதவிஷயத்திலே நீ சோகப்படுதல் தகாது. பிறப்புடையதற்கு இறப்பும், இறப்புடையதற்குப் பிறப்பும் இயல்பாயின என்றால், அது (ஒருவராலும்) தவிர்க்கமுடியாத விஷயம். அந்தத் தவிர்க்கமுடியாதவிஷயத்திலே நீ சோகித்தல் தகாது. (௨௭)

காரியகாரணங்களின் [நீர், நிலம் முதலியவற்றின்] சேர்க்கையாலாகிய பூதங்களைப்பற்றியும் நீ துயரப்படுவது சரியன்று ; ஏனெனில்—

உ

௨௮. अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ।
अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना ॥

अव्यक्तादीनि अव्यक्तम् अदर्शनम् अनुपलब्धिः आदिः येषां भूतानां पुत्रमित्रादिकार्यकारणसंघातात्मकानां तानि अव्यक्तादीनि भूतानि प्रागुत्पत्तेः। उत्पन्नानि च प्राङ्मरणात् व्यक्तमध्यानि। अव्यक्तनिधनानि एव पुनः अव्यक्तम् अदर्शनं निधनं मरणं येषां तानि अव्यक्तनिधनानि। मरणात् ऊर्ध्वमपि अव्यक्ततामेव प्रतिपद्यन्त इत्यर्थः। तथा चोक्तम्—

"अदर्शनादापतितः पुनश्चादर्शनं गतः।
नासौ तव न तस्य त्वं वृथा का परिदेवना ॥" इति ।

तत्र का परिदेवना को वा प्रलापः अदृष्टदृष्टप्रनष्टभ्रान्तिभूतेषु भूतेषु इत्यर्थः ॥ ௨௮ ॥

दुर्विज्ञेयः अयं प्रकृतः आत्मा; किं त्वामेव एकम् उपालभे साधारणे भ्रान्तिनिमित्ते। कथं दुर्विज्ञेयः अयम् आत्मा इति? आह—

௨௯. आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेनम्
आश्चर्यवद्वदति तथैव चान्यः ।

---

௨௮. பூதங்கள் அவ்யக்தத்தை [காணப்படாமையை] ஆதியாகவும், காணப்படுதலை நடுவாகவும், காணப்படாமையை முடிவாகவுமே உடையன. பாரத! அவ்விஷயத்திலே புலம்புகை என்ன?

அவ்யக்த மெனினும், காணுமையெனினும், புலப்படாமை யெனினும் ஒக்கும். கார்யகாரணங்களின் சேர்க்கையாலாகிய புத்திரமித்திராதியரான பூதங்களுடைய ஆதியானது, (அவர்களுடைய) உற்பத்திக்குமுன்பு காணுமையையுடையதாம். உற்பத்தியாயினவை, மரணத்திற்கு முன்னர் நடுவிலே [சிறிதுகாலம்] காணப்படுகின்றன. மீண்டும் அவைகள் காணுமையையே மரணமாகப்பெற்றுள்ளன; மரணத்திற்குப்பின்பும் (அவை) காணுமையையே அடைகின்றன [காணுமற்போகின்றன] என்று பொருள். அவ்வண்ணமே "காணுமையினின்றுவந்தவன் மீண்டும் காணுமைக்கே சென்றனன்: அவன் உன்னைச் சேர்ந்தவ னல்லன்: நீ அவனைச் சேர்ந்தவ னல்லன்: வீணுய் என்ன புலம்புதல்?" (ம - ஸ்திரீ - ௨ - ௧௮) என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (முதலில்) காணப்படாமல், (பின்பு) காணப்பட்டு, (மறுபடியும்) மறைந்துபோகின்ற பிராந்தியான அந்தப் பூதங்களைப் பற்றி என்ன புலம்புகை? என்பது (தேர்ந்த) பொருள். (௨௮)

பிரகிருதத்தில் பேசிவருகின்ற இந்த ஆத்மாவை அறிதல் மிக்க அருமையானது. (அப்படி அதனை அறியமுடியாததற்குக்) காரணமாயுள்ள மயக்கமானது (ஸகல ஜனங்களுக்கும்) ஸமானமாயிருக்க, நான் உன்னை ஒருத்தனையே ஏன் பழிக்கவேண்டும்? இந்தஆத்மாவை அறிதல் கஷ்டமான தென்பது எப்படி? —(விடை) கூறுகிறார்:

௨௯. ஒருவன் இதனை ஆச்சரியமானதுபோலப் பார்க்கிறான்: அப்படியே வேறொருவன் (இதனை) ஆச்சரியமானதுபோலப் பேசுகிறான்: பின்னும் மற்றொருவன் இதனை

आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति
श्रुत्वाप्येनं वेद न चैव कश्चित् ॥

आश्चर्यवत् आश्चर्यम् अदृष्टपूर्वम् अद्भुतम् अकस्माद्दृश्यमानं तेन तुल्यम् आश्चर्यवत् आश्चर्यमिव एनम् आत्मानं पश्यति कश्चित् । आश्चर्यवत् एनं वदति तथैव च अन्यः । आश्चर्यवच्च एनम् अन्यः शृणोति । श्रुत्वा दृष्ट्वा उक्त्वा अपि एनम् आत्मानं वेद न चैव कश्चित् ॥

अथवा — यः आत्मानं पश्यति स आश्चर्यतुल्यः । यो वदति यश्च शृणोति, सः अनेकसहस्रेषु कश्चिदेव भवति । अतः दुर्बोधः आत्मा इत्यभिप्रायः ॥ २९ ॥

अथ इदानीं प्रकरणार्थम् उपसंहरति—

३०. देही नित्यमवध्योऽयं देहे सर्वस्य भारत ।
तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमर्हसि ॥

सर्वस्य प्राणिजातस्य देहे वध्यमानेऽपि अयं देही न वध्यः यस्मात् तस्मात् भीष्मादीनि सर्वाणि भूतानि उद्दिश्य न त्वं शोचितुम् अर्हसि ॥ ३० ॥

इह परमार्थतत्त्वापेक्षायां शोको वा मोहो वा न संभवति इत्युक्तम् । न केवलं परमार्थतत्त्वापेक्षायामेव—

ஆச்சரியமானதுபோலக் கேட்கிறான்: கேட்டும், ஒருத்தனும் இதனை அறிவதேஇல்லை.

(ஒருவராலும் முன்) பார்க்கப்படாத ஒருஅத்புதமானது தற்செயலாய்ப் பார்க்கப்படுவதுபோல, ஒருவன் ஆத்மாவைப் பார்க்கிறான். அப்படியே வேறொருவன் இதனை ஆச்சரியம்போல் பேசுகிறான். மற்றொருவன் இதனை ஆச்சரியம்போலவே கேட்கிறான். கேட்டும், பார்த்தும், பேசியும் ஒருவனும் ஆத்மாவை உணர்வதேயில்லை.

அன்றி, (வேறு ஒருவரை வருமாறு) :—ஆத்மாவைப் பார்ப்பவனும், சொல்பவனும், கேட்பவனும் (உலகத்தில்) ஆச்சரியம்போலாகிறார் [பிறரால் ஆச்சரியப்படத் தக்கவராகிறார்]. அப்படிப்பட்டவன் பலஆயிரத்தில் ஒருவனே யாவன். ஆதலால், ஆத்மாவை அறிதல் மிக்கஅருமையானது என்று கருத்து. (௨௯)

இனி, (இந்த) ப்ரகரணத்தின் விஷயத்தை முடிக்கிறார் :

௩0. எல்லாருடைய சரீரத்திலுமுள்ள இந்தத்தேகியானது, ஒருபொழுதும் கொல்லமுடியாதது; ஆதலால், பாரத! நீ எந்தப்பூதங்களைப்பற்றியும் வருந்தத் தகாது.

பிராணிவர்க்கங்கள் எல்லாவற்றினுடைய சரீரங்கள் கொல்லப்பட்டாலும் இந்தச் சரீரத்தையுடையஆத்மாவானது கொல்லமுடியாதது. ஆதலால், நீ பீஷ்மர் முதலான எந்தப்பிராணிகளைப்பற்றியும் வருந்துதல் தகாது. (௩0)

க்ஷத்திரியன் போர்புரிய வேண்டும்.

'உண்மைப்பொருளை உற்றுநோக்குமிடத்துச் சோகமாயினும் மோகமாயினும் உண்டாகாது' என்று இங்குக் (௨ - ௩0) கூறப்பட்டது. உண்மைப்பொருளை உற்று நோக்குமிடத்துமாத்திரமேயல்லாமல்,

உ

௩௧. स्वधर्ममपि चावेक्ष्य न विकम्पितुमर्हसि ।
धर्म्याद्धि युद्धाच्छ्रेयोऽन्यत्क्षत्रियस्य न विद्यते ॥

स्वधर्मम् अपि चेदं युद्धं क्षत्रियस्य युद्धं तदपि अवेक्ष्य न विकम्पितुं प्रचलितुं न अर्हसि क्षत्रियस्य स्वाभाविकात् युद्धात् [illegible]। तच्च युद्धं भूमिविजयद्वारेण धर्मस्य प्रजारक्षणस्य च हेतुः इति धर्मात् अनपेतं परं धर्म्यम्। तस्मात् धर्म्यात् युद्धात् श्रेयः अन्यत् क्षत्रियस्य न विद्यते हि यस्मात् ॥ ௩௧ ॥

कस्मात् तत् युद्धं कर्तव्यम् इति? उच्यते—

௩௨. यदृच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतम् ।
सुखिनः क्षत्रियाः पार्थ लभन्ते युद्धमीदृशम् ॥

यदृच्छया च अप्रार्थितम् आगतम् उपपन्नं स्वर्गद्वारम् अपावृतम् उद्घाटितं ये एतत् ईदृशं युद्धं लभन्ते क्षत्रियाः ते पार्थ किं न सुखिनः ते? ॥ ௩௨ ॥

एवं कर्तव्यताप्राप्तमपि—

௩௩. अथ चेत्त्वमिमं धर्म्यं सङ्ग्रामं न करिष्यसि ।
ततः स्वधर्मं कीर्तिं च हित्वा पापमवाप्स्यसि ॥

---

௩௧. ஸ்வ [உன்] தருமத்தை நோக்கும்பொழுதும், நீ பின்னிடவேண்டாம்; ஏனெனில், நியாயமான யுத்தத்தினும் நன்மையானது க்ஷத்திரியனுக்கு வேறுஇல்லையன்றோ.

நீ 'யுத்தம் க்ஷத்திரியதருமம்' என்பதையும் ஆலோசித்துப்பார்த்து, க்ஷத்திரியனுக்கு இயல்பா யமைந்த, அதாவது - உனக்கு இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள (யுத்தமாகிய இந்தத்)தருமத்தினின்றும் பின்னிடுதல் தகாது. அந்த யுத்தமோ, பூமியை ஜயிப்பதன்மூலமாகத் தருமத்திற்கும் குடிகளைக்காத்தற்கும் பயன்படுவதால், நியாயத்தைவிட்டு நீங்காத சிறந்த தருமமாம். அந்த நியாயமான யுத்தத்தைக்காட்டிலும் க்ஷத்திரியனுக்கு நன்மையானது வேறு இல்லை; ஆதலால், (யுத்தத்தைவிட்டுப் பின்வாங்குதல் சரியன்று). (௩௧)

ஏன்அந்த யுத்தத்தைச்செய்யவேண்டுமென்பது?—(விடை)கூறப்படுகின்றது:

௩௨. தற்செயலாய் நேர்ந்திருக்கின்றதும், திறந்துள்ள ஸ்வர்க்கவாசலுமான இத்தகைய யுத்தத்தைப் பாக்கியவான்களான க்ஷத்திரியர்கள் பெறுகிறார்

விரும்பித்தேடாமலே தற்செயலாய் வந்திருப்பதும், திறந்துள்ள
சலுமான[1] இப்படிப்பட்ட இந்தயுத்தத்தை எந்தக்ஷத்திரியர்கள்
அவர்கள் பாக்கியவான்கள் அல்லரா?

இவ்வாறு, (யுத்தமானது உன்னுடைய) கடமையா

௩௩. இனி, இந்த நியாயமானயுத்தத்தை நீ செய்
மத்தையும் புகழையும் இழந்து, பாவத்தை யடைவாய்.

---

[1] யுத்தத்தில் இறக்கும் வீரர்களுக்கு ஸ்வர்க்கம் கதவு எப்பெ
உடனே கிடைக்குமாதலின், அவர்கட்கு அதன் லாம்.

अथ चेत् त्वम् इमं धर्म्यं धर्मादनपेतं विहितं संग्रामं युद्धं न करिष्यसि चेत् ततः तदकरणात् स्वधर्मं कीर्तिं च महादेवादिसमागमनिमित्तां हित्वा केवलं पापम् अवाप्स्यसि ॥ ३३ ॥

न केवलं स्वधर्मकीर्तिपरित्यागः —

३४. अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽव्ययाम् ।
सम्भावितस्य चाकीर्तिर्मरणादतिरिच्यते ॥

अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति ते तव अव्ययां दीर्घकालाम् । धर्मात्मा शूर इत्येवमादिभिः गुणैः सम्भावितस्य च अकीर्तिः मरणात् अतिरिच्यते, सम्भावितस्य च अकीर्तेः वरं मरणम् इत्यर्थः ॥ ३४ ॥

किं च —

३५. भयाद्रणादुपरतं मंस्यन्ते त्वां महारथाः ।
येषां च त्वं बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवम् ॥

भयात् कर्णादिभ्यो रणात् युद्धात् उपरतं निवृत्तं मंस्यन्ते चिन्तयिष्यन्ति न कृपया इति त्वां महारथाः दुर्योधनप्रभृतयः । येषां च त्वं दुर्योधनादीनां बहुमतः बहुभिः गुणैः युक्तः इत्येवं बहुमतो भूत्वा पुनः त्वं यास्यसि लाघवं लघुभावम् ॥

இனி, தருமத்தை விட்டுநீங்காததும், (உனக்கு) விதிக்கப்பட்டதுமாகிய இந்த யுத்தத்தை நீ செய்யாமற்போனால், அதனால் (அதாவது -) அதனைச் செய்யாமையினால், நீ ஸ்வதருமத்தையும் விட்டு, சிவபிரான்முதலானோரை எதிர்த்ததனாலாகிய புகழையும் இழந்து பாபமொன்றையே அடைவாய். (௩௩)

ஸ்வதருமத்தையும் புகழையும் கைவிடுதல்மாத்திரம் அன்று,

௩௪. ஜனங்கள் உன்னுடைய அபகீர்த்தியையும் என்றைக்கும் சொல்லுவார்கள்: மதிப்பைப் பெற்றவனுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தினும் அதிகமாகும்.

ஜனங்கள் உன்னுடைய பழியையும் நெடுங்காலம் கூறுவார்கள். 'தருமஸ்வபாவமுள்ளவன்,' 'சூரன்' என இவ்வாறாக இத்தகைய குணங்களால் மதிக்கப்பெற்றவனுக்கு அபகீர்த்தி மரணத்தினும் அதிகமாகும்; மரணமானது அபகீர்த்தியினும் நல்லதாம் என்பது பொருள். (௩௪)

மேலும்,

௩௫. மகாரதர்கள், உன்னை, பயத்தால் யுத்தத்தினின்று பின்வாங்கினவனாக நினைப்பார்கள். நீ எவர்களிடத்தில் பெருமை பெற்று (இருக்கிறாயோ, அவர்களிடத்தில் இப்பொழுது) சிறுமையைப் பெறுவாய்.

துர்யோதனன் முதலிய மகாரதர்கள், "(பிராணிகளிடத்துள்ள) இரக்கத்தாலல்லாமல் கர்ணன் முதலானோர்களிடத்தில் அச்சத்தினால் நீ யுத்தத்தினின்றும் பின்வாங்குகிறாய்" என்று எண்ணுவார்கள். நீ எந்தத் துர்யோதனாதியர்களால் பலகுணங்களுடையவன் என்று இவ்வாறு நன்குமதிப்பைப் பெற்று (இருக்கின்றாயோ, அவர்களிடத்தில்) மறுபடியும் சிறுமையைப் பெறுவாய். (௩௫)

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௩௬. 𑌅𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌚 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌅𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑍍? 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௬ ॥

𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃—

௩௭. 𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥

𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍, 𑌹𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 । 𑌉𑌭𑌯𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌵 𑌲𑌾𑌭 𑌏𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 । 𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 '𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍, 𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௭ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁—

௩௮. 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌸𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌾𑌭𑌾𑌲𑌾𑌭𑍌 𑌜𑌯𑌾𑌜𑌯𑍌 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

---

௩௬. உன் பகைவர்கள் உனதுவல்லமையை இகழ்பவராய், சொல்லத்தகாத பலசொற்களையும் சொல்லுவார்கள். அதனினும் அதிக துக்கமானது ஏதாவது உண்டோ?

உனது வல்லமையைப் பழித்து, சொல்லத்தகாத பழிச்சொற்களையும் பலபல வகையாக உனது பகைவர்கள் சொல்வார்கள். அப்படிப் பழியைப் பெறுவதாகிய துக்கத்தைக்காட்டிலும் அதிக கஷ்டமான துன்பம் வேறு இல்லை என்பது பொருள்.

இனி, கர்ணன் முதலானேரோடு போர்புரிந்தால்,

௩௭. நீ கொலையுண்டாலோ, ஸ்வர்க்கத்தை அடைவாய்; ஜயித்தாலோ, பூமியை அநுபவிப்பாய். ஆதலால், கௌந்தேய! போர்புரிய உறுதிகொண்டு எழுந்திரு.

கொல்லப்பட்டால், ஸ்வர்க்கத்தைப் பெறுவாய்: (அன்றி,) கர்ணன் முதலான சூரரை ஜயித்தால், பூமியை அநுபவிப்பாய். இருவிதத்தாலும் [வெற்றியாலும் தோல்வியாலும்] உனக்கு லாபந்தான் என்பது கருத்து. இப்படியிருத்தலின் உறுதிகொண்டு "ஒன்று சத்துருக்களை வெல்லுவேன், அல்லது இறப்பேன்" என்று உறுதிகொண்டு போர்க்கு எழுந்திரு என்பது பொருள். (௩௭)

இனி யுத்தம் ஸ்வதருமம் என்று இவ்வாறுபோர்புரிகின்ற உனக்கு (நான் கூறுகின்ற) இந்த உபதேசத்தைக் கேட்டுக்கொள்;

௩௮. இன்பதுன்பங்களையும் லாபநஷ்டங்களையும் வெற்றிதோல்விகளையும் ஸமமாகப் பாவித்து, பின்பு போரைக் கூடுவாயாக. (நீ) இவ்வாறு செய்தால் பாவத்தை அடையமாட்டாய்.

𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌸𑌮𑍇 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇-
𑌤𑌤𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌲𑌾𑌭𑌾𑌲𑌾𑌭𑍌 𑌜𑌯𑌾𑌜𑌯𑍌 𑌚 𑌸𑌮𑍌 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯-
𑌸𑍍𑌵 । 𑌨 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 । 𑌏𑌷 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾-
𑌸𑌂𑌗𑌿𑌕𑌃 ॥ ௩௮ ॥

𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌾𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌯 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ‘𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯’
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 । 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌇𑌹
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 — ‘𑌏𑌷𑌾 𑌤𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰-
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 । 𑌇𑌹 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇
𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 ‘𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿-
𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌂
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 ; 𑌅𑌤𑌃 𑌆𑌹—

௩௯. 𑌏𑌷𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

𑌏𑌷𑌾 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁-
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁-
𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌂𑌗𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵-

---

ஸமமாகப் பாவித்து - விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கொள்ளாமல் என்பதாம். அவ்வாறே லாபநஷ்டங்களையும் வெற்றிதோல்விகளையும் ஸமமாக எண்ணிப் போரைக் கூடுவாயாக. (நீ) இவ்வாறு யுத்தம்செய்பவனாய் பாவத்தை யடையமாட்டாய். இந்த உபதேசம் இடையேவந்த ப்ரஸ்தாபத்தால் நேர்ந்தது (என்று அறிக). (௩௮)

யோகம்.

உலகநடையான நியாயமானது (அர்ஜுனனுடைய)சோகமோகங்களைப் போக்குதற்காக ''நீ ஸ்வ[உன்]தருமத்தை'' (௨ - ௩௧)என்பதுமுதலான சுலோகங்களால் கூறப்பட்டது ; ஆனால் (அது)முக்கியம் அன்று. பரம்பொருளைக் காட்டுதலே இங்கு எடுத்துக்கொண்ட விஷயம். (கீழ் ௨-௨0 ல்)கூறப்பட்ட அதுவும் நூலின் விஷயத்தைப் பகுத்துக்காட்டும்பொருட்டு ''இந்தப் புத்தி உனக்குச் சொல்லப்பட்டது'' (௨ - ௩௯) எனமுடிக்கப்படுகின்றது. இங்கு நூலின்விஷயத்தைப்பகுத்துக்காட்டினால்தான் ''ஞானயோகத்தால் ஸாங்க்யர்களுக்கும் கர்மயோகத்தால் யோகிகளுக்கும்'' (௩ - ௩)என மேலே(கூறுகின்ற)இருவகை நிஷ்டைகளைப்பற்றிய நூலானது(இனிதாகச்) செல்லும். விஷயத்தைப் பகுத்தலினால் கேட்பவரும் (நூற்பொருளை) எளிதாகத் தெரிந்துகொள்வார்கள் என்பதாம். ஆதலால், (பகவான்) அருளிச்செய்கிறார் :

௩௯. **இந்தப் புத்தியானது ஸாங்க்யவிஷயத்திலே உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், பார்த்த ! நீ எந்தப் புத்தியைக்கூடி, கர்மமாகிய கட்டை அவிழ்த்துக்கொள்வாயோ,(அந்த) இதனை [யோகபுத்தியை] யோகவிஷயத்திலே கேள் :**

துன்பம் மயக்கம் முதலிய ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமான தீங்கை[அஞ்ஞானத்தை] நேரே போக்குவதான இந்த ஞானமானது பரம்பொருளை உள்ளபடி ஆராயுமாறு உனக்கு(க் கீழே)சொல்லப்பட்டது.அ(ந்த ஞானத்)தைப் பெறுதற்கு வழியாய்,

𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌚 𑌇𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌚𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍— 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌷𑌯𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃॥௩௯॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍—

௪௦. 𑌨𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌮𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌨 𑌇𑌹 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 । 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌅𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚— 𑌨 𑌅𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௦ ॥

𑌯𑌾 𑌇𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌚, 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌸𑌾—

த்வந்தங்களை(ப் பாராட்டாது)தள்ளிவிட்டுப் பற்றில்லாமல் ஈச்வரனைத் தொழுதற் பொருட்டுச்செய்யும் கர்மாநுஷ்டாநமான கர்மயோகமும் ஸமாதியோகமுமாகிய யோகத்தைப்பற்றிப் பின்வரும் இப்புத்தியைக் கேள் :

அந்தப் புத்தியை விரும்பிநாடுதற்காக(ப் பகவான்) கொண்டாடுகிறார் : பார்த்த ! நீ யோகத்தைப்பற்றிய புத்தியையுடையவனாய், கர்மமேயாகிய தருமஅதருமங்களென்றபெயரையுடைய அக்கட்டை நீக்கிக்கொள்வாய்: ஈச்வரானுக்கிரகத்தால் வரும் ஞானத்தைப் பெறுவதனாலேயே (அந்தக் கட்டை விலக்கிக்கொள்வாய்) என்பது கருத்து. (௩௯)

யோகமே அபாயமில்லா வழி.

(கர்மத்தை அநுஷ்டித்தல் அவசியம் என்பதற்குக் காரணம்)இன்னும் ஒன்று (உண்டு) :

௪௦. இதில் முயற்சி பாழாகாது : குற்றம் வராது. இந்தத் தருமத்தின் சொற்பமும்கூட (ஒருவனைப்) பெரிய பயத்தினின்றும் காக்கின்றது.

முக்திக்கு வழியாயுள்ள இந்தக் கர்மயோகத்தில், வேளாண்மை முதலியவற்றிற்போல முயற்சி பழுதுபடுகின்றதில்லை. யோகவிஷயத்தில் செய்யும் பிரயத்தினம் பயன்தவறுவதில்லை[நிச்சயமாய்க் கிடைக்கும்]என்பது பொருள். அன்றியும்,வைத்தியஞ் செய்வதிற்போல அனர்த்தமும் (நேரிடுதல்) இல்லை. மற்று, இந்த யோகத்தைச் சிறிது அநுஷ்டித்தலும் (ஒருவனைப்)பிறப்பு இறப்பு முதலாகிய ஸம்ஸாரபயமான பெரிய பயத்தினின்றும் காப்பாற்றுகின்றது. (௪௦)

நிச்சயபுத்தி ஒன்றுதான், அநேக மன்று.

ஸாங்க்யத்தைப்பற்றியும் யோகத்தைப்பற்றியும் கீழே கூறியுள்ள புத்தியின் லக்ஷணம் வருமாறு :

௪௧. 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌹 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌾 𑌏𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾, 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌜𑌨𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌇𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌹𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 । 𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃, 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌜𑌨𑌿𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃, 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃, 𑌬𑌹𑍁𑌭𑍇𑌦𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 । 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍? 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌜𑌨𑌿𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥ ௪௧ ॥

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇—

௪௨. 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥

௪௩. 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥

௪௪. 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌 𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

---

௪௧. குருநந்தந ! இங்கு நிச்சயத்தன்மையையுடைய புத்தி ஒன்றுதான். உறுதியற்றவர்களுக்கு, புத்திகளோ அளவில்லாதனவாய்ப் பல கிளைகளை உடையன.

ஏ ! குருநந்தந ! இந்த நல்வழியிலே உறுதித்தன்மையையுடைய புத்தி ஒன்றுதான். (அது) சரியான ப்ரமாணத்தினின்றும் உண்டானமையால், பல கிளைகளையுடைய மற்றைய விபரீதபுத்திகளை வரவொட்டாமல் தடுப்பது. ஆனால், எவைகள் பலகிளைகளாகப் பிரிந்து செல்வதனால் ஸம்ஸாரம் முடிவில்லாமல் இடைவிடாது எப்பொழுதும் பரவி நிலைபெறுகின்றதோ; (சரியான) ப்ரமாணத்தால் உண்டாகும் விவேகபுத்தியினால் (எந்த) அளவிறந்த பேதபுத்திகள் ஒழிந்திட, ஸம்ஸாரமும் ஒழிந்திடுகின்றதோ; அந்த வேறான விபரீதபுத்திகள் பலகிளைகளை உடையன : அதாவது - பலபேதங்களையுடையன. பலபிரிவுகளையுடைமையால், புத்திகளும் அளவிறந்தனவே.—எவர்கட்கு (இவை உள்ளன? எனில்)—உறுதியற்றவர்களுக்கு : (சரியான) ப்ரமாணத்தால் உண்டான விவேகஞானம் இல்லாதவர்களுக்கு என்றபடி. (௪௧)

உலகவாழ்க்கையில் அழுந்தியவர்க்கு நிச்சயபுத்தி வராது.

எவர்கட்கு நிச்சயத்தன்மையுடைய புத்தி இல்லையோ, அந்த

௪௨, ௪௩, ௪௪. அறிவீனர்கள், பார்த்த! வேதவார்த்தைகளில் பிரியமுடையவராய் வேறு(ஒன்றும்)இல்லைஎன்று கூறுபவராய், காமத்தன்மையராய், ஸ்வர்க்கத்தையே மேலாகக் கொண்டு, ஜன்மத்தையே கர்மத்தின்பயனைக் கொடுப்பதும், போகத்தையும்செல்வத்தையும்அடையும்விஷயத்தில் சிறப்புக்கர்மங்கள்மிகுந்துள்ளதுமான யாதொரு இந்தப் புஷ்பித்த வார்த்தையைக் கூறுகிறார்களோ; அ(ந்)த(வார்த்தையி)னால் கவரப்பட்ட மனத்தினராய்ப் போகத்திலும் செல்வத்திலும் அழுந்தினவர்களுடைய மனத்தில் நிச்சயத்தன்மையதான புத்தி உண்டாவதில்லை.

𑌯𑌾𑌂 𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤 𑌇𑌵 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌮𑌾𑌣𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑍇? 𑌅𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃, 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦𑌫𑌲𑌸𑌾𑌧𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌵𑌦𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 ॥ ௪௨ ॥

𑌤𑍇 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃, 𑌕𑌾𑌮𑌪𑌰𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌰𑌾𑌃, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌂, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂, 𑌜𑌨𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂, 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾, 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌷𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌂, 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌤𑌾𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌶𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿, 𑌭𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇, 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌃, 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃, 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥ ௪௩ ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 । 𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾-

---

பூத்துள்ள மரம்போல நேர்த்தியானதாய்க் கேட்கும்பொழுது ரம்யமானதாய் வாக்கியம்போல்தோற்றுவதான[1] வார்த்தையை[கர்மகாண்டவேதத்தை]ச் சொல்லுகிறார்கள்.—எவர்கள்? — புத்தியில்லாதவர்கள், அவிவேகிகள் என்றபடி. (அவர்கள்) அநேக அர்த்தவாதங்களையும்[இதனை விரும்பியவன் இதனைச் செய்யவேண்டும் என்பதுபோன்ற விதிகளின்புகழ்ச்சியையும்], பயன்களையும்,(அவற்றைப் பெறும்)ஸாதனங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்ற வேதவாக்கியங்களில் பற்றுடையவர் : ஏ பார்த்த ! ஸ்வர்க்கம் பசு முதலியபயன்களைப் பெறுதற்கு ஸாதநமான கர்மங்களைக்காட்டிலும் வேறு இல்லையென்று இவ்வாறு சொல்லும் இயல்பினர். (௪௨)

அவர்கள் பின்னும் காமஸ்வபாவர்கள்=காமத்தையே (யாவற்றினும்)மேலாகக் கொண்டவர்கள் என்றபடி ; (அவர்கள்) ஸ்வர்க்கத்தையே மேலான புருஷார்த்தமாகப் பிரதானமாகக்கொண்டு, கர்மவிசேஷங்கள் மிகுந்ததும், ஸ்வர்க்கம் பசு மக்கள் முதலிய பயன்களை மிகுதியாக எடுத்துக்காட்டுவதும்,போகத்தையும் செல்வத்தையும் பெறும்விஷயத்தில் ஸாதனமுமான கர்மவிசேஷங்கள் நிரம்பியதாய், பிறப்பையே கர்மத்தின் பயனாகக் கொடுக்கின்ற அந்தவார்த்தையைக்"கூறுகிறார்கள்" எனக் கூட்டுக. அவ்வார்த்தையைச் சொல்லும் மூடர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் சுழலுகிறார்கள் என்பது கருத்து. (௪௩)

போகமும் ஸம்பத்தும் அவச்யமென அவற்றின்மேலேயே பிரியங்கொண்டு தந்மயமாய், கர்மவிசேஷங்கள் நிறைந்த அவ்வார்த்தையினால் மூடுண்டவிவேகபுத்தியை

---

[1] அழியாப் பயனை உணர்த்தும்வார்த்தையே வாக்கியமாவது ; அழியும் பயனை உணர்த்துவது வாக்கியப்போலியாம் என்பது, இங்கே சொல்லுவான் குறிப்பு.—(ஆ.)

விஶேஷபஹுலயா வாசா அபஹ்ருதசேதஸாம் ஸ்வர்காதிபலவிவேகப்ரஜ்ஞாநாம் வ்யவஸாயாத்மிகா ஸாம்க்யே யோகே வா புத்தி: ஸமாதௌ, ஸமாதீயதே அஸ்மிந் புருஷோபபோகாய ஸர்வமிதி ஸமாதி: அந்த:கரணம் புத்தி: தஸ்மிந் ஸமாதௌ, ந விதீயதே ந பவதி இத்யர்த: ॥ ௪௪ ॥

யே ஏவம் விவேகபுத்திரஹிதா: தேஷாம் காமாத்மநாம் யத்பலம் தத் ஆஹ—

௪௫. த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா: நிஸ்த்ரைகுண்யோ பவார்ஜுந ।
நிர்த்வந்த்வோ நித்யஸத்வஸ்தோ நிர்யோகக்ஷேம ஆத்மவாந் ॥

த்ரைகுண்யவிஷயா:, த்ரைகுண்யம் ஸம்ஸாரோ விஷய: ப்ரகாஶயிதவ்ய: யேஷாம் தே வேதா: த்ரைகுண்யவிஷயா: । த்வம் து நிஸ்த்ரைகுண்யோ பவ அர்ஜுந, நிஷ்காமோ பவ இத்யர்த: । நிர்த்வந்த்வ:, ஸுகது:கஹேதூ ஸப்ரதிபக்ஷௌ பதார்தௌ த்வந்த்வஶப்தவாச்யௌ, தத: நிர்கத: நிர்த்வந்த்வோ பவ । நித்யஸத்வஸ்த: ஸதா ஸத்வகுணாஶ்ரித: பவ । ததா நிர்யோகக்ஷேம:, அநுபாத்தஸ்ய உபாதாநம் யோக:, உபாத்தஸ்ய ரக்ஷணம் க்ஷேம: । யோகக்ஷேமப்ரதாநஸ்ய ஶ்ரேயஸி ப்ரவ்ருத்தி: துஷ்கரா இதி அத: நிர்யோகக்ஷேமோ பவ । ஆத்மவாந் அப்ரமத்தஶ்ச பவ । ஏஷ தவ உபதேஶ: ஸ்வதர்மம் அநுதிஷ்டத: ॥௪௫॥

யுடைய அவர்களுடைய அந்தக்கரணத்திலே,(அதாவது -) ஜீவனுடைய போகத்தின் பொருட்டு ஸகல (போகவிஷய)மும் செறிந்துகிடக்கின்ற மனத்திலே, ஸாங்க்யத்திலாயினும் யோகத்திலாயினும் நிச்சயத்தன்மையுள்ள புத்தி, உண்டாகமாட்டாது. (௪௪)

யோகிக்குஉரிய உபதேசம்.

எவர்கள் இவ்வாறு விவேகபுத்தியில்லாதவரோ, அந்தக் காமஸ்வபாவமுடையவர்க்கு (வரும்) பயன் இன்னதென்று கூறுகிறார் :

௪௫. வேதங்கள் முக்குணங்களையும் (தாம் கூறும்) விஷயங்களாக உடையன. அர்ஜுந! நீ முக்குணங்களற்றவனாகவும், த்வந்தங்களற்றவனாகவும், எப்பொழுதும் ஸத்துவத்திலேயே நிற்பவனாகவும், யோகக்ஷேமமில்லாதவனாகவும், ஜாக்கிரதையுடையவனாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வேதங்களால் உணர்த்தப்படும் விஷயம் முக்குணங்களாலாகிய ஸம்ஸாரமாம். ஆனால் அர்ஜுந! நீ முக்குணங்களும் அற்றவனாய் இரு: ஆசைநீங்கியவனாய் இரு என்பது பொருள். இன்பதுன்பங்களுக்குக் காரணமும் ஒன்றற்கொன்று எதிரியுமான இரண்டுபொருள்கள் த்வந்தமென்னுஞ் சொல்லால் கூறப்படுவன; (நீ) அவற்றினின்றும் நீங்கியவனாய் இரு. எப்பொழுதும் ஸத்துவகுணத்தைச் சார்ந்தவனாய் இரு. யோகம் - ஸம்பாதியாததை ஸம்பாதித்தல்; க்ஷேமம் - தேடினதைக் காப்பாற்றுதல்; யோகக்ஷேமங்களை முக்கியமாகக்கொண்டவன் நன்மையை[முக்தியை]நாடுதல் அருமையாதலின், அவ்வண்ணமே, யோகக்ஷேமத்தை(நாடுதல்) இல்லாதவனாய் இரு. ஜாக்கிரதையுடைவனாக இரு. (நீ)ஸ்வதர்மத்தை அநுஷ்டிக்கும்பொழுது(கைக்கொள்ளவேண்டிய) உபதேசம் இதுவாகும். (௪௫)

ஸர்வேஷு வேதோக்தேஷு கர்மஸு யாநி உக்தாநி அநந்தாநி ஃபலாநி தாநி ந அபேக்ஷ்யந்தே சேத், கிமர்த்தம் தாநி ஈஶ்வராய இதி அநுஷ்டீயந்தே இதி? உச்யதே; ஶ்ருணு—

௪௬. **யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோதகே ।**
தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநத: ॥

யதா லோகே கூபதடாகாத்யநேகஸ்மிந் உதபாநே பரிச்சிந்நோதகே **யாவாந்** யாவத்பரிமாண: ஸ்நாநபாநாதி: அர்த்த: ஃபலம் ப்ரயோஜநம் ஸ ஸர்வ: அர்த்த: ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோதகே ய: அர்த்த: தாவாந் ஏவ ஸம்பத்யதே, தத்ர அந்தர்பவதி இத்யர்த்த: । ஏவம் **தாவாந்** தாவத்பரிமாண ஏவ ஸம்பத்யதே ஸர்வேஷு வேதேஷு வேதோக்தேஷு கர்மஸு ய: அர்த்த: யத் கர்மஃபலம் ஸ: அர்த்த: **ப்ராஹ்மணஸ்ய** ஸம்ந்யாஸிந: பரமார்த்ததத்த்வம் **விஜாநத:** ய: அர்த்த: யத் விஜ்ஞாநஃபலம் ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோதகஸ்தாநீயம் தஸ்மிந் தாவாந் ஏவ ஸம்பத்யதே । 'ஸர்வம் தத் அபிஸமேதி யத் கிஞ்ச ப்ரஜா: ஸாது குர்வந்தி யஸ்தத்வேத யத் ஸ வேத' இதி ஶ்ருதே: । 'ஸர்வம் கர்மாகிலம்' இதி ச வக்ஷ்யதி । தஸ்மாத் ப்ராக் ஜ்ஞாநநிஷ்டாதிகாரப்ராப்தே: கர்மணி அதிக்ருதேந கூபதடாகாத்யர்த்தஸ்தாநீயமபி கர்ம கர்தவ்யம் ॥ ௪௬ ॥

கர்மயோகம்.

வேதங்களிற் கூறிய ஸகலகர்மங்களினுடைய அளவற்றபயன்களெல்லாம் விரும்பப்படாதனவானால், அவை [அந்தக் கர்மங்கள்] எதற்காக ஈச்வரனுக்கென்று [நிஷ்காமமாக] அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றன என்பது?—(விடை) கூறுவோம், கேள் :

௪௬. (கிணறு முதலிய) நீர்நிலையில் எவ்வளவு உபயோகம் உள்ளதோ, அவ்வளவு (உபயோகமும்) எங்கும்பெருகிய நீர்ப்பெருக்கில் உள்ளது. (அதுபோல,) ஸகலவேதங்களிலும் (எவ்வளவு ப்ரயோஜனம் உள்ளதோ, அவ்வளவு ப்ரயோஜனமும்) ஞானியான ப்ராஹ்மணனுக்கு (ப்ரஹ்மாநந்தத்தில் உள்ளது.)

உலகத்திலே கிணறு குளம் முதலாகப் பலவாயுள்ள சொற்பஜலமுடைய நீர்நிலைகளில் ஸ்நாநபாநம்முதலிய எவ்வளவு ப்ரயோஜனங்கள் உள்ளனவோ, அவ்வெல்லாப்ரயோஜனங்களும் எங்கும்பெருகிய (பெரிய) நீர்ப்பெருக்கிலும் உண்டாகின்றன: அங்கு(ப்ரயோஜனங்கள்) உள்ளடங்கிநிற்கின்றன என்பதுபொருள். இவ்வாறே, வேதங்கள்முழுவதிலும் கூறப்பட்ட கர்மங்களில் யாதொரு ப்ரயோஜநம் (அதாவது -) கர்மத்தின்பயன் உள்ளதோ, அந்த ப்ரயோஜநம்முழுவதும் பரம்பொருளின் உண்மையைக் கண்டறிந்த துறவியான ப்ராஹ்மணனுக்கு உண்டாவதாய் எங்கும் பெருகிய (பெரிய) நீர்ப்பெருக்கை ஒத்ததான ஞானப்பயனிலே [ப்ரஹ்மாநந்தத்திலே] ஆகின்றது [அந்த ஆநந்தத்தினுள் அடங்குகின்றது]. (இதனை,) ''ஜனங்கள் செய்யும் ஒவ்வொருநன்மையும் அவன் [ரைக்வன்] அறிந்ததை அறிபவனுக்குப் போய்ச்சேரும்'' (சா - ௪ - க - ௪)என்னும் சுருதியினால் (அறிக). ''பார்த்த! ஸகலகர்மங்களும்'' (௪ - ௩௩) என (இதேவிஷயத்தைப்பற்றிப் பகவான்) கூறுவர். (ப்ரஹ்மாநந்தத்தை அடைதற்கு நிஷ்காமகர்மம் பரம்பரையான காரணம்;)ஆதலால்,(கர்மமானது)கிணறு குளம் முதலியவற்றை நிகர்த்ததா யிருந்தாலும், ஞானநிஷ்டைக்குத்தக்க உரிமையைப் பெறுதற்குமுன்,கர்மத்திலே அதிகாரம்பெற்றுள்ளவன் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்.(௪௬)

तव च—

சஎ. कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ।
मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि ॥

कर्मण्येव अधिकारः न ज्ञाननिष्ठायां ते तव । तत्र च कर्म कुर्वतः मा फलेषु अधिकारः अस्तु, कर्मफलतृष्णा मा भूत् कदाचन कस्यांचिदवस्थायामित्यर्थः । यदा कर्मफले तृष्णा ते स्यात् तदा कर्मफलप्राप्तेः हेतुः स्याः, एवं मा कर्मफलहेतुः भूः । यदा हि कर्मफलतृष्णाप्रयुक्तः कर्मणि प्रवर्तते तदा कर्मफलस्यैव जन्मनो हेतुः भवेत् । यदि कर्मफलं न इष्यते, किं कर्मणा दुःखरूपेणेति मा ते तव सङ्गः अस्तु अकर्मणि अकरणे प्रीतिः मा भूत् ॥ சஎ ॥

यदि कर्मफलप्रयुक्तेन न कर्तव्यं कर्म, कथं तर्हि कर्तव्यमिति? उच्यते—

சஅ. योगस्थः कुरु कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा धनंजय ।
सिद्ध्यसिद्ध्योः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ॥

योगस्थः सन् कुरु कर्माणि केवलमीश्वरार्थं, तत्रापि

இனி உனக்கு (அதிகாரம் எதிலே என்றால்),

சஎ. கர்மத்திலேதான் உனக்கு அதிகாரம். ஒருகாலும் பயன்களிலே அதிகாரம் வேண்டாம். (நீ) கர்மத்தின் பயனை வருவித்துக்கொள்பவனாக ஆகாதே. கர்மத்தைச் செய்யாமையிலே உனக்குப் பிரியம் இல்லாதிருக்கட்டும்.

கர்மத்திலேயே உனக்கு அதிகாரம்; ஞானநிஷ்டையில் அன்று. அங்ஙனம் கர்மஞ் செய்கின்ற உனக்குப் பயன்களில் அதிகாரம், அதாவது – கர்மத்தின் பயன்களிலே ஆசையானது எந்தநிலையிலும் வேண்டாம். உனக்குக் கர்மத்தின்பயனிலே எப்பொழுது ஆசை உண்டாகுமோ, அப்பொழுது நீ கர்மத்தின் பயனைப் பெறுதற்குக் காரணமாவாய். நீ இவ்வாறு கர்மத்தின்பயனை வருவித்துக்கொள்பவனாக ஆகாதே. கர்மத்தின்பயனிலேயுள்ள ஆசையினால் தூண்டப்பட்டவனாய்(எவன்)எப்பொழுது கர்மத்தைச் செய்யச் செல்லுகின்றானோ, அப்பொழுது (அவன்) கர்மத்தின்பயனேயாகிய பிறப்புக்குக் காரணமாவன்: "கர்மத்தின்பயனை விரும்பாவிடில், துன்பவடிவமாகிய கர்மத்தால் என்ன?" என்று (நினைத்துக்) கர்மத்தைச் செய்யாமையிலே நீ விருப்பங் கொள்ளக்கூடாது. (சஎ)

கர்மத்தின்பய(னிலேயுள்ள ஆசையி)னால் ஏவப்பட்டுக் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டாமென்றால், அப்பொழுது எப்படி[எதை உத்தேசித்து]க் கர்மம் செய்யவேண்டும் என்பது ?—(அதற்கு விடை) கூறப்படுகின்றது :

சஅ. தனஞ்ஜய ! யோகத்திலே நிலைத்துப் பற்றைவிட்டுப் (பயன்)கைகூடினும் கைகூடாவிடினும் ஸமமாக இருந்து கர்மங்களைச் செய்; ஸமமாயிருத்தலே யோகம் எனப்படுகின்றது.

நீ யோகத்திலே நிலைத்துநின்று கேவலம் ஈச்வரன்பொருட்டே கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும்; அதிலுங்கூட "ஈச்வரன் எனக்கு ப்ரஸன்னராகவேணும்" என்ற

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ज्ञः ; 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्यविदित्वास्माल्लोकात्प्रैति स कृपणः' इति श्रुतेः ॥ ४९ ॥

समत्वबुद्धियुक्तः सन् स्वधर्ममनुतिष्ठन् यत्फलं प्राप्नोति तच्छृणु —

५०. बुद्धियुक्तो जहातीह उभे सुकृतदुष्कृते ।
तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसु कौशलम् ॥

बुद्धियुक्तः कर्मसमत्वविषयया बुद्ध्या युक्तः बुद्धियुक्तः स जहाति परित्यजति इह अस्मिन् लोके उभे सुकृतदुष्कृते पुण्यपापे सत्त्वशुद्धिज्ञानप्राप्तिद्वारेण यतः तस्मात् समत्वबुद्धियोगाय युज्यस्व घटस्व । योगो हि कर्मसु कौशलम् स्वधर्माख्येषु कर्मसु वर्तमानस्य या सिद्ध्यसिद्ध्योः समत्वबुद्धिः ईश्वरार्पितचेतस्तया तत् कौशलं कुशलभावः । तद्धि कौशलं यत् बन्धनस्वभावान्यपि कर्माणि समत्वबुद्ध्या स्वभावात् निवर्तन्ते । तस्मात् समत्वबुद्धियुक्तो भव त्वम् ॥ ५० ॥

यस्मात् —

५१. कर्मजं बुद्धियुक्ता हि फलं त्यक्त्वा मनीषिणः ।
जन्मबन्धविनिर्मुक्ताः पदं गच्छन्त्यनामयम् ॥

பவர்கள் கீழ்மக்களாவர். (இதனை,) "கார்க்கி! எவன் இந்த அழிவில்லாப்பொருளை அறியாமலே இவ்வுலகத்தினின்று செல்லுகிறானோ, அவன் கீழோனவன்" (பி-ரு-அ- [illegible] கங) என்னுஞ் சுருதியினால் (அறிக).

ஸமத்துவபுத்தியின் சிறப்பு.

ஸமத்துவபுத்தியோடு கூடியவனாய் ஸ்வதருமத்தை அநுஷ்டிப்பவன் எந்த பயனை அடைகிறானோ, அதைக் கேள் :

௫௦. (ஸமத்துவ)புத்தியைக் கூடினவன் இங்கே நல்வினை தீவினைகளை நீக்கிக் **கொள்கிறான்; ஆதலால் (நீ) யோகத்தைக் கூடுவாயாக ; யோகமானது கர்மங்களில் ஸாமர்த்தியமாம்.**

இவ்வுலகத்திலே கர்மங்களில் ஸமத்துவவிஷயமான புத்தியோடுகூடிய அவன் சித்தசுத்தியையும் ஞானத்தையும் பெற்று, அதன்மூலமாகப் புண்யபாபங்களிரண்டையும் (தன்னைச் சாராதபடி) நீக்கிக்கொள்கிறான்; ஆகவே, நீ ஸமத்துவபுத்தி யோகத்தைக் கூடுவாயாக. யோகம் கர்மங்களில்ஸாமர்த்தியமன்றோ. அந்தஸாமர்த்தியமாவது - ஈச்வரனிடத்து மனதை அர்ப்பித்திருப்பதால்ஸ்வதருமமெனப்படுகின்ற கர்மங்களில் இருப்பவனுக்கு(ப் பயன்) கைகூடுவதிலும் கைகூடாமையிலும் உள்ள ஸமத்துவபுத்தியாம். "கர்மங்கள் (பிராணிகளை ஸம்ஸாரத்தில்) கட்டுப்படுத்துகின்ற ஸ்வபாவமுடையனவாயினும், ஸமத்துவபுத்தியோடு (செய்யப்படும்பொழுது) அப்படி கட்டுப்படுத்துகின்ற (தம்)ஸ்வபாவத்தினின்றும் நீங்கிவிடுகின்றன" என்ற அதுவன்றோ ஸாமர்த்தியம். ஆகவே, நீ ஸமத்துவபுத்தியை யுடையவனாக இரு. (௫௦)

ஏனெனில்,

௫௧. (ஸமத்துவ)புத்தியுடையவர்கள், **கர்மத்தினா லுண்டாகும் பயனை விட்டு, ஞானிகளாய்ப் பிறப்பென்னும் கட்டினின்று முற்றும்விடுபட்டுத் தொந்தரவு அற்ற இடத்திற்குச் செல்லுகிறார்கள்.**

'𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 । 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌏𑌵 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾—'𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋𑌦𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾, 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌯 ॥ ௫௧ ॥

𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌜𑌨𑌿𑌤𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌜𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௫௨. 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌹𑌕𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥

𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌮𑍋𑌹𑌕𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌕𑌾𑌲𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂, 𑌯𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇, 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍀𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯-

கர்மத்தினுலுண்டாகும் பயன் - கர்மத்தினின்று வரும் நல்லன தீயனவான சரீரங்களை எடுத்தல். ஸமத்துவபுத்தியுள்ள (ஸாதுக்கள் அப்பயனைவிரும்பாது) விட்டிட்டு, ஞானிகளாய்ப் பிறப்பாகிய கட்டினின்றும் உயிரோடிருக்கும்பொழுதே முற்றும் விடுபட்டவராய் ஸகலஸங்கடமும் அற்றதான மோக்ஷ மெனப்படுகின்ற விஷ்ணுவின் பரமபதத்தைச் சேர்கிறார்கள். ஆதலால் (நீ ஸமத்துவபுத்தியைக் கூடுவாயாக).

அல்லது, எங்கும் பெருகிய (பெரிய) நீர்ப்பெருக்கை ஒத்ததாய்க் கர்மயோகத்தால்வரும் சித்தசுத்தியினுல் உண்டாவதாய்ப் பரம்பொருளைக் கண்டுணர்தலேயான புத்தியானது, "புத்தியோகத்தைக்காட்டிலும்" (உ - சக)என்பதுமுதல் இதுவரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது; (அது) புண்யபாபங்களை நீக்கிக்கொள்ளுதல் முதலியவற்றிற்கு நேரேகாரணமானதென்று சுருதி கூறுதலால் (என்றும் உரைக்கலாம்).()

கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிப்பதனுலே உண்டாவதான சித்தசுத்தியால் வ புத்தியை [ஞானத்தை]ப் பெறுவது எப்பொழுது என்பது ?—(விடை)கூறுவோ

௫௨. **எப்பொழுது உன் மனமானது மோஹ ஸ்வரூபமான கலக்க கடந்திடுமோ, அப்பொழுது (நீ) கேட்கவேண்டியதிலும் கேட்டதிலும் வெ அடைவாய்.**

ஆத்மாஅநாத்மாக்களைக் பகுத்தறியும் அறிவைக்கலக்கி ளிற்செலுத்துகின்ற மோஹஸ்வரூபமாகிய அவிவேகமென்னும் பொழுது உன் புத்தியானது கடந்துவிடுமோ, அதாவது - பரி அடையுமோ; அப்பொழுது நீகேட்கவேண்டியதிலும் கேட்

ஸி நிர்வேதம் வைராக்யம் ஶ்ரோதவ்யஸ்ய ஶ்ருதஸ்ய ச, ததா ஶ்ரோதவ்யம் ஶ்ருதம் ச தே நிஷ்ப²லம் ப்ரதிபா⁴தீத்யபி⁴ப்ராய: ॥ ௫௨ ॥

மோஹகலிலாத்யயத்³வாரேண லப்³தா⁴த்மவிவேகஜப்ரஜ்ஞ: கதா³ கர்மயோக³ஜம் ப²லம் பரமார்த²யோக³ம் அவாப்ஸ்யஸீதி சேத், தச்ச்²ருணு —

௫௩. ஶ்ருதிவிப்ரதிபந்நா தே யதா³ ஸ்தா²ஸ்யதி நிஶ்சலா ।
ஸமாதா⁴வசலா பு³த்³தி⁴ஸ்ததா³ யோக³மவாப்ஸ்யஸி ॥

ஶ்ருதிவிப்ரதிபந்நா அநேகஸாத்⁴யஸாத⁴நஸம்ப³ந்த⁴ப்ரகாஶநஶ்ருதிபி⁴: ஶ்ரவணை: ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திலக்ஷணை: விப்ரதிபந்நா நாநாப்ரதிபந்நா விக்ஷிப்தா ஸதீ தே தவ பு³த்³தி⁴: யதா³ யஸ்மிந் காலே ஸ்தா²ஸ்யதி ஸ்தி²ரீபூ⁴தா ப⁴விஷ்யதி நிஶ்சலா விக்ஷேபசலநவர்ஜிதா ஸதீ ஸமாதௌ⁴, ஸமாதீ⁴யதே சித்தமஸ்மிந்நிதி ஸமாதி⁴: ஆத்மா, தஸ்மிந் ஆத்மநீத்யேதத் । அசலா தத்ராபி விகல்பவர்ஜிதா இத்யேதத் । பு³த்³தி⁴: அந்த:கரணம் । ததா³ தஸ்மிந் காலே யோக³ம் அவாப்ஸ்யஸி விவேகப்ரஜ்ஞாம் ஸமாதி⁴ம் ப்ராப்ஸ்யஸி ॥ ௫௩ ॥

ப்ரஶ்நபீ³ஜம் ப்ரதிலப்⁴ய அர்ஜுந உவாச லப்³த⁴ஸமாதி⁴ப்ரஜ்ஞஸ்ய லக்ஷணபு³பு⁴த்ஸயா —

அர்ஜுந உவாச ॥

௫௪. ஸ்தி²தப்ரஜ்ஞஸ்ய கா பா⁴ஷா ஸமாதி⁴ஸ்த²ஸ்ய கேஶவ ।
ஸ்தி²ததீ⁴: கிம் ப்ரபா⁴ஷேத கிமாஸீத வ்ரஜேத கிம் ॥

அடைவாய்: அப்பொழுது உனக்கு (வேதாந்தநூலைத்தவிர மற்றையநூலை)க்கேட்க வேண்டியதும் கேட்டதும் நிஷ்ப்ரயோஜனமெனத்தோன்றும் என்பது கருத்து.(௫௨)

மோஹஸ்வரூபமாகிய கலக்கம் நீங்குவதனால் ஆத்மவிவேகபுத்தியைப்பெற்றவனுக்குக் கர்மயோகத்தின் பயனாக உண்டாகும் பரமார்த்தயோகத்தை [ஞானயோகத்தை] நீ எப்பொழுது பெறுவாய் என்றால், அதனைக் கேள்:

௫௩. (பல) கேள்விகளால் பலவாறாய்க் கலங்கியுள்ள உன் மனமானது எப்பொழுது ஆத்மாவிடத்து நிச்சலமாய் அசைவற்றதாய் நிற்குமோ, அப்பொழுது (நீ)யோகத்தைப் பெறுவாய்.

பல பயன்களையும், (அவற்றைப்பெறுதற்கான பல)கருவிகளையும், (அப்பயன்கட்கும் கருவிகட்கும் உள்ள)ஸம்பந்தங்களையும் விளக்கி,ப்ரவிருத்தி நிவிருத்திகளை உணர்த்தும்(நூல்களின்) கேள்விகளால் பலவிதமாய் மயங்கிக்கலங்கிய உன்மனமானது, சித்தத்தைத் தன்னிடத்தில் வைக்கப்பெறுவதாகிய ஆத்மாவினிடத்து ஸம்சய விபரீதமற்றதாய் எப்பொழுது ஸ்திரமாய் நிற்குமோ, அப்பொழுது நீ யோகத்தை=விவேகபுத்தியாகிய ஸமாதியைப் பெறுவாய். (௫௩)

ஜீவன்முக்தனுடைய லக்ஷணம்.

வினாவுக்கு ஸமயம் வாய்த்தது கண்டு, ஆத்மஞானத்தை அடைந்தவனுடைய லக்ஷணத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான்:

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான்:

௫௪. கேசவ! ஞானம்நிலைத்து ஸமாதியில் நிற்பவனை எவ்வாறு சொல்வது? ஞானம் நிலைத்தவன் எவ்வாறு பேசுவான்? எவ்வாறு இருப்பான்? எவ்வாறு நடப்பான்?

ஸ்திதா ப்ரதிஷ்டிதா "அஹம் அஸ்மி பரம் ப்ரஹ்ம" இதி ப்ரஜ்ஞா யஸ்ய ஸ: ஸ்திதப்ரஜ்ஞ:, தஸ்ய கா பாஷா பாஷணம் வசநம், கதம் அஸௌ பரைர்பாஷ்யதே ஸமாதிஸ்தஸ்ய ஸமாதௌ ஸ்திதஸ்ய ஹே கேஶவ । ஸ்திததீ: ஸ்திதப்ரஜ்ஞ: ஸ்வயம் வா கிம் ப்ரபாஷேத கிம் ஆஸீத வ்ரஜேத கிம் ஆஸநம் வ்ரஜநம் வா தஸ்ய கதம் இத்யர்த: । ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ய லக்ஷணம் அநேந ஶ்லோகேந ப்ருச்ச்யதே ॥ ௫௪ ॥

யோ ஹி ஆதித ஏவ ஸம்ந்யஸ்ய கர்மாணி ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டாயாம் ப்ரவ்ருத்த:, யஶ்ச கர்மயோகேந, தயோ: 'ப்ரஜஹாதி' இதி ஆரப்ய ஆ அத்யாயபரிஸமாப்தே: ஸ்திதப்ரஜ்ஞலக்ஷணம் ஸாதநம் ச உபதிஶ்யதே । ஸர்வத்ரைவ ஹி அத்யாத்மஶாஸ்த்ரே க்ருதார்தலக்ஷணாநி யாநி தாந்யேவ ஸாதநாநி உபதிஶ்யந்தே, யத்நஸாத்யத்வாத் । யாநி யத்நஸாத்யாநி ஸாதநாநி லக்ஷணாநி ச பவந்தி தாநி ஶ்ரீபகவாநுவாச—

ஶ்ரீபகவாநுவாச ॥

௫௫. ப்ரஜஹாதி யதா காமாந் ஸர்வாந் பார்த மநோகதாந் ।
ஆத்மந்யேவாத்மநா துஷ்ட: ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ததோச்யதே ॥

ப்ரஜஹாதி ப்ரகர்ஷேண ஜஹாதி பரித்யஜதி யதா யஸ்மிந் காலே கா-

"நான் பரப்ரஹ்மமாய் இருக்கிறேன்" என்னும் ஞானம் நிலைத்து ஸமாதியில் நிற்பவனைச்சொல்லுதல் எவ்வாறு? கேசவ! பிறரால் எவ்வாறு இவன் பேசப்படுகிறான்? [இவனுடைய லக்ஷணம் என்ன?] நிலைத்த ஞானமுள்ளவன், தான் எப்படிப் பேசுவான்? எவ்வாறு இருப்பான்? எவ்வாறு நடப்பான்? அவனுக்கு இருத்தலாவது, நடத்தலாவது எப்படி? என்பது பொருள். இந்த சுலோகத்தால் ஞானம்நிலைத்தவனுடைய லக்ஷணம் கேட்கப்படுகின்றது. (௫௪)

எவன் முதலிலிருந்தே [ப்ரஹ்மசர்யநிலையிலிருந்தே] கர்மங்களைத் துறந்து ஞானயோகநிஷ்டையில் சென்றிருக்கின்றானோ,(வேறு) எவன் (துறவாது) கர்மயோகத்தால் செல்லுகின்றானோ[கர்மயோகநிஷ்டையிலேயே சென்றிடுகின்றானோ), அந்த இருவர்க்கும் "பார்த்த!" (உ - ௫௫)என்பதுமுதல் அத்தியாயம் முற்றும்வரையிலும் ஞானம் நிலைத்தவனுடைய லக்ஷணமும், (அவனுடைய நிலையைப்பெறுதற்கான) ஸாதநமும் உபதேசிக்கப்படுகின்றன. ஏனெனில், முக்தி கைகூடப்பெற்றவனுடைய லக்ஷணங்கள் எவைகளோ, அவைகளே வேதாந்தநூல்களில் எங்கும்ஸாதனங்களாக உபதேசிக்கப்படுகின்றன; முயற்சியினால் ஸாதிக்கக்கூடியவையாதலின். முயற்சியால் ஸாதிக்கக்கூடிய ஸாதநங்களும், (ஞானத்தின் வல்லமையினால் வரக்கூடிய) லக்ஷணங்களும் எவைகளோ, அவற்றை ஸ்ரீபகவான் கூறலானார்:

(க) தன்னிடத்தே தனக்கு ஸந்தோஷம்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார்:

௫௫. பார்த்த! தானாக ஆத்மாவினிடத்தே ஸந்தோஷித்திருப்ப தினுள்ள ஸகல ஆசைகளையும் எவன் எப்பொழுது தள்ளிவிடுகின்றானோ (அவன்) ஞானம்நிலைத்தவன் எனப்படுகிறான்.

எப்பொழுது (ஒருவன் தன்) நெஞ்சினுள் புகு

𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌧𑌾𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇— 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌲𑌾𑌭𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌰𑌸𑌲𑌾𑌭𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫௫ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௫௬. 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ।
𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌧𑍀𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌨𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁

ஆசைகளை முற்றிலும் விட்டொழிக்கின்றானோ, உள்ளேயுள்ள ஆத்மஸ்வரூபத்திலேயே தானாகவே திருப்தனாய், வெளிலாபங்களை வேண்டாதவனாய், பரம்பொருளைக் கண்டுணர்தலாகிய அமிருதரஸம் கிடைக்கப்பெற்றமையால் 'மற்றைய பொருள்கள் வேண்டாம்' என்ற எண்ணம்வந்தவனாய் இருக்கின்றானோ, அப்பொழுது (அவன்) ஆத்மாஅநாத்மாக்களின் ஆராய்ச்சியாலான ஞானம் நிலைத்திருக்கப்பெற்றவன் வித்வான்[ஞானி] எனப்படுகிறான். ஸகலஆசைகளையும் ஒழித்திட்டவளவிலே, ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்க ஒன்றும் இல்லாமையாலும், உடம்பொடுநிற்றற்குக் காரணமான (கர்மத்தின்) மிச்சம் பின்னும் இருப்பதனாலும் (ஞானம்நிலைத்தவனுடைய) நடக்கையானது பித்தன் வெறியன் இவர்களுடைய(நடக்கை)போல ஆகும்என்றதனால் (தான்) "**தானாக ஆத்மாவினிடத்தே ஸந்தோஷித்திருப்பவனாய்**" என அருளிச்செய்கிறார். மக்கள், பொருள், உலகம் என்றவற்றினிடத்துப் பற்றைவிட்டு முற்றத்துறந்தவனாய், ஆத்மாவினிடத்தே மகிழ்பவனாய், ஆத்மாவோடு விளையாடுபவன், ஞானம் நிலைத்தவன் என்பது (தேர்ந்த)பொருள். (௫௫)

(௨) இன்ப துன்பங்களில் ஒப்பநிற்றல்.

மேலும்,

௫௬. **துக்கங்களில் நொந்திடாத மனத்தினனாய், ஸுகங்களில் ஆசையற்றவனாய், (பொருள்களின்மேல்) பற்றும் பயமும் கோபமும் நீங்கப்பெற்றவனாய் இருப்பவன், நிலைத்தஞானமுடையவன் முனிவன் எனப்படுகிறான்.**

ஆத்யாத்மிகம்முதலிய[1] துன்பங்கள் வந்தபொழுது மனமானது நிலைகுலைந்து நோவப்பெறாமலும், அப்படியே, விறகுமுதலியவற்றை இடும்பொழுது தீயானது

---

[1] முதலிய என்றதனால், ஆதிபௌதிகமும் ஆதிதைவிகமும் கொள்க. தலைவலி, ஜ்வரம் முதலியவற்றால்வருவது ஆத்யாத்மிகம். தேள், பாம்பு முதலியவற்றால் வருவது ஆதிபௌதிகம். இடி, மழையின்மை முதலியவற்றால் வருவது ஆதிதைவிகம். ஆத்யாத்மிகம் - தன்னைப்பற்றி வருவது. ஆதிபௌதிகம் - பிற உயிர்களைப்பற்றி வருவது. ஆதிதைவிகம் - தெய்வத்தைப்பற்றி வருவது. துன்பங்கள் இவ்வாறாக மூன்றுவகை.

𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌨 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌸 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 । 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌃 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 । 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌧𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌤𑌦𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫௬ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௫௭. 𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌭𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ॥

𑌯𑌃 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌅𑌨𑌭𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌵𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ॥ ௫௭ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௫௮. 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ॥

𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑍇 𑌚 𑌅𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌪-

---

(மேன்மேலும் வளர்வது)போல, ஸுகங்கள் வந்தபொழுது ஆசையானது ஸுகங்களைஒட்டி மேன்மேலும் மிகப்பெருமலும், பயகோபங்கள் நீங்கவும் பெற்றவன் எவனோ, அவன் அப்பொழுது ஸ்திதப்ரஜ்ஞன், முநி, ஸந்யாஸி எனப்படுகிறான்.(௫௬)

(௩) வெறுப்பும், களிப்பும், பற்றும் இல்லாமை.

அன்றியும்,

௫௭. எவன் எங்கும் பற்றில்லாதவனாய், நல்லதும் தீயதுமான அதனைப் பெற்று ஸந்தோஷமும் வெறுப்பும் கொள்வதில்லையோ, அவனுடைய ஞானம் நிலை பெற்றது.

முனியென்பவன் சரீரஜீவநம் முதலியவற்றிலுங்கூடப் பற்றில்லாதவனாய், நல்லதையும் தீயதையும் பெற்று ஸந்தோஷிப்பதில்லை, வெறுப்புறுவது(ம்)இல்லை : நல்லவற்றை அடைந்து மகிழ்வது(ம்) இல்லை, தீயவற்றைப் பெற்றுப் பகைப்பதும் இல்லை என்பது பொருள். இவ்வாறு ஸந்தோஷமும் வ்யஸநமும் இல்லாதவனுக்கு விவேகத்தாற் பிறந்த ஞானமானது நிலைபெற்று நிற்கின்றது. (௫௭)

(௪) இந்திரியங்கள் தம்தம் விஷயங்களினின்றும் முற்றிலும் அடங்கி உள்நோக்கிச் செல்லுதல்.

மற்றும்,

௫௮. ஆமை (தன்) அவயவங்களை எல்லாப்பக்கங்களினின்றும் (உள்ளே) அடக்குமாறுபோல, இவன் எப்பொழுது விஷயங்களினின்றும் இந்திரியங்களை அடக்குகிறானோ, (அப்பொழுது) அவனுடைய ஞானம் நிலைத்தது.

எப்படி ஆமையானது அச்சத்தினால் தன் அங்கங்களை எல்லாப்புறங்களினின்றும் முற்றிலும் ஒடுக்கிவைத்துக்கொள்கின்றதோ அப்படி, ஞானநிஷ்டையை மேற்

ஸம்ஹரதி ஸர்வஶ: ஸர்வத:, ஏவம் ஜ்ஞாநநிஷ்ட: இந்த்ரியாணி இந்த்ரியார்தேப்ய: ஸர்வவிஷயேப்ய: உபஸம்ஹரதே । **தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா** இதி உக்தார்தம் வாக்யம் ॥ ௫௮ ॥

தத்ர விஷயாநநாஹரத: ஆதுரஸ்யாபி இந்த்ரியாணி ஸம்ஹ்ரியந்தே, ந து தத்விஷயோ ராக: । ஸ கதம் ஸம்ஹ்ரியதே இதி ? உச்யதே—

௫௯. விஷயா விநிவர்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந: ।
ரஸவர்ஜம் ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்ததே ॥

யத்யபி **விஷயா:** விஷயோபலக்ஷிதாநி விஷயஶப்தவாச்யாநி இந்த்ரியாணி **நிராஹாரஸ்ய** அநாஹ்ரியமாணவிஷயஸ்ய கஷ்டே தபஸி ஸ்திதஸ்ய மூர்கஸ்யாபி **விநிவர்தந்தே தேஹிந:** தேஹவத: **ரஸவர்ஜம்** ரஸோ ராக: விஷயேஷு ய: தம் வர்ஜயித்வா । ரஸஶப்தோ ராகே ப்ரஸித்த: "ஸ்வரஸேந ப்ரவ்ருத்த:, ரஸிக:, ரஸஜ்ஞ:" இத்யாதிதர்ஶநாத் । ஸ: **அபி ரஸ:** ரஞ்ஜநாரூப: ஸூக்ஷ்ம: **அஸ்ய** யதே: **பரம்** பரமார்ததத்த்வம் ப்ரஹ்ம **த்ருஷ்ட்வா** உபலப்ய 'அஹமேவ தத்' இதி வர்தமாநஸ்ய **நிவர்ததே** நிர்பீஜம் விஷயவிஜ்ஞாநம் ஸம்பத்யதே இத்யர்த: । ந அஸதி ஸம்யக்தர்ஶநே ரஸஸ்ய உச்சேத: । தஸ்மாத் ஸம்யக்தர்ஶநாத்மிகாயா: ப்ரஜ்ஞாயா: ஸ்தைர்யம் கர்தவ்யம் இத்யபிப்ராய: ॥ ௫௯ ॥

கொண்ட இந்த யதியானவன் ஸகலவிஷயங்களினின்றும் இந்திரியங்களை எப்பொழுதுஒடுக்கிக்கொள்கின்றானோ,(அப்பொழுது)"அவனுடைஞானம் நிலைத்தது" என்னும் வாக்கியத்திற்குப் பொருள்(௫௭ - ஆம் சுலோகத்தின் உரையில்) கூறப்பட்டது.(௫௮)

இனி, விஷயங்களைக் கவராத[அவற்றை நுகர்தற்கு மனம்நோங்காத] நோயாளிக்கும் இந்திரியங்கள் ஒடுங்குகின்றன ; அவற்றின்மீதுள்ள ஆசையோ ஒடுங்குவதில்லை. அஃது ஒடுங்கும்வகை எப்படி என்பது ?—(விடை) கூறுவோம் :

௫௯. உணவில்லாத மனிதனுக்கு ரஸத்தைத் தவிர விஷயங்கள் ஒழிகின்றன. பரம்பொருளைக் கண்டபின்பு, இவனுடைய ஆசையும் [ரஸமும்] ஒழிகின்றது.

(இங்கே) "விஷயங்கள்" என்னும்சொல்லால் கூறற்குஉரியன - (அந்த)விஷயங்களால் உணர்த்தப்பட்ட இந்திரியங்கள். விஷயங்களை ஒழித்துக் கடுந்தவம்புரிகின்ற மூடமனிதனுக்கும் இந்திரியங்கள் (தம்தம் விஷயங்களினின்றும்) ஒழிகின்றன. என்றாலும், விஷயங்களிலுள்ள ரஸத்தைத்தவிர (மற்றது ஒழிகின்றது). [அதாவது - ஆசைமாத்திரம் நீங்குவதில்லை]. ரஸம் என்ற சொல்லானது 'ஆசை' என்னும் பொருளில் பயின்றுவழங்குவது. 'ஸ்வரஸமாகப் புகுந்தவன்,' 'ரஸிகன்,' 'ரஸஜ்ஞன்' என்பன முதலியவாகக் காண்கிறபடியால். பரமார்த்தஉண்மையாகிய ப்ரஹ்மத்தைக் கண்டுணர்ந்து "நானே அது" என்றிருக்கின்ற இந்தயதிக்கு இன்பத்திலே ருசியாகிய நுண்மையான அந்த ஆசையும் நீங்குகின்றது : விஷயங்களின்உணர்வு வேரொடு அற்றுப்போகின்றது என்பது பொருள். நல்லறிவு இல்லாவிடத்து ஆசை அறுவதில்லை. ஆகவே, நல்லறிவு என்னும் ஞானத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பது கருத்து. (௫௯)

உ

ஸ்திதப்ரஜ்ஞலக்ஷணப்ரஜ்ஞாஸ்தைர்யம் சிகீர்ஷதா பூர்வம் இந்த்ரியாணி ஸ்வவஶே ஸ்தாபயிதவ்யாநி | யஸ்மாத் தத் அநவஸ்தாபநே தோஷம் ஆஹ—

௬0. யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஶ்சித: |
இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந: ||

யதத: ப்ரயத்நம் குர்வத: அபி யஸ்மாத் அபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஶ்சித: ஜயாவிந: 'அபி' இதி வ்யவஹிதேந ஸம்பந்த: | இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ப்ரமதநஶீலாநி விஷயாபிமுகம் ஹி புருஷம் விக்ஷோபயந்தி ஆகுலீ-குர்வந்தி, ஆகுலீக்ருத்ய ச ஹரந்தி ப்ரஸபம் ப்ரஸஹ்ய ப்ரகாஶமேவ பஶ்யதோ விவேகவிஜ்ஞாநயுக்தம் மந: || ௬0 ||

யத: தஸ்மாத்—

௬௧. தாநி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பர: |
வஶே ஹி யஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ||

தாநி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய ஸம்யமநம் வஶீகரணம் க்ருத்வா யுக்த: ஸமாஹித: ஆஸீத மத்பர: அஹம் வாஸுதேவ: ஸர்வப்ரத்யகாத்மா பரோ யஸ்ய ஸ மத்பர:, 'ந அந்யோऽஹம் தஸ்மாத்' இதி ஆஸீத இத்யர்த்த: | ஏவம் ஆஸீநஸ்ய யதே: வஶே ஹி யஸ்ய இந்த்ரியாணி வர்தந்தே அப்யாஸவஶாத் தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா || ௬௧ ||

இந்திரியங்களை அடக்காவிடின் அவை தீங்கு செய்யும்.

நல்லறிவு என்னும் புத்தியை நிலைப்படுத்தக் கருதியவன் முதலில் இந்திரியங்களைத் தன்வசத்தில் நிற்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில், அவற்றை அடக்காத வழி (வரும்) தீங்கைக் கூறுகிறார்:

௬0. **ஏனெனில், புத்திசாலியான புருஷன் (தன் இந்திரியங்களை அடக்க) முயல்கின்றனனாயினும், கௌந்தேய! கொந்தளிக்கும் இயல்பையுடைய இந்திரியங்கள் மனத்தை வலியக்கவர்ந்துகொண்டு போகின்றன.**

(எதையும்) கலங்கச்செய்யும் தன்மையையுடைய இந்திரியங்கள், விஷயங்களிலே நோக்கமுள்ள புருஷனைக்கலக்கிக் குழம்பச்செய்கின்றன; அவை அப்படிக்கலக்கிய பின்னும், (விஷயங்களின் கெடுதிகளை அவன்) பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே விவேகபுத்தியுள்ளதாய்த் தெளிந்தே நிற்பதான (அந்த புத்திசாலியினுடைய) மனத்தை வலியக் கவர்ந்திடுகின்றன. (௬0)

(ரு) பகவானை இடைவிடாது தியானித்தல்.

எதனால் (இவ்வாறு), அதனால்

௬௧. **(அவன்) அவற்றையெல்லாம் அடக்கி, என்னிடத்தே ஈடுபட்டவனாய் அமைந்து இருக்கவேண்டும். இந்திரியங்கள் எவனுக்கு (த் தன்)வசத்தில் இருக்கின்றனவோ, அவனுக்கு ஞானம் நிலைத்தது.**

அந்த (இந்திரியங்கள்)எல்லாவற்றையும் வசப்படுத்திக்கொண்டு, அடக்கமுடையவனாய், ஸகலத்திற்கும் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகிய வாஸுதேவனான என்னிடத்து ஈடுபட்டு (நிற்கவேண்டும்): "நான் அவனினும் வேறு அல்லேன்" எனக்கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள். இவ்வாறு இருக்கின்ற எந்த யதிக்கு(த் தன்) இந்திரியங்கள் பயிற்சியினால் (தன்)வசத்தில் இருக்கின்றனவோ, அவனுடைய ஞானம் நிலைத்தது. (௬௧)

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌮𑍂𑌲𑌮𑌿𑌦𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 —

சூ௨. 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍂𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌲𑍋𑌚𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌆𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ சூ௨ ॥

சூ௩. 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌾𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌹𑌿𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌅𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑌃 । 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣[illegible]

விஷயங்களின் நினைப்பே கேடுதீக்கு மூலம்.

இனி, இப்பொழுது கெட்டழிந்துபோகின்றவனுடைய அநர்த்தத்திற்கெல்லாம் காரணமானதைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

சூ௨. ***விஷயங்களை நினைக்கும் புருஷனுக்கு அவற்றின்மேல் பற்று உண்டாகிறது: பற்றினின்றும் ஆசை உண்டாகிறது: ஆசையினின்றும் கோபம் உண்டாகின்றது.***

ஓசைமுதலிய விஷயவிசேஷங்களில் [அவ்விஷயங்களின்மேல் தாளுக வற்[illegible] வைத்துக்கொண்ட அழகுமுதலியவற்றிலே] கருத்தைச்செலுத்தும் புருஷனுக்கு அ[illegible] விஷயங்களின்மேல் பிரியம் உண்டாகின்றது. ஏதாவதொருகாரணத்தால் ஆ[illegible] தடைப்பட, அதனின்றும் கோபம் உண்டாகின்றது. ([illegible]

சூ௩. ***கோபத்தினின்று மயக்கமும், மயக்கத்தினின்று நினைவுத்தவறும், நினைவுத்தவறினின்று அறிவுகேடும் உண்டாகின்றது. அறிவுகெடுதலால் (ஒருவன்) முற்[illegible] கெட்டுப்போகிருன்.***

கோபத்தினின்று மயக்கம் உண்டாகின்றது. (மயக்கம் -) செய்யத்தக்கன[illegible] றையும் செய்யத்தகாதனவற்றையும்பற்றிய ஆராய்ச்சியில்லாமை. கோபங்கொண்[illegible] வன் (ஒன்றுந்தெரியாது) மயங்கிவிட்டவனுய்க் குருவையும் பழித்திடுகிருனன்றே. [illegible] க்கத்தினின்றும் நினைவுத்தவறு (உண்டாகின்றது): சாஸ்திரம் ஆசார்யன் இவர்களி[illegible] உபதேசத்தால் (புத்தியுள்) நாட்டப்பட்ட பயிற்சியாலாகும் (தருமநியாயங்களி[illegible] நினைவு, தவறிப்போகின்றது. (அந்த)நினைவு உண்டாவதற்குக்காரணம் அமைந்திரு[illegible] [தான் கேட்டுள்ள நல்லஉபதேசம் ஒருவனுடைய நினைவுக்கு வரக்கூடியதாயிருந்[illegible] (கோபம் வந்தபோது அவன் மயக்கத்தால் மூடப்படுகின்றமையால் அவனுக்கு அ[illegible] நினைவு) உண்டாவதில்லை. அந்த நினைவுத்தவறினின்றும் அறிவுகேடு வருகின்றது: அ[illegible] தக்கரணத்திற்கு கார்யஅகார்யங்களைப் பகுத்தறியமுடியாமை, அறிவுகேடு எனப்[illegible]

बुद्धेर्नाश उच्यते। बुद्धिनाशात् प्रणश्यति। तावदेव हि पुरुषः यावदन्तःकरणं तदीयं कार्याकार्यविवेकयोग्यम्। तदयोग्यत्वे नष्ट एव पुरुषो भवति। अतः तस्य अन्तःकरणस्य बुद्धेर्नाशात् प्रणश्यति पुरुषार्थायोग्यो भवतीत्यर्थः॥ ௬௩ ॥

सर्वानर्थस्य मूलमुक्तं विषयाभिध्यानम्। अथ इदानीं मोक्षकारणम् इदम् उच्यते—

௬௪. रागद्वेषवियुक्तैस्तु विषयानिन्द्रियैश्चरन्।
आत्मवश्यैर्विधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति॥

रागद्वेषवियुक्तैः रागश्च द्वेषश्च रागद्वेषौ, तत्पुरःसरा हि इन्द्रियाणां प्रवृत्तिः स्वाभाविकी, तत्र यो मुमुक्षुर्भवति सः ताभ्यां वियुक्तैः श्रोत्रादिभिः इन्द्रियैः विषयान् अवर्जनीयान् चरन् उपलभमानः आत्मवश्यैः आत्मनो वश्यानि वशीकृतानि इन्द्रियाणि तैः आत्मवश्यैः विधेयात्मा इच्छातः विधेयः आत्मा अन्तःकरणं यस्य सः अयं प्रसादम् अधिगच्छति। प्रसादः प्रसन्नता स्वास्थ्यम्॥ ௬௪ ॥

प्रसादे सति किं स्यात् इति? उच्यते—

கின்றது. அறிவுகேட்டினல் முற்றும் அழிந்துவிடுகிருன் : எவ்வளவுகாலம் அவனுடைய அந்தக்கரணம் கார்யாகார்யங்களைப் பகுத்தறிய வல்லமைபெற்றுள்ளதோ அவ்வளவுகாலமேயன்ருே புருஷன். அதற்கு [அவற்றைப் பகுத்தறிதற்கு]த் தகுதியற்ருல், புருஷன் அழிந்தவனுகவே ஆகிருன். ஆகவே அவனுடைய அந்தக்கரணத்தின் அறிவுகேட்டினல் அழிந்துவிடுகிருன் : புருஷார்த்தத்திற்குத் தகாதவன் ஆகிருன் என்பது பொருள். (௬௩)

இந்திரியங்களின் அடக்கம் மனத்தெளிவையும், ஸுகத்தையும் கொடுக்கும்.

விஷயங்களைக் கருதுதலானது அநர்த்தங்கட்கெல்லாம் காரணம் என்று கூறப்பட்டது. இனி இப்பொழுது மோக்ஷத்திற்கு வழி, இது எனப்படுகின்றது :

௬௪. அந்தக்கரணம் அடங்கியவனே, விருப்பவெறுப்புக்கள் நீங்கப்பெற்றுத் தனக்குஅடங்கிநிற்கும் இந்திரியங்களால் விஷயங்களிற்சென்று (மனத்)தெளிவைப் பெறுகிருன்.

இந்திரியங்களுடைய இயற்கையானபோக்கானது விருப்பவெறுப்பு[illegible] னிட்டன்ருே இருப்பது. இனி, (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபடவிரும்புகிற[illegible] அவன் அவற்றினின்றும் நீங்கியவனுய்த் தன்வசப்பட்ட செவிமுதலி[illegible] ளால், (உணவுமுதலிய) தவிர்க்கத்தகாதவிஷயங்களை நாடிக்கொள்[illegible] இஷ்டப்படி நடக்கக்கூடிய அந்தக்கரணத்தைப் பெற்றுத் தெளிவை [illegible] தெளிவு - கலங்காமை, நிலைபெற்ற தன்மை, அமைதியுடைமை. (௬௪)

தெளிவு உண்டானல், என்ன உண்டாகும் என்பது?—(விடை) கூறப்படுகின்றது :

௬௫. ப்ரஸாதே ஸர்வது:கா²நாம் ஹாநிரஸ்யோபஜாயதே ।
ப்ரஸந்நசேதஸோ ஹ்யாஶு பு³த்³தி⁴: பர்யவதிஷ்ட²தே ॥

ப்ரஸாதே ஸர்வது:கா²நாம் ஆத்⁴யாத்மிகாதீ³நாம் ஹாநி: விநாஶ: அஸ்ய யதே: உபஜாயதே । கிஞ்ச — ப்ரஸந்நசேதஸ: ஸ்வஸ்தா²ந்த:கரணஸ்ய ஹி யஸ்மாத் ஆஶு ஶீக்⁴ரம் பு³த்³தி⁴: பர்யவதிஷ்ட²தே ஆகாஶமிவ பரி ஸமந்தாத் அவதிஷ்ட²தே, ஆத்மஸ்வரூபேணைவ நிஶ்சலீப⁴வதி இத்யர்த²: ॥

ஏவம் ப்ரஸந்நசேதஸ: அவஸ்தி²தபு³த்³தே⁴: க்ருதக்ருத்யதா யத:, தஸ்மாத் ராக³த்³வேஷவியுக்தை: இந்த்³ரியை: ஶாஸ்த்ராவிருத்³தே⁴ஷு அவர்ஜநீயேஷு யுக்த: ஸமாசரேத் இதி வாக்யார்த²: ॥ ௬௫ ॥

ஸேயம் ப்ரஸந்நதா ஸ்தூயதே —

௬௬. நாஸ்தி பு³த்³தி⁴ரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பா⁴வநா ।
ந சாபா⁴வயத: ஶாந்தி: அஶாந்தஸ்ய குத: ஸுக²ம் ॥

நாஸ்தி ந வித்³யதே ந ப⁴வதி இத்யர்த²:, பு³த்³தி⁴: ஆத்மஸ்வரூபவிஷயா அயுக்தஸ்ய அஸமாஹிதஸ்ய । ந ச அயுக்தஸ்ய பா⁴வநா ஆத்மஜ்ஞாநாபி⁴நிவேஶ: । ததா² — ந ச அபா⁴வயத: ஆத்மஜ்ஞாநாபி⁴நிவேஶம் அகுர்வத: ஶாந்தி: உபஶம: । அஶாந்தஸ்ய குத: ஸுக²ம்? இந்த்³ரியாணாம் ஹி விஷயஸேவாத்ருஷ்ணாத: நிவ்ருத்தி:

---

௬௫. தெளிவுள்ளவழி, இவனுடைய துன்பங்கட்கெல்லாம் கழிவு பிறக்கின்றது; ஏனெனில், மனந்தெளிந்தவனுக்குப் புத்தி விரைவாக நிலைத்துநிற்கின்றது.

தெளிவுண்டானவழி, இந்த யதிக்குத் தன்னைப்பற்றிவருவன முதலிய துன்பங்களெல்லாவற்றிற்கும் கழிவு உண்டாகின்றது. அன்றியும், சுத்தமான அந்தக்கரணமுள்ளவனுக்கு எதனால் புத்தியானது விரைவாக நிலைத்துநிற்கின்றதோ, அதாவது — ஆகாசம்போல எங்கும் நிலைபெறுகின்றதோ, ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமாகவே அசையாது அமைந்துநிற்கின்றதோ, (அதனால், புத்தித்தெளிவுக்காக முயற்சிசெய்யவேண்டும்).

இவ்வாறு மனந்தெளிந்து புத்திநிலைத்தவனுக்குப் புருஷார்த்தம் கைகூடுகின்றமையால், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடவிரும்புகிறவன்) விருப்பவெறுப்புக்கள் நீங்கிய இந்திரியங்களால் சாஸ்திரத்தோடுமாறுபடாத (உணவுமுதலிய) தவிர்க்கமுடியாதவிஷயங்களை அமைதியொடு நாடவேண்டும் என்பது, (இந்த) ஸந்தர்ப்பத்திற் கூறப்பட்ட பொருளாம். (௬௫)

ஆதலால், இந்த (மனத்)தெளிவைப் புகழ்ந்து சொல்லுகிறார்:

௬௬. ஒருநிலையில்லாதவனுக்கு ஞானம் உண்டாவதில்லை: ஒருநிலையில்லாதவனுக்கு (ஆத்ம)த்யானமும் உண்டாவதில்லை: (ஆத்ம)த்யானமில்லாதவனுக்கு ஒழிவும் உண்டாவதில்லை: ஒழிவற்றவனுக்கு ஸுகம் ஏது?

மனம்ஒருநிலைப்படாதவனுக்கு ஆத்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய அறிவு உண்டாகாது. ஒருநிலைப்படாதவனுக்கு ஆத்மாவை அறிதலிலே மிக்கஊக்கமும் உண்டாகாது. அவ்வாறே, ஆத்மாவை அறிதலிலே மிக்கஊக்கங்கொள்ளாதவனுக்கு ஒழிவு உண்டாவதில்லை. ஒழிவற்றவனுக்கு ஸுகம் ஏது? இந்திரியங்கள் விஷயநுகர்ச்சியிலுள்ள

ஸுகம், ந விஷயவிஷயா த்ருஷ்ணா । து:கமேவ ஹி ஸா । ந த்ருஷ்ணாயாம் ஸத்யாம் ஸுகஸ்ய கந்தமாத்ரமபி உபபத்யத இத்யர்த்த: ॥ ௬௬ ॥

அயுக்தஸ்ய கஸ்மாத் புத்திர்நாஸ்தி இதி? உச்யதே—

௬௭. இந்த்ரியாணாம் ஹி சரதாம் யந்மநோ(அ)நுவிதீயதே ।
ததஸ்ய ஹரதி ப்ரஜ்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாம்பஸி ॥

இந்த்ரியாணாம் ஹி யஸ்மாத் சரதாம் ஸ்வஸ்வவிஷயேஷு ப்ரவர்த்தமாநாநாம் யந்மந: அநுவிதீயதே அநுப்ரவர்த்ததே தந் இந்த்ரியவிஷயவிகல்பநேந ப்ரவ்ருத்தம் மந: அஸ்ய யதே: ஹரதி ப்ரஜ்ஞாம் ஆத்மாநாத்மவிவேகஜாம் நாசயதி । கதம்? வாயு: நாவமிவ அம்பஸி உதகே ஜிகமிஷதாம் ஸாம்யாத்ரிகாணாம் மார்காத் உத்த்ருத்ய உந்மார்கே யதா வாயு: நாவம் ப்ரவர்த்தயதி ஏவமாத்மவிஷயாம் ப்ரஜ்ஞாம் ஹ்ருத்வா மந: விஷயவிஷயாம் கரோதி ॥ ௬௭ ॥

'யததோ ஹி' இத்யுபந்யஸ்தஸ்யார்த்தஸ்ய அநேகதா உபபத்திமுக்த்வா தம் ச அர்த்தம் உபஸம்ஹரதி—

௬௮. தஸ்மாத்யஸ்ய மஹாபாஹோ நிக்ருஹீதாநி ஸர்வச: ।
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேப்ய: தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ॥

ஆசையினின்றும் நீங்குதலன்றோ ஸுகமாவது : விஷயங்களைப்பற்றிய ஆசை(ஸுகம்) அன்று ; அது துன்பமேயன்றோ. ஆசையுள்ளவிடத்து ஸுகத்தின் நாற்றமாத்திர மும் உண்டாகாது என்பது பொருள். (௬௬)

உறுதியான ஞானத்தைத் தருவது, இந்திரியஅடக்கம்.

ஒருநிலைப்படாதவனுக்கு ஏன் ஞானம் உண்டாவதில்லை என்பது ?— (அதற்கு விடை) கூறப்படுகின்றது :

௬௭. ஏனெனில், எந்த மனமானது (விஷயங்களில்) திரிகின்ற இந்திரியங்களைப் பின்தொடர்கின்றதோ, அது, ஜலத்திலே கப்பலைக் காற்று (அடித்துக்கொண்டுபோவது)போல, இவனுடைய அறிவைக் கவர்ந்துகொண்டுபோகின்றது.

ஏனெனில், தம்தம் விஷயங்களிற்செல்லுகின்ற இந்திரியங்களை எந்த மனம் பின்பற்றுகின்றதோ அது, (அதாவது -) இந்திரியவிஷயங்களை ஆராய்ந்துகொண்டுசென்ற மனமானது ஆத்மாஅநாத்மாக்களின் ஆராய்ச்சியால் வருவதான இந்த யதியின் அறிவை அழிக்கின்றது.—எப்படி ?—காற்றானது ஜலத்திலே செல்லப்புகுந்த கப்பற்காரர்களுடைய வழியினின்றும் கப்பலை விலக்கி, தப்புவழியிலே செலுத்துகின்றது ; அதுபோல, மனமானது, ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவைக் கவர்ந்து, விஷயங்களை நோக்கும்படி செய்கின்றது. (௬௭)

"புத்திசாலியான" (௨ - ௬௦) என்றுகூறிய விஷயத்திற்குப் பலவாறாகப் பொருத்தத்தைக் கூறிப் பின்பு அதேவிஷயத்தை நிரூபித்து முடிக்கிறார் :

௬௮. ஆதலால், உயர்தோளா ! எவனுடைய இந்திரியங்கள் இந்திரியவிஷயங்களினின்று முழுதும் அடக்கப்பட்டனவோ, அவனுடைய ஞானம் நிலைத்தது.

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌉𑌪𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍇𑌃 𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ॥௬௮॥

𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍋 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹—

௬௯. 𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍀 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ॥

𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌕𑌰𑍀 𑌤𑌮𑌃𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍? 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍, 𑌅𑌗𑍋𑌚𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍀 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿-

---

ஏதனால், இந்திரியங்கள் (விஷயங்களிற்)செல்வதனால் (வரும்) தீங்கு உணர்த்தப்பட்டதோ, அதனால், மாநஸம் முதலிய பலவகையாலும் [மனமொழிமெய்களால்] எந்த யதியினுடைய இந்திரியங்கள் ஓசைமுதலிய விஷயங்களினின்றும் அடக்கப்பட்டனவோ, அவனுடைய ஞானம் நிலைத்தது. (௬௮)

(௯) ஜீவன்முக்தனுக்கு உலகம் கனவுதான்.

"லௌகிகமாகவும் வைதிகமாகவுமுள்ள இந்த வ்யவஹாரம் ஏதுவோ, அது, அஜ்ஞானத்தின் கார்யமாதலால், விவேகபுத்தி பிறந்து ஞானம் நிலைத்தவனுக்கு அஜ்ஞானம் நீங்கியவுடனே நீங்கிவிடுகின்றது. அஜ்ஞானம் ஞானத்தின் விரோதத்தாலும் [அதன்முன் நிற்காததாலும்] நீங்குகின்றது" என்ற இவ்விஷயத்தைத் தெளியச்செய்பவராய்(ப் பகவான்) அருளிச்செய்கிறார் :

௬௯. **எது பிராணிகட்கெல்லாம் இரவோ, அதில், அடக்கமுள்ளவன் விழித்திருக்கிறான். எதில் பிராணிகள் விழித்திருக்கின்றனவோ, அது, (உண்மையைக்) காணும் முனிவனுக்கு இரவு.**

எது தாமஸத்தன்மையையுடைமையால் ஸகலபிராணிகட்கும் ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் வெவ்வேறாகப் பகுத்தறியமுடியாமையைச் செய்வதான இரவோ, அது யாது?—ஞானம்நிலைத்தவனுக்கு எட்டுவதான பரமார்த்த உண்மை. இரவில் திரிவன(வாகிய கோட்டான்முதலிய)வற்றிற்குப் பகலாகவே இருப்பது, (காக்கை முதலிய)மற்றையவற்றிற்கு இரவாகவே எப்படி ஆகின்றதோ, அப்படியே பரம் பொருளின் உண்மையானது இரவில் திரிவனவற்றை ஒத்த அஜ்ஞானிகளான ஸகல பிராணிகட்கும் இரவுபோன்றுள்ளமையால் இரவாகவே இருக்கின்றது; அதில் அறிவில்லாதவர்க்கு (அது) எட்டாததாதலின். அடக்கமுடையவனாய் இந்திரியங்களை ஜயித்த

யோ யோகீ தத்த்வவித்। யஸ்யாம் க்ராஹ்யக்ராஹகபேதலக்ஷணாயாம் அவித்யாநிஶாயாம் ப்ரஸுப்தாநி ஏவ பூதாநி ஜாக்ரதி இதி உச்யதே, யஸ்யாம் நிஶாயாம் ப்ரஸுப்தா இவ ஸ்வப்நத்ருஶ: ஸா நிஶா அவித்யாரூபத்வாத் பரமார்த்ததத்த்வம் பஶ்யத: முநே: இதி ॥

அத: கர்மாணி அவித்யாவஸ்தாயாமேவ சோத்யந்தே, ந வித்யாவஸ்தாயாம் வித்யாயாம் ஹி ஸத்யாம் உதிதே ஸவிதரி ஶார்வரமிவ தம: ப்ரணாஶம் உபகச்சதி அவித்யா। ப்ராக் வித்யோத்பத்தே: அவித்யா ப்ரமாணபுத்த்யா க்ருஹ்யமாணா க்ரியாகாரகபலபேதரூபா ஸதீ ஸர்வகர்மஹேதுத்வம் ப்ரதிபத்யதே। ந அப்ரமாணபுத்த்யா க்ருஹ்யமாணாயா: கர்மஹேதுத்வோபபத்தி:, “ப்ரமாணபூதேந வேதேந மம சோதிதம் கர்தவ்யம் கர்ம” இதி ஹி கர்மணி கர்தா ப்ரவர்ததே “ந அவித்யாமாத்ரம் இதம் ஸர்வம் நிஶா இவ” இதி। யஸ்ய து புந: “நிஶா இவ அவித்யாமாத்ரம் இதம் ஸர்வம் பேதஜாதம்” இதி ஜ்ஞாநம், தஸ்ய ஆத்மஜ்ஞஸ்ய ஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸ ஏவ அதிகாரோ ந ப்ரவ்ருத்தௌ। ததா ச தர்ஶயிஷ்யதி—‘தத்புத்தயஸ்ததாத்மாந:’ இத்யாதிநா ஜ்ஞாநநிஷ்டாயாமேவ தஸ்ய அதிகாரம் ॥

(ஞான)யோகியானவன், அஜ்ஞானஉறக்கம் தெளிந்து அந்தப் பரமார்த்தஉண்மையிலே விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான். உணரப்படுவதும் உணர்வதுமான பேதமாகிய எந்த அஜ்ஞானஇரவிலே உறங்கிக்கொண்டேயிருக்கும் பிராணிகள் விழித்திருக்கின்றன என்று கூறப்படுகின்றனவோ, எந்த இரவிலே (அவை) உறங்கினவைபோலக் கனவுகாண்கின்றனவோ, அது அஜ்ஞானவடிவமாதலால், பரமார்த்தஉண்மையைக் காணும் முனிவனுக்கு இரவென்பதாம்.

கர்மம் ஞானிக்கு அன்று.

ஆகவே, அஜ்ஞானநிலையில்தான் கர்மங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன; ஞானநிலையில் அல்ல. சூரியன் உதிக்க இரவின் இருள் (கெடுமாறு)போல, ஞானமுண்டாக அஜ்ஞானம் முழுவதும் நாசமடைகின்றதன்றோ. ஞானம் உண்டாவதற்குமுன் அஜ்ஞானமானது, செய்கையும் செய்பவனும் பயனுமாகிய பேதவடிவமாய்நின்று, ப்ரமாணபுத்தியால் கிரகிக்கப்பட்டு [அந்தப் பேதபுத்தி அஜ்ஞானநிலைமையிலே வாஸ்தவமாய்த் தோற்றுதலால்] ஸகலகர்மத்திற்கும் காரணமாதலைப் பெறுசி
“(இந்தப் பேதபுத்தி) ப்ரமாண மன்று” எனக் கொள்ளப்படும்,
(அந்த அஜ்ஞானமானது) கர்மத்திற்குக் காரணமாதல் பொருந்தாது. “ப்ர-
மாயுள்ள வேதத்தினால் எனக்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்” [illegible]
நினைத்தன்றோ செய்பவன் செய்கையில் தலைப்படுகிறான். “இதெல்லாம் இரவுபோல அஜ்ஞானமேதான்” என்று(நினைத்து) அன்று(செய்பவன் செய்கையில் தலைப்படுவது). “இந்தப் பேதக்கூட்ட(மாகிய உலகத்தோற்ற)மெல்லாம் இரவுபோல அஜ்ஞானமேதான்” என்னும் ஞானம் எவனுக்கோ, அந்த ஆத்மஞானிக்கு ஸகலகர்மங்களையும் துறத்தலிலேதான் அதிகாரம்; கர்மத்தைச் செய்வதில் அன்று. அவ்வண்ணமே (பகவான்)“அதிலே புத்தியையுடையவராய்” (ரு - கள) என்பதுமுதலாக ஞானநிஷ்டையிலேயே அவனுக்கு அதிகாரத்தைக் காட்டுவர்.

तदापि प्रवर्तकप्रमाणाभावे प्रवृत्त्यनुपपत्तिः इति चेत्—न, स्वात्मविषयत्वात् आत्मविज्ञानस्य । न हि आत्मनः स्वात्मनि प्रवर्तकप्रमाणापेक्षा, आत्मत्वादेव । तदन्तत्वाच्च सर्वप्रमाणानां प्रमाणत्वस्य । न हि आत्मस्वरूपाधिगमे सति पुनः प्रमाणप्रमेयव्यवहारः संभवति । प्रमातृत्वं हि आत्मनः निवर्तयति अन्त्यं प्रमाणम्; निवर्तयदेव च अप्रमाणीभवति, स्वप्नकालप्रमाणमिव प्रबोधे । लोके च वस्त्वधिगमे प्रवृत्तिहेतुत्वादर्शनात् प्रमाणस्य । तस्मात् न आत्मविदः कर्मणि अधिकार इति सिद्धम् ॥ ६९ ॥

विदुषः त्यक्तैषणस्य स्थितप्रज्ञस्य यतेः एव मोक्षप्राप्तिः न तु असंन्यासिनः कामकामिनः इत्येतमर्थं दृष्टान्तेन प्रतिपादयिष्यन् आह—

௭०. आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशन्ति यद्वत् ।
तद्वत्कामा यं प्रविशन्ति सर्वे स शान्तिमाप्नोति न कामकामी ॥

(ஆக்ஷேபம்) :—(ஞானநிஷ்டையை) மேற்கொள்ளும்படி செய்கிற விதி இல்லாதிருந்தால், அதையும் மேற்கொள்ளுதல் கூடாதெனின்,—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று ; ஆத்மஞானமென்பது தன் ஆத்மாவைப் பற்றிய தாதலின். தன்னைத் தன் ஆத்மாவினிடத்துச் செல்லும்படி செய்கிற விதி வேண்டுவதில்லையன்றோ ; (தான்) ஆத்மாவேயாதலாலும், ப்ரமாணங்களெல்லாம் ப்ரமாணமாயிருத்தலென்பது அதுவரையிலு மாதலாலுமென்க [ப்ரமாணங்களெல்லாம் உண்மையாயிருத்தலானது, ஆத்மஞானம் உண்டாகிறவரையிலும்தான் ; பின்பு அவை, உண்மையாயிருக்கமாட்டா]. ஆத்மா இன்னதென்று கண்டறிந்தவிடத்துப் பின்பு (இது)ப்ரமாணம் [அறிதற்கான கருவி],(இது) ப்ரமேயம் [அறியப்படும் பொருள்] என,(பேதபுத்தியினால் வரக்கூடிய) வழக்கு நிகழாதன்றே. ஏனெனில், முடிவான ப்ரமாணமா(கிய வேதமா)னது ப்ரமாதாவாயிருத்தலை [ஒருபொருளை அறிதற்குக் கர்த்தாவாகின்றதென்பதை]ஆத்மாவுக்கு நீக்குகின்றது. (அப்படி) மறுக்குமளவிலேயே, கனாக்காலத்து அறிவு விழிப்புநிலையிலே (ப்ரமாணமாகாதவாறு)போல (அந்த வேதமும்) ப்ரமாணமாவதில்லை. லோகத்திலேயும் ஒரு பொருளை (ஒருவன் இன்னதென்று சரியாய்) அறிந்தவிடத்து,ப்ரமாணமானது (மறுபடியும் அவனை, அதை அறியப்) புகும்படி செய்வதைக் காணாமையின். ஆகவே, 'ஆத்மாவை அறிபவனுக்குக் கர்மத்தில் அதிகாரமில்லை' என்பது பெறப்பட்டது. (௬௯)

(எ) தனது அடக்கமும், ஆசையை அறுத்தலும்.

சையை ஒழித்தவனும் ஞானம் நிலைபெற்ற ஞானியான யதிக்குத்தான் முக்
த்தைத்) துறக்காமனும், கர்மத்தை விரும்பியுமுள்ளவனுக்கு
விஷயத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தால் உணர்த்த (மீண்டும்) அருளிச்

எப்புறமும் நிரம்பியதாய்(த் தன்) நிலைமாறாதுநிற்கும் ஸமுத்
ங்கள் எவ்வாறு புகுகின்றனவோ, அவ்வாறே ஆசைகளெல்
னவோ, அவன் சாந்தியை அடைகிறான்; காமத்தை விரும்புகிற
ந)இல்லை.

ஆபூர்யமாணம் அத்பி: அசலப்ரதிஷ்டம் அசலதயா ப்ரதிஷ்டா அவஸ்திதி: யஸ்ய தம் அசலப்ரதிஷ்டம் ஸமுத்ரம் ஆப: ஸர்வதோ கதா: ப்ரவிசந்தி ஸ்வாத்மஸ்தம் அவிக்ரியமேவ ஸந்தம் யத்வத் தத்வத் காமா: விஷயஸந்நிதாவபி ஸர்வத: இச்சாவிசேஷா: யம் புருஷம், ஸமுத்ரமிவ ஆப:, அவிகுர்வந்த: ப்ரவிசந்தி ஸர்வே ஆத்மந்யேவ ப்ரலீயந்தே ந ஸ்வாத்மவசம் குர்வந்தி ஸ: சாந்திம் மோக்ஷம் ஆப்நோதி । ந இதர: காமகாமீ காம்யந்தே இதி காமா: விஷயா: தாந் காமயிதும் சீலம் யஸ்ய ஸ: காமகாமீ । ஸ ந ப்ராப்நோதி இத்யர்த்த: ॥ ௭0 ॥

யஸ்மாத் ஏவம் தஸ்மாத்—

௭௧. விஹாய காமாந் ய: ஸர்வாந் புமாம்ச்சரதி நிஸ்ப்ருஹ: ।
நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸ சாந்திமதிகச்சதி ॥

விஹாய பரித்யஜ்ய காமாந் ய: ஸந்ந்யாஸீ புமாந் ஸர்வாந் அசேஷத: சரதி ஜீவநமாத்ரசேஷ்டாசேஷ: பர்யடதி இத்யர்த்த: । நிஸ்ப்ருஹ: சரீரஜீவநமாத்ரேऽபி நிர்கதா ஸ்ப்ருஹா யஸ்ய ஸ: நிஸ்ப்ருஹ: ஸந் நிர்மம: சரீரஜீவநமாத்ராக்ஷிப்தபரிக்ரஹேऽபி 'மம இதம்' இதி அபிநிவேசவர்ஜித: நிரஹங்கார: வித்யாவத்த்வாதிநிமித்தாத்மஸம்பாவநாரஹித: இத்யேதத் । ஸ ஏவம்பூத: ஸ்திதப்ரஜ்ஞ: ப்ரஹ்மவித் சாந்திம் ஸர்வஸம்ஸாரது:கோபரமலக்ஷணாம் நிர்வாணாக்யாம் அதிகச்சதி ப்ராப்நோதி ப்ரஹ்மபூத: பவதி இத்யர்த்த: ॥ ௭௧ ॥

ஜலங்களால் எப்புறமும் நிரம்பியதாய், மாருத நிலையுள்ளதாய், வேறுபாடில்லாமலே (ஒரே தன்மையாகத்) தன் நிலையிலே நிற்பதான ஸமுத்திரத்தை எங்குமுள்ள ஜலங்கள் எவ்வாறு புகுகின்றனவோ, அவ்வாறே—(அந்த) ஜலங்கள் ஸமுத்திரத்தைப் புகுமாறுபோல—பலவகைப்பட்ட ஆசைகளெல்லாம் எந்த முனிவனை விஷயங்களின் முன்னிலையிலும் விகாரப்படுத்தாமல் புகுகின்றனவோ (அதாவது -) எந்த முனியைத் தம் வசமாகச் செய்யமுடியாது, ஆத்மாவினிடத்தேயே ஒடுங்குகின்றனவோ, அவன் சாந்தியை = முக்தியைப் பெறுகிறான். விஷயங்களை விரும்பும் தன்மையனை மற்றையவன் அன்று ; அவன் (மோக்ஷத்தைப்) பெறுவதில்லை என்று பொருள். (௭0)

இப்படியிருத்தலின்,

௭௧. எந்தப் புருஷன் ஸகலகர்மங்களையும் விட்டு, பற்றற்றவனாய், அஹங்கார மமகாரங்கள் இல்லாதவனாய்த் திரிகின்றானோ, அவன் சாந்தியைப் பெறுகிறான்.

எந்தத் துறவியான புருஷன் கர்மங்களை(ச் சிறிதும்) மிச்சமில்லாது முழுதும் ஒழித்துத் திரிகின்றானோ அதாவது - ஜீவித்திருப்பதற்குமாத்திரம்(வேண்டிய) செய்கையை மிச்சம் வைத்துக்கொண்டவனாகத் திரிகின்றானோ, பற்றற்றவனாய் = கேவலம் சரீரம்ஜீவித்திருப்பதிலுங்கூடப் பற்று நீங்கியவனாய், மமகாரம் இல்லாதவனாய் = சரீரம் ஜீவித்திருப்பதற்குமாத்திரம் வேண்டிய உடைமையிலும் "இது எனது" என்னும் பிடிப்பில்லாதவனாய், அஹங்காரம் இல்லாதவனாய் = கல்வியுடைமை முதலியவற்றால் உண்டாகும் ("நான்" எனத்) தன்னையே (தான்) மதித்தல் இல்லாதவனாய் இருக்கின்றானோ, அவன் இவ்வாறிருப்பவனாய், ஞானம் நிலைத்தவனாய், ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனாய், ஸம்ஸாரத்துன்பமெல்லாம் ஒழிந்திடுதலாகிய நிர்வாணமென்னும் பெயருடைய சாந்தியை [மோக்ஷத்தை]ப் பெறுகிறான் : ப்ரஹ்மமாகவே ஆகிறான் என்பது பொருள். [நிர்வாணம் - பேரின்பம்.]
(௭௧)

ஸைஷா ஜ்ஞானநிஷ்டா ஸ்தூயதே—

௭௨. ஏஷா ப்ராஹ்மீ ஸ்திதி: பார்த்த நைனாம் ப்ராப்ய விமுஹ்யதி ।
ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேऽபி ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி ॥

இதி ஸ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே ஸாங்க்யயோகோ நாம த்விதீயோऽத்யாய: ॥

ஏஷா யதோக்தா ப்ராஹ்மீ ப்ரஹ்மணி பவா இயம் ஸ்திதி: ஸர்வம் கர்ம ஸம்ந்யஸ்ய ப்ரஹ்மரூபேணைவ அவஸ்தானம் இத்யேதத் । ஹே பார்த்த ந ஏனாம் ஸ்திதிம் ப்ராப்ய லப்த்வா ந விமுஹ்யதி ந மோஹம் ப்ராப்னோதி । ஸ்தித்வா அஸ்யாம் ஸ்திதௌ ப்ராஹ்ம்யாம் யதோக்தாயாம் அந்தகாலேऽபி அந்த்யே வயஸி அபி ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ப்ரஹ்மநிர்வ்ருதிம் மோக்ஷம் ருச்சதி கச்சதி । கிமு வக்தவ்யம் ப்ரஹ்மசர்யாதேவ ஸம்ந்யஸ்ய யாவஜ்ஜீவம் யோ ப்ரஹ்மண்யேவ அவதிஷ்டதே ஸ ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ருச்சதி இதி ॥ ௭௨ ॥

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாபாஷ்யே த்விதீயோऽத்யாய: ॥

ஞானமே ப்ரஹ்மாநந்தத்தைத் தருவது.

ஆதலால், இந்த நிஷ்டையானது பாராட்டப்படுகின்றது :

௭௨. பார்த்த! இது ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய நிலே. இதனை அடைந்து (ஒரு வனும்) மயங்கமாட்டான். (ஒருவன்) கடைசிக்காலத்திலும் [முதுமைப்பருவத்திலும்] இதிலே நின்று ப்ரஹ்மாநந்தத்தை அடைகிறான்.

ஸ்ரீ மகாபாரதத்திலே நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையாய், வ்யாஸர் அருளிச் செய்ததாய், பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துகளாக, ப்ரஹ்ம வித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதத்திலே ஸாங்க்யயோகம் என்னும் இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கீழ்க்கூறிய இது, ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய நிலே : எல்லாவற்றையும் துறந்து ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகவே நிற்றலென்பது. ஏ! பார்த்த! இந்த நிலேயைப்பெற்று (ஒருவனும்) மயக்கத்தை அடையமாட்டான். (ஒருவன்) ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய கீழ்க்கூறிய இந்தநிலேயில் கடைசிவயசில் இருந்தாலும், ப்ரஹ்மாநந்தமாகிய மோக்ஷத்தை அடைகிறான் ; (எனவே,) எவன் ப்ரஹ்மசர்யத்திலிருந்தே துறந்து, உயிர்வாழ்க்கை முழுவதும் ப்ரஹ்மத்திலேயே நிற்கின்றானோ, அவன் ப்ரஹ்மாநந்தத்தைப்பெறுகிறான் என்ற (விஷயத்தில்) என்ன சொல்லவேண்டுவது ? (௭௨)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அய

तृतीयोऽध्यायः कर्मयोगः ॥

शास्त्रस्य प्रवृत्तिनिवृत्तिविषयभूते द्वे बुद्धी भगवता निर्दिष्टे, सांख्ये बुद्धिः योगे बुद्धिः इति च । तत्र "प्रजहाति यदा कामान्" इति श्लोकस्य अध्यायपरिसमाप्तेः सांख्यबुद्ध्याश्रितानां सन्न्यासं कर्तव्यम् उक्त्वा तन्निष्ठतयैव च कृतार्थता उक्ता 'एषा ब्राह्मी स्थितिः' इति । अर्जुनाय च 'कर्मण्येवाधिकारस्ते.....मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि' इति कर्मैव कर्तव्यम् उक्तवान् योगबुद्धिम् आश्रित्य, न तत एव श्रेयःप्राप्तिम् उक्तवान् । तदेतत् श्रुत्वा पर्याकुलीकृतबुद्धिः अर्जुनः उवाच ॥

कथं मुक्ताय श्रेयोऽर्थिने यत् साक्षात् श्रेयःप्राप्तिसाधनं सांख्यबुद्धिनिष्ठां श्रावयित्वा तां कर्मणि दृष्टानेकानर्थयुक्ते पारम्पर्येणापि अनैकान्तिकश्रेयःप्राप्तिके नियुञ्ज्यात् इति युक्तः पर्याकुलीभावः अर्जुनस्य, तत्परिहाररूपेण प्रश्नः 'ज्यायसी चेत्' इत्यादिः, प्रश्नापाकरणवाक्यं च भगवतः युक्तं यथोक्तविषयभेदे शास्त्रे ॥

மூன்ரும் அத்தியாயம் : கர்மயோகம்.

அர்ஜுனனுடைய மனமலேப்பு.

ப்ரவிருத்தி நிவிருத்திகளைப்பற்றியவையான (கீதா)சாஸ்திரத்தின் இரண்டு கொள்கைகள் பகவானல் (இரண்டாம் அத்தியாயத்தில்) ஸாங்க்யவிஷயத்திலே புத்தி எனவும், யோகவிஷயத்திலே புத்தி எனவும் உபதேசிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் "எப்பொழுது" (௨ - ௫௫) என்பதுமுதல் அத்தியாயம்முடிகிறவரையிலும், ஸாங்க்யபுத்தியைச் சார்ந்தவர்க்குத் துறவு அவச்யம் வேண்டுமெனக் கூறி, அந்த நிஷ்டையையுடைமையினலேயே புருஷார்த்தங் கைகூடுதலும் "இது, ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய நிலை" (௨ - ௭௨) எனக் கூறப்பட்டது. அர்ஜுனனுக்கும் (பகவான்) "கர்மத்திலேதான் உனக்கு அதிகாரம்......கர்மத்தைச் செய்யாமையிலே உனக்குப் பிரியம் இருக்கக்கூடாது" (௨-௪௭)என யோகபுத்தியைப்பற்றிக் கர்மத்தையே செய்யவேண்டுமெனக் கூறினர்; (ஆனல்,) அதிலிருந்தே நன்மை[முக்தி] பெறுதலேக் கூறவில்லே. அதையும் [முக்திக்கு நேரே ஸாதநமான ஞானத்தைப் பிறர்க்கு எடுத்துக்காட்டியதையும்], இதையும்[அதற்குவிரோதமானகர்மத்தைஅநுஷ்டிக்கும்படி தனக்குச்சொன்னதையும்] பார்த்து அறிவுதிகைத்த அர்ஜுனன் (௩ - ௧,௨ - ஆம் சுலோகங்களைக்) கூறலா

'எது நன்மை[முக்தி]யைப் பெறுதற்கு நேரான ஸாதநமோ,(அந்த)
புத்திநிஷ்டையை, நன்மையைநாடும் பக்த(னன வேருருவ)னுக்கு உப
(நன்கு)தெரிகின்ற பலதீங்குகளோடுகூடியதும், பரம்பரையாகவாயினும்
கைகூடுதலென்னும்பயன்(இதே ஜந்மத்தில் என்பது)நிச்சயமில்லாததுமான
(பகவான்) எப்படி என்னை ஏவக்கூடும்?' என்று அர்ஜுனன் மனத்
கொண்டது ஏற்கும். "கர்மயோகமானது" (௩ - ௧) என்பதுமுதலான வி
ற்குஏற்ப உள்ளது. பின்னும், சாஸ்திரமானது கீழ்க்கூறிய (ஞானம் கர்
இப்)பிரிவை(த் தான் கூறும்) விஷயமாகக்கொண்டிருந்தால்(தான், அர்ஜுன
வினவை (ஏற்றுக்கொள்ளாது)தள்ளிவிடுகின்ற பகவானுடைய திருவாக்கும்
பொருத்தமாகும்.

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁—𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌬𑌂𑌧𑌗𑍍𑌰𑌂𑌥𑍇 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌇𑌹 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌬𑌂𑌧𑌗𑍍𑌰𑌂𑌥𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍—𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌦𑍍 𑌏𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌇𑌹 𑌤𑍁 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍? ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍—𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌦𑍍 𑌏𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌨 𑌤𑍁 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵। 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂

ஞானமும் கர்மமும் ஒருங்கு சேரப்பெறுமை.

ஆனால், சிலர் அர்ஜுனனுடைய வினாப்பொருளை வேறுவிதமாகக் கற்பித்து, பகவான் மறுமொழியை அதற்கு[வினாவுக்கு]மாறாக விவரிக்கிறார்கள்; அன்றியும், (தாம் கீதைக்கு எழுதிய) முகவுரையிலே கீதையின் பொருளானது தம்மால் எப்படி ஆராய்ச்சிசெய்யப்பட்டதோ, அதற்குமாறாகவும் இங்கே[மூன்றாம் அத்தியாயத் தொடக்கத்திலே] வினாவிடைகளின் பொருளை ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள்.—எப்படி யெனில்?—அந்த முகவுரையிலே 'ஆச்ரமத்தார் அனைவர்க்கும் ஞானம்கர்மமென்ற இரண்டும் கூடுதலானது, கீதாசாஸ்திரத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்டபொருள்' என்று கூறப்பட்டது; பின்னால்,"உயிர்வாழ்க்கைமுழுவதும்" என்னும் சுருதியினால் விதிக்கப் பட்ட கர்மங்களைத் துறந்து, ஞானமொன்றினாலேமாத்திரம் முக்தி கிடைக்குமென்ற இது முற்றிலுமே மறுக்கப்பட்ட தென்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டது. இங்கேயோ [மூன்றாம் அத்தியாயத்தொடக்கத்திலோ], (பகவான்) ஆச்ரமவேறுபாட்டை[ஞானம் கர்மம்என்ற இரண்டனுள் ஒருவனுக்கு ஏதாவதொன்றிலேயே நிஷ்டையை] உணர்த்துகிறார்; உணர்த்தவே, "உயிர்வாழ்க்கைமுழுவதும்" என்னுஞ் சுருதியினால் விதிக்கப் பட்ட (அந்தக்)கர்மங்களையே துறந்திடுதல் கூறப்பட்டதாயிற்று. இத்தகைய மாறு பட்ட அந்தவிஷயத்தைப் பகவான் எப்படி அர்ஜுனனுக்குக் கூறுவார்? அல்லது, கேட்பவன்தான் மாறுபட்டபொருளை எப்படிக் கேட்பான்?

அவ்வாறுகொள்ளுமிடத்து இது (அவர்களுடைய கருத்தாக) இருக்கலாம் :—"சுருதிஸ்மிருதிகளில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைத் துறந்திடுதலோடு(கூடிய) ஞான மொன்றினாலேயே முக்தி (கிடைக்காதென்று)மறுக்கப்படுகின்றது கிருகஸ்தர்களுக்கே தான்; மற்றைய ஆச்ரமத்தார்க்கு அன்று" என்ற இதுவும், முன் பின்னுக்கு மாறுபட் டதுதான்.—எப்படி?—'ஆச்ரமத்தாரெல்லார்க்குமே ஞானம்கர்மமென்றஇரண்டும்

ज्ञानकर्मणोः समुच्चयो गीताशास्त्रे निश्चितः कथं इति प्रतिज्ञाय तत्र कथं तृतीयाध्याये केवलेनैव ज्ञानेन मोक्षं प्रतिपाद्यते आश्रमान्तराणाम्?

अयमभिप्रायः— श्रौतकर्मानपेक्षया सांख्यं "केवलेनैव ज्ञानेन श्रौतकर्मरहितानां गृहस्थानां मोक्षः प्रतिषिध्यते" इति; तत्र गृहस्थानां विद्यमानमपि स्मार्तं कर्म अविद्यमानवत् उपेक्ष्य "ज्ञानेनैव केवलेन" इति उच्यते इति। तदपि विरुद्धम्। कथम्? गृहस्थस्यैव स्मार्तकर्मणा समुच्चितेन ज्ञानेन मोक्षः प्रतिषिध्यते न तु आश्रमान्तराणाम् इति कथं विवेकिभिः शक्यं अवधारयितुम्। किं च— यदि मोक्षसाधनत्वेन स्मार्तानि कर्माणि उपादेयानि तर्हि गृहस्थस्यापि इष्यतां स्मार्तैरेव समुच्चयो न श्रौतैः॥

अथ श्रौतैः स्मार्तैश्च गृहस्थस्यैव समुच्चयः मोक्षाय, उपादेयतमं तु स्मार्तकर्ममात्रसमुच्चितेन ज्ञानेन मोक्ष इति। तत्र सर्वं सति गृहस्थस्य क्लेशबाहुल्यात्, श्रौतं स्मार्तं च बहुदुःखरूपं कर्म शिरसि आरोपितं स्यात्॥

கூடுதலானது, கீதாசாஸ்திரத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருள்' என்று (முக வுரையிலே) பிரதிஜ்ஞைசெய்து, இங்கே[மூன்றும் அத்தியாயத்திலே] அதற்குமாருக, ஞானமொன்றினுலேயேமாத்திரம் மற்றைய ஆச்ரமங்களுக்கு மோக்ஷ(உபாய)த்தை எப்படிக் கூறலாம்?

(இனி, இது) கருத்தாயின் :—"ச்ரௌதகர்மம்(சேர்தல்)இல்லாத ஞானமொன்றினுலேமட்டும் மோக்ஷமானது, கிருகஸ்தர்களுக்கு மறுக்கப்படுகின்றது" என்ற இவ்வசநம் ச்ரௌதகர்மத்தைக் குறித்து(நிற்பது). ஸ்மார்த்தகர்மமானது கிருகஸ்தர்களுக்கு இருந்தும், (அது ச்ரௌதகர்மம்போல ப்ரதாந மன்ருகையால் அதனை) இல்லாததுபோலக்கொண்டு அ(ந்த வசநத்)திலே "ஞானமொன்றினுலேமட்டும்" எனப்படுகின்றது என்பது. இதுவும் மாறுபட்டது(தான்).—எப்படி?—"ஸ்மார்த்த கர்மத்தோடு ஒருங்கு சேரப்பெற்ற ஞானத்தாலே மோக்ஷமானது மறுக்கப்படுகின்றது கிருகஸ்தர்களுக்கேயன்றி, மற்றை ஆச்ரமங்களுக்கு அன்று" என்று விவேகிகளால் எப்படிக் கொள்ளக்கூடும்? இன்னும், ஸந்யாஸிகளுக்கு ஸ்மார்த்தகர்மங்கள் மோக்ஷஸாதநமாக (ஞாநத்தோடு) ஒருங்கு சேர்க்கப்படுமாயின், அவ்வாறே கிருகஸ்தனுக்கும் ஸ்மார்த்தகர்மங்களோடேயே(ஞாநத்தை) ஒருங்கு சேர்த்தலைக்கொள்ளலாம். ச்ரௌதகர்மங்களோடு (ஞானத்தை ஒருங்கு சேர்த்துக்கொள்ள)வேண்டாம்.

இனி, "முக்தியின் பொருட்டு(ஞாநத்தை,) ச்ரௌத(மும்) ஸ்மார்த்த(முமான கர்ம)ங்களோடு ஒருங்கு சேர்த்தல் கிருகஸ்தனுக்கே ; ஸந்யாஸிகளுக்கோ ஸ்மார்த்தகர்மத்தோடுமாத்திரம் ஒருங்கு சேரப்பெற்ற ஞாநத்தால் முக்தியாம்" என்ருலோ,—

அது இவ்வாறுள்ளவளவிலே, உழைப்பு மிகுதியால், பல துன்பவடிவமாகிய ச்ரௌதமும் ஸ்மார்த்தமுமான கர்மம் கிருகஸ்தன் தலையிலே ஏற்றப்பட்டதாகும்.

அத க்ருஹஸ்தஸ்யைவ ஆயாஸபாஹுல்யகாரணாத் மோக்ஷ: ஸ்யாத் ந ஆஶ்ரமாந்தராணாம் ஶ்ரௌதநித்யகர்மரஹிதத்வாத் இதி। ததபி அஸத், ஸர்வோபநிஷத்ஸு இதிஹாஸபுராணயோகஶாஸ்த்ரேஷு ச ஜ்ஞாநாங்கத்வேந முமுக்ஷோ: ஸர்வகர்மஸம்ந்யாஸவிதாநாத், ஆஶ்ரமவிகல்பஸமுச்சயவிதாநாச்ச ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யோ:॥

ஸித்த: தர்ஹி ஸர்வாஶ்ரமிணாம் ஜ்ஞாநகர்மணோ: ஸமுச்சய:—ந; முமுக்ஷோ: ஸர்வகர்மஸம்ந்யாஸவிதாநாத்। 'புத்ரைஷணாயா வித்தைஷணாயாஶ்ச லோகைஷணாயாஶ்ச வ்யுத்தாயாத பிக்ஷாசர்யம் சரந்தி,' 'தஸ்மாத் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாம் அதிரிக்தம் ஆஹு:,' 'ந்யாஸ ஏவாத்யரேசயத்' இதி। 'ந கர்மணா ந ப்ரஜயா தநேந த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநஶு:' இதி ச। 'ப்ரஹ்மசர்யாதேவ ப்ரவ்ரஜேத்' இத்யாத்யா: ஶ்ருதய:॥

'த்யஜ தர்மமதர்மம் ச உபே ஸத்யாந்ருதே த்யஜ।
உபே ஸத்யாந்ருதே த்யக்த்வா யேந த்யஜஸி தத் த்யஜ॥'

சுருதி முதலியவற்றில் விதித்த துறவு.

இனி, "உழைப்பு மிகுதியால் கிருகஸ்தனுக்கே மோக்ஷமாம்; மற்றைய ஆச்ரமங்களுக்கு இல்லையாம்; சுருதியில்விதித்துள்ள நித்யகர்மம் இல்லாமையால்" எனின்,—

அதுவும் சரியன்று; (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோனுக்கு ஞானத்திற்குத் துணையாக ஸகலகர்மங்களையும் துறத்தலை உபநிஷத்துக்கள் எல்லாவற்றிலும், புராணங்களிலும், இதிஹாஸங்களிலும், யோகநூல்களிலும், விதித்தலாலும் (முதல் மூன்று ஆச்ரமங்களினின்று நான்காம் ஆச்ரமத்திற்கு) முறையாகவாயினும் (அல்லது முதல் மூன்று ஆச்ரமங்களுள் ஏதாவதொன்றிலிருந்து நான்காம் ஆச்ரமத்திற்குச்) சடக்கென்றாயினும் (போகவிரும்பியவனுக்கு அப்படியே) ஆச்ரமங்களை சுருதிஸ்மிருதிகளில் விதித்தலாலும் என்க.

அப்பொழுது ஆச்ரமங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஞானகர்மங்கள் இரண்டும் ஒருங்குசேரல் அமைந்தது (என்றால்),—

அப்படியன்று; (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோனுக்கு ஸகலகர்மங்களையும் துறத்தலை விதித்தலின். "மக்களாசையையும், பொருளாசையையும், உலக ஆசையையும் விட்டுப், பின்பு, பிச்சையெடுத்து ஜீவிக்கிறார்கள்" (பி - ந - ரு - க), "ஆதலால் இத்தவங்களுள் துறவை மேலானதாகக்கூறுகிறார்கள்," "துறவே சிறப்புற்றது" (தை - ச - எக,எஅ) என்றும், "சிலர் கர்மத்தினாலும், மக்களினாலும், பொருளினாலும் அல்லாமல், துறவினால் சாகாத்தன்மையைப்பெற்றார்கள்" (தை - ச - கஉ) என்றும், "ப்ரஹ்மசர்யத்தினின்றே துறக்கலாம்" (ஜா-ச) என்றும் முதலாக உள்ளவை (துறவை விதிக்கும்) சுருதிகளாம். "தருமம் அதர்மம் என்ற இரண்டனையும் விட்டிடு; மெய்பொய் என்ற இரண்டனையும்விட்டிடு: மெய்பொய்என்ற இரண்டனையும் விட்டிட்டுப் பின்பு, எதனால் இவற்றை விட்டிடுகிறாயோ, அதனை(யும்) விட்டிடு ["நான் இவற்றை விடுகிறேன்" என்று நினைக்கும் பற்றையும் விட்டிடு]," "மனஞ்செய்து

'𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌰𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥' 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
'𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌕𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌇𑌹𑌾𑌪𑌿 𑌚 '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥

𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌅𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨, 𑌅𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 ॥

கொள்ளாதவர்களாய் ஸம்ஸாரத்தையே ஸாரமற்றதாகக் கண்டு, ஸாரமாயுள்ளதைக் காணவேண்டுமென்னும் கருத்தோடு மிக்கவைராக்கியத்தையடைந்து துறக்கிறார்கள்" என்பது பிருகஸ்பதி(வசனம்). "பிராணிகள் கர்மத்தால் கட்டப்படுகின்றன; ஞானத்தால் விடுவிக்கப்படுகின்றன ; ஆதலால்,முடிவைக் கண்டறிந்த யதிகள் கர்மத்தைச் செய்வதில்லை"(மோ- உசுக - எ) என்பது சுகர் உரைப்பது. இங்கேயும் [கீதையிலும்] "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து" (ரு - கங) என்பதுமுதலானவை(யெல்லாம் துறவைவிதிக்கும் ஸ்மிருதிகளாம்).

மோக்ஷம் கர்மத்தினு லமையமுடியாது.

மற்றும், மோக்ஷமென்ப(தனுடைய ஸ்வரூபத்தை ஆலோசித்தாலும், அ)து கார்யமாக [கர்மத்தினுல் ஸாதிக்கப்படுவதாக] இல்லை ; ஆகவே, (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோனுக்குக் கர்மம் பயன்படாது.

(ஆக்ஷேபம்) :—நித்தியகர்மங்கள்,(செய்யாதுவிட்டிடுதலால் வரும்)குற்றத்தை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டுப் பயன்படுகின்றன எனின்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; (கர்மங்களைச் செய்யாவிடின்) குற்றம் வரும் என்பதுஸந்யாஸிகளல்லாதவர்களுக்காதலின். இன்னும்(விதிப்படி)ஸந்யாஸிகளாகாத ப்ரஹ்மசாரிகளுக்குக்(குற்றம்வருவது) போல, அக்நிகார்யம்முதலியவற்றைச் செய்யாமையினுல் ஸந்யாஸிக்குக் குற்றம்(வருமென்று)கற்பிக்கமுடியாதன்றே. [ஸமித்துக்களால் ஹோமஞ்செய்தல், வேதம் ஓதுதல் முதலியன ப்ரஹ்மசாரிக்கு விதிக்கப்பட்டவை. அவற்றை அவன் செய்யாவிடில், அவனுக்குக் குற்றம் வரும். அவற்றை ஸந்யாஸி செய்யாவிடில், ஸந்யாஸிக்குக் குற்றம் வராது. எப்படியெனில்,—அ
ஆச்ரமத்திற்கு விதிக்கப்பட்டதை அந்தந்த ஆச்ரமத்திலுள்ளவர்கள் செய்ய
அவர்கட்குக் குற்றம் வருமேயன்றி, ஒரு ஆச்ரமத்திற்கு விதிக்கப்பட்டதை
ராச்ரமத்திலுள்ளவர்கள் செய்யாவிட்டால், அதனுல் இவர்கட்குக் குற்றம்
ஒருவன் ப்ரஹ்மசர்யநிலையிலிருந்தால், அக்நிகார்யம் முதலியவற்றைச் செய்ய
டும். அவனே ஸந்யாஸியாய்விட்டாலோ, அவற்றைச் செய்யவேண்டியதில்லை.
னில், அவை ப்ரஹ்மசர்யநிலைக்கேயன்றி ஸந்யாஸநிலைக்கு விதிக்கப்பட்டன
ஆதலால், ப்ரஹ்மசர்யநிலையிலிருந்து ஸந்யாஸியானபின் அவற்றைச்செய்யாமை
குற்றம் வாராதென்க.—ஆ.]

𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾, '𑌕𑌥𑌮𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌜𑍍 𑌜𑌾𑌯𑍇𑌤' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃। 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌃, 𑌤𑌦𑌾 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌰𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌣𑌾𑌕𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌨 𑌚𑍈𑌤𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿। 𑌅𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃

'𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍀 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚। 𑌯𑌦𑌿 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌽𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 '𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍀 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌵 𑌇𑌤𑌿 '𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑌸𑌿 𑌕𑍇𑌶𑌵' 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌲𑌮𑍍𑌭…

இனி, நித்தியகர்மங்களைச்செய்யாமையாகிய இன்மையினின்றே உண்மையாகிய குற்றம் உண்டாவதென்பதைக் கொள்ளமுடியாது; "இன்மையினின்றும் உண்மை எப்படி உண்டாகும்?" (சா - சு - உ) என, இன்மையினின்று உண்மை உண்டாகக் கூடாமையைக்கூறுஞ்சுருதியினால். வேதமானது, விதித்ததைச் செய்யாமையினால் நிகழக்கூடாத குற்றத்தையும்கூறுமாயின், அப்பொழுது கெடுதிசெய்கின்றவேதம் பிரமாணமாகாதென்று கூறப்பட்டதாகும்; விதித்ததைச் செய்தல் செய்யாமை என்ற இரண்டும் துன்பத்தைமாத்திரம் கொடுத்தலினாலென்க. மேலும் அவ்வாறே, சாஸ்திரமானது காரகமேயன்றி ஞாபகம் அன்று என, (அது) பொருத்தமில்லாப் பொருளையுடையதாகக் கற்பனைசெய்யப்பட்டதாகும் [காரகம் - செய்வது: உண்டாக்குவது. ஞாபகம் - தெரிவிப்பது. நீர், நெருப்பு முதலிய பொருள்களின் சக்தி உலகப்பிரஸித்தம். அச்சக்தியைச் சார்ந்தே சாஸ்திரமானது தெரியாததைத் தெரிவிக்கின்றது. ஆனால், தானாக அப்பொருள்கட்கு ஒருசக்தியை உண்டாக்கச் சாஸ்திரத்திற்கு முடியாது. முடியுமாயின், அது நியாயவிரோதமாதலால் சாஸ்திரம் அஸங்கதமாகும்.] இதுவோ (நமது) கொள்கையன்று. ஆகவே, ஸந்யாஸிக்குக் கர்மங்கள் (செய்யவேண்டியன) இல்லை. ஆதலால், ஞானகர்மங்கள் என்றஇரண்டும் கூடுதல் பொருந்தாதென்க.

இரண்டும் கூடுதலென்பது, அர்ஜுனன் வினாவோடு பொருந்தாமை.

மற்றும், "ஞானமானது கர்மத்தைக்காட்டிலும் சிறந்ததென்பது உமது கொள்கையானால்" (ங - க) என்னும் அர்ஜுனனுடைய வினா பொருந்தாது. "நீ ஒருவனே ஞானத்தையும் கர்மத்தையும் சேர்த்து அநுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்று இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் பகவான் கூறியிருந்தாலன்றோ, அப்பொழுது "ஞானமானது கர்மத்தைக்காட்டிலும் சிறந்ததென்பது உமது கொள்கையானால்" (ங - க) என்னும் அர்ஜுனனுடைய வினா பொருத்தமுறுததாகும். "நீ ஞானகர்மங்கள் இரண்டையும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்" என அர்ஜுனனுக்குக் கூறப்பட்டிருந்தால், (அப்பொழுது), கர்மத்தினும் மேலாக யாதொரு ஞானம் உள்ளதோ, அதுவும் கூறப்பட்டதுதான்; எனவே, "கேசவ! அப்பொழுது ஏன் என்னைக் கொடியதான கர்மத்தில் ஏவுகிறீர்?"

[illegible]

அர்ஜுந உவாச ॥

க. ஜ்யாயஸீ சேத்கர்மணஸ்தே மதா புத்திர்ஜநார்தந ।
தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி கேஶவ ॥

ஜ்யாயஸீ ஶ்ரேயஸீ சேத் யதி கர்மண: ஸகாஶாத் தே தவ மதா அபிப்ரேதா புத்தி: ஜ்ஞாநம் ஹே ஜநார்தந । யதி புத்திகர்மணோ: ஸமுச்சயஸ்தே இஷ்ட: ததா ஏகம் ஶ்ரேய:ஸாதநம் இதி கர்மணோ ஜ்யாயஸீ புத்தி: இதி கர்மணோ அதிரிக்தகரணம் புத்தே: அநுபபந்நம் அர்ஜுநேந க்ருதம் ஸ்யாத்; ந ஹி ததேவ தஸ்மாத் பலத: அதிரிக்தம் ஸ்யாத் । ததா ச, கர்மண: ஶ்ரேயஸ்கரீ பகவதா உக்தா புத்தி:, அஶ்ரேயஸ்கரம் ச கர்ம குர்விதி மாம் ப்ரதிபாதயதி, தத் கிம் நு காரணம் இதி பகவத உபாலம்பமிவ குர்வந் தத் கிம் கஸ்மாத் கர்மணி கோரே க்ரூரே ஹிம்ஸாலக்ஷணே மாம் நியோஜயஸி கேஶவ இதி ச யதாஹ தச்ச நோபபத்யதே ॥

அத ஸ்மார்தேநைவ கர்மணா ஸமுச்சய: ஸர்வேஷாம் பகவதா உக்த: அர்ஜுநேந ச அவதாரிதஶ்சேத் 'தத் கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி' இத்யாதி கதம் யுக்தம் வசநம் ॥ க ॥

ஞானமா கர்மமா எது சிறந்தது?

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

க. ஜநார்த்தந! ஞானம் கர்மத்திலும் மேலானதென்பது உமது கருத்தானால், அப்பொழுது ஏன் கேசவ! என்னைக் கொடியதான கர்மத்தில் ஏவுகிறீர்?

ஞானகர்மங்கள் இரண்டும் ஒருங்குசேர்தல் (முக்திக்கு ஸாதனம் என்பது பகவான்) கருத்தானால், அப்பொழுது (ஒருங்கு சேர்க்கப்பட்ட) மோக்ஷஸாதனம் ஒன்றுதான். எனவே, 'கர்மத்தைக்காட்டிலும் ஞானம் மேலானது' என்று கர்மத்தினின்றும் ஞானத்தைப் பிரித்திடுதல் அர்ஜுனன் தப்பாகச் செய்ததாகும்; அதே அதனினின்றும் பயனால் வேறுபட்டதாகாதன்றோ [ஒரே பயனைப் பெறுதற்கு இரண்டும் ஒருங்குசேர்ந்து ஸாதநமாயிருந்தால், அவற்றுள் ஒன்றற்கொன்று மேலானது மேலானது என்றவேறுபாடு எப்படிக் கூடும்? கூடாது. உதாரணமாக, பித்தம் தணிதல் என்னும் பயனைப் பெறுதற்குக் குளிர்ச்சியும் இனிமையுமான இரண்டுபதார்த்தங்களை ஒருங்குசேர்த்துப் புஜித்தல் ஸாதநமாயின், அவற்றுள் மற்றயதைக்காட்டிலும் இன்ன பதார்த்தம் மேலானதென்னும் வேறுபாடு பொருந்தாதன்றோ.] இன்னும், "பகவான் கர்மத்தைக்காட்டிலும் ஞானம் நன்மைசெய்வதாகக் கூறினர்; நன்மை செய்வதல்லாததான கர்மத்தை (நீ) செய்யக்கடவாய் என்று எனக்கு உபதேசிக்கிறார். அஃதென்ன காரணமோ?" என்று பகவானைப் பழிக்கிறவன்போல, 'கேசவ! அப்பொழுது ஹிம்ஸையாகிய கொடிய கர்மத்தில் எக்காரணத்தால் என்னை ஏவுகிறீர்?' என்று (அர்ஜுனன்) கூறுவதும் பொருந்தாது.

இனி, ஸ்மார்த்தகர்மத்தோடுமாத்திரம் (ஞானம்) ஒருங்குசேர்தல் பகவானால் ஸகலருக்கும் கூறப்பட்டு, அர்ஜுனனாலும் (அப்படியே) கிரகித்துக்கொள்ளப்பட்டதென்றால்,—"அப்பொழுது ஏன் என்னைக் கொடியதான கர்மத்தில் ஏவுகிறீர்?" என்பதுமுதலான வார்த்தை எப்படி நேராகும்? (கூ)

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௨. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌸𑍀𑌵 𑌮𑍇 ।
𑌤𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌦 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌵 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌯𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌮 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌮 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌸𑌿 𑌇𑌵, 𑌮𑌮 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌾𑌪𑌨𑌯𑌾𑌯 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌸𑌿? 𑌅𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌸𑌿 𑌇𑌵 𑌮𑍇 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌏𑌕𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌏𑌕𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌦 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿, 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌦𑌿 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌭𑍂𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 “𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌏𑌕𑌂 𑌵𑌦” 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑍈𑌵 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 “𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿, 𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌭𑌯𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿, 𑌯𑍇𑌨 𑌉𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

அன்றியும்,

௨. *மலைக்கச்செய்வதுபோன்றவார்த்தையினால் என்னுடைய புத்தியை மயக்குகின்றீர்போலும். நான் எதனால் நன்மையைப் பெறுவேனோ, அந்த ஒன்றை [ஞானகர்மங்களுள், உனக்கு உரியது இன்னதுதான் என்பதை]ப் பிரித்துச் சொல்லவேண்டும்.*

பகவான் தெளிவாகப் பேசுபவராயினும், மந்தபுத்தியான எனக்குப் பகவான் வார்த்தையானது மலைக்கச்செய்வதுபோலத் தோற்றுகின்றது. அதனால் என் மதியை மயக்குகின்றீர்போலும்: மந்தபுத்தியான என்னுடைய மயக்கத்தைப் போக்குதற்கென்றே தலைப்பட்டுள்ள நீங்கள் (என்னை) எப்படி மயங்கச்செய்வீர்கள்? [செய்யமாட்டீர்கள்]. ஆதலால் கூறுகிறேன் "எனது புத்தியை மயங்கச்செய்கின்றீர்போலும்" என்று. ஆனால், "ஞானத்தை அநுஷ்டிப்பவன் வேறு, கர்மத்தை அநுஷ்டிப்பவன் வேறு; ஒருவனே (ஒரேகாலத்து இவ்விரண்டையும் ஒருங்கே) அநுஷ்டித்தல் நிகழாது" என நீங்கள் நினைத்தால், (அப்பொழுது) அது இவ்வாறிருக்க, அவற்றுள் (ஏதாவது)ஒன்றை = ஞானத்தை அல்லது கர்மத்தை—"இதுவே அர்ஜுனனுக்குத் தக்கது, (அவனுடைய) புத்திவல்லமைக்கும், நிலைமைக்கும் ஏற்றது" என நிச்சயித்து அருளிச்செய்க. ஞானமாகவாயினும், கர்மமாகவாயினுமுள்ள எந்த ஏதாவதொன்றினால் நான் நன்மையைப்பெறுவேனோ, (அதனை உரைத்தருளுக).

பகவான் ஞானத்தைக் கர்மநிஷ்டைக்குத் துணையாகவாவது கூறியிருந்தால், அப்பொழுது "அவ்விரண்டனுள் ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும்" என ஒன்றைப்பற்றியதாகவே அர்ஜுனன் எப்படிக் கேட்கவிரும்பலாகும்? (அவன்), தான் இரண்டையும் பெறமுடியாதென்று நினைக்கின்றவனாய் ஒன்றையே வேண்டும்படிக்கு, பகவான் முன் "ஞானகர்மங்களுள் எதாவதொன்றுதான் சொல்லுவேன், இரண்டையும் (சொல்ல)மாட்டேன்" எனக் கூறவில்லையன்றோ. (௨)

ப்ரச்நாநுரூபமேவ ப்ரதிவசநம் ஸ்ரீபகவாநுவாச—

ஸ்ரீபகவாநுவாச ॥

௩. லோகேऽஸ்மிந் த்விவிதா நிஷ்டா புரா ப்ரோக்தா மயாऽநக ।
ஜ்ஞாநயோகேந ஸாங்க்யாநாம் கர்மயோகேந யோகிநாம் ॥

லோகே அஸ்மிந் சாஸ்த்ராநுஷ்டாநாதிக்ருதாநாம் த்ரைவர்ணிகாநாம் த்விவிதா த்விப்ரகாரா நிஷ்டா ஸ்திதி: அநுஷ்டேயதாத்பர்யம் புரா பூர்வம் ஸர்காதௌ ப்ரஜா: ஸ்ருஷ்ட்வா தாஸாம் அப்யுதயநிச்ரேயஸப்ராப்திஸாதநம் வேதார்த்தஸம்ப்ரதாயம் ஆவிஷ்குர்வதா ப்ரோக்தா மயா ஸர்வஜ்ஞேந ஈச்வரேண ஹே அநக அபாப । தத்ர கா ஸா நிஷ்டா த்விவிதா இதி? ஆஹ—தத்ர ஜ்ஞாநயோகேந ஜ்ஞாநமேவ யோக: தேந ஸாங்க்யாநாம் ஆத்மாநாத்மவிஷயவிவேகவிஜ்ஞாநவதாம் ப்ரஹ்மசர்யாச்ரமாதேவ க்ருதஸந்ந்யாஸாநாம் வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிச்சிதார்த்தாநாம் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாநாம் ப்ரஹ்மண்யேவ அவஸ்திதாநாம் நிஷ்டா ப்ரோக்தா । கர்மயோகேந கர்மைவ யோக: கர்மயோக: தேந கர்மயோகேந யோகிநாம் கர்மிணாம் நிஷ்டா ப்ரோக்தா இத்யர்த்த: ॥

யதி ச ஏகேந புருஷேண ஏகஸ்மை புருஷார்த்தாய ஜ்ஞாநம் கர்ம ச ஸமுச்சித்ய அநுஷ்டேயம் பகவதா இஷ்டம் உக்தம் வக்ஷ்யமாணம் வா கீதாஸு வே-

---

ஞானவழியும், கர்மவழியும்.

ஸ்ரீபகவான், விஞவுக்குஏற்பவே மறுமொழி கூறலானூர் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்ருர் :

௩. பாபமற்றவனே! முன்பு இவ்வுலகத்திலே ஸாங்க்யர்களுக்கு ஞானயோகத்தாலும், யோகிகளுக்குக் கர்மயோகத்தாலும் இருவகையான நிஷ்டைகளை யான் கூறினேன்.

எல்லாவற்றையும் அறிகின்ற ஈச்வரனை யான், முன்பு சிருஷ்டித்தொடக்கத்தில் ஜனங்களைப் படைத்து, அவர்கட்குச் செல்வமும் முக்தியும் கிடைப்பதற்கு ஸாதநமான வேதப்பொருளின் ஸம்பிரதாயத்தை வெளிப்படுத்தியபொழுது, இவ்வுலகத்திலே, நூற்பொருளை அநுஷ்டிக்க அதிகாரம்பெற்ற மூன்று வர்ணத்தார்க்கும் ... மான நிஷ்டையை=நிலையை, அநுஷ்டிக்கக்கடவதிலே அமர்ந்துநிற்றலைக் கூற... இனி, அந்த இருவகைத்தான நிஷ்டை யாதென்றவிடத்துக் கூறுகிருர் :—

...ானமாகிய யோகத்தால், ஆத்மாஅநாத்மாக்களைப் பகுத்தறியும் ஞான... ...நிலையினின்றே துறந்தவராய், வேதாந்தஞானத்தால் ...வராய், பரமஹம்ஸரென்னும் ஸந்யாஸிகளாய், ப்ரஹ்ம... ...ர்களுக்கு ஞானநிஷ்டையைக் கூறினேன்; கர்மமாகிய ...மிகளுக்கு நிஷ்டை கூறப்பட்டது என்பது பொருள். ...புருஷார்த்தத்தின்பொருட்டு ஞானமும் கர்மமும் ஒரு... ...ண்டியதென்பது கீதையிலே பகவானலே (தமது) கரு... அல்லது (பின்) கூறப்படுவதும், வேதங்களிலும் ஓதப்...

शेषो वा गृह्येत, कथं च अर्जुनाय उपसन्नाय प्रियाय विशिष्टभिन्नपुरुषकर्तृके एव ज्ञानकर्मनिष्ठे ब्रूयात्? यदि पुनः अर्जुनः ज्ञानं कर्म च द्वयं श्रुत्वा स्वयमेव अनुष्ठास्यति, अन्येषां तु भिन्नपुरुषानुष्ठेयतां वक्ष्यामि इति मतं भगवतः कल्प्येत, तदा रागद्वेषवान् अप्रमाणभूतो भगवान् कल्पितः स्यात्। तच्च अयुक्तम्। तस्मात् कयाऽपि युक्त्या न समुच्चयो ज्ञानकर्मणोः ॥ ३ ॥

यत् अर्जुनेन उक्तं कर्मणो ज्यायस्त्वं बुद्धेः, तच्च स्थितम्, अनिराकरणात्; तस्याश्च ज्ञाननिष्ठायाः संन्यासिभिरेव अनुष्ठेयत्वम्, भिन्नपुरुषानुष्ठेयत्ववचनात्। भगवतः एवमेव अनुमतमिति गम्यते। मां च बन्धकारणे कर्मण्येव नियोजयसि इति विषण्णमनसम् अर्जुनं कर्म नारभे इत्येवं मन्वानम् आलक्ष्य आह भगवान्—"न कर्मणाम् अनारम्भात्" इति ॥

अथवा—ज्ञानकर्मनिष्ठयोः परस्परविरोधात् एकेन पुरुषेण युगपत् अनुष्ठातुम् अशक्यत्वे सति इतरेतरानपेक्षयोः एव पुरुषार्थहेतुत्वे प्राप्ते कर्मनिष्ठाया ज्ञाननिष्ठाप्राप्ति-

---

பட்டதுமாக இருந்தால், பகவான் (தன்னை) வழிபட்ட அன்பனை அர்ஜுனனுக்கு "ஞானநிஷ்டையை அநுஷ்டித்தற்கு உரிய புருஷன் வேறு, கர்மநிஷ்டையை அநுஷ்டித்தற்கு உரிய புருஷன் வேறு" என்றே இங்கு எப்படிக் கூறலாம்? மற்று, "அர்ஜுனன் ஞானம்கர்மம் இரண்டனையும் கேட்டுத் தானாகவே (அவற்றை ஒருங்கே) அநுஷ்டிப்பான்; மற்றையோர்க்கோ 'அவை வேறுவேறுபுருஷர்களால் அநுஷ்டிக்கத்தக்கவை' எனக்கூறுவேன்" என்று பகவான் கருத்தெனக்கொண்டால், அப்பொழுது பகவான் விருப்பவெறுப்பினை யுடையவராக, அப்ராமாணிகராக நினைக்கப்பட்டவ ராவர். அதுவோ தக்கதன்று. ஆகவே, எந்தயுக்தியினாலும் ஞானகர்மங்கள் ஒருங்குசேர்தல் அமையாதென்க. (௩)

கர்மயோகமானது ஒருவனைக் கர்மத்தினின்றும் விடுவிக்கும்.

ஞானம் கர்மத்தின் மேலானதென்று அர்ஜுனன் கூறியது நிலைத்தது; (பகவான் அதனை) மறுக்காமையால். பின்னும், அந்த ஞானநிஷ்டையானது ஸந்யாஸியினாலேயே அநுஷ்டிக்கத்தக்கதென்பதும், "(ஞானகர்மங்கள்) வெவ்வேறு புருஷர்களால் அநுஷ்டிக்கத்தக்கவை" என்னும் திருவாக்கினால் (நிலைத்தது). இப்படியே பகவான் கருத்தென்று தெரியவருகின்றது. இனி "(ஸம்ஸாரக்)கட்டுக்குக்காரணமான கர்மத்திலேயே என்னை ஏவுகிறீர்" என்று மனம்வருந்திய அர்ஜுனன் 'கர்மத்தைச் செய்யமாட்டேன்' என நினைத்திருப்பதாகக் கண்டு, பகவான் "ஒருவன் கர்மங்களை" (௩-௪) என்பதை அருளிச்செய்கின்றார்:

அல்லது, (பின்வருமாறுகொண்டாலும் அமையும்) :—'ஞானகர்மநிஷ்டைகள் ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டிருத்தலால், ஒரேபுருஷன் (அவற்றை) ஒரேஸமயத்தில் அநுஷ்டிக்கக்கூடாமையின், (அவை) ஒன்றையொன்று சார்ந்துநிற்காமலே புருஷார்த்தத்தைத் தருவன' என்பதாயிற்று. ஆகவே, கர்மநிஷ்டையானது ஞானநிஷ்டையைப்

𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣; 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌪𑌾𑌯𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌆𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍—

௪. 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ।
𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂,

"𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌲𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥"

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌅𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑌨𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌨 𑌅𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । "𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣

பேறக் காரணமாவதால் புருஷார்த்தத்தைத் தருவதென்பது; ஸ்வதந்திரமாகவே [தானாகவே] (அது புருஷார்த்தத்தைத் தருவது) அன்று. ஞானநிஷ்டையோ, கர்மநிஷ்டையாகிய உபாயத்தால் கிடைக்கப்பெறுவதாய், பிறஉதவி இல்லாமல் ஸ்வதந்திரமாகவே [நேராகவே] புருஷார்த்தத்தைத் தருவது. என்ற இவ்விஷயத்தைத் தெளிய விளக்கும்பொருட்டுப் பகவான் கூறுகிறார்:

௪. **ஒருவன் கர்மங்களைச் செய்யாமையினால் நைஷ்கர்ம்யத்தை [கர்மமற்ற நிலையை]ப் பெறுகிறானில்லை; (அவற்றைத்) துறத்தலினாலேயே ஸித்தியை அடைகிறானுமில்லை.**

இப்பிறப்பிலாயினும், முற்பிறப்பிலாயினும் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட யஜ்ஞம் முதலிய கர்மங்கள் முன்செய்த பாவத்தைத் தேயப்பண்ணுவதால் சித்தசுத்தியை உண்டாக்குகின்றன; (அவை) அதனை உண்டாக்குவதனால் ஞானமுண்டாதல்மூலமாக ஞானநிஷ்டைக்குக் காரணமாகின்றன. (அவை அவ்வாறு ஞானத்திற்குக் காரணமாதலை), "பாவகர்மம் தேய்தலாலே மனிதர்க்கு ஞானம் உண்டாகின்றது; (அவ்வளவிலே ஒருவன்) துலக்கமான கண்ணாடியிற்போலத் தன்னில் தன்னைக் காண்கிறான்" (ம-சா-௨௦௪-அ) என்பது முதலிய ஸ்மிருதிவசநங்களால் (அறிக). (கர்மங்களைச்) செய்யாமையினால் நைஷ்கர்ம்யத்தை=கர்மம் நீங்கிய தன்மையை, பிரவிருத்தியில்லாமற்போன நிலையை, ஞானயோகத்தால் நிஷ்டையை, அதாவது-தொழிலைப்பெறாத ஆத்மஸ்வரூபமாகவே நிற்றலை ஒருவன் அடையமாட்டான். "ஒருவன் கர்மங்களைச் செய்யாமையினால், நைஷ்கர்ம்யத்தைப் பெறுகிறானில்லை" என்னும் திருவாக்கினால், "அதன் மறுதலையால், (அதாவது-) அவற்றை அநுஷ்டித்தலால் கர்மம்நீங்கிய நிலையைப் பெறுவான்"

उपेयप्राप्तिरस्ति । कर्मयोगोपायत्वं च नैष्कर्म्यलक्षणस्य ज्ञानयोगस्य, श्रुताविह च प्रतिपादनात् । श्रुतौ तावत् प्रकृतस्यात्मलोकस्य वेद्यस्य वेदनोपायत्वेन "तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन" इत्यादिना कर्मयोगस्य ज्ञानयोगोपायत्वं प्रतिपादितम् । इहापि च—

"संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्तुमयोगतः ।"

"योगिनः कर्म कुर्वन्ति सङ्गं त्यक्त्वात्मशुद्धये ।"

"यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ।" इत्यादि प्रतिपादयिष्यति ॥

ननु च—'अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्त्वा नैष्कर्म्यमाचरेत्' इत्यादौ कर्तव्यकर्मसंन्यासादपि नैष्कर्म्यप्राप्तिं दर्शयति। लोके च कर्मणामनारम्भान्नैष्कर्म्यमिति प्रसिद्धतरम्। अतश्च नैष्कर्म्यार्थिनः किं कर्मारम्भेण ? इति प्राप्तम्। अत आह— न च संन्यसनादेव इति । नापि संन्यसनादेव केवलात् कर्मपरित्यागमात्रादेव ज्ञानरहितात् सिद्धिं नैष्कर्म्यलक்षणां ज्ञानयोगेन निष्ठां समधिगच्छति न प्राप्नोति ॥ ४ ॥

என்றுதோன்றுகின்றது. மற்று, எக்காரணத்தால் கர்மங்களைச்செய்யாமையினுல் கர்மங்களினின்று நீங்கிய நிலையைப் பெறமாட்டானென்பது?—கூறுவோம்: கர்மத்தைச் செய்தலே கர்மமற்ற நிலையைப் பெறுதற்கு உபாயமாதலின் என்க. உபாயமின்றி ஒரு பயனைப் பெறுவதில்லையன்றே. நைஷ்கர்ம்ய நிலைமையாகிய ஞானயோகத்திற்குக் கர்மயோகம் உபாயமாம்; (அவ்வாறே,) சுருதியிலும், இங்கு [கீதையிலு]ம் உணர்த்துவதனுல். சுருதியிலோ, இங்குப் பேசிவருகின்றதும் அறியவேண்டியதுமான ஆத்மாவாகிய உலகத்தை அறிதற்கு உபாயமாக "ப்ராஹ்மணர்கள் வேதம்ஓதுதலாலும், யாகத்தாலும், அந்த இதனை[ஆத்மாவை] அறியநாடுகிருர்கள்" (பி-௪-௪-௨௨) என்பது முதலானவற்ருல், கர்மயோகம் ஞானயோகத்திற்கு உபாயமென்பது உணர்த்தப்பட்டது. இங்கேயும் [கீதையிலும்], "உயர்தோள! ஸந்யாஸமோ, (கர்ம)யோகமின்றிப் பெறுவது கஷ்டமே" (௫-௬), "யோகிகள் பற்றைவிட்டுச் சித்தசுத்திக்காகக் கர்மத்தைச் செய்கிருர்கள்" (௫-௧௧), "யஜ்ஞமும், தானமும், தவமும் பயனை எதிர்நோக்காதார்க்குத் தூய்மைசெய்வனவாம்" (௧௮-௫) என்பன முதலியவற்றை(ப் பகவான்) உணர்த்துவர்.

அப்படியானுல், (இனி ஒருசங்கை வருமாறு) :—"ஸகலப்பிராணிகட்கும் அபயமளித்தபின்பு நைஷ்கர்ம்யத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும்" என்பதுமுதலான[வற்றி]லே, (ஒருவன் தான்) செய்யவேண்டிய கர்மங்களைத் துறத்தலாலும் நைஷ்கா[ர்ம்யத்]தைப் பெறலாமென்று காட்டப்படுகின்றது. உலகத்திலும், கர்மங்களைச் [செய்யா]மையினுல் கர்மம்நீங்கிய தன்மையென்பது(யாவரும்) நன்குஅறிந்த விஷ[யம்]. [ஆகையால்] நைஷ்கர்ம்யத்தைத் தேடுகிறவனுக்குக் கர்மத்தைச் செய்வதனுல் ஆவ[து ஒன்]று மில்லை] என்னும் (சங்கை) வந்தது.

ஆதலால் (ஸ்ரீபகவான்) கூறுகிருர் "துறவினுலேயே இல்லை" - [கர்மங்களை] விட்டிடுதல்மாத்திரமேயாகிய ஞானமில்லாத வெறுந்துறவினுலேயே [கர்]மமற்றநிலையாகிய ஞானயோகநிஷ்டையை அடையமாட்டான்.

कस्मात् पुनः कारणात् कर्मसंन्यासमात्रादेव केवलात् ज्ञानरहितात् सिद्धिं नैष्कर्म्यलक्षणां पुरुषो नाधिगच्छति? इति हेत्वाकाङ्क्षायामाह —

ரு. न हि कश्चित् क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ।
कार्यते ह्यवशः कर्म सर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ॥

न हि यस्मात् क्षणमपि कालं जातु कदाचित् कश्चित् तिष्ठति अकर्मकृत् सन्। कस्मात्? कार्यते हि यस्मात् अवश एव अस्वतन्त्र एव कर्म सर्वः प्राणी प्रकृतिजैः प्रकृतितो जातैः सत्त्वरजस्तमोभिः गुणैः । अज्ञ इति वाक्यशेषः, यतः वक्ष्यति "गुणैर्यो न विचाल्यते" इति ॥

साङ्ख्यानां पृथक्करणात् अज्ञानामेव हि कर्मयोगः, न ज्ञानिनाम्। ज्ञानिनां तु गुणैः अचाल्यमानानां स्वतः चलनाभावात् कर्मयोगो नोपपद्यते । तथा च व्याख्यातं 'वेदाविनाशिनम्' इत्यत्र ॥ ரு

यस्त्वनात्मज्ञः चोदितं कर्म नारभत इति तदसदित्याह —

சு. कर्मेन्द्रियाणि संयम्य य आस्ते मनसा स्मरन् ।
इन्द्रियार्थान् विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ॥

அஜ்ஞானிகள் முக்குணங்களாலும் ஆட்டப்படுகிறார்கள்.

மற்று, 'எக்காரணத்தால் ஒருவன் ஞானமில்லாத கேவலகர்மத்துறவினாலே மாத்திரம் கர்மமற்றநிலையாகிய ஸித்தியைப் பெறுவதில்லை' என்பதற்குக் காரண(ம் கூற)வேண்டுமிடத்து, (அதனைக்) கூறுகிறார் :

ரு. **ஏனெனில், ப்ரக்ருதியினின்றும் தோன்றும் குணங்களால் ஒவ்வொன்றும் ஸ்வாதீநமற்றுக் கர்மத்திற் செலுத்தப்படுகின்றதாதலால், ஒன்றுவது எக்காலத்தும் ஒருகணப்பொழுதாயினும் தொழிலைச் செய்யாததாக இருப்பதில்லை.**

ஒவ்வொன்றும் - உயிருள்ள ஒவ்வொரு பிராணியும். ஸத்துவம், ரஜஸ், தமஸ் என்பன குணங்கள். ("ஒவ்வொன்றும்" என்பதற்கு முன்) 'அஜ்ஞானியான' என்பது வாக்கியத்தில் தொக்கிநிற்கின்றது ; ஏனெனின், "எவன் குணங்களால் அசைக்கப்படுவதில்லையோ" (கச - உங) என (ஞானியைப்பற்றி)க் கூறுவர்.

ஸாங்க்யர்களை வேறாகப்பகுத்தலால், அஜ்ஞானிகளுக்கே கர்மயோகம் ; ஞானிகளுக்கு அன்று. குணங்களால் அசைக்கப்படாத ஞானிகளுக்கோ, தங்களிடத்து அசைவு [யாதொருவிகாரமும்] இல்லாமையால் கர்மயோகம் ஒவ்வாது. அவ்வண்ணமே, "எவன் இதனை" (உ-உக) என்றவிடத்து உரைக்கப்பட்டது. (ரு)

அஜ்ஞானிகள் கர்மத்தை விடக்கூடாது.

ஆனால், 'ஆத்மாவை அறியாதவன் (தனக்கு) விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்யாதிருப்பது சரியன்று' என்று கூறுகிறார் :

சு. **எவன் கர்மேந்திரியங்களை அடக்கி, இந்திரியவிஷயங்களை மனத்தில் நினைத்துக்கொண்டு மனம்மயங்கி இருக்கின்றானோ, அவன், 'ஆசாரக்கள்ளன்' எனப்படுகிறான்.**

[illegible]

௭. [illegible]

[illegible]

[illegible]

௮. [illegible]

[illegible]

கைமுதலிய கர்மேந்திரியங்களை அடக்கி, இந்திரியவிஷயங்களை மனத்தில் கருதிக்கொண்டு அகக்கரணம் மயங்கிநிற்பவன் 'ஆசாரக்கள்ளன்,' 'பொய்யொழுக்கமுடையான்,' 'கெட்ட நடக்கையுள்ளவன்' எனப்படுகிறான். (௬)

௭. அர்ஜுந! மற்று எவன் இந்திரியங்களை மனத்தால் அடக்கிக்கொண்டு, கர்மேந்திரியங்களால் கர்மயோகத்தைப், பற்றற்றவனாய் அநுஷ்டிக்கின்றானோ, அவன் மேலாகிறான்.

ஆனால், கர்மத்திற்கு உரியவனாகிய எந்த அஜ்ஞானியானவன், மனத்தால் ஞானேந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு, பயனை எதிர்பார்த்தல் இல்லாதவனாய், வாய் கை முதலியகர்மேந்திரியங்களால் கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிக்கின்றானோ,அவன் மற்றைய ஆசாரக்கள்ளனினும் சிறந்தவனாகிறான். (௭)

இப்படியிருப்பதனால்,

௮. நீ (உனக்கு) அமைந்த கர்மத்தைச் செய்யக்கடவாய்; ஏனெனின், செய்தல் செய்யாமையினும் மேலானது: மற்றும்,(அதனைச்) செய்யாதிருப்பதனால், சரீரத்தைக் கொண்டுசெலுத்தலும் உனக்கு முடியாது.

எவன் எந்தக்கர்மத்திற்கு உரியவனோ, ஒருபயனைப் பெறும்பொருட்டு (எவனுக்கு எந்தக் கர்மமானது வேதத்திற்) கூறப்படவில்லையோ, (அவனுடைய) அந்த நித்யகர்மமானது -(அவனுக்கு) அவச்யமான கர்மமென்பது. ஏ அர்ஜுந! நீ அதனைச் செய்யவேண்டும். ஏனெனில், செய்தல் செய்யாமையைக்காட்டிலும் பயன்விஷயத்திலே மிக்கஅதிகமானது [செய்தலிலே வரும் பயன், செய்யாமையிலே வரும் பயனைக் காட்டிலும் மிக்க அதிகம்].—எப்படி ?—(கர்மத்தைச்) செய்யாமையினால் உனக்குச் சரீரம்நிற்றலும் அமையாது. ஆகவே, (இவ்வாறு) உலகத்திலே, செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் வேறுபாடு கண்டுவைக்கப்பட்டுள்ளது. (௮)

यच्च मन्यसे बन्धार्थत्वात् कर्म न कर्तव्यमिति तदप्यसत्। कथम्—

௯. यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्र लोकोऽयं कर्मबन्धनः ।
तदर्थं कर्म कौन्तेय मुक्तसङ्गः समाचर ॥

"यज्ञो वै विष्णुः" इति श्रुतेः यज्ञः ईश्वरः, तदर्थं यत् क्रियते तत् यज्ञार्थं कर्म। तस्मात् कर्मणः अन्यत्र अन्येन कर्मणा लोकः अयम् अधिकृतः कर्मकृत् कर्मबन्धनः कर्म बन्धनं यस्य सः अयं लोकः, न तु यज्ञार्थात्। अतः तदर्थं यज्ञार्थं कर्म कौन्तेय मुक्तसङ्गः कर्मफलसङ्गवर्जितः सन् समाचर निर्वर्तय ॥ ௯ ॥

इतश्च अधिकृतेन कर्म कर्तव्यम्—

௧௦. सहयज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरोवाच प्रजापतिः ।
अनेन प्रसविष्यध्वमेष वोऽस्त्विष्टकामधुक् ॥

सहयज्ञाः यज्ञसहिताः प्रजाः त्रयः वर्णाः ताः सृष्ट्वा उत्पाद्य पुरा सर्गादौ उवाच उक्तवान् प्रजापतिः प्रजानां स्रष्टा अनेन यज्ञेन प्रसविष्यध्वं प्रसवः वृद्धिः उत्पत्तिः तां कुरुध्वम्। एषः यज्ञः वः युष्माकम् अस्तु भवतु इष्टकामधुक् इष्टान् अभिप्रेतान् कामान् फलविशेषान् दोग्धीति इष्टकामधुक् ॥ ௧௦ ॥

இன்னும், 'கர்மமானது கட்டுக்குக் காரணமாதலால் (அதனைச்) செய்யக்கூடாது' என்று நீ நினைப்பது எதுவோ, அதுவும் சரியன்று.—எப்படி ?—

௯. யஜ்ஞத்திற்கான கர்மத்தைத்தவிர (மற்றைய கர்மத்தினால்தான்) இவ்வுலகம் கர்மக்கட்டை யுடைத்து ; கௌந்தேய ! அதற்கான கர்மத்தைப், பற்றுவிட்டவனாய் நன்கு செய்யக்கடவாய்.

"யஜ்ஞமே விஷ்ணு" (தை-ஸம்-க-எ-ச) என்னும் சுருதியினால் யஜ்ஞம் (என்பதற்கு)-ஈச்வரன்(என்று பொருள்). எது அவன்பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்றதோ, அது யஜ்ஞத்திற்கான கர்மம். (கர்மத்திற்கு) உரியவனாய்க் கர்மத்தைச் செய்கிறவன், அந்தக் கர்மமொழிந்த மற்றைய கர்மத்தினாலே கர்மமாகியகட்டைப் பெறுகிறான்; ஈச்வரனுக்கான கர்மத்தினாலோ (இவ்வாறு கட்டைப்பெறுவது) இல்லை. ஆகவே, கௌந்தேய ! கர்மத்தின்பயனிலே பற்றில்லாதவனாய் ஈச்வரார்ப்பணமாகக் கர்மத்தைச் செய்துவரவேண்டும். (௯)

இக்காரணத்தாலும், (கர்மத்திற்கு) உரியவன் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் :

௧௦. ப்ரஜாபதியானவர் முதலில் யஜ்ஞங்களோடுகூடவே ப்ரஜைகளைப் படைத்து "(நீங்கள்) இதனால் [யஜ்ஞத்தால்] அபிவிருத்திசெய்யுங்கள்; இது, உங்களுக்கு வேண்டியவிருப்பங்களைக் கொடுப்பதாக (இருக்கட்டும்" என்று) கூறினார்.

ப்ரஜைகளை - மூன்று வர்ணத்தாரை. **முதலில்** - முன்பு சிருஷ்டித்தொடக்கத்தில். **ப்ரஜாபதி** - ப்ரஜைகளைப் படைப்பவர். **வேண்டிய விருப்பங்களை** - (பெறக்) கருதிய பல ப்ரயோஜனங்களை. (௧௦)

𑌕𑌥𑌂 ?—

௧௧. 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌾𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌃 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌤 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 । 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 ॥ ௧௧ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௧௨. 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍈𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌵𑍋 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑌶𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑍈𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌅𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌆𑌨𑍃𑌣𑍍𑌯𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌏𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃, 𑌯𑌃 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰 𑌏𑌵 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍀 ॥ ௧௨ ॥

எப்படி ?—

௧௧. *"(நீங்கள்) இதனால் தேவர்களை விருத்தியடையச்செய்யுங்கள் : அந்தத் தேவர்கள் உங்களை விருத்தியடையச்செய்யட்டும் ; (இவ்வாறு) ஒருவரை யொருவர் விருத்திசெய்கிறவர்களாய் மேலான நன்மையை அடையுங்கள்."*

தேவர்களை - இந்திரன் முதலானோர்களை. (**விருத்தியடையச்செய்யுங்கள்** - போஷியுங்கள், திருப்தி செய்யுங்கள்.) **இதனால்** - யஜ்ஞத்தினால். **விருத்தியடையச் செய்யட்டும்** - மழை முதலியவற்றால் வளம்பெறச் செய்யட்டும். **மேலான நன்மையை** - படிப்படியாக ப்ரஹ்மஞானத்தைப் பெறுதலை, அல்லது ஸ்வர்க்கத்தை. [ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடவிரும்புவோனுக்கு, படிப்படியாக ப்ரஹ்மஞானத்தைப் பெறுதல் - மேலான நன்மை ; ஸம்ஸாரவிஷயங்களை அநுபவிக்க விரும்புவோனுக்கு, ஸ்வர்க்கமே - மேலான நன்மை. என வேறுபாடு கண்டுகொள்க.—ஆ.] (௧௧)

அன்றியும்,

௧௨. *"தேவர்கள் யாகங்களால் விருத்தியடைவிக்கப் பெற்றவர்களாய் உங்களுக்கு வேண்டிய போகங்களைக் கொடுப்பார்களன்றோ." அவர்கள் கொடுத்தவற்றை இவர்கட்குக் கொடாமல் எவன் அநுபவிக்கின்றானோ, அவன் திருடனே யாவன்.*

தேவர்கள் யாகங்களால் விருத்தியடைவிக்கப்பட்டு = திருப்தி அடை பெற்று, **ஸ்திரீகள் பசுக்கள் மக்கள் முதலிய இஷ்டமான போகங்களை** உ குக் கொடுப்பார்களன்றே. **அந்தத் தேவர்கள் கொடுத்த போகங்களை** தேவர்களுக்குக் கொடாமல், அதாவது - கடனைத் தீராமல், **எவன் தன் சரீரத்தையும் இந்திரியங்களையுமே திருப்திசெய்துவருகின்றானோ, அவன்** முதலானோர்களுடைய சொத்தைப் பறித்துக்கொண்ட **திருடனே**.

ये पुनः—

கங. यज्ञशिष्टाशिनः सन्तो मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषैः ।
भुञ्जते ते त्वघं पापा ये पचन्त्यात्मकारणात् ॥

देवयज्ञादीन् निर्वर्त्य तच्छिष्टम् अमृताख्यम् अशनम् अशितुं शीलं येषां ते यज्ञशिष्टाशिनः सन्तो मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषैः सर्वपापैः चुल्ल्यादिपञ्चसूनाकृतैः प्रमादकृतहिंसादिजनितैश्च अन्यैः । ये तु आत्मम्भरयः, भुञ्जते ते तु अघं पापं स्वयमपि पापा ये पचन्ति पाकं निर्वर्तयन्ति आत्मकारणात् आत्महेतोः ॥ १३ ॥

इतश्च कर्म कर्तव्यम्, जगच्चक्रप्रवृत्तिहेतुर्हि कर्म । कथम् इति? उच्यते—

கச. अन्नाद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसम्भवः ।
यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः ॥

கரு. कर्म ब्रह्मोद्भवं विद्धि ब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ।
तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम् ॥

ஆனால், எவர்கள்

கங. யாகசேஷத்தைப் புஜிக்கும் ஸாதுக்களோ, (அவர்கள்) எல்லா பாவங்களாலும் விடப்படுகிறார்கள். மற்று, தமக்காக எவர்கள் சமைக்கிறார்களோ, அந்தப் பாவிகள் பாவத்தை உண்கிறார்கள்.

தேவயஜ்ஞம் முதலியவற்றைச் செய்துமுடித்தபின்பு, அவற்றின் சேஷமாய் அமிருதமெனப்படுகின்ற அந்நத்தைப் போஜனஞ்செய்யுந் தன்மையுடையவர்கள், பிராணிஹிம்ஸை நேர்ந்திடுகின்ற அடுப்பு முதலிய ஐந்து இடங்களிலும் உண்டாகின்றனவும், (அறியாது நிகழும்) தவறினால் நேர்ந்த (பிராணி) ஹிம்ஸை முதலியவற்றால் வருகின்றனவுமான எல்லாப்பாவங்களாலும் விடப்படுகிறார்கள். தம்மை [தமது உடலையும் இந்திரியங்களையும்] வளர்ப்பவராய்த் தமக்காகச் சமையல் செய்து கொள்ளும் மற்றவரோ, தாங்களும் பாவிகளாகிப் பாவத்தை உட்கொள்ளுகிறார்கள். (ஐந்து இடங்களாவன - அடுப்பு, அரிவாள்மணை, அரைக்கும் யந்திரம், தண்ணீர்க் குடம், துடைப்பம் என்பன. இங்கு நேரும் பாவங்கள், ப்ரஹ்மயஜ்ஞம் முதலிய பஞ்ச மகாயஜ்ஞங்களால் தேய்ந்துவிடும். மநு - ௩ - ௬௮, ௭௩.) (௧௩)

ஜகத்தின் சக்கிரத்தைச் சுற்றிவரச் செய்யவேண்டும்.

இக்காரணத்தாலும், (கர்மத்திற்கு) உரியவன் கர்மஞ்செய்ய வேண்டும்; —[illegible]ல், கர்மமானது ஜகத்தின் சக்கிரத்தைச் செல்லும்படிசெய்வது.—எப்படி[illegible] —[illegible]வோம் :

[illegible](கொள்ளும்) உணவினின்று பிராணி(களின் சரீரங்)கள் உண்[illegible] [illegible] உண்டாகின்றது : மழை யாகத்தினின்று உண்[illegible] [illegible]ண்டாகின்றது. கர்மத்தை ப்ரஹ்மத்தினின்று [illegible] [illegible]ல்லாப்பொருளினின்று உண்டானதாக(வும்) [illegible]ம்பற்றிய ப்ரஹ்மமானது யாகத்திலே நி[illegible]

கசு. 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍀𑌹 𑌯𑌃 ।
𑌅𑌘𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌰𑍇𑌤𑌃𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃,

" 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 ।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸 𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥ கச ॥

𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌮𑍍; 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ கரு ॥

கசு. பார்த்த! இங்கு எவன் பாவஆயுளையும் இந்திரியவிளையாட்டையும் உடையவனாய் இவ்வாறு செலுத்தப்பட்டுள்ள சக்கிரத்தை அநுஸரிப்பதில்லையோ, அவன் வீணாக உயிர்வாழ்கின்றான்.

ரக்தமாகவும், ரேதஸ் ஆகவும் திரிவதான உட்கொண்ட உணவினின்று (ஸகலருக்கும்) பிரத்தியக்ஷமாகப் பிராணிகள் உண்டாகின்றன. (அந்த) உணவு மழையினின்று உண்டாகின்றது. (அந்த)மழை யாகத்தினின்று உண்டாகின்றது. (என்பதை) "அக்கினியிலே போகட்ட ஆகுதியானது நேரே சூரியனைச் சேர, சூரியனிடத்தினின்று மழை உண்டாகின்றது. மழையினின்று உணவும், உணவினின்று பிராணிகளும் (உண்டாகின்றன)" (மநு-௩-எசு) என்னும் ஸ்மிருதியினால் (உணர்க). யஜ்ஞமென்பது அபூர்வம் [= ஒன்று செய்யப்படுகின்ற காலத்திற்கும், பயனைக் கொடுக்கின்ற காலத்திற்கும் நடுவான இடைக்காலத்திலே, தான் ஒருவராலும் காணப்படாது நிற்கின்ற நிலைமை : அதாவது - வெகுகாலத்திற்குமுன் நடந்த காரணமாகிய ஒரு கர்மத்தின் கார்யமாகிய ஒரு பயனை நெடிதுகாலத்திற்குப் பின்னாயினும், வேறு உலகத்திலாயினும் கொடுக்கக்கூடிய ஓர்வகைத்தன்மை]. கர்மமென்பது ரித்விக்குக்களும் யஜமானனுமாகிய இவர்களுடைய தொழில். அந்த யஜ்ஞமோ, அ(ந்தக் கர்மத்)தினின்று உண்டாவது. (கச)

அந்தக் கர்மமும் ப்ரஹ்மத்தினின்று = வேதத்தினின்று வெளிப்படுவது. வேதமென்னும் பெயருடைய ப்ரஹ்மமோ, அழிவில்லாத பரமாத்மாவினின்று தோன்றுவது. ப்ரஹ்மம் (என்பதற்கு) - வேதம் என்று பொருள். மநுஷ்யனிடத்தினின்று மூச்சு (வெளிப்படுவது) போல, பரமாத்மாஎன்னும்பெயரையுடைய அழிவிலாப் பொருளினின்றும் வேதம் நேரே உண்டானதாதலின், (அது) ஸகலவிஷயத்தையும் வெளிப்படுத்துவ தாதலால் ஸகலத்தையும்பற்றியதாயிருப்பினும், யஜ்ஞவிதிகளைப் பிரதாநமாகவுடைமையின் எப்பொழுதும் யஜ்ஞத்திலே நிலைபெற்றதென்க. (கரு)

ஏவமிதி. ஈஶ்வரேண வேதயஜ்ஞபூர்வகம் ஜகச்சக்ரம் ப்ரவர்திதம் ந அநுவர்தயதி இஹ லோகே ய: கர்மண்யதிக்ருத: ஸந் அகாயு: அகம் பாபம் ஆயு: ஜீவநம் யஸ்ய ஸ: அகாயு:, பாபஜீவந: இதி யாவத், இந்த்ரியாராம: இந்த்ரியை: ஆராம: ஆரமணம் ஆக்ரீடா விஷயேஷு யஸ்ய ஸ: இந்த்ரியாராம: மோகம் வ்ருதா ஹே பார்த ஸ ஜீவதி ||

தஸ்மாத் அஜ்ஞேந அதிக்ருதேந கர்தவ்யமேவ கர்மேதி ப்ரகரணார்த:. ப்ராக் ஆத்மஜ்ஞாநநிஷ்டாயோக்யதாப்ராப்தே: தாதர்த்யேந கர்மயோகாநுஷ்டாநம் அதிக்ருதேந அநாத்மஜ்ஞேந கர்தவ்யமேவேதி 'ந கர்மணாமநாரம்பாத்' இத்யத ஆரப்ய 'ஶரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்த்யேத் அகர்மண:' இத்யேவமந்தேந ப்ரதிபாத்ய 'யஜ்ஞார்தாத் கர்மணோऽந்யத்ர' இத்யாதிநா 'மோகம் பார்த ஸ ஜீவதி' இத்யேவமந்தேநாபி க்ரந்தேந அநாத்மவித: கர்மாநுஷ்டாநே பஹுகாரணம் உக்தம். ததகரணே ச தோஷஸங்கீர்தநம் க்ருதம் || ௧௬ ||

ஏவம் ஸ்திதே, கிம் ஏவம் ப்ரவர்திதம் சக்ரம் ஸர்வேண அநுவர்தநீயம் ஆஹோஸ்வித் பூர்வோக்தகர்மயோகாநுஷ்டாநோபாயப்ராப்யாம் அநாத்மவித: ஜ்ஞாநயோகேந நிஷ்டாம் ஆத்மவித்பி: ஸாங்க்யை: அநுஷ்டேயாம் அப்ராப்தேந

இவ்வுலகத்திலே, கர்மத்திற்கு உரியவனாயுள்ள எவன், இவ்வாறு ஈச்வரனால் வேதங்களையும் யாகங்களையும் முன்னிட்டுச் செலுத்தப்பட்டுள்ள ஜகச்சக்கிரத்தை அநுஸரியாது, பாவஆயுளையும் = பாவவாழ்க்கையையும், இந்திரியங்களினால் விஷயங்களிலே விளையாடுதலையும் உடையவனாய் இருக்கின்றானோ, அவன் வீண்! பார்த்த! வீணே உயிர்வாழ்கின்றான். (ஜகச்சக்கிரம் - ஜகத்தைக் கொண்டுசெலுத்தும் சக்கிரம். கர்மத்தால் யஜ்ஞமும், யஜ்ஞத்தால் மழையும், மழையினால் உணவும், உணவினால் பிராணிகளும், மீண்டு மிவ்வாறே பிராணிகளால் கர்மமும், கர்மத்தால் யஜ்ஞமும் உண்டாகின்றன என்பது சக்கிரம்போலச் சுற்றிவருதல் காண்க.)

ஆகவே, (கர்மத்திற்கு) உரிய அஜ்ஞானியானவன் கர்மத்தைச் செய்யவே வேண்டுமென்பது (இந்த) ஸந்தர்ப்பத்தின் பொருள். (கர்மத்திற்கு) உரியவனாய் ஆத்மாவை அறியாதிருப்பவன், ஆத்மஞான நிஷ்டைக்கு ஏற்ற தகுதி பெறுதற்கு முந்தி அது [ஆத்மஞானம்] (தனக்குக்) கைகூடும்படிக்குக் கர்மயோகத்தை அநுஷ்டித்தல்வேண்டும் என்பது "ஒருவன்" (ந - ச) என்ற இதுமுதல் "அன்றியும்" (ந - அ) என இவ்வாறுள்ள (நூல்) வரையிலும் உணர்த்தப்பட்டது. (பின்னும்,) "யஜ்ஞத்திற்கான" (ந - கூ) என்பதுமுதலாக "அவன் வீணாக" (ந - கசு) என இவ்வாறு கூறுகின்ற நூலினாலும், (கர்மத்திற்கு) உரியவனாய் ஆத்மாவை அறியாதிருப்பவன் கர்மத்தை அநுஷ்டிக்கும் விஷயத்திலே பல காரணங்கள், இடையே நேர்ந்த ப்ரஸ்தாபத்தால் கூறப்பட்டன. அதனைச் செய்யாமலிருந்தாலும் குற்றம் கூறப்பட்டது. (கசு)

ஆத்மாவை அறிபவனுக்குக் கர்மயோகம் அன்று.

(இது) இங்ஙனம் நிற்க. "இவ்வாறு செலுத்தப்பட்ட சக்கிரத்தை யாவரும் அநுஸரிக்கவேண்டியதா? அல்லது, ஆத்மாவை அறியாதவன் முற்கூறிய கர்மயோகத்தை அநுஷ்டித்தலாகிய உபாயத்தால் அடையக்கூடியதும், ஆத்மாவை அறியும் ஸாங்க்யர்களால் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதுமான ஞானயோக நிஷ்டையைப் பெறுதவன்

இத்யேவமர்த்தம் அர்ஜுனஸ்ய ப்ரஶ்னம் ஆஶங்க்ய ஸ்வயமேவ ஶாஸ்த்ரார்த்தஸ்ய விவேகப்ரதிபத்த்யர்த்தம் "ஏதம் வை தமாத்மானம் விதித்வா நிவ்ருத்தமித்யாஜ்ஞானா: ஸந்த: ப்ராஹ்மணா: மித்யாஜ்ஞானவத்பி: அவஶ்யம் கர்தவ்யேப்ய: புத்ரைஷணாதிப்யோ வ்யுத்தாய பிக்ஷாசர்யம் ஶரீரஸ்திதிமாத்ரப்ரயோஜனம் சரந்தி ந தேஷாம் ஆத்மஜ்ஞானநிஷ்டாவ்யதிரேகேண அன்யத் கார்யம் அஸ்தி" இத்யேவம் ஶ்ருத்யர்த்தம் இஹ கீதாஶாஸ்த்ரே ப்ரதிபிபாதயிஷிதம் ஆவிஷ்குர்வன் ஆஹ பகவான்—

கஎ. யஸ்த்வாத்மரதிரேவ ஸ்யாத் ஆத்மத்ருப்தஶ்ச மானவ: |
ஆத்மன்யேவ ச ஸந்துஷ்டஸ்தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே ||

யஸ்து ஸாங்க்ய: ஆத்மஜ்ஞானநிஷ்ட: ஆத்மரதி: ஆத்மனி ஏவ ரதி: ந விஷயேஷு யஸ்ய ஸ ஆத்மரதிரேவ ஸ்யாத் பவேத் ஆத்மத்ருப்தஶ்ச ஆத்மனைவ த்ருப்த: ந அன்னரஸாதினா ஸ மானவ: மனுஷ்ய: ஸம்ந்யாஸீ ஆத்மன்யேவ ச ஸந்துஷ்ட: | ஸந்தோஷோ ஹி பாஹ்யார்த்தலாபே ஸர்வஸ்ய பவதி, தம் அனபேக்ஷ்ய ஆத்மன்யேவ ச ஸந்துஷ்ட: ஸர்வதோ வீததிருஷ்ண இத்யேதத் | ய: ஈத்ருஶ ஆத்மவித் தஸ்ய கார்யம் கரணீயம் ந வித்யதே நாஸ்தி இத்யர்த்த: || கஎ ||

மாத்திரமே (அநுஷ்டிக்கவேண்டியதா ?)" என்ற இவ்வாறான விஷயத்தை, (கேட்போர்க்கு இந்) நூற்பொருள் தெளிவாய்த் தெரியும்பொருட்டுப் பகவான் தாமே அர்ஜுனன் வினவாகச் சங்கித்து, "பிராமணர்கள் பிரஸித்தமான இந்த ஆத்மாவை அறிந்து, பொய்யறிவு நீங்கப்பெற்று, பொய்யறிவுள்ளவரால் அவச்யம் பாராட்டப் படுவனவாகிய மக்களாசை முதலியவற்றைத் துறந்து, பின்பு உடல்நிற்றற்குமாத்திரம் வேண்டிய பிச்சையெடுத்தலைச் செய்து திரிகின்றார்கள் ; அவர்கட்கு ஆத்மஞானநிஷ்டையைத்தவிர வேறுகார்யம் இல்லை" (பி - ௩ - ரு - க) என்ற இவ்வாறான வேதப்பொருளே இந்தக் கீதாசாஸ்திரத்திலே உணர்த்தக்கருதியது என்பது வெளியாதற்பொருட்டுக் கூறுகிறார் :

கஎ. மற்று, எந்த மனிதன் ஆத்மாவினிடத்தே மகிழ்ச்சியுடையவனாய், ஆத்மாவிலேயே த்ருப்திபெற்றவனாய், ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமுள்ளவனாய் இருக்கின்றானோ, அவனுக்கு(உலகவ்யவகாரமும் வேதவ்யவகாரமுமான)கார்யம் இல்லை.

ஆனால் எந்த ஸாங்க்யன் ஆத்மாவை அறிதலிலே உறுதியாகநின்று ஆத்மாவினிடத்தேயன்றி விஷயங்களிலே மகிழ்ச்சியில்லாதவனாகவும், ஆத்மாவினாலேயேயன்றி உணவுருசி முதலியவற்றால் திருப்திபெறாதவனாகவும் இருக்கின்றானோ, அந்த ஸந்யாஸியான மனிதன் ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷித்திருக்கிறான். (பணம் முதலிய) வெளிப்பொருள்களைப் பெறுதலாலன்றோ யாவர்க்கும் ஸந்தோஷம் உண்டாகின்றது. (இவனோ,) அ(ந்தப் பணம் முதலியவற்றைப் பெறுவ)தை வேண்டாது ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமடைந்தவன் : எல்லாவற்றிலும் ஆசைநீங்கியவன் என்பதாம். எவன் இத்தகைய ஆத்மஞானியாக இருக்கின்றானோ, அவன் செய்யவேண்டியது (ஒன்றும்) இல்லை என்க. (கஎ)

यथाह—

२०. कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः ।
लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि ॥

कर्मणैव हि यस्मात् पूर्वे क्षत्रिया विद्वांसः संसिद्धिं मोक्षं गन्तुम् आस्थिताः प्रवृत्ताः जनकादयः जनकाश्वपतिप्रभृतयः । यदि ते प्राप्तसम्यग्दर्शनाः, ततः लोकसंग्रहार्थं प्रारब्धकर्मत्वात् कर्मणा सहैव असंन्यस्यैव कर्म संसिद्धिमास्थिता इत्यर्थः । अथ अप्राप्तसम्यग्दर्शना जनकादयः, तदा कर्मणा सत्त्वशुद्धिसाधनभूतेन क्रमेण संसिद्धिमास्थिता इति व्याख्येयः श्लोकः ॥

अथ मन्यसे पूर्वैरपि जनकादिभिरप्यजानद्भिरेव कर्तव्यं कर्म कृतम्; तावता नावश्यमन्येन कर्तव्यं सम्यग्दर्शनवता कृतार्थेन इति; तथापि प्रारब्धकर्मायत्तः त्वं लोकसंग्रहम् एवापि लोकस्य उन्मार्गप्रवृत्तिनिवारणं लोकसंग्रहः, तमेवापि प्रयोजनं संपश्यन् कर्तुमर्हसि ॥ २० ॥

लोकसंग्रहः कः कर्तुमर्हति? कथं वा इति? उच्यते—

ஞானிகள் ஸாதாரணஜனங்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தை நடத்திக்காட்டவேண்டும்.

இன்னும், எதனுல்

௨0. *ஜநகர்முதலாமேனர்கள் கர்மத்தினுலேயே ஸித்திபெற்றுர்களோ, (அதனுலும்,) நீ உலகத்தை நல்வழியில் நடக்கச்செய்தலை நன்கு ஆலோசித்தும், (கர்மத்தைச்) செய்யத்தகுந்தவனே ஆகிருய்.*

ஏனெனில், முன்னேர்களான க்ஷத்திரியர்களாகிய ஜநகர், அச்வபதி முதலான ஞானிகள் கர்மத்தினுலேயே முக்திபெற முயன்றுர்கள். (அச்வபதியைப்பற்றி சா-ரு-உ-ச பார்க்க.) அவர்கள் நல்லறிவைப் பெற்றவராயின்,—அப்பொழுது ப்ராரப்த கர்மம் இருந்தமையால் கர்மத்தோடுகூடவே கர்மத்தைத் துறவாமலே முக்திபெற முயன்றுர்கள் என்பது பொருள். ஜநகர் முதலானேர்கள் நல்லறிவைப்பெருதவர்களானுலோ,—அப்பொழுது சித்தசுத்திக்கு ஸாதனமான கர்மத்தைக்கொண்டு, முக்திபெறப் படிப்படியாக முயன்றுர்கள் என்று (இச்)சுலோகம் உரையிடத்தக்கது.

இனி, "ஜநகாதியருமான முன்னேர்களும் அஜ்ஞானிகளாயிருக்கும்பொழுது தான் நித்யகர்மத்தைச் செய்தார்கள்; அதனுல், 'நல்லறிவு உடையவனுய்ப் புருஷார்த்தங்களைக்கூடப்பெற்ற வேறெருவன் அவச்யம் (கர்மத்தைச்) செய்யவேண்டியதென்பது' அமையாது" என்று நீ நினைத்தாலும், (க்ஷத்திரிய ஜந்மத்தை இப்பொழுது உனக்குத் தந்துள்ள) ப்ராரப்தகர்மத்திற்கு உட்பட்டிருக்கின்ற நீ உலகம் தீவழியிற் செல்லுதலைத் தடுத்தலாகிய (இப்)பயனைமாத்திரமாவது நன்றுக ஆலோசித்து(க் கர்மத்தை)ச் செய்யவேண்டும். (௨0)

உலகநன்மையை யார் செய்யவேண்டும்?—எப்படி(ச் செய்யவேண்டும்) என்பது?—கூறுவோம்:

[illegible]

உ௪. [illegible]

[illegible]

உ௫. [illegible]

[illegible]

அவ்வாறு (இருந்தால், வரும்) கெடுதி என்ன என்பது ?—கூறுகிறார் :

உ௪. யான் கர்மத்தைச் செய்யாவிடில், இந்த உலகங்கள் அழிந்துபோகும் : ஜாதிக்கலப்புக்குக் காரணமு மாவேன் : இந்த ப்ராணிகளைக் கெடுத்தவன் ஆவேன்.

நான் கர்மத்தைச் செய்யாவிடில், உலகம் நிலைபெறுதற்குக் காரணமான கர்மம் இல்லாமையால், இந்த உலகங்களெல்லாம் கெட்டுவிடும் : அன்றியும், ஜாதிக்கலப்பைச் செய்பவனுமாவேன். அக்காரணத்தால், இந்த ப்ராணிகளைக் கெடுத்தவனாவேன். 'ப்ராணிகளை அநுக்கிரகிக்கப்புகுந்த யான் அவைகட்குக் கெடுதிசெய்வேன்' என்பது ஈச்வரனை எனக்குத் தகாத தாகும். (உ௪)

ஞானியின் கர்மத்திற்கும், அஜ்ஞானியின் கர்மத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு.

நீயாவது, அல்லது வேறொருவனாவது என்னைப்போல ஆத்மாவை அறிந்தவனாகவும், (தனக்குப்)புருஷார்த்தங்கைகூடிவிட்டதென்னும் புத்தியையுடையவனுமாகவும் இருந்தால், அவனுக்கும் தான்செய்யவேண்டியது (ஒன்றும்) இல்லாமலிருந்தாலும், (அவனும்) பிறரை ஈடேற்றுதலையே செய்யவேண்டும் என்று கூறுகிறார் :

உ௫. பாரத ! எப்படி அஜ்ஞானிகள் கர்மத்தில் பற்றுடையவராய்(க் கர்மத்தைச்) செய்கிறார்களோ, அப்படியே ஞானிகள் (கர்மத்திற்)பற்றில்லாதவராய் உலகத்தைக் காக்கவிரும்பி (கர்மத்தை)ச் செய்யவேண்டும்.

"(நான் செய்கின்ற) இக்கர்மத்தின்பயன் எனக்கு வரும்" என்று கர்மங்களில் பற்றுள்ளவர்கள்[பயனை எதிர்நோக்கியிருப்பவர்கள்]—யார் ?—அஜ்ஞானிகள். (அவர்கள்) எவ்வாறு (கர்மங்களைச்) செய்கிறார்களோ, அவ்வாறே ஆத்மாவை அறிந்தவன் பற்றில்லாதவனாய் (அவற்றைச்) செய்யவேண்டும்.—அ(வன், அஜ்ஞானி செய்கிற)துபோல எதற்காகச் செய்கிறான் ?—அதனைக் கேள் : உலக நன்மையைச் செய்யவிரும்பி. (உ௫)

रोः अहंकारविमूढात्मा कार्यकरणसंघातात्मप्रत्ययः अहंकारः तेन विविधं मूढः आत्मा अन्तःकरणं यस्य सः अयं कार्यकरणधर्मा कार्यकरणाभिमानी अविद्यया कर्माणि आत्मनि मन्यमानः तत्तत्कर्मणाम् अहं कर्ता इति मन्यते ॥ ௨௭ ॥

यः पुनः विद्वान्—

௨௮. तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः ।
गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सज्जते ॥

तत्त्ववित् तु महाबाहो । कस्य तत्त्ववित्? गुणकर्मविभागयोः गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्ववित् इत्यर्थः । गुणाः करणात्मकाः गुणेषु विषयात्मकेषु वर्तन्ते न आत्मा इति मत्वा न सज्जते सक्तिं न करोति ॥ ௨௮ ॥

ये पुनः—

௨௯. प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जन्ते गुणकर्मसु ।
तानकृत्स्नविदो मन्दान्कृत्स्नविन्न विचालयेत् ॥

प्रकृतेः गुणैः सम्यक् मूढाः संमोहिताः सन्तः सज्जन्ते गुणानां कर्मसु गुणकर्मसु "वयं कर्म कुर्मः फलाय" इति । तान्

யப்படுகின்றன. 'சரீர இந்திரியங்களின் சேர்க்கையே ஆத்மா' என்னும் எண்ணமாகிய அகங்காரத்தால் பலவகையாக மயங்கியுள்ள அந்தக்கரணமுடையவன், (அதாவது -) சரீர இந்திரியங்களுடைய தன்மையையுடையவனுய் [தன்னை அத்தன்மையனுகவே நினைப்பவனுய்], 'சரீர இந்திரியங்களே நான்' என்று எண்ணுகின்ற இவன், அஜ்ஞானத்தால் ஆத்மாவினிடத்துக் கர்மங்களை(ஏற்றி)க்கொண்டு, அந்தந்தக் கர்மங்களுக்கு "கர்த்தா நான்" எனக் கொள்கிறுன். (௨௭)

ஆனால், எவன் ஞானியோ, (அவன் எப்படிக் கொள்கிறுன் எனில்)—

௨௮. **உயர்தோளா! குணங்களும் (அவற்றின்) தொழில்களுமாகிய (இ)வற்றின் பிரிவுகளினுடைய உண்மையையுணர்ந்தவனே, 'இந்திரியங்கள் விஷயங்களின்வழியே செல்லுகின்றன' எனக் கொண்டு (கர்மங்களிற்)பற்றுக்கொள்வ தில்லை.**

உயர்தோளா! உண்மையையுணர்ந்தவனே,— எவற்றினுடைய உண்மையையுணர்ந்தவன் ?—குணங்களுடைய பிரிவும், (அவற்றின்)தொழில்களுடைய பிரிவுமாகிய (இ)வற்றினுடைய உண்மையையுணர்ந்தவன் "இந்திரியங்களாகிய குணங்கள் விஷயங்களாகிய குணங்களிற் செல்லுகின்றன, ஆத்மா அன்று" எனக் கொண்டு, (கர்மங்களில்) பற்றுவைப்ப தில்லை. (௨௮)

மற்று, எவர்கள்

௨௯. **ப்ரகிருதியின் குணங்களால் முற்றும் மயங்கியவராய், குணங்களுடைய கர்மங்களிலே பற்றுக்கொள்கிறுர்களோ, அந்த முற்றும் உணராத அஜ்ஞானிகளை முற்றும்உணர்ந்தவன் கலங்கும்படி செய்யக்கூடாது.**

(அஜ்ஞானிகள்) ப்ரகிருதியின் குணங்களால் நன்றுக மயங்கியுள்ளவர்களாய், "நாம் கர்மத்தைச் செய்கிறோம் (அதனுடைய) பயனைப் பெறுதற்காக" எனக் குண

कर्मसङ्गिनः अकृत्स्नविदः कर्मफलमात्रदर्शिनः मन्दान् मन्दप्रज्ञान् कृत्स्नवित् आत्मवित् स्वयं न विचालयेत् बुद्धिभेदकरणम् एव चालनं तत् न कुर्यात् इत्यर्थः ॥ २९ ॥

कथं पुनः कर्मणि अधिकृतेन अज्ञेन मुमुक्षुणा कर्म कर्तव्यम् इति? उच्यते—

३०. मयि सर्वाणि कर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसा ।
निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ॥

मयि वासुदेवे परमेश्वरे सर्वज्ञे सर्वात्मनि सर्वाणि कर्माणि संन्यस्य निक्षिप्य अध्यात्मचेतसा विवेकबुद्ध्या "अहं कर्ता ईश्वराय भृत्यवत् करोमि" इत्यनया बुद्ध्या । किं च— निराशीः त्यक्ताशीः निर्ममः ममभावश्च निर्गतः यस्य तव स त्वं निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः विगतसन्तापः विगतशोकः सन् इत्यर्थः ॥ ३० ॥

यत् एतत् मम मतं "कर्म कर्तव्यम्" इति सप्रमाणम् उक्तं तत् तथा—

३१. ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः ।
श्रद्धावन्तोऽनसूयन्तो मुच्यन்தे तेऽपि कर्मभिः ॥

ங்களுடைய கர்மங்களிலே பற்றுவைக்கிறார்கள். முற்றும்உணர்ந்த ஆத்மஞானியானவன், கர்மத்தின் பயனைமட்டும் பார்ப்பவராய்க் கர்மத்திலே பற்றினையுடைய அந்த மந்தபுத்திகளை, தான் கலங்கும்படி செய்யக்கூடாது: (அவர்களுடைய நிச்சய)புத்தியைப் பேதிக்கும்படிசெய்தலே - கலங்கும்படிசெய்தல்; அதனைச் செய்யக்கூடாது என்பது பொருள். (உ௯)

ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட விரும்புகிறவன் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டியவிதம்.

ஆனால், கர்மத்திற்கு உரியவனும், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்)விடுபட விரும்புபவனுமான அஜ்ஞானி எப்படிக் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது ?—(விடை) கூறப்படுகின்றது :

௩0. **ஆத்மாவைப்பற்றிய மனத்தோடு ஸகலகர்மங்களையும் என்னிடத்துவைத்து, ஆசையற்றவனாய் மமகாரமில்லாதவனாய்த் துயரம்நீங்கிப் போர்செய்யக்கடவாய்.**

எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாகவும் முற்றும் உணர்ந்தவனாகவும் பரமேச்வரனாகவுமுள்ள கடவுளாகிய வாஸுதேவனை என்னிடத்து, "நான் செய்பவன்; ஈச்வரனுக்காகத் தொண்டன்போல(க் கர்மத்தைச்)செய்கிறேன்" என்ற இவ்விவேகபுத்தியோடு கர்மங்களெல்லாவற்றையும் அர்ப்பித்துப் பின்னும் ஆசையும், '(இது) எனது' என்னும்(பற்றும்)அற்றவனாய் மனங்கலங்கித் துயரமுறாது போர்செய்யவேண்டும் என்க. (௩0)

"(அஜ்ஞானி)கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்று (யான்)நியாயத்தோடு கூறியுள்ள என்னுடைய இக்கொள்கையை அவ்வாறு (அநுஷ்டிப்பவர்கள் படிப்படியாக முக்தி பெறுகிறார்கள்)—

௩௧. **எந்த மனிதர்கள் என்னுடைய இக்கொள்கையை இடக்குப்பேசாமல் நம்பிக்கையொடு எப்பொழுதும் அநுஷ்டிக்கிறார்களோ, அவர்களும் கர்மங்களால் விடப்படுகிறார்கள்.**

ये मे मदीयम् इदं मतं नित्यम् अनुतिष्ठन्ति अनुवर्तन्ते मानवाः मनुष्याः श्रद्धावन्तः श्रद्दधानाः अनसूयन्तः असूयां च मयि परम-कारुणिके वासुदेवे अकुर्वन्तः मुच्यन्ते तेऽपि सर्वबन्धात् कर्मभिः पुण्यपापरूपेभ्यः ॥ ३१ ॥

३२. ये त्वेतदभ्यसूयन्तो नानुतिष्ठन्ति मे मतम् ।
सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्धि नष्टानचेतसः ॥

ये तु तद्विपरीताः एतत् मे मम मतम् अभ्यसूयन्तः निन्दन्तः न अनुतिष्ठन्ति नानुवर्तन्ते सर्वेषु ज्ञानेषु विविधं मूढाः ते सर्वज्ञानविमूढाः तान् विद्धि जानीहि नष्टान् नाशं गतान् अचेतसः अविवेकिनः ॥ ३२ ॥

कस्मात् पुनः कारणात् त्वदीयं मतं नानुतिष्ठन्तः परधर्मान् अनुतिष्ठन्ति, स्वधर्मं च न अनुवर्तन्ते, त्वत्प्रतिकूलाः कथं न बिभ्यति त्वच्छासनातिक्रमदोषात् ?—

३३. सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ।
प्रकृतिं यान्ति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ॥

பரமாசார்யனாகிய வாஸுதேவனான என்னைப்பற்றி, (மடமையினாலாவது, "என்னையே தஞ்சமாகக்கொள் என்று பகவான் தற்புகழ்ச்சி செய்கின்றார்" என இது போன்றவற்றைக் காரணமாகக்கொண்டாவது) இடக்குப் பேசாமல், நம்பிக்கையோடு என்னுடைய இக்கொள்கையை அநுஸரிக்கின்ற இத்தகையோரும், தருமஅதர்மங்களென்னும் பெயரையுடைய கர்மங்களால் விடப்படுகிறார்கள். [அஸூயை - குணமாயுள்ள தனுடைய நலத்தைப் பொருது, எவ்வகையினாலாவது அதனிடத்தே குற்றத்தை ஏற்றுதல் : இடக்குப் பேசுதல்.] (௩௧)

௩௨. **ஆனால், இடக்குப்பேசுகின்ற எவர்கள் என்னுடைய இக்கொள்கையை அநுஷ்டிப்பதில்லையோ, அவர்களை, அவிவேகிகளாகவும் (ஸகுணநிர்குணங்களைப்பற்றிய) அறிவிலெல்லாம் பலவாறாக மயங்கியவர்களாகவும் அழிந்துபோனவர்களாகவும் தெரிந்துகொள்.**

எவர்கள் - (முந்தின சுலோகத்திற் கூறிய) அவர்கட்கு விபரீதமானவர்கள். ()

ஒருவனுடைய நடக்கையானது அவன் ஸ்வபாவத்திற்கு வசமாயிருத்தல்.

(அவர்கள்) எக்காரணத்தால் உமது கொள்கையை அநுஷ்டியாது, பிறருடைய தருமங்களை அநுஷ்டிக்கிறார்கள்? ஸ்வ[தமது] தருமத்தையும் அநுஸரிப்பதில்லை? உமக்கு மாறாக நடப்பவர்கள் உங்களுடைய கட்டளையை மீறுதலாகிய குற்றத்திற்கு ஏன் அஞ்சுவதில்லை?—

௩௩. **ஞானமுள்ளவனுங்கூடத் தன்னுடைய ஸ்வபாவத்திற்குஏற்ப நடக்கிறான் : பிராணிகள் (எல்லாம் தம்தம்) ஸ்வபாவத்தை அநுஸரிக்கின்றன. தடுப்பது என்ன செய்யும்? [அந்த ஸ்வபாவத்தைத் தடுக்க ஒருவராலும் முடியாது.]**

தே । ஶாஸ்த்ரார்தப்ரவ்ருத்தே: பூர்வமேவ ராகத்வேஷயோ: வஶம் நாகச்சேத்
யா ஹி புருஷஸ்ய ப்ரக்ருதி: ஸா ராகத்வேஷபுரஸ்ஸரைவ ஸ்வகார்யே பு-
ருஷம் ப்ரவர்த்தயதி ; ததா ஸ்வதர்மபரித்யாக: பரதர்மானுஷ்டானம் ச பவதி ।
யதா புன: ராகத்வேஷௌ தத்ப்ரதிபக்ஷேண நியமயதி ததா ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்டிரேவ
புருஷ: பவதி, ந ப்ரக்ருதிவஶ: । தஸ்மாத் தயோ: ராகத்வேஷயோ: வஶம் ந
ஆகச்சேத், யத: தௌ ஹி அஸ்ய புருஷஸ்ய பரிபந்தினௌ ஶ்ரேயோமார்க-
ஸ்ய விக்னகர்த்தாரௌ தஸ்கரௌ இவ பதி ॥ ௩௪ ॥

தத்ர ராகத்வேஷப்ரயுக்த: மன்யதே ஶாஸ்த்ரார்தமப்யன்யதா "பரதர்மோ-
அபி தர்மத்வாத் அனுஷ்டேய ஏவ" இதி ; தத் அஸத் —

௩௫. ஶ்ரேயாந் ஸ்வதர்மோ விகுண: பரதர்மாத் ஸ்வனுஷ்டிதாத் ।
ஸ்வதர்மே நிதனம் ஶ்ரேய: பரதர்மோ பயாவஹ: ॥

ஶ்ரேயாந் ப்ரஶஸ்யதர: ஸ்வோ தர்ம: ஸ்வதர்ம: விகுண: அபி விகத-
குணோऽபி அனுஷ்டீயமான: பரதர்மாத் ஸ்வனுஷ்டிதாத் ஸாத்குண்யேன
ஸம்பாதிதாதபி । ஸ்வதர்மே ஸ்திதஸ்ய நிதனம் மரணம் அபி ஶ்ரேய: பரதர்மே
ஸ்திதஸ்ய ஜீவிதாத் । கஸ்மாத்? பரதர்ம: பயாவஹ: நரகாதிலக்ஷணம் பயம்
ஆவஹதி இதி ॥ ௩௫ ॥

திரவிஷயத்தை மேற்கொண்டவன் முதலிலிருந்தே விருப்புவெறுப்புக்களுக்கு உட்ப
டக்கூடாது. ஏனெனில், எது புருஷனுடைய ப்ரகிருதியோ, அது விருப்புவெறுப்புக்
களை முன்னிட்டே தன் கார்யத்தில் (அப்)புருஷனைச் செலுத்துகின்றது; அப்பொழுது
தன் தருமத்தைக் கைவிடுதலும் பிறர் தருமத்தைக் கைக்கொள்ளலும் உண்டாகின்றன;
ஆனால், எப்பொழுது (ஒருவன்) விருப்புவெறுப்புக்களை அவற்றின் விரோதி (யான
விவேகபுத்தி)யினால் தடுத்தாளுகின்றானோ, அப்பொழுது (அப்)புருஷன் சாஸ்திர
த்தில் கருத்துள்ளவனாகவே ஆகிறானேயன்றிப் பிரகிருதிக்கு வசமாவதில்லை. வழியில்
திருடர்கள்போல, அவை [விருப்புவெறுப்புக்கள்] இப்புருஷனுக்கு நல்வழிக்கு இடை
யூறு செய்வனவாதலால், அவ்விருப்புவெறுப்புக்கட்கு வசமாகக்கூடாது. (சாஸ்திரீ
யமான விவேகபுத்தியினால், நல்லனவற்றை எண்ணிச்செய்தலும், தீயனவற்றை எண்
ணித்தவிர்தலும் கூடும் என்பது, தேர்ந்த கருத்து.) (௩௪)

இனி, விருப்புவெறுப்புக்களால் தூண்டப்பட்டவன், "பிறருடைய தருமமும்
தருமமாதலால் செய்யத்தக்கதுதான்" எனச் சாஸ்திரவிஷயத்தை வேறுவிதமாக[மா
றுக]க் கொள்கிறான் ; அது சரியன்று:

௩௫. நன்கு அநுஷ்டிக்கப்பட்டதான பிறருடைய தருமத்தைக்காட்டிலும் குணமில்லாத[நன்கு அநுஷ்டிக்கப்படாத]தன் தருமம் மேலானது ; தன் தருமத்திலே சாதல் நல்லது ; பிறருடைய தருமம் அபாயத்தை விளைப்பது.

செவ்வையாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டதான பிறருடைய தர்மத்தைக்காட்டிலும்
சொந்த தருமமானது குறைவாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டாலும் மேலானது. பிறருடைய
தருமத்திலிருந்து வாழ்வதைக்காட்டிலும் சொந்த தருமத்திலிருந்து சாதலும் நல்ல
தாம்.—எதனால்?—பிறருடைய தருமமானது நரகம்முதலான அபாயத்தை விளைக்
கின்றது என்பதனால் என்க. (௩௫)

யத்யபி அனர்த்தமூலம் ‘த்யாயதோ விஷயான்’ ‘ராகத்வேஷௌ ஹ்யஸ்ய பரிபந்தினௌ’ இதி ச உக்தம்; விக்ஷிப்தம் அனவதாரிதம் ச யத் உக்தம் தத் ஸங்க்ஷிப்தம் நிஶ்சிதம் ச இதமேவ இதி ஜ்ஞாதுமிச்சன் அர்ஜுன உவாச, ஜ்ஞாதே ஹி தஸ்மின் தது³ச்சே²தா³ய யத்னம் குர்யாம் இதி—

அர்ஜுன உவாச ॥

௩௬. அத² கேன ப்ரயுக்தோऽயம் பாபம் சரதி பூருஷ: ।
அனிச்ச²ன்னபி வார்ஷ்ணேய ப³லாதி³வ நியோஜித: ॥

அத² கேன ஹேதுபூ⁴தேன ப்ரயுக்த: ஸன் ராஜ்ஞா இவ ப்⁴ருத்ய: அயம் பாபம் கர்ம சரதி ஆசரதி பூருஷ: புருஷ: ஸ்வயம் அனிச்ச²ன்னபி ஹே வார்ஷ்ணேய வ்ருஷ்ணிகுலப்ரஸூத ப³லாதி³வ நியோஜித: ராஜ்ஞா இவ இதி உக்தோ த்³ருஷ்டாந்த: ॥ ௩௬ ॥

ஶ்ருணு த்வம் தம் வைரிணம் ஸர்வானர்த²கரம் யம் த்வம் ப்ருச்ச²ஸி இதி ப⁴க³வான் உவாச—

“ஐஶ்வர்யஸ்ய ஸமக்³ரஸ்ய வீர்யஸ்ய யஶஸ: ஶ்ரிய: ।
வைராக்³யஸ்யாத² மோக்ஷஸ்ய ஷண்ணாம் ப⁴க³ இதீரணா ॥”

ஐஶ்வர்யாதி³ஷட்கம் யஸ்மின் வாஸுதே³வே நித்யமப்ரதிப³த்³த⁴த்வேன ஸாமக்³ர்யேண ச வர்ததே—

மனிதனுக்கு ஆசை சத்துரு.

“விஷயங்களை” (உ - ௬உ)என்ற(சுலோகத்)திலும், “விருப்புவெறுப்புக்கள்” (௩ - ௩௪)என்ற (சுலோகத்)திலும் கெடுதிக்கு மூலம் கூறப்பட்டது. ஆயினும், பலஇடங்களில் சிதறிக்கிடப்பதும், நன்றாகத் தெரியாமலிருப்பதுமான (கீழ்க்)கூறிய(விஷயத்)தை இதுதான் என்று சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் அறியக்கருதி, “அதனை [கெடுதியின் மூலத்தை] அறிந்தாலன்றோ, அதனை அறுத்தற்கு முயற்சிசெய்வேன்” என்று அர்ஜுனன் கூறலானான்:

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான்:

௩௬. வார்ஷ்ணேய! இனி, இப்புருஷன் இஷ்டமில்லாமலிருந்தாலும், வலியஏவப்பட்டவன்போல, எதனால் தூண்டப்பட்டுப் பாவத்தைச் செய்கிறான்?

தூண்டப்பட்டு - அரசனால் ஏவப்பட்ட வேலைக்காரன்போல. வார்ஷ்ணேயன் - வ்ருஷ்ணிகுலத்திற் பிறந்தவன். அரசனால் தூண்டப்பட்டவன்போல என்னும் திருஷ்டாந்தம் (இஷ்டமில்லாமலே தொழிலைச்செய்தற்குக்) கூறப்பட்டது. (௩௬)

“நீ எதனை(ப்பற்றி என்னை)க் கேட்கின்றனையோ, அதனை(அதாவது,) ஸகல அநர்த்தங்களையும் செய்கின்ற (அச்)சத்துருவை(க் கூறுகிறேன்); கேள்:” என்று பகவான் கூறலானார்:

ஐச்வர்யம்முதலிய ஆறும் எந்த வாஸுதேவனிடத்து எப்பொழுதும் தடையில்லாது முழுதும் இருக்கின்றனவோ, எவனுக்கு (ஜகத்தின்)உற்பத்தி முதலானவற்றைப்பற்றிய விசேஷஅறிவும் உள்ளதோ, அந்த வாஸுதேவனுக்குப் பகவான் என்று

"உத்பத்திம் ப்ரளயம் சைவ பூதாநாமாகதிம் கதிம் |
வேத்தி வித்யாமவித்யாம் ச ஸ வாச்யோ பகவாநிதி ||"

உத்பத்த்யாதிவிஷயம் ச விஜ்ஞாநம் யஸ்ய ஸ வாஸுதேவ: வாச்ய: பகவாந் இதி—

ஸ்ரீபகவாநுவாச ||

௩௭. காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ: ரஜோகுணஸமுத்பவ: |
மஹாஶநோ மஹாபாப்மா வித்த்யேநமிஹ வைரிணம் ||

காம ஏஷ: ஸர்வலோகஶத்ரு: யந்நிமித்தா ஸர்வாநர்த்தப்ராப்தி: ப்ராணி-நாம் | ஸ ஏஷ காம: ப்ரதிஹத: கேநாபி க்ரோதாத்மநா பரிணமதே | அத: க்ரோத: அபி ஏஷ ஏவ | ரஜோகுணஸமுத்பவ: ரஜஸ்த்வ குணஸ்த ரஜோ-குண: ஸமுத்பவ: யஸ்ய ஸ: காம: ரஜோகுணஸமுத்பவ: | ரஜோகுணஸ்ய வா ஸமுத்பவ:; காம: ஹி உத்பூத: ரஜ: ப்ரவர்த்தயதி ப்ரவர்த்தய-தி; "த்ருஷ்ணயா ஹி அஹம் காரித:" இதி ஹ்யபிவிஹிதாநாம் ரஜ:காயேஷு ஸேவாதிஷு ப்ரவ்ருத்தாநாம் ப்ரலாப: ஶ்ரூயதே | மஹாஶந: மஹத் அஶநம் அஸ்ய இதி மஹா-ஶந:; அத ஏவ மஹாபாப்மா | காமேந ஹி ப்ரேரித: ஜந்து: பாபம் கரோதி| அத: வித்தி ஏநம் காமம் இஹ ஸம்ஸாரே வைரிணம் || ௩௭ ||

பெயர். (அவ்வாறே,) "நிறைந்த ஐச்வர்யமும் [ஆளுந்தன்மையும்], வீர்யமும், புகழும், திருவும்[செல்வம், அழகு முதலாயினவும்], வைராக்கியமும், மோக்ஷமுமாகிய ஆறுக்கு 'பகம்' என்று பெயர்" (வி-ஸு-௫-௭௪), "பூதங்களுடைய உற்பத்தியையும் அழிவையும், வருதலையும், போதலையும், ஞானத்தையும், அஜ்ஞானத்தையும் அறிகிறவர் 'பகவான்' என்று சொல்லுதற்கு உரியவர்"(வி-ஸு-௫-௭௮) (என வருவனவற்றைக் காண்க).

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுற்றார் :

௩௭. **இது காமம் : இது(வே) கோபம் : (இதுவே) ரஜோகுணத்தினின்று உண்டாவது : பெருந்தீனியுடையது : மிகப்பொல்லாதது : நீ இங்கே இதனைச் சத்துருவாகத் தெரிந்துகொள்.**

எது காரணமாகப் பிராணிகட்கு ஸகல அனர்த்தங்களும் வருகின்றனவோ? (அது,) உலகமனைத்திற்கும் சத்துருவான இக்காமமே(தான்). அத்தகைய இக்காமம், (எதோ)ஒருகாரணத்தால் தடுக்கப்பட்டுக் கோபமாக மாறுகின்றது. ஆதலால், கோபமும் இதுவே. காமம்,ரஜஸ்என்னும் குணத்தினின்றுஉண்டாவது;அல்லது,(அது) ரஜோகுணம் உண்டாதற்குக் காரணம். ஏனெனில்,காமம் உண்டானவுடன் ரஜோகுணத்தைத் தலையெடுக்கச்செய்து ஒருவனை (ஒருகார்யத்திற்) செலுத்துகின்றது. ரஜோகுணத்தின் தொழிலான அடிமைத்தனம் முதலியவற்றை மேற்கொண்டு வருந்துகிறவர்கள் "ஆசையாலன்றோ நான் (அடிமைத்தொழிலைச்) செய்யும்படி பண்ணப்படுகிறேன்" என்று புலம்புதலைக் கேட்கிறோம். (காமம்) பெருந்தீனி யுடையது; ஆதலால், மிகப்பொல்லாதது. பிராணியானது காமத்தினால் தூண்டப்பட்டன்றோ, பாவத்தைச் செய்கின்றது. ஆகவே, இந்த ஸம்ஸாரத்திலே இக்காமத்தைச் சத்துருவாகத் தெரிந்துகொள். (௩௭)

கதம் வைரீ? இதி த்ருஷ்டாந்தை: ப்ரத்யாயயதி—

௩௮. தூமேநாவ்ரியதே வஹ்நிர்யதா(அ)(அ)தர்ஶோ மலேந ச ।
யதோல்பேநாவ்ருதோ கர்பஸ்ததா தேநேதமாவ்ருதம் ॥

தூமேந ஸஹஜேந ஆவ்ரியதே வஹ்நி: ப்ரகாஶாத்மக: அப்ரகாஶாத்மகேந, யதா வா ஆதர்ஶோ மலேந ச, யதா உல்பேந ச ஜராயுணா கர்பவேஷ்டநேந ஆவ்ருத: ஸம்வ்ருத: கர்ப: ததா தேந இதம் ஆவ்ருதம் ॥ ௩௮ ॥

கிம் புந: தத் இதம் ஶப்தவாச்யம் யத் காமேந ஆவ்ருதம் இதி? உச்யதே—

௩௯. ஆவ்ருதம் ஜ்ஞாநமேதேந ஜ்ஞாநிநோ நித்யவைரிணா ।
காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்பூரேணாநலேந ச ॥

ஆவ்ருதம் ஏதேந ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிந: நித்யவைரிணா, ஜ்ஞாநீ ஹி பூர்வமேவ ஜாநாதி "அநேந அஹம் அநர்தே ப்ரயுக்த:" இதி । து:கீ ச பவதி நித்யமேவ । தேந அஸௌ ஜ்ஞாநிந: நித்யவைரீ, ந து மூர்கஸ்ய । ஸ ஹி காமம் த்ருஷ்ணாகாலே மித்ரமிவ பஶ்யந் தத்கார்யே து:கே ப்ராப்தே ஜாநாதி "த்ருஷ்ணயா அஹம் து:கித்வம் ஆபாதித:" இதி, ந பூர்வமேவ । அத: ஜ்ஞாநிந ஏவ நித்யவைரீ । கிம்ரூபேண? காமரூபேண காம இச்சைவ

ஆசை, அறிவைச் சூழ்ந்துகொள்கின்றது.

'(அது) எவ்வாறு சத்துரு?' என்பதைத் திருஷ்டாந்தங்களால் மெய்ப்பிக்கிறார்:

௩௮. நெருப்புப் புகையாலும், கண்ணாடி அழுக்காலும் எவ்வாறு மூடப்படுகின்றனவோ, கருவானது பையினால் எவ்வாறு மூடப்படுகின்றதோ, அவ்வாறு அதனால் இது மூடப்படுகின்றது.

ஒளியாகிய தீயானது இருளாகிய உடன்பிறந்த புகையினால் சூழப்படுவது போலவும், கண்ணாடி அழுக்கினால் மறைக்கப்படுவதுபோலவும், கருவானது கர்ப்பப் பையினால், மூடப்படுவதுபோலவும் அதனால் இது மூடப்படுகின்றது. (௩௮)

ஆனால், '**இது**' என்ற சொல்லால் சொல்லப்படுவதும் காமத்தால் மூடப்பட்டிருப்பதுமாக எது உள்ளதோ, அது யாதென்பது?—(விடை) கூறப்படுகின்றது:

௩௯. ஞானிக்கு எப்பொழுதும்சத்துருவும், (விஷயநுகர்ச்சியால்) நிரம்பாததும், (அதிலே) திருப்திவாராததுமான காமமாகிய இதனால் அறிவு மூடுண்டுகிடக்கின்றது.

ஞானியானவன் "நான் இதனால் கெடுதியிலே தூண்டப்பட்டிருக்கின்றேன்" என்று (அக்கெடுதி வருதற்கு) முந்தியே அறிகிறான்; ஆதலால், எப்பொழுதுமே வருத்தப்படுகிறவனாகிறான். ஆகவே, இது எப்பொழுதும் சத்துருவென்பது ஞானிக்கேயன்றி மூடனுக்கு அன்று. ஏனெனில், அவன் [மூடன்] (ஒரு விஷயத்தை) ஆசைப்பட்டு அநுபவிக்கும் ஸமயத்திலே காமத்தைத் தோழன்போலப் பார்ப்பவனாய் அதன் தொழிலாகிய துன்பம் வந்தவிடத்து "நான் ஆசையினால் வருத்தப்படுகின்றவனாகச் செய்யப்பட்டேன்" என்று (பின்னால்) அறிகிறானேயன்றி முன்னமே (அறிகிறான்) இல்லை. ஆகவே, (இது) ஞானிக்கே எப்பொழுதும் சத்துரு என்க.— எவ்

𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍂𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍂𑌰𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌨𑌲𑍇𑌨 𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌲𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌲𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌚 ॥ ௩௯ ॥

𑌕𑌿𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌵𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌰𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯? 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌹, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿—

௪0. 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌏𑌤𑍈𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑌿 𑌏𑌷 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௪0 ॥

𑌯𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌮𑍍—

௪௧. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌿𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌦𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌿𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌏𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨-

---

வடிவினால்?— (விஷய நுகர்ச்சியால் பூர்த்தியாக)நிரப்பமுடியாததும், (விஷய நுகர்ச்சி இவ்வளவு)போது மென்பது இல்லாததுமான விருப்பம் என்னும் வடிவுள்ள காமமென்ற ரூபத்தால். (௩௯)

ஆசையின் இருப்பிடம்.

மற்று, அறிவை மறைப்பதனால் ஸகலஜனத்திற்கும் சத்துருவான காமத்தின் இருப்பிடம் யாது? என்று கவனிக்குமிடத்துக் கூறுகிறார்: ஏனெனில், சத்துருவின் இருப்பிடத்தை அறிந்தால், சத்துருவை எளிதாகக் கொல்லமுடியும் என்று—

௪0. **இந்திரியங்களும், மனமும், புத்தியும் இதனுடைய இருப்பிடம் எனப்படுகின்றன. இது இவற்றின்வழியாக அறிவை மறைத்துத், தேகியைப் பலவகையாக மயக்குகின்றது.**

இதனுடைய — காமத்தினுடைய. இவற்றின்வழியாக—இந்திரியங்கள்முதலான இருப்பிடத்தின் வழியாக. இது — காமம். (௪0)

ஆசையைக் கொல்லும் வழி.

எதனால் இப்படி(க் காமமானது இருக்கின்றதோ)—

௪௧. **அதனால், ஏ! பரதரிற் சிறந்தோனே! நீ முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு, சாஸ்திரஅறிவையும் அநுபவஅறிவையும் அழிக்கின்ற பொல்லாத இதனைக் கொன்றுவிடு.**

நீ (ஆசைகளைத் தடுப்பதற்கு)முந்தியே இந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு, தீமையான செய்கையையுடையதாய்ச் சாஸ்திரஅறிவையும் அநுபவஅறிவையும் அழிப்பதான இக்காமத்தைத் தூரத்தள்ளிவிடு: ஞானம் - சாஸ்திரத்தினின்றும், ஆசார்

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌵𑌬𑍋𑌧𑌃, 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃-𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌿𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௧ ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑌾-𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௪௨. 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌃 ॥

௪௩. 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌜𑌹𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾-𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍂𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾—𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।

யனிடத்தினின்றும் ஆத்மாமுதலானவற்றை உணர்தல். விஜ்ஞானம் - அப்பொருள்களைச் சிறப்பாக அநுபவித்தல். நன்மையைப் பெறுதற்குக் காரணமான அந்த ஞானவிஜ்ஞானங்கட்குக் கேடுசெய்கின்ற (காமத்)தை உன்னிடமிருந்து உதறித்தள்ளிவிடு என்பது பொருள். (௪௧)

"முதலில் இந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு, காமமாகிய சத்துருவைக் கொல்லு" என்று கூறப்பட்டது. அங்ஙனம், எங்கேநின்றுகொண்டு [யாரை அண்டினல்] காமத்தைக் கொல்வது என்பது ?—(அதனைக்) கூறுவோம் :

௪௨. (ஞானிகள்) இந்திரியங்களை மேலாகக் கூறுகிறார்கள் : இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் மனம் மேலானது : மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தியோ மேலானது : புத்தியைக்காட்டிலும் மேலானது எதுவோ, அது (ஆத்மா).

௪௩. உயர்தோள ! நீ இவ்வாறு புத்திக்குமேலானதை அறிந்து, மனத்தை மனத்தால் நிறுத்தி, வெல்லுதற்கு அரிதான காமமாகிய சத்துருவைக் கொல்லு.

ஸ்ரீ மகாபாரதத்திலே நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையாய், வ்யாஸர் அருளிச்செய்ததாய், பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்ம வித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதத்திலே கர்மயோகம் என்னும் மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றும்.

செவிமுதலிய இந்திரியங்கள் ஐந்து. வெளியிலே இருப்பதும் அளவிற்குஉட்பட்டதுமான ஸ்தூல [பருத்த] உடம்பை நோக்க, (அவை) நுண்மையாகவும் உள்ளேயிருப்பனவாகவும் வியாபகமாகவும் [அதிகத்தொழிலையுடையனவாகவும்] மற்றுமிவைபோன்றனவாகவும் இருப்பதைப் பார்த்து ஞானிகள் (அந்த இந்திரியங்களை அந்த

तथा—मनसः तु परा बुद्धिः निश्चयात्मिका । तथा—यः सर्वदृश्येभ्यो बुद्ध्यन्तेभ्यः अभ्यन्तरः, यं देहिनम् इन्द्रियादिभिः आश्रयैः युक्तः कामः ज्ञानावरणद्वारेण मोहयति इत्युक्तम्, बुद्धेः परतः तु सः । स बुद्धेः द्रष्टा परः आत्मा ॥ ४२ ॥

एवं बुद्धेः परम् आत्मानं बुद्ध्वा ज्ञात्वा संस्तभ्य आत्मानं स्वेनैव आत्मना संस्कृतेन मनसा सम्यक् समाधाय इत्यर्थः । जहि एनं शत्रुं हे महाबाहो कामरूपं दुरासदं दुःखेन आसदः आसादनं यस्य तं दुरासदं दुर्विज्ञेयानेकविशेषम् इति ॥ ४३ ॥

इति श्रीमद्भगवद्गीताभाष्ये तृतीयोऽध्यायः ॥

ஸ்தூல உடம்பினும்) மேலாகக் கூறுகிறார்கள். அவ்வண்ணமே, எண்ணமென்பதையும் வேற்றுமையென்பதையும் தன் வடிவாக உடைய மனம் இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மேலானது. அப்படியே, நிர்ணயவடிவமுள்ள புத்தியோ மனத்தைக்காட்டிலும் மேலானது. அவ்வாறே—எது, (உடம்புமுதல்) புத்திஉள்படக் காணப்படுகின்ற ஸகலத்திற்கும் அப்பால் உள்ளதோ, காமமானது இந்திரியங்கள் முதலானவற்றை இருப்பிடமாகக்கொண்டு, ஞானத்தை மறைத்து எந்தத்தேஹியை மயக்குகின்றது எனக் கூறப்பட்டதோ, அது புத்தியைக்காட்டிலுங்கூட மேலானது. புத்தியைப் பார்க்கும் பரமாத்மா அது. (௪௨)

புத்திக்குமேலான ஆத்மாவை நீ இவ்வாறுதெரிந்துகொண்டு, மனத்தை உன் மனத்தாலேயே அலையாது நன்கு நிறுத்தி, அதாவது - சுத்தமாகத்தெளிந்த மனத்தால் ஸமாதானப்படுத்தி,[1] காமமாகிய இச்சத்துருவைக் கொல்லு. (அது,) அறிதற்கு அரிய பலவிசேஷங்களை [பலபல ஸ்பாவத்தை] யுடைமையால், வெல்லுதற்கு அரியது. (௪௩)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் மூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

---

[1] மனஸ் ஸமாதானத்திற்குப், பரிசுத்தமாகத் தெளிந்த மனம் காரணம்.—(ஆ.)

चतुर्थोऽध्यायः ज्ञानयोगः ॥

योऽयं योगः अध्यायद्वयेन उक्तः ज्ञाननिष्ठालक्षणः ससंन्यासः कर्मयोगोपायः, यस्मिन् वेदार्थः परिसमाप्तः प्रवृत्तिलक्षणः निवृत्तिलक्षणश्च, गीतासु च सर्वासु अयमेव योगो विवक्षितः भगवता । अतः परिसमाप्तं वेदार्थं ज्ञानं तं वंशकथनेन स्तौति भगवान्—

श्रीभगवानुवाच ॥

१. इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययम् ।
विवस्वान् मनवे प्राह मनुरिक्ष्वाकवेऽब्रवीत् ॥

२. एवं परम्पराप्राप्तमिमं राजर्षयो विदुः ।
स कालेनेह महता योगो नष्टः परन्तप ॥

इमम् अध्यायद्वयेन उक्तं योगं विवस्वते आदित्याय सर्गादौ प्रोक्तवान् अहम्, जगत्परिपालयितॄणां क्षत्रियाणां बलाधानाय । तेन हि योगबलेन युक्ताः समर्था भवन्ति ब्रह्म परिरक्षितुम् । ब्रह्मक्षत्रे परिपालिते जगत् परिपालयितुम् अलम् । अव्ययम् अव्ययफल-

---

நான்காம் அத்தியாயம் : ஞானயோகம்.

ஞானயோகத்தின் வரலாறு.

கர்மயோகத்தை ஸாதநமாகக்கொண்டு, ஸந்யாஸத்தோடுகூடிநிற்கும் ஞான நிஷ்டையாகிய இந்த யாதொரு யோகமானது (முந்தின) இரண்டு அத்தியாயங்களால் சொல்லப்பட்டதோ, ப்ரவிருத்தியினால் உணரப்படும் (கர்மயோகமும்) நிவிருத்தியினால் உணரப்படும் (ஞானயோகமுமாகிய) வேதப்பொருளானது எதிலே முடிந்திருக்கின்றதோ, (அந்த) இதேயோகந்தான் கீதைமுழுவதிலும் பகவான் உபதேசிக்கக் கருதியது. ஆகவே, வேதத்திற்கூறிய பொருளை (அந்த ஞானயோகத்திலே) முடியப் பெற்றதாகக் கொண்டு, ஸ்ரீ பகவான் (அதனுடைய) ஸம்பிரதாயவரலாற்றைக் கூறி அதனைப் புகழ்கின்றார் :

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லலுற்றார் :

க. இந்த அழிவிலா யோகத்தை யான் விவஸ்வானுக்குக் கூறினேன் : விவஸ்வான் மநு(ப்ரஜாபதி)க்குக் கூறினன் : மநு இக்ஷ்வாகுவுக்குக் கூறினன்.

உ. இவ்வாறு பரம்பரையாகவந்த இதனை ராஜர்ஷிகள் அறிந்திருந்தார்கள். வெகுகாலமானமையால் பரந்தப ! இந்த யோகம் இப்பொழுது சிதைந்து போயிற்று.

உலகத்தைப் பாதுகாக்கும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு வலிமை உண்டாகும்பொருட்டு, (முந்தின) இரண்டு அத்தியாயங்களால் கூறிய இந்தயோகத்தை யான் (உலகத்தின்) சிருஷ்டித்தொடக்கத்தில் ஸூர்யனுக்குக் கூறினேன். அந்த யோகவலிமையையுடைய (க்ஷத்திரிய) ர்ன்றே பிராமணரைப் பாதுகாக்க வல்லவராகிறார். பிராமணரும் க்ஷத்திரியரும் பாதுகாக்கப்பட்டவழி, உலகத்தைப் பாதுகாக்கமுடியும். அழி

க்ஷம: । ந ஹி அஸ்ய யோகஸ்ய ஸம்யக்தர்சநநிஷ்டாலக்ஷணஸ்ய மோக்ஷாக்யம் ஃபலம் வ்யேதி । ஸ ச விவஸ்வாந் மநவே ப்ராஹ । மநு: இக்ஷ்வாகவே ஸ்வபுத்ராய பூர்வராஜாய அப்ரவீத் ॥ ௧ ॥

ஏவம் க்ஷத்ரியபரம்பராப்ராப்தம் இமம் ராஜர்ஷய: ராஜாநஶ் ச தே ருஷயஶ் ச ராஜர்ஷய: விது: இமம் யோகம் । ஸ யோக: காலேந இஹ மஹதா ஶ்ரோத்ருவைகுண்யாத் நஷ்ட: விச்சிந்நஸம்ப்ரதாய: ஸம்வ்ருத்த: । ஹே பரந்தப, ஶத்ரவ: விபக்ஷபூதா: பரா இதி உச்யந்தே, தாந் ஶௌர்யதேஜோபலாதிபி: தாபயதி இதி பரந்தப: ஶத்ருதாபந இத்யர்த்த: ॥ ௨ ॥

துர்பலாந் அஜிதேந்த்ரியாந் ப்ராப்ய நஷ்டம் யோகம் இமம் உபலக்ஷ்ய லோகம் ச அபுருஷார்த்தஸம்பந்திநம்—

௩. ஸ ஏவாயம் மயா தேऽத்ய யோக: ப்ரோக்த: புராதந: ।
ஸக்தோऽஸி மே ஸகா சேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேதது³த்தமம் ॥

ஸ ஏவ அயம் மயா தே தவாத்ய அத்ய யோக: ப்ரோக்த: புராதந:, பக்த: அஸி மே ஸகா ச அஸி இதி । ரஹஸ்யம் ஹி யஸ்மாத் ஏதத் உத்தமம் யோகோ ஜ்ஞாநம் இத்யர்த்த: ॥ ௩ ॥

பகவதா விப்ரதிஷித்தம் உக்தம் இதி மா பூத் கஸ்யசித் புத்தி: இதி பரிஹாராய சோத்யம் இவ குர்வந் அர்ஜுந உவாச—

விலாப்பயனை யுடையதாதலின் (இந்த யோகம்) அழிவிலாதது. உள்ளதை உள்ளபடி உணர்தலிலே ஊன்றிநிற்றலாகிய இ(ந்தயோகத்)தினுடைய மோக்ஷமென்னும் பயனானது, (ஒருபொழுதும்) அழிவுறுவதில்லையன்றே. அந்த விவஸ்வான் (இந்த யோகத்தை) மநுவுக்குக்கூறினன்: மநு, தனது புத்திரன் இக்ஷ்வாகுவாகிய(ஸூர்யவம்சத்து) முதல் அரசனுக்குக் கூறினன். [விவஸ்வான் - ஸூர்யன்.] (௧)

இவ்வாறு க்ஷத்திரிய பரம்பரையாக வந்த இந்த யோகத்தை ராஜர்ஷிகள் அறிந்திருந்தார்கள். ராஜர்ஷிகளென்பார் - அரசர்களாயும் ரிஷிகளாயும் இருப்பவர். (அத்தகையார் - ஜநகர், புரூரவஸ் முதலாயினோ ரென்க.) நீடித்தகாலமானமையால் அந்தயோகம் (வரவரத் தேய்ந்து) ஸம்பிரதாயம் இடைவிட்டுப்போனதாயிற்று. தனக்கு எதிரியாயுள்ளவர்கள் 'பரர்கள்' எனப்படுகிறார்கள். அவர்களை (த் தன்) பராக்கிரம ஒளியின் கிரணங்களால் எரிக்கிறவன் - பரந்தபன் : பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்வோன் என்றபடி. (௨)

இந்த யோகமானது, மனத்திடனில்லாதவராக இந்திரியங்களை அடக்காதவராக இருந்தவரைச் சார்ந்து சிதைந்திருக்கவும், (ஆகவே) உலகத்திற்குப் புருஷார்த்தம் கிட்டாதிருக்கவும் கண்டு,

௩. இந்தப் பழமையான அதேயோகமானது, நீ என்னுடைய பக்தனாகவும் தோழனாகவும் இருக்கிறாய் என உனக்கு என்னால் இன்று கூறப்பட்டது ; ஏனெனில், இது உயர்ந்த ரஹஸ்யம்.

இது - யோகம் : அதாவது, ஞானம். (௩)

பகவானுடைய அவதாரங்கள்.

பகவானாலே (ஒன்றற்கொன்று) விரோதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது என்ற எண்ணம் ஒருவர்க்கும் உண்டாகக்கூடாது என, (அவருடைய திருவாக்கிலே அத்தகைய விரோதத்தைப்) பரிகரித்தற்பொருட்டு ஆக்ஷேபம் செய்கிறவன்போல அர்ஜுனன் கூறலானான் :

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௪. 𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌪𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 । 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍌 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌯𑌾, 𑌯𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌮𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸 𑌏𑌵 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌅𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑌂𑌕𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌵𑌾𑌚, 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

௫. 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌵 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪 ॥

𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌵 𑌚 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌷𑍇, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌵𑌰𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑍇 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪 ॥ ௫ ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்ருன் :

௪. உங்களுடைய பிறப்புப் பிந்தினது ; ஸூர்யனுடைய பிறப்பு முந்தினது. (இப்படியிருக்க) நீங்கள் முதலில் (அந்த யோகத்தை அவனுக்கு) அருளிச்செய்தீர்கள் என்ற இதனை, நான் எவ்வாறு அறியலாகும் ?

உங்களுடைய பிறப்பு வஸுதேவருடைய வீட்டில் பிந்தி (உண்டா)னது ; ஸூர்யனுடைய பிறப்பு ஸ்ருஷ்டித்தொடக்கத்தில், (உங்களுடைய பிறப்பிற்கு) முந்தி (உண்டா)னது. ஆகவே, "நீங்கள் இந்தயோகத்தை முதலில் அருளிச்செய்தீர்கள் ; (அப்பொழுது) அருளிச்செய்தவரேயான நீங்களே இப்பொழுது எனக்கு (அதனை மறுபடியும்) அருளிச்செய்தவராக இருக்கிறீர்கள்" என, இதனை, (ஒன்ருேடொன்று) மாறுபடாத விஷயமாக நான் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய விதம் என்ன ? (௪)

"வாஸுதேவன் ஈச்வர னல்லன், முற்றுமுணர்ந்தோ னல்லன்" என மூடர்களுக்கு உண்டாகும் சங்கையைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு ஸ்ரீ பகவான் கூறலாயினர் : அர்ஜுனன் வினு அதன்பொருட்டாதலால்—

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லலுற்ருர் :

௫. அர்ஜுந ! உனக்கும் எனக்கும் பல பிறவிகள் சென்றுபோயின. அவற்றையெல்லாம் யான் அறிவேன் ; நீ அறியமாட்டாய் பரந்தப !

தரும அதர்மங்கள் முதலானவற்ருல் ஞானசக்தி தடைப்பட்டவனுதலின், நீ அவையெல்லாவற்றையும் அறியமாட்டாய். நானே, இயல்பாகவே நித்யனுய் சுத்தனுய் முக்தனுயிருத்தலால் மறைவில்லாத [தடைப்படாத] ஞானசக்தி யுடையேன் ; ஆதலின், யான் (அவற்றை) அறிவேன் (என்பது). (௫)

அப்பொழுது, நித்யராய் ஈச்வரராய் இருக்கின்ற உங்களுக்குத் தரும அதர்மங்கள் இல்லாதிருந்தும், பிறப்பென்பது எப்படி ?—கூறுவோம் :

௬. அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந் ।
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா ॥

அஜோऽபி ஜந்மரஹிதோऽபி ஸந், ததா அவ்யயாத்மா அக்ஷீணஜ்ஞாநஶக்திஸ்வபாவோऽபி ஸந், ததா பூதாநாம் ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தாநாம் ஈஶ்வர: ஈஶநஶீலோऽபி ஸந், ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாம் மம வைஷ்ணவீம் மாயாம் த்ரிகுணாத்மிகாம், யஸ்யா வஶே ஸர்வம் ஜகத் வர்ததே, யயா மோஹிதம் ஸத் ஸ்வம் வாஸுதேவம் ந ஜாநாதி, தாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாம் அதிஷ்டாய வஶீக்ருத்ய ஸம்பவாமி தேஹவாந் இவ ஜாத இவ ஆத்மமாயயா ஆத்மந: மாயயா, ந பரமார்த்ததோ லோகவத் ॥ ௬ ॥

தச்ச கதா கிமர்த்தம் சேதி? உச்யதே—

௭. யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத ।
அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாऽऽத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ॥

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநி: ஹாநி: வர்ணாஶ்ரமாதிலக்ஷணஸ்ய ப்ராணிநாம் அப்யுதயநி:ஶ்ரேயஸஸாதநஸ்ய பவதி பாரத, அப்யுத்தாநம் உத்பவ: அதர்மஸ்ய, ததா ஆத்மாநம் ஸ்ருஜாமி அஹம் மாயயா ॥ ௭ ॥

---

௬. பிறவாதவனுனாலும், குறைவிலாத்தன்மையனுனாலும், பூதங்களுக்கு ஈச்வரனுனாலும், (யான்) என் மாயையை வசப்படுத்திக்கொண்டு, என்மாயையினுல் பிறக்கின்றேன் [அவதரிக்கின்றேன்].

பிறப்பில்லாதவனுயினும், இன்னும் இயல்பாகவே குறைவிலா ஞானசக்தியுடையவனுயினும், மற்றும் ப்ரஹ்மாமுதல் புல்வரையிலுமுள்ள பூதங்களை (யெல்லாம்) ஆளுந்தன்மையனுயினும்,—இந்த உலகமெல்லாம் எதற்கு உட்பட்டிருக்கின்றதோ, (பின்னும் அது) எதனுல் மயக்கப்பட்டு வாஸுதேவனைத் தன் ஆத்மாவாக அறியவில்லையோ, அந்த ப்ரக்ருதியை (அதாவது,) விஷ்ணுவுக்கு உரியதும், முக்குணவடிவுமான என் மாயையை வசப்படுத்திக்கொண்டு, என்னுடைய மாயையினுலே உடம்பொடுநிற்பவன்போல, பிறந்தவன்போல யான் இருக்கின்றேன். (ஆனுல்,) உலகத்தாரைப்போல உண்மையாகவே (பிறக்கிறேன்) இல்லை. (௬)

பகவதவதாரத்தின் பிரயோஜனம்.

இனி, அப்பிறப்பு எப்பொழுது? எதற்கு? எ

௭. பாரத ! (உலகத்திலே) தருமத்திற்கு

மும் வரும்போதெல்லாம் யான் என்னைப் படைத்து

வர்ணத்தாலும், ஆச்ரமத்தாலும், மற்றும்

தாய், பிராணிகளின் செல்வத்திற்கும் உறுதியான

மாயிருக்கின்ற தருமத்திற்குக் குறைவும், அதர்ம

லாம் யான் என்னை மாயையினுல் படைத்துக்கெ

படுகின்றேன்].

𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ?—

௮. 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂, 𑌕𑌿𑌂𑌚, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍁𑌗𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌤𑌤𑍍—

௯. 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑍈𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥

𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌮𑍍 𑌇𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌏𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌿 𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥ ௯ ॥

𑌨 𑌏𑌷 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 ; 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 ? 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿—

௧௦. 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥

எதன்பொருட்டு ?—

௮. ***நல்லோரைப் பாதுகாத்தற்கும், தீயனசெய்வோரை முற்ற ஒழித்தற்கும், தருமத்தை நன்கு நாட்டுதற்கும் (யான்) யுகந்தோறும் அவதரிக்கின்றேன்.***

நல்லோர் - நல்வழிநிற்பவர். **தீயனசெய்வோர்** - பாவங்களாயினவற்றைச் செய்பவர். (௮)

அந்த

௯. **திவ்யமான என்னுடைய அவதாரத்தையும், செய்கையையும் எவன் இவ்வாறு உண்மையாய் அறிகிருனே, அவன் (தனது) உடலைவிட்டபின்பு மறுபிறப்பைப் பெறுவதில்லை ; அர்ஜுன ! அவன் என்னை அடைகிருன்.**

(மனிதர் சரீரம்போல) ப்ரகிருதியினலாகியதல்லாததாய் ஈச்வரனுக்கு(என்று) சிறக்க அமைவதான என்னுடைய அவதாரமானது மாயையினலாகிய தெனவும், (என்னுடைய) செய்கையானது நல்லோரைப் பாதுகாத்தல் முதலிய தெனவும் இப்படிக் கீழ்க்கூறியவாறு உள்ளது உள்ளபடி எவன் அறிகிருனே, அவன் இந்தத் தேகத்தைவிட்டவுடன் மறுபிறப்பை யடையான். அர்ஜுன ! அவன் என்னை அடைகிருன் : (ஸம்ஸாரத்தினின்று முற்றும்) விடுபடுகிருன். (௯)

ஞானயோகமொன்றுதான் முக்திக்கு ஸாதநம்.

இந்த மோக்ஷவழியானது இக்காலத்தில் தலைப்பட்டதன்று. எப்பொழுதெனின் ?—முற்காலத்திலுங்கூட,

௧௦. ***(பொருள்களிலே) ஆசை பயம் கோபம் இவை நீங்கியவர்களாய், என் மயமானவர்களாய், என்னைப் புகலடைந்தவராய், ஞானமாகிய தபஸினல் பரிசுத்தரான அநேகர்கள் என் தன்மையை அடையலானுர்கள்,***

वीतरागभयक्रोधाः रागश्च भयं च क्रोधश्च वीताः विगताः येभ्यः ते वीतरागभयक्रोधाः मन्मयाः ब्रह्मविदः ईश्वराभेददर्शिनः माम् एव च परमेश्वरम् उपाश्रिताः केवलज्ञाननिष्ठा इत्यर्थः। बहवः अनेके ज्ञानतपसा ज्ञानं च परमात्मविषयं तपः तेन ज्ञानतपसा पूताः परां शुद्धिं गताः सन्तः मद्भावम् ईश्वरभावं मोक्षम् आगताः समनुप्राप्ताः। इतरतपोनिरपेक्षा ज्ञाननिष्ठा इत्यस्य लिङ्गं 'ज्ञानतपसा' इति विशेषणम्॥ ௧0 ॥

तव तर्हि रागद्वेषौ स्तः, येन केभ्यश्चिदेव आत्मभावं प्रयच्छसि न सर्वेभ्यः इति; उच्यते—

௧௧. ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहम्।
मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः॥

ये यथा येन प्रकारेण येन प्रयोजनेन यत्फलार्थितया मां प्रपद्यन्ते तान् तथैव तत्फलदानेन भजामि अनुगृह्णामि अहम्, तेषां मोक्षं प्रति अनर्थित्वात्। न हि एकस्य मुमुक्षुत्वं फलार्थित्वं च युगपत् संभवति। अतः ये फलार्थिनः तान् फलदानेन, ये यथो-

---

என் மயமானவர்களாய் - ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவராய், (தமது ஆத்மாவுக்கும்) ஈச்வரனுக்கும் பேதமில்லையெனக் காண்பவராய். பரமேச்வரனான **என்னையே புகலடைந்தவராய்** - ஞானமொன்றிலேயே உறுதியாகநிற்பவராய் என்றபடி. பரமாத்மாவைப்பற்றிய ஞானமென்னும் தபஸினால் சிறந்த பரிசுத்தியைப் பெற்று என் தன்மையை = ஈச்வரன் நிலையை, மோக்ஷத்தை நன்கு அடையலானார்கள். ஞானநிஷ்டையானது, (முக்தியைக் கொடுக்கும் விஷயத்திலே தனக்கு உதவியாக) வேறோர் தபஸை வேண்டிநிற்காததாம் என்பதற்கு - '**ஞானமாகிய தபஸினால்**' என்னும் விசேஷணம் அறிகுறி. (௧0)

செல்வத்தையும், முக்தியையும் பகவான் தந்தருளுதல்.

அப்பொழுது உங்களுக்கு (ஒன்றினிடத்து) விருப்பும், (மற்றொன்றினிடத்து) வெறுப்பும் உண்டாம்; ஏனெனில், நீங்கள் ஆத்மநிலையைச் சிலர்க்குமாத்திரமேயன்றி எல்லோர்க்கும் தந்தருளுவதில்லை என்பது ?—(விடை) கூறுவோம் :

௧௧. எவர்கள் என்னை எவ்வாறு அடைகிறார்களோ, அவர்களை நான் அவ்வாறே அநுக்கிரஹிக்கிறேன். பார்த்த! மனிதர்கள் எவ்வாற்றாலும் என்வழியை அநுஸரிக்கிறார்கள்.

எவ்விதமாக எப்பிரயோஜனத்தோடு (அதாவது,) எப்பயனை வேண்டி எவர்கள் என்னை அடைகிறார்களோ, அவ்விதமாகவே அப்பயனை அளிப்பதனால் அவர்களை அநுக்கிரகிக்கிறேன்; அவர்கட்கு முக்தியிலே விருப்பமில்லையாதலின். (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விருப்பமுடைமையும், (இம்மை மறுமைப்) பயன்களிலே விருப்பமுடைமையும் ஒருவனுக்கு ஒருங்கே நிகழாதன்றோ. ஆதலால், எப்பயனை எவர்கள் வேண்டுகிறார்களோ, அப்பயனை அளிப்பதனால் அவர்களை (அநுக்கிரகிக்கின்றேன்);

𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌤𑍁 𑌅𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨, 𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨, 𑌤𑌥𑌾 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌭𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌭𑌜𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃— 𑌯𑌤𑍍𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇—𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 ॥ ௧௧ ॥

𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌵 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍁𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌫𑌲𑌦𑌾𑌨𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑌤𑌿 “𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍—

௧௨. 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾 ॥

ஆனால், எவர்கள் (சாஸ்திரத்திற்)கூறியபடி (ஸகலத்தையும்) செய்பவராய், (இம்மை மறுமைப்) பயன்களை வேண்டாதவராய், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புபவராய் (இருக்கின்றார்களோ), அவர்கட்கு ஞானத்தைக் கொடுத்து (அருளுகின்றேன்) : ஞானிகளாயும், துறவிகளாயும், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புபவராயும் இருப்பவர்கள் எவர்களோ, அவர்களை மோக்ஷமளிப்பதனால் (அருளுகின்றேன்) : அவ்வண்ணமே, துயருற்றவர்களைத் துயரத்தைப் போக்குவதனால் என இவ்வாறாக (அநுக்கிரகிக்கின்றேன்). எவர்கள் (என்னை) எவ்வாறு அடைகிறார்களோ, அவர்களை அவ்வாறே யான் அநுக்கிரகிக்கின்றேன் என்பது பொருள். மற்று, விருப்பினாலாவது, வெறுப்பினாலாவது, மருட்சியினாலாவது நான் ஒருவனையும் அநுக்கிரகிப்பதில்லை. எல்லா நிலையையும் உடையவனான [எங்கும் ஆத்மஸ்வரூபமாக வேயுள்ள] ஈச்வரனாகிய என்(னால் கூறப்பட்டுள்ள ஞானகர்ம)மார்க்கத்தை மனிதர்கள் எவ்வகையாலும் அநுஸரிக்கிறார்கள். எப்பயனை வேண்டி(அதற்குஏற்ப)எக்கர்மத்தைச்செய்ய உரியவராகி எவர்கள் முயற்சிசெய்கின்றார்களோ, (அப்பயனைப் பெறுதற்கு அத்தொழிலைச்செய்யும்) அவர்கள் 'மனிதர்கள்' எனப்படுகிறார்கள்[இங்கே 'மனிதர்கள்' என்பதற்கு - மநுஷ்யர்களும், (ராக்ஷஸன் குரங்கு யானை முதலிய) மற்றைப் பிராணிகளும் என்பது பொருள்.—ஆ.] (௧௧)

ஈச்வரனாகிய உங்களுக்கு ஆசை முதலியகுற்றங்கள் இல்லாமையால் (பிராணிகளை) ஈடேற்றவேண்டுமென்னும் விருப்பம் ஸகலப்பிராணிகள்மேலும் ஸமமாயுள்ளது : தாங்களோ எப்பயனையும் தந்தருளவல்லவர். (இவ்வாறுள்ள)வளவிலே, ஸகலரும் “ எல்லாம் வாஸுதேவனே ” என்னும் ஞானத்தினாலேயே (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்பியவராய் உங்களையே ஏன் அடைகிறார்களில்லை? எனில்,— அவ்விஷயத்திலே காரணங் (கூறுகிறேன்), கேள் :

௧௨. (தாம் செய்யும்) **கர்மங்களின் ஸித்தியை [பயன் கைகூடுதலை] விரும்புகிறவர்கள் இங்கே தேவதைகளை ஆராதிக்கிறார்கள் ; ஏனெனில், கர்மத்தினாலுண்டாகும் ஸித்தியானது மநுஷ்யலோகத்திலே விரைவாக ஆகின்றது.**

காங்க்ஷந்த: ப்ராரப்யமாணா: கர்மணாம் ஸித்திம் ஃபலஸித்திம் யஜந்த இஹ அஸ்மிந் லோகே தேவதா: இந்த்ராக்ந்யாத்யா:; 'அத யோ(அ)ந்யாம் தேவதாமுபாஸ்தே அந்யோ(அ)ஸாவந்யோ(அ)ஹமஸ்மீதி ந ஸ வேத யதா பஶு: ஏவம் ஸ தேவாநாம்' இதி ஶ்ருதே: | தேஷாம் ஹி நிஜதேவதாயாஜிநாம் ஃபலகாங்க்ஷிணாம் க்ஷிப்ரம் ஶீக்ரம் ஹி அஸ்மாத் மாநுஷே லோகே—மநுஷ்யலோகே ஹி ஶாஸ்த்ராதிகார: | 'க்ஷிப்ரம் மாநுஷே லோகே' இதி விஶேஷணாத் அந்யேஷ்வபி கர்மஃபலஸித்திம் ஸூசயதி பகவாந் | மநுஷ்யலோகே வர்ணாஶ்ரமாதிகர்மாதிகார: இதி விஶேஷ:—தேஷாம் ச வர்ணாஶ்ரமாதிகாரிணாம் கர்மணாம் ஃபலஸித்தி: பவதி கர்மஜா கர்மணோ ஜாதா || கஉ ||

மாநுஷ ஏவ லோகே வர்ணாஶ்ரமாதிகர்மாதிகார: ந அந்யேஷு லோகேஷு இதி நியம: கிந்நிமித்த இதி? அத வா—வர்ணாஶ்ரமாதிப்ரவிபாகோபேதா: மநுஷ்யா மம வர்த்ம அநுவர்த்தந்தே ஸர்வஶ இத்யுக்தம் | அஸ்மாத் கேந காரணாத் நியமேந தவைவ வர்த்ம அநுவர்த்தந்தே ந அந்யஸ்ய இதி? உச்யதே—

கங. சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகஶ: |
தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்த்தாரமவ்யயம் ||

இவ்வுலகத்திலே, (தாம் செய்யும்) கர்மங்களின் பயன் (தமக்குக்) கைகூடுதலை வேண்டுகிறவர்கள், இந்திரன் அக்நி முதலான தேவதைகளைத் தொழுகிறார்கள். (இதனை,) "இனி எவன் 'அவன் வேறு, நான் வேறு' எனக்கொண்டு வேறுதேவதையை உபாஸிக்கிறானோ, அவன்,—(மனிதர்கட்கு) ஆடுமாடுமுதலியன எப்படியோ, அப்படியே தேவதைகட்கு" (பி-க-ச-கo) என்னும் சுருதியினால் (அறிக). பயனை விரும்பி வேறு தேவதைகளைப் பூஜிப்பவராய், வர்ணத்திற்கும் ஆச்ரமத்திற்கும் உரித்தானவராய்,(ஆகவே அவ்வர்ணாச்ரமங்கட்குஏற்ப தம்தம்)கர்மத்தைச் செய்கின்ற அவர்கட்கு (அக்) கர்மத்தால் வரும் பயன் விரைவாகக் கைகூடுகின்றது.—சாஸ்திரத்தின் அதிகாரம் மனுஷ்யலோகத்திலேதான். "**மனுஷ்யலோகத்திலே விரைவாக**" என்னும் விசேஷணத்தால், மற்றைய லோகங்களிலும் கர்மத்தின்பயன் கைகூடுதலைப் பகவான் எடுத்துக்காட்டுகிறார். மனுஷ்யலோகத்திலே வர்ணம் ஆச்ரமம் முதலானவற்றிற்கேற்ப கர்மத்திலே அதிகாரம் என்பது, (இவ்வுலகத்திற்கும் மற்றைய உலகங்களுக்குமுள்ள) வேறுபாடு. (கஉ)

ஜாதிஎன்பது மனுஷ்யலோகத்திலே பகவானால் நியமிக்கப்பட்ட ஒழுங்கு.

"மனுஷ்யலோகத்திலேதான் வர்ணம் ஆச்ரமம் முதலானவற்றிற்கு ஏற்ப கர்மத்திலே அதிகாரம்; மற்றைய லோகங்களில் (இவ்வாறு) இல்லை" என்னும் நியமம் எதனாலாகியது என்பது?—அல்லது, "வர்ணம் ஆச்ரமம் முதலிய வேறுபாட்டையுடைய மனிதர்கள் எவ்வகையாலும் என் வழியை அநுஸரிக்கிறார்கள் என்று (கீழ்க்)கூறப்பட்டதே. (அவர்கள்) எக்காரணத்தால் உம்முடைய வழியையேயன்றி வேறொருத்தனுடைய (வழியை) அநுஸரிப்பதில்லை" என்பது? (விடை) கூறுவோம் :

கங. நான்கு ஜாதியும், குணம் கர்மம் என்றவற்றின் பலவகையான அளவிற்குத்தக்கபடி என்னால் படைக்கப்பட்டது. (யான்) அதனைச் செய்தவனாயினும், (அதனைச்) செய்யாதவனாக நிர்விகாரியாக இருக்கிறேன் என்று என்னை நீ அறியக்கடவாய்.

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌏𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 “𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃, 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌶𑍍𑌚 । 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂𑌸𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 ‘𑌶𑌮𑍋 𑌦𑌮𑌃 𑌤𑌪𑌃’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿, 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿, 𑌤𑌮𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿, 𑌰𑌜𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌇𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁, 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌨𑍍𑌤! 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌸𑍇, 𑌅𑌤𑌃 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇— 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 ॥ ௧௩ ॥

நான்கேயான ஜாதியானது, குணத்தின் பலவிதமான [ஏற்றத்தாழ்ச்சியான] அளவிற்குத் தக்கபடியும், (அவ்வாறே) கர்மத்தின் பலவிதமான அளவிற்குத் தக்கபடியும் ஈச்வரனுகிய என்னுல் அமைக்கப்பட்டது. (இதனை,) "ப்ராஹ்மணன் இதனுடைய முக மானுன்" (ருக் - ௧0 - ௬0) என்பதுமுதலான சுருதியினுல் (அறிக). குணங்கள் - ஸத்துவம், ராஜஸ், தமஸ் என்பன. அவற்றுள் [அந்த நான்கு வர்ணங்களுள்], ஸாத்விகனை (அதாவது) ஸத்துவகுணத்தை முதன்மையாகவுடைய ப்ராஹ்மணனுக்குச் சாந்தம் அடக்கம் தவம் என்பன முதலானவை, (உரிய) கர்மங்கள் (௧அ - ௪௨). ஸத்துவகுணத்தைத் துணையாகப் பெற்றுள்ள ரஜோகுணத்தை முதன்மையாகவுடைய க்ஷத்திரியனுக்கு சௌர்யம் பராக்கிரமம் முதலியவை (உரிய) கர்மங்கள் (௧அ - ௪௩). தமோகுணத்தைத் துணையாகப்பெற்றுள்ள ரஜோகுணத்தை முதன்மையாகவுடைய வைச்யனுக்கு வேளாண்மைமுதலியன (உரிய) கர்மங்கள் (௧அ - ௪௪). ரஜோகுணத்தைத் துணையாய்ப்பெற்றுள்ள தமோகுணத்தை முதன்மையாகவுடைய சூத்திரனுக்கு (உரியது) ஊழியம் என்னும் ஒரேகர்மந்தான் (௧அ-௪௪) என இவ்வாறு குணம் கர்மம் என்றவற்றின் பலவிதமான அளவிற்கேற்ப நான்கு வர்ணமும் என்னுல் படைக்கப்பட்டது என்பது பொருள். பிரஸித்தமான இந்த நான்குஜாதியும் மற்றையஉலகங்களில் இல்லை; ஆதலால்தான் "மனுஷ்யலோகத்திலே" (௪ - ௧௨) என்னும் விசேஷணம்.

(ஆக்ஷேபம்):—"ஆ! அப்பொழுது, நான்குவர்ணத்தையும் படைத்தல் முதலிய தொழில்கட்கு (நீங்கள்) கர்த்தாவாதலால், அதன்பயன் (உமக்கே) வந்துசேரும். ஆகவே நீங்கள் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) என்றும் விடுபட்டவராகவும், என்றும் ஈச்வரராகவும் ஆகமாட்டீர்கள் என்பது?

(ஸமாதாநம்):—(விடை) கூறுவோம்:—மாயையின் வ்யவஹாரத்தால் (யான்) அந்தத்தொழிலுக்குக் கர்த்தாவாக இருந்தாலும், உண்மையாக அகர்த்தாவாதலால் நான் ஸம்ஸாரத்திற்கு உட்படாதவன் என்று தெரிந்துகொள். (௧௩)

येषां तु कर्मणां कर्तारं मां मन्यसे परमार्थतः तेषाम् अकर्ता एव अहम्, यतः—

१४. न मां कर्माणि लिम्पन्ति न मे कर्मफले स्पृहा ।
इति मां योऽभिजानाति कर्मभिर्न स बध्यते ॥

न मां तानि कर्माणि लिम्पन्ति देहाद्यारम्भकत्वेन, अहंकाराभावात् । न च तेषां कर्मणां फलेषु मे स्पृहा तृष्णा । येषां तु संसारिणाम् "अहं कर्ता" इत्यभिमानः कर्मसु, स्पृहा च तत्फलेषु, तान् कर्माणि लिम्पन्ति इति युक्तम्, तदभावात् न मां कर्माणि लिम्पन्ति । इति एवं यः अन्योऽपि माम् आत्मत्वेन अभिजानाति "न अहं कर्ता, न मे कर्मफले स्पृहा" इति स कर्मभिः न बध्यते, तस्यापि न देहाद्यारम्भकाणि कर्माणि भवन्ति इत्यर्थः ॥ १४ ॥

"न अहं कर्ता, न मे कर्मफले स्पृहा" इति—

१५. एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ।
कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतम् ॥

एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैः अपि अतिक्रान्तैः मुमुक्षुभिः । कुरु तेन कर्मैव, न तूष्णीम् आसनम्, नापि संन्यासः

பற்றற்றுச் செய்யும் கர்மமானது ஒருவனைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை.

மற்று, நீ என்னை எந்தத் தொழில்கட்குக் கர்த்தாவாக நினைக்கின்றனையோ அவற்றிற்கு யான் உண்மையாகவே அகர்த்தாதான்; ஏனெனில்,

௧௪. "கர்மங்கள் என்னைப் பற்றுவதில்லை: கர்மத்தின் பயனிலே எனக்கு ஆசை இல்லை" என எவன் என்னை அறிகிருனே, அவன் கர்மங்களால் கட்டப்படுவதில்லை.

(எனக்கு) அகங்காரமின்மையால், அந்தக்கர்மங்கள் (எனக்கு) உடம்பு முதலியவற்றை உண்டாக்கி என்னைப் பற்றுவதில்லை; அக்கர்மங்களின் பயன்களிலே எனக்கு ஆசையும் இல்லை. ஆனால், ஸம்ஸாரிகளான [உலகவாழ்க்கையில் பற்றுக்கொண்ட] எவர்கட்குக் கர்மங்களிலே "நான் கர்த்தா" என்ற எண்ணமும், அவற்றின் பயன்களிலே ஆசையும் உள்ளனவோ, அவர்களைக் கர்மங்கள் பற்றுகின்றன என்பது ஏற்கும். அவை (எனக்கு) இல்லாததனுல், கர்மங்கள் என்னைப் பற்றமாட்டா. "நான் கர்த்தா இல்லை, எனக்குக் கர்மத்தின் பயனிலெ ஆசை இல்லை" என இவ்வாருக அறிகிறவன் வேறு எவனுனுலும் ஆகுக; அவன் கர்மங்களால் கட்டப்படுவதில்லை: அவனுக்குங்கூடச் சரீரம்முதலானவற்றை உண்டாக்கும் கர்மங்கள் இல்லை என்பது பொருள். (௧௪)

"நான் கர்த்தா இல்லை, எனக்குக் கர்மத்தின் பயனிலே ஆசை இல்லை" என

௧௫. இவ்வாருக அறிந்து, (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபடவிரும்பிய முன்னேர்களாலும் கர்மமானது செய்யப்பட்டது. ஆதலால், முந்தின பண்டைக்காலத்தில் முன்னேர்களால் செய்யப்பட்ட கர்மத்தையே நீ செய்யக்கடவாய்.

(ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபடவிரும்பிய முன்னேர்களாலும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டமையால், நீ கர்மத்தையே செய்யவேண்டுமேயன்றி மௌனமாக உட்கார்ந்திரு

कर्तव्यः, तस्मात् त्वं पूर्वैरपि अनुष्ठितत्वात्, यदि अज्ञः तदा आत्मशुद्ध्यर्थं, तत्त्वविच्चेत् लोकसंग्रहार्थं, पूर्वैः जनकादिभिः पूर्वतरं कृतं न अधुना कृतं निर्वर्तितम् ॥ ௧௫ ॥

तत्र कर्म चेत् कर्तव्यं त्वद्वचनादेव करोम्यहम् । किं विशेषितेन 'पूर्वैः पूर्वतरं कृतम्' इति? उच्यते— यस्मात् महत् वैषम्यं कर्मणि । कथम्?—

௧௬. किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः ।
तत्ते कर्म प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात् ॥

किं कर्म किं च अकर्म इति कवयः मेधाविनः अपि अत्र कर्मादिविषये मोहिताः मोहं गताः । तत् ते तुभ्यम् अहं कर्म अकर्म च प्रवक्ष्यामि यत् ज्ञात्वा विदित्वा कर्मादि मोक्ष्यसे अशुभात् संसारात् ॥ ௧௬ ॥

न च एतत् त्वया मन्तव्यम्—कर्म नाम देहादिचेष्टा लोकप्रसिद्धम्, अकर्म नाम तदक्रिया तूष्णीमासनम्; किं तत्र बोद्धव्यम् इति? कस्मात्? उच்यते—

த்தலேயாவது, (கர்மங்களைத்) துறந்திடுதலேயாவது செய்யக்கூடாது. நீ அஜ்ஞானியானல், அப்பொழுது சித்தசுத்திக்காக(க் கர்மத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும்); நீ உண்மைஉணர்ந்தோனுனல், உலகத்தை நல்வழிநிறுத்த(க் கர்மத்தை அநுஷ்டிக்க வேண்டும். அன்றியும், அக்கர்மமானது) மிகப்பழைய காலத்திலே ஜநகாதியரான முன்னேர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்ததேயன்றி இப்பொழுது (புதிதாக) அநுஷ்டிக்கப்பட்டதன்று. (கரு)

கர்மம் இன்னது, அகர்மம் இன்னது என்பது.

இ(ம் மநுஷ்யலோகத்)திலே கர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றல், நீங்கள் சொல்வதனாலேயே நான் (அதனைச்) செய்வேன். (ஆகவே, அங்ஙனம்) "முன்னேர்களாலே மிகப்பழைய காலத்திலே செய்யப்பட்டது" என்று சிறப்பித்துக்கூறியதனல் என்ன என்பது? — கூறுவோம்: ஏனெனில், கர்மத்(தை அறியும் விஷயத்)திலே அதிக அருமை இருக்கின்றது.—எப்படி?—

கசு. கர்மமென்பது என்ன? அகர்மமென்பது என்ன? என்றஇதிலே, அறிவுடையோரும் மயங்கிவிட்டார்கள். நீ எதனை அறிந்து, தீமையினின்றும் விடுவிக்கப்படுவாயோ, அந்தக் கர்மத்தையும் அகர்மத்தையும் யான் உனக்கு உபதேசிப்பேன்.

இவ்விஷயத்திலே அறிவுள்ளவருங்கூட மயக்கமடைந்துள்ளார். ஆகவே, யான் உனக்குக் கர்மத்தையும் அகர்மத்தையும் (அவை இன்னவை யென்று) விரித்துக் கூறுவேன். நீ கர்மம்முதலான எவற்றை அறிந்து ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுவிக்கப்படுவாயோ, (அவற்றை விவரமாகச் சொல்வேன்). (கசு)

கர்மமென்பது, உடம்புமுதலியவற்றின் அசைவு; அகர்மமென்பது, அவற்றின் தொழிலின்மை. உலகத்திலே (இவை யாவர்க்கும்) தெரிந்தவை. (ஆகவே,) அதில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதென்ன? [ஒன்றும் இல்லை]—என்று நீ இவ்வாறு கொள்ளவும் கூடாது.—ஏன்?—கூறுவோம்:

१७. कर्मणो ह्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ।
अकर्मणश्च बोद्धव्यं गहना कर्मणो गतिः ॥

कर्मणः शास्त्रविहितस्य हि यस्मादपि अस्ति बोद्धव्यम्, बोद्ध-
व्यं च अस्त्येव विकर्मणः प्रतिषिद्धस्य, तथा अकर्मणश्च तूष्णींभावस्य
बोद्धव्यम् अस्ति इति त्रिष्वपि अध्याहारः कर्तव्यः । यस्मात् गहना
विषमा दुर्ज्ञेया—कर्मण इति उपलक्षणार्थं कर्मादीनाम्—कर्माकर्म-
विकर्मणां गतिः याथात्म्यं तत्त्वम् इत्यर्थः ॥ १७ ॥
किं पुनः तत्त्वं कर्मादेः यत् बोद्धव्यं वक्ष्यामि इति प्रतिज्ञातम्?
उच्यते—

१८. कर्मण्यकर्म यः पश्येदकर्मणि च कर्म यः ।
स बुद्धिमान्मनुष्येषु स युक्तः कृत्स्नकर्मकृत् ॥

कर्मणि, क्रियते इति कर्म व्यापारमात्रम्, तस्मिन् कर्मणि अक-
र्म कर्माभावं यः पश्येत्, अकर्मणि च कर्माभावे कर्तृतन्त्रत्वात् प्रवृ-

---

கஎ. ஏனெனில், கர்மத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது உண்டு :
விகர்மத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது உண்டு : அகர்மத்தைப்பற்றியும்
தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது உண்டு. கர்மத்தின் போக்கானது அறிதற்கு அரியது.
[விகர்மம் - விலக்கப்பட்ட கர்மம். அகர்மம் - ஒன்றுஞ்செய்யாது சும்மாஇருத்தல்.]

ஏனெனில், சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொ
ள்ளவேண்டியது இருக்கின்றது : விலக்கப்பட்ட விகர்மத்தைப்பற்றித் தெரிந்துகொ
ள்ளவேண்டியதும் இருக்கவேஇருக்கின்றது. அவ்வாறே, மௌனமாயிருத்தலாகிய
அகர்மத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது இருக்கின்றது. ஏனெனில்,
கர்மம் விகர்மம் அகர்மம் என்றவற்றின் போக்கானது=உள்ளது உள்ளபடியான தன்
மையானது, அதாவது,(அவற்றின்)உண்மை கஷ்டமானது, அறிதற்குஅரிதானது.—
“இருக்கின்றது” என்பதை மூன்றி(டங்களி)லும் வருவித்துக்கொள்க. “கர்மத்
தின்” என்பது, கர்மம் முதலானவற்றின் உபலக்ஷணத்திற்காக. (உபலக்ஷணம் - ஒரு
சொல், தன்னோடு தன் இனங்களையும் கொள்ளுதற்கு உரியதாய்நிற்றல். சோற்றை
உண்டான் என்றால் - அதனோடு கறிமுதலியவற்றையும் தின்றான் என்பது கூறாமலே
அமைதலால், சோறு என்னும் சொல் - மற்றைக் கறிமுதலிய தன் இனங்களையும்
கொள்ளுதற்கு உரியதாய்நிற்றல் காண்க.) (கஎ)

ஆனால், “(கர்மஅகர்மங்களைப்பற்றித்) தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதைக் கூறு
வேன்” என்று (நீங்கள்) மேற்கொண்டுள்ள (அக்) கர்மம்முதலானவற்றின் உண்மை
என்ன? —கூறுவோம் :

கஅ. எவன் கர்மத்திலே அகர்மத்தைக் காணக்கூடுமோ, எவன் அகர்மத்தி
லும் கர்மத்தைக் காணக்கூடுமோ, அவன், மனிதர்களுள் அறிவுள்ளவன் ; அவன்
(ஞானநிஷ்டையைக்) கூடினவன், கர்மங்களெல்லாவற்றையும் செய்தவன்.

செய்யப்படுகிறதென்பது - செய்கை, கர்மம், தொழில் பொது [செல்லல்,
நிற்றல், நினைத்தல்முதலிய எல்லாத்தொழிலுமாம்]. பிரவிருத்தியும் நிவிருத்தியும்,

𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃—𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑍂𑌮𑌾𑌵𑍇𑌵—𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌸 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁, 𑌸 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌚, 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌃, 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ‘𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮’ 𑌇𑌤𑌿; 𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾?—𑌨, 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌮𑍂𑌢𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌏𑌵 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍-

---

செய்பவனுகிய கர்த்தாவைச் சார்ந்துநிற்றலின், (கர்மத்தில் அகர்மத்தையும், அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காணக்கூடு மென்க. பிரவிருத்தி - கர்மம், செய்தலென்னும் முயற்சி. நிவிருத்தி - அகர்மம், ஓய்தலென்னும் முயற்சி.) மெய்ப்பொருளை அடையாவிடத்தன்றே செய்கையென்னும் வ்யவஹாரமும், செய்பவனென்னும் வ்யவஹாரமும், மற்றுமிவைபோன்ற வ்யவஹாரமுமாகிய ஸகலமுமே அஜ்ஞானநிலையிலேயே நிகழ்கின்றது. எவன் கர்மத்திலே கர்மமின்மையைக் காண்கிருனே, எவன் கர்மமின்மையிலேயும் கர்மத்தைக் காண்கிருனே, அவன் மனிதர்களுள் அறிவுடையவன் : அவன் யோகி : அவன் எல்லாக்கர்மங்களையும் செய்தவன் என்று, கர்மஅகர்மங்களிரண்டினும் ஒன்றில் மற்றென்றைக் காண்பவன் (இவ்வாறு) கொண்டாடப்படுகிருன்.

(ஆக்ஷேபம்) :— அப்படியானுல், "எவன் கர்மத்திலே அகர்மத்தையும், அகர்மத்திலேயும் கர்மத்தையும் காண்கிருனே" என்று இதென்ன விரோதமாகக்கூறப்படுகின்றது ? நிச்சயமாகக் கர்மம் அகர்ம மாகாது, அகர்மும் கர்மமாகாது.(ஒன்றைக்) காண்பவன், அதில் (அதற்கு) விரோதமானதை எப்படிக் காண்பான் ? [காணமுடியாது.]

(ஸமாதானம்) :— அப்படியன்று ; உண்மையிலே அகர்மமாகவேஇருப்பது, விவேகபுத்திமயங்கிய ஜனங்களுக்குக் கர்மம்போலத் தோற்றுகின்றது ; அவ்வாறே, கர்மமாகவே (இருப்பது) அகர்மம்போல(த் தோற்றுகின்றது). பகவான் அவற்றை உள்ளபடி உணர்த்தும்பொருட்டு "எவன் கர்மத்திலே அகர்மத்தைக் காண்கிருனே"—என்று தொடங்குகின்ற (சுலோகத்)தைக் கூறலானுர். (மயக்கஉணர்வினுல் ஆத்மாவினிடத்துத் தோன்றிய கர்மத்திலே அகர்மத்தைக் காணுதலென்பது - மயக்கஉணர்வினுல் தோன்றிய வெள்ளியிலே இப்பியைக் காண்பதுபோல. பின்னும் அம்மயக்கஉணர்வினுல் அவ்வாத்மாவினிடத்துத் தோன்றிய அகர்மத்திலே கர்மத்தைக் காணுதலென்பதும் அது. எப்படியெனில், —ஒருபொருளின் உணர்ச்சியைப் பெற்ருலன்றி, 'அப்பொருள் இல்லை' என்னும் உணர்ச்சி வாராது. இப்பியைப் பார்த்து வெள்ளியென்றவிடத்து, இப்பியிலே வெள்ளி கற்பிக்கப்பட்டது. அவ்வண்ணமே அதனைப் பார்த்து 'இங்கே முன் தோன்றிய வெள்ளி இல்லை' என்றவிடத்து இல்லை என்னும் உணர்ச்சியானது, கற்பிக்கப்பட்ட வெள்ளியின் உணர்ச்சியைத் தழுவிநிற்றலால், இப்பியிலே வெள்ளி இல்லை என்பதும் கற்பனைதான். இதனை நுண்மையாக ஆராய்ந்தறிக. இவ்வாறே, ஆத்மாவினிடத்துக்

[illegible]

பாகக் கிரஹிக்கப்பட வேண்டியவை (என்பது, பகவான் கருத்தென்க).

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், கர்மமென்பது எல்லார்க்கும் கர்மத்தா [illegible]

ஒரு இடத்திலாயினும் (அது [illegible]) பிறப்பதில்லை.

(ஸமாதானம்):—அது சரியன்று; கப்பலில் இருப்பவனுக்குக் கப்பல் செ [illegible] கையில (தாமே நிலைபெயர்ந்து) செல்லுதலில்லாதவையாய்க் கரையில் நிற்கும் [illegible] ளிடத்து (அவை அவனுக்கு) எதிராகச் செல்லுதல் தோற்றுதலை [illegible] லைவு தூரத்திற்செல்லுகின்ற நக்ஷத்திரங்களினிடத்து (அவை) செல்லுதலின் [illegible] தோற்றுதலையுமென்க. இவ்வண்ணமே இங்கு [ஆத்மாவினிட [illegible]

𑌇𑌹𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌚 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂, 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌦𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 '𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌆𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 ॥

'𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑍍' '𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍂𑌢𑌮𑍍; 𑌯𑌤𑌃—"𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃" । 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 "𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌮𑌮 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌮𑌯𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌚, 𑌤𑌥𑌾 "𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿, 𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍

கர்மம் தோற்றுதலும், கர்மத்திலே அகர்மம் தோற்றுதலும் விபரீதமான தோற்றமாதலால், (பகவான்) அதனை நீக்கும்பொருட்டு "எவன் கர்மத்திலே அகர்மத்தைக் காண்கிருனே" என்று தொடங்கும் (திருவாக்கை) அருளிச்செய்யலானர்.

அத்தகைய இ(ச்சங்கையான)து அடிக்கடி மறுமொழி கூறப்பெற்றதாயினும், மிக்க விபரீதமான உணர்வினால் (பொய்ப்பொருளின்) வாஸனையே பதியப் பெற்றுள்ளமையால் அடுத்தடுத்து மயக்கமுறும் உலகமானது, ஒருதடவைக்குப் பலதடவை கேட்கப்பட்டிருப்பதுமான உண்மையை மறந்து மறந்து, (ஏதோ ஒரு) பொய்ம்மையான விஷயத்திற் புகுந்து புகுந்து (ஆத்மாவினிடத்தும் கர்மம் உண்டென்று) ஆக்ஷேபிக்கின்றது என, மெய்ப்பொருளை அறிதல் அருமை என்பதையும் நோக்கிப் பகவான் மீண்டும் மீண்டும் விடை அருளிச்செய்கிருர்.

ஆத்மாவிடத்துக் கர்மமில்லை என்பது, சுருதியினும் ஸ்மிருதியினும் யுக்தியினுலும் நன்கு தெரிந்திருப்பது; "இது புலப்படாதது, இது நினைக்கமுடியாதது" (உ - உரு), "இது பிறப்பதில்லை, இறப்பதில்லை" (உ -உ௦) என்பன முதலாகக் கூறப்பட்டுள்ளது; (ரு - கஅ முதலாக மேலே) கூறப்படுவது. அந்த ஆத்மாவினிடத்து, கர்மமின்மையாகிய அகர்மத்தில் கர்மமாகிய விபரீதத்தை[விரோதத்தை]க் காணுதலானது (பிராணிகளுடைய மனத்தினுள்) அளவுகடந்து வேரூன்றியிருப்பதாம். ஏனெனில், "எது கர்மம்? எது அகர்மம்? என்ற இவ்விஷயத்தில் ஞானிகளும் மயங்கியுள்ளார்" (ச -கசு). "நான் செய்பவன், இது என்னுடைய தொழில், இத்தொழிலின் பயனை நான் அநுபவிக்கவேண்டும்" என உடம்பு முதலியவற்றைச் சார்ந்துநிற்கும் கர்மத்தை ஆத்மாவினிடத்து ஏற்றி, அவ்வண்ணமே, "நான் தொல்லையில்லாது, தொழிலில்லாது ஸுகியாயிருக்குமாறு மௌனமாயிருக்கின்றேன்" என, தேகம்மனம் இந்திரியங்களென்றவற்றைச் சார்ந்துநிற்கும் (ஒய்வையும், அதாவது,) தொழில் ஒய்ந்துஇருத்தலையும், அதனால் உண்டான ஸௌக்கியத்தையும் [ஸுகமாயிருத்தலையும்]

𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍। 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍌𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾। 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌅𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮; 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍌𑌣𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍; 𑌯𑌥𑌾 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌗𑍌𑌃 𑌅𑌗𑍌𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍। 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿॥

𑌨 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍। 𑌏𑌵𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 '𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇𑌽𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤। 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍, 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍। 𑌨 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾। 𑌨 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌏𑌵𑍇𑌹 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌨 𑌹𑌿 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 "𑌕𑌰𑍍𑌮" 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌇𑌹 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍।

சிலர் இச்சுலோகத்தை வேறுவகையாக உரைத்தனர்.—எப்படி ?—ஈச்வரனுக்கென்று அநுஷ்டிக்கப்படும் நித்யகர்மங்களுக்குப் பயன் இல்லாமையால், அவைகள் உபசாரவழக்கினுல் அகர்மங்கள் எனப்படுகின்றன. இனி, அவற்றைச் செய்யாதிருத்தல், அகர்மமென்பது. அது குற்றத்தை விளைப்பதனுல், உபசாரவழக்கினுலேயே கர்மம் எனப்படுகின்றது. பசு 𑌗𑍌𑌃 [பசு]வாயிருந்தாலும், பால் என்கிற பயனைக் கொடுப்பதில்லை என (அது) 𑌅𑌗𑍌𑌃 [பசு அன்று] என்று கூறப்படுமாறுபோல, எவன் அந்த நித்யகர்மத்திலே பயனில்லாமையினுல் அகர்மத்தைக் காண்கிருனே, அவ்வாறே எவன் (அகர்மமானது)நரகம் முதலான கெடுதியாகிய பயனைத் தருகின்றதென, நித்யகர்மத்தைச் செய்யாமையாகிய (அந்த) அகர்மத்திலும் கர்மத்தைக் காண்கிருனே, (அவன் அறிவுடையவன்..... ....).

இந்த உரை சரியன்று. இத்தகைய அறிவினுல் தீமையினின்றும் நீங்குதல் அமையாதாதலின், "நீ எதனை அறிந்து கெடுதியினின்றும் விடப்படுவாயோ" (௪ - ௧௬) எனப் பகவான் அருளிச்செய்த திருவாக்கு மாறுபடநிற்பதாகும் [வீணுகும்].—எப்படி ?—நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டித்தலால் கெடுதியினின்று நீங்குதலென்பது இருக்கட்டும் [வாதத்திற்காக அதனை ஒத்துக்கொள்வோம்]. என்றுலும், அவற்றிற்குப் பயனில்லை யென்னும் அறிவினுல் (அவ்வாறு நீங்குதல்) அமையாது. தீமையினின்றும் நீங்குதல், நித்யகர்மங்களுக்குப் பயனில்லையென்னும் அறிவின் பயனுகவாவது, நித்யகர்மங்களுடைய அறிவின் பயனுகவாவது (சுருதியில்) விதிக்கப்படவில்லையன்றே. பின்னும்,(அது)பகவானுலேயே இங்கு க்கூறப்படவில்லை. அகர்மத்தில் கர்மத்தைக் காண்பதற்கு, இதனுல் மறுமொழி கூறப்பட்டது. அகர்மத்தினிடத்திலே கர்மமென்று காண்பது அவச்யமென இங்கு விதிக்கப்படுவதில்லை [அகர்மத்தைக் கர்மமாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று இச்சுலோகத்தில் விதிக்கப்படவில்லை]. மற்று, நித்ய

किम्? तत्र एवं व्याचक्षाणेन भगवता वाक्यं मोहव्यवहाराय
इति वक्तुं क्लृप्तं स्यात्। न च एतत् छद्मरूपेण वाक्येन रक्षणी
वस्तु। नापि शब्दान्तरेण पुनः पुनः उच्यमानं सुबोध्यं स्या
इत्येवं वक्तुं युक्तम्। 'कर्मण्येवाधिकारस्ते' इत्यत्र हि स स्फुट-
उक्तः अर्थः न पुनः वक्तव्यः भवति। सर्वत्र च प्रशस्तं बोद्धव्यं च कर्त
व्यमेव। न च निष्प्रयोजनं बोद्धव्यम् इति उच्यते। न च मिथ्याज्ञा
बोद्धव्यं भवति, तत्प्रत्युपस्थापितं वा वस्त्वाभासम्। नापि नित्या
करणात् अभावात् प्रत्यवायभावोत्पत्तिः, 'नासतो विद्यते भावः' इ
'कथम् असतः सज्जायेत' इति च असतः सज्जन्मप्रतिषेधात्। अस
सदुत्पत्तिं ब्रुवता असदेव सद्भवेत्, सच्चापि असद्भवेत् इत्यु
स्यात्। तच्च अयुक्तं, सर्वप्रमाणविरोधात्। न च निष्फलं विदध्या
कर्म शास्त्रं दुःखस्वरूपत्वात्, दुःखस्य च बुद्धिपूर्वकतया का
र्यानुपपत्तेः। तदकरणे च नरकपाताभ्युपगमात् अनर्थायैव

என்று தொடங்கும் கபட(வாக்கியத்தால்) ஆவதென்ன ? அங்கு இவ்வாறு உ
பவரால் "பகவானுடைய திருவாக்கானது உலகம் மயங்குதற்பொருட்டா
எனத் தெளிவாகக் கற்பனைசெய்யபட்டதாகும். மேலும்,இந்த(நித்யகர்மாநுஷ்ட
விஷயம் கபடரூபமான வாக்கியத்தால் பாதுகாக்கத்தக்கதில்லை ; (அது வேறு)
சொற்களால் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படும்பொழுது, எளிதில் அறியக்கூடி
கும் என்று இவ்வாறு கூறவும்படாது. ஏனெனில், "கர்மத்திலேதான் அதிகார
(உ - சஎ) என்னுமிடத்து மிகத்தெளிவாகக் கூறப்பட்ட அவ்விஷயத்தை ம
யும் கூறவேண்டியதில்லை. எங்கும்[சாஸ்திரத்திலும், உலகத்திலும்]புகழப்பெற்
செய்தற்குஉரியதாயு மிருப்பதையே (ஒருவன்) தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வீ
தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கூறப்படவில்லை. மேலும்,பொய்யறிவா
அறிதற்கு உரியதில்லை. (அவ்வாறே,) அதனால் எதிரே நிறுத்தப்பட்ட போலி
பொருளும் (அறிதற்கு உரியதில்லை) [அப்பொய்யறிவுக்கு விஷயமான பொ
தோற்றமாதலால் அதுவும் அறிதற்குயோக்யமானதில்லை.] மற்றும்,நித்யகர்மங்க
செய்யாமையாகிய இன்மையினின்றும் குற்றமாகிய உண்மை உண்டாகமாட்ட
"பொய்ம்மைக்கு உண்மை இல்லை"(உ - கசு)எனவும், "இன்மையினின்றும் உ
எப்படிஉண்டாகும்?"(சா - சு - உ - உ)எனவும் இன்மையினின்றுஉண்மைஉண்ட
மறுத்தலின். இன்மையினின்று உண்மை உண்டாதலைக் கூறுபவரால், "இன்
உண்மையாகும், உண்மையும் இன்மையாகும்" எனக் கூறப்பட்டதாகும். அத
நேரன்று ; ஸகலநியாயங்களுக்கும் முரண்படுதலின். இன்னும், சாஸ்திரம
பயனில்லாத கர்மத்தை விதிக்காது ; (இது)துன்பவடிவமாதலாலும், துன்பத்
தெரிந்துவேணுமென்று செய்துகொள்ளுதல் அமையாதாதலாலு மென்க.
அதனைச்செய்யாதவிஷயத்தில் நரகத்துவீழ்தலை ஒத்துக்கொள்வதனால், செய்த
செய்யாவிட்டாலும் இருவிதத்திலும் கெடுதிக்காகவே யுள்ள சாஸ்திரம

[illegible]

௧௯. எவனுடைய காரியங்களெல்லாம், ஆசையும் அபிமானமும் அற்றனவோ, அவனை (அறிவாளர்) ஞானமாகிய தீயினால் (எல்லாக்) கர்மமும் எரிக்கப்பெற்றவனை ஞானிகள் "பண்டிதன்" என்கிறார்கள்.

விருப்பு வெறுப்புகளால் தூண்டப்படாதவனாக (தான்) செய்யும் கர்மங்களெல்லாம், ஆசைகளும் அவற்றிற்குக் காரணமான அபிமானங்களும் அற்ற வெறுஞ்செய்கை [illegible] (அவன் உலகவாழ்க்கையை) [illegible] (அக்கர்மங்களைச் செய்கிறான்; அவன் அவ்வுலகவாழ்க்கையினின்றும்) ஒழிந்தவனாயின், தன்னைக் காத்திரம் (அவற்றைச் செய்கிறான்) எவனுடைய கர்மங்கள் (எல்லாம்), கர்மத்தில் அகர்மத்தையும் அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காண்பதான ஞானமென்னும் தீயினால் எரிக்கப்பட்டனவோ, அவனை ஞானிகள் பரமார்த்தத்தை அறிந்தவர்கள் [பரமார்த்தத்தை அறிந்தவர்கள்] உண்மையான பண்டிதன் என்கிறார்கள். (௧௯)

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 𑌸𑌃 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌨𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌏𑌵 । 𑌸 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌗𑌰𑌹𑌿𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌆𑌹—

௨௦. 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌾𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃, 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌤𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌿𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑌤𑌿, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍍𑌟𑌫𑌲𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾-

---

உலகத்திற்கு நல்லொழுக்கத்தை நடத்திக்காட்டும் ஞானியின் ஒழுக்கம்.

இனி, கர்மத்தில் அகர்மத்தையும் அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காண்பவன் எவனோ, அவன் (ஆத்மா அநாத்மாக்களைப்) பகுத்தறிதற்குமுன் (கர்மத்தை) மேற்கொண்டவனாயினும்,(அவற்றைப் பகுத்தறிந்தபின்)கர்மம்முதலானவற்றிலே அகர்மம் முதலானவற்றைக் காண்பதனாலேயே கர்மம் நீங்கியவனாய், துறவியாய், ஜீவித்தற்குமாத்திரம்வேண்டிய செய்கையை யுடையவனாய் (இருப்பதனால்) கர்மத்தை மேற்கொள்வதில்லை. ஆனால், எவன் கர்மத்தைச் செய்துவருகையிலே, பின்பு, ஆத்மாவை உள்ளபடி உணரும் அறிவுண்டாகப்பெற்ற (ஞானியா)வனோ[ஒருவன் கர்மத்தைச் செய்துவருகையிலே, அவனுக்குச் சீக்கிரமாகவாவது தாமதமாகவாவது ஆத்மஞானம் உண்டாகலாமாதலின்,அப்பொழுது அவ்வாறு ஞானம் உதிக்கப்பெற்றவன் எவனோ], அவன் எக்கர்மத்திலும் பயனைக் காணாதவனாய், கர்மத்தையும்(அதற்கான)கருவிகளையும் துறந்தேவிடுகிறான். அவன் ஏதோ ஒருகாரணத்தால் கர்மத்தைத் துறக்கக்கூடாம லிருக்கும்போது, கர்மத்திலும் அதன் பயனிலும் பற்றில்லாமையினால் தனக்கு ஒருபயனும் இல்லையாகவே, உலகத்தை நல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு முன்போலவே கர்மத்தை மேற்கொண்டிருந்தாலும், (அவன்) ஒன்றுஞ் செய்கிறானே இல்லை; ஞானமென்னும் தீயினால் கர்மம் (எல்லாம்) எரிக்கப்பட்டமையின், அவனுடைய கர்மமானது அகர்மமாகவே ஆகின்றது. என்ற இவ்விஷயத்தை உணர்த்தும்பொருட்டு(ப் பகவான்) கூறுகிறார் :

௨௦. கர்மத்தின் பயனிலே பற்றை விட்டு, எப்பொழுதும் திருப்தியுடையவனாய் ஆச்ரயமின்றி நிற்கின்றவன் கர்மத்தை மேற்கொண்டிருந்தாலும், அவன் ஒன்றுஞ் செய்கின்றானே இல்லை. [ஆச்ரயம் - ஒருபொருளினுடைய அபேக்ஷை.]

ர்) கீழ்க்கூறிய ஞானத்தால் கர்மங்களிலே அபிமாநத்தையும்,
ிட்டு எப்பொழுதும் திருப்தியுள்ளவன், விஷயங்களிலே விருப்
(ஒருவன்)எதனைச் சார்ந்துநின்று தனக்குவேண்டிய
ுகின்றானோ, அது - ஆச்ரயம். (அஃதில்லாதவன்),
ுமைப்பயன்களுக்கான ஸாதநங்களை ஆச்ரயிக்காத
ன்றபடி. இவ்வாறுள்ள அ(ந்த ஞானியான)வன்

பாவத்தை அடைவதில்லை. [சரீரமாத்ரம் - சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்கு மாத்திரம் வேண்டிய கர்மம்.]

... (தனது) சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்கு மாத்திரம்

येत सः त्यक्तसर्वपरिग्रहः, शारीरं शरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं केवलं तत्रापि अभिमानवर्जितं कर्म कुर्वन् न आप्नोति न प्राप्नोति किल्बिषम् अनिष्टरूपं पापं धर्मं च । मुमुक्षोः धर्मोऽपि किल्बिषमेव बन्धापादकत्वात् । ताभ्यां मुक्तः भवति, संसारात् मुक्तो भवति इत्यर्थः ॥

'शारीरं केवलं कर्म' इत्यत्र किं शरीरनिर्वर्त्यं शारीरं कर्म अभिप्रेतम्? आहोस्वित् शरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं शारीरं कर्म इति?

किं च अतः—यदि शरीरनिर्वर्त्यं शारीरं कर्म, यदि वा शरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं शारीरम् इति? ॥

उच्यते—

यदा शरीरनिर्वर्त्यं कर्म शारीरम् अभिप्रेतं स्यात्, तदा दृष्टादृष्टप्रयोजनं कर्म प्रतिषिद्धमपि शरीरेण कुर्वन् नाप्नोति किल्बिषम् इति ब्रुवतो विरुद्धाभिधानं प्रसज्येत । शास्त्रीयं च कर्म दृष्टादृष्टप्रयोजनं शरीरेण कुर्वन् नाप्नोति किल्बिषम् इत्यपि ब्रुवतः अप्राप्तप्रतिषेधप्रसङ्गः । 'शारीरं कर्म कुर्वन्' इति विशेषणात् केवलशब्दप्रयोगाच्च वाङ्मनसाभ्यां निर्वर्त्यं कर्म विधिप्रतिषेध-

---

வேண்டிய செய்கையைமட்டும், அதிலுங்கூட அபிமானமில்லாது செய்பவனுய்த் தீமையாகிய பாவத்தையும்,புண்யத்தையும் அடைவதில்லை.(ஸம்ஸாரத்தினின்றும்)விடு படவிரும்புவோனுக்குப் புண்யமும் பாவமேதான்; (பிறப்பிறப்பு முதலியஸம்ஸாரக்) கட்டை விளைப்பதாதலின். ஆதலால், (அவன்) அவற்றினின்றும் நீங்கினவனுகிருன், ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட்டவனுகிருன் என்பது பொருள்.

"சாரீரகர்மத்தை மாத்திரம்" என்றவிடத்து, சரீரத்தால் செய்யத்தக்க கர்மம் - சாரீரகர்மம் என்று கருத்தா? அல்லது, சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குமாத்திரம் வேண்டிய கர்மம் - சாரீரகர்மம் என்று கருத்தா?

ஆகவே, இன்னும், (ஒருவினு வருமாறு) :—சரீரத்தால் செய்யத்தக்க கர்மம் சாரீரகர்மம் என்ருல், (வரும் குற்ற மென்ன?) அல்லது, சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்கு மாத்திரம் வேண்டிய கர்மம் - சாரீரகர்மம் என்ருல், (வரும் பயனென்ன?)

- றுவோம் :

வகை):—சரீரத்தால்செய்யத்தக்க கர்மம்-சாரீரகர்மம் என்ருல்,இம்மை ஊ விளைப்பதாய்(ச் சாஸ்திரத்தில்) விலக்கப்பட்ட கர்மத்தையும் அடையமாட்டான் என்றுசொல்வார்க்கு, அப்பொழுது (அச் டக் கூறுதல் (என்னும் குற்றம்) வரும். இனி, "இம்மைமறு ஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டதுமான கர்மத்தைச் செ " என்றுசொல்வார்க்கும், வாராததை விலக்கு 'சாரீரகர்மத்தைச்செய்பவன்" என்னும் விசேஷ யோகத்தினுலும்"விதிவிலக்குக்களைப்

(௭௩) உடைமைகளெல்லாவற்றையுங் கைவிட்ட யதிக்குச் சரீரம் இருத்தி-
குப்பதற்குக் காரணமான உணவு முதலிய உடைமை இல்லாமையின், இரத்தல் முதலி

ஹ்ரூஹஸ்ய ககாவாக யாவநாதிநா ஶரீரஸ்திதிகாரணஸ்ய ப்ராப்த்யா
"அயாசிதமஸங்க்லுப்தம் உபபந்நம் யத்ருச்சயா" இத்யாதிநா வசநேந அநுஜ்ஞாத
யதே: ஶரீரஸ்திதிஹேதோ: அந்நாதே: ப்ராப்திமார்கம் ப்ரகாஶயந்நாஹ—

௨௨. யத்ருச்சாலாபஸந்துஷ்டோ த்வந்த்வாதீதோ விமத்ஸர: ।
ஸம: ஸித்தாவஸித்தௌ ச க்ருத்வாபி ந நிபத்யதே ॥

யத்ருச்சாலாபஸந்துஷ்ட: அப்ரார்த்திதோபநதோ லாபோ யத்ருச்சாலாப
தேந ஸந்துஷ்ட: ஸஞ்ஜாதாலம்ப்ரத்யய:। த்வந்த்வாதீத: த்வந்த்வை: ஶீதோஷ்ணாதிபி
ஹந்யமாநோऽபி அவிஷண்ணசித்த: த்வந்த்வாதீத: உச்யதே। விமத்ஸர: விகதமத்ஸர
நிர்வைரபுத்தி: ஸம: துல்ய: யத்ருச்சாலாபஸ்ய ஸித்தௌ அஸித்தௌ ச । ய
ஏவம்பூதோ யதி: அந்நாதே: ஶரீரஸ்திதிஹேதோ: லாபாலாபயோ: ஸம
ஹர்ஷவிஷாதவர்ஜித: கர்மாதௌ அகர்மாதிதர்ஶீ யதாபூததத்த்வதர்ஶநநிஷ்ட
ஶரீரஸ்திதிமாத்ரப்ரயோஜநே பிக்ஷாடநாதௌ கர்மணி ஶரீராதிநிர்வர்த்யே
"நைவ கிஞ்சித் கரோமீத்யஹம், குணா குணேஷு வர்தந்தே" இத்யேவம் ஸதா
ஸம்பரிஸங்க்யாநாத் ஆத்மந: கர்த்ருத்வாபாவம் பஶ்யந் நைவ கிஞ்சித் பிக்ஷாடநா

யவற்ருல் சரீரத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்யவேண்டும் என்று அமைந்தது ; அமைய
வே, யதிக்குச் சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குக் காரணமான உணவு முதலானவை கிடை
க்கும் வழியானது, "(பிக்ஷை பிறரிடம்) இரக்கப்படாததாக, (முன்னமே) அமர்
திவைக்கப்படாததாக, தற்செய்லாய் [தன் பிரயத்தினமின்றி]க் கொண்டுவரப
பட்டதாக(இருக்கவேண்டும்)" (போ - உ - அ - கஉ)என்பது முதலான வசநங்களால்
அநுமதிபெற்ற தென்பதை வெளிப்படுத்தக் கூறுகிருர் :

௨௨. **தானகக் கிடைப்பதைக்கொண்டு திருப்தியடைந்தவன், த்வந்தங்களை
கடந்தவன் : பொருமையில்லாதவன் : (உணவுமுதலியன)கிடைத்தலிலும் கிடையாமை
யிலும் ஒப்பகிற்பவன். (அவன் ஒருகர்மத்தைச்)செய்தாலும், (அதனல்)கட்டப்படு
தில்லை.**

தானகக்கிடைப்ப தென்பது - (தான் பிறரிடம்)வேண்டாது வருவது. அ
ஞல்(இது)போது மென்றஎண்ணம்வந்தவன் (ஞானியாவன்). குளிர்வெப்பம்முதலிய
வற்ருல் தாக்கப்பட்டாலும், மனம்வருந்திக் கலங்காதவன் - த்வந்தங்களைக் கடந்
வன் எனப்படுகிருன். பொருமை நீங்கினவன் - வைரமில்லாப் புத்தியுடையோன். த
செயலாய்க் கிடைப்பது(தனக்கு) அமைந்தாலும் அமையாவிட்டாலும் (அவன்)ஸ
மானவன். இவ்வாருன எந்த யோகியானவன் சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குக் காரண
முதலியவை கிடைத்தாலும் கிடையாவிடினும் ஸமமாயிருந்து, ஸந்தோ
ம மில்லாது, கர்மம் முதலானவற்றிலே அகர்மம் முதலானவற்றை
ள்ளபடிஉணர்தலிலே உறுதியாகநின்று, சரீரம் நிலைத்திருப்ப
வும் சரீரம்முதலியவற்ருல் செய்யப்படுவனவுமாகிய
லான கர்மங்களிலே "நான் ஒன்றுஞ்செய்கிறேனில்லை
செல்லுகின்றன" என்று இவ்வாருக எப்பொழு
ல்லை என்பதைக் காண்பவனாய் (இருக்கின்ற
தலிய ஒரு கர்மத்தையும் செய்வதே இல்லை

[illegible]

௨௩. பற்றினைத் தவனும், விடுபட்டவனும், ஞானத்திலே மனம் நிலைக்கப் பெற்றவனுடைய கர்மமெல்லாம் கரைந்துபோகின்றன.

கதஸங்கஸ்ய ஸர்வதோ நிவ்ருத்தாஸக்தே: முக்தஸ்ய நிவ்ருத்ததர்மாதர்மாதிபந்தநஸ்ய ஜ்ஞாநாவஸ்திதசேதஸ: ஜ்ஞாநே ஏவ அவஸ்திதம் சேத: யஸ்ய ஸோऽயம் ஜ்ஞாநாவஸ்திதசேதா: தஸ்ய யஜ்ஞாய யஜ்ஞநிர்வ்ருத்த்யர்த்தம் ஆசரத: நிர்வர்த்தயத: கர்ம ஸமக்ரம் ஸஹ அக்ரேண பலேந வர்த்ததே இதி ஸமக்ரம் கர்ம தத் ஸமக்ரம் ப்ரவிலீயதே விநச்யதி இத்யர்த்த: ॥ ௨௩ ॥

கஸ்மாத் புந: காரணாத் க்ரியமாணம் கர்ம ஸ்வகார்யாரம்பம் அகுர்வத் ஸமக்ரம் ப்ரவிலீயதே இதி? உச்யதே யத:—

௨௪. ப்ரஹ்மார்ப்பணம் ப்ரஹ்ம ஹவிர் ப்ரஹ்மாக்நௌ ப்ரஹ்மணா ஹுதம்।
ப்ரஹ்மைவ தேந கந்தவ்யம் ப்ரஹ்மகர்மஸமாதிநா ॥

ப்ரஹ்ம அர்ப்பணம் யேந கரணேந ப்ரஹ்மவித் ஹவி: அக்நௌ அர்ப்பயதி தத் ப்ரஹ்மைவ இதி பச்யதி, தஸ்ய ஆத்மவ்யதிரேகேண அபாவம் பச்யதி, யதா சுக்திகாயாம் ரஜதாபாவம்; ததுச்யதே ப்ரஹ்மைவ அர்ப்பணமிதி, யதா யத் ரஜதம் தத் சுக்திகைவேதி। 'ப்ரஹ்ம, அர்ப்பணம்' இதி அஸமஸ்தே பதே। யத் அர்ப்பணபுத்த்யா க்ருஹ்யதே லோகே தத் அஸ்ய ப்ரஹ்மவித: ப்ரஹ்மைவ இத்யர்த்த:। ப்ரஹ்ம ஹவி: ததா யத் ஹவிர்புத்த்யா க்ருஹ்யமாணம் தத் ப்ரஹ்மைவ அஸ்ய। ததா ப்ரஹ்மாக்நௌ இதி ஸமஸ்தம் பதம்। அக்நிரபி ப்ரஹ்மைவ யத்ர ஹூயதே

எல்லாவற்றினின்றும் பற்று ஒழியவும், தருமம்அதர்மம்முதலானகட்டினின்று (தான்) நீங்கவும், ஞானத்திலேயே மனம் நிலைக்கவும் பெற்று, பகவானுடைய பிரீதிக்காகச் செய்கிறவனுடைய கர்மமானது பயனோடு கரைந்துபோகின்றது : (அவனுக்கு அக்கர்மமும், அதன் பயனும்) இல்லாமற்போகின்றன என்பது பொருள். (௨௩)

ஞானமென்னும் யாகம்.

மற்று, எக்காரணத்தால் (அவன்) செய்யும் கர்மமானது தன்பயனை விளைவித்தலைச்செய்யாது முழுதும் இல்லாமற்போவதென்பது ? கூறுவோம் : ஏனெனில்,

௨௪. **அர்ப்பிப்பது ப்ரஹ்மம் : ஹவிஸ் ப்ரஹ்மம் : அக்நியாகிய ப்ரஹ்மத்திலே (யஜமானனாகிய) ப்ரஹ்மத்தால் ஹோமஞ் செய்யப்படுதல் ப்ரஹ்மம் : ப்ரஹ்மமாகிய கர்மத்திலே ஸமாதியுள்ள அவனால் அடையப்படுவது (ம்) ப்ரஹ்மமே.**

ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவன் எக்கருவியினால் ஹவிஸை அக்நியில் இடுகின்றானோ, அது ப்ரஹ்மம்தான் எனக்காண்கிறான். இப்பியிலே வெள்ளியின்மையை[இப்பியன்றி வெள்ளி இல்லையென]க் காண்பதுபோல, ஆத்மாவன்றி அஃதில்லை யெனக் காண்கிறான். ஆதலால், ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி ப்ரஹ்மமே எனப்படுகின்றது. உதாரணமாக, வெள்ளியாகத் தோற்றுவது இப்பியாகவே இருப்பதுதான் என்க. ப்ரஹ்ம, அர்ப்பணம் என்பன தொகாநிலைச் சொற்கள். உலகத்தில் (ஜனங்கள்) எதனை, (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவியெனக் கொள்கிறார்களோ, அது இந்த ஆத்மஞானிக்கு ப்ரஹ்மமே என்பது பொருள். அவ்வாறே, (அவர்கள்) எதனை ஹவிஸ் எனக்கொள்கிறார்களோ, அது அவனுக்கு ப்ரஹ்மமேதான். அவ்வண்ணமே [முன்போல அல்லாது], ப்ரஹ்மாக்நௌ என்பது தொகைநிலைப்பதம். (யஜமானனாகிய)செய்பவனென்னும் ப்ர ஹோமஞ்செய்கின்றதோ, (அந்த) அக்நியும்

ब्रह्मणा कर्त्रा, ब्रह्मैव कर्तेत्यर्थः । यत् तेन हुतं हवनक्रिया तत् ब्रह्मैव । यत् तेन गन्तव्यं फलं तदपि ब्रह्मैव । ब्रह्मकर्मसमाधिना ब्रह्मैव कर्म ब्रह्मकर्म तस्मिन् समाधिः यस्य स ब्रह्मकर्मसमाधिः तेन ब्रह्मकर्मसमाधिना ब्रह्मैव गन्तव्यम् ॥

एवं लोकसंग्रहं चिकीर्षुणाऽपि क्रियमाणं कर्म परमार्थतः अकर्म, ब्रह्मबुद्ध्युपमृदितत्वात् । एवं सति निवृत्तकर्मणोऽपि सर्वकर्मसंन्यासिनः सम्यग्दर्शनस्तुत्यर्थं यज्ञत्वसंपादनं ज्ञानस्य सुतरामुपपद्यते; यत् अर्पणादि अधियज्ञे प्रसिद्धं तत् अस्य अध्यात्मं ब्रह्मैव परमार्थदर्शिन इति । अन्यथा सर्वस्य ब्रह्मत्वे अर्पणादीनामेव विशेषतो ब्रह्मत्वाभिधानम् अनर्थकं स्यात् । तस्मात् ब्रह्मैव इदं सर्वमिति जानतः कर्माभावः, कारकबुद्ध्यभावात् । न हि कारकबुद्धिरहितं यज्ञाख्यं कर्म दृष्टम् । सर्वमेव अग्निहोत्रादिकं कर्म शब्दस-

---

ப்ரஹ்மமேதான். செய்பவன் ப்ரஹ்மமே என்பது (இங்கே சொல்லுவான்) குறிப்பு. அவன் ஹோமஞ் செய்தலென்னும் தொழில், ப்ரஹ்மம்தான். அதனால் அடையவேண்டிய பயன் எதுவோ, அதுவும் ப்ரஹ்மம்தான். ப்ரஹ்மமாகிய கர்மத்திலே ஸமாதியுடைய [ப்ரஹ்மத்தைக் காண்பதாகிய கர்மத்திலே தலைப்பட்டு அந்த ப்ரஹ்மத்தையெ எங்கும் காண்ப]வனால் அடையப்படுவது(ம்) ப்ரஹ்மமேதான் என்க.

இவ்வாறு, உலகத்தை நல்வழிப்படுத்த விரும்புவோனும் செய்கின்ற கர்மமானது உண்மையாகவே அகர்மமாம்; (ஸகலமும்) ப்ரஹ்மமென்ற புத்தியினாலே (கர்மமென்னும் புத்தியானது) தள்ளுண்டுபோனமையின். இவ்வாறுள்ளதனால், (ஒருவன்) கர்மத்தினின்றும் ஒழிந்தவனானாலும், ஸகலகர்மங்களையும் துறந்த (அ)வனுடைய மெய்யறிவைப் புகழ்தற்பொருட்டு ஞானத்திலே யஜ்ஞத்தை ஏற்றிக்கூறுதல் நன்றாகப் பொருந்துகின்றது. வாஸ்தவமான யாகத்திலே வழங்கப்படுவனவாகிய (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலியன எவைகளோ, அவைகள், பரம்பொருளைக் காண்கின்ற இவனுக்குத் தன் ஆத்மாவான ப்ரஹ்மமேதான் என்பது. அவ்வாறில்லாவிட்டால், ஸகலமும் ப்ரஹ்மமாயிருக்க, (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலியவற்றைமாத்திரம் ப்ரஹ்மமாகச் சிறப்பித்துக் கூறுதல் பயனில்லாததாகும். ஆகவே, "இதெல்லாம் ப்ரஹ்மமேதான்" என்று அறிகிறவனுக்குக் கர்மமில்லை. அன்றியும், காரகத்தைப்பற்றிய எண்ணமே இல்லையாதலாலும், (அவனுக்குக் கர்மமில்லை யென்க. காரகம் - ஒரு தொழில் உண்டாகிமுடிவுபெறுதற்கு உபயோகமாயிருப்பது. யஜமானன் இந்திரனுக்கு ஹவிஸை அகப்பையினால் அக்நியிலே அர்ப்பித்தான் என்றவிடத்து, அர்ப்பித்தலென்னும் தொழிலுக்கு யஜமானன் என்பது செய்பவன்என்னும் காரகம்: இந்திரனுக்கு என்பது கொள்பவன்என்னும் காரகம்: ஹவிஸை என்பது செயப்படுபொருள் என்னும் காரகம்: அகப்பையினால் என்பது கருவியென்னும் காரகம்: அக்நியிலே என்பது இடம்என்னும் காரகம். இவ்வாறே மற்றையதையும் கண்டுகொள்க.) யாகமெனப்படும் கர்மமானது காரகபுத்தியில்லாததாகக் காணப்படவில்லையன்றோ. அக்நிஹோத்ரம் முதலிய ஸகலமுமே (ஹவிஸை, 'இந்திரனுக்கு' 'அக்நிக்கு' என்பனமுதலா

விஹிதசேஷ்டாவதாவிஶேஷஸம்ப்ரதாநாதிகாரகபேதபுத்திமத் கர்த்ரபிமாநபலாபி-
ஸந்திமச்ச த்ருஷ்டம்; ந உபம்ருதிதக்ரியாகாரகபலபேதபுத்திமத் கர்த்ருத்வாபிமாந-
பலாபிஸந்திரஹிதம் வா । இதம் து ப்ரஹ்மபுத்த்யுபம்ருதிதார்பணாதிகாரக-
க்ரியாபலபேதபுத்தி கர்ம । அத: அகர்மைவ தத் । ததா ச தர்ஶிதம் ‘கர்மண்ய-
கர்ம ய: பஶ்யேத்’ ‘கர்மண்யபிப்ரவ்ருத்தோऽபி நைவ கிஞ்சித் கரோதி ஸ:’
‘குணா குணேஷு வர்த்தந்தே’ ‘நைவ கிஞ்சித் கரோமீதி யுக்தோ மந்யேத
தத்த்வவித்’ இத்யாதிபி: । ததா ச தர்ஶயம்ஸ் தத்ர தத்ர க்ரியாகாரகபலபேத-
புத்த்யுபமர்தம் கரோதி । த்ருஷ்டா ச காம்யாக்நிஹோத்ராதௌ காமோபமர்தேந
காம்யாக்நிஹோத்ராதிஹாநி: । ததா மதிபூர்வகாமதிபூர்வகாணாம் கர்மணாம்
கார்யவிஶேஷஸ்ய ஆரம்பகத்வம் த்ருஷ்டம் । ததா இஹாபி ப்ரஹ்மபுத்த்யுபம்ருதி-
தார்பணாதிகாரகக்ரியாபலபேதபுத்தே: பாஹ்யசேஷ்டாமாத்ரேண கர்மாபி
விதுஷ: அகர்ம ஸம்பத்யதே । அத: உக்தம் ‘ஸமக்ரம் ப்ரவிலீயதே’ இதி ॥

கச்) சொல்லிக் கொடுக்கப்பெறும் சிறப்புத்தெய்வமாகிய கொள்பவனென்னும் கார கத்தையும், மற்றுமிதுபோன்ற காரகத்தையும்பற்றின எண்ணத்தையும், (நான்)செய் பவனென்னும் அபிமாநத்தையும், பயனை எதிர்நோக்குதலையும் உடைய கர்மமாகக் காணப்படுவதேயன்றி, செய்கை யென்பதும், காரகமென்பதும், பயனென்பதுமான பேதபுத்தி எடுபடப்பெற்றதாகவாயினும், (நான்) செய்பவன்என்னும் அபிமாநமும் பயனை எதிர்நோக்குதலும் இல்லாததாகவாயினும் காணப்படவில்லை. இதுவோ[ஞான யஜ்ஞமோ](ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவிமுதலான காரகமென்பதும் செய்கையென் பதும் பயனென்பதுமான பேதபுத்தி, (ஸகலமும்) ப்ரஹ்மமென்ற புத்தியினுல் தள் ளுண்டுபோகப்பெற்ற கர்மமாம். ஆகவே, அது அகர்மமேயென்க. அவ்வண்ணமே "எவன்கர்மத்தில்" (ச - கஅ), "கர்மத்தை மேற்கொண்டிருந்தாலும்" (ச - உ0), "குணங்கள்" (௩ - உஅ), "(நிஷ்டை)கூடி உண்மை உணர்ந்தவன்" (ரு - அ) என்பன முதலியவற்ருல் (அது) உணர்த்தப்பட்டது. அவ்வாறே (பகவான்), செய்கையென் பதும் காரகமென்பதும் பயனென்பதுமான பேதபுத்தி விண்டுபோதலைச் செய்கிருர் [அப்பேதபுத்தியை நீங்கும்படி செய்கிருர்]. இனி, காம்யமான அக்நிஹோத்ரம் முத லியவற்றிலே காமமானது போய்விட [பயனை விரும்பாதுஅவற்றைச்செய்ய],(அவை) காம்யாக்நிஹோத்ரம் முதலியவையாக ஆவதில்லை யென்பதும், அவ்வாறே,(இத்தொ ழிலை நான் செய்யவேண்டும், இதன் பயனை நான் அநுபவிக்கவேண்டும்) என்னும்எண் ணத்தோடாயினும், எண்ணமில்லாதாயினும், வேறுவகையாகவாயினும்(செய்யப்படும்) கர்மங்கள் [illegible]உரிய பயன்களை விளைக்கின்றன வென்பதும் (நமக்குத்) தெரிந் [illegible], (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவிமுதலான காரகமென்பதும் [illegible]மான பேதபுத்தி விண்டுபோன ஞானியின் (தொ [illegible]த்திரம் கர்மமாகத் தோன்றினுலும், அகர்ம [illegible]து "ஸகல (கர்ம) மும் கரைந்துபோகின்றன"

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃—𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿; 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇; 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃, 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌏𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾-𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ‘𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌜𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 ‘𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇; 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌿𑌵 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌹 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾, 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 ।

இதில் சிலர் கூறுவர்:—எது ப்ரஹ்மமோ, அது (ஹவிஸை)அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலியதாம். ப்ரஹ்மமே (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலிய ஐந்து காரகவடிவமாய் இருந்துகொண்டு அதேகர்மத்தைச் செய்கின்றதென்பர். (ஐந்து காரகமாவன - செய்பவன், செயப்படுபொருள், கருவி, கொள்பவன், இடம் என முற்கூறப்பட்டவை. ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவியென்னும் புத்தியும், இன்னுமிதுபோன்ற புத்தியும் அதிலே நீக்கப்படுவதில்லை ; மற்று, (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலானவற்றிலே ப்ரஹ்மமென்னும் புத்தியானது வைக்கப்படுகின்றது. விக்கிரகம் முதலானவற்றிலே விஷ்ணுமுதலான புத்திபோலவும், (பகவானுடைய) திருநாமம் முதலானவற்றிலே ப்ரஹ்மமென்னும் புத்திபோலவுமென்க.

உண்மை ; பிரகிருதமானது ஞானமென்னும் யஜ்ஞத்தைப் புகழ்தற்காக இல்லாவிட்டால், இப்படியும் இருக்கலாம். ஆனால், (பகவான்) யஜ்ஞமென்று சொல்லப்பட்ட பல கர்மவிசேஷங்களை எடுத்துக்கூறிப், பின்னே, ஞானயஜ்ஞமென்று சொல்லப்பட்ட மெய்யறிவாகிய ஞானத்தை “ திரவியங்களாலாகும் யஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் ஞானயஜ்ஞம் மேலானது” (௪ - ௩௩)எனப் புகழ்கின்றார். அன்றியும், இங்கே “அர்ப்பிப்பது ப்ரஹ்மம் ”என்று தொடங்கும் இத்திருவாக்கானது ஞானத்தின்மீது யஜ்ஞத்தை ஏற்றிக்கூறுவதிலே கருத்துடையதென்க. அப்படியல்லாவிட்டால், ஸகலமும்ப்ரஹ்மமாயிருக்க, அர்ப்பிப்பது முதலானவற்றையே ப்ரஹ்மமாக விசேஷித்துக் கூறுதல் வீணாகும். மற்று, எவர்கள் விக்கிரகத்திலே விஷ்ணுவென்று நோக்குதல்போலவும், (பகவானுடைய) திருநாமம் முதலியவற்றிலே ப்ரஹ்மமென நோக்குதல்போலவும், (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலானவற்றிலே ப்ரஹ்மமென்னும் நோக்கானது வைக்கப்படுகின்றது என்று கூறுகிறார்களோ, அவர்களுடைய (கருத்தின்படி பகவான்) இங்கு உபதேசிக்கவிரும்பியது, (இதுவரையிலும்) கூறிவந்த ப்ரஹ்மவித்யை அன்று ; (இங்குக் கூறிய) அறிவானது (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முத

न च दृष्टिसंपादनज्ञानेन मोक्षफलं प्राप्यते । 'ब्रह्मैव तेन गन्तव्यम्' इति च उच्यते । विरुद्धं च सम्यग्दर्शनमन्तरेण मोक्षफलं प्राप्यते इति ॥

प्रकृतविरोधश्च; सम्यग्दर्शनं च प्रकृतं 'कर्मण्यकर्म यः पश्येत्' इत्यत्र, अन्ते च तस्यैव उपसंहारात् । 'श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः' 'ज्ञानं लब्ध्वा परां शान्तिम्' इत्यादिना सम्यग्दर्शनस्तुतिमेव कुर्वन् उपक्षीणः अध्यायः । तत्र अकस्मात् अर्पणादौ ब्रह्मदृष्टिः अप्रकरणे प्रतिमायामिव विष्णुदृष्टिः उच्यते इति अनुपपन्नम् ॥

तस्मात् यथाव्याख्यातार्थ एवायं श्लोकः ॥ २४ ॥

तत्र अधुना सम्यग्दर्शनस्य यज्ञत्वं संपाद्य तत्स्तुत्यर्थम् अन्येऽपि यज्ञा उपक्षिप्यन्ते—

२५. दैवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते ।
ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुह्वति ॥

வியவற்றைப்பற்றிய தாதலின். இனி, ப்ரஹ்மமென்று நோக்குதலை (ஒன்றிலே) ஏற்றிக்கொள்வதென்னும் ஞானத்தாலும் முக்தியாகிய பயனைப் பெறமுடியாது. ஆனால், "அதனால் ப்ரஹ்மமே அடையத்தக்கது" எனக்கூறப்படுகின்றது. மற்றும், மெய்யறிவுஇல்லாமல் முக்தியென்னும் பயனை அடையக்கூடு மென்பதும் விரோதமாகும்.

அன்றியும், பிரகிருதத்திற்கும் விரோதமென்க. "எவன் கர்மத்தில்" (ச - கஅ) என்றவிடத்தும், (இவ்வத்தியாய)முடிவிலும் எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் மெய்யறிவு என்பது; (அங்கு) அதனையே முடித்தலாலென்க. (இந்த) அத்தியாயமானது "திரவியங்களாலாகும் யஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் ஞானமென்னும் யஜ்ஞம் மேலானது" (ச-௩௩), "ஞானத்தை அடைந்து" (ச - ௩௯) என்பனமுதலாக மெய்யறிவைப் பாராட்டுதலையே செய்துகொண்டு முற்றுப்பெற்றது. அது அவ்வாறுள்ளவளவிலே, விக்கிரகத்தில் விஷ்ணுவென்று நோக்குதல்போல, (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலானவற்றிலே ப்ரஹ்மமென நோக்குதல், பிருகிருதமில்லாஇடத்திலே காரணமின்றிக் கூறப்படுகின்றதென்பது பொருந்தாது.

ஆதலால், இச்சுலோகத்திற்கு (யாம்) உரைத்தபடியே பொருளென்க. (உச)

கர்மத்தினல் செய்யப்படும் யஜ்ஞங்கள்.

...ழுது மெய்யறிவிலே யஜ்ஞத்தை ஏற்றிக்கூறியபின், அதனைப் ...யஜ்ஞங்களையும் (பகவான்) எடுத்துக்கூறுகிறார்:

...தேவதைகளுக்கே யஜ்ஞத்தைச் செய்கிறார்கள்; ...யிலே ஆத்மாவை ஆத்மாவினாலேயே ஹோமஞ்...

दैवमेव देवा इज्यन्ते येन यज्ञेन असौ दैवो यज्ञः तमेव अपरे यज्ञं योगिनः कर्मिणः पर्युपासते कुर्वन्तीत्यर्थः। ब्रह्माग्नौ 'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म' 'विज्ञानमानन्दं ब्रह्म' 'यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्म य आत्मा सर्वान्तरः' इत्यादिवचनोक्तम् अशनायापिपासादिसर्वसंसारधर्मवर्जितं 'नेति नेति' इति निरस्ताशेषविशेषं ब्रह्मशब्देनोच्यते। ब्रह्म तत् अग्निश्च सः। होमाधिकरणत्वविवक्षया ब्रह्माग्निः। तस्मिन् ब्रह्माग्नौ अपरे अन्ये ब्रह्मविदः यज्ञम्—यज्ञशब्दवाच्यः आत्मा, आत्मनामसु यज्ञशब्दस्य पाठात्—तम् आत्मानं यज्ञं परमार्थतः परमेव ब्रह्म सन्तं बुद्ध्याद्युपाधिसंयुक्तम् अध्यस्तसर्वोपाधिधर्मकं ब्रह्माग्नौ यज्ञेनैव आत्मनैव उक्तलक्षणेन उपजुह्वति प्रक्षिपन्ति, सोपाधिकस्य आत्मनः निरुपाधिकेन परब्रह्मस्वरूपेणैव यद्दर्शनं स तस्मिन् होमः तं कुर्वन्ति ब्रह्मात्मैकत्वदर्शननिष्ठाः संन्यासिन इत्यर्थः॥

எந்த யாகத்தால் (இந்திரன் முதலிய) தேவர்கள் உபாஸிக்கப்படுகிருர்களோ, அது தைவமான யஜ்ஞம். அதே யஜ்ஞத்தைச் சில கர்மயோகிகள் அநுஷ்டிக்கிருர்கள். "ப்ரஹ்மம் மெய்ப்பொருளாயும், அறிவாயும், முடிவில்லதாயு முள்ளது" (தை - உ-க) "ப்ரஹ்மம் அறிவும் ஆநந்தமு மாயிருப்பது" (பி - ௩ - ௯ -உ௮), "எது ஸமீபத்திலும் தூரத்திலும் உள்ளதோ, எது எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகஇருக்கின்றதோ, (அது)ப்ரஹ்மம்"(பி-௩-உ-க) என்பன முதலிய (சுருதி) வாக்கியங்களால் கூறப்பட்டு, பசி நீர்வேட்கைமுதலிய எவ்வித ஸம்ஸாரத்தன்மையுமின்றி, "அன்று அன்று" (பி - ௪ - ௪ - உஉ) என எத்தகைய சிறப்பியல்புமில்லாதது, ப்ரஹ்மமென்னும் சொல்லால் கூறப்படுகின்றது. ஹோமத்திற்கு இடமாகக்கொண்டதனுல், ப்ரஹ்மம் அக்நி யென்க. ப்ரஹ்மத்தை அறிபவரான சிலர் ப்ரஹ்மமாகிய அக்நியிலே, உண்மையாகப் பரப்ரஹ்மமாகவே உள்ளதாய் புத்தி முதலிய உபாதிகளோடு கூடி (அதனுல் தன்னிடத்து அவ்)வுபாதிகளின் தன்மையெல்லாம் ஏற்றப்பட்டுநிற்கும் ஆத்மாவாகிய ஆகுதியை, (கீழ்க்) கூறிய லக்ஷணமுள்ள [பசிமுதலிய எத்தகைய ஸம்ஸாரத் தன்மையும், எவ்விதமான சிறப்பியல்பு மில்லாத]ஆத்மாவினுலேயே அர்ப்பிகிருர்கள்: உபாதியுடைய ஆத்மாவை உபாதியில்லாத பரப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகவே கண்டுதெளிதல் எதுவோ, அது அதிலே [ப்ரஹ்மத்திலே] ஹோமஞ்செய்தலென்பது; ப்ரஹ்மமும் தானும் ஒன்றெனக் காண்பதிலே உறுதியாகநிற்கும் துறவிகள் அதனைச் செய்கிருர்கள் என்பது (தேர்ந்த) பொருள். (யாஸ்கர்) ஆத்மாவின் பெயர்களுள் யஜ்ஞமென்னும்சொல்லை எடுத்துச்சொல்வதனுல், யஜ்ஞமென்னும் சொல்லுக்கு - (இங்கு)ஆத்மா என்று பொருள். (எது தன் தன்மையை வேருென்றனிடத்து இருப்பதாகத் தோற்றுவிக்கின்றதோ, அது உபாதியெனப்படும். ஒரு ஸ்படிகத்தின் அருகிலேயுள்ள செம்பருத்திப்பூவானது தன் தன்மையாகிய சிவப்புநிறத்தை அந்தஸ்படிகத்திலே இருப்பதாகத்தோற்றுவிக்கின்றது, அதாவது,அது ஸ்படிகமாகத் தோன்ருது சிவப்புக்கல்லாகவே தோன்றுகின்றது. ஆகவே ஸ்படிகத்திற்கு செம்பருத்திப்பூ உபாதியாம். அதுபோல, இங்கும் கண்டுகொள்க).

सोऽयं सम्यग्दर्शनलक्षणो यज्ञो दैवयज्ञादिषु यज्ञेषु उपक्षिप्यते 'ब्रह्मार्पणम्' इत्यादिश्लोकैः प्रस्तुतः 'श्रेयान् द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परन्तप' इत्यादिना स्तुत्यर्थम् ॥ २५ ॥

२६. श्रोत्रादीनीन्द्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जुह्वति ।
शब्दादीन्विषयानन्य इन्द्रियाग्निषु जुह्वति ॥

श्रोत्रादीनि इन्द्रियाणि अन्ये योगिनः संयमाग्निषु । प्रतीन्द्रियं संयमो भिद्यते इति बहुवचनम् । संयमा एव अग्नयः तेषु जुह्वति इन्द्रियसंयममेव कुर्वन्ति इत्यर्थः । शब्दादीन् विषयान् अन्ये इन्द्रियाग्निषु इन्द्रियाण्येव अग्नयः तेषु इन्द्रियाग्निषु जुह्वति श्रोत्रादिभिः अविरुद्धविषयग्रहणं होमं मन्यन्ते ॥ २६ ॥

किञ्च—

२७. सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे ।
आत्मसंयमयोगाग्नौ जुह्वति ज्ञानदीपिते ॥

सर्वाणि इन्द्रियकर्माणि इन्द्रियाणां कर्माणि, तथा प्राणकर्माणि प्राणो वायुः आध्यात्मिकः तत्कर्माणि आकुञ्चन-

---

"அர்ப்பிப்பது ப்ரஹ்மம்" (சு - உசு) என்றுதொடங்கும் சுலோகத்திலே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட மெய்யறிவுஎன்னும் அத்தகைய இந்தயஜ்ஞத்தை "பரந்தப! திரவியங்களா லாகும் யஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் ஞானயஜ்ஞம் மேலானது" (சு - ௩௩) என்பதுமுதலாகக் கொண்டாடும்பொருட்டு தைவயஜ்ஞம்முதலிய யஜ்ஞங்களின் இடையே (அந்த ஞானயஜ்ஞத்தைப் பகவான்) வைத்தருளுகிறார். (உரு)

உசு. மற்றையோர்கள் செவிமுதலிய இந்திரியங்களை அடக்கமென்னும் அக்கினிகளில் ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். வேறொருவர் ஓசைமுதலிய விஷயங்களை இந்திரியங்களென்னும் அக்கினிகளில் ஹோமஞ்செய்கிறார்கள்.

அடக்குதலென்பது ஒவ்வொரு இந்திரியத்திற்கும் வெவ்வேறுள்ள தென ('அக்கினிகளில்' என்னும்)பன்மை (வழங்கலாயிற்று).சிலயோகிகள் செவிமுதலிய இந்திரியங்களை, (அவற்றை) அடக்குதலென்னும் அக்கினிகளிலே ஹோமஞ்செய்கிறார்கள்: இந்திரிய அடக்கத்தையே செய்கிறார்கள் என்பது பொருள். சிலர் ஓசைமுதலியவிஷயங்களை இந்திரியங்களென்னும் அக்கினிகளில் ஹோமஞ்செய்கிறார்கள் : (சாஸ்திரத்திற்கு) விரோதமில்லாத விஷயங்களைச் செவிமுதலியவற்றால் கிரகிப்பதை(யே) ஹோமமாகக் கொள்கிறார்கள் [தமக்குக் கிடைத்தவற்றுள், விலக்கப்பட்ட விஷயங்களைத் மற்றையவற்றை அந்தந்த இந்திரியங்களால் விருப்பவெறுப்பில்லாது ...ர்க ளென்க.—ஆ.] (உசு)

...கள், இந்திரியங்கள் பிராணன் என்றவற்றின் தொழில்களை ...ாசிப்பிக்கப்பட்ட ஆத்மஅடக்கமென்னும் யோகாக்கினியிலே

பிராண மென்பது - ஒவ்வொரு சரீரத்திலுமுள்ள வாயு. அதன் தொழில்- வளைதல்,நிமிர்தல் முதலியன. ஆத்மஅடக்கமாவது - ஆத்மாவினிடத்து (மனத்தை அலையாது)நிறுத்துதல். அதுவே யோகமென்னும் அக்கினி. எண்ணெயினால் விளக்குப்

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑌮𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌆𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ உஎ ॥

உஅ. 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 । 𑌤𑌪𑍋𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌤𑍇 𑌤𑌪𑍋𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 । 𑌯𑍋𑌗𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌯𑌤𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌨𑍂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥ உஅ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

உகூ. 𑌅𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌽𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌗𑌤𑍀 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥

(பிரகாசிப்பிக்கப்பெறுவது) போல, விவேகஅறிவினால் பிரகாசத் தன்மையை அடைவிக்கப்பெற்ற அந்தஅக்கினியிலே இந்திரியங்கள் பிராணன்இவற்றின் தொழில் களையெல்லாம் சிலர் அர்ப்பிக்கிறார்கள்: கரையச்செய்கிறார்கள், ஒடுங்கச்செய்கிறார்கள் என்பது பொருள் [ஸகலத் தொழிலையும் தடுத்து, ஆத்மாவினிடத்து மனம் தலைக்கூடுதலைச் செய்கிறார்க ளென்க.—ஆ.] (உஎ)

உஅ. மற்றையோர் திரவியமென்னும் யஜ்ஞத்தையுடையவர்: தபஸ்என்னும் யஜ்ஞத்தை யுடையவர்; யோகமென்னும் யஜ்ஞத்தையுடையவர்: ஓதுதலென்னும் யஜ்ஞத்தையுடையர்: ஞானமென்னும் யஜ்ஞத்தையுடையவர். இன்னும், சில யதிகள் கடுமையான விரதங்களையுடையவர்.

யோக்யர்கட்குப் பொருள் கொடுத்தலை, சிலர் யஜ்ஞமென்னும் புத்தியோடு செய்கிறார்கள். தவம்புரிபவர் எவரோ, அவர் தபஸ்என்னும் யஜ்ஞத்தைக் கொண்டவர். சிலர், பிராணனை அடக்குதலும் மனத்தை விஷயங்களினின்றும் உள்ளேமடக்குதலும் முதலிய யோகத்தை யஜ்ஞமாகக் கொண்டவர். சிலர், ரிக்வேதம் முதலானவற்றை அப்யஸித்தலை யஜ்ஞமாகக் கொண்டவர். சிலர், சாஸ்திரத்தின் பொருளை நன்குஉணர்தலென்னும் யஜ்ஞத்தைக் கொண்டவர். சிலர் ஊக்கமுள்ள இயல்பினராய் கடுமையான விரதங்களைக் கொண்டவர். (எனவே, இதனுள் ஆறு யஜ்ஞம் கூறப்பட்டன.) (உஅ)

அன்றியும்,

உகூ. சிலர் அபானத்தில் பிராணனை ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். அவ்வாறே சிலர், பிராணனில் அபானத்தை ஹோமஞ் செய்கிறார்கள். சிலர் பிராண அபானன்களுடைய போக்குக்களைத் தடுத்து, பிராணாயாமத்திலேயே கருத்தூன்றியவராய் இருக்கிறார்கள். [அபானன் — உள்ளேவரும் மூச்சு, பிராணன் - வெளியே செல்லும் மூச்சு.]

அபானே அபானவ்ருத்தௌ ஜுஹ்வதி ப்ரக்ஷிபந்தி ப்ராணம் ப்ராணவ்ருத்திம், பூரகாக்²யம் ப்ராணாயாமம் குர்வந்தீத்யர்த²: । ப்ராணே அபானம் ததா² அபரே ஜுஹ்வதி, ரேசகாக்²யம் ச ப்ராணாயாமம் குர்வந்தீத்யேதத் । ப்ராணாபானக³தீ முக²நாஸிகாப்⁴யாம் வாயோ: நிர்க³மனம் ப்ராணஸ்ய க³தி:, தத்³விபர்யயேண அதோ⁴க³மனம் அபானஸ்ய க³தி:, தே ப்ராணாபானக³தீ ஏதே ருத்³த்⁴வா நிருத்⁴ய ப்ராணாயாமபராயணா: ப்ராணாயாமதத்பரா: கும்ப⁴காக்²யம் ப்ராணாயாமம் குர்வந்தீத்யர்த²: ॥ ௨௯ ॥

கிஞ்ச—

௩௰. அபரே நியதாஹாரா: ப்ராணாந்ப்ராணேஷு ஜுஹ்வதி ।
ஸர்வேऽப்யேதே யஜ்ஞவிதோ³ யஜ்ஞக்ஷபிதகல்மஷா: ॥

அபரே நியதாஹாரா: நியத: பரிமித: ஆஹார: யேஷாம் தே நியதாஹாரா: ஸந்த: ப்ராணான் வாயுபே⁴தா³ன் ப்ராணேஷ்வேவ ஜுஹ்வதி, யஸ்ய யஸ்ய வாயோ: ஜய: க்ரியதே இதரான் வாயுபே⁴தா³ன் தஸ்மின் தஸ்மின் ஜுஹ்வதி, தே தத்ர ப்ரவிஷ்டா இவ ப⁴வந்தி । ஸர்வேऽபி ஏதே யஜ்ஞவித³: யஜ்ஞக்ஷபிதகல்மஷா: யஜ்ஞை: யதோ²க்தை: க்ஷபித: நாஶித: கல்மஷ: யேஷாம் தே யஜ்ஞக்ஷபிதகல்மஷா: ॥ ௩௰ ॥

ஏவம் யதோ²க்தான் யஜ்ஞான் நிர்வர்த்ய—

௩௧. யஜ்ஞஶிஷ்டாம்ருதபு⁴ஜோ யாந்தி ப்³ரஹ்ம ஸநாதனம் ।
நாயம் லோகோऽஸ்த்யயஜ்ஞஸ்ய குதோऽன்ய: குருஸத்தம ॥

சிலர், அபானத்தின் செய்கையிலே பிராணன் செய்கையை அர்ப்பிக்கிறார்கள்: பூரகமென்னும் பிராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள் என்பது பொருள். அவ்வாறே சிலர் பிராணனிலே, அபானனை அர்ப்பிக்கிறார்கள்: ரேசகமென்னும்பிராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள் என்பது பொருள். வாய்மூக்குக்களின்வழியாகக் காற்று வெளியே செல்லுதல் பிராணனுடைய போக்கு. அதற்கு மறுதலையாக உள்ளே செல்லுதல் அபானனுடைய போக்கு. சிலர், பிராணஅபானன்களுடைய அப்போக்குக்களைத் தடுத்து, பிராணாயாமத்திலேயே கருத்துள்ளவராய் இருக்கிறார்கள் : கும்பகமென்னும் பிராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள் என்பது பொருள். (௨௯)

இன்னும்,

௩௰. சிலர் மிதமான ஆஹாரமுடையவராய் வாயுக்களை வாயுக்களில் அர்ப்பிக்கிறார்கள். இவர்களெல்லோருமே யஜ்ஞங்களை அறிந்தவர்கள், (கீழ்க்கூறிய) யஜ்ஞங்களால் பாவத்தேயப் பெற்றவர்கள்.

சிலர் (தம்) உணவை அளவாக அமைத்துக்கொண்டு, பலவாயுள்ளவாயுக்களை வாயுக்களிலேயே ஹோமஞ்செய்கிறார்கள் ; எந்தெந்த வாயுவானது ஜயிக்கப்படுகின்றதோ, அந்தந்த(வாயுவிலே)மற்றைய வாயுவிசேஷங்களை அர்ப்பிக்கிறார்கள். அவை அவற்றுள் புகுந்து [ஒடுங்கி]விட்டனபோல ஆகின்றன. (௩௰)

இவ்வாறு கீழ்க்கூறிய யஜ்ஞங்களைச் செய்து முடித்து,

௩௧. யஜ்ஞத்தின் சேஷமான அமிருதத்தைப் புஜிப்பவர்கள் சாச்வதமான ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறார்கள். யஜ்ஞமில்லாதவனுக்கு இவ்வுலகம் இல்லை ; கௌரவரிற் சிறந்தோனே ! மற்றையது எங்கிருந்து ? [இல்லையே இல்லை].

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௨ ॥

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍇𑌕𑍇 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 । 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 ?—

௩௩. 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌹𑍇 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪 । 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌰𑌂𑌭𑌕𑌃, 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌰𑌂𑌭𑌕𑌃, 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । '𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌧𑌰𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌵𑍇𑌦' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥ ௩௩ ॥

என நீ இவ்வாறு தெளிந்தவுடன், இந்த மெய்யறிவினலே, தீமையாகிய ஸம்ஸாரக் கட்டினின்றும் விடுபடுவாய் என்பது (தேர்ந்த) பொருள். (உதாஸீநன் - உபேக்ஷையுள்ளவன், அதாவது, விவாதஞ்செய்கின்ற இருவருடைய வெற்றி தோல்விகளோடு ஸம்பந்தப்படாது, அவற்றால் வரும் மகிழ்ச்சி வருத்தங்களையும் அடையாது, யாதொரு விகாரமுமின்றி இருப்பவன்.) (௩௨)

ஞானமென்னும் யஜ்ஞமானது மற்றைய யஜ்ஞங்களினும் மேலானது.

“ அர்ப்பிப்பது ப்ரஹ்மம் ” (௪ - ௨௪) என்று தொடங்கும் சுலோகத்தினால் மெய்யறிவிலே யஜ்ஞமானது ஏற்றிக்கூறப்பட்டது. பின்னும், பல யஜ்ஞங்களும் உபதேசிக்கப்பட்டன. ஒருவன்விரும்பிய பயனை ஸித்தமாகவுடைய [அதனைப் பெறுதற்கு ஸாதனமான] அந்த (மற்றைய யஜ்ஞங்களோடு) ஞானத்தை (வைத்துப் பகவான்) புகழ்கிறார் :— எப்படி ?—

௩௩. பரந்தப ! ஞானமென்னும் யஜ்ஞமானது திரவியங்களாலாகும் யஜ்ஞத்தைப்பார்க்கிலும் மேலானது. பார்த்த ! ஸகலகர்மமும் ஞானத்திலே மிச்சமில்லாது முடியப்பெறுகின்றன.

பரந்தப ! திரவியங்களாகிய ஸாதனங்களால் ஸாதிக்கப்படும் யஜ்ஞந்தான் [illegible] பது. ஞானமென்னும் யஜ்ஞமென்பது பயனை விளைவியாதது. ஆத [illegible] மலானதாம்.—எப்படி ?— முக்திக்கு ஸாதனமான ஞானத்திலே ஸகல [illegible] வகின்றன, அடங்கிநிற்கின்றன என்பது பொருள். ஆகவே, [illegible] ன்க. இதனை; “ (சூதாட்டத்திலே) வெல்லப்பட்ட கிருத [illegible] வகுதற்குக்) கீழான (திரேதா, த்வாபரன், கலி என்னும் [illegible]), ஜனங்கள் செய்யும் நற்செய்கையெல்லாம் அவ [illegible] தை அறிபவன் எவனே, (அவனும் அதனையே அடைகிறான் ” (சா - ௪ - ௧ - ௪) என்னும் சுருதியினால் (உணர்க). (௩௩)

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௩௪. 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌭𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌨𑍀𑌚𑍈𑌃 𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑍇𑌨 "𑌕𑌥𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃? 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃? 𑌕𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾? 𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾?" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑌾 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃, 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌨; 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌇𑌤𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௪ ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—

௩௫. 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌮𑌯𑌿 ॥

ஒருவன் ஞானத்தைத் தேடவேண்டிய விதமும், இடமும்.

அத்தகைய இச்சிறந்த ஞானமானது அங்ஙனம் எதனுல் கிடைக்குமென்பது ? கூறுவோம் :

௩௪. ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தினுலும், கேள்வியினுலும், பணிவிடையினுலும் அதனை அறிந்துகொள். உண்மையைக் கண்டுணர்ந்த ஞானிகள் ஞானத்தை உனக்கு உபதேசிப்பார்கள்.

*அது எவ்விதத்தால் கிடைக்குமென்பதைத் தெரிந்துகொள். ஆசார்யரிடம் சென்று நன்ருகக் கீழேவிழுந்து வணங்குதலென்னும் நெடிய நமஸ்காரத்தாலும், "(இந்த ஸம்ஸாரக்)கட்டு (வந்தது) எவ்வாறு ? (இதனின்றும்)விடுபடுதல் எவ்வாறு ? அறியாமையென்பது என்ன ? அறிவு என்பது என்ன ?" என்னும் கேள்வியினுலும், ஆசார்யருக்குப் பணிவிடைசெய்தலாலும், மற்று மிவைபோன்றவற்ருலும்(நீ ஞானத்தைப் பெறுவாய். பக்தி சிரத்தையோடமைந்த மிக்க ஒடுக்கவணக்கமென்னும்) வழிபாட்டினுல் (தமது கருத்திலே) அருள்சுரக்கப்பெற்ற ஞானிகளான ஆசார்யர்கள், கீழே சிறப்பித்துக்கூறிய ஞானத்தை உனக்கு உரைத்தருளுவார்கள். ஞானவான்களாயினும், சிலரே உண்மையை உள்ளபடிகாணும் இயல்பினர். மற்றையோர்(அவ்வாறு) அல்லர். ஆதலால் சிறப்பித்துக்கூறுகிருர் "**உண்மையைக் கண்டுணர்ந்த**" என்று. எவர்கள் மெய்யறிவைப் பெற்றவர்களோ, அவர்கள் உபதேசித்த ஞா (தான்), கார்யத்தை ஸாதிக்க வலியதாகின்றது; மற்றையது இல்லை என்பது பக கருத்தென்க.*

அவ்வாறுள்ளவளவிலேதான் இத்திருவாக்கும் பொருத்த முடையதாகும் :

௩௫. பாண்டவ ! நீ எதனை அறிந்து மறுபடியும் இவ்வாறு மயக்கத்தை அடையாயோ, எதனுல் ஸகலப்பொருள்களையும் நீ உன்னிடத்தும் என்னிடத்தும் காண்பாயோ, (அந்த ஞானத்தைத் தேடிக்கொள்).

யத் ஜ்ஞாத்வா யத் ஜ்ஞாநம் தை: உபதிஷ்டம் அதிகம்ய ப்ராப்ய புந: பூய: மோஹம் ஏவம் யதா இதாநீம் மோஹம் கத: அஸி புந: ஏவம் ந யாஸ்யஸி ஹே பாண்டவ | கிஞ்ச—யேந ஜ்ஞாநேந பூதாநி அசேஷேண ப்ரஹ்மாதீநி ஸ்தம்பபர்யந்தாநி த்ரக்ஷ்யஸி ஸாக்ஷாத் ஆத்மநி ப்ரத்யகாத்மநி “மத்ஸம்ஸ்தாநி இமாநி” இதி அதோ மயி வாஸுதேவே “பரமேச்வரே ச இமாநி” இதி; க்ஷேத்ரஜ்ஞேச்வரைகத்வம் ஸர்வோபநிஷத்ப்ரஸித்தம் த்ரக்ஷ்யஸி இத்யர்த: || ௩௫ ||

கிஞ்ச—ஏதஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய மாஹாத்ம்யம்—

௩௬. அபி சேதஸி பாபேப்ய: ஸர்வேப்ய: பாபக்ருத்தம: |
ஸர்வம் ஜ்ஞாநப்லவேநைவ வ்ருஜிநம் ஸந்தரிஷ்யஸி ||

அபி சேத் அஸி பாபேப்ய: பாபக்ருத்ப்ய: ஸர்வேப்ய: அதிசயேந பாபக்ருத் பாபக்ருத்தம: ஸர்வம். ஜ்ஞாநப்லவேநைவ ஜ்ஞாநமேவ ப்லவம் க்ருத்வா வ்ருஜிநம் வ்ருஜிநார்ணவம் பாபம் ஸந்தரிஷ்யஸி | தர்மோऽபி இஹ முமுக்ஷோ: பாபம் உச்யதே || ௩௬ ||

ஜ்ஞாநம் கதம் நாசயதி பாபம் இதி? த்ருஷ்டாந்த உச்யதே—

௩௭. யதைதாம்ஸி ஸமித்தோऽக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேऽர்ஜுந |
ஜ்ஞாநாக்நி: ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா ||

யதா ஏதாம்ஸி காஷ்டாநி ஸமித்த: ஸம்யக் இத்த: தீப்த: அக்நி: பஸ்மஸாத் பஸ்மீபாவம் குருதே ஹே அர்ஜுந, ஜ்ஞாநமேவ அக்நி: ஜ்ஞாநாக்நி: ஸர்வ-

---

பாண்டவ ! அவர்கள் உபதேசித்த ஞானத்தைப் பெற்று, நீ இப்பொழுது மயக்கமுற்றிருப்பதுபோல மீண்டும் இவ்வாறு மயக்கமுறமாட்டாய். அன்றியும், ப்ரஹ்மாமுதலாகப் புல் ஈறாகவுள்ள ஸகலப்பொருள்களையும், “ இவை என்னிடத்து இருக்கின்றன ” எனஉன்னிடத்தும், “ இவை பரமேச்வரனிடத்தும் இருக்கின்றன ” என வாஸுதேவனை என்னிடத்தும் ஞானத்தினால் நேரே காண்பாய் : உபநிஷத்துக்களிலெல்லாம் மிகத்தெளிவா யுணர்த்தப்பட்ட ஜீவேச்வர ஐக்கியத்தை [ஜீவனும் ஈச்வரனும் ஒன்றென்பதை]க் கண்டுதேறுவாய் என்பது பொருள். (௩௫)

ஞானமென்பது ஸகலபாவத்தையும், ஸகலகர்மத்தையும் எரித்துவிடும்.

இனி இதன் பெருமையை(க் கேள்) :

௩௬. நீ, பாவஞ்செய்தோர் எல்லாரையும் பார்க்கிலும் அதிக பாவஞ்செய்தவனாயினும், ஞானமாகிய தெப்பத்தினாலேயே ஸகலபாவங்களையும் கடந்திடுவாய்.

நீ ஞானத்தையே தெப்பமாகச்செய்துகொண்டு பாவமாகிய கடலைக் கடந்துவிடுவாய். (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோனுக்கு, இங்கே புண்யமும் பாவமென்க. (௩௬)

ஞானமானது பாவத்தை எவ்வாறு அழிக்கின்றது என்பது ?— திருஷ்டாந்தம் கூறுவோம் :

௩௭. அர்ஜுந ! ஜ்வலிக்கின்ற தணலானது விறகுகளை எவ்வாறு நீறாகச் செய்கின்றதோ, அவ்வாறே ஞானமென்னும் தணலானது ஸகலபாவத்தையும் நீறாகச் செய்கின்றது.

...யானது விறகுகளைச் சாம்பலாக்குவதுபோல,
...ங்களையும் சாம்பலாக்குகின்றது : வித்து ஆகாத

௩௯. ஶ்ரத்தாவாந் லபதே ஜ்ஞாநம் தத்பர: ஸம்யதேந்த்ரிய: ।
ஜ்ஞாநம் லப்த்வா பராம் ஶாந்திமசிரேணாதிகச்சதி ॥

ஶ்ரத்தாவாந் ஶ்ரத்தாலு: லபதே ஜ்ஞாநம் । ஶ்ரத்தாலுத்வே(அ)பி பவதி கஶ்சிந் மந்தப்ரஸ்தாந:, அத ஆஹ — தத்பர: குரூபாஸதநாதாவபியுக்த: ஜ்ஞாநலப்த்யுபாயே ஶ்ரத்தாவாந் । தத்பர: அபி அஜிதேந்த்ரிய: ஸ்யாத் இத்யத ஆஹ — ஸம்யதேந்த்ரிய: ஸம்யதாநி விஷயேப்யோ நிவர்திதாநி யஸ்ய இந்த்ரியாணி ஸ ஸம்யதேந்த்ரிய: । ய ஏவம்பூத: ஶ்ரத்தாவாந் தத்பர: ஸம்யதேந்த்ரியஶ்ச ஸ: அவஶ்யம் ஜ்ஞாநம் லபதே । ப்ரணிபாதாதிஸ்து பாஹ்ய: அநைகாந்திகோ(அ)பி பவதி, மாயாவித்வாதிஸம்பவாத்; ந து தத் ஶ்ரத்தாவத்த்வாதௌ இத்யேகாந்ததோ ஜ்ஞாநலப்த்யுபாய: । கிம் புந: ஜ்ஞாநலாபாத் ஸ்யாத் இதி? உச்யதே — ஜ்ஞாநம் லப்த்வா பராம் மோக்ஷாக்யாம் ஶாந்திம் உபரதிம் அசிரேண க்ஷிப்ரமேவ அதிகச்சதி । ஸம்யக்தர்ஶநாத் க்ஷிப்ரமேவ மோக்ஷோ பவதீதி ஸர்வஶாஸ்த்ரந்யாயப்ரஸித்த: ஸுநிஶ்சித: அர்த: ॥ ௩௯ ॥

---

௩௯. நம்பிக்கையை யுடையவனாய், அதிலே கருத்தையூன்றி இந்திரியங்களை நன்கு அடக்கியவன் ஞானத்தையடைகிறான்; ஞானத்தை அடைந்த பின்னர், தாமதமில்லாது உயர்ந்த ஒழிவைப் பெறுகிறான்.

(வேதம்முதலியவற்றிலே)நம்பிக்கையையுடையவன் ஞானத்தை அடைகிறான். நம்பிக்கையுடைமை இருந்தாலும், ஒருவன்(ஞானஸாதநத்திலே)செல்ல மந்தனாய் [நோக்கமில்லாதவனாய்]இருக்கிறான். ஆதலால், ''ஞானமடைதற்கு ஸாதநமாயிருப்பவையான குருவை வழிபடுதல்முதலானவற்றிலே ஊக்கமுள்ளவனாய்(இருக்கவேண்டும்)'' என்கிறார். அவற்றிலே ஊக்கமுடையோனாயினும், (அவன் தன்)இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவனாக இருக்கலாமென, ''விஷயங்களினின்றும் இந்திரியங்களை(உள்ளே) மடக்கினவனாக(இருக்கவேண்டும்)''என்கிறார்.(குருவினுடைய திருவாக்குக்களிலே) நம்பிக்கையும், அ(வரை வழிபடுதல்முதலான)வற்றிலே ஊக்கமும் உடையவனாய் இந்திரியங்களை நன்கு அடக்கி இவ்வாறு நிற்பவன் எவனோ, அவன் அவச்யம் ஞானத்தைப் பெறுகிறான். பகிரங்க(ஸாதந)மான ஸாஷ்டாங்கநமஸ்காரம் முதலியவையோ, (பயனைக் கொடுக்கத்)தவறுபவையாகவும் ஆகின்றன; (மனத்திலொன்றும், வெளியிலொன்றுமாகக் காட்டுவதனால்)கள்ளமாயத்தன்மைமுதலியன நிகழக்கூடுமாகலின். ஆனால், அவை நம்பிக்கையுடைமைமுதலானவற்றிலே நிகழமாட்டா என(இந்நம்பிக்கையுடைமைமுதலியவை), ஞானத்தைப் பெறுதற்குத் தவறாத வழியாம். மற்று, ஞானத்தைப் பெறுதலால் ஆவதென்ன என்பது? கூறுவோம்:—(அவன்)ஞானத்தையடைந்தபின்னர், மோக்ஷமெனப்படும் உயர்ந்த ஒழிவைத் தாமதமின்றிச் சீக்கிரமாகவே அடைகிறான். [illegible]னால் விரைவாகவே மோக்ஷம் அமைகின்றதென்பது [illegible]யினாலும் நிரூபித்து நன்குநிர்ணயிக்கப்பட்டதான (௩௯)

ஸ: ஜ்ஞாநஸஞ்சி²ந்நஸம்ஶய: । ய ஏவம் யோக³ஸம்ந்யஸ்தகர்மா தம் ஆத்மவந்தம் அப்ரமத்தம் கு³ணசேஷ்டாரூபேண த்³ருஷ்டாநி கர்மாணி ந நிப³த்⁴நந்தி அநிஷ்டாதி³ரூபம் ப²லம் நாரப⁴ந்தே ஹே த⁴நஞ்ஜய ॥ ௪௧ ॥

யஸ்மாத் கர்மயோகா³நுஷ்டா²நாத் அஶுத்³தி⁴க்ஷயஹேதுகஜ்ஞாநஸஞ்சி²ந்நஸம்ஶய: ந நிப³த்⁴யதே கர்மபி⁴: ஜ்ஞாநாக்³நித³க்³த⁴கர்மத்வாதே³வ, யஸ்மாச்ச ஜ்ஞாநகர்மாநுஷ்டா²நவிஷயே ஸம்ஶயவாந் விநஶ்யதி—

௪௨. தஸ்மாத³ஜ்ஞாநஸம்பூ⁴தம் ஹ்ருத்ஸ்த²ம் ஜ்ஞாநாஸிநாத்மந: ।
சி²த்த்வைநம் ஸம்ஶயம் யோக³மாதிஷ்டோ²த்திஷ்ட² பா⁴ரத ॥

இதி ஸ்ரீமஹாபா⁴ரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீ⁴ஷ்மபர்வணி ஸ்ரீமத்³ப⁴க³வத்³கீ³தாஸு உபநிஷத்ஸு ப்³ரஹ்மவித்³யாயாம் யோக³ஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே³ ஜ்ஞாநயோகோ³ நாம சதுர்தோ²(அ)த்⁴யாய: ॥

தஸ்மாத் பாபிஷ்ட²ம் அஜ்ஞாநஸம்பூ⁴தம் அஜ்ஞாநாத் அவிவேகாத் ஜாதம் ஹ்ருத்ஸ்த²ம் ஹ்ருதி³ பு³த்³தௌ⁴ ஸ்தி²தம் ஜ்ஞாநாஸிநா ஶோகமோஹாதி³தோ³ஷஹரம் ஸம்யக்³த³ர்ஶநம் ஜ்ஞாநம் ததே³வ அஸி: க²ட்³க³: தேந ஜ்ஞாநாஸிநா ஆத்மந: ஸ்வஸ்ய, ஆத்மவிஷயத்வாத் ஸம்ஶயஸ்ய । ந ஹி பரஸ்ய ஸம்ஶய: அந்யேந சே²த்தவ்யதாம் ப்ரா-

---

கர்மங்களைத் துறந்தவனை, அந்த ஸாவதான(ஞானியை முக்)குணங்களின் செய்கைகளாகக் காணப்பட்ட கர்மங்கள் கட்டுப்படுத்துவதில்லை, தீமைமுதலாகிய பயனை விளைப்பதில்லை யென்க. (௪௧)

௧. கர்மயோகத்தை அநுஷ்டித்தலால் அழுக்குத் தேய்ந்துபோக, அதனால் ஞானமுண்டாக, அந்தஞானத்தால் ஸம்சயமறப்பெற்றவனைக் கர்மங்கள் கட்டுவதில்லை; ஞானமென்னும் தீயினால் கர்ம(மனைத்து)ம் எரிக்கப்பட்டமையினாலேயே யென்க. ௨. அன்றியும்,ஞானகர்மங்களை அநுஷ்டிக்கும்விஷயத்திலே ஸந்தேகமுடையவன் கெட்டுப்போகிறான் (என்றஇவ்விரண்டும்)எதனால் உள்ளனவோ,

௪௨. அதனால், நீ, அஜ்ஞானத்தா லுண்டாகி நெஞ்சிலே நிலைத்திருப்பதாய், ஆத்மாவைப்பற்றிய இச் சந்தேசத்தை ஞானமென்னும் அறிவாளால் அறிவி யோகத்தைக் கைக்கொள். பாரத ! எழுந்திரு.

ஸ்ரீ மகாபாரதத்திலே நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையாய், வ்யாஸர் அருளிச் ...காய். பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ...யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனஸம்வா...ம் என்னும் நான்காம் அத்தியாயம் முற்றும்.

...ால்லாததும் அவிவேகத்தால் உண்டானதும் புத்தியிலே ...டுதற்குக் காரணமானதுமாய் ஆத்மாவைப்பற்றிய தான ...ு. துன்பம்மயக்கம்முதலான தீங்குகளைப் போக்கும் அறிவி, மெய்யறிவுக்கு ஸாதநமான கர்மாநுஷ்டா...(அதனைச்)செய், பாரத ! இனி இப்பொழுது போர் ...ர அருளிச்செய்யலானார்).

𑌸𑍍𑌥𑌃, 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂, 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌚 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌹𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஸம்சயமானது ஆத்மாவைப்பற்றிய தாதலின், "தன்னுடைய" (என்பதை வருவித்துக்கொள்க). ஒருவனுடைய ஸம்சயத்தை வேறொருவன் அறுக்கமுடியாததாதலின், தன்னுடைய என்று சிறப்பித்துக்கூறவேண்டும். ஆதலால், (ஸம்சயமானது) ஆத்மாவைப்பற்றியதாயினும், தன்னுடையதாகவே ஆகின்றது. (தான் - ஆத்மா. ஒருவன் இப்பியைப் பார்த்து, இது இப்பியோ வெள்ளியோ என ஐயமுற்றவிடத்து அச்சந்தேகம் இப்பியைப்பற்றியதாய் அவனிடத்து உள்ளது. இங்கேயோ, இவ்வாறு இல்லை. ஸம்சயமானது தன்னைப்பற்றியதாய்த் தன்னிடத்தே உள்ளது. இதனை விளக்கும்பொருட்டு "தன்னுடைய" என்பதை வருவித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்க.—ஆ.) (௪௨)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

पञ्चमोऽध्यायः संन्यासयोगः ॥

'कर्मण्यकर्म यः पश्येत्' इत्यारभ्य 'स युक्तः कृत्स्नकर्मकृत्' 'ज्ञानाग्निदग्धकर्माणम्' 'शारीरं केवलं कर्म कुर्वन्' 'यदृच्छालाभसन्तुष्टः' 'ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविः' 'कर्मजान् विद्धि तान् सर्वान्' 'सर्वं कर्माखिलं पार्थ' 'ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि' 'योगसंन्यस्तकर्माणम्' इत्येतैः वचनैः सर्वकर्मणां संन्यासम् अवोचत् भगवान्; 'छित्त्वैनं संशयं योगमातिष्ठ' इत्यनेन वचनेन योगं च कर्मानुष्ठानलक्षणम् अनुतिष्ठ इत्युक्तवान् । उभयोश्च कर्मानुष्ठानकर्मसंन्यासयोः स्थितिगतिवत् परस्परविरोधात् एकेन सह कर्तुम् अशक्यत्वात्, कालभेदेन च अनुष्ठानविधानाभावात्, अर्थात् एतयोः अन्यतरकर्तव्यतायां प्राप्तायां यत् प्रशस्यतरम् एतयोः कर्मानुष्ठानकर्मसंन्यासयोः तत् कर्तव्यं न इतरत् इत्येवं मन्यमानः प्रशस्यतरबुभुत्सया अर्जुन उवाच—'संन्यासं कर्मणां कृष्ण' इत्यादिना ॥

ननु च आत्मविदः ज्ञानयोगेन निष्ठां प्रतिपिपादयिषुः पूर्वोदाहृतैः वचनैः भगवान् कर्मसंन्यासम् अवोचत्, न तु अना-

---

ஐந்தாம் அத்தியாயம் : ஸந்யாஸ யோகம்.

அஜ்ஞானிக்கு நலமானது கர்மயோகமா ? ஸந்யாஸமா ?

" எவன் கர்மத்தில் " (ச - கஅ) என்பது முதல், " ஞானமென்னும் தீயினால்" (ச - ககூ), " சாரீரகர்மத்தை " (ச-உக), " தானாகக்கிடைத்ததை " (ச-உஉ), " அர்ப்பிப்பது " (ச-உச), " அவை யெல்லாவற்றையும்" (ச-௩உ), "ஸகலகர்மமும்" (ச-௩௩), " ஞானம் " (ச - ௩எ), " கர்மங்களை " (ச-சக) என்பன முதலவுள்ள திருவாக்குக்களால் ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதலைப் பகவான் கூறினர்."இச்சம்சயத்தை (ஞானமென்னும் வாளால்) அரிவி, (கர்ம) யோகத்தைச் செய்யக்கடவாய் " (ச - சஉ) என்னும் இத்திருவாக்கினால் ' கர்மாநுஷ்டாநமாகிய யோகத்தையும் நீ செய்யவேண்டும் ' எனக் கூறினர். இனி, கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலும் கர்மங்களைத் துறந்திடுதலுமாகிய இரண்டும், நிற்றலென்பதும் நடத்தலென்பதும் போல, ஒன்றற்கொன்று விரோதித்தலால் (அவற்றை) ஒருவன் ஒருங்கே அநுஷ்டிக்கமுடியாது. அன்றியும், (அவற்றை) வெவ்வேறுகாலத்தில் அநுஷ்டிக்கலாம் எனவும் விதிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இவ்விரண்டனுள் ஏதாவதொன்றை அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பது கருத்தினால் அமைய, ' கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலும் கர்மங்களைத் துறந்திடுதலுமாகிய இவ்விரண்டனுள் எது சிறந்ததோ, அதனைச் செய்யவேண்டும் ; மற்றையது இல்லை' என இவ்வாறாகக்கொண்டு அர்ஜுனன், சிறந்ததைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்என்னும் விருப்பத்தினால் " கிருஷ்ண !" (ரு - க) என்பதுமுதலாகக் கூறலானான் :

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், பகவான் ஞானயோகத்தால் நிஷ்டையை உண ...த்தும்பொருட்டு. ...ன்னுடிக்க... ...ய திருவாக்குக்களால் கர்மங்களைத் துறந்திடு

ज्ञस्य । कुतस्तु कर्मानुष्ठानकर्मसंन्यासयोः भिन्नपुरुषविषयत्वात्
अन्यतरस्य प्रशस्यतरत्वाभिधित्सया अयं प्रश्नः अनुपपन्नः ॥ सत्यम्;
एवं स्वाभिप्रायेण प्रश्नो न उपपद्यते; प्रष्टुः स्वाभिप्रायेण
पुनः प्रश्नः युज्यत एवेति वदामः । कथम्? पूर्वोदाहृतैः
वचनैः भगवता कर्मसंन्यासस्य कर्तव्यतया विवक्षितत्वात्, प्राधा-
न्येन च तस्य कर्तुः कर्तव्यत्वासंभवात् अनात्मविदपि कर्तृ
पक्षे प्राप्तः अनूद्यते; न पुनः आत्मवित्कर्तृकत्वमेव संन्या-
सस्य विवक्षितम् इति । एवं भ्रान्तस्य अजानतः कर्मानुष्ठान-
कर्मसंन्यासयोः अविद्वत्पुरुषकर्तृकत्वमपि अस्तीति पूर्वोक्तेन
प्रकारेण तयोः परस्परविरोधात् अन्यतरस्य कर्तव्यत्वे प्राप्ते
प्रशस्यतरं च कर्तव्यं न इतरत् इति प्रशस्यतरविविदिषया प्रश्नः न
अनुपपन्नः ॥

प्रतिवचनवाक्यार्थनिरूपणेनापि प्रष्टुः अभिप्रायः एव-
मेवेति गम्यते । कथम्? "संन्यासकर्मयोगौ निःश्रेयसकरौ तयोस्तु

தலை ஆத்மாவை அறிபவனுக்குக் கூறினரேயன்றி ஆத்மாவை அறியாதவனுக்கு இல்லை. ஆகவே, கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலும் கர்மங்களைத் துறந்திடுதலுமாகிய இரண்டும் வெவ்வேறு புருஷர்களைப் பற்றியுள்ளமையால் (அவற்றுள்) எது சிறந்ததெனத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்னும் கருத்தினால் இவ்வினா (வந்ததென்பது) பொருந்தாது.

(ஸமாதானம்) :—உண்மை; இவ்வாறு உன் கருத்தின்படி வினாப் பொருந்தாது; மற்று, கேட்கின்றவனுடைய சொந்தக்கருத்தின்படி வினா, பொருந்தியே நிற்கின்றதுஎனக்கூறுவோம்.—எப்படி?—கர்மங்களைத் துறந்திடவேண்டுமென்பது, முன் எடுத்துக்காட்டிய திருவாக்குக்களினால் பகவான் சொல்லக்கருதியது. அன்றியும், (ஸந்யாஸத்திற்கு) முதன்மை இல்லாவிடில், கர்த்தாவினால் அது செய்யப்படவேண்டுமென்பது ஏற்காது. ஆதலால், கர்த்தாவானவன் அஜ்ஞானியாயினும் (விஷயங்களிலே மிக்கவைராக்கியமுள்ளவனாயின், அவனும் கர்மஸந்யாஸ)பக்ஷத்தில்(அதிகாரியாவான் என்பது கருத்து. ஆகவே, இங்கு, அவ்வாறு)அமைந்தவனே குறிக்கப்படுகிறான். ஆனால், கர்மஸந்யாஸத்திலே ஞானிதான் அதிகாரியென்பது கருத்தன்று; ஆதலின், (அஜ்ஞானிக்கும் ஒருநிலைமையிலே கர்மஸந்யாஸம் உண்டு என அறிக. இனி) இவ்வாருக அஜ்ஞானியான புருஷனும், கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலிலும் கர்மங்களைத் துறந்திடுதலிலும் அதிகாரியாக இருக்கிறான் என்று அர்ஜுனன் (மனத்திற்) கொள்ள, அப்பொழுது முற்கூறியபடி அவை இரண்டற்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள மாறுபாட்டினால் எதாவதொன்றைச் செய்யவேண்டுமென்று அமைய, (அவற்றுள்) மேலானதையே செய்யவேண்டுமேயன்றி மற்றையதை இல்லை என (அவற்றுள்) மேலானதைத் தெரிந்துகொள்ளும் கருத்தோடு (கேட்ட அவன்) வினாவானது பொருந்தாததாய் இல்லையென்க.

இவ்வினாவானது ஞானியைப்பற்றியதன்று.

(பகவானுடைய) மறுமொழிவாக்கியத்தின்பொருளை ஆராய்தலாலும், கேட்கிறவனுடைய கருத்து இப்படித்தான் என்று தெரியவருகின்றது.—எப்படி?— "துறவும், கர்மயோகமும் உறுதியானநன்மையைச் செய்பவை; ஆனால், அவற்றுள் கர்ம

கர்மயோகோ விஶிஷ்யதே” இதி ப்ரதிவசநம் । ஏதத் நிரூப்யம்—கிம் அநேந ஆத்மவித்கர்த்ருகயோ: ஸம்ந்யாஸகர்மயோகயோ: நி:ஶ்ரேயஸகரத்வம் ப்ரயோஜநம் உக்த்வா தயோரேவ து குதஶ்சித் விஶேஷாத் கர்மஸம்ந்யாஸாத் கர்மயோகஸ்ய விஶிஷ்டத்வம் உச்யதே? ஆஹோஸ்வித் அநாத்மவித்கர்த்ருகயோ: ஸம்ந்யாஸகர்மயோகயோ: ததுபயம் உச்யதே? இதி ॥

கிம் சாத:—யதி ஆத்மவித்கர்த்ருகயோ: ஸம்ந்யாஸகர்மயோகயோ: நி:ஶ்ரேயஸகரத்வம், தயோஸ்து கர்மஸம்ந்யாஸாத் கர்மயோகஸ்ய விஶிஷ்டத்வம் உச்யதே; யதி வா அநாத்மவித்கர்த்ருகயோ: ஸம்ந்யாஸகர்மயோகயோ: ததுபயம் உச்யத இதி ॥

அத்ர உச்யதே—

ஆத்மவித்கர்த்ருகயோ: ஸம்ந்யாஸகர்மயோகயோ: அஸம்பவாத் தயோ: நி:ஶ்ரேயஸகரத்வவசநம் ததீயாச்ச கர்மஸம்ந்யாஸாத் கர்மயோகஸ்ய விஶிஷ்டத்வாபிதாநம் இத்யேதத் உபயம் அநுபபந்நம் । யதி அநாத்மவித: கர்மஸம்ந்யாஸ: தத்ப்ரதிகூலஶ்ச கர்மாநுஷ்டாநலக்ஷண: கர்மயோக: ஸம்பவேதாம், ததா தயோ: நி:ஶ்ரேயஸகரத்வோக்தி: கர்மயோகஸ்ய ச கர்மஸம்ந்யாஸாத் விஶிஷ்டத்வாபிதாநம்

யோகம் சிறப்புற்றது ” (ரு-உ) என்பது மறுமொழி. ஞானியைக்கர்த்தாவாகவுடைய துறவும் கர்மயோகமும் உறுதியானநன்மையைச் செய்பவையென்னும் பயனைக் கூறி, அவற்றுள்ளே கர்மங்களைத் துறந்திடுதலைக்காட்டிலும் கர்மயோகம் ஏதோஒருவிசேஷத்தால் மேலானது என இதனால் கூறப்படுகின்றதா? அல்லது, அஜ்ஞானியைக் கர்த்தாவாகவுடைய துறவும் கர்மயோகமுமாகிய இவற்றிற்கு அவையிரண்டும் [உறுதியான நன்மையைச் செய்வதும், கர்மயோகம் மேலானதென்பதும்] கூறப்படுகின்றனவா? என இதனை [மறுமொழியை] ஆராயவேண்டும்.

ஆகவே, இன்னும் (ஒருவினை வருமாறு):—ஞானிசெய்யும் கர்மஸந்யாஸமும் கர்மயோகமும் உறுதியானநன்மையைச் செய்பவை என்பதும், ஆனால் அவற்றுள் கர்மஸந்யாஸத்தினும் கர்மயோகம் மேலானது என்பதும் கூறப்பட்டால், (வரும் குற்றமென்ன ?)அல்லது, அஜ்ஞானிசெய்யும் கர்மஸந்யாஸம் கர்மயோகம் என்றவற்றிற்கு அவையிரண்டும் கூறப்பட்டால், (வரும் பயனென்ன ?) என்பது.

இதனுள், (முதல்பக்ஷத்திலே வரும் குற்றத்தைக்)கூறுவோம் :

ஞானியைக் கர்த்தாவாகவுடைய துறவும் கர்மயோகமும் நிகழக்கூடாமையின் அவை உறுதியானநன்மையைச் செய்பவை எனக்கூறுதலும், அவனுடைய கர்மஸந்யாஸத்தினும் கர்மயோகம் மேலானது எனக்கூறுதலுமாகிய இவ்விரண்டும் பொருந்தா என்க. ஆத்மாவை அறியாதவனுக்குக் கர்மங்களைத்துறந்திடுதலும், அதற்கு மாறானதும் (அதாவது,) கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலாகிய கர்மயோகமும் நிகழக்கூடுமாயின், அவை இரண்டும் உறுதியான நன்மையைச் செய்பவை என்றலும், கர்மயோகம் [illegible]னும் மேலானதென்றலும் ஆகியஇவ்விரண்டும் அப்பொழுது

[illegible]

ஞானமும் கர்மயோகமும் [illegible]

[illegible] ஆத்மாவை அறிதலுக்கு [illegible]

[illegible] ஆத்மாவை அறிதலுக்கு [illegible] பொய்யறிவு நீங்கி [illegible] ஆத்மாவை அறிகிறேன் [illegible] பொய்யறிவு [illegible] ஆத்மா [illegible] பொய்யறிவு பொய்யறிவு [illegible] ஆத்மா இன்னதென்று [illegible] ஆதலால், பொய்யறிவு நீங்கி ஆத்மாவை அறிதலுக்கு, பக்தஅறிவு முதலாகவரும கர்மயோகம் சிறந்ததெனக் கூறியது போருமென்க.

𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—'𑌅𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯 '𑌯 𑌏𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍' '𑌵𑍇𑌦𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌏𑌵; 𑌤𑌦𑍍 𑌯𑌥𑌾 '𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌭𑌾𑌰𑌤' '𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯' '𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 । 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿? 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍, '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍, '𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚, '𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍' '𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁

(வினா) :—மற்று, ஆத்மா இன்னது என நிரூபிக்கின்ற எந்தெந்த இடங்களிலே, ஆத்மாவை அறிந்தவனுக்குக் கர்மமின்மையானது உணர்த்தப்படுகின்றது என்பது ?

(விடை) :—(அவற்றை) இங்குக்கூறுவோம்:— ஆத்மாவை அறிந்தவனுக்குக் கர்மமின்மையானது " அது அழிவில்லாதது "(௨ - ௧௭) எனப்பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு " எவன் இதனை "(௨ - ௧௯), "அழிவில்லாததாக "(௨- ௨௧)என்பன முதலியவற்றிலே ஆங்காங்குக் கூறப்படுகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானல், ஆத்மா இன்னது என்று நிரூபிக்கும் இடங்களிலே ஆங்காங்குக் கர்மயோகமுந்தான் உணர்த்தப்படவேபடுகின்றது. அது, "பாரத ! ஆதலால், போர்புரியக்கடவாய்" (௨ - ௧௮), "ஸ்வதருமத்தையும் நோக்கியும் " (௨ - ௩௧), "உனக்குக் கர்மத்திலேதான் அதிகாரம் "(௨ - ௪௭)என்பனமுதலியவற்றிலே வருமாறு(காண்க). ஆதலால், ஆத்மாவை அறிந்தவனுக்கும் கர்மயோகம் நிகழாமை எப்படி என்பது ?

(ஸமாதானம்):—இங்கே கூறுவோம் :—(௧)மெய்யறிவிற்கும் பொய்யறிவிற்கும் (அவ்வாறே) அவற்றின்செய்கைகட்குமுள்ள மாறுபாட்டினலும் : (௨) "ஞானயோ...ாங்க்யர்களுக்கு " (௩ - ௩) என்றஇதனல், கர்மமில்லா ஆத்மவடிவமா...ஞானயோகநிஷ்டையை, ஆத்மாவின் உண்மையை உணர்ந்த ஸாங்க்...அறியாதவன் செய்யும் கர்மயோக நிஷ்டையினின்றும் ...மாவை அறிந்தவனுக்குப் புருஷார்த்தங் கைகூடப் ...ப)வேறொருபயன் இல்லாமையாலும் : (௪)"அவ...ா(அவன்)செய்யவேண்டியதொன்றும் இல்லாமை ...களைச் செய்யாமையினல் "(௩ - ௪), "உயர்தோள!

[illegible]

[illegible] ... கேட்டுவனுக்கு முற்கூறியது(தான்) கருத்தென நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே, (அர்ஜுனன் [illegible] கேரென்பது) [illegible].

'𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍀 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌹 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 "𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 । "𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂; 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚, 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍? 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍? 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌃—

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

க. 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌶𑌂𑌸𑌸𑌿 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌸𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌸𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌸𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑍇 𑌕𑌤𑌰𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃—𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃? 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿? 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌮𑍇𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃, 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿

ஞானகர்மங்கள் இரண்டும் ஒருங்கே உடன் நிகழாமையால், "கர்மமானது" (ங - க) என்றவிடத்து "இவ்விரண்டனுள் எது மேலானதோ, அதனை எனக்கு உரைத்தருளவேண்டும்" என அர்ஜுனனால் கேட்கப்பட்ட பகவான், ஸாங்க்யர்களான துறவிகட்கு ஞானயோகத்தால் நிஷ்டையும் (கர்ம)யோகிகட்குக் கர்மயோகத்தால் நிஷ்டையும் கூறப்பட்டன என்று முடிவுசெய்தனர். மேலும், "வெறுந்துறவினால் மாத்திரம்(பொருள்)கைகூடுதலை அடைவதில்லை" (ங - ச)என்னும் திருவாக்கினால், ஞானத்தோடுகூடிய அது, பொருள்கைகூடுதற்கு ஸாதநமாகக் கொள்ளப்பட்டது; மற்றும், கர்மயோகத்தை விதித்தலால்(ச - சஉ), (அதுவும், பொருள்கைகூடுதற்கு ஸாதநமெனக் கொள்ளப்பட்டது). ஞானமில்லாத துறவு மேலானதா? அன்றி, கர்மயோகம் மேலானதா? என இவ்விரண்டனுள் மேலானதை அறிய விரும்பிய

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான்:

க. கிருஷ்ண! கர்மங்களைத்துறந்திடுதலையும், மற்று, (கர்ம) யோகத்தையும் புகழ்ந்து பேசுகிறீர்கள். இவ்விரண்டனுள் எது மேலானதோ, அஃதொன்றையே தீர்ந்தமுடிவாக எனக்கு உரைத்தருளவேண்டும்.

சாஸ்திரத்திற்கூறிய பலவகையான அநுஷ்டாநங்களைத் துறந்திடுதலைப் புகழ்கிறீர்கள், அதாவது, கூறுகிறீர்கள். மீண்டும், அவற்றையே அநுஷ்டித்தலையும் அவசியம் செய்யவேண்டுமெனக்கூறுகிறீர்கள். ஆகவே, எது மேலானதோ என்பது என் ஸம்சயம்: கர்மத்தை அநுஷ்டித்தல் மேலானதா? அல்லது, அதனை விட்டிடுதல் மேலானதா? என்பது. ஆனால், மேலானதாயிருப்பதை அநுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆதலால், கர்மஸந்யாஸமும் கர்மயோகமுமாகிய இவ்விரண்டனுள் எது மேலானதோ, எதனை

𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌕𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌤𑍍 𑌸𑌹 𑌏𑌕𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌤𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌆𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

௨. 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 ।
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍌 𑌉𑌭𑍌 𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑍌 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 । 𑌉𑌭𑍌 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑍌, 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿? 𑌆𑌹—

௩. 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌸 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌯𑍋 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌨 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌨 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 𑌚 । 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌯𑌃

அநுஷ்டிப்பதனால் நான் நன்மையைப் பெறலாமென்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களோ, அந்த எதாவதொன்றையே (அதாவது) உங்களுடைய கருத்தை (இன்னதுதான் என்று) தீர்ந்த முடிவாக எனக்குச் சொல்லவேண்டும்; (அவை இரண்டையும்) ஒரே புருஷன் ஒரேகாலத்து அநுஷ்டிக்கக் கூடாமையினாலென்க. (௧)

துறவைநீக்காட்டிலும் கர்மயோகமே அஜ்ஞானிக்கு ஏற்றது.

(அஜ்ஞானிக்கு எது தகுந்ததென்பதை) நிச்சயித்தற்பொருட்டுத் தமது கருத்தைக் கூறுகின்ற ஸ்ரீபகவான் அருளிச்செய்யலானார்:

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார்:

௨. **துறவும் கர்மயோகமுமாகிய இரண்டும் உறுதியான நன்மையைச் செய்பவை. ஆனால் அவற்றுள் கர்மயோகமானது கர்மஸந்யாஸத்தினும் மேலாகின்றது.**

கர்மங்களைத் துறந்திடுதலும் அவற்றை அநுஷ்டித்தலுமாகிய இரண்டுமே, ஞானமுண்டாதற்குக் காரணமாதலால், முக்தியைத் தருகின்றன. இரண்டும் முக்தியைத் தருபவை என்றாலும், முக்திக்குக் காரணமான அவற்றுள்ளும் கர்மயோகமானது வெறுங்கர்மஸந்யாஸத்தினும் மேலாகின்றது எனக் கர்மயோகத்தைப் புகழ்கின்றார். (வெறும் கர்மஸந்யாஸம் - ஞானமில்லாத கர்மஸந்யாஸம்.) (௨)

(கர்மயோகம் உறுதியான நன்மையைச் செய்வதானது) எதனால் என்பது?— கூறுகிறார்:

௩. **எவன் பகைப்பதில்லையோ, விரும்புவதில்லையோ, அவனை என்றும் ஸந்யாஸியாக அறியவேண்டும்; ஏனெனில், உயர்தோள! த்வந்த்வங்களைக் கடந்தவன் (கர்மமாகிய) கட்டினின்றும் எளிதே விடுபடுகிறான்.**

எவன் எதனையும் பகைப்பதில்லையோ, (அதாவது,) துன்பத்தையும், அதனைக் கொடுக்கும் பொருள்களையும் பகைப்பதில்லையோ, (அவ்வாறே) இன்பத்தையும்,

कर्मणि वर्तमानोऽपि स नित्यसंन्यासी इति ज्ञातव्यः इत्यर्थः। निर्द्वन्द्वः द्वन्द्ववर्जितः हि यस्मात् महाबाहो सुखं बन्धात् अनायासेन प्रमुच्यते ॥ ३ ॥

संन्यासकर्मयोगयोः भिन्नपुरुषानुष्ठेययोः विरुद्धयोः फलेऽपि विरोधो युक्तः, न तु उभयोः निःश्रेयसकरत्वमेव इति प्राप्ते, इदम् उच्यते—

> ४. साङ्ख्ययोगौ पृथग्बालाः प्रवदन्ति न पण्डिताः।
> एकमप्यास्थितः सम्यक् उभयोर्विन्दते फलम् ॥

साङ्ख्ययोगौ पृथक् विरुद्धभिन्नफलौ बालाः प्रवदन्ति न पण्डिताः। पण्डितास्तु ज्ञानिनः एकं फलम् अविरुद्धम् इच्छन्ति। कथम्? एकमपि साङ्ख्ययोगयोः सम्यक् आस्थितः सम्यगनुष्ठितवान् इत्यर्थः, उभयोः विन्दते फलम्। उभयोः तदेव हि निःश्रेयसं फलम्; अतः न फले विरोधः अस्ति ॥

அதனைக் கொடுக்கும் பொருள்களையும் விரும்புவதில்லையோ, அந்தக் கர்மயோகியான வன் எப்பொழுதும் ஸந்யாஸி என்று அறிந்துகொள்க. கர்மத்திலிருப்பவனு யினும், எவன் இப்படிப்பட்டவனுக இருக்கின்றுனே அவன் எப்பொழுதும் துறவி என்று உணர்க என்பது பொருள். ஏனெனில், உயர்தோள! (விருப்பு வெறுப்பு முதலிய) த்வந்தங்களற்றவன் (கர்மமாகிய) கட்டினின்றும் ஆயாஸமில்லாது எளிதே விடுபடுகிறுன். (௩)

கர்மஸந்யாஸமும், கர்மயோகமும் ஒரேபயனைத் தருகின்றன.

வெவ்வேறு புருஷர்களால் அநுஷ்டிக்கத்தக்கவையாய்(ஒன்றற்கொன்று)மாறு பட்ட கர்மஸந்யாஸமும் கர்மயோகமுமாகிய இரண்டும் (தம்தம்) பயனிலும் மாறு படுதல் ஏற்குமேயன்றி, இரண்டும் உறுதியான நன்மையைச் செய்பவைதான் என் பது இல்லை என்னும் (ஆக்ஷேபம்) வர, அப்பொழுது இதனைக் கூறுவோம்:

௪. சிறுவர்கள் ஸாங்க்யத்தையும் யோகத்தையும் வேருகக் கூறுகிறுர்கள்; ஞானிகள் (அவ்வாறு கூறுவது) இல்லை. ஒன்றையாவது நன்றுக மேற்கொண்டவன் இரண்டினுடைய பயனைப் பெறுகிறுன். (ஸாங்க்யம் - கர்மஸந்யாஸம். யோகம் - கர்மயோகம்.)

சிறுவர்கள்[நூற்பொருளை ஆராயாதவர்கள்] ஸாங்க்யமும் யோகமும் (ஒன் றற்கொன்று) மாறுபட்ட வெவ்வேறுன பயன்களையுடையவை யெனக் கூறுகிறுர்கள்; பண்டிதர்கள் (அங்ஙனம் கூறுவது) இல்லை. விவேகிகளான ஞானிகளோ, மாறுபா டில்லாத ஒரே பயனைக் கொள்கிறுர்கள்.—எப்படி?—ஸாங்க்யயோகங்களில் ஒன்றை யாவது நன்கு மேற்கொண்டவன், அதாவது செவ்வையாக அநுஷ்டித்தவன் இரண் டினுடைய பயனை அடைகிறுன். முக்தியாகிய அதேபயனன்றே இரண்டற்கும் உள் ளது. ஆதலால், பயனில் வேறுபாடு இல்லை என்க.

[illegible]

[illegible] யோகத்தையும் [illegible]

[illegible] (அடையப்படுகின்றது). [illegible]

[illegible] நமக்குப் பயனை [illegible]

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌭𑌿𑌸𑌂𑌧𑌾𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 𑌏𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌫𑌲𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ; 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 ' 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ' 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍—𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌃 𑌕𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 (𑌇𑌤𑌿) । 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌃 । 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌸 𑌏𑌵 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌃 𑌸 𑌚 𑌤𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌉𑌪𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

மூ. 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨 𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣𑌾𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

நோக்காது அநுஷ்டிக்கிறூர்களோ, அவர்கள் யோகிகள். அந்த யோகிகளும் உண்மையான ஞானத்தையும், உண்மையான ஸந்யாஸத்தையும் பெற்று அவ்வழியாக (அதே நிலையைப்) பெறுகிறூர்கள் என்பது கருத்து. ஆதலால், பயன் ஒன்ருயிருத்தலின் எவன் ஸாங்க்யத்தையும் யோகத்தையும் ஒன்ருகப் பார்க்கிறுனே, அவன் பார்க்கிறுன், நேராகப் பார்க்கிறுன் [சரியாக அறிகிறுன் என்பது பொருள்.] (௫)

(வினு):—அப்பொழுது இவ்வாருக, ஸந்யாஸந்தான் யோகத்தைக்காட்டிலும் மேலாகின்றது. 'அவ்விரண்டனுள், கர்மஸந்யாஸத்தினும் கர்மயோகம் மேலாகின்றது' (௫ - உ) என்று கூறியுள்ள இது, அங்ஙனம் எவ்வாறு (பொருந்தும்)?

(விடை) :—அதிலே காரணத்தைக் கேள் : நீ வெறுங்கர்மஸந்யாஸத்தையும் வெறுங்கர்மயோகத்தையும் கருத்திற்கொண்டு, 'அவ்விரண்டனுள் எந்த எதாவதொன்று மேலானது?' (எனக்) கேட்டாய். நான் அதற்கேற்ற மறுமொழியை, ஞானத்தைக் குறியாது(அஃதில்லாத வெறுங்)கர்மஸந்யாஸத்தினும் கர்மயோகம் மேலாகின்றது எனக் கூறினேன். ஞானத்தைச் சார்ந்துநிற்கும் ஸந்யாஸமோ ஸாங்க்ய[illegible] என் கருத்து. உண்மையான யோகமும் அதுதான். ஆனுல், (யோகமென்[illegible] ஸந்யாஸமென்னும் சொல்லும் கர்மயோகமென்னும் பொருளில் [illegible] வே எனில்,—)வேதத்திற்கூறிய கர்மயோகம் எதுவோ, அது [illegible]ல் [உண்மையான ஸந்யாஸத்திற்குப் பயன்படுதலால்] யோக [illegible]வழக்கினுல் கூறப்படுகின்றது.

[illegible]ஸித்திந்தக் கர்மயோகப் வழி.

[illegible]டி ?—கூறுவோம் :

[illegible]கத்தாலல்லாமல் (வேறுவகை [illegible] இடைவிடாது) நினைக்கும்

ந ஹ ஸ்வத: பரமார்த்தத: கரோதி, கத:—

அ. நைவ கிஞ்சித்கரோமீதி யுக்தோ மந்யேத தத்த்வவித் ।

நைவ கிஞ்சித் கரோமீதி யுக்த: ஸமாஹித: ஸந் மந்யேத சிந்தயேத் தத்த்வவித் ஆத்மநோ யாதாத்ம்யம் தத்த்வம் வேத்தீதி தத்த்வவித் பரமார்த்ததர்சீத்யர்த்த:

கதா கதம் வா தத்த்வம் அவதாரயந் மந்யேத இதி? உச்யதே—

அ. பச்யந் ச்ருண்வந் ஸ்ப்ருசந் ஜிக்ரந் அச்நந் கச்சந் ஸ்வபந் ச்வஸந்

க. ப்ரலபந் விஸ்ருஜந் க்ருஹ்ணந் உந்மிஷந் நிமிஷந்நபி ।

இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேஷு வர்தந்த இதி தாரயந் ॥

மந்யேத இதி பூர்வேண ஸம்பந்த: । தஸ்ய ஏவம் தத்த்வவித: ஸர்வகார்யகரணசேஷ்டாஸு கர்மஸு அகர்மைவ பச்யத: ஸம்யக்தர்சிந: ஸர்வகர்ம ஸம்ந்யாஸே ஏவ அதிகார:, கர்மண: அபாவதர்சநாத் । ந ஹி ம்ருகத்ருஷ்ணிகாயா உதகபுத்த்யா பாநாய ப்ரவ்ருத்த: உதகாபாவஜ்ஞாநேऽபி தத்ரைவ பாநப்ரயோஜநாய ப்ரவர்ததே ॥ அ, க ॥

ஞானியின் செய்கைகள் உண்மை யல்ல.

இவன் உண்மையாகவே செய்வதில்லை யாதலால்,

அ. ஒருநிலைப்பட்டு உண்மையுணர்ந்தவன் 'நான் ஒன்றுஞ் செய்வதே இல்லை' எனக்கொள்ளவேண்டும்.

உண்மையுணர்ந்தவன் 'நான் ஒன்றுஞ் செய்வதே இல்லை' என ஒருநிலை பட்ட மனத்தினனாய்க் கொள்ளவேண்டும். உண்மையுணர்ந்தவன் - ஆத்மாவி[illegible] டைய உள்ளபடியான தன்மையை அறிந்தவன் : பரம்பொருளைக் காண்பவன் என[illegible] பொருள். ([illegible]

(அவன்) உண்மையை நன்றாகத் தெளிந்தவனாய், எப்பொழுது எவ்வாறு (அ[illegible] படிக்)கொள்ளவேண்டும் என்பது ?—கூறுவோம் :

அ, க. (அவன்) பார்ப்பவனாயினும், கேட்பவனாயினும், தொடுபவனாயினு[illegible] முகர்பவனாயினும், உண்பவனாயினும், நடப்பவனாயினும், உறங்குபவனாயினும், மூச்[illegible] விடுபவனாயினும், பேசுபவனாயினும், (மலஜலங்களை) விடுபவனாயினும், எடுப்பவன[illegible] னும், கண்களை விழிப்பவனாயினும், மூடுபவனாயினும், 'இந்திரியங்கள் இந்திரியவி[illegible] ர் திரிகின்றன' எனத் தெளிந்து(நான் ஒன்றுஞ் செய்வதே இல்லை என [illegible]வேண்டும்.)

[illegible]வேண்டும் என முந்தின (வாக்கியத்)தோடு கூட்டுக. இவ்வாறு [illegible] [illegible]ந்திரியங்களுடைய ஸகலச்செய்கைகளிலும் (அதாவத[illegible] [illegible]ய காண்பவனாய் உள்ளதை உள்ளபடி பார[illegible] [illegible]றத்தலிலேதான் அதிகாரம்; (அவன்) கர[illegible] [illegible]லே ஜலம் (உள்ளதெனக்)கொண[illegible] யென்றறிந்தபின்பும் நீர்குடித்[illegible] மாட்டானன்றோ. (அ, க

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 —

௧௨. 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍀𑌮𑍍 ।
𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌫𑌲𑍇 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 "𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿, 𑌨 𑌮𑌮 𑌫𑌲𑌾𑌯" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨-𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮-𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌮-𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, "𑌮𑌮 𑌫𑌲𑌾𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌫𑌲𑍇 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௨ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 𑌸𑌃 —

௧௩. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌶𑍀 ।
𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕-

---

மற்றும், ஏனெனில்,

௧௨. (கர்மயோகத்தைக்)கூடியவன் கர்மத்தின் பயனைவிட்டு, நிஷ்டையினலாகும் ஒழிவைப் பெறுகிறான். (கர்மயோகத்தைக்) கூடாது, காமத்தின் செய்கையினல் பயனிலே பற்றுவைத்தவன் கட்டப்படுகிறான்.

"ஈச்வரனுக்காகக் கர்மங்களைச் செய்கிறேன், என்னுடைய பயனுக்காக அன்று" என இவ்வாறாக ஒரு நிலைப்பட்ட மனத்தினனாய், கர்மத்தின் பயனை விட்டு(க் கர்மத்தைச் செய்பவன், முதலில் மனம் பரிசுத்தமாதல், பின்பு ஞானமடைதல், பின்பு ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதல், பின்பு ஞானத்திலே நிலைத்துநிற்றல் என்னும் படிப்படியான முறையினல்) நிஷ்டையினலாகும் மோக்ஷமென்னும் ஒழிவைப் பெறுகிறான். 'மனம் பரிசுத்தமாதல், ஞானமடைதல், ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதல், ஞானத்திலே நிலைத்துநிற்றல் என்னும்முறையினல்' என்பது வாக்கியத்திலே தொக்கிநிற்கின்றது. ஆனல், ஒருநிலையில்லா மனத்தினனாய், காமத்தின் செய்கையினலே, அதாவது கர்மத்தால் தூண்டப்பட்டு "எனது பயனுக்காக இத்தொழிலைச் செய்கிறேன்" என இவ்வாறு பயனிலே பற்றுவைத்தவன் கட்டுண்டுகிடக்கிறான். ஆதலால், நீ (கர்மயோகத்தைக்)கூடினவனாய் இரு என்பது பொருள். (௧௨)

ஜீவன்முக்தன் உடம்பொடுநின்று பரம்பொருளைக்கண்டு வாழும் பேரானந்த வாழ்வு.

ஆனல், பரம்பொருளைக் காண்பவன் எவனே, அவன் (எப்படி இருக்கின்றான் எனில்)—

௧௩. தன்னடக்கங்கொண்டு உடம்பொடுநிற்பவன் ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து, (ஒன்றுஞ்)செய்யவேசெய்யாதவனாய், செய்விக்காதவனாய் ஒன்பதுவாசலுள்ள பட்டணத்திலே ஸுகமாகத் தங்கியிருக்கின்றான்.

(பரம்பொருளைக் கண்டவன்)நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம், பிரதிஷித்தம் என்னும் ஸகலகர்மங்களையும் விவேகஅறிவால் துறந்து, அதாவது கர்மம்முதலானவற்றிலே அகர்மத்தைக் கண்டு (கர்மங்களை)முற்றும் விட்டு ஸுகமாகத் தங்கியிருக்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] தேகம் இந்திரியங்கள் இவற்றின் சேர்க்கையையே ஆத்மாவாக அறிந்த அஞ்ஞானியான ஜீவன் [illegible]. அந்த ஒவ்வொருவனும் "வீட்டுக்கே, நகரிக்கே, அதை (பலவை முதலான) [illegible] நான் தவிக்கிறேன்" என்றுச் சொல்லியும். தேகத்தையே ஆத்மாவாகக் காண்பவனுக்கு வீட்டில் (தவிக்கிறேன் என்னுமெண்ணம் உண்டாவது)போல, தேகத்தில்

𑌇𑌵 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌆𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮-
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 “𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌆𑌸𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌚
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾
𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿-
𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌇𑌵 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌏𑌵 𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌆𑌸𑌨𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌫𑌲-
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 ।
𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌏𑌵 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌫𑌲𑌂, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌭𑍇𑌦𑌾-
𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂-
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿; 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌿 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍃-
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌆𑌹—𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂, 𑌨 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰-
𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ॥

தங்கியிருக்கிறேன் என்னும் எண்ணம் உண்டாவதில்லையன்றே. ஆனால், தேகம்முதலானவற்றின் சேர்க்கைக்கு வேறாக ஆத்மாவை அறிபவனுக்கு "தேகத்திலே தங்கியிருக்கிறேன்" என்னும்எண்ணம் (நிகழக்)கூடுமென்க. ஒன்றனிடத்து (அதாவது) ஆத்மாவினிடத்து அறியாமையினால் ஏற்றப்பட்ட மற்றொன்றனுடைய [மனமொழிமெய்களுடைய] கர்மங்களை ஞானத்தினால், விவேகஅறிவினால், மனத்தினால் துறந்திடுதல் கூடும். (ஒருவன் ஆத்மாவைக் கண்டுணரும்)விவேகஅறிவு உண்டாகப்பெற்று, ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திருப்பவனாயினும், வீட்டில்(அவன் இருப்பது)போல, ஒன்பதுவாசல் பட்டணமாகிய தேகத்திலேயே இருத்தலென்பது(ஏற்கும்; இப்பொழுதுள்ள சரீரத்தைத் தமது)பயனைத் தந்துநிற்கும் பிராரப்த கர்மங்களுடைய மிச்சத்திலிருந்து (தேகம்முதலானவற்றின்)வாஸனையானது தொடர்ந்துவருதலால், (தேகத்திலேயே (தங்கியிருத்தலென்னும்)சிறப்புணர்ச்சி உண்டாதலின். (இவ்வாறாக,) "தேகத்திலேயே தங்கியிருக்கிறான்" என்னும்விசேஷணத்திற்குப் பயன் இருக்கவேஇருக்கின்றது ; (அவ்விசேஷணம்)ஞானி அஜ்ஞானி இவர்களுடைய எண்ணங்களின்பேதத்தைக் குறித்துநிற்றலால் என்க. [சிறப்புணர்ச்சி - ஒன்றைக் குறித்துநிற்கும் உணர்வு.]

(சங்கை):—"அறியாமையினால் ஆத்மாவினிடத்து ஏற்றப்பட்ட (கர்மங்களை, அதாவது) தேகம் இந்திரியங்கள் என்றவற்றின் தொழில்களை(ஞானி)துறந்திடுகிறான்.
...ால், (வெண்மை நிறமான தன்மையானது பாலொடு ஒற்றித்திருப்பதுபோல,)
...தைச் செய்துகொண்டவனுக்கு, செய்பவனாயிருக்குந்தன்மையும் செய்
...)யிருக்குந்தன்மையும் ஆத்மாவொடு ஒற்றித்திருக்கலாம்" எனச் சங்கித்து,

...கூறுகிறார்: "(ஞானி ஒன்றையும்) தான் செய்யவே
...கள் என்றவற்றைச் செய்விக்காதவனாய் (அதா
...ளிற் செல்லும்படிசெய்யாதவனாய்(த் தங்கியிருக்

கிம் யஸ்ய தத் கர்த்ருத்வம் காரயித்ருத்வம் ச தேஹிந: ஸ்வாத்மஸமவாயி ஸத் ஸம்ந்யாஸாத் ந ஸம்பவதி, யதா கந்து: கதி:? கிம் வா ஸ்வத ஏவ ஆத்மந: ந அஸ்தி இதி? அத்ர உச்யதே—ந அஸ்தி ஆத்மந: ஸ்வத: கர்த்ருத்வம் காரயித்ருத்வம் வா। உக்தம் ஹி 'அவிகார்யோ(அ)யமுச்யதே' 'ஶரீரஸ்தோ(அ)பி ந கரோதி ந லிப்யதே' இதி। 'த்யாயதீவ லேலாயதீவ' இதி ச ஶ்ருதே:॥ ௧௩॥

கிஞ்ச—

௧௪. ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு:।
ந கர்மபலஸம்யோகம் ஸ்வபாவஸ்து ப்ரவர்த்ததே॥

ந கர்த்ருத்வம் ஸ்வயம் குரு இதி நாபி கர்மாணி ரதகடப்ராஸாதாதீநி ஈப்ஸிததமாநி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி உத்பாதயதி ப்ரபு: ஆத்மா। நாபி ரதாதி க்ருதவத: தத்பலேந ஸம்யோகம் கர்மபலஸம்யோகம் உத்பாதயதி॥

யதி கிஞ்சிதபி ஸ்வயம் ந கரோதி ந காரயதி ச தேஹீ, க: தர்ஹி குர்வந் காரயம்ஶ்ச ப்ரவர்த்ததே இதி? உச்யதே—ஸ்வபாவஸ்து ஸ்வோ பாவ: ஸ்வபாவ:

(ஆக்ஷேபம்) :—நடப்பவன்(நின்றுவிடுதலால் தன்னிடத்துள்ள நடத்தலென்னும்தொழிலை விட்டிடுகிறான் ; விட்டிடவே, அப்பொழுது அவனுக்கு) நடத்தல்(உண்டாகாதவாறு)போல, செய்பவனாயிருத்தலும் செய்விப்பவனாயிருத்தலுமாகிய இரண்டும் உடம்பொடுநிற்பவனுக்குத் தன் ஆத்மாவொடு ஒற்றித்திருப்பனவாகி, துறவினால் உண்டாகின்றன இல்லையா? அல்லது, ஆத்மாவுக்குத் தாமாகவே (அவை)இல்லையா? என்பது.

(ஸமாதாநம்) :—இதில் கூறுவோம் : செய்பவனாயிருத்தலாவது செய்விப்பவனாயிருத்தலாவது ஆத்மாவுக்குத் தானாக இல்லை. ஏனெனில், "இது விகாரப்படாதது" (உ-உரு), "சரீரத்தில் தங்கியிருந்தாலும் (இது ஒன்றையுஞ்) செய்வதில்லை,(எதனாலும்) பற்றப்படுவதில்லை" (௧௩-௩௧)என உரைக்கப்பட்டுள்ளது. "(அது) நினைப்பது போலவும், அசைவது போலவும் உள்ளது" (பி-௪-௩-எ)என்னும்சுருதியினாலும் (இதனை அறிக). (௧௩)

அததுதொழில்படுதற்கு ஸ்வபாவமென்பது மூலகாரணம்.

மேலும்,

௧௪. கர்த்தாவாதலையும் பொருள்களையும் பிரபு உலகத்திற்குப் படைப்பதில்லை; (ஒருவன் தான் செய்யும்)கர்மத்தின் பயனோடு கூடுதலை(யும், உண்டுபண்ணுவது) இல்லை. ஆனால், ஸ்வபாவமென்பது பிரவிருத்திக்கின்றது. [பிரபு - தேகம்முதலியவற்றிற்குப் பிரபுவான ஆத்மா.]

கர்த்தாவாதலை ஆத்மா உண்டாக்குவதில்லை,(அதாவது, " நீ இதனைச்)செய்" என்று தானாக(ஆத்மா ஒருவனைத் தூண்டுவது)இல்லை. (ஒருவன் தான்)அடையவிரும்பிய வண்டிகள் குடங்கள் மாளிகைகள் முதலியவற்றையும் ஆத்மா உலகத்திற்கு உண்டுபண்ணுவதில்லை. அன்றியும், வண்டிமுதலியவற்றைச் செய்தவன் அதின் பயனோடு கூடுதலையும் (ஆத்மா)உண்டாக்குவதில்லை.

(வினா) :—உடம்பொடுநிற்கும் (ஆத்மாவானது)தானாக செய்வதும் செய்விப்பதும் இல்லையானால், அப்பொழுது எது செய்வதில் தலைப்படுகின்றது என்பது ?

𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 "𑌦𑍈𑌵𑍀 𑌹𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 ॥ ௧௪ ॥

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁—

௧௫. 𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 ॥

𑌨 𑌆𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌂 । 𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌆𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥

𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌗𑌦𑌾𑌨𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌚 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌆𑌹—𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌆𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂, 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 "𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿, 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌿, 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇, 𑌭𑍋𑌜𑌯𑌾𑌮𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 ॥ ௧௫ ॥

௧௬. 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌆𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮-

---

(விடை) :—கூறுவோம் : மற்று, ஸ்வபாவமென்பது, இயற்கையென்பது தன்மையென்பது, அறியாமையென்னும் பிரகிருதியானது, "(முக்)குணமயமான" (எ - கச)என்பதுமுதலாகக் கூறப்படும் மாயையானது தலைப்படுகின்றது,சேஷ்டிக்கின்றது. (கச)

அறிவும், அறியாமையும்.

உண்மையிலோ,

கரு. எங்கும் நிறைந்த(பகவான்) ஒருவனுடைய தீவினையை வாங்கிக்கொள்வதில்லை ; நல்வினையையும் (வாங்கிக்கொள்வது) இல்லை. அறிவு அறியாமையினால் மூடப்பட்டுள்ளது ; அதனால் பிராணிகள் மயங்குகின்றன.

ஒருவன் பக்தனாயிருந்தாலும், அவனுடைய தீவினையை(யும்)பகவான் வாங்கிக்கொள்வதில்லை ; பக்தர்களால் செய்யப்பட்ட நல்வினையையும் வாங்கிக்கொள்வதில்லை.

(வினு) :—அப்பொழுது பக்தர்களால் பூஜைமுதலாகிய நல்வினைகளும், யாகம் தானம் ஹோமம் முதலான நல்வினைகளும் எதற்காகச் செய்யப்படுகின்றன என்பது ?

(விடை) :—(பகவான்)கூறுகிறார் : விவேகஅறிவு அஜ்ஞானத்தால் மூடுண்டு கிடக்கின்றது. ஆகவே, விவேகமில்லாத ஸம்ஸாரிகளான பிராணிகள் "நான் செய்கிறேன், செய்விக்கிறேன், அநுபவிக்கிறேன், அநுபவிக்கும்படிசெய்கிறேன்" என இவ்வாறாக மயக்கமுறுகின்றன. (கரு)

கசு. ஆனால், எவர்களுடைய அந்த அஜ்ஞானமானது ஆத்மாவைப்பற்றிய ஞானத்தால் நசிக்கப்பட்டதோ, அவர்களுக்கு ஞானம் சூரியன்போல அப் பரம்பொருளை விளங்கும்படி செய்கின்றது.

எந்த அஜ்ஞானத்தால் மூடுண்டு பிராணிகள் மயங்குகின்றனவோ, அந்த அஜ்ஞானமானது எப்பிராணிகட்கு ஆத்மாவைப்பற்றிய விவேகஅறிவினால் நசிக்கப்பட்

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௮. 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌗𑌵𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿 ।
𑌶𑍁𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑍇 𑌚 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑍌, 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌗𑌵𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿 𑌶𑍁𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑍇 𑌚 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃—𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍇, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌵𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍, 𑌅𑌧𑌮𑍇 𑌚 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌤𑌾𑌮𑌸𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌, 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍈𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌮𑌮𑍍 𑌏𑌕𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧௮ ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌅𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃, '𑌸𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌸𑌮𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥ 𑌨 𑌤𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 ?—

ஆத்மஞானி எந்தப் பொருளிலும் ஒன்றையே காண்கிறன்.

எவர்களுடைய அறியாமையானது ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவினல் நசிக்கப் பட்டுள்ளதோ, அந்த ஞானிகள் எவ்வாறு உண்மையினைக் காண்கிறார்கள் என்பது ? —கூறுவோம் :

௧௮. கல்வியும் ஒழுக்கமுமுள்ள பிராமணனிடத்திலும், ஆவினிடத்திலும், யானையினிடத்திலும், நாயினிடத்திலும், நாயையுண்போனிடத்திலும் ஒன்றையே காண்பவர்கள் ஞானிகள்.

கல்வியும் சாந்தமும் கூடி வித்வானுய் அடங்கிய பிராமணன் எவனே, அவனிடத்தும்(அதாவது ப்ரஹ்ம)வித்யையும் அடக்கமும் வைதிகஸம்ஸ்காரமும் ஸத்துவகுணமும் உடைய உத்தமனுன பிராமணனிடத்தும், ரஜோகுணமுடையதாய் வைதிகஸம்ஸ்காரமில்லதாய் மத்யமமான ஆவினிடத்தும்,வெறுந்தாமஸமாகிய அதமமாயுள்ள யானை முதலானவற்றினிடத்தும்(ஒன்றையே காண்பவர்கள் ஞானிகள். வைதிகஸம்ஸ்காரம் - வேதவிதிப்படி உபநயநம்முதலியவற்ருல் பரிசுத்தமாதல்.)ஸத்துவம்முதலிய குணங்களும், அதனுல்[ஸத்துவகுணத்தால்]உண்டாகும் வாஸனைகளும், ராஜஸமான வாஸனைகளும்,தாமஸமான வாஸனைகளும் (ஆகிய இவற்றுள் எதுவும் தன்னைக்) கலத்தலில்லாததாய் ஸமமாய் ஏகமாய் நிர்விகாரியாயுள்ள அந்த ப்ரஹ்மத்தைக் காணும் தன்மையானது எவர்கட்கு உள்ளதோ, அவர்கள் ஞானிகள்,ஸமதர்சிகள் என்க.(௧௮)

இவ்வுலகத்திலிருக்கும்பொழுதேயே ப்ரஹ்மஞானி விடுபடுகிறன்.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானுல் (ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸங்களான பிராணிகளிடத்து ஸமதர்சிகளாயுள்ளவர்கள் பிறரால்)புஜிக்கக்கூடாத அந்நத்தையுடையவர்கள் ; அவர்கள் குற்றமுடையவர்கள் ; " ஸமமானவனுக்கு ஸமமில்லாமனும், ஸமமில்லாதவனுக்கு ஸமமாகவும் (செய்த) மரியாதையினுல், (அப்படி மரியாதை செய்தவனுடைய அந்நத்தைப் புஜிக்கக்கூடாது) " (கௌ - ௧௭ - ௨௦) என்னும் ஸ்மிருதியினு லென்க.

(**ஸமாதாநம்**) :—அவர்கள் குற்றமுடையோரல்லர்.—எப்படி ?—

[illegible]

[illegible]

[illegible] "[illegible]" ([illegible] · [illegible] · [illegible])

வ-ஞ்ஜாவிஷயகுவிஸெஷணாக । ஜ்ரஸ்ரூதெ ஹி ஜ்ரஹவிசஃ ஷஃஜவிக ஊதவெட-ஊவிக ஊதி வ-ஞ்ஜாஊாநாஊள ம-ணவிஸெஷஸம்பஸ: காரணம் । ஜ்ரஹ த-ஸவஶம-ணஸெஷஸம்பஸவஜிதம் ஊத்யத: ‘ஜ்ரஹணி தெ ஹிதா:’ ஊதி ய-க்தம் । கர்மவிஷயம் வ ‘ஸமாஸமாஹ்யாம்’ ஊத்யாதி । ஊஜம் த- ஸவகர்மஸம்-ந்யாஸவிஷயம் ஜ்ரஸ்த-தம், ‘ஸவகர்மாணி மநஸா’ ஊத்யாரஹ்ய ஆ அயஹ்யாயவரி-ஸமாப்தெ: ॥ கக ॥

யஸ்மாத் நிஜெடாஷம் ஸமம் ஜ்ரஹ ஆத்மா, தஸ்மாத்—

உ௦. ந ஜ்ரஹஷ்யெத்ஜியம் ஜ்ராவ்ய நொடிஜெத்ஜ்ராவ்ய வாஜியம் ।
ஹிரபுஷிரஸம்மூஃ: ஜ்ரஹவித் ஜ்ரஹணி ஹித: ॥

ந ஜ்ரஹஷ்யெத் ஜ்ரஹஷ்டம் ந க-யாத் ஜியம் ஊஷ்டம் ஜ்ராவ்ய லஜ்யா । ந ஊடிஜெத் ஜ்ராவ்ய வ அஜியம் அநிஷ்டம் லஜ்யா । தெஹமாத்ராத்-ஊஸிநாம் ஹி ஜியாஜியெ ஹஷவிஷாஊள கதவஶாதெ, ந கெவலாத்மஊஸிநஃ, தஸ்ய ஜியாஜியஜ்ராவ்யஸம்ஹவாக । கிஞ்ச—“ஸவஹ-ஞெதெஷ- ஊக: ஸம: நிஜெடாஷ: ஆத்மா” ஊதி ஹிரா நிவிசிகித்ஸா பு-ஷி: யஸ்ய ஸ: ஹிரபுஷி: அஸம்மூஃ: ஸம்மொஹவஜிதஸ்ச ஸ்யாத் யயொக்தஜ்ரஹவித் ஜ்ரஹணி ஹித:, அகமகூத் ஸவகர்மஸம்-ந்யாஸீ ஊத்யத: ॥ உ௦ ॥

என்னும் அந்த ஸூத்ரமோ, தேகம் முதலியவற்றின் சேர்க்கையையே ஆத்மாவாக அறிதலும் நான்என்னும்எண்ணமும் உடையவனைப் பற்றியது ;(அது)மரியாதையைப் பெறுகிறவர்களுடைய தன்மையைக்குறித்துநிற்றலின். “(இவன்)ப்ரஹ்மத்தைஅறிந்தவன்” “(இவன்)ஆறுசாஸ்திரத்தையும்அறிந்தவன்” “(இவன்)நான்குவேதத்தையும்அறிந்தவன்” எனச் சிறப்புக்குணம் பொருந்தியிருத்தலானது மரியாதைதாநம்முதலானவற்றிலே காரணமாகக் காணப்படுகின்றதன்றோ. ஆனால்,ப்ரஹ்மமானது எத்தகைய குணத்தோடும் எத்தகைய குற்றத்தோடும் ஸம்பந்தப்படாத தாதலால் “ ***அவர்கள் ப்ரஹ்மத்தில் நிலைத்தவர்கள்*** ” என்பது ஏற்கும். மற்றும், “ ஸமமாயிருப்பவனுக்கு ” (கௌ - கஎ - உ௦) என்று தொடங்கும் (ஸூத்ரம்) கர்மத்தைப்பற்றியது. இந்தப் பிரகரணமோ, ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதலைப்பற்றியதாய் “ தன்னடக்கங்கொண்டு ” (ரு - கங) என்பதுமுதல் அத்தியாய முடிவுவரையிலும் (கூறப்படுவது). (கக)

ஆத்மஞானிக்கு மகிழ்ச்சியும் வருத்தமும் இல்லை.

ஆத்மாவான ப்ரஹ்மமானது குற்றமில்லாததாயும், ஸமமாயுமிருத்தலால்

உ௦. உறுதியான புத்தியையுடையவனாய், மயங்காதவனாய், ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனாய், ப்ரஹ்மத்தில் நிலைத்தவன் பிரியமானதை அடைந்து மகிழவும் முடியாது ; பிரியமல்லாததை அடைந்து வருந்தவும் முடியாது.

...கமே ஆத்மாவாக அறிபவர்களுக்கன்றோ இஷ்டமானபொருளும்
...நளும் மகிழ்ச்சிவருத்தங்களைச் செய்கின்றன ; தனிப்பொருளையே
...அல்ல ; இஷ்டமானதையும் இஷ்டமில்லாததையும் அடை
...மலும், “ஸகலபூதங்களினிடத்தும் ஆத்மா
...கின்றது) ”என ஸம்சயமில்லாத உறுதி
...வன் மயக்கமற்றவன் ; கீழ்க்கூறிய
...வன் : கர்மத்தைச் செய்யாதவன்,
...பாருள். (உ௦)

[illegible]

इति बाह्यविषयमृगतृष्णिकायाः इन्द्रियाणि निवर्तयेत् । न केवलं दुःखायैव, आद्यन्तवन्तश्च, आदिः विषयेन्द्रियसंयोगो यः अन्तश्च तद्वियोग एव, अतः आद्यन्तवन्तः अनित्याः, मध्यक्षणभावित्वात् इत्यर्थः । कौन्तेय, न तेषु रमते बुधः विवेकी अवगतपरमार्थतत्त्वः; अत्यन्तमूढानामेव हि विषयेषु रतिः दृश्यते, यथा पश्वादीनाम् ॥ २२ ॥

अयं च श्रेयोमार्गप्रतिपक्षी कष्टतमो दोषः सर्वानर्थप्राप्तिहेतुः दुर्निवारश्च इति तत्परिहारे यत्नाधिक्यं कर्तव्यम् इति आह भगवान्—

२३. शक्नोतीहैव यः सोढुं प्राक्शरीरविमोक्षणात् ।
कामक्रोधोद्भवं वेगं स युक्तः स सुखी नरः ॥

शक्नोति उत्सहते इहैव जीवन्नेव यः सोढुं प्रसहितुं प्राक् पूर्वं शरीरविमोक्षणात् आ मरणात् । मरणसीमाकरणं जीवतोऽवश्यंभावी हि कामक्रोधोद्भवो वेगः, अनन्तनिमित्तवान् हि सः इति; यावत् मरणं तावत् न विस्रम्भणीय इत्यर्थः । कामः इन्द्रियगोचरप्राप्ते

ந்து 'விஷயங்களாகிய கானலினின்றும் இந்திரியங்களை விலக்கவேண்டும். (போகங்கள்) துன்பத்தையுண்டாக்குவனமாத்திரமல்ல, முதலும் முடிவும்உடையவையுமாம். போகங்கட்கு முதலென்பது - விஷயங்கள் இந்திரியங்கள் இவற்றின் சேர்க்கை; முடிவென்பதும் - அவற்றின் பிரிவேதான். ஆதலால், முதலும் முடிவும்உடையவை - அநித்தியமானவை: (முதலுக்கும், முடிவுக்கும்)நடுவிலுள்ள கணப்பொழுதுமாத்திரம் உள்ளவாதலால், (நிலையில்லாதவை) என்பது பொருள். கௌந்தேய! பரம்பொருளின் உண்மையைக் கண்டு விவேகத்தோடிருப்பவன் அந்தப்போகங்களுள் மகிழமாட்டான். ஆடுமாடுகள் முதலியவைபோன்ற முழுமூடர்களுக்கேயன்றோ விஷயங்களில் ருசி காணப்படுகின்றது. (௨௨)

பேரின்பம் பெறுதற்கு வழி.

இனி, இக்குற்றம் [காமமும், கோபமும்] நல்வழிக்கு எதிரி, மிகப் பொல்லாதது, எல்லாத்தீங்குகளையும் வருவிப்பது, ஒழித்தற்கும் அரியது என, அதனை ஒழிக்கும்விஷயத்திலே மிகுந்த முயற்சியைக் கொள்ளவேண்டுமென்று பகவான் அருளிச்செய்கிறார்:

௨௩. சரீரம் நீங்கிப்போவதற்கு முந்தி எவன் இங்கேயே காமம் கோபம் என்ற உண்டாகும் விசையைப் பொறுக்கக்கூடுமோ, அவன் யோகி, அந்த மனிதன்

யே. சரீரம் நீங்கிப்போவதற்கு முந்தி -
— நலால், "உயிர்வாழ்பவனுக்குக் காமம்
அவசியம் உண்டாகுமன்றோ; ஏனெ
ன" என (உணர்க). சாகின்ற
ம்) நம்பக்கூடாது என்பது (தேர்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கிஞ்ச—

௨௫. லபந்தே ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ருஷய꞉ க்ஷீணகல்மஷா꞉ ।
சின்னத்வைதா யதாத்மாந꞉ ஸர்வபூதஹிதே ரதா꞉ ॥

லபந்தே ப்ரஹ்மநிர்வாணம் மோக்ஷம் ருஷய꞉ ஸம்யக்தர்ஶிந꞉ ஸந்ந்யாஸிந꞉ க்ஷீணகல்மஷா꞉ க்ஷீணபாபா꞉ நிர்தோஷா꞉ சின்னத்வைதா꞉ சின்னஸம்ஶயா꞉ யதாத்மாந꞉ ஸம்யதேந்த்ரியா꞉ ஸர்வபூதஹிதே ரதா꞉ ஸர்வேஷாம் பூதாநாம் ஹிதே ஆநுகூல்யே ரதா꞉ அஹிம்ஸகா இத்யர்த꞉ ॥ ௨௫ ॥

கிஞ்ச—

௨௬. காமக்ரோதவியுக்தாநாம் யதீநாம் யதசேதஸாம் ।
அபிதோ ப்ரஹ்மநிர்வாணம் வர்ததே விதிதாத்மநாம் ॥

காமக்ரோதவியுக்தாநாம் காமஶ்ச க்ரோதஶ்ச காமக்ரோதௌ தாப்யாம் வியுக்தாநாம் யதீநாம் ஸந்ந்யாஸிநாம் யதசேதஸாம் ஸம்யதாந்த꞉கரணாநாம் அபித꞉ உபயத꞉ ஜீவதாம் ம்ருதாநாம் ச ப்ரஹ்மநிர்வாணம் மோக்ஷ꞉ வர்ததே விதிதாத்மநாம் விதித꞉ ஜ்ஞாத꞉ ஆத்மா யேஷாம் தே விதிதாத்மாந꞉ தேஷாம் ஸம்யக்தர்ஶிநாம் இத்யர்த꞉ ॥ ௨௬ ॥

ஸம்யக்தர்ஶநநிஷ்டாநாம் ஸந்ந்யாஸிநாம் ஸத்ய꞉ முக்தி꞉ உக்தா । கர்மயோகஶ்ச ஈஶ்வரார்பிதஸர்வபாவேந ஈஶ்வரே ப்ரஹ்மணி ஆதாய க்ரியமாண꞉ ஸத்த்வஶுத்திஜ்ஞாநப்ராப்திஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸக்ரமேண மோக்ஷாய இதி பகவாந் பதே பதே அப்ரவீத், வக்ஷ்யதி ச । அத இதாநீம் த்யாநயோகம் ஸம்யக்தர்ஶநஸ்ய அந்தரங்கம்

மேலும்,

௨௫. பாவந்தேய்ந்து, ஸம்சயமற்று, இந்திரியங்களை அடக்கி, ஸகலப்பிராணிகளுடைய நன்மையிலே கருத்தையூன்றிய ரிஷிகள் ப்ரஹ்மாநந்தத்தைப் பெறுகிறார்கள்.

ப்ரஹ்மாநந்தத்தை - மோக்ஷத்தை. ரிஷிகள் - உள்ளதை உள்ளபடி காணும் துறவிகள். பாவந்தேய்ந்து - குற்றம் நீங்கி. ஸகலப்பிராணிகளுடைய நன்மையிலே கருத்தையூன்றிய (என்பதற்கு) - ஹிம்ஸை செய்யாத என்று பொருள். (௨௫)

அன்றியும்,

௨௬. காமமும் கோபமும் நீங்கி, மனத்தை அடக்கி, ஆத்மாவை அறிந்துள்ள யதிகட்கு ப்ரஹ்மாநந்தம் எங்குமுள்ளது.

உள்ளதை உள்ளபடிஉணரும்துறவிகட்கு இருவகையிலும், (அதாவது) இருந்தாலும், இறந்தாலும் மோக்ஷ மென்க. (௨௬)

தியானயோகத்தால் பகவானைக் கண்டுதெளிதல்.

நல்லறிவிலே நிலைத்து நிற்குந் துறவிகளுக்கு உடனே மோக்ஷமானது கூறப்பட்டது. அன்றியும், ஈச்வரனிடத்து அர்ப்பிக்கப்பட்ட (தேகம், இந்திரியங்கள், மனம் என்ற) எல்லாவற்றின் செய்கையொடு,ஈச்வரனை ப்ரஹ்மத்தினிடத்து வைத்துச் செய்யப்படும் கர்மயோகமானது மனம்பரிசுத்தமாதல், ஞானமடைதல், ஸகல கர்மங்களையும் துறந்திடுதல் என்னும் முறைமைப்படி (படிப்படியாக) முக்தியிற் (சேர்க்கின்றது) என்பதைப் பகவான் அடிக்கடி கூறினர்; இன்னும், (அதனை மேலேயும்) கூறுவர். இனி இப்பொழுது, மெய்யறிவுக்கு அந்தரங்கஸாதநமான தியான

விஸ்தரேண வக்ஷ்யதி இதி தஸ்ய ஸூத்ரஸ்தாநீயாந் ஶ்லோகாந் உபதிஶதி ஸ்ம—

௨௭. ஸ்பர்ஶாந் க்ருத்வா பஹிர்பாஹ்யாம்ஶ்சக்ஷுஶ்சைவாந்தரே ப்ருவோ: ।
ப்ராணாபாநௌ ஸமௌ க்ருத்வா நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ ॥

௨௮. யதேந்த்ரியமநோபுத்திர்முநிர்மோக்ஷபராயண: ।
விகதேச்சாபயக்ரோதோ ய: ஸதா முக்த ஏவ ஸ: ॥

ஸ்பர்ஶாந் ஶப்தாதீந் க்ருத்வா பஹி: பாஹ்யாந்— ஶ்ரோத்ராதித்வாரேண அந்த: புத்தௌ ப்ரவேஶிதா: ஶப்தாதய: விஷயா:, தாந் அசிந்தயத: ஶப்தாதயோ பாஹ்யா பஹிரேவ க்ருதா: பவந்தி— தாந் ஏவம் பஹி: க்ருத்வா சக்ஷுஶ்சைவ அந்தரே ப்ருவோ: 'க்ருத்வா' இதி அநுஷஜ்யதே । ததா ப்ராணாபாநௌ நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ ஸமௌ க்ருத்வா, யதேந்த்ரியமநோபுத்தி: யதாநி ஸம்யதாநி இந்த்ரியாணி மந: புத்திஶ்ச யஸ்ய ஸ: யதேந்த்ரியமநோபுத்தி:, மநநாத் முநி: ஸம்ந்யாஸீ, மோக்ஷபராயண: ஏவம் தேஹஸம்ஸ்தாந: மோக்ஷபராயண: மோக்ஷ ஏவ பரம் அயநம் பரா கதி: யஸ்ய ஸ: அயம் மோக்ஷபராயணோ முநி: பவேத் । விகதேச்சாபயக்ரோத: இச்சா ச பயம் ச க்ரோதஶ்ச இச்சாபயக்ரோதா: தே விகதா: யஸ்மாத் ஸ: விகதேச்சாபயக்ரோத: ய: ஏவம் வர்ததே ஸதா ஸம்ந்யாஸீ, முக்த ஏவ ஸ: ந தஸ்ய மோக்ஷாய அந்ய: கர்தவ்ய: அஸ்தி ॥ ௨௭, ௨௮ ॥

ஏவம் ஸமாஹிதசித்தேந கிம் விஜ்ஞேயம் இதி ? உச்யதே—

யோகத்தை விரிவாகக் கூறுவேன் எனக்கொண்டு, அதற்கு ஸூத்ரம்போன்றுள்ள ச்லோகங்களை(ப் பகவான்) உரைப்பவராயினர்: (ஸூத்ரம் - பலவகைப்பட்டு அகன்றபொருள்களை நன்கு அடக்கிச் சுருங்கி நிற்கும் வாக்கியம்.)

௨௭, ௨௮. வெளியிலுள்ள விஷயங்களை வெளியே நிறுத்தி, இருபுருவத்திற்கு மிடையே கண்ணையும் (நிறுத்தி), மூக்கின் வழியாக உள்ளேயும் வெளியிலும் போகும் மூச்சுக்களை ஸமமாகச்செய்து, இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி என்றவற்றை அடக்கி, ஆசையும் அச்சமும் கோபமும் நீங்கி, மோக்ஷத்தையே சிறந்த புகலிடமாகவுடையவனாய் எப்பொழுதும் (பகவானை) நினைத்துக்கொண்டிருப்பவன் எவனோ, அவன் விடுபட்டவனே.

ஓசைமுதலியவிஷயங்கள் செவிமுதலியவற்றின்வழியாக உள்ளே புத்தியிற் புகும்படி செய்யப்படுகின்றன. அவற்றை நினையாதவனுக்கு வெளியிலுள்ள ஓசை முதலியவை வெளியிலேயேநிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை இவ்வாறு நிறுத்தி, கண்ணையும் இருபுருவத்திற்கு மிடையே (என்பதனோடு), 'நிறுத்தி' என்பதை
டுக. இவ்வாறு (கீழ்க் கூறிய) நிலையிலே உடம்பை
மோக்ஷத்தையே உயர்ந்த அடைக்கலமாகக் கொ
வனுவன். எவன் இவ்வாறு எப்பொழுதும் து
ட்டவன்தான்; மோக்ஷத்திற்காக அவனு
மில்லை.

இவ்வாறு ஒருநிலைப்பட்டு ஸமாதி
என்பது ?—கூறுவோம் :

௨௯. 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍂𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂, 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌶𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌤𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௨௯ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

---

௨௯. யஜ்ஞம் தபஸ் என்றவற்றை அநுபவிப்பவனும், உலகங்களனைத்திற்கும் மேலானகடவுளும், பிராணிகட்கெல்லாம் தோழனுமான என்னை (அவன்) அறிந்து ஒழிவைப் பெறுகிறான்.

ஸ்ரீ மகாபாரதத்திலே, நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையாய் வ்யாஸர் அருளிச்செய்ததிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதத்திலே ஸந்யாஸயோகம் என்னும் ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

"நாராயணனாகிய நான் யாகங்களையும் தவங்களையும், (அவற்றைச் செய்யும்) கர்த்தாவாகவும் (அவற்றால் ஆராதிக்கப்படும்) கடவுளாகவும் அநுபவிப்பவன்; உலகங்களெல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஈச்வரன்; பதிலுபகாரத்தை வேண்டாது ஸகலப் ...ராணிகட்கும் உதவிபுரியும் தோழன்; ஸகலபூதங்களுடைய ஹிருதயத்தினுள் தங் ...பவன்; ஸகலகர்மங்களுடைய பயன்களுக்கும் தலைவன் [அப்பயன்களை மேல் ...கிர்ந்து கொடுப்பவன்]; எல்லா உணர்ச்சிகட்கும் ஸாக்ஷி" என்று என் ...அறிந்து, ஸம்ஸாரம் முழுதும் ஒழிந்திடுதலாகிய ஒழிவைப் பெறுகி... (௨௯)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அத

ஷஷ்டோऽத்யாய: த்யாநயோக: ॥

அதீதாநந்தராத்யாயே த்யாநயோகஸ்ய ஸம்யக்தர்ஶநம் ப்ரதி அந்தரங்கஸ்ய ஸூத்ரபூதா: ஶ்லோகா: 'ஸ்பர்ஶாந் க்ருத்வா பஹி:' இத்யாதய: உபதிஷ்டா: । தேஷாம் வ்ருத்திஸ்தாநீய: அயம் ஷஷ்டோऽத்யாய: ஆரப்யதே । தத்ர த்யாநயோகஸ்ய பஹிரங்கம் கர்ம இதி, யாவத் த்யாநயோகாரோஹணஸமர்த்த: தாவத் க்ருஹஸ்தேந அதிக்ருதேந கர்தவ்யம் கர்ம இத்யுக்த: தத்ஸ்மரதி—அநாஶ்ரித இதி ॥

நநு கிமர்த்தம் த்யாநயோகாரோஹணாவதிகரணம், யாவதா அநுஷ்டேயமேவ விஹிதம் கர்ம யாவஜ்ஜீவம்—ந, 'ஆருருக்ஷோர்முநேர்யோகம் கர்ம காரணமுச்யதே' இதி விஶேஷாத், ஆரூடஸ்ய ச ஶமேநைவ ஸம்பந்தகரணாத் । ஆருருக்ஷோ: ஆரூடஸ்ய ச ஶம: கர்ம ச உபயம் கர்தவ்யத்வேந அபிமதம் சேத் ஸ்யாத் ததா 'ஆருருக்ஷோ:' 'ஆரூடஸ்ய' ச இதி ஶமகர்மவிஷயபேதேந விஶேஷணம் விபாககரணம் ச அநர்த்தகம் ஸ்யாத் ॥

ஆரும் அத்தியாயம் : தியானயோகம்.

தியானயோகத்தோடு கர்மயோகம் ஒருங்குசேர முடியாது.

சென்ற அடுத்த அத்தியாயத்தின் முடிவிலே, மெய்யறிவின் அந்தரங்கஸாதநமான தியானயோகத்திற்கு ஸூத்ரம்போன்றுள்ள "வெளியிலுள்ள" (ரு-உஎ) என்பதுமுதலான சுலோகங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டன. அவற்றைவிவரிக்கும் உரைபோன்றுள்ள இந்த ஆரும் அத்தியாயம் தொடங்கப்படுகின்றது. இனி, கர்மமானது தியானயோகத்திற்குப் பகிரங்கஸாதநமாதலால், (கர்மத்திற்கு)உரிய கிருகஸ்தன் தியானயோகத்தைக் கூடுதற்கு வல்லவனுகும்வரையில் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது. ஆகவே, (பகவான்,) அதனை "எவன்"(கூ - க) எனப் புகழ்கின்றார் :

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானல், விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தை உயிர்வாழ்க்கை முழுவதும் அநுஷ்டிக்கவேவேண்டு மாதலின், ("தியானயோகத்தைக் கூடுதற்கு வல்லவனுகும்வரையில்" என) தியானயோகம் கைகூடுதலை எல்லைப்படுத்துதல் எதற்காக ?

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; "யோகத்தைக் கூடுவதிலே கருத்துடைய முனிவனுக்குக் கர்மம் ஸாதநமெனப்படுகின்றது" (கூ - ங) என்னும் சிறப்புத் திருவாக்கினுலும், யோகத்தைக்கூடியவனை ஒழிபையே கூடும்படிசெய்தலாலு மென்க. (யோகத்தைக்) கூடுவதிலே கருத்துடையவனும், (யோகத்தைக்) கூடியவனும் ஒழிபும் கர்மமுமாகிய இரண்டனையும் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்தானல், அப்பொழுது கர்மத்தைப்பற்றியவனை '(யோகத்தைக்) கூடுவதிலே கருத்துடைய' எனவும், ஒழிபைப்பற்றியவனை "(யோகத்தைக்) கூடின" எனவும் தனித்தனி சிறப்பித்துக் கூறுதலும், (அவ்விருவரையும் இருவகுப்பினராகப்) பிரிவுசெய்தலும் வீணுகும்.

तत्र आश्रमिणां कश्चित् योगमारुरुक्षुः भवति, आरूढश्च कश्चित्, अन्ये न आरुरुक्षवः न च आरूढाः; तानपेक्ष्य 'आरुरुक्षोः' 'आरूढस्य' च इति विशेषणं विभागकरणं च उपपद्यत एवेति चेत्, न, 'तस्यैव' इति वचनात्, पुनः योगग्रहणाच्च 'योगारूढस्य' इति; य आसीत् पूर्वं योगमारुरुक्षुः तस्यैव आरूढस्य शम एव कर्तव्यः कारणं योगफलं प्रति उच्यते इति । अतो न यावज्जीवं कर्तव्यत्वप्राप्तिः कस्यचिदपि कर्मणः ॥

योगविभ्रष्टवचनाच्च — गृहस्थस्य चेत् कर्मिणो योगो विहितः षष्ठे अध्याये, सः योगविभ्रष्टः अपि कर्मगतिं कर्मफलं प्राप्नोति इति तस्य नाशाशङ्का अनुपपन्ना स्यात् । अवश्यं हि कृतं कर्म काम्यं नित्यं वा — मोक्षस्य नित्यत्वात् अनारभ्यत्वे — स्वं फलमारभत एव । नित्यस्य च कर्मणः वेदप्रमाणावबुद्धत्वात् फलेन भवितव्यमिति अवोचाम, अन्यथा वेदस्य आनर्थक्यप्रसङ्गात् इति । न च कर्मणि सति

(பிரதிவாதி) :—இனி, ஆச்ரமத்தாருள் [கிருகஸ்தர்களுள்] ஒருவன் யோகத்தைக்கூடுவதில் கருத்துடையவன்; ஒருவன் (யோகத்தைக்) கூடினவன்; மற்றையோர்கள் (யோகத்தைக்) கூடுவதிலே கருத்துடையவரல்லர், (யோகத்தைக்) கூடினவரு மல்லர்; (இவர்களுள், மூன்றும் வகுப்பினரான) அவர்களைக் குறித்து (மற்றையோரை "யோகத்தைக்)கூடுவதிலே கருத்துடைய" எனவும், "யோகத்தைகூடின" எனவும், சிறப்பித்துக் கூறுதலும், பிரிவுசெய்தலும் பொருந்தவே பொருந்துகின்றது எனில்,—

(வாதி) :—அப்படியன்று; "அவனுக்கே" (௩ - ௩) என்னும் திருவாக்கினுலும், "யோகத்தைக்கூடின" (௩ - ௩) என யோகமென்னும் சொல்லை மீண்டும் எடுத்துவழங்குதலாலு மென்க. எவன் முந்தி யோகத்தைக்கூடுவதிலே கருத்துடையவனுக இருந்தானே, அவனே (அதாவது யோகத்தைக்) கூடினவனே யோகத்தின் பயனுக்கு ஸாதனமான ஒழிபையே அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆதலால், ஒருகர்மத்தையாயினும் உயிர்வாழ்க்கைமுழுதும் அநுஷ்டிக்கவேணுமென்பது அமையவில்லை.

யோகத்தினின்று தவறியவனைப்பற்றிய திருவாக்கினுலும்(இது அமையவில்லை. (௩ - ௩௭, ௩௮ - ஆம் சுலோகங்களைப் பார்க்க). ஆறும் அத்தியாயத்திலே யோகமானது கிருகஸ்தனை கர்மிக்கு விதிக்கப்பட்டதானுல், அவன் யோகத்தினின்று தவறியவனுனுலும், கர்மத்தின் கதியை = கர்மத்தின்பயனைப் பெறுகிறுனுதலால், அவன் கெட்டுவிடுகிறனென்று சங்கித்தலானது பொருந்தாத தாகும். மோக்ஷமென்பது

...கலின் (ஒன்றினுல்) விளைக்கப்படாததாயிருக்க, செய்யப்பட்டகர்ம

...னும் நித்தியகர்மமாயினும் தன்பயனை விளைக்கவேவிளைக்கின்ற

... நைமித்திககர்மமும் வேதமாகிய பிரமாணத்தால் உணர்த்

...ன் இருக்கவே இருக்கின்றது; அல்லாவிட்டால்,

...மாதலின்" எனக் கூறியுள்ளோம் (௪ - ௧௮.)

...ரம் கர்மம் என்ற) இரண்டினின்றும் தவறிய

உபயவிப்ரஷ்டத்வபக்ஷ அயுக்தஶ், கர்மணோ விப்ரம்ஶகாரணாபாவாத் ||

கர்ம க்ருதம் சேத் ஈஶ்வரே ஸம்ந்யஸ்தம் இத்யத: அதத்ர: கர்ம பலம் நாரபேத இதி சேந்ந, ஈஶ்வரே ஸம்ந்யாஸஸ்ய அதிகதரபலஹேதுத்வாத் ||

மோக்ஷாயைவ இதி சேந்ந — ஸ்வகர்மணாம் க்ருதானாம் ஈஶ்வரே ஸம்ந்யாஸோ மோக்ஷாயைவ ந பலாந்தராய; யோகஸஹித:; யோகாச்ச விப்ரஷ்ட:, இத்யத: தம் ப்ரதி நாஶாஶங்கா யுக்தைவ இதி சேந்ந, 'ஏககீ யதசித்தாத்மா நிராஶீரபரிக்ரஹ:' 'ப்ரஹ்மசாரிவ்ரதே ஸ்தித:' இதி கர்மஸம்ந்யாஸவிதானாத். ந ச அத்ர த்யானகாலே ஸ்த்ரீஸஹாயத்வாஶங்கா, யேன ஏகாகித்வம் விதீயதே. ந ச க்ருஹஸ்தஸ்ய 'நிராஶீரபரிக்ரஹ:' இத்யாதிவசனம் அநுகூலம். உபயவிப்ரஷ்டப்ரஶ்நாபாவாச்ச ||

அநாஶ்ரித இத்யநேந கர்மிண ஏவ ஸம்ந்யாஸித்வம் யோகித்வம் ச உக்தம், ப்ரதிஷித்தம் ச நிரக்நே: அக்ரியஸ்ய ச ஸம்ந்யாஸித்வம் யோகித்வம் சேதி சேந்ந,

---

வனைப்பற்றிக் கூறுதல் பயனில்லாததாம் [நேரன்றும்]; கர்மத்தினின்று தவறும் விஷயத்திலே காரணம் பொருந்தாமையின். (எவ்வகையிலும், கர்மத்தின்பயன் இருக்கவே இருக்கின்றது. ஆதலால், கிருகஸ்தன் 'யோகப்ரஷ்டன் [யோகத்தினின்று தவறியவன்]' என்னும் சொல்லால் கூறற்கு உரியவனாகான் எனக் கண்டுகொள்க.)

(பிரதிவாதி):—(முக்திபெற விரும்புவோனாலே), கர்மமானது ஈச்வரனிடத்து அர்ப்பித்துச் செய்யப்பட்டுள்ளமையால், கர்மமானது செய்பவனுக்குப் பயனை விளைக்காது எனில்,—

(வாதி):—அப்படியன்று; ஈச்வரனிடத்து அர்ப்பித்தல் மிக்க அதிகமான பயனைக் கொடுப்பதென்பது கூடுமாதலின்.

(பிரதிவாதி) :—(அப்படியானால், அது) மோக்ஷத்திற்குத்தான் எனில்,—(எப்படி ?)—தியானயோகத்தோடு கூடிச் செய்யப்பட்ட தனதுகர்மங்களை ஈச்வரனிடத்து அர்ப்பித்தல் மோக்ஷத்திற்கேயன்றி வேறுபயனுக்கு அன்று. ஆனால், (ஒருவன்) தியானயோகத்தினின்றும் தவறியவன் ; எனவே, அவன்விஷயத்திலே கேடு (உண்டென்று) சங்கித்தல் பொருந்தியதே எனில்,—

(வாதி) :—அப்படியன்று ; "தனிப்பட்டவன், மனத்தையும் உடம்பையும் அடக்கியவன், ஆசைநீங்கியவன், உடைமையில்லாதவன்" (சு - க௦), "ப்ரஹ்மசாரி விரதத்தில் நிற்பவன்" (சு - கச) எனக் கர்மங்களைத் துறந்திடுதலை விதித்தலால். மேலும், தியானகாலத்திலே மனைவியின் உதவி (எதாவது வேண்டுமோ என்று) இங்கே சங்கித்தலும் தகாது. ஏனெனில், தனியாயிருத்தல் விதிக்கப்படுகின்றது. அன்றியும், கிருகஸ்தனுக்கு "ஆசையற்றவன், உடைமையில்லாதவன்" (சு - க௦) என்று தொடங்கும் திருவாக்கானது நலமாக இல்லை. மற்றும், (ஞானம்கர்மம் என்ற) இரண்டினின்றும் தவறியவனைப்பற்றி வினவுதல் (சு-ந௭) பொருந்தாமையாலுமென்க.

(பிரதிவாதி) :—"எவன்" (சு - க) என்றஇதனால், கர்மத்தையுடையவனே ஸந்யாஸி எனவும் யோகி யெனவும் கூறப்பட்டது ; இன்னும், (அதே சுலோகத்தினால்) அக்நியில்லாதவனாயும் கர்மமில்லாதவனாயு மிருப்பவன் ஸந்யாஸியாகவும் யோகியாகவு மிருப்பது மறுக்கப்பட்டது எனில்,—

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌚—𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 ?—𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑌿, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌾𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂, 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤𑍇 । 𑌨 𑌚 𑌏𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌾𑌸𑌂𑌗𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌚𑌨𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚—'𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯...𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇' '𑌮𑍌𑌨𑍀 𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑌤𑌿𑌃' '𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃' '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂𑌭𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀' 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿; 𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍 𑌆𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌫𑌲𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 '𑌸 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤𑍇 ॥

(வாதி) :—அப்படியன்று; தியானயோகத்திற்குப் பகிரங்கஸாதநமாயுள்ள கர்மத்தின் பயனிலே விருப்பத்தை விட்டிடுதலைப் புகழ்ந்துபேசும் கருத்துடைமையின் ஸந்யாஸியாகவும் யோகியாகவுமுள்ளவன் கேவலம் அக்நியும் கர்மமுமில்லாதவன் மாத்திரம் அல்லன்.—அப்பொழுதென்னவெனில்?—கர்மத்தையுடையவனுங்கூட கர்மத்தின்பயனிலே பற்றை விட்டுச் சித்தசுத்திக்காகக் கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிப்பவனாய், ஸந்யாஸியும் யோகியுமாகிறான் என்றும் கொண்டாடப்படுகின்றது; இனி, (க)கர்மத்தின்பயனிலே பற்றை விட்டிடுதலைப் புகழ்தலும், (உ) நான்காம் ஆச்ரமத்தை மறுத்தலும் ஒரேவாக்கியத்தினால் அமையா. (வாக்கியமென்பது - ஒருவிஷயத்தைக் கூறுவது. ஆதலால், அது இரண்டுவிஷயங்களைக் கூறமாட்டாதென்பது மீமாம்ஸகர் கொள்கை.) மேலும், அக்நியும் கர்மமுமில்லாத உண்மையான ஸந்யாஸிக்கு சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் புராணங்களிலும் இதிஹாஸங்களிலும் யோகநூல்களிலும் தெளிவாக விதிக்கப்பட்ட ஸந்யாஸிநிலையையும் யோகிநிலையையும் பகவான் மறுக்கமாட்டார். அன்றியும், தமது திருவாக்குக்களோடுமுரண்படுதலாலும் (மறுக்கமாட்டா[illegible] "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து......(ஒன்றுஞ்)செய்யவே செய்யா[illegible]விக்காதவனாய்த் தங்கியிருக்கிறான்" (ரு - கங), "மௌநமுடையவன், [illegible]ப்தியுள்ளவன், வீடில்லாதவன், புத்திநிலைத்தவன்" (கசு - கசூ), "எந்தப் [illegible]ங்களையம் விட்டு. ஆசையில்லாது திரிகின்றானோ" (உ - எக), "ஸகல [illegible] - கசு) எனப் பகவானால் ஆங்காங்கு தமது திரு[illegible]ன்காம் ஆச்ரமத்தைமறுத்தல் அவற்றோடு விரோ[illegible] அடைந்தவனாய் யோகத்தைகூடுவதிலே கருத்து[illegible]ாது அநுஷ்டிக்கப்படும் அக்நிஹோத்ரம் முதலிய [illegible]டுதற்கு ஸாதநமாதலை, சித்தசுத்திவழியாகச் [illegible]யாஸியும் யோகியுமாம்" எனப்பாராட்டப்படு

[illegible]

நநு ச நிரக்நே: அக்ரியஸ்யைவ ச ஶ்ருதிஸ்ம்ருதியோகஶாஸ்த்ரேஷு ஸம்ந்யாஸித்வம் யோகித்வம் ச ப்ரஸித்தம் | கதமிஹ ஸாக்நே: ஸக்ரியஸ்ய ச ஸம்ந்யாஸித்வம் யோகித்வம் ச அப்ரஸித்தமுச்யத இதி?—நைஷ தோஷ:, கயாசித் குணவ்ருத்த்யா உபயஸ்ய ஸம்பிபாதயிஷிதத்வாத் | தத் கதம்? கர்மபலஸங்கல்பஸம்ந்யாஸாத் ஸம்ந்யாஸித்வம், யோகாங்கத்வேந ச கர்மாநுஷ்டாநாத் கர்மபலஸங்கல்பஸ்ய ச சித்தவிக்ஷேபஹேதோ: பரித்யாகாத் யோகித்வம் ச இதி கௌணமுபயம்; ந புந: முக்யம் ஸம்ந்யாஸித்வம் யோகித்வம் ச அபிப்ரேதம் இதி ஏதமர்தம் தர்ஶயிதுமாஹ—

2. யம் ஸம்ந்யாஸமிதி ப்ராஹுர் யோகம் தம் வித்தி பாண்டவ |
ந ஹ்யஸம்ந்யஸ்தஸங்கல்போ யோகீ பவதி கஶ்சந ||

யம் ஸர்வகர்மதத்பலபரித்யாகலக்ஷணம் பரமார்தஸம்ந்யாஸம் ஸம்ந்யாஸம் இதி ப்ராஹு: ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவித:, யோகம் கர்மாநுஷ்டாநலக்ஷணம் தம் பரமார்தஸம்ந்யாஸம் வித்தி ஜாநீஹி ஹே பாண்டவ | கர்மயோகஸ்ய ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணஸ்ய தத்விபரீதேந நிவ்ருத்திலக்ஷணேந பரமார்தஸம்ந்யாஸேந கீத்ருஶம்

(ஆக்ஷேபம்) :— அப்படியானல், அக்நியில்லாதவனையும் கர்மமில்லாதவனையு மிருப்பவன்தான் ஸந்யாஸியும் யோகியுமாகிறான் என்பது சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் யோகநூல்களிலும் தெளிவாக உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. அக்நியையுடையவனையும் கர்மத்தையுடையவனையு மிருப்பவனுங்கூட ஸந்யாஸியும் யோகியுமாகிறான் என்று பிரஸித்தமில்லாத(வேறுபுதிய விஷயத்)தை (பகவான்) இங்கே உபதேசிப்பது எப்படி ?—

(ஸமாதாநம்):—இது குற்றமன்று ; ஒருவகை உபசாரவழக்கினால் இரண்டனையும்[அக்நியையுடையவனையும் கர்மத்தையுடையவனையு மிருப்பவனிடத்து,ஸந்யாஸியாதலையும் யோகியாதலையும்]ஏற்றிக்கூறவேண்டுமென்னும் கருத்துடைமையாலென்க. அஃதெப்படியெனில்,—கர்மத்தின்பயனிலே நினைவை விட்டிடுதலால் (க) ஸந்யாஸியாதலென்பதும், தியானயோகத்திற்குஸாதநமாகக் கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலாலும் மனம் அலைதற்குக் காரணமாய்க் கர்மத்தின்பயனிலேயுள்ள நினைவை ஒழித்தலாலும் (உ) யோகியாதலென்பதும் ஆகியஇரண்டும் உபசாரவழக்கு. மற்று, (கர்மயோகியானவன்) முதன்மையான ஸந்யாஸியும் முதன்மையான யோகியுமாகிறானென்பது கருத்தன்று. என்னும்இப்பொருளை உணர்த்தும்பொருட்டு, (பகவான்)அருளிச்செய்கிறார் :

உ பாண்டவ ! (சுருதிகள்)எதனை ஸந்யாஸமாகக் கூறுகின்றனவோ, அதனை தரிந்துகொள். ஏனெனில், எண்ணங்களை விடாத எவனும் யோகியாக ?.

சுருதிகளையும் ஸ்மிருதிகளையும் அறிந்தவர் எதனை இவ்வாறு —ளையும்,அவற்றின்பயன்களையும்விட்டிடுதலாகியஉண்மையான அந்த உண்மையான ஸந்யாஸத்தை, கர்மங்களை யறிந்துகொள்.

தலாகிய கர்மயோகத்திற்கு, அதற்குமறுதலை ய உண்மையானஸந்யாஸத்தோடு எத்தகைய

ஸாதர்ம்யம் அங்கீக்ருத்ய தத்பாவ: உச்யதே இத்யபேக்ஷாயாம் இதம் உச்யதே — அஸ்தி ஹி பாரமார்த்திகஸந்ந்யாஸேந ஸாத்ருஶ்யம் கர்மயோகஸ்ய। யோ ஹி பாரமார்த்திகஸந்ந்யாஸீ ஸ த்யக்தஸகலகர்மஸாதநதயா ஸகலகர்மதத்பலவிஷயம் ஸங்கல்பம் ப்ரவ்ருத்திஹேதுபூதகாமகாரணம் ஸந்ந்யஸ்யதி। அயமபி கர்மயோகீ கர்ம குர்வாண ஏவ பலவிஷயம் ஸங்கல்பம் ஸந்ந்யஸ்யதி இத்யேதமர்த்தம் உபபாதயிஷ்யந் ஆஹ — ந ஹி யஸ்மாத் அஸந்ந்யஸ்தஸங்கல்ப: அஸந்ந்யஸ்த: அபரித்யக்த: பலவிஷய: ஸங்கல்ப: அபிஸந்தி: யேந ஸ: அஸந்ந்யஸ்தஸங்கல்ப: கஶ்சந கஶ்சிதபி கர்மீ யோகீ யோகாந்வித: பவதி ந ஸம்பவதீத்யர்த்த:, பலஸங்கல்பஸ்ய சித்தவிக்ஷேபஹேதுத்வாத்। தஸ்மாத் ய: கஶ்சந கர்மீ ஸந்ந்யஸ்தபலஸங்கல்ப: பவேத் ஸ யோகீ யோகாந்வித: அவிக்ஷிப்தசித்த: பவேத், சித்தவிக்ஷேபஹேதோ: பலஸங்கல்பஸ்ய ஸந்ந்யஸ்தத்வாத் இதி அபிப்ராய: ॥ ௨ ॥

ஏவம் பாரமார்த்திகஸந்ந்யாஸகர்மயோகயோ: ஏகத்வாகாரம் ஸந்ந்யாஸஸாதர்ம்யம் அபேக்ஷ்ய 'யம் ஸந்ந்யாஸமிதி ப்ராஹு: யோகம் தம் வித்தி பாண்டவ' இதி கர்மயோகஸ்ய ஸ்துத்யர்த்தம் ஸந்ந்யாஸத்வம் உக்தம்। த்யாநயோகஸ்ய பலநிரபேக்ஷ: கர்மயோகோ பஹிரங்கஸாதநம் இதி தம் ஸந்ந்யாஸஶப்தேந ஸ்துத்வா அதுநா கர்மயோகஸ்ய த்யாநயோகஸாதநத்வம் உபபாதயதி—

பொதுமையை ஒத்துக்கொண்டு, அதன்[ஸந்யாஸத்தின்]தன்மையானது கூறப்படுகின்றது ? என நோக்குமிடத்து,

(விடை) :—இதனைக் கூறுவோம்: கர்மயோகத்திற்கு உண்மையான ஸந்யாஸத்தோடு ஒப்புமையானது செய்பவன்வழியாய் இருக்கின்றதன்றோ. ஏனெனில், எவன் உண்மையான ஸந்யாஸியோ, அவன் ஸகலகர்மங்களையும்(அவற்றிற்கான)ஸாதநங்களையும் விட்டுள்ளமையால் ஸகலகர்மங்களையும் அவற்றின்பயன்களையும் பற்றிய நினைப்பை(அதாவது,கர்மத்தில்)தலைப்படுதற்குக் காரணமாயுள்ள ஆசைக்கு ஏதுவாயிருப்பதைத் துறந்துவிடுகிறான். இந்தக் கர்மயோகியுங்கூட கர்மத்தைச் செய்பவனாகவே பயனைப்பற்றிய நினைவைத் துறந்துவிடுகிறான். என்னும் இப்பொருளை எடுத்துக்காட்டும்பொருட்டு (பகவான்)அருளிச் செய்கிறார் :—பயனை நினைத்தலானது மனம் அலைதற்குக்காரணமாவதால், பயனைப்பற்றிய எண்ணத்தை விட்டிடாத எந்தக் கர்மியும் யோகியாக ஒருநிலைப்பட்டவனாக ஆகமாட்டான். ஆதலால், பயனைப்பற்றிய எண்ணத்தை விட்டவன் எந்தக் கர்மியானாலும் ஆகுக ; அவன்யோகியாக, ஒருநிலைப்பட்டவனாக, மனம் அலையா(து அமைந்)தவனாக ஆவன் ; மனம் அலைதற்குக்காரணமாயிருப்பதை (அதாவது) பயனை நினைத்தலைத் துறந்திட்டமையால் என்பது கருத்து. (௨)

கர்மமானது தியானயோகத்திற்கு முதல் படி.

இவ்வாறு உண்மையான ஸந்யாஸத்திற்கும் ...

டிடுதலிலே செய்பவன் மூலமாயுள்ள

எதனை ஸந்யாஸமாகக் கூறுகிறார்களோ,

என்று கர்மயோகத்தைக் கொண்டாடி

னர். பயனை வேண்டாத கர்மயோகமான

தநமென்று அதனை ஸந்யாஸமாகப்

கத்திற்கு ஸாதநமாதலை உணர்த்து

௩. 𑌆𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌆𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌆𑌰𑍋𑌢𑍁𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃, 𑌅𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯, 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃? 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌿𑌮𑍍 𑌆𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃? 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍 । 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑌮𑌃 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂, 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌿 𑌸 𑌝𑌟𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

“𑌨𑍈𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑍈𑌕𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌚 । 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃॥” 𑌇𑌤𑌿 ॥௩॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌦𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

---

௩. யோகத்தைக்கூடுவதிலே கருத்துடைய முனிவனுக்குக் கர்மம் ஸாதநமெனப்படுகின்றது. யோகத்தைக்கூடிய அவனுக்கே (அப்பொழுது) ஒழிபு ஸாதநமெனப்படுகின்றது. [அப்பொழுது - யோகத்தைக்கூடியபொழுது.]

கூடுவதிலே கருத்துடைய – கூடாத : தியானயோகத்திலே நிற்றற்குமுடியாத என்பதுபொருள்.—கூடுவதிலே கருத்துடைய எவனுக்கு ?—**முனிவனுக்கு** : கர்மங்களின் பயனை விடுபவனுக்கு என்றபடி. (இனிமேல் முனிவனைப் போகிறவனாய் இப்பொழுது கர்மத்தின்பயனைத் துறந்திடும் கர்மயோகியை - முனிவன் என்பது உபசாரவழக்கு.)—எதனைக் கூடுவதிலே கருத்துடைய ? — தியான **யோகத்தை. கர்மமானது**(அவனுக்கு, முதலில் சித்தசுத்தியையும், பின்பு தியானயோகத்திலே விருப்பத்தையும், பின்பு அந்தத் தியானயோகத்திற்கு ஏற்றதகுதியையும் உண்டாக்குகின்ற) **ஸாதநம் எனப்படுகின்றது.** ஆனால், **யோகத்தைக் கூடி**விட்ட(ால், **அப்பொழுது**) **அவனுக்கு**, ஸகலகர்மங்களினின்றும் ஒழிதலாகிய **ஒழிபு**தான் **ஸாதநம்** : அதாவது, யோகத்தைக்கூடிநிற்கும் நிலைக்கு (ஒழிபே) **ஸாதநமென்க.** (அவன்) எவ்வளவு எவ்வளவு கர்மங்களினின்றும்ஒழிகின்றானோ, அவ்வளவுஅவ்வளவுதொல்லையில்லாதவனாய் இந்திரியங்களை வென்ற(அ)வனுக்கு மனம் ஒருநிலைப்படுகின்றது. அவ்வாறுள்ள [illegible]லிலே, அவன் சடக்கென்றுயோகத்தைக் கூடினவனாகிறான். அவ்வண்ணமே, “(ப்ர[illegible] எங்கும்)ஒன்றாயும் ஸமமாயும் உள்ளது(என்னும்அறிவும்), உண்மையுடை[illegible]மும், (நல்வழியிலே) உறுதியும், அஹிம்ஸையும், நேர்மையும், அநேக[illegible] ஒழிபும் எப்படிப்பட்டனவோ, அப்படிப்பட்ட பொருள் [illegible]இல்லை ” (ம - சா - மோ - ௧௭௫ - ௩௮) எனக் கூறப்பட்[illegible] (௩)

[illegible]பன் எவன் ?

[illegible] யோகத்தைக் கூடினவனாகிறான் ?

"யத்யத்தி குருதே ஜந்து: தத்தத்காமஸ்ய சேஷ்டிதம்" இத்யாதிஸ்ம்ருதிப்ய: ॥

ந்யாயாச்ச—ந ஹி ஸர்வஸங்கல்பஸம்ந்யாஸே கஶ்சித் ஸ்ப்ரஷ்டுமபி ஶக்த: । அத: 'ஸர்வஸங்கல்பஸம்ந்யாஸீ' இதி வசநாத் ஸர்வாந் காமாந் ஸர்வாணி ச கர்மாணி த்யாஜயதி பகவாந் ॥ ௪ ॥

யதா ஏவம் யோகாரூடஸ்ததா தேநாத்மநா உத்த்ருத: பவதி ஸம்ஸாராநர்தஜாதாத் । அத:—

ரு. உத்தரேதாத்மநாத்மாநம் நாத்மாநமவஸாதயேத் ।
ஆத்மைவ ஹ்யாத்மநோ பந்துராத்மைவ ரிபுராத்மந: ॥

உத்தரேத் ஸம்ஸாரஸாகரே நிமக்நமாத்மநா ஆத்மாநம் தத: உத் ஊர்த்வம் ஹரேத், யோகாரூடதாமாபாதயேதித்யர்த: । ந ஆத்மாநமவஸாதயேத் ந அத: நயேத் । ஆத்மைவ ஹி யஸ்மாத் ஆத்மநோ பந்து: । ந ஹ்யந்ய: கஶ்சித் பந்து: ய: ஸம்ஸாரமுக்தயே பவதி । பந்துரபி தாவத் மோக்ஷம் ப்ரதி ப்ரதிகூல ஏவ, ஸ்நேஹாதிபந்தநாயதநத்வாத் । தஸ்மாத் யுக்தமவதாரணம் 'ஆத்மைவ ஹ்யாத்மநோ பந்து:' இதி । ஆத்மைவ ரிபு: ஶத்ரு: । யோ(அ)ந்ய: அபகாரீ பாஹ்ய: ஶத்ரு: ஸோ(அ)பி ஆத்மப்ரயுக்த ஏவ இதி யுக்தமேவ அவதாரணம் 'ஆத்மைவ ரிபுராத்மந:' இதி ॥ ரு ॥

முதலிய சுருதிகளாலும், "பிராணியானது எதெதைச் செய்கின்றதோ, அதது ஆசையின் செய்கை" (மநு - உ - ச)என்னும் ஸ்மிருதிகளாலும் (அறிக).

இன்னும், யுக்தியினாலும்(அவ்வாறே அறிந்துகொள்க.)ஏனெனில், எண்ணங்களனைத்தையும் துறந்திடுமளவிலே ஒருவன் அசையவுங்கூட முடியாது. ஆகவே, "**எண்ணங்களென்றவற்றையெல்லாம் துறந்திடுந்தன்மையனாய்**" என்னும் திருவாக்கினால் பகவான், ஸகலஆசைகளையும் ஸகலகர்மங்களையும் விட்டொழியும்படி அருளிச்செய்கிறாரென்க. (ச)

இவ்வாறு யோகத்தைக் கூடினவளவிலே, ஸம்ஸார அநர்த்தக்கூட்டத்தினின்றும் தான் தன்னால் கரையேற்றப்பட்டவனாகிறான் ஆதலால்,

ரு. தன்னைத் தன்னால் கரையேற்றவேண்டும் ; தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஏனெனில், தானே தனக்கு நண்பன் ; தானே தனக்குப் பகைவன்.

ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்துள் மூழ்கிக்கிடக்கின்ற தன்னை, அதனினின்றும் தானே [illegible]லதூக்கிக் கரையேற்றிக்கொள்ளவேண்டும் : யோகத்தைக் கூடிநிற்றலை அடை[illegible]சய்யவேண்டும் என்பது பொருள். தன்னை(அக்கடலுள்)கீழே மூழ்கிப் போம்படி[illegible]யக்கூடாது. ஏனெனில், தானே தனக்கு நண்பன். ஸம்ஸாரத்தினின்றும் [illegible]கப் பிரயோஜனப்படக்கூடிய நண்பன்(தன்னைக்காட்டிலும்) வேறொருவன் [illegible]ு. அம்மட்டோ ! நண்பனென்பவனுங்கூட மோக்ஷவிஷயத்திலே பகை[illegible]நம்முதலிய கட்டுக்கு இடமாவனாதலின். ஆகவே, "**தானே தன[illegible]**[illegible]மானது நேரென்க. தானே தனக்குப் பகைவன். [illegible]லும்)வேறாய் வெளியிலுள்ள பகைவன் எவனோ, [illegible] தனக்குப் பகைவனாகச்)செய்துகொள்ளுகிறான்; [illegible]ன்" என்னும்தேற்றமானது பொருந்தியதேதான் [illegible]ர்ணயம்.] (ரு)

𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃? 𑌕𑌿𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௬. 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌜𑌿𑌤𑌃, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃, 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑍁 𑌅𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑍁 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍, 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌪𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌪𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௬ ॥

௭. 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 ॥

𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚— 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌪𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑌰𑌿𑌭𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥ ௭ ॥

"தானே தனக்கு நண்பன், தானே தனக்குப் பகைவன்" எனக் கூறப்பட்டது. அவ்விருவருள், தனக்கு நண்பனுன தான் என்பவனுக்கு லக்ஷணம் என்ன? தனக்குப் பகைவனுமான தான் என்பவனுக்கு(ம்) லக்ஷணம் என்ன? என்பது —கூறுவோம்:

௬. எவன் தன்னைத் தான் ஜயித்திருக்கின்ருனே, அவனுக்குத் தனக்குத் தான் நண்பன்; ஆனுல், தன்னை ஜயியாதவனுக்குத் தானே பகைவன்போல பகைமையிலே இருக்கின்ருன்.

எவன் தேகம் இந்திரியங்கள் என்றவற்றின் சேர்க்கையை வசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்ருனோ, அதாவது இந்திரியங்களை வென்றிருக்கின்ருனோ, அவனுக்குத் தனக்கு அவன் தான் நண்பன். மற்று, இந்திரியங்களை ஜயியாதவனுக்குத் தானே பகைவன்போலப் பகைமையிலே இருக்கின்ருன்: தன்னைக்காட்டிலும் வேருய்(வெளியிலுள்ள) பகைவன் தனக்கு எப்படித் தீமைசெய்பவனே, அப்படித் தான் தனக்குத் தீமை செய்துகொள்வதிலே இருக்கிறுன் என்பது (தேர்ந்த)பொருள். (௬)

௭. தன்னடக்கங்கொண்டு சாந்தமாயிருப்பவனுடைய பரமாத்மஸ்வரூபமானது குளிர்வெப்பங்களிலும் இன்பதுன்பங்களிலும் அவ்வாறே மரியாதை அவமரியாதைகளிலும் (அவற்ருல் தாக்கி அசைக்கப்படாததாய் அவனுடைய சித்தத்திலே எப்பொழுதும்) ஒருநிலைப்பட்டுநிற்கின்றது.

(ஒருவன்) தேகம் இந்திரியங்கள் இவற்றை ஜயித்து மனந்தெளிந்திருக்கும் **ஸந்யாஸியாயிருக்கும்பொழுது, பரமாத்மஸ்வரூபமானது ஒருநிலைப்பட்டுநிற்கின்றது: (அது அவனுடைய) உள்ளபடியான ஆத்மஸ்வரூபமாகவே இருக்கின்றது என்பது பொருள்.** **(௭)**

௮. ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோ விஜிதேந்த்ரிய: ।
யுக்த இத்யுச்யதே யோகீ ஸமலோஷ்டாச்மகாஞ்சந: ॥

ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா ஜ்ஞாநம் சாஸ்த்ரோக்தபதார்த்தாநாம் பரிஜ்ஞாநம், விஜ்ஞாநம் து சாஸ்த்ரதோ ஜ்ஞாதாநாம் ததைவ ஸ்வாநுபவகரணம், தாப்யாம் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநாப்யாம் த்ருப்த: ஸஞ்ஜாதாலம்ப்ரத்யய: ஆத்மா அந்த:கரணம் யஸ்ய ஸ: ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா கூடஸ்த: அப்ரகம்ப்ய:, பவதி இத்யர்த்த:, விஜிதேந்த்ரியச்ச । ய ஈத்ருச:, யுக்த: ஸமாஹித: இதி ஸ உச்யதே கத்யதே । ஸ யோகீ ஸமலோஷ்டாச்மகாஞ்சந: லோஷ்டாச்மகாஞ்சநாநி ஸமாநி யஸ்ய ஸ: ஸமலோஷ்டாச்மகாஞ்சந: ॥ ௮ ॥

கிஞ்ச—

௯. ஸுஹ்ருந்மித்ரார்யுதாஸீநமத்யஸ்தத்வேஷ்யபந்துஷு ।
ஸாதுஷ்வபி ச பாபேஷு ஸமபுத்திர்விசிஷ்யதே ॥

'ஸுஹ்ருத்' இத்யாதிச்லோகார்த்தம் ஏகம் பதம் । ஸுஹ்ருத் இதி ப்ரத்யுபகாரம் அநபேக்ஷ்ய உபகர்த்தா, மித்ரம் ஸ்நேஹவாந், அரி: சத்ரு:, உதாஸீந: ந கஸ்யசித் பக்ஷம் பஜதே, மத்யஸ்த: யோ விருத்தயோ: உபயோ: ஹிதைஷீ, த்வேஷ்ய: ஆத்மந: அப்ரிய:, பந்து: ஸம்பந்தீ இத்யேதேஷு ஸாதுஷு

---

௮. சாஸ்திர அறிவினாலும் அநுபவ அறிவினாலும் மனம் திருப்திபெற்று, (எதற்கும்) அசையாது, இந்திரியங்களை ஜயித்து, மண்ணாங்கட்டி கல் தங்கம் என்றவற்றை ஸமமாகக்கொண்ட யோகியானவன் "ஸமாதியைக் கூடினவன்" என்று சொல்லப்படுகிறான்.

ஞானமென்பது - சாஸ்திரத்திற்கூறியுள்ள பொருள்களை அறிதல். விஜ்ஞானமென்பதோ - சாஸ்திரத்தினின்றும் அறியப்பட்டவற்றை அவ்வாறே தன்னுடைய அநுபவத்திற் செய்தல். சாஸ்திர அறிவினாலும் அநுபவ அறிவினாலும் மனம் திருப்திபெற்று - அந்த ஞானவிஜ்ஞானங்கள் போதும் என்னும் எண்ணம்வந்த மனத்தினனாகி.

(௮)

மேலும்,

௯. நல்ல ஹிருதயமுள்ளவன், நண்பன, பகைவன், உதாஸீநன், நடுநிலையிலே நிற்பவன், வெறுக்கத்தக்கவன், உறவினன் ஆகிய இவர்களிடத்தும், நல்லோரிடத்தும், தீயோரிடத்தும் ஸமமானபார்வையுள்ளவன் மேலாகின்றான்.

"ஸுஹிருத்" என்று தொடங்குகின்ற சுலோகத்தின்(முற்)பாதி ஒருபதம் ...நிலைத்தொடர்]. நல்லஹிருதயமுள்ளவன் - பதிலுபகாரத்தைவேண்டாது உப...வன். நண்பன் - சினேகமுள்ளவன். பகைவன் - சத்துரு. உதாஸீநன் ...ஒருவனுடைய பக்கத்தையும் சாரான். விரோதமுள்ள இருவர்க்கும் நலத்...வன் எவனோ, (அவன்) - நடுநிலையிலே நிற்பவன். வெறுக்கத்தக்கவன் - ...ண்டாதவன். உறவினன் - ஸம்பந்தமுடையவன். என்ற இவர்களும், சாஸ்...ன்பற்றியுள்ள நல்லோர்களும், விலக்கியதைச் செய்யுந் தீயோர்களுமாகிய

[illegible]

[illegible] (௧௦)

[illegible] தனிமையான [illegible] தனியாக [illegible]

[illegible] தனிமையான இடத்திலே... [illegible] தனியாக [illegible]

[illegible] யோகத்தை [illegible] (௧௦)

இனி இப்பொழுது யோகத்தை [illegible] (அவனை உடையராதற்க) ஆகை [illegible] (அவனை [illegible]) அவனுடைய [illegible] உரிய) [illegible] யோகத்திற்கு [illegible] கூறவேண்டிய [illegible] யோகத்தை [illegible] (யோகத்)தின் பயன் [illegible] கூறவேண்டியதனால், (அவையெல்லாவற்றையும் [illegible]) தொடங்கி, அவற்றுள் முதன்மையான ஆசனத்தையே முதலில் கூறுகிறார்:

११. शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः ।
नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरम् ॥

शुचौ शुद्धे विविक्ते स्वभावतः संस्कारतो वा देशे स्थाने प्रतिष्ठाप्य स्थिरम् अचलम् आत्मनः आसनं नात्युच्छ्रितं नातीव उच्छ्रितं न अपि अतिनीचम्, तच्च चैलाजिनकुशोत्तरं चैलम् अजिनं कुशाः च उत्तरे यस्मिन् आसने तत् आसनं चैलाजिनकुशोत्तरम् । पाठक्रमात् विपरीतः अत्र क्रमः ॥ ११ ॥

प्रतिष्ठाप्य किम्?—

१२. तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः ।
उपविश्यासने युञ्ज्याद्योगमात्मविशुद्धये ॥

तत्र तस्मिन् आसने उपविश्य योगं युञ्ज्यात्—कथम्?—सर्वविषयेभ्यः उपसंहृत्य एकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः चित्तं च इन्द्रियाणि च चित्तेन्द्रियाणि तेषां क्रियाः संयताः यस्य सः यतचित्तेन्द्रियक्रियः । स किमर्थं योगं युञ्ज्यात् इति? आह—आत्मविशुद्धये अन्तःकरणस्य शुद्ध्यर्थम् इत्येतत् ॥ १२ ॥

बाह्यम् आसनम् उक्तम्; अधुना शरीरस्य धारणं कथम् इति? उच्यते—

கக. மிகவும் உயரமாயில்லாததும், மிகவும் தாழ்வாயில்லாததும், வஸ்திரம் தோல் தர்ப்பை என்றவற்றை மேலேயுடையதும், அசையாததுமாகிய தனது ஆஸநத்தை சுத்தமான இடத்தில் அமைத்துக்கொண்டு,

சுத்தமான - இற்பகையினாலாயினும், மெழுகுதல் முதலியவற்றாலாயினும் பரிசுத்தமான. இடத்திலே - ஜனமில்லாத இடத்திலே. இங்கே, வஸ்திரம்முதலியவற்றின் அடுக்கானது பாடத்தின்முறைப்படி (முதலில் வஸ்திரம், பின்பு தோல், பின்பு தருப்பை என) மாறியிருக்கின்றது [முதலில் தருப்பை, அதன்மேல் தோல், அதன் மேல் வஸ்திரம் என்பது கருத்து]. (கக)

அமைத்துக்கொண்டு என்ன (செய்யவேண்டும்)?—

...மனத்தை ஒருதலையாகச் செய்து, மனம் இந்திரியங்கள் இவற்றை அடக்... ந ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்து, சித்தசுத்திக்காக யோகத்தைக் கூட

...ந்து யோகத்தைக் கூடவேண்டும்.—எப்படி?—
...மைத்து, ஒருநிலைப்படுத்தி, மனம் இந்திரியங்
...தற்காக யோகத்தைக் கூடவேண்டும்
...த்திக்காக" என்று. (கஉ)
...பட்டது; இனி, சரீரமிருக்கவேண்டிய

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌭𑍀𑌃 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌭𑌯𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃, 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍, 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌆𑌸𑍀𑌤 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃, 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 । 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌗𑍀 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿; 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿? 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂, 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾 । 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚 ॥ ௧௪ ॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌫𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௫. 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

ப்ரஹ்மசாரிவிரதத்தில் நிற்பவன் - குருவிற்குப் பணிவிடைசெய்தல், பிச்சைச் சோற்றைப் புஜித்தல் முதலியவற்றிலே இருப்பவன். (அவன்) அவற்றை அநுஷ்டிப்பவனாக இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள். **மனத்தை அடக்கி** - மனத்தின் விருத்திகளை[விகாரங்களை, போக்குக்களை]ஒடுக்கி என்றபடி. **என்னிடத்து** - பரமேச்வரனான என்னிடத்து. காமவிகாரமுடையவனொருவன் ஸ்திரீயினிடத்துச் சித்தத்தை வைத்தவனாய்[அவளையேஎப்பொழுதும் நினைந்துகொண்டிருப்பவனாய்]இருக்கிறான் ; ஆனால் (அவன்) அவளையே (எல்லாரினும்)மேலானவளாகக் கொள்கிறானில்லை. அப்பொழு
னவெனில்,—அரசனையாவது, மஹாதேவனை[பெரியகடவுளை]யாவது (மேலாகக்
ான்). இவனோ[யோகியோ]என்னிடத்தே சித்தத்தை வைத்தவனும், என்னை
ண்டவனுமாம் என்க. (௧௪)

பொழுது, யோகத்தின் பயனைக் கூறுகிறார் :

தை எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்படுத்துகிறவனாய் மனம்
மோக்ஷத்தில் முடிவதான என்னிடத்துள்ள சாந்தி

படி. **என்னிடத்துள்ள** - என்னைச் சார்ந்துள்ள
(௧௫)

புமுதலானவற்றின் ஒழுங்கைக் கூறுகிறார்

௧௬. நாத்யஶ்நதஸ்து யோகோऽஸ்தி ந சைகாந்தமநஶ்நத: ।
ந சாதிஸ்வப்நஶீலஸ்ய ஜாக்ரதோ நைவ சார்ஜுந ॥

ந அத்யஶ்நத: ஆத்மஸம்மிதம் அந்நபரிமாணம் அதீத்ய அஶ்நத: அத்யஶ்ந யோக: அஸ்தி । ந ச ஏகாந்தம் அநஶ்நத: யோக: அஸ்தி । 'யது ஹ வா ஆத்மஸம்மிதம் அந்நம் தத் அவதி தத் ந ஹிநஸ்தி, யத் பூயோ ஹிநஸ்தி தத்யத் கநீயோ ந தத் அவதி' இதி ஶ்ருதே: । தஸ்மாத் யோகீ ந ஆத்மஸம்மிதாத் அந்நாத் அதிகம் ந்யூநம் வா அஶ்நீயாத் । அத வா—யோகிந: யோகஶாஸ்த்ரே பரிபடிதாத் அந்நபரிமாணாத் அதிமாத்ரம் அஶ்நத: யோக: நாஸ்தி । உக்தம் ஹி—

"அர்தம் ஸவ்யஞ்ஜநாந்நஸ்ய த்ருதீயமுதகஸ்ய ச ।
வாயோ: ஸஞ்சரணார்தம் து சதுர்தமவஶேஷயேத் ॥" இத்யாதி பரிமாணம் । ததா—ந ச அதிஸ்வப்நஶீலஸ்ய யோகோ பவதி நைவ ச அதிமாத்ரம் ஜாக்ரதோ யோகோ பவதி ச அர்ஜுந ॥ ௧௬ ॥

கதம் புந: யோக: பவதி இதி? உச்யதே—

௧௭. யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு ।
யுக்தஸ்வப்நாவபோதஸ்ய யோகோ பவதி து:கஹா ॥

யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய ஆஹ்ரியதே இதி ஆஹார: அந்நம், விஹரணம் விஹார: பாதக்ரம:, தௌ யுக்தௌ நியதபரிமாணௌ யஸ்ய; ததா யுக்தசேஷ்டஸ்ய யுக்தா நியதா சேஷ்டா யஸ்ய கர்மஸு; ததா யுக்தஸ்வப்நாவபோதஸ்ய யுக்

---

௧௬. அர்ஜுந ! அதிகமாயுண்பவனுக்கு யோகம் (கூடுவது)இல்லை : சிறிது உண்ணுதவனுக்கு மில்லை : அதிகமாகத் தூங்குந்தன்மையனுக்கும் இல்லை : (அதிமாக)விழிப்பவனுக்கும் இல்லை.

அதிகமாயுண்பவனுக்கு - உணவை, தன் அளவிற்குஏற்ற அளவைக்கடந்து உண்பவனுக்கு. "எது தன்அளவிற்கு ஏற்றதோ, அந்த அந்நம் காப்பாற்றுகின்றது அது கெடுப்பதில்லை. அதிகமானது கெடுக்கின்றது ; குறைந்தது காப்பாற்றுவதில்லை (ச-ப)என்னுஞ்சுருதியினுல்(உணவின் ஒழுங்கைக்கண்டுகொள்க). ஆதலால்,யோகியா வன் தன்அளவிற்குஏற்ற அந்நத்தைதக்காட்டிலும் அதிகாகவாயினும் குறைவாகவா னும்உண்ணக்கூடாது. அல்லது(வேறுவிதமாய் உரையிடலாம்). யோகிக்கு யோகசா திரத்திற்கூறிய அந்நஅளவைக்காட்டிலும் அதிகமாக உண்பவனுக்கு யோக இல்லை. "அந்நத்திற்கும் கறிமுதலானவற்றிற்கும் பாதி(வயிறு) : ஜலத்திற்கு மூன் வது(கால்பாகம்) : காற்று ஸஞ்சரித்தற்காக நான்காவதை மிச்சப்படுத்திவைக் வேண்டும் "(யோ-சா)என்பதுமுதலாக (உணவின்)அளவு கூறப்பட்டுள்ளது. (கக

இனி, யோகமானது எவ்வாறு கைகூடுகின்றது என்பது ?—கூறுவோம் :

௧௭. சரியான உணவும் விநோதமும், செய்தொழில்களிலே சரியான செய்கையும், சரியான தூக்கமும் விழிப்பும் உடையவனுக்கு யோகம், துன்பத்தைத் துடைப்தாகின்றது.

(நூல்களிலே)விதிக்கப்பட்டஅளவு உணவையும் உலாவுதலையும், அவ்வாறே விதிக்கப்பட்ட காலத்திலே தொழில்களைச் செய்தலையும், அவ்வாறே, விதிக்கப்பட்

ஸ்வப்நஶ்ச அவபோதஶ்ச தௌ நியதகாலௌ யஸ்ய தஸ்ய; யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு யுக்தஸ்வப்நாவபோதஸ்ய யோகிநோ யோகோ பவதி து:கஹா து:காநி ஸர்வாணி ஹந்தீதி து:கஹா, ஸர்வஸம்ஸாரது:கக்ஷயக்ருத் யோக: பவதி இத்யர்த: ॥ ௧௭ ॥

அத அதுநா கதா யுக்தோ பவதி இதி? உச்யதே—

௧௮. யதா விநியதம் சித்தமாத்மந்யேவாவதிஷ்டதே ।
நிஸ்ஸ்ப்ருஹ: ஸர்வகாமேப்யோ யுக்த இத்யுச்யதே ததா ॥

யதா விநியதம் விஶேஷேண நியதம் ஸம்யதமேகாக்ரதாமாபந்நம் சித்தம் ஹித்வா பாஹ்யார்தசிந்தாமாத்மந்யேவ கேவலே அவதிஷ்டதே, ஸ்வாத்மநி ஸ்திதிம் லபதே இத்யர்த: । நிஸ்ஸ்ப்ருஹ: ஸர்வகாமேப்யோ நிர்கதா த்ருஷ்டாத்ருஷ்டவிஷயேப்ய: ஸ்ப்ருஹா த்ருஷ்ணா யஸ்ய யோகிந: ஸ யுக்த: ஸமாஹித: இதி உச்யதே ததா ॥ ௧௮ ॥

யோகிந: ஸமாஹிதம் யச்சித்தம் தஸ்ய உபமா உச்யதே—

௧௯. யதா தீபோ நிவாதஸ்தோ நேங்கதே ஸோபமா ஸ்ம்ருதா ।
யோகிநோ யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோகமாத்மந: ॥

யதா தீப: ப்ரதீப: நிவாதஸ்த: நிவாதே வாதவர்ஜிதே தேஶே ஸ்திதோ ந இங்கதே ந சலதி, ஸா உபமா உபமீயதே அநயா இத்யுபமா

காலத்திலே தூக்கத்தையும் விழிப்பையும் உடைய யோகிக்கு யோகமானது துன்பமனைத்தையும் தொலைக்கின்றது: யோகமானது ஸகலஸம்ஸாரத்துன்பத்தையும் தேயப்பண்ணுவதாயிருக்கின்றது என்பது பொருள். (௧௭)

யோகம் கைகூடுதல்.

இனி இப்பொழுது, (அவன்)யோகத்தைக் கூடினவனாக எப்பொழுது ஆகிறான் என்பது?—கூறுவோம்:

௧௮. நன்றாக அடக்கப்பட்ட மனமானது ஆத்மாவினிடத்திலேயே எப்பொழுது நிற்கின்றதோ, அப்பொழுது (அவன்) ஸகலவிஷயங்களினின்றும் ஆசை நீக்கியவனாய், "யோகத்தைக் கூடினவன்" என்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஒருநிலைப்பட்டுநிற்றலை அடைவிக்கப்பெற்ற சித்தமானது வெளிப்பொருள்களின் நினைப்பை விட்டு,கேவலம் ஆத்மாவினிடத்துமாத்திரம் எப்பொழுது நிற்கின்றதோ. அதாவது தன்ஆத்மாவிடத்து நிலைபெறுகின்றதோ, அப்பொழுது (அவன்) "... கூடினவன்" என்று சொல்லப்படுகிறான்.—எவன்?—இம்மைமறுமைப் ...றும் ஆசைநீங்கிய யோகி. (௧௮)

"எந்தச் சித்தமானது ஸமாதியைக் கூடியுள்ளதோ, அதற்கு

...த்திலேயுள்ளவிளக்கு அசையாதவாறுபோல, "— ...கூடுகிற யோகியின் சித்தத்திற்கு உவமையாக

𑌯𑍋𑌗𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௯ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌬𑌲𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌤𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑌤𑍍—

௨௦. 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇𑌨, 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌲𑌭𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 ॥ ௨௦ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௨௧. 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥

𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌜𑌨𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃,

---

யோகத்தை அறிபவராய்ச் சித்தத்தின் போக்குக்களைக் காணுந்தன்மையர், அகக்கரணம் அடங்கி ஸமாதியை அநுஷ்டிக்கின்ற யோகியின் சித்தத்திற்கு அதனை உவமையாகக் கருதியுள்ளார். (௧௯)

இவ்வாறு யோகப்பயிற்சியின் வலிமையினால் ஒருநிலைப்பட்டு, காற்றில்லாவிடத்திலேயுள்ள விளக்குப்போன்றிருப்பதாய்,

௨௦. யோகத்தை அநுஷ்டிப்பதனால் அடக்கி அமர்த்தப்பட்ட சித்தமானது எப்பொழுது ஒழிந்து நிற்கின்றதோ, (யோகியானவன்)எப்பொழுது மனத்தால் ஆத்மாவை ஆத்மாவினிடத்துக் காண்பவனாய் ஸந்தோஷிக்கின்றானோ, (அப்பொழுது அவனுக்கு யோகம் கைகூடுகின்றது.)

எப்பொழுது யோகத்தை அநுஷ்டித்தலால் சித்தமானது ஓரிடத்தும் (தான்) செல்லாதபடி அடக்கப்பட்டு, ஒழிவை அடைகின்றதோ; எப்பொழுது (அவன்) எங்கும் ஒளிவடிவாயுள்ள அறிவான ஆத்மாவாகிய பரம்பொருளை ஸமாதியினால்பரிசுத்தமான அந்தக்கரணத்தினால் கண்டுதெளிந்து, தன் ஆத்மாவினிடத்தேயே ஸந்தோஷத்தைப் பெறுகின்றானோ; (அப்பொழுது அவனுக்குயோகம் கைகூடிற்று.)(௨௦)

மற்றும்,

௨௧. புத்தியினால் கிரகிக்கத்தக்கதும், இந்திரியங்களைக் கடந்துநிற்பதும். வில்லாததுமான இன்பம் எதுவோ, அதனை(யோகியானவன்)எப்பொழுது றானோ, (அப்பொழுது)இவன்(ப்ரஹ்மத்தினிடத்தே) நிலைத்தவனாய் உண்மை அசைவதே இல்லை.

முடிவில்லாததும், இந்திரியங்களை வேண்டாத புத்தியில படுவதும், இந்திரியங்கட்கு எட்டாது அப்பால் உள்ளதுமான

𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇, 𑌨 𑌚 𑌏𑌵 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍈𑌵 𑌚𑌲𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌯𑌵𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௧ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 —

௨௨. 𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌲𑌾𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 — 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௨ ॥

‘𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌯𑍋𑌗 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 —

௨௩. 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ॥

𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃, 𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌗 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌯𑍋𑌗𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑍇𑌨

பத்தை (இவன்)எப்பொழுது அநுபவிக்கின்றானோ, (அப்பொழுது)இந்த ஞானியானவன் ஆத்மநிலையிலே நிலைத்தவன் ; ஆதலால், உண்மைநிலையினின்றும் அசைவதே இல்லை ; நழுவமாட்டான் என்பது பொருள். (உக)

அன்றியும்,

உஉ. (அவன்)எதனை அடைந்து, பின்பு, வேறுலாபத்தை அதினினும் அதிகமாக நினைப்பதில்லையோ ; எதிலே நிலைத்து மிகப்பெரிய துன்பத்தாலும் அசைக்கப்படுவதில்லையோ ; (அது யோகமாம்.)

எதனை - ஆத்மாவை அடைதலை. அதினினும் - ஆத்மாவை அடைதலைக்காட்டிலும். எதிலே - ஆத்மஉண்மையிலே. துன்பத்தாலும் - (மேலே)ஆயுதம்வீழ்தல்முதலாகிய வருத்தத்தாலும். (உஉ)

“யோகத்தை”(சூ - உ0)என்பதுமுதல் எத்தனையோ அடைமொழிகளால் ...க்துக்கூறப்பட்ட ஒருவகைஆத்மநிலையாகிய (எந்த) யோகமானது உபதேசிக் ...தோ,

...வ்வனை, (அதாவது)துன்பத்தின் சேர்க்கையினின்றும் பிரிதலை யோக ...யதாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அந்த யோகத்தை உறுதி ...னத்தோடும் கூடவேண்டும்.

...ாகம் - பிரிவு. துன்பத்தின் சேர்க்கையினின்று பிரி ...ம் என்று பெயரிடப்பட்டது. (மடையனைப் புத்தி ...க்ஷணை இன்னது என்பதை - 135 ஆம் பக்கத்தில் ... முடித்து, பின்பு, உறுதியும் மனங்கலங்கிவருந்தா

யோகஸ்ய கர்தவ்யதா உச்யதே நிச்சயாநிர்வேதயோ: யோகஸாதநத்வவிதா-நார்த்தம்—ஸ: யதோக்தபல: யோக: நிச்சயேந அத்யவஸாயேந யோக்தவ்ய: அநிர்விண்ணசேதஸா ந நிர்விண்ணம் அநிர்விண்ணம்—கிம் தத்?—சேத: தேந நிர்வேதரஹிதேந சேதஸா சித்தேநேத்யர்த்த: ॥ ௨௩ ॥

கிஞ்ச—

௨௪. ஸங்கல்பப்ரபவாந் காமாம்ஸ்த்யக்த்வா ஸர்வாநசேஷத: ।
மநஸைவேந்த்ரியக்ராமம் விநியம்ய ஸமந்தத: ॥

௨௫. சநை: சநைருபரமேத் புத்த்யா த்ருதிக்ருஹீதயா ।
ஆத்மஸம்ஸ்தம் மந: க்ருத்வா ந கிஞ்சிதபி சிந்தயேத் ॥

ஸங்கல்பப்ரபவாந் ஸங்கல்ப: ப்ரபவ: யேஷாம் காமாநாம் தே ஸங்கல்ப-ப்ரபவா: காமா: தாந் த்யக்த்வா பரித்யஜ்ய ஸர்வாந் அசேஷத: நிர்லேபேந । கிம் ச—மநஸைவ விவேகயுக்தேந இந்த்ரியக்ராமம் இந்த்ரியஸமுதாயம் விநியம்ய நியமநம் க்ருத்வா ஸமந்தத: ஸமந்தாத் ॥ ௨௪ ॥

சநை: சநை: ந ஸஹஸா உபரமேத் உபரதிம் குர்யாத்—கயா?—புத்த்யா—கிம்விசிஷ்டயா?—த்ருதிக்ருஹீதயா த்ருத்யா தைர்யேண க்ருஹீதயா இத்யர்த்த: । ஆத்மஸம்ஸ்தம் ஆத்மநி ஸம்ஸ்திதம் "ஆத்மைவ ஸர்வம் ந ததோ(அ)ந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி" இத்யேவம் ஆத்மஸம்ஸ்தம் மந: க்ருத்வா ந கிஞ்சிதபி சிந்தயேத் । ஏஷ யோகஸ்ய பரமோ விதி: ॥ ௨௫ ॥

மையும் யோகத்திற்கு ஸாதநங்கள் என்பதை விதிக்கும்பொருட்டு மீண்டும் (பகவான் அந்த யோகத்தை உபதேசிக்கத்) தொடங்கி, யோகத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும் எனக் கூறுகிறார். அந்த - கீழ்க்கூறிய பயனையுடைய. (௨௩)

யோகப்பயிற்சிக்கான வழிகள் இன்னும் உபதேசிக்கப்படுகின்றன.

மேலும்,

௨௪, ௨௫. நினைப்பைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட ஆசைகளனைத்தையும் மிச்சமில்லாது விட்டு இந்திரியக்கூட்டத்தை மனத்தாலேயே எப்புறத்தும் அடக்கி, தைர்யத்தினுல் பற்றப்பட்ட புத்தியைக்கொண்டு (யோகியானவன்) மெள்ளமெள்ள [சிறிது சிறிதாக] ஒழியவேண்டும்; மனத்தை ஆத்மாவினிடத்து நிற்பதாகச்செய்து, ஒன்றையும் நினைக்கக்கூடாது.

மிச்சமில்லாது - பற்றற. மனத்தாலேயே - விவேகத்தையுடைய மனத்தாலேயே. (௨௪)

மெள்ளமெள்ள - சடக்கென்றல்லாமல். ஒழியவேண்டும் - ஒழிதலைச் செய்யவேண்டும்.—எதனுல்?—புத்தியினுல்.—எப்படிப்பட்ட (புத்தியினுல்)?—தைர்யத்தையுடைய(புத்தியினுல்)என்றபடி. "ஸகலமும் ஆத்மாதான், அதைக்காட்டிலும் வேறொன்றுமில்லை" என இவ்வாருக மனத்தை ஆத்மாவிடத்து நிலைத்ததாகச் செய்து, (அவன்)ஒன்றையும் நினைக்கக்கூடாது. இது யோகத்தினுடைய மேலானவிதி. [மனம் அலையாதுநிற்றல்தான் யோகத்தின் உயர்ந்த நிலை.—ஆ.] (௨௫)

तत्र एवमात्मसंस्थं मनः कर्तुं प्रवृत्तो योगी—

௨௬. यतो यतो निश्चरति मनश्चञ्चलमस्थिरम् ।
ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥

यतो यतः यस्माद्यस्मात् निमित्तात् शब्दादेः निश्चरति निर्गच्छति स्वाभाविकदोषात् मनः चञ्चलम् अत्यर्थं चलम् अत एव अस्थिरम्, ततस्ततः तस्मात्तस्मात् शब्दादेः निमित्तात् नियम्य तत्तन्निमित्तं याथात्म्यनिरूपणेन आभासीकृत्य वैराग्यभावनया च एतत् मनः आत्मन्येव वशं नयेत् आत्मवश्यतामापादयेत् । एवं योगाभ्यासबलात् योगिनः आत्मन्येव प्रशाम्यति मनः ॥ ௨௬ ॥

௨௭. प्रशान्तमनसं ह्येनं योगिनं सुखमुत्तमम् ।
उपैति शान्तरजसं ब्रह्मभूतमकल्मषम् ॥

प्रशान्तमनसं प्रकर्षेण शान्तं मनः यस्य सः प्रशान्तमनाः तं प्रशान्तमनसं हि एनं योगिनं सुखम् उत्तमं निरतिशयम् उपैति उपगच्छति शान्तरजसं प्रक्षीणमोहादिक्लेशरजसम् इत्यर्थः, ब्रह्मभूतं जीवन्मुक्तं "ब्रह्मैव सर्वम्" इत्येवं निश्चयवन्तं ब्रह्मभूतम् अकल्मषं धर्माधर्मादिवर्जितम् ॥ ௨௭ ॥

௨௮. युञ्जन्नेवं सदात्मानं योगी विगतकल्मषः ।

இனி, இவ்வாறாக மனத்தை ஆத்மாவினிடத்து நிலைக்கச்செய்தற்கு முயலும் யோகியானவன்,—

௨௬. நிலையில்லாத சஞ்சலமான மனமானது எதெதுகாரணமாக அலைகின்றதோ, அததினின்றும் இதனை அடக்கி ஆத்மாவினிடத்தேயே வசப்படுத்தவேண்டும்.

மனம் மிகவும் சஞ்சலமானது ; ஆகவே, நிலையில்லாதது ; (பொய்யறிவைச் சார்ந்து நிற்கின்ற ஆசைமுதலிய தனது)இயற்கைக்குற்றத்தினால் ஓசைமுதலிய (விஷயங்கள்) காரணமாக அலைகின்றது. அந்தந்தக்காரணமாகிய ஓசைமுதலிய(விஷயங்களை, அவற்றினுடை)உண்மையின் ஆராய்ச்சியினாலும், வைராக்கியத்தைப் பாராட்டுவதனாலும் போலி என்று (தனக்கு அவன் மெய்ப்பித்துக்)கொண்டு, இந்த மனத்தை ஆத்மாவுக்கு வசப்படும்படி செய்துகொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு யோகப்பயிற்சியின் வலிமையினால், மனம் ஆத்மாவினிடத்திலேயே சாந்தமடைகின்றது. (௨௬)

தியானயோகத்தின் பயன்.

௨௭. ரஜோகுணம் ஒழிந்து, பாவமற்று, மனம் நன்றாகச் சாந்தப்பட்டு, ப்ரஹ்ம — இந்தயோகியைப் பேரின்பம் வந்து அடைகின்றது.

(யாவற்றினும்) மேலான இன்பம். ரஜோகுணம் ஒழிந்து - மயக்குணம் தேய்ந்து என்றபடி. ப்ரஹ்மமாக ஆகியுள்ள - ஜவனமுகதனை, "ஸகலமும பரஹ்மந்தான்" என இத்தகைய நிச்சயமுடைய. பாவமற்று - நல்வினை தீவினை முதலியன இல்லாது. (௨௭)

௨௮. இவ்வாறு யோகத்தில் மனத்தை எப்பொழுதும் நிறுத்துகின்றவனாகிய

सुखेन ब्रह्मसंस्पर्शमत्यन्तं सुखमश्नुते ॥

युञ्जन्नेवं यथोक्तेन क्रमेण योगी योगान्तरायवर्जितः सदा सर्वदा आत्मानं विगतकल्मषः विगतपापः, सुखेन अनायासेन ब्रह्मसंस्पर्शं ब्रह्मणा परेण संस्पर्शो यस्य तत् ब्रह्मसंस्पर्शं सुखम् अत्यन्तम् उत्कृष्टं निरतिशयम् अश्नुते व्याप्नोति ॥ ௨௮ ॥

इदानीं योगस्य यत् फलं ब्रह्मैकत्वदर्शनं सर्वसंसारविच्छेदकारणं तत् प्रदर्श्यते —

௨௯. सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ।
ईक्षते योगयुक्तात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥

सर्वभूतस्थं सर्वेषु भूतेषु स्थितं स्वम् आत्मानं सर्वभूतानि च ब्रह्मादीनि स्तम्बपर्यन्तानि च सर्वभूतानि आत्मनि एकतां गतानि ईक्षते पश्यति योगयुक्तात्मा समाहितान्तःकरणः सर्वत्र समदर्शनः सर्वेषु ब्रह्मादिस्थावरान्तेषु विषमेषु सर्वभूतेषु समं निर्विशेषं ब्रह्मात्मैकत्वविषयं दर्शनं ज्ञानं यस्य स सर्वत्र समदर्शनः ॥ ௨௯ ॥

एतस्य आत्मैकत्वदर्शनस्य फलम् उच्यते —

௩0. यो मां पश्यति सर्वत्र सर्वं च मयि पश्यति ।

பாவமற்றயோகியானவன் ப்ரஹ்மத்தோடு ஸ்பர்சித்தலையுடைய அளவிலா இன்பத்தை எளிதாக வியாபிக்கிறான்.

இவ்வாறு - கீழ்க்கூறிய முறைப்படி. யோகியானவன் - யோகத்திற்கு இடையூறு(களான ஆசைமுதலியவை)கள் இல்லாத யோகியானவன். எளிதாக - ஆயாஸமில்லாது. ப்ரஹ்மத்தோடு ஸ்பர்சித்தலை - [ப்ரஹ்மமாக ஆதலை—ஆ.]. அளவிலா - உயர்ந்த, மேலான. வியாபிக்கிறான் - [ப்ரஹ்மாநந்த அநுபவவடிவமாகவே இருக்கிறான்]. (௨௮)

" (எங்கும்)ப்ரஹ்மம் ஒன்றுதான் "எனக்காண்பது யோகத்தின் பயன்; ஸம்ஸாரம் முழுவதும் அற்றுப்போதற்குக் காரணம். (ஆகவே, யோகத்தினுடைய இத்தகைய பயன்)எதுவோ, அதனை இங்ஙனம் உணர்த்துகிறார்:

௨௯. யோகத்தைதக்கூடிய மனத்தினனாய் எங்கும் ஒரேபார்வையை யுடையவன் ஸகலபூதங்களிலுமுள்ள ஆத்மாவையும், ஆத்மாவிடத்துள்ள ஸகலபூதங்களையும் காண்கிறான்.

(அவன்) தன் ஆத்மாவை, ஸகலபூதங்களினிடத்தும் இருப்பதாக(க்காண்கிறான்); ப்ரஹ்மாமுதல் புல்வரையிலுமுள்ள ஸகலபூதங்களையும், ஆத்மாவினிடத்-ஒன்றாயிருப்பனவாகக் காண்கிறான். ப்ரஹ்மாமுதல் ஸ்
வேறான ஸகலபூதங்களினிடத்தும் வேற்றுமையில்லாத
வது) " ப்ரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்றுதான் "என்ப
னுக்கு உள்ளதோ, அவன் எங்கும் ஒரேபார்வையயு

" (எங்கும்)ஆத்மா ஒன்றுதான்" என்று காண்ப
படுகின்றது:

௩0. எவன் எல்லாவற்றினிடத்தும் என்னைக்

तस्याहं न प्रणश्यामि स च मे न प्रणश्यति ॥

यो मां पश्यति वासुदेवं सर्वस्य आत्मानं सर्वत्र सर्वेषु भूतेषु, सर्वं च ब्रह्मादिभूतजातं मयि सर्वात्मनि पश्यति, तस्य एवमात्मैकत्वदर्शिनः अहमीश्वरो न प्रणश्यामि न परोक्षतां गमिष्यामि । स च मे न प्रणश्यति स च विद्वान् मम वासुदेवस्य न प्रणश्यति न परोक्षो भवति, तस्य च मम च एकात्मकत्वात्; स्वात्मा हि नाम आत्मनः प्रिय एव भवति ॥ ३० ॥

यश्च अहमेव सर्वात्मैकत्वदर्शी इति पूर्वश्लोकार्थं सम्यग्दर्शनम् अनूद्य तत्फलं मोक्षः अभिधीयते—

३१. सर्वभूतस्थितं यो मां भजत्येकत्वमास्थितः ।
सर्वथा वर्तमानोऽपि स योगी मयि वर्तते ॥

सर्वथा सर्वप्रकारैः वर्तमानोऽपि सम्यग्दर्शी योगी मयि वैष्णवे परमे पदे वर्तते, नित्यमुक्त एव सः, न मोक्षं प्रति केनचित् प्रतिबध्यते इत्यर्थः ॥ ३१ ॥

किञ्चान्यत्—

எல்லாவற்றையும் காண்கிறானோ, அவனுக்கு நான் காணப்படாமலிருப்பதில்லை ; அவனும் எனக்குக் காணப்படாமலிருப்பதில்லை.

ஸகலத்திற்கும் ஆத்மாவான வாஸுதேவனாகிய என்னை ஸகலபூதங்களிடத்தும் எவன் காண்கிறானோ, ப்ரஹ்மாமுதலான பூதவர்க்கத்தையும் ஸகலத்திற்கும் ஆத்மாவான என்னிடத்துக் காண்கிறானோ, அவனுக்கு(அதாவது)இவ்வாறாக, "(எங்கும்) ஆத்மா ஒன்றுதான்" எனக் காண்பவனுக்கு ஈச்வரனான யான் பிரத்தியக்ஷமாகாமையை அடையமாட்டேன் ; அந்த ஞானியும் வாஸுதேவனான எனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகாதவனாக இருக்கமாட்டான்; அவனுடைய ஆத்மாவும் என்னுடைய ஆத்மாவும் ஒன்றாதலின். தன்னுடைய ஆத்மாவென்பது தனக்கு விளங்குவதாகவே உள்ளதன்றோ. (௩௰)

இனி, "நானே ஸகலத்திற்கும் ஆத்மாவாய், ஆத்மா ஒன்று எனக் காண்பவன்; ஆதலால்,(ஒன்றெனக் காண்பதின்பொருட்டுமுயலவேண்டும்)" என்னும்முந்தின சுலோகப்பொருளாகிய நல்லறிவை மீண்டும் குறிப்பிட்டுக் கூறி, அதன் பயனாகிய க்தியை அருளிச்செய்கிறார் :

௩௧. எவன், (ஆத்மா)ஒன்றுதான் என்பதை நிச்சயமாகக்கொண்டு, ஸகல டத்தும் உள்ள என்னைத் தொழுகின்றானோ, அந்த யோகியானவன் எப்படியினும், என்னிடத்தில் இருக்கிறான்.

த உள்ளபடிகாணும் யோகியானவன் எவ்விதமாக இருப்பவனாயினும், ஷ்ணுவின் நிலையாகிய உயர்ந்த இடத்திலே, இருக்கிறான். ர், ப்ரஹ்மம்.) அவன் எப்பொழுதும் விடுபட்ட ஒன்றினாலும் தடுக்கப்படமாட்டான் என்பது (௩௧) ப்படுகின்றது)

௩௨. 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌪𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌔𑌪𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌸 𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌮𑍍 । 𑌵𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 । 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌮𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿, 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌃 𑌏𑌵𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌕𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 ॥ ௩௨ ॥

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍁𑌃 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௩௩. 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ।
𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥

---

௩௨. *அர்ஜுந! எவன் தான் உவமையாக(நின்று), எங்கும் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஒப்ப நோக்குகிறனோ, அவன் மேலான யோகியாக எண்ணப்படுகிறன்.*

அர்ஜுந! தானே உபமாநமாக(நின்று)[தன்னையே திருஷ்டாந்தமாக வைத்து, அல்லது தனக்கு வந்ததுபோல]ஸகலபூதங்களிடத்தும் எவன் ஸமமாய்ப் பார்க்கிறனோ, அவன் எதனை ஸமமாகப் பார்க்கிறன் என்பது?—கூறுவோம்: இன்பம் எப்படி தனக்கு வேண்டியதோ, அப்படி ஸகலப்பிராணிகட்கும் இன்பம் நலமானது. "வா" என்னும் சொல் - உம்மைப்பொருளில் (நிற்பது). மேலும், எந்தத் துன்பமானது எனக்கு எவ்வாறு தீங்கானதோ, வேண்டியதல்லாததோ, (அந்தத்) துன்பமானது ஸகலப்பிராணிகட்கும் அவ்வாறு தீங்கானது, வேண்டியதல்லாதது என இவ்வாறாகத் தன்னை திருஷ்டாந்தமாகக் கொண்டு, நலமாயும் தீங்காயுமுள்ள இன்ப துன்பங்களை ஸமமாக ஸகலபூதங்களிடத்தும்(அவன்) ஒப்ப நோக்குகிறன்: ஒருவனுக்கும் தீங்கு செய்வதில்லை: ஹிம்ஸை செய்யாதவன் என்று பொருள். எவன் இவ்வாறு ஹிம்ஸை செய்யாதவனாய் மெய்யறிவிலே நிலைத்துவிட்டானே, அவன் யோகிகளுக்குள்ளே உயர்ந்தவனாகக் கருதப்படுகிறன். (௩௨)

பயிற்சியும், பற்றின்மையும் யோகத்திற்கு நிச்சயமான வழி.

மெய்யறிவாகிய கீழ்க்கூறிய இந்தயோகத்தைக் கைவரப்பண்ணிக்கொள்வது அருமையென்று கண்டு, அர்ஜுனன் அதனைப் பெறுதற்கு வழியைக் கேட்கவிரும்பிக் கூறலாயினன்:

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றன்:

௩௩. *மதுஸூதந! ஸமமாகப்(பார்த்தலாகிய)யாதொரு இந்த யோகமானது உம்மால் உபதேசிக்கப்பட்டதோ, (அந்த)இதற்கு நிலையுள்ள இருப்பை நான்காண்கிறேனில்லை; (மனம்) சஞ்சலமானதாதலின்.*

𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌹𑍇 𑌮𑌧𑍁-𑌸𑍂𑌦𑌨 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍇 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌨𑌸𑌃—𑌕𑌿𑌂?—𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌅𑌚𑌲𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑍍 ‖ ௩௩ ‖

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍—

௩௪. 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿 𑌬𑌲𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍 |
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ‖

𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 | '𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌲𑍇𑌖𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 | 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌜𑌨𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 | 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌨𑌶𑍀𑌲𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌵𑌶𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 | 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌂, 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 | 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌨𑌾𑌗𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 | 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌅𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ‖ ௩௪ ‖

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚—𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌷𑌿—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ‖

௩௫. 𑌅𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌚𑌲𑌮𑍍 |
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖

இது பிரஸித்தமானது :

௩௪. கிருஷ்ண ! மனம் சஞ்சலமானதன்றோ : (எவரையும்)கலங்கச்செய்யும் இயல்பினதன்றோ : வலிமையுடையதன்றோ : திண்மையானதன்றோ. அதனை அடக்குதலைக் காற்றைப்போல மிக்க அஸாத்தியமாக நான் நினைக்கின்றேன்.

'கிருஷ்ண' என்பது - சுரண்டுதல் என்னும் பொருளையுடைய க்ருஷ என்னும் பகுதியின் அடியாகப் பிறந்த சொல். பக்தஜனங்களுடைய பாவம்முதலிய தீங்குகளைத் தேய்ந்துபோம்படி சுரண்டுதலால், கிருஷ்ணன் என்க. அதன்விளிவேற்றுமை - கிருஷ்ண ! (என்பது). மனம் மிகவும் சஞ்சலம்மாத்திரமன்று ; கலக்கும் தன்மையதுமாம் : தேகத்தையும், இந்திரியங்களையும் கலக்குகின்றது, நிலைகுலைந்து தடுமாறப்பண்ணுகின்றது, பிறவற்றிற்கு வசமாகும்படிசெய்கின்றது. அன்றியும், (அது)வலியது, ஒருவனாலும் அடக்கமுடியாதது ; (அதனைத்)தடுத்தொடுக்குதல் அரிதாதலின். மற்றும், (அது) திண்மையானது, தந்துநாகம்போல வெட்டமுடியாதது. [தந்துநாகமென்பது - (முதலை முதலியவற்றைப்போல)ஜலத்தில் வாழ்கின்ற வருணபாசமென்னும் ஓர்வகை ஜந்து.—ஆ.]காற்றை அடக்குதல் முடியாதவாறு போல, …றான அந்தமனத்தை அடக்குதல் முடியாதென்று எண்ணுகின்றேன் : அதனி… காற்றை அடக்குவதைக்காட்டிலும்] அதிக அஸாத்தியமாக நினைக்கிறேன் (௩௪)

…ன் கூறலாயினர் :—நீ சொல்லுகிறபடி இது இப்படித்தான் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

ஸம்யசமில்லை ; மனம், அடக்குவதற்கு அரியது, சஞ்சல… பழக்கத்தினாலும், வைராக்கியத்தினாலும் அடக்கப்படு…

प्राप्य इति, योगी योगमार्गात् मरणकाले चलितचित्तः इति तस्य नाशम् आशङ्क्य अर्जुन उवाच—

अर्जुन उवाच ॥

௩௭. अयतिः श्रद्धयोपेतो योगाच्चलितमानसः ।
अप्राप्य योगसंसिद्धिं कां गतिं कृष्ण गच्छति ॥

अयतिः अप्रयत्नवान् योगमार्गे श्रद्धया आस्तिक्यबुद्ध्या च उपेतः योगात् अन्तकाले च चलितं मानसं यस्य सः चलितमानसः भ्रष्टस्मृतिः सः अप्राप्य योगसंसिद्धिं योगफलं सम्यग्दर्शनं कां गतिं हे कृष्ण गच्छति ॥ ௩௭ ॥

௩௮. कच्चिन्नोभयविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिव नश्यति ।
अप्रतिष्ठो महाबाहो विमूढो ब्रह्मणः पथि ॥

कच्चित् किं न उभयविभ्रष्टः कर्ममार्गात् योगमार्गाच्च विभ्रष्टः सन् छिन्नाभ्रमिव नश्यति अप्रतिष्ठः निराश्रयः हे महाबाहो विमूढः सन् ब्रह्मणः पथि ब्रह्मप्राप्तिमार्गे ॥ ௩௮ ॥

௩௯. एतन्मे संशयं कृष्ण छेत्तुमर्हस्यशेषतः ।
त्वदन्यः संशयस्यास्य छेत्ता न ह्युपपद्यते ॥

வின் பயனாகிய மோக்ஷஸாதனமான மெய்யறிவும் அடையப்பட்டதாக இல்லை" என்பதனாலும், "யோகியானவன் மரணஸமயத்திலே யோகவழியினின்றும் மனம் சலித்துத் தடுமாறுகிறவன்(ஆகலாம்)" என்பதனாலும் அர்ஜுனன் அவனுக்குக் கேடு(வருமென்று)சங்கித்துக் கூறலானான்:

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான்:

௩௭. **கிருஷ்ண! முயற்சியில்லாதவனாய், (ஆனால்)நம்பிக்கையோடு கூடியவனாய், யோகத்தினின்றும் மனஞ் சலித்தவன் யோகம் கைகூடுதலைப் பெறாது, எக்கதியை அடைகிறான்?**

(யோகத்திலே பயன்)உண்டு என்னுமெண்ணமாகிய நம்பிக்கையை யுடையவனாய், (ஆனால்)யோகவழியிலே முயற்சியில்லாதவனாய், சாகுந்தருணத்திலே யோகத்தினின்று நினைவுதவறிய அவன் யோகத்தின்பயனாகிய மெய்யறிவை அடையாது, ஏ! கிருஷ்ண! என்னகதியை அடைகிறான்? (௩௭)

௩௮. **உயர்தோள! இரண்டினின்றும் தவறி, (தான் தங்குவதற்கு) நிலையற்று, ப்ரஹ்மத்தின் வழியிலே மயங்கிநிற்பவன் சிதறிய மேகம்போல அழிந்து போவதில்லையா?**

இரண்டினின்றும் - கர்மவழியினின்றும், யோகவழியினின்றும். **நிலையற்று** - ...மிடமில்லாது. **ப்ரஹ்மத்தின் வழியிலே** - ப்ரஹ்மத்தை அடை... (௩௮)

" இச்சம்சயத்தை முற்றும் அறுக்க (நீங்களே) தகு...
...ன் உங்களைக்காட்டிலும் வேறொருவன் இல்லை

𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 | 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 || ௩௯ ||

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ||

௪௦. 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌕𑍃𑌤𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ||

𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑍈𑌵 𑌇𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 | 𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍀𑌨𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 | 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 | 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌭𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌹𑍇 𑌤𑌾𑌤 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌪𑌿𑌤𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 || ௪௦ ||

𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 ?—

௪௧. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃 |
𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ||

𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀— 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍— 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌾𑌦𑌿𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌮𑍍

அறுத்தற்கு - நீக்குதற்கு. ஏனெனில், உங்களைக்காட்டிலும் வேறொரு ரிஷியாவது தேவனாவது இச்சந்தேகத்தைப் போக்குபவனாக இல்லை. ஆதலால், நீங்களே (அதனை) நீக்கத் தகுந்தவர் என்பது பொருள். (௩௯)

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௪௦. பார்த்த ! அவனுக்கு இம்மையில் கேடு இல்லை ; மறுமையில் (கேடு)மில்லை. ஏனெனில், அப்பா ! நல்லதைச் செய்த எவனும் இழிவான கதியை அடையமாட்டான்.

கேடு என்பது - முந்தின (ஜந்மத்)தைக்காட்டிலும் இழிந்த பிறவியைப் பெறுதல். அது அந்த யோகப்ரஷ்டனுக்கு இல்லை. தகப்பன் தன்னை மகன்வடிவமாகச் செய்கிறான்[உண்டாக்குகிறான்] என்று “ தாத: [அப்பன்]எனப்படுகிறான். (இவ்வாறாக) தகப்பனே மகனாதலால், மகனும் அப்பன் எனப்படுகிறான். சிஷ்யனும் மகனல்லாதவனாயிருந்தாலும் புத்திரன் போன்றுள்ளமையால் அப்பன் எனப்படுகிறான். (௪௦)

ஆனால், இவனுக்கு என்ன ஆகின்றது ?

௪௧. யோகத்தினின்றும் தவறியவன் நல்வினை செய்தவர்களுடைய உலகங்களை அடைந்து, நீடித்த வருஷங்கள் வஸித்துப், பின்பு, சுத்தர்களான செல்வர்களின் வீட்டில் மறுபடியும் பிறக்கிறான்.

(யோகத்தினின்றும் தவறியவன்)யோகவழியிற் புகுந்த ஸந்யாஸி(என)யுக்தியினால்(தெரியவருகின்றது. அவன்)அச்வமேதயாகம்முதலிய நல்வினை செய்தவர்களுடைய உலகங்கட்குப் போய், அங்கே நீடித்த வருஷங்கள் வாழ்தலை அநுபவித்து,

𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃, 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌃; 𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌜𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌜𑌨𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇; 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯𑌤 𑌏𑌵, 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌗𑌜𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌰𑌭𑌤𑍇, 𑌨 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃—𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌯𑍋𑌗𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌃, 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍—𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌾𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿; 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௪ ॥

𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿?—

௪௫. 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 ।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥

முந்தின அதே பயிற்சியினால் இழுக்கப்படுகிறான்; யோகத்தை அறியவிரும்புகிறவனுங்கூட சப்தப்ரஹ்மத்தைக் கடந்துநிற்கிறான்.

முந்தின பிறவியில் செய்யப்பட்ட அப்யாஸம் எதுவோ, அது முந்தின அப்யாஸம். அந்த யோகப்ரஷ்டன் (யோகத்தை நாடுவதிலே) விருப்பமில்லாதவனாயினும், வலியதான அ(ந்த அப்யாஸத்)தினாலேயே யோகத்திலே இழுக்கப்படுகிறான். யோகப் பயிற்சியினால் உண்டாகும் வாஸனையைப்பார்க்கிலும் வலியதான அதருமம் முதலாகிய கர்மத்தைச் செய்யாவிட்டால், அப்பொழுது(அவன்) யோகப்பயிற்சியினாலுண்டான வாஸனையினால் இழுக்கப்படுகிறான். அதருமத்தை வலியதாகச் செய்திருந்தால், யோகத்தினாலாகும் வாஸனையும் அதனால் கீழ்ப்படுத்தவேபடுகின்றது. ஆனால், அது தேய்ந்து போனவுடன், யோகத்தினாலுண்டான வாஸனையானது தானே (தனது)காரியத்தைச் செய்யத்தொடங்குகின்றது: அதாவது (அது)நெடுங்காலமாக நிற்பதாயினும், அதற்கு அழிவு இல்லை[பலகோடி ஜந்மங்கள் சென்றாலும், வாஸனையானது தனக்கு உரியகாலத்திலே தன்பயனைக் கொடுத்தேதீரும்]. யுக்தியினால் (தெரிகிறபடி)யோகப்ரஷ்டன் ஸந்யாஸி என்க. யோகம் இன்னதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பியவனுங்கூட, (அதாவது)யோகவழியிற் புகுந்த அந்த (ஸந்யாஸி)யுங்கூட சப்தப்ரஹ்மத்தை = வேதத்திற்கூறிய கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலின் பயனை, கடந்துவிடுகிறான் = தள்ளிவிடுகிறான். எவன் யோகத்தை அறிந்து, அதிலே உறுதியாகநின்று, அப்யாஸஞ் செய்வானோ, (அவன் கர்மத்தையும், அதன்பயனையும் கடந்து நிற்கிறான் எனக்)கூறவும் வேண்டுமோ? (௪௪)

யோகிகளுள் உயர்ந்தோன்.

மற்றும், எக்காரணத்தால் யோகியாயிருத்தல் மேலானது என்பது?

௪௫. *ஊக்கத்தோடு முயலும் யோகியோ பாவங்களினின்றும் ப[illegible] பல ஜந்மங்களாலே பரிபக்குவத்தை அடைந்தவனாய் அதனால் உ[illegible] பெறுகிறான்.*

𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃, 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌚𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍—

௪௬. 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥

𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌯𑍋𑌗𑍀, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌤𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌭𑌵 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥ ௪௬ ॥

௪௭. 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌸 𑌮𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஊக்கத்தோடு முயலும் - மிக்க அதிகமாக முயலுகின்ற என்றபடி. இனி, ஞானியாகிய யோகியானவன் (யோக)வாஸனைகளின் கூட்டத்தை அநேகஜந்மங்களிலே சிறிதுசிறிதாகச் சேர்த்து, (அவ்வாறு) அநேகஜந்மங்களிலே ஸம்பாதித்துச் சேர்த்து வைக்கப்பட்ட அதனால் பரிபக்குவத்தை அடைந்து, அ(ந்த யோகவாஸனைகளின் கூட்டத்)தினால் மெய்யறிவைப் பெற்றவனாய் மேலான நிலையை அடைகிறான். (௪௫)

இவ்வாறிருத்தலால்,

௪௬. தவமுடையவரைக்காட்டிலும் யோகி மேலானவன்; ஞானமுடையவரைக் காட்டிலுங்கூட மேலானவனாக எண்ணப்படுகிறான்; இன்னும் யோகியானவன் கர்மமுடையவரைக்காட்டிலும் மேலானவன். ஆதலால்; அர்ஜுந! நீ யோகியாகக்கடவாய்.

ஞானம் - இங்கே, நூற்பொருளின் அறிவு. கர்மம் - அக்நிஹோத்ரம் முதலான கர்மம். (௪௬)

௪௭. ஸகலயோகிகளுள்ளும் எவன் நம்பிக்கையுடையவனாய் என்னிடம் சென்ற அந்தக்கரணத்தோடு என்னைத் தொழுகின்றானோ, அவன், (தியானத்தைக்)கூடினவரனைவரிலும் மேலானவன் என்பது என் கருத்து.

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யை
...ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே தியான
...யம் முற்றும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அவற்றை, [illegible] அத்துவானி, [illegible] துறை. [illegible] அமையும் துறை.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

'𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌸 𑌮𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥'

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 "𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௧: 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌅𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌆𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 । 𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌪𑌃 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌆𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃

ஏழாம் அத்தியாயம்: விஜ்ஞாநயோகம்.

தியானத்தால் பகவானைக் காணுதல்.

" ஸகலயோகிகளுள்ளும் எவன் நம்பிக்கையுடையவனாய் என்னிடம் சென்ற அந்தக்கரணத்தோடு என்னைத் தொழுகின்றானோ, அவன், (தியாநத்தைக்) கூடினவரனைவரிலும் மேலானவன் என்பது என்கருத்து"(௬ - ௪௭)என,(பகவானுடைய உண்மை எவ்வாறானது? ஒருவன் தனது அகக்கரணம் அவரிடம் சென்றவனாக எவ்வாறு ஆகலாம்? என்னும்)வினாக்களுக்கு இடம்வைத்து, "என்னுடைய உண்மை இவ்வாறானது; இவ்வாறு (ஒருவன் தன்னுடைய) அகக்கரணம் என்னிடம் சென்றவனாக ஆகலாம்" என்ற இந்த (விடையைத்) தானே கூற விரும்பியவராய்ப் பகவான் அருளிச்செய்யலானார் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௧. பார்த்த ! என்னிடத்து மனம்பற்றியவனாய், என்னையே அடைக்கலமாகக் கொண்டவனாய் யோகத்தைக் கூடுகிற(நீ), ஸம்சயமில்லாது என்னை முழுதும் எவ்வாறு அறிவாயோ, அதனைக் கேள்.

என்னிடத்து - (இனிக்) கூறப்படும் விசேஷங்களையுடைய பரமேச்வரனிடத்து. யோகத்தைக்கூடுகிற - மனம் ஒருநிலைப்படுதலைச் செய்கின்ற. என்னையே - பரமேச்வரனையே. எவனொருவன் ஒருபுருஷார்த்தத்தை வேண்டுகிறவனோ, அவன் அதற்கு ஸாதநமாகிய அக்நிஹோத்ரம்முதலிய கர்மத்தையாயினும், தவத்தையாயினும், தாநத்தையாயினும், (ஏதாவது) ஒன்றை அடைக்கலமாக அடைகிறான். இந்தயோகியோ, என்னையே அடைக்கலமாக அடைகிறான் ; மற்றைய வேறுஸாதநங்களை விட்டு, என்னிடத்தேயே மனம்பற்றியவனாகிறான். எவன் (என்னிடம் இப்படி மனம்பற்றிய

மநுஷ்யாணாம் மத்யே ஸஹஸ்ரேஷு அநேகேஷு கஷ்சித் யததி ப்ரயத்நம் கரோதி ஸித்தயே ஸித்த்யர்த்தம் । தேஷாம் யததாமபி ஸித்தாநாம்— ஸித்தா ஏவ ஹி தே யே மோக்ஷாய யதந்தே, தேஷாம்—கஷ்சித் ஏவ ஹி மாம் வேத்தி தத்த்வதஃ யதாவத் ॥ ௩ ॥

ஶ்ரோதாரம் ப்ரரோசநேந அபிமுகீக்ருத்யாऽऽஹ—

ச. பூமிராபோऽநலோ வாயுஃ கம் மநோ புத்திரேவ ச ।
அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா ॥

'பூமிஃ' இதி ப்ருதிவ்யாதிதந்மாத்ரம் உச்யதே, ந ஸ்தூலா, 'பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா' இதி வசநாத் । ததா அபாதயோऽபி தந்மாத்ராண்யேவ உச்யந்தே—ஆபஃ அநலஃ வாயுஃ கம் । 'மநஃ' இதி மநஸஃ காரணம் அஹங்காரோ க்ருஹ்யதே । 'புத்திஃ' இதி அஹங்காரகாரணம் மஹத்தத்த்வம் । அஹங்காரஃ இதி அவித்யாஸம்யுக்தம் அவ்யக்தம் । யதா விஷஸம்யுக்தம் அந்நம் விஷம் உச்யதே ததா அஹங்காரவாஸநாவத் அவ்யக்தம் மூலகாரணம் அஹங்கார இத்யுச்யதே, ப்ரவர்தகத்வாத் அஹங்காரஸ்ய । அஹங்கார ஏவ ஹி ஸர்வஸ்ய ப்ரவ்ருத்திபீஜம்

பலஆயிரம் மனிதர்களுள் ஒருவன் ஸித்திக்காக[ஞானமுண்டாதற்காக]முயற்சி செய்கிறான். எவர்கள் முக்திக்காக முயலுகின்றார்களோ, அவர்கள் ஸித்தர்கள்தான் [ஞானத்தை அடைந்தவர்கள்தான்]. (அடையப்போகிறவர்களை அடைந்தவர்கள் என்பது உபசாரவழக்கு.) முயன்று ஸித்தர்களான அவர்களுள்ளும் (எவனோ) ஒருவன்தான் என்னை உள்ளபடி அறிகின்றான். (௩)

பகவானுடைய பிரகிருதியினின்றும் பிரபஞ்சம் பரிணமித்தல்.

[பரிணமித்தல் - பால் தயிராவதுபோல விகாரப்படுதல்.]

(பகவான் தன்னுடைய உபதேசத்திலே)ருசியை உண்டாக்குவதனால், கேட்பவனை ஸந்நத்தமாகச் செய்துகொண்டு கூறுகிறார் :

ச. **என்னுடைய இந்தப் பிரகிருதியேதான் நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாசம், மனம், புத்தி, அஹங்காரம் என எட்டுவகையாகப் பிரிந்துளது.**

'**நிலம்**' என்பதற்கு - நிலத்தின் தந்மாத்திரத்தை உரைக்க. (இங்கே அதனால் குறிப்பிடப்பட்டது) - "**பிரகிருதி...எட்டுவகையாகப் பிரிந்துளது**" என்னும் திருவாக்கினால், ஸ்தூலமான(பிருதிவி)அன்று. அவ்வண்ணமே, நீர்முதலியவற்றிற்கும் (அதாவது)**நீர்,நெருப்பு, காற்று, ஆகாசம்** என்றவற்றிற்கும் - தந்மாத்திரங்களையே உரைக்க. (தந்மாத்திரமென்பது - மஹாபூதங்களுடைய மிக்கநுண்ணிய நிலை.)'**மனம்**' என்பதற்கு - மனத்தின் காரணமாகிய அஹங்காரத்தைக் கொள்க. '**புத்தி**'என்பது - அஹங்காரத்தின் காரணமாகிய மஹத்தத்துவம். '**அஹங்காரம்**' என்பது - அவித்யையோடுகூடிய [அவித்யைவடிவமான]அவ்யக்தம். விஷத்தோடுகூடிய சோற்றை விஷம் என்று சொல்வதுபோல, அஹங்காரத்தின் வாஸனையோடு கூடியதாய் முதற்ச-- மாய்நிற்கும் அவ்யக்தமானது - அஹங்காரம் எனப்படுகின்றது ; (ஸகலமும்)ெ படுதற்கு அஹங்காரம் காரணமாதலின். அஹங்காரமேயன்றோ ஸகலமும் ெ

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍—

௭. 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌾 𑌇𑌵 ॥

𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌤𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌹𑍇 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌯𑍂𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌟𑌵𑌤𑍍, 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌾 𑌇𑌵 ॥ ௭ ॥

𑌕𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௮. 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌶𑌶𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌖𑍇 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌨𑍃𑌷𑍁 ॥

𑌰𑌸𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌸 𑌰𑌸𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌸𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 । 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌰𑌸𑌃, 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌶𑌶𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌖𑍇 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌯𑌿 𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯

ஆதலால்,

௭. தநஞ்ஜய ! என்னைக்காட்டிலும் மேலானது வேறொன்றும் இல்லை. நூலிலே ரத்நவரிசைகள்போல, என்னிடத்திலே இதெல்லாம் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பரமேச்வரனை என்னைக்காட்டிலும் வேறுகாரணம் ஒன்றுமில்லை : நானே தான் ஜகத்திற்குக் காரணம் என்றபடி. இவ்வாறிருத்தலால், என்னிடத்து ஸகலபூதகளும் இந்த ஸகலஜகத்தும், நீண்ட நூல்களிலே ஆடைகள் போலவும், நூலிலே ரத்ந வரிசைகள் போலவும் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன : பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, தொடரப்பெற்றிருக்கின்றன, தொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது பொருள். (௭)

எங்கும் வியாபகமான ஈச்வரத்தன்மை.

எந்தெந்தத்தன்மையையுடைய உங்களிடத்து, இதெல்லாம் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது ?—கூறுவோம் :

௮. கௌந்தேய ! யான் நீரினுள் சுவையாகவும், சந்திரஸூர்யர்களுள் வெளிச்சமாகவும், எல்லா வேதங்களுள் ஓங்காரமாகவும், ஆகாசத்தினுள் ஓசையாகவும், மனிதர்களுள் மானிடத்தன்மையாகவும் இருக்கிறேன்.

நீரினுள் எது ஸாரமோ, அது சுவை. அந்தச்சுவையாகவுள்ள என்னிடத்து, நீரானது கோக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது பொருள். இவ்வண்ணமே எங்கும் (உரைத்துக்கொள்க). நான் நீரினுள் சுவையாக(இருப்பது)போல, சந்திரஸூர்யர்களுள் ஒளியாக இருக்கின்றேன். எல்லாவேதங்களுள்ளும் ஓங்காரமாக(இருக்கின்றேன்) : அந்த ஓங்காரமாகவுள்ள என்னிடத்து ஸகலவேதங்களும் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வண்ணமே, ஆகாசத்தினுள் ஸாரமாகிய ஒலியாக(இருக்கிறேன்) : அந்த (வடிவமாயுள்ள) என்னிடத்து ஆகாசம் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறே, (ஒருவனுக்குத் தான்)மனிதன் என்னும் எண்ணம் எதனால் (உண்டாகின்றதோ, அந்த)

விஜ்ஞானயோகம்.

கக. 𑌬𑌲𑌂 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥

𑌬𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌓𑌜𑌃 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌂, 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂, 𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑍌—𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁, 𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁— 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌅𑌹𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿; 𑌨 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑌾𑌗𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌃, 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌅𑌶𑌨𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃, 𑌸 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌹𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥ கக ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

கஉ. 𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 ।
𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 ॥

𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃, 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌃 𑌰𑌜𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚, 𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌚𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌜𑍍 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌦𑌧𑍀𑌨𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑌃, 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌮𑌯𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌶𑌾𑌃 𑌮𑌦𑌧𑍀𑌨𑌾𑌃 ॥ கஉ ॥

கக. பரதரிற் சிறந்தோனே! மற்றும், யான் ஸாமர்த்தியவான்களுள் அவாவும் பற்றும் ஒழிந்த ஸாமர்த்தியமாகவும், பிராணிகளுள் தருமத்திற்கு விரோதமில்லாத ஆசையாகவும் இருக்கின்றேன்.

அவா என்பது - (இந்திரியங்களோடு) கூட்டரவுப்படாத [அடையாத] பொருள்களின்மேல் ஆசை; பற்று என்பது - அடைந்தபொருள்களிலே உருசி. நான், அவையிரண்டும் இல்லாததாய், உடம்புமுதலியவற்றைமாத்திரம் தாங்குதற்கு வேண்டிய ஸாமர்த்தியமாக இருக்கின்றேன்; ஆனால், ஸம்ஸாரிகளுடைய அவாவிற்கும் பற்றுக்கும் காரணமான (திறமை) எதுவோ, (அது) அன்று. மேலும், பிராணிகளிடத்து, நூற்கொள்கையொடு மாறுபடாத ஆசை எதுவோ அதுவாக, உதாரணமாக, உடம்பைக்காத்தல்முதலியவற்றிற்குமாத்திரம் வேண்டியதாய், (உணவைப்) புசித்தலையும், (ஜலம்)குடித்தலையும், மற்றுமிவைபோன்றவற்றையும்பற்றிய ஆசையாக இருக்கின்றேன். (கக)

மேலும்,

கஉ. ஸாத்விகமான பொருள்கள் எவையோ, ராஜஸமும் தாமஸமுமான(பொருள்கள்) எவையோ, அவை என்னிடமிருந்தே(தோன்றியவை)என்று அறிந்துகொள். ஆனால், நான் அவற்றினிடத்து (இல்லை); அவை என்னிடத்து (உள்ளன).

ஸாத்விகம் - ஸத்துவகுணத்தா லானது. ராஜஸம்-ரஜோகுணத்தா லானது. தாமஸம் - தமோகுணத்தா லானது. பிராணிகளுடைய தமது கர்மவசப்படி ஸாத்விகமாகவும், ராஜஸமாகவும், தாமஸமாகவுமுள்ள எந்தெந்தப் பொருள்கள் உண்டாகின்றனவோ, அவற்றையெல்லாம் என்னிடமிருந்தே உண்டானவையாக இவ்வாறு தெரிந்துகொள். இப்படி அவை என்னிடமிருந்து உண்டாகின்றனவாயினும், ஸம்ஸாரிகள் (இருப்பது)போல நான் அவற்றைச் சார்ந்து, அவற்றிற்கு வசமாக இருக்கிறேனில்லை. மற்று, அவை எனக்கு வசமாக என்னைச் சார்ந்துள்ளன. (கஉ)

𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿; 𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௪ ॥

𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௫. 𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌽𑌪𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌧𑌮𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 । 𑌤𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌨𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௫ ॥

𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃—

௧௬. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌆𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌚 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃

ஆதலால், அது இவ்வாறுள்ளவளவிலே, எவர்கள் ஸகலகர்மங்களையுந் துறந்து, மாயையையுடையவனும் தமது[அவர்களது]ஆத்மாவாகவுள்ள என்னையே எவ்வகையினாலும் அடைகிறார்களோ, அவர்கள் எல்லாப்பிராணிகளையும் மயக்குகின்ற இம்மாயையைக் கடந்துநிற்கிறார்கள் : அவர்கள் ஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் விடுபடுகிறார்கள் என்பது பொருள். (௧௪)

உன்னை அடைந்தவர்கள் இம்மாயையைக் கடந்துவிடுகிறார்களானால், எதனால் உன்னையே எல்லாரும் அடைவதில்லை என்பது?—கூறுவோம் :

௧௫. மாயையினால் அறிவு அபகரிக்கப்பட்டு, அஸுரத்தன்மையை அடைந்து, மனிதர்களுள் கடைப்பட்டவராய்த் தீவினைகளைச் செய்யும் மூடர்கள் என்னை அடைவதில்லை.

என்னை - பரமேச்வரனை. அபகரிக்கப்பட்டு - கவரப்பட்டு. அஸுரத்தன்மையை - ஹிம்ஸை, பொய், முதலாகியதை. (௧௫)

பக்தர்கள் நான்கு வகை.

மற்று, நல்வினைகளையுடைய மானிடோத்தமர்கள் எவரோ, (அவர்கள் என்னை வழிபடுகிறார்கள்) :

௧௬. பரதரிற் சிறந்த அர்ஜுன! துயருற்றவனும், (உண்மையினை)அறிய விரும்புவோனும், பொருளைவேண்டுவோனும், ஞானியுமாகிய நால்வகையான நல்லஜனங்கள் என்னைத் தொழுகிறார்கள்.

நல்ல - நல்வினைகளையுடைய. துயருற்றவன் - துன்பத்தால் கவரப்பட்டவன்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௧௯. [illegible]

[illegible]

[illegible] ஞானியானவன் [illegible] "[illegible] வாஸுதேவன், [illegible] " [illegible] அடைய வேண்டிய [illegible] (௧௮)

பின்பு ஞானியைப் புகழ்கின்றார்:

௧௯. பல பிறவிகளுடைய முடிவிலே, ஞானியானவன் "எல்லாம் வாஸுதேவன்" என்று என்னை அடைகிறான். அந்த மஹாத்மா கிடைப்பதற்கு மிக்க அருமை.

ஞானத்திற்கு வேண்டிய (நல்ல) வாஸனை (உண்டாவதற்கு) இடமாயுள்ள பலனுக்கப் பிறவிகளின் முடிவிலே ஞானத்தின் பரிபக்குவத்தை அடைந்தவன் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகிய வாஸுதேவனான என்னை அடைகிறான்.—எவ்வாறு?—"எல்லாம் வாஸுதேவன்" என்று. எவன் எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாகவுள்ள என்னை இவ்வாறு அடைகின்றானோ, அவன் மஹாத்மா [யாவற்றிலும் மேலான வைபவத்தைப் பெற்றவன்.—ஆ.] அவனுக்கு ஒப்பாகவாயினும், உயர்வாகவாயினும் வேறொருவன் இல்லை. ஆகவே, (அவன்) கிடைப்பதற்கு மிக்க அருமை. "மனிதர்களுடைய (எத்தனையோ) ஆயிரங்களில், '(ஒருவன் முக்தி கைகூடுதற்காக முயலுகின்றான்)" (எ - ௩.) எனக் கூறப்பட்டுள்ளதன்றோ.

ஆத்மைவ ஸர்வம் வாஸுதேவ இத்யேவம் அப்ரதிபத்தௌ காரணம் உச்யதே—

௨௦. காமைஸ்தைஸ்தைர்ஹ்ருதஜ்ஞானா: ப்ரபத்யந்தே(அ)ந்யதேவதா: ।
தம் தம் நியமமாஸ்தாய ப்ரக்ருத்யா நியதா: ஸ்வயா ॥

காமை: தை: தை: புத்ரபஶுஸ்வர்காதிவிஷயை: ஹ்ருதஜ்ஞானா: அபஹ்ருதவிவேகவிஜ்ஞானா: ப்ரபத்யந்தே அந்யதேவதா: வாஸுதேவாத் ஆத்மன: அந்யா: தேவதா: தம் தம் நியமம் தேவதாராதனே ப்ரஸித்தோ யோ யோ நியம: தம் தம் ஆஸ்தாய ஆஶ்ரித்ய ப்ரக்ருத்யா ஸ்வபாவேன ஜன்மாந்தரார்ஜிதஸம்ஸ்காரவிஶேஷேண நியதா: நியமிதா: ஸ்வயா ஆத்மீயயா ॥ ௨௦ ॥

தேஷாம் ச காமினாம்—

௨௧. யோ யோ யாம் யாம் தனும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்சிதுமிச்சதி ।
தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஶ்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் ॥

யோ ய: காமீ யாம் யாம் தேவதாதனும் ஶ்ரத்தயா ஸம்யுக்த: பக்தஶ்ச ஸன் அர்சிதும் பூஜயிதும் இச்சதி, தஸ்ய தஸ்ய காமின: அசலாம் ஸ்திராம் ஶ்ரத்தாம் தாமேவ விததாமி ஸ்திரீகரோமி ॥ ௨௧ ॥

யயைவ பூர்வம் ப்ரவ்ருத்த: ஸ்வபாவதோ யோ யோ யாம் யாம் தேவதாதனும் ஶ்ரத்தயா அர்சிதுமிச்சதி—

மூடர்கள் வேறுதெய்வங்களை வழிபடுகிறார்கள்.

"ஸகலமும் வாஸுதேவனாகிய ஆத்மாதான்" என்னும் ஞானமுண்டாகாததற்குக் காரணம் கூறப்படுகின்றது :

௨௦. அந்தந்த ஆசைகளால் அறிவு அபகரிக்கப்பட்டவர்கள் அந்தந்த நியமத்தைக் கைப்பற்றி, தம்முடைய இயற்கையினாலே நியமிக்கப்பட்டவராய் வேறுதெய்வங்களை அடைகிறார்கள்.

மக்கள், பசு, ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றைப்பற்றிய அந்தந்த ஆசைகளால் அபகரிக்கப்பெற்ற விவேகசக்தியை யுடையவர்கள்,—(வேறு)தெய்வங்களை ஆராதித்தற்கு அமைந்த நியமம் எதெதுவோ, அதனைக் கைக்கொண்டு, தமது ஸ்வபாவத்தினாலே— முந்தின பிறவிகளில் ஸம்பாதித்துவைக்கப்பட்ட (அந்தந்தச்) சிறப்புவாஸனையினாலே அ... க்கி ஆளப்பட்டவராய், ஆத்மாவாகிய வாஸுதேவனைக்காட்டிலும் வேறாய் தெய்... தொழுகிறார்கள். (௨௦)

...தக் காமிகளுள் [ஆசையுள்ளவர்களுள்],

...எந்தெந்த பக்தன் எந்தெந்த வடிவத்தை நம்பிக்கையோடு பூஜிக்கக் ...அவனவனுக்கு நான் அதே நம்பிக்கையை அசையாததாகச் செய்கின்...

... எந்தெந்த தேவதாமூர்த்தியை நம்பிக்கையோடும் ...ரும்புகின்றானோ, அந்தந்தக் காமிக்கு அதே ...சய்கின்றேன். (௨௧)

...இவ்வாறு முன்னமே இயற்கையாகத் ...த ஆராதிக்க விரும்புகின்றானோ,

உஉ. ஸ தயா ஶ்ரத்³த⁴யா யுக்த: தஸ்யா ராத⁴நமீஹதே |
லப⁴தே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹி தாந் ||

ஸ தயா மயா விஹிதயா ஶ்ரத்³த⁴யா யுக்த: தஸ்யா: தே³வதாதநோ: ஆராத⁴நம் ஆராத⁴நம் ஸமீஹதே சேஷ்டதே | லப⁴தே ச தத: தஸ்யா: ஆராதி⁴தாயா: தே³வதாதநோ: காமாந் ஸங்கல்பிதாந் மயைவ பரமேஶ்வரேண ஸர்வஜ்ஞேந கர்மப²லவிபா⁴க³ஜ்ஞதயா விஹிதாந் நிஶ்சிதாந் தாந், ஹி யஸ்மாத் தே தே³வதா விஹிதா: காமா: தஸ்மாத் தாந் அவஶ்யம் லப⁴தே இத்யர்த²: ||

'ஹிதாந்' இதி பத³ச்சே²தே³ ஹிதத்வம் காமாநாம் உபசரிதம் த்³ரஷ்டவ்யம்; ந ஹி காமா ஹிதா: கஸ்யசித் || உஉ ||

யஸ்மாத் அந்தவத்ஸாத⁴நவ்யாபாரா அவிவேகிந: காமிநஶ்ச தே, அத:—

உ௩. அந்தவத்து ப²லம் தேஷாம் தத்³ப⁴வத்யல்பமேத⁴ஸாம் |
தே³வாந்தே³வயஜோ யாந்தி மத்³ப⁴க்தா யாந்தி மாமபி ||

உஉ. அவன் அந்தநம்பிக்கையோடு கூடியவனாய் அதனுடைய பூஜையை மேற்கொள்ளுகிறான்; உண்மையிலே என்னாலேயே அமைக்கப்பட்ட அந்த விரும்பிய பொருள்களை அதனிடத்தினின்றும் பெறுகிறான்.

அவன் என்னால் நியமிக்கப்பட்ட அந்தநம்பிக்கையோடு கூடியவனாய் அந்த தேவதாமூர்த்தியினுடைய உபாஸனையைச்செய்துநிறைவேற்றுகிறான். (நான்) கர்மமும் அதன்பயனுமாகிய இவற்றின் பாகுபாட்டை அறிந்துள்ளமையால், முற்றுமுணர்ந்த பரமேச்வரனான என்னாலேயே அமைக்கப்பட்ட அந்தக் காமங்களை = (அவன்) அடையவிரும்பிய பொருள்களை(த் தான்)ஆராதித்த அந்த தேவதாமூர்த்தியினின்றும் பெறுகிறான். அந்தக்காமங்கள் பகவானாலேயே நியமிக்கப்பட்டனவாதலால், அவற்றை(அவன்)அவச்யம் அடைகிறான் என்பது பொருள். [ஒருவன் எப்பொருளை வேண்டி வேறுதெய்வத்தை உபாஸிக்கின்றானோ, அப்பொருள் அவனது உபாஸனையின் பயனாம் என்க. இனி, இன்னதற்கு இன்னது பயன் என்று அமைப்பவனும் அப்பயனை அளிப்பவனும், முற்றுமுணர்ந்த ஸர்வேச்வரனான பகவானாதலால், அந்த வேறுதெய்வத்தினுள்ளும் அந்தர்யாமியாகவுள்ள அப்பகவான்,—அவன்வேண்டின பொருள்களை அவனுடைய உபாஸனைக்குத் தக்கவாறு தானே அமைத்து, ஆனால் தானே நேராக அல்லாமல் அத்தெய்வத்தின்மூலமாகவே கொடுத்தருளுகிறான் என்பது தேர்ந்த கருத்து. பின்வரும் சுலோகத்தின் பாஷ்யத்தையும் பார்க்க.]

"ஹிதாந்" என்று பதம்பிரித்தால், ('நலமான காமங்களை' என்று பொருள்படும்; படவே,) காமங்கள் நலமானவை என்பதை உபசாரவழக்காகக்கொள்ளவேண்டும். காமங்கள் (தீங்கானவையேயன்றி) ஒருவனுக்கும் நலமானவையல்லவன்றோ. (ஆகவே, அதனை உபசாரவழக்காகவும் கொள்ளப்படாதென்க.) (உஉ)

அவர்கள் முடிவுள்ள(பயனைப் பெறுதற்கான)வழியிலே முயல்பவராயும், விவேகமில்லாதவராயும், காமிகளாயும் இருக்கிறார்கள் ஆதலால்,

உ௩. அற்பபுத்தியுடைய அவர்கட்கு அப்பயன் முடிவுள்ளதாகவே ஆகின்றது; தேவதைகளை ஆராதிப்பவர்கள் தேவதைகளை அடைகிறார்கள். என்னுடைய பக்தர்கள் என்னையும் அடைகிறார்கள்.

[illegible]

உஎ. [illegible]

[illegible]

முடிவுள்ள தாகவே [illegible] பகவானை [illegible] (உசு)

[illegible] வோம் :

உஎ. [illegible] வேண்டிகள் (இந்திரியங்கள்) [illegible] க்க [illegible] ன்றுமிருக்கன்.

[illegible] (உஎ)

[illegible]ந்து யோகமாயையும், மயக்கமும் காரணம்.

[illegible] நுவாவது என்பது ?—கூறுகிறோம் :

௨௫. [illegible]

[illegible]

௨௬. [illegible]

[illegible]

௨௫. யோகமாயையினால் நன்றாக மூடப்பட்டிருக்கிற யான் எல்லோர்க்கும் வெளிப் படையாகத் தெரிகிறேனில்லை. இந்த மயங்கிய உலகமானது என்னை, பிறப்பில் லாதவனாகவும் அழிவில்லாதவனாகவும் அறிகிறதில்லை.

நான் எல்லோருக்கும் வெளிப்படையாக(க் காணப்படுகிறேன்) இல்லை: என்னுடைய பக்தர்களான சிலர்க்கே யான் வெளிப்படையாக இருக்கிறேன் என்பது கரு த்து. யோகம் = (ஸத்வ முதலிய) குணங்களின் சேர்க்கை. அதுதான் - மாயை என்பது. யோக மாகிய மாயை = யோகமாயை. அந்த யோகமாயையினால் (யான்) நன்றாக மூடப்பட் டிருக்கின்றேன்: மிகவும் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றேன் என்றபடி. ஆதலால்தான், மய க்கமுற்ற இவ்வுலகம் என்னை, பிறப்பில்லாதவனாகவும் அழிவில்லாதவனாகவும் அறிவ தில்லை. (உ௫)

உலகமானது எந்த யோகமாயையினால் சூழப்பட்டுள்ள என்னை அறிவதில்லை யோ, அந்த யோகமாயையானது என்னுடையதாயிருக்குமளவிலே, (அந்த)மாயை யையுடைய ஈச்வரனை என்னுடைய அறிவைத் தடுக்கமுடியாது. உதாரணமாக, (உலகத்திலே இந்திரஜால)மாயையுடைய வேறொருவனுக்குங்கூட (அவனுடைய அவ் விந்திரஜால)மாயையானது (அவனது அறிவைத் தடுத்து மயக்காது). அதுபோல என்க. இவ்வாறிருத்தலால்,

௨௬. அர்ஜுன! சென்றுபோயினவையும், நிகழ்கின்றவையும், வரப்போகின்ற வையுமான பொருள்களை யான் அறிகிறேன். என்னையோ ஒருவனும் அறிவதில்லை.

என்னையே அடைக்கலமாகக்கொண்ட என்பக்தனொருவனைத் தவிர (வேறு) எவனும் என்னை அறியமாட்டான். என்னுடைய உண்மையை அறிவதில்லை; அத னால்தான் என்னை வழிபடுவதில்லை.

விஜ்ஞானயோகம்.

𑌤𑍇𑌨 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨, 𑌭𑌾𑌰𑌤 𑌭𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯,
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇-
-𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 । 𑌮𑍋𑌹𑌵𑌶𑌾-
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 । 𑌯𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌂
𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿-
𑌮𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 ; 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇॥௨௭॥
𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾-
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹—

௨௮. 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌗𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌗𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇
𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂, 𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃
𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃।
𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾'' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨
𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ ௨௮ ॥

ளயுள்ள ஆத்மாவினிடத்து அறிவு உண்டாகமாட்டாதென்று கூறவும் வேண்
- ? ஆகவே, பரதகுலத்தில் தோன்றிய பரந்தப! பிறக்கும்பொழுதே(யே) ஸக
ராணிகளும் மயக்கப்பட்டு, (அந்த) மயங்கிய நிலையை அடைகின்றன. பிறக்
எந்தப்பிராணிகளும் மயக்கத்திற்கு வசமாகியே பிறக்கின்றனஎன்பது கரு
இவ்வாறுள்ளதனால், அந்த த்வந்தமயக்கத்தால் அறிவு தடைப்பட்டு மயக்கப்
ற ஸகலபூதங்களும் ஆத்மாவாகவுள்ள என்னை அறிவதில்லை; ஆதலால்தான்,
ா ஆத்மாவாகத்தொழுவதில்லை. (௨௭)

பகவானை வழிபடுதல் ப்ரஹ்மாநுபவஞானத்தைக் கொடுக்கும்.

ஆனால், எவர்கள் இந்த த்வந்தமயக்கத்தால் விடப்பட்டவராய் உங்களை அறி
ஆத்மாவாக சாஸ்திரப்படி தொழுகிறார்கள்?—என்னும் (வினாவிற்கு) எதிர்பார்க்
ட விஷயத்தை [விடையை] உணர்த்தும்பொருட்டுக் கூறுகிறார்:

**௨௮. ஆனால், நல்வினையுடைய எந்த ஜனங்களுக்குப் பாவமானது முடிவை
ந்துள்ளதோ, அவர்கள் த்வந்தமயக்கத்தால் விடப்பட்டவராய் த்ருடமான விரத
ாவராய் என்னை வழிபடுகிறார்கள்.**

ஆனால், சித்தசுத்திக்குக் காரணமான நல்வினையானது எந்த ஜனங்கட்கு
ரதோ, அவர்களுடைய பாவமானது பெரும்பாலும் முடிந்து தேய்ந்துள்ளது.
கள் கீழ்க்கூறிய த்வந்தமயக்கத்தால் விடப்பட்டவராய் த்ருடவிரதராய் என்னைப்
ரத்மாவாகத் தொழுகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் முற்றத் துறத்தலென்னும்
த்தோடு, "பரம்பொருளின் உண்மை இப்படித்தான் உள்ளது, வேறுவிதமாக
ல" என இவ்வாறு அநுபவஅறிவை நிச்சயித்துக்கொண்டவர்கள் - த்ருடவிரதர்
எனப்படுகிறார்கள். (௨௮)

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலே, [illegible] பர்வத்திலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத்பகவத்கீதைகளாக [illegible] யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்திலே ஞானவிஜ்ஞான யோகமென்னும் ஏழாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

(எட்டாம் அத்தியாயத்தைப் பார்க்க.) (௩௦)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அ ய

அஷ்டமோऽத்யாய꞉ அப்யாஸயோக꞉ ॥

'தே ப்ரஹ்ம தத்விது꞉ க்ருத்ஸ்னம்' இத்யாதினா பகவதா அர்ஜுனஸ்ய ப்ரஶ்ன-பீஜானி உபதிஷ்டானி । அத꞉ தத்ப்ரஶ்னாய அர்ஜுன உவாச—

அர்ஜுன உவாச ॥

க. கிம் தத்ப்ரஹ்ம கிமத்யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷோத்தம ।
அதிபூதம் ச கிம் ப்ரோக்தம் அதிதைவம் கிமுச்யதே ॥

உ. அதியஜ்ஞ꞉ கதம் கோऽத்ர தேஹேऽஸ்மின்மதுஸூதன ।
ப்ரயாணகாலே ச கதம் ஜ்ஞேயோऽஸி நியதாத்மபி꞉ ॥

ஏஷாம் ப்ரஶ்னானாம் யதாக்ரமம் நிர்ணயாய ஶ்ரீபகவானுவாச—

ஶ்ரீபகவானுவாச ॥

ங. அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரமம் ஸ்வபாவோऽத்யாத்மமுச்யதே ।
பூதபாவோத்பவகரோ விஸர்க꞉ கர்மஸம்ஜ்ஞித꞉ ॥

எட்டாவது அத்தியாயம்: அப்யாஸயோகம்.

சித்தம் ஒருநிலைப்பட்டு அறியவேண்டிய பொருள்கள் ஏழு.

பகவான், அர்ஜுனன் வினவுதற்குக் காரண(மான விஷய)ங்களை "அவர்கள் அந்த ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறார்கள்" (எ-உக) என்பதுமுதலியவற்றால் உபதேசித்தருளினார். ஆகவே, அர்ஜுனன் அவற்றைக் கேட்கும்பொருட்டுக் கூறலாயினன்:

அர்ஜுனன் சொல்லுற்றான்:

க. புருஷோத்தம! (க) அந்த ப்ரஹ்மமென்பது யாது? (உ) அத்யாத்மமென்பது யாது? (ங) கர்மமென்பது யாது? (ச) அதிபூதமென்றதும் யாது? (ரு) எதனை அதிதைவம் என்கிறார்கள்?

உ. மதுஸூதந! (சு) அதியஜ்ஞமென்பது இங்கு இச்சரீரத்தில் யாது? எவ்வாறுள்ளது? (எ) அன்றியும், மனம் ஒருநிலைப்பட்டவர்களாலே சாகும்ஸமயத்திலும் நீங்கள் எவ்வாறு அறியத்தக்கவராகிறீர்?

இவ்வினாக்களை நிச்சயித்தற்காக [அவற்றின் விடைகளை உறுதியாக உணரும்பொருட்டு] ஸ்ரீபகவான் அருளிச்செய்யலானார்:

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுற்றார்:

ங. (க) ப்ரஹ்மமென்பது அழியாதது, (யாவற்றினும்) மேலானது. ஹ்ம)ஸ்வரூபத்தை அத்யாத்மம் என்கிறார்கள். (ங) கர்மமென்னும்பெயருடை ங்களாகிய பொருள்கட்கு உத்பத்தியைச் செய்யும் தியாகம்[யாகம், தானம், என்க.]

௪. 𑌅𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ॥

௫. 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾, '𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 '𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍 । 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌕𑌰𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌕𑌰𑌃, 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌚𑌰𑍁𑌪𑍁𑌰𑍋𑌡𑌾𑌶𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃; 𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮-

---

௪. (௪) அதிபூதமென்பது அழியும் பொருள். (௫) அதிதைவமென்பது புருஷன். உடம்பையுடையவரில் உத்தம! (௬) அதியஜ்ஞமென்பது இச்சரீரத்தில் நானேதான்.

௫. (௭) எவன்சாகும்ஸமயத்திலும் என்னையே நினைக்கின்றவனாய்ச் சரீரத்தை விட்டுப் போகின்றானோ, அவன் என்நிலையை அடைகின்றான். இதிற் சந்தேகமில்லை.

(௧) அழியாததென்பது - அக்ஷரம். (அது) பரமாத்மா; (என்பதை,) "கார்க்கி! இந்தஅழியாப்பொருளினுடைய கட்டளையிலன்றோ (ஸூர்யனும் சந்திரனும், மண்ணும் விண்ணும் நிலைபெற்றுநிற்கின்றன)" (பி - ௩ - அ - ௯) என்னும்சுருதியினால் (அறிக). "ப்ரஹ்மமாகிய ஓம் என்கிற ஓரக்ஷத்தை" (அ - ௧௩)என(ப்ரஹ்மமென்னும்)வருமொழியினால் ஓங்காரத்தை விசேஷித்தலின், (அக்ஷரம் என்பதற்கு - இங்கே ஓங்காரம் என்று பொருள்)கொள்ளக்கூடாது. அன்றியும், "மேலானது" என்னும் விசேஷணமானது (ஓங்காரம்முதலிய) யாவற்றினும் மேம்பட்ட அழிவிலா ப்ரஹ்மத்தின்விஷயத்திலே நன்றாகப் பொருந்தியுள்ளது.

(௨) அதே பரப்ரஹ்மமானது உடம்புதோறும் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவா... த்யாத்மம் என்கிறார்கள். (அத்யாத்மம் - உடம்பிலிருப்பது. ஆத்மா - ...ம்.) சரீரத்தைப்பற்றி உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகத் தலைப்பட்டு, முடி...யான ப்ரஹ்மமாகவேயுள்ள பொருளானது 'அத்யாத்மம்' என்னும் ...

...தகளைக் குறித்து சரு, புரோடாசம்முதலிய ஸ்தாவர ஜங்கமப் பொருள்களை உண்டாக்கு யாகமானது கர்மமென்னும் பெயருடைத்து,

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌬𑍀𑌜𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰-𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑌮𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌? 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍀, 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌨𑌿𑌮𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿, 𑌪𑍁𑌰𑌿 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌃, 𑌸𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍀 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, ‘𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । 𑌸 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵, 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌮𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃; 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ॥ ௪ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑌰𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿, 𑌸𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃, 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥

𑌨 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯 𑌏𑌵 𑌅𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿?—

அதாவது கர்மமென்னும் சொல்லால் கூறப்படுவது. வித்தாயுள்ள இதிலிருந்தன்றோ ஸ்தாவர ஜங்கமப்பொருள்கள் மழைமுதலிய கிரமத்தால் உண்டாகின்றன. (௩ - கச ஐப் பார்க்க.) (௩)

(௪) **அதிபூதமென்பது** - பிராணிவர்க்கத்தைப் பற்றிநிற்பது.—அது யாது ?— அழியும் பொருள். (பொருள் -) பிறப்புற்ற எப்பொருளும் என்றபடி.

(௫) **புருஷன்** - எதையும் நிரம்ப வியாபித்திருப்பவன், அல்லது சரீரத்தில் தங்கியிருப்பவன் : ஸூர்யமண்டலத்திலுள்ள **ஹிரண்யகர்ப்பன்** : எல்லாப் பிராணிகளுடைய இந்திரியங்கட்கு அருள்புரிபவன் [அவ்விந்திரியங்களைச் செம்மையான நிலையிலே நிறுத்துபவன்]. அவன் - அதிதைவதம் என்க.

(௬) **அதியஜ்ஞ** மென்பது - “ எல்லா யாகங்களையும் அபிமானிக்கின்ற விஷ்ணுவென்னும் தேவதை. (இதனை,) “ யஜ்ஞமே விஷ்ணு ” (தை - ஸம் - க - எ - ச) என்னும் சுருதியினால் (அறிக). அந்தவிஷ்ணுவே நான்தான். இச்சரீரத்தில் எந்த யாகம் (உள்ளதோ), அதற்கு நான் யஜ்ஞதேவதை. யாகமானது சரீரத்தால் செய்துமுடிக்கத்தக்கதாதலின், சரீரத்தோடு ஒற்றித்திருப்பதாம்; ஆகவே சரீரத்தை இடமாகக்கொண்டது [அதிலே தங்கியிருப்பது என்றபடி]. (௪)

என்னையே - பரமேச்வரனான விஷ்ணுவையே. **என் நிலையை** - விஷ்ணுவினுடைய [எங்குமுள்ள பொருளினுடைய] உண்மை நிலையை. இவ்விஷயத்திலே, அடைவானோ அல்லது அடையமாட்டானோ என்னும் சந்தேகமில்லை. (௫)

பகவானை இடைவிடாது தியானித்தல் அவசியம் வேண்டியது.

இவ்வொழுங்கானது என்னைப்பற்றியதுமாத்திர மன்று ; அங்ஙன மென்னவெனில்—

ஸூ. 𑌯𑌂 𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌸𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌯𑌂 𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌂 𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌏𑌵 𑌏𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍—

௭. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 । 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌏𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿। 𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌅𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃, 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௭ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௮. 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 ।
𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ॥

ஸு. கௌந்தேய ! (ஒருவன் தனது வாழ்வின்) முடிவிலே எந்தெந்தப் பொருளை நினைந்து சரீரத்தை விடுகின்றானோ, அதனைப்பற்றிய பாவனையை எப்பொழுதும் பாவித்து[ஸம்பாதித்து]க் கொண்டவனாய் அதனையே அடைகிறான்.

பொருளை - (யாதாயினும் ஓர்) சிறப்புத்தெய்வத்தை. *முடிவிலே* - பிராணன் (உடம்பை விட்டுப்) பிரிந்துபோங்காலத்திலே. *அதனையே அடைகிறான்* - நினைத்த பொருளையேயன்றி வேறு (பொருளை) அடைவதில்லை. *அதனைப்பற்றிய பாவனையை எப்பொழுதும் பாவித்துக்கொண்டவனாய்* - (அந்தத் தெய்வவிஷயமான வாஸனையை இடைவிடாது) சிந்தித்துப் பயிற்சிசெய்துகொண்டவனாய். (௬)

கடைசியாயுள்ள எண்ணமானது அடுத்த சரீரத்தை அடைதற்கு இவ்வாறு காரணமாகின்றது [வரும்சரீரம் இன்னதென்பதை நிச்சயப்படுத்துகின்றது]:

௭. ஆதலின், நீ எக்காலங்களிலும் என்னைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் ; அன்றியும், போர்புரியவேண்டும். நீ என்னிடத்தே மனத்தையும் புத்தியையும் வைத்தவனாய் என்னையே அடைவாய். ஸம்சயமில்லை.

சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் - சாஸ்திரப்படி (தியானஞ்செய்யவேண்டும்). *போர்புரியவேண்டும்* - ஸ்வதருமமாகிய யுத்தத்தையும் செய்யவேண்டும். *என்னிடத்தே* - வாஸுதேவனிடத்தே. *என்னையே அடைவாய்* - நீ தியானஞ்செய்தபிரகாரம் என்னையே வந்தடைவாய். இதில் சம்சயமில்லை. (௭)

பகவானைத் தியானஞ்செய்யவேண்டும்.

மேலும்,

௮. பார்த்த ! அப்யாஸமென்னும் யோகத்தைக் கூடி வேறொன்றிலும் செல் த்தோடு திவ்யமான பரமபுருஷனை முறைப்படி தியானிப்பவன் (அப்பரம

𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 — 𑌮𑌯𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃, 𑌸 𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌯𑍋𑌗𑌃; 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌚𑍇𑌤𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌭𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௮ ॥

𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௯. 𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍
𑌅𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂, 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍, 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍, 𑌅𑌣𑍋𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌅𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌰𑌮𑍍, 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍, 𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌃, 𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵

சித்தத்தை வைத்திருப்பதற்கு இடமாயுள்ள என்னைமாத்திரம்பற்றிய ஒரே எண்ணமானது, இடையே வேறு எண்ணம் தோன்றப்பெறாது, அடுத்தடுத்துத் தொடர்ச்சியாக வருவதென்பது - அப்யாஸம். அதுதான் யோகமென்பது. யோகியினுடைய சித்தமானது அதையே மேற்கொண்டது. **ஸூர்யமண்டலத்திலுள்ள**[அங்கு விசேஷமாக விளங்குகின்ற] புருஷனை, வேறு விஷயங்களிற் செல்லும் வழக்கமில்லாத அந்தமனத்தினால் சாஸ்திரம் ஆசார்யன் இவர்களுடைய உபதேசத்தின்படி தியானஞ்செய்கிறவன், பார்த்த! (அப்புருஷனையே) அடைகிறான். (௮)

இனி, (அவன்) எத்தகைய புருஷனை அடைகிறான் என்பது ?—கூறுவோம்:

௯. கவியாய்ப், பழம்பொருளாய், ஆளுபவனாய், அணுவைக்காட்டிலும் அணுவாய், ஸகலத்தையும் அமைப்பவனாய், நினைக்கமுடியாத இயல்பினனாய், ஸூர்யனைப் போன்ற ஒளியுள்ளவனாய், இருட்டிற்கு அப்பால் உள்ளவனை எவன் இடைவிடாது தியானிக்கின்றானோ, (அவன் அத்தகைய புருஷனை) அடைகிறான்.

கவி - சென்றவை, வருபவை முதலியவற்றையெல்லாம் அறியுந்தன்மையன், முற்றுமுணர்ந்தவன். **ஆளுபவன்** - ஸகலஜகத்தையும் ஆளுபவன். **ஸகலத்தையும் அமைப்பவன்** - கர்மங்கள், (அவற்றின்)பயன்கள் என்பவற்றையெல்லாம் பிராணிகட்குப் பற்பலவிதமாக வகுத்துக் கொடுப்பவன். இவனுக்கு வடிவம் உள்ளதாயினும், (அது இப்படித்தான் என்று) ஒருவனாலும் நினைக்கவொண்ணாதது. (இவன்) ஸூர்ய

[illegible]

[illegible]

அவன், [illegible]

[illegible]

"[illegible] பழம்பொருளாய்" [illegible]

வத்தையும் உடைய [illegible]

ப்ரணவத்தால் பகவானைத் த்யானித்தல்.

யோகமார்க்கத்தைப் பின்பற்றுதலாலேயே [illegible] —ப்ரஹ்மமானது அடையப்படுகின்றது என இவ்வாறு [illegible], இதனைக் கூறுவோம்: (இங்கு இது உணர்த்தக்கது:—யோகத்தைத் தருவது [illegible]

உபாயேந ப்ராப்தவ்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ வேதவிதவசநாதிவிசேஷணவிசேஷ்யஸ்ய அபிதாநம் கரோதி பகவாந்—

கக. யதக்ஷரம் வேதவிதோ வதந்தி
விசந்தி யத்யதயோ வீதராகா: ।
யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி
தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவக்ஷ்யே ॥

வித்யையேயன்றி யோக மன்று. 223,224 - ஆம் பக்கங்களிலுள்ள குறிப்பைப் பார்க்க. ப்ரஹ்மவித்யை யென்பது - ப்ரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்று என்பதை அநுபவத்தால் காண்பது ; இது, ‘ தத் த்வமஸி ’ முதலிய வேதாந்த மஹாவாக்கியங்களால் உண்டாவது. ப்ரஹ்மவித்யை, ப்ரஹ்மஞானம், ஸம்யக்தர்சநம், ஸம்யக்ஞானம், ப்ரஹ்மாத்மைக்ய ஸாக்ஷாத்காரம், பரமார்த்தஞானம், பரமார்த்ததர்சநம் என்பன - ஒருபொருட் சொற்கள் இனி, ஸமாதியானது லயபூர்வக ஸமாதி, பாத[பாய]பூர்வக ஸமாதியென இருவகைத்து. லயம் - ஒடுங்குதல். பாத[பாய]ம் - அழிதல். அவற்றுள், முந்தினது - ஆகாசத்தினுள் காற்றும், காற்றினுள் நெருப்பும், நெருப்பினுள் நீரும், நீரினுள் நிலமுமாக இவ்வாறு அந்தந்தக் காரணத்துள் அந்தந்தக் காரியம் ஒடுங்கிநிற்றலோடு கூடிய ஸமாதி. பிந்தினது - அஜ்ஞானமும் அதன்காரியமும் அழிதலோடு கூடிய ஸமாதி. இவ்விரண்டனுள், யோகநூலார் கொண்டது - லயபூர்வக ஸமாதியாம் ; வேதாந்த நூலார் கொண்டது - பாத[பாய]பூர்வக ஸமாதியாம். லயபூர்வக ஸமாதியிலே ‘ தத் த்வமஸி ’ முதலான வேதாந்தமஹாவாக்கியங்களுடைய அர்த்தஞானம் [ப்ரஹ்மவித்யை] இல்லாமையால், காரணகாரியமிரண்டும்[அஜ்ஞானமும் அதன்காரியமும்] அழியவில்லை. ஸுஷுப்தியில்போல அவை ஒடுங்கிநிற்றலால், யோகசாஸ்திரங்கூறுகின்ற லயபூர்வக ஸமாதியானது மீண்டும் பிறவியை விளைக்குமென்க. மற்று, வேதாந்தசாஸ்திரங்கூறுகின்ற பாத[பாய]பூர்வக ஸமாதியோ அப்படியன்று. ‘ தத் த்வமஸி ’ முதலான வேதாந்தமஹாவாக்கியங்களாலுண்டாகும் ப்ரஹ்மாத்மைக்ய ஸாக்ஷாத்காரமாகிய ஞாநாக்நியினால் அஜ்ஞானமும் அதன்காரியமுமாகிய காரணகாரிய மிரண்டும் மறுபடியும் முளையாதபடி எரிக்கப்பட்டமையால், பாத[பாய]பூர்வக ஸமாதியானது மீண்டும் பிறவியைக் கொடுக்க இயலாது. இனி, “ யோகமார்க்கத்திற் புகுந்த மத்யமாதிகாரியும், ஸாங்க்யமார்க்கத்திற் புகுந்த உத்தமாதிகாரியுமாகிய இருவரும் முறையே தியானயோகத்தின் முதிர்ச்சியினாலும், நிதித்யாஸநத்தின் முதிர்ச்சியினாலும் வேதாந்த மகாவாக்கியங்களினால்தான் மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள் என்பது - உபநிஷத்துக்களின் ரஹஸ்யம் ” என்பதை நுட்பமாக ஆராய்ந்துகொள்க.) மீண்டும் (அ - கங) கூறப்படுகின்ற (ப்ரணவமாகிய) உபாயத்தினால் (யோகியானவன்) அடையக்கருதியதாய், வேதத்தை அறிந்தவர்கள் கூறுதல் [வேதத்தைஅறிந்தவர்களால் “ அழியாததாகச் சொல்லப்படுகின்ற ” என்பது] முதலானவிசேஷணங்கட்கு விசேஷ்யமாயுள்ள ப்ரஹ்மத்திற்குப் பகவான் பெயரிடுகிறார் :

கக. வேதத்தை அறிந்தவர்கள் எதனை அழியாததாகக் கூறுகிறார்களோ, யதிகள் ஆசைநீங்கியவர்களாய் எதனைப் புகுகின்றார்களோ, எதனை (அறிய) விரும்புகிறவர்கள் ப்ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்களோ, அந்த நிலையை (யான்) உனக்குச் சுருக்கமாய்க் கூறுவேன்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍॥' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌕𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌾, 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚 𑌅𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌹𑌾𑌪𑌿 '𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍' '𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 [illegible]𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇—

க௨. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌚।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍—

கங. 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍।
𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌃, 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 **𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯** 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 **𑌮𑌨𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌿** 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑍇

எதனைச் சொல்லுகின்றனவோ, எதனை விரும்புகிறவர்கள் ப்ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்களோ, அந்த நிலையை உனக்குச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் : 'இது, ஓம் என்பதுதான்' " (கட - உ - கரு) என்பது முதலாகவுள்ள வசநங்களாலும்(ப்ரணவஉபாஸநமானது கூறப்பட்டுள்ளது). ப்ரஹ்மத்தை உணர்த்தும் சொல்லாகவாவது, விக்கிரகம்போல அறிகுறியாகவாவது (கொள்ளப்பட்ட) ஓங்காரமானது மந்தமான புத்தியையும் நடுத்தரமான புத்தியையும் உடையவர்கள் பரப்ரஹ்மத்தை அறிதற்கு ஸாதநமாகக் கருதப்பட்டிருக்கின்றது. (எந்த ஓங்காரத்தினுடைய) அந்தத் தியானமானது பிற்காலத்திலே முக்தியைக் கொடுப்பதாகக் கூறப்பட்டதோ, அதேதான் இங்கும் [இவ்வத்தியாயத்திலும்] (கூறப்படுவது). ''கவியாய்''(அ - கூ)எனவும், ''வேதத்தை அறிந்தவர்கள்'' (அ - கக) எனவும் எடுத்துக்கூறப்பட்ட பரப்ரஹ்மத்தை அறிதற்குக் கீழ்க்கூறியபடி ஸாதநமாயுள்ள ஓங்காரத்தின் உபாஸநமானது (அதாவது) பிற்காலத்தில் முக்தியைக் கொடுப்பதாய் யோகத்திலே (சித்தம்) உறுதியாக நிற்றலோடு கூடிய தியானமானது உபதேசிக்கவேண்டியது. முக்கியமான (ஓங்காரத்தியானத்)தை ஒட்டிவந்தமற்றுஞ்(சில விஷயங்களும் உபதேசிக்கத்தக்கன).என இவ்வாறுன விஷயங்களையுடையதாய் மேல்வரும் நூலானது தொடங்கப்படுகின்றது :

க௨. எல்லா வழிகளையும் அடைத்து, மனத்தை ஹிருதயத்தினுள் தடுத்து ஒடுக்கி, தனது பிராணனைத் தலையிலே நிறுத்தி, யோகதாரணையிற் புகுந்தவனாய்,

அங்கேயே [தலையிலேயே] (பிராணனை வைத்து) நிறுத்துபவனாய்,

கங. ப்ரஹ்மமாகிய ஓம் என்ற ஓரக்ஷரத்தை உச்சரிப்பவனாய், என்னை இடைவிடாது நினைப்பவனாய் எவன் சரீரத்தை விட்டுப் போகின்றானோ, அவன் உயர்ந்த நிலையைப் பெறுகிறான்.

உணர்ச்சிக்கு வழிகளாயுள்ள எல்லா (இந்திரியங்களையும், அடக்கி) மனத்தை

[illegible]

பகவானை அடைந்தவர்க்கு மீண்டும் பிறவி இல்லை (௧௩)

மேலும்,

௧௪. பார்த்த! எவன் வேறொன்றிலே மனமில்லாதவனாய் என்னை எப்பொழு தும் [illegible] நினைக்கின்றானோ, அந்த எப்பொழுதும் [illegible] எளிதாய் அடையத்தக்கவன்.

[illegible] என்னை எப்பொழுதும் [illegible] "எப்பொழுதும்" என்கை. இடை [illegible] "நித்தம்" என்கை. [illegible] வனில், எவன் என்னைத் (தனது) உயிர்வாழ்க்கை முழுதும் இடைவிடாது [illegible]

தஸ்ய யோகிந: அஹம் ஸுலப: ஸுகேந லப்ய: ஹே பார்த² நித்யயுக்தஸ்ய ஸதா³ ஸமாஹிதசித்தஸ்ய யோகிந: । யத: ஏவம், அத: அநந்யசேதா: ஸந் மயி ஸதா³ ஸமாஹித: ப⁴வேத் ॥ ௧௪ ॥

தவ ஸௌலப்⁴யேந கிம் ஸ்யாத் இதி? உச்யதே; ஶ்ருணு தத் மம ஸௌலப்⁴யேந யத் ப⁴வதி—

௧௫. மாமுபேத்ய புநர்ஜந்ம து³:கா²லயமஶாஶ்வதம் ।
நாப்நுவந்தி மஹாத்மாந: ஸம்ஸித்³தி⁴ம் பரமாம் க³தா: ॥

மாம் உபேத்ய மாம் ஈஶ்வரம் உபேத்ய மத்³பா⁴வம் ஆப்ய புநர்ஜந்ம புநருத்பத்திம் நாப்நுவந்தி ந ப்ராப்நுவந்தி । கிம்விஶிஷ்டம் புநர்ஜந்ம ந ப்ராப்நுவந்தி இதி? தத்³விஶேஷணம் ஆஹ—து³:கா²லயம் து³:கா²நாம் ஆத்⁴யாத்மிகாதீ³நாம் ஆலயம் ஆஶ்ரயம், ஆலீயந்தே யஸ்மிந் து³:கா²நி இதி து³:கா²லயம் ஜந்ம । ந கேவலம் து³:கா²லயம், அஶாஶ்வதம் அநவஸ்தி²தஸ்வரூபம் ச । நாப்நுவந்தி ஈத்³ருஶம் புநர்ஜந்ம மஹாத்மாந: யதய: ஸம்ஸித்³தி⁴ம் மோக்ஷாக்²யாம் பரமாம் ப்ரக்ருஷ்டாம் க³தா: ப்ராப்தா: । யே புந: மாம் ந ப்ராப்நுவந்தி தே புந: ஆவர்தந்தே ॥ ௧௫ ॥

கிம் புந: த்வத்த: அந்யத் ப்ராப்தா: புந: ஆவர்தந்தே இதி? உச்யதே—

கின்றதோ என்றபடி; அந்த எப்பொழுதும் மனம்ஒருநிலைப்பட்ட யோகிக்கு நான் எளிதாய் அடையத்தக்கவன். இங்ஙனமாகவே, (ஒருவன்) வேறொன்றிலே மனமில்லாதவனாய் என்னிடத்து எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்க. (௧௪)

உங்களுடைய எளிதாய் அடையக்கூடிய தன்மையினால் [" நீங்கள் பக்தர்களுக்கு எளிதாய் அடையத்தக்கவர் " என்பதனால்] ஆவதென்ன என்பது?—கூறுவோம்: என்னுடைய எளிதாய் அடையக்கூடிய தனமையினால் எது ஆகின்றதோ, அதனைக் கேள்:

௧௫. (உபாஸகர்கள்) என்னை அடைந்தபின்பு, துன்பங்கட்கு இடமாயும் நிலையற்றதாயுமுள்ள மறுபிறப்பை அடைவதில்லை; (ஏனெனில், அவர்கள்) மஹாத்மாக்களாய் மேலான மோக்ஷத்தை அடைந்துவிட்டார்கள்.

(அவர்கள்) ஈச்வரனை என்னை அடைந்து என் நிலையைப் பெற்றபின்பு, மறுபிறப்பைப் பெறுவதில்லை எப்படிப்பட்ட மறுபிறப்பைப் பெறுவதில்லை என்பது?—அதன் விசேஷணத்தைக் கூறுகிறார்: பிறப்பென்பது - ஆத்யாத்மிகம் முதலிய துன்பங்கட்குத் தங்குமிடம்; துன்பங்கட்குத் தங்குமிடமாத்திரமன்று, நிலையில்லாத் தன்மையதுமாம். மஹாத்மாக்களான யதிகள் மோக்ஷமென்னும் மேலான ஸித்தியைப் பெற்றவராய் இப்படிப்பட்ட மறுபிறப்பை அடைவதில்லை. ஆனால், எவர்கள் என்னை அடைவதில்லையோ, அவர்கள் மீண்டும் திரும்பிவருகிறார்கள் [மறுபடியும் பிறக்கிறார்கள்]. (மஹாத்மாக்கள் - ரஜஸ் தமோகுணங்கள் நீங்கிச் சுத்தமாய்த் தெளிந்துள்ள ஸத்துவ குணத்தைமாத்திரமுடையவர்கள். **" என்னை அடைந்த பின்பு......மோக்ஷத்தை அடைந்துவிட்டார்கள் "** எனவே, ஸகுணப்ரஹ்மஉபாஸகர்கட்குக் கிரமமுக்தியானது [காலக்கிரமத்தால், காலதாமதத்தால் மோக்ஷமானது] காட்டப்பட்டது.) (௧௫)

ஆனால், உங்களைக்காட்டிலும் வேறொன்றை அடைந்தவர்கள் மீண்டும் திரும்பி

கசு. [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஹ-ஙவ-ஙம [illegible]

[illegible]

[illegible]

ந விஜ்ஞ்லெக ॥ கசு ॥

[illegible]

[illegible]

கஎ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வருகிறார்களா ?—என்னும் [illegible]

கசு. அர்ஜுந ! ப்ரஹ்மலோகம் முதலாக [illegible]
திரும்பிவருந்தன்மையானவாம். [illegible]
மறுபிறப்பு இல்லை.

பொருள்கள் [illegible]
ப்ரஹ்மலோகத்தோடுகூட [ப்ரஹ்ம [illegible]

[illegible]

ப்ரஹ்மலோகம் [illegible]
தன்மையையுடையன ?— [illegible]

கஎ ஆயிரயுகங்களை [illegible]
அவ்வாறானது எனவும்.) இராவாவது ஆயிரயுகங்களை [illegible]
(எவர்கள்) அறிகின்றார்களோ, அவர்கள் பகலையும் இரவையும் அறிந்த [illegible]

ப்ரஹ்மாவுக்கு [illegible]
கொண்டதென்க.—எவர்கள் (பகலையும் இரவையும்) அறிகிறார்கள் [illegible]
பகலையும் இரவையும் அறிகின்ற அவர்கள் [illegible]
படி. (இங்கே, யுகமென்றது சதுர்யுகத்தை.) இவ்வாறு [illegible]
வரையறுக்கப்பட்டனவாதலின், மீண்டும் திரும்பிவருந் தன்மையையுடையனவாம்
என்க.

(கஎ)

இரவும் பகலும் [illegible]

௧௮. அவ்யக்தாத் வ்யக்தய: ஸர்வா: ப்ரபவந்த்யஹராகமே ।
ராத்ர்யாகமே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்தஸம்ஜ்ஞகே ॥

அவ்யக்தாத் அவ்யக்தம் ப்ரஜாபதே: ஶரீராவஸ்தா, தஸ்மாத் அவ்யக்தாத் வ்யக்தய: வ்யஜ்யந்த இதி வ்யக்தய: ஶரீரேந்த்ரியபோக்யபோகஸ்தாநாநி ஸர்வா: ப்ரபவந்தி அபிவ்யஜ்யந்தே, அஹ்ந: ப்ரஜாபதே: அஹராகமே காலே ப்ரஹ்மண: ப்ரபோதகாலே । ததா ராத்ர்யாகமே ப்ரஹ்மண: ஸ்வாபகாலே ப்ரலீயந்தே ஸர்வா: வ்யக்தய: தத்ரைவ ப்ரஜாபதிஶரீரே அவ்யக்தஸம்ஜ்ஞகே ॥ ௧௮ ॥

அக்ருதாப்யாகமக்ருதவிப்ரணாஶசோதநாபரிஹாராய, பந்தமோக்ஷஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்திஸாமர்த்யப்ரதர்ஶநாய ச, அவித்யாதிக்லேஶமூலகர்மவஶாத் அவஶம் பூதக்ராமம் பூத்வா பூத்வா ப்ரலீயத இத்யத: ஸம்ஸாரவைராக்யப்ரதர்ஶநாய ச உச்யதே —

௧௯. பூதக்ராம: ஸ ஏவாயம் பூத்வா பூத்வா ப்ரலீயதே ।
ராத்ர்யாகமேऽவஶ: பார்த ப்ரபவத்யஹராகமே ॥

பூதக்ராம: பூதஸமூஹ: ய: ஶரீரேந்த்ரியாதிஸம்பந்தவஶாத் ய: பூர்வஸ்மிந் கல்பே ஸ ஏவ அயம் ராத்ர்யாகமே பூத்வா பூத்வா அஹராகமே, ப்ரலீ-

---

௧௮. பகல் வரும்பொழுது அவ்யக்தத்தினின்றும் தோற்றங்களெல்லாம் வெளிப்படுகின்றன; இரவு வரும்பொழுது, அவ்யக்தமென்னும் பெயருரையுடைய அதனுள்ளேயே மறைகின்றன.

அவ்யக்தமென்பது-ப்ரஜாபதியினுடைய தூக்கநிலைமை, (மாயை அன்று). சராசரங்களாகிய தோற்றங்களெல்லாம் ப்ரஹ்மாவினுடைய விழிப்புஸமயத்திலே அந்த அவ்யக்தத்தினின்றும் வெளிப்படுகின்றன. அவ்வண்ணமே, ப்ரஹ்மாவினுடைய தூக்க ஸமயத்திலே தோற்றங்களெல்லாம் முற்கூறிய அவ்யக்தமென்னும் பெயருடைய அதனுள்ளேயே [தூக்கநிலையிலுள்ள ப்ரஜாபதியினிடத்திலேயே] மறைகின்றன. (௧௮)

செய்யாதன வருதலும், செய்தன போய்விடுதலுமாகிய குற்றத்தை [தான் செய்யாதவற்றின் பயனை ஒருவன் அநுபவிக்கிறான் என்பதும், தான் செய்தவற்றின் பயனை அவன் அநுபவிப்பதில்லை என்பதுமான போலியுக்தியை] நீக்கும்பொருட்டும், கட்டுப்படுதலையும் விடுபடுதலையும் [பந்தமோக்ஷங்களைப்] பற்றிய சாஸ்திரம் தலைப்படுதற்குப் பயன் உண்டு என்பதைக் காட்டும்பொருட்டும், "அவித்யை முதலிய குற்றங்களை வேராகவுடைய தருமாதர்ம மென்னும் கர்மத்தின் வலிமையினால் சுதந்திரமற்ற பிராணிவர்க்கமானது பிறந்து பிறந்து [தோன்றித் தோன்றி] மறைகின்றது; ஆகவே, அவற்றிற்கு, ஸம்ஸாரத்தில் வைராக்கியத்தை உணர்த்தும்பொருட்டும்" (பகவான்) இதனை அருளிச்செய்கிறார்:

௧௯. பார்த்த! இந்த அதே பூதவர்க்கந்தான் அவசமாய்ப் பிறந்து பிறந்து, இரவு வரும்பொழுது மறைகின்றது; பகல் வரும்பொழுது வெளிப்படுகின்றது.

(கல்பமென்பது - ப்ரஹ்மாவினுடைய ஒருநாள்.) சராசரங்களாகிய எந்த பூதவர்க்கமானது முந்தின கல்பத்திலே இருந்ததோ, அதேதான் (இப்பொழுது

यदि वा अहः वा रात्र्यागमे अह्नः क्षये अवशः अस्वतन्त्र एव, हे पार्थ, प्रभवति अवश एव अहरागमे ॥ ௧௯ ॥

यदुपन्यस्तम् अक्षरं तस्य प्राप्त्युपायो निर्दिष्टः 'ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म' इत्यादिना। अथ इदानीम् अक्षरस्यैव स्वरूपनिर्दिदिक्षया इदम् उच्यते, अनेन योगमार्गेण इदं गन्तव्यम् इति—

௨௰. परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः।
यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति॥

परः व्यतिरिक्तः भिन्नः—कुतः?—तस्मात् पूर्वोक्तात्। 'तु' शब्दः अक्षरस्य विवक्षितस्य अव्यक्तात् वैलक्षण्यविशेषणार्थः। भावः अक्षराख्यं परं ब्रह्म। व्यतिरिक्तत्वे सत्यपि सालक्षण्यप्रसङ्गोऽस्तीति तन्निवृत्त्यर्थम् आह—अन्यः इति। अन्यः विलक्षणः। स च अव्यक्तः अनिन्द्रियगोचरः। 'परस्तस्मात्' इत्युक्तम्; कस्मात् पुनः परः? पूर्वोक्तात् भूतग्रामबीजभूतात् अविद्यालक्षणात् अव्यक्तात्। अन्यः विलक्षणः भावः

உள்ளதும்); இது வேறானதன்று. (அது - ப்ரஹ்மாவுக்குப்) பகல் வரும்பொழுது அவசமாகவே வெளிப்பட்டு, பகலினுடைய முடிவிலே மீண்டும் அவசமாகவே மறைகின்றது. (௧௯)

யாவற்றினும் மேலான நிலையும், அதனை அடையும் வழியும்.

எந்த அழியாப்பொருளானது(கீழே)விவரித்துச்சொல்லப்பட்டதோ, அதனை அடைதற்கு வழியானது "ப்ரஹ்மமாகிய"(அ - ௧௩) என்பதுமுதலியவற்றால் குறிப்பிட்டுக்காட்டி உணர்த்தப்பட்டது. இனி, இப்பொழுது, அழியாப்பொருளையே இன்னதென்று குறிப்பிட்டுக்காட்டி உணர்த்தவேண்டும் என்னும் கருத்தோடு, "இந்த யோகமார்க்கத்தால் அடையவேண்டியது இ(ன்ன)து" என்று, (பகவான்) இதனை அருளிச் செய்கிறார் :

௨௰. **ஆனால், எக்காலத்துமுள்ள மற்றைய அவ்யக்தமான எந்தப் பொருளானது அந்த அவ்யக்தத்தினும் வேறானதோ, அது - ஸகலபூதங்களும் அழியும்பொழுது(ம், தான்)அழிவதில்லை.**

(ப்ரஹ்மமானது) வேறானது.—எதனைக்காட்டிலும்?—முற்கூறிய அதனைக் காட்டிலும். "ஆனால்" என்னும்சொல் - (இங்கு)சொல்லக்கருதிய அழியாப்பொருளானது அவ்யக்தத்தினும் வேறானது என்னும் விசேஷணத்தைப் பொருளாகவுடையது[காட்டுவது]. பொருள் - அக்ஷரமென்னும் பெயருடைய பரப்ரஹ்மம். (அது அவ்யக்தத்தைக்காட்டிலும்)வேறாயிருந்தாலும், ஒரேதன்மையுடைமை அமையலாம் [அதற்கு அவ்யக்தத்தோடு ஒப்புமை இருக்கலாம்] என்னும் சங்கை உண்டாகுமென்று, அதனை நீக்குதற்பொருட்டு "மற்றைய" என்று கூறுகிறார். மற்றைய - அல்லாத. அப்பொருள், அவ்யக்தமானது = இந்திரியங்கட்கு எட்டாதது. "அதனினும் வேறானது" என்று கூறப்பட்டதே.—எதனினும் வேறானது?—பூதவர்க்கத் அவித்தையாகிய அவ்யக்தத்தினும், (ப்ரஹ்மமானது என்பது கருத்து. எது என்றைக்குமுள்ளதோ,

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯𑌃 । 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌨𑌃 𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௦ ॥

௨௧. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌮 ॥

𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌮, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌪𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௧ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௨௨. 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌿 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌸 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥, 𑌪𑌰𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌸𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌯𑌾 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿

அது - ப்ரஹ்மாமுதலிய ஸகலபூதங்களும் அழியும்பொழுது(ம், தான்) அழிவதில்லை. (அவ்யக்தம் - வெளிப்படையாக இல்லாதது, புலப்படாதது. இச்சொல் - இங்கே, ப்ரஹ்மத்தின்மேலும், மாயையாகிய பிரகிருதியினின்று தோன்றிய ஹிரண்யகர்ப்பதத்துவத்தின்மேலும் நிற்பதைத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்க.) (௨௦)

௨௧. "வெளிப்படையாகஇல்லாதது, அழியாதது" என்று (எது) கூறப்பட்டதோ, அதனை உயர்ந்த கதியாக(ச் சுருதிகள்) கூறுகின்றன. எதனை அடைந்த பின்பு, திரும்பிவருவதில்லையோ, அது என்னுடைய மேலான இடம்.

யாதொரு இந்த(ப்ரஹ்மமானது) வெளிப்படையாகஇல்லாதது எனவும், அழியாதது எனவும் கூறப்பட்டதோ, அந்த அக்ஷரமென்னும் பெயருடைய அவ்யக்தமான பொருளையே உயர்ந்த கதியாக[அடையவேண்டிய புருஷார்த்தமாக](ச் சுருதிகள்) கூறுகின்றன. எப்பொருளை அடைந்தபின் ஸம்ஸாரத்திற்குத் திரும்பிவருவதில்லையோ, அது என்னுடைய மேலான இடம்: விஷ்ணுவினுடைய பரமபதம் என்பது பொருள். (௨௧)

அதனை அடைதற்கு வழி கூறப்படுகின்றது :

௨௨. பார்த்த! எவனுக்குள்ளே பொருள்கள்(எல்லாம்) இருக்கின்றனவோ, எவனால் இதெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அந்தப் பரமபுருஷன் வேறொன்றில்லாத [வேறுவிஷயத்திற் செல்லாத] பக்தியினால் அடையத்தக்கவன்தான்.

சரீரத்தில் தங்கியிருப்பதனாலாவது, (எங்கும்) நிறைந்துள்ளமையினாலாவது புருஷன் (என்று அவனுக்குப் பெயர்). பார்த்த! அவன் யாவற்றினும் மேம்பட்டவன்; ஏனெனில், புருஷனைக்காட்டிலும் மேலானது ஒன்றுமில்லை. அவன் ஆத்மாவைப் பற்றிய ஞானமாகிய பக்தியினால் அடையத்தக்கவன்தான். காரியமான [படைக்கப்

ஸஹிதாநி கார்யாணி [illegible]
[illegible]

[illegible]

உக. [illegible]

[illegible]

காலே [illegible]
'யோகிந:' [illegible]
யோமேந யோகிநாம்' [illegible]
[illegible] யோகிந: [illegible]

பட்ட] பொருள்கள் எல்லாம் [illegible]
கார்யமானது காரணத்தில் [illegible]
புருஷனால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. [illegible]
வெளிச்சமுள்ள வழியாகிய தேவயானமார்க்கமும் [illegible]

ப்ரணவத்தின் [illegible]
ஹ்மமாகக்கொண்டவர் [illegible]
பவராய்ப் பிறகிருதத்தின் [illegible]
க்குவழியானது, தேவயானமார்க்கம் [illegible]
லக்கருதிய விஷயத்தைத் [illegible]
(அ - உக) என்பது [illegible]
மார்க்கத்தை [illegible]

உக. பரதரிஷபனே! [illegible]
போன யோகிகள் திரும்பிவாராமையையும், திரும்பிவருதலையும் [illegible]
அந்தக் காலத்தைக் கூறுவேன்.

"எந்தக் காலத்தில் போன" [illegible]
விலக்கப்பட்டிருக்கும் "போன" [illegible] திரும்பிவாராமையை
மறுபடியும் பிறவாமையை. திரும்பிவருதலை [illegible]
பிறப்பதை]. "யோகிகள்" என்பது [illegible]
உணர்த்துகின்றது. [illegible]
சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளது [illegible]
கள்). எக்காலத்திலே இறந்த யோகிகள் திரும்பிவாராமையைப் [illegible]
மேலும், எக்காலத்திலே இறந்தவர்கள் திரும்பிவருதலைப் பெறுகிறார்களோ அக்காலத்
தைக்கூறுவேன். (தேவயானமார்க்கத்திற் சென்று திரும்பிவாராதவர்கள் [illegible]
தையுடையவர்கள் என்றும், பித்ருயானமார்க்கத்திற் சென்று திரும்பிவருகிறவர்கள்
கர்மிகள் என்றும் வேறுபாடு காண்க.)

(உக)

தம் காலமாஹ—

உ௪. அக்நிர்ஜ்யோதிரஹ: ஶுக்ல: ஷண்மாஸா உத்தராயணம் |
தத்ர ப்ரயாதா கச்சந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ ஜநா: ||

அக்நி: காலாபிமாநிநீ தேவதா | ததா—ஜ்யோதி: அபி தேவதைவ காலாபிமாநிநீ | அத² வா—அக்நிஜ்யோதிஷீ யதாஶ்ருதே ஏவ தேவதே | பூயஸா து நிர்தேஶோ 'யத்ர காலே' 'தம் காலம்' இதி, ஆம்ரவணவத் | ததா அஹ: தேவதா அஹரபிமாநிநீ ; ஶுக்ல: ஶுக்லபக்ஷதேவதா ; ஷண்மாஸா உத்தராயணம், தத்ராபி தேவதைவ மார்கபூதா இதி ஸ்தித: அந்யத்ர அயம் ந்யாய: | தத்ர தஸ்மிந் மார்கே ப்ரயாதா: ம்ருதா: கச்சந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ ப்ரஹ்மோபாஸநபரா ஜநா: | 'க்ரமேண' இதி வாக்யஶேஷ: ; ந ஹி ஸத்யோமுக்திபாஜாம் ஸம்யக்தர்ஶநநிஷ்டாநாம் கதி: ஆகதிர்வா க்வசித் அஸ்தி || உ௪ ||

உரு. தூமோ ராத்ரிஸ்ததா க்ருஷ்ண: ஷண்மாஸா தக்ஷிணாயநம் |
தத்ர சாந்த்ரமஸம் ஜ்யோதிர் யோகீ ப்ராப்ய நிவர்ததே ||

தூமோ ராத்ரி: தூமாபிமாநிநீ ராத்ர்யபிமாநிநீ ச தேவதா | ததா

அக்காலத்தைக் கூறுகிறார் :

உ௪. நெருப்பு, ஒளி, பகல், சுக்லபக்ஷம், உத்தராயண ஆறுமாதங்கள்,—(ஆகிய) அவ்விடம் சென்ற ப்ரஹ்மவித்துக்களான ஜனங்கள் ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறார்கள்.

நெருப்பென்பது—காலத்தை அபிமானிக்கும் தெய்வம். அவ்வாறே, ஒளியென்பதும் - காலத்தை அபிமானிக்கும் தேவதைதான்.—அல்லது, நெருப்பும் ஒளியும் அதேபெயரையுடைய [அக்நி என்னும், ஜ்யோதிஸ் என்னும்] தேவதைகள் (எனினும் அமையும்). ஆனால், "எக்காலத்திலே," "அக்காலத்தை" என (காலமென்னும் சொல்லினால் வழியைக்)குறிப்பிட்டு உணர்த்துதல்-பெரும்பான்மையால் [காலத்தை அபிமானிக்கும் தேவதைகள் அதிகமாயுள்ளதனால்] என்க ; (ஒருகாட்டிலே மாமரங்கள் அதிகமாயுள்ளதனால் அதனை) மாமரக்காடு என்பதுபோல.—அவ்வண்ணமே, பகலென்பது-பகலை அபிமானிக்கும் தேவதை. சுக்லபக்ஷமென்பது-சுக்லபக்ஷதேவதை. உத்தராயண ஆறுமாதங்களென்பது - அ[இ]ங்கும், (அவற்றை அபிமானித்து) வழியாகவுமிருக்கும் தேவதைதான். என இந்நியாயமானது [இவ்வாறு உரையிடுவது] வேறோரிடத்தில் (அ௪ - ௩ - ௪) நிலைபெற்றிருக்கின்றது [நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது]. ஸகுண ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிப்பதிலே நன்றாக அமைந்து இறந்த ஜனங்கள் (காலக்கிரமத்தால்) அந்தவழியிலே [தேவயானமார்க்கத்தால்] ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறார்கள். "காலக்கிரமத்தால்" என்பது வாக்கியத்தில் தொக்கிநிற்கின்றது; ஏனெனில், மெய்யுணர்வில் நிலையாகநிற்பவராய் உடனேமுக்தியைப் பெறுபவர்களுக்குப் போதலாவது, வருதலாவது ஓரிடத்துமில்லை [அவர்கட்குப் போகுமிடமும், வருமிடமும் இல்லை]. (உ௪)

உரு. புகை, இரவு, அவ்வாறே கிருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணாயந ஆறுமாதங்கள்,—(ஆகிய) அவற்றால் சந்திரனுடைய ஒளியை அடைந்து யோகியானவன் திரும்பிவருகிறான்.

புகையென்பது - புகையை அபிமானிக்கும் தேவதை. இரவென்பது - இரவை அபிமானிக்கும் தேவதை. அவ்வண்ணமே, கிருஷ்ணபக்ஷமென்பது - கிருஷ்ணபக்ஷதே

[illegible]

உசா. [illegible]

[illegible]

உ௬. [illegible]

[illegible]

வ௬. [illegible]
வியவற்றைச் செய்யும் [illegible]
டத்துள்ள [illegible]
தலால் மீண்டும் இங்கே [illegible]

உ௪. [illegible]
[illegible] அடைகிறான் ; [illegible]
([illegible]
யாணமார்க்கம்) [illegible]
னது ; [illegible]
கது : [illegible]
இருட்டானது ; [illegible]
[illegible]
என்பதற்கு - [illegible]
ள்ளவேண்டும் ; [illegible]
[illegible]
னின். அவற்றுள், [illegible]
முக்தியை] அடைகிறான் ; [illegible]

உ௭. பார்த்த ! இவ்வழிகளை [illegible]
ஆதலால், அர்ஜுன ! [illegible]
" [illegible]
என்று [illegible]
[illegible]
செய்யவேண்டியதாகக்கூறப்பட்ட [illegible]
பட்டவகை [illegible]
(உ௮)

𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍—

௨௮. 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑌃𑌸𑍁 𑌚𑍈𑌵
𑌦𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍂𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌧𑍀𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑌃𑌸𑍁 𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁, 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣, 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌫𑌲𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍, 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌯𑍋𑌗𑍀, 𑌪𑌰𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌦𑍌 𑌭𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

யோகத்தின் சிறப்பு.

அந்தயோகத்தின் மஹிமையைக் கேள் :

௨௮. *யோகியானவன் இதனை அறிந்து,—வேதங்களிலும், யஜ்ஞங்களிலும், தவங்களிலும், தானங்களிலும் எது புண்ணியத்தின் பயனுகக் கூறப்பட்டுள்ளதோ அதனையெல்லாம் கடந்துவிடுகிறுன் ; அன்றியும், ஆதியிலுள்ள மேலான இடத்தைச் சேர்கிறுன்.*

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக உபநிஷத்துக்களாக ப்ரஹ்மவித்யையாக யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே அப்யாஸயோகம் என்னும் எட்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஏழு வினுக்களை நிர்ணயித்தல் மூலமாக உபதேசிக்கப்பட்ட விஷயத்தைத் தெளிவாகத் தெரிந்து, அநுஷ்டித்து(வரும்) யோகியானவன்,—வேதங்களை நேராக ஓதியவிடத்தும், யஜ்ஞங்களை ஸாங்கோபாங்கமாக அநுஷ்டித்தவிடத்தும், தவங்களை நன்ருகப் புரிந்தவிடத்தும், தானங்களைச் செவ்வையாகக் கொடுத்தவிடத்தும் எதனை இவற்றினு லுண்டாகும் புண்ணியப்பயனுகச் சாஸ்திரம் கூறியுள்ளதோ, அந்த பயன்ஸமூகத்தையெல்லாம் கடந்து நிற்கிறுன் ; மற்றும், ஈச்வரனுடைய உயநிலையைப் பெறுகிறுன். ஆதியிலுள்ள - (முதல்)காரணமான : ப்ரஹ்ம என்றபடி.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் எட்டாவது அத்தியாயம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஒன்பதாம் அத்தியாயம் [illegible]

[illegible]

(ஸாஷாத்கார [illegible]
கட்டும் கர்ம முதலியவற்றின் [illegible]
(வழிகளையடைத்தல் முதலிய [illegible]
தியாயத்தில் கூறப்பட்ட [illegible]
கிரமத்தால் [illegible]
வதியாகிய திருமேனியை [illegible]
"முக்தியைப் பெறுவதற்கு [illegible]
வகையிற் என்று" என்ற [illegible]
பகவான் கூறலாயினார் :

[illegible]

க. [illegible]
அநுபவஅறிவோடு கூடியதுமான அறிவு [illegible] இதனை [illegible]
உனக்கு யான் இனிக் கூறுவேன்.

இதனை - முக்தி [illegible]
களில்) கூறப்பட்டவையான [illegible]
"இதனை" என்று கூறுகிறார். "இனி" [illegible]
ஞானத்திற்கு) [illegible]
திபெறுதற்கு [illegible]
வாஸுதேவன் என்று" [illegible] "
உ), "இரண்டாவதென்பதில்லாததொன்றுதான்" [illegible]
சுருதிஸ்மிருதிகளால் (உணர்க). [illegible]

श्रुतिभ्यः ; नान्यः, 'अथ येऽन्यथातो विदुः अन्यराजानस्ते क्षय्य-लोका भवन्ति' इत्यादिश्रुतिभ्यः । ते तुभ्यं गुह्यतमं गोप्यतमं प्रवक्ष्यामि कथयिष्यामि अनसूयवे असूयारहिताय । किं तत्? ज्ञानम् — किंविशिष्टम्? — विज्ञानसहितम् उपासनात्मकम्, यत् ज्ञानं ज्ञात्वा प्राप्य मोक्ष्यसे अशुभात् संसारबन्धनात् ॥ १ ॥

तच्च —

२. राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ।
प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् ॥

राजविद्या विद्यानां राजा, दीप्त्यतिशययुक्तत्वात्; दीप्यते हि अयम् अतिशयेन ब्रह्मविद्या सर्वविद्यानाम् । राजगुह्यं गुह्यानां राजा । पवित्रं पावनम् इदम् उत्तमं, सर्वेषां पावनानां शुद्धि-कारणम् इदं ब्रह्मविज्ञानम् उत्कृष्टतमम् । अनेकजन्मसहस्रसञ्चितपूर्वपूर्वार्जितसमूलं कर्म क्षणमात्रात् प्रक्षालयति इत्यर्थः । किं तस्य पावनत्वं वक्तव्यम् । किञ्च — प्रत्यक्षावगमं प्रत्यक्षेण साक्षात्कारेण अवगमो यस्य तत् प्रत्यक्षावगमम् । अनेकसाधनवतोऽपि यद्विरुद्धकं

யும்,) "இனி, எந்த மற்றைய அரசர்கள் அ(த்வைதத்)தைக்காட்டிலும் வேறுவிதமாக அறிகிறார்களோ, அவர்கள், அழியும் லோகங்களையுடையவராக ஆகிறார்கள்" (சா - எ - உ௫ - உ) என்பதுமுதலான சுருதிகளால் (அறிக). அஸூயையில்லாத உனக்கு அதிரஹஸ்யமானதைக்கூறுவேன். (அஸூயை இன்னதென்பதை 109-ஆம் பக்கத்தில் காண்க.)—அது யாது ?—ஞானமென்பது.—எப்படிப்பட்டது ?—அநுபவத்தைக்கூடியது. நீ அந்த ஞானத்தை அடைந்து ஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் விடப்படுவாய். (க)

அன்றியும், அது

உ. வித்யைகளுக்கு வேந்தன், ரஹஸ்யங்களுக்கு அரசன்; இது மேன்மையாகப் பரிசுத்தப்படுத்துவது, பிரத்தியக்ஷமா யுணர்தலையுடையது [பிரத்தியக்ஷமாய் அறியத் தக்கது], தருமத்தின் நீங்காதது, செய்தற்கு மிக்க எளிதானது; அழிவற்றது.

(அது) வித்யைகளுக்கு ராஜா [சிறந்தது]; ஒளி மிகுதியையுடையதாதலின். வித்யைகளெல்லாவற்றினும் இந்த ப்ரஹ்மவித்யையானது சிறப்பாக ஒளிர்கின்றதன்றோ [மற்றை வித்யையையுடைவரைக்காட்டிலும் ப்ரஹ்மவித்யையையுடையவரிடத்து மிக்க வணக்கமான மதிப்பு இருக்கின்றது— ஆ.]. அவ்வாறே, (அது) ரஹஸ்யங்கட்கு ராஜா [சிறந்தது. அது பலகோடி பிறவிகளிற் செய்த நல்வினைகளால் ஸாதிக்கத்தக்கதாதலின், அனேகருக்குத் தெரியாது அதிரஹஸ்யமாயிருப்பதென்க]. இந்தப்ரஹ்மாநுபவஞானம் சுத்திகரமான பொருள்களெல்லாவற்றிலும் மேலான சுத்திகர- தருமம் அதருமம் முதலிய கர்மமானது பலஜந்மஆயிரங்களிலே சேர்க்கப்பெற்ற- னும், (ப்ரஹ்மவித்யை) அதனை வேரொடு கணப்பொழுதுமாத்திரத்தி- கின்றது; எனவே, அதனுடைய பரிசுத்தப்படுத்துந்தன்மையைக்கூறவும் மேலும், இன்பம்முதலியவற்றின் உணர்ச்சிபோல, (அது) பிரத்திய- தக்கது. பல நலங்களையுடைதற்கும் தருமத்தோடு மாறுப்பட்ட

[illegible]

௩. [illegible]

[illegible]

காணப்படுகின்றன [illegible]
வதில்லை; [illegible]
இவ்வாறிருக்கையில், [illegible]
கூறுகிறார் " [illegible]
கொள்ளத்தக்கது " (என்று). [illegible]
செய்யப்படும் [illegible]
கட்குப்) பயன் [illegible]
கத்தக்கதாகவும், பயன் [illegible]
போகின்றன " [illegible]
குப்போல, [illegible]
ஆத்மஜ்ஞானத்தை [illegible]

[illegible]

௩. [illegible] தர்களோ, (அவர்கள்) [illegible] கிலேத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆத்மஜ்ஞானமென்னும் [illegible] யிலும்], அதனுடைய பயனி[illegible] ராய், அஸாரமாகு கொள்கையை, (அதாவது) " [illegible] " என்னும் [illegible] யைக்கொண்டவராய்ப் [illegible] யாத உறுதியாக நிற்கிறார்கள்.—[illegible] லே. அதன் வழி....

[illegible] கதையும், விலங்குப்புகளை (பிறவிகளையும்) அடைந்[illegible] நக்கிறார்கள் என்பதுபொருள். " [illegible]

वर्त्मनि — क्व? — मृत्युसंसारवर्त्मनि मृत्युयुक्तः संसारः मृत्युसंसारः, तस्य वर्त्म नरकतिर्यगादिप्राप्तिमार्गः, तस्मिन्नेव वर्तन्ते इत्यर्थः ॥ ३ ॥

स्तुत्वा अर्जुनम् अभिमुखीकृत्य आह —

४. मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ।
मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थितः ॥

मया मम यः परो भावः तेन ततं व्याप्तं सर्वम् इदं जगत् अव्यक्तमूर्तिना न व्यक्ता मूर्तिः स्वरूपं यस्य मम सः अहम् अव्यक्तमूर्तिः तेन मया अव्यक्तमूर्तिना, करणागोचरस्वरूपेण इत्यर्थः। तस्मिन् मयि अव्यक्तमूर्तौ स्थितानि सर्वभूतानि ब्रह्मादीनि स्तम्बपर्यन्तानि । न हि निरात्मकं किंचित् भूतं व्यवहाराय अवकल्पते । अतः मत्स्थानि मया आत्मना आत्मवत्त्वेन स्थितानि, अतः मयि स्थितानि इति उच्यन्ते । तेषां भूतानाम् अहमेव आत्मा इत्यतः तेषु स्थितः इति मूढबुद्धीनाम् अवभासते, अतः ब्रवीमि — न च अहं तेषु भूतेष्व

அடையாது" (என்பதற்கு) - "என்னை அடையும்விஷயத்திலே சங்கை இல்லையே இல்லை. [பகவானை அடையவேண்டும் என்னும் எண்ணமே அவர்கட்கு இல்லாமையின், பகவானை அடையமாட்டார்களென்பது நிச்சயம்] ஆதலால், என்னை அடைதற்கான வழிக்கு ஒருவகையான ஸாதநமாகிய கேவல பக்தியையுங்கூட அடையாமல்" எனப் பொருள் (கொள்க). (௩)

பொருள்களெல்லாம் பகவானிடத்துத் தங்குகின்றன.

(ஞானத்தைப்) புகழ்வதனால் அர்ஜுனனை எதிர்முகமாக்கி [அதனைக் கேட்பதிலே அவனுக்கு மனவூக்கத்தைப் பிறப்பித்து), (பகவான்) கூறுகிறார்:

௪. உருவம் வெளிப்படையாக இல்லாத என்னால் இந்த ஜகத்தெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுளது. எல்லாப்பொருள்களும் என்னிடத்து நிலைகொள்ளுகின்றன; மற்றும், யான் அவற்றினிடத்து நிலைகொள்ளுகிறேன் இல்லை.

எனது மேலான நிலை எதுவோ அதனால், இந்திரியங்கட்குப் புலப்படாத உருவமுள்ள என்னால் [ஸச்சிதாநந்த ப்ரஹ்மவடிவத்தினால்] இந்த ஜகத்தெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுளது. ப்ரஹ்மா முதலாகப் புல்வரையிலுமுள்ள எல்லாப்பொருள்களும், (அவ்வடிவம்) வெளிப்படையாகஇல்லாத அந்த என்னிடத்து நிலைபெறுகின்றன: ஆத்மாஇல்லாத எப்பொருளையும் வியவகரிக்கமுடியாதன்றோ. ஆதலால், (அவை) என்னிடத்து நிலைபெறுகின்றன: ஆத்மாவாகிய என்னால் ஆத்மாவையுடையனவாக நிலைப்படுகின்றன [எல்லாவற்றினுள்ளும் உள்ளேயுள்ள உண்மையாகிய ஆத்மாவான என்னால் அந்தந்தப் பொருள்கள் அந்தந்தப் பொருள்களாகத் தோற்றுகின்றன]. ஆகவே, பூதங்கள் என்னிடத்து நிலைபெறுகின்றவையாகக் கூறப்படுகின்றன. அப்பொருள்கட்கு நானேதான் ஆத்மா; எனவே, புத்திமயங்கியவர்கட்கு "(நான்) அவற்றுள் நிலைபெறுகின்றேன்" எனத்தோன்றுகின்றது. ஆதலால் கூறுகிறேன்: உருவமுடையபொருளுக்கு (வேறொன்றோடு சேர்க்கையிருப்பது) போல, (எனக்கு எத

[illegible]

(ரு. [illegible]

[illegible]

[illegible]

னோடும்) சேர்க்கையின்மையால், [illegible]
னில்லை. நிச்சயமாக நான் [illegible]
கலத்தலில்லாத பொருள் [illegible]
கொள்ளமாட்டா தன்றோ.

ஆகவே, நான் [illegible]

ரு. பொருள்கள் என்னிடத்து [illegible]
தாகிய எனது யோகத்தைப் பார். என்னுடைய ஆத்மா [illegible]
பொருள்களை உண்டாக்குவது; ஆனால், பொருள்களில் [illegible]

ப்ரஹ்மாதிகளான பொருள்கள் என்னிடத்து [illegible]
டைய திவ்யமான யோகத்தை [illegible]
படியான தன்மையைப் பார். [illegible]
னோடும்) கலத்தலில்லாமையினால் [illegible]
தலில்லாத (ஆத்ம [illegible]

இன்னும், இந்த [illegible]
னது ஒருபொருளோடும்) கலத்தலில்லாததாயினும், [illegible]
ஆனால், பொருள்களிடத்து இல்லாமலுமில்லை; [illegible]
பொருந்தாதென்று [illegible] யோகத்தினால் [illegible]
மற்று, "இது என்னுடைய ஆத்மா" [illegible]
உண்மையான ஆத்மாவினின்றும்) [illegible]
[illegible] (இவ்வாறு) [illegible]
ஆத்மா" [illegible]
[illegible]
[illegible]
(௭)

[illegible]

[illegible]

௬. எங்கும் செல்லுகின்ற பெரிய காற்றானது எப்பொழுதும் ஆகாசத்தில் தங்கியிருக்கின்றதோ, அதுபோல எல்லாப்பொருள்களும் என்னிடத்தில் தங்கியிருக்கின்றன என்று அறிந்துகொள்.

[illegible] எல்லாப்பொருள்களுக்கும் முதலும், முடிவுமாயுள்ளவர்.

இவ்வாறு, [illegible] ஆகாசத்திலேபோல, பொருள்களனைத்தும், (பிரளய) [illegible] காலத்தில் என்னிடத்துத் தங்கியுள்ளன. அந்த [illegible]

௭. பொருள்களெல்லாம், கௌந்தேய! கல்பத்தின் முடிவிலே எனது பிரகிருதியை அடைகின்றன. (அவற்றை) கல்பத்தின் தொடக்கத்தில் அவற்றை நான் மறுபடியும் படைக்கின்றேன்.

பிரகிருதியை [illegible] கல்பத்தின் [illegible] வில் [illegible] காலத்தில் [எல்லாம் [illegible] தில் [illegible] காலத்தில் [எல்லாம் வெளிப்படு [illegible] டாக்குகிறேன் [வேறுவேறாக வெளிப்படுத்துகி [illegible]

இவ்வாறு, அவித்தையாலே

௮. பிரகிருதியைச் சார்ந்துகொண்டு [illegible]

அவசமாயுள்ள இப்பொருள்வர்க்கத்தையெல்லாம் [illegible]

[illegible]

தந்தாய! இனி [illegible] அக்கர்மங்களின்மேல் பற்றில்லாத [illegible]

[illegible]

அக்கர்மங்கள் [illegible] தொடரா என்பதற்குக் காரணம் [illegible] படாத] ஒருவன் [illegible] நிர்விகாரியாதலின்; [illegible] அக்கர்மங்களிலே "யான் செய்கிறேன்" [illegible] (இருக்கின்றேன்). ஆகவே, கர்த்தா [நான் செய்பவன்] [illegible] பலனிலே [illegible]

[illegible] (கர்மங்கள்) தொடரா [illegible]

[illegible]

௧0. மயாத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதி: ஸூயதே ஸசராசரம் ।
ஹேதுநாநேந கௌந்தேய ஜகத்விபரிவர்த்ததே ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௧0. பிரக்ருதியானது கண்காணியான என்னால் அசைவனவற்றையும் அசையாதனவற்றையும் பிறப்பிக்கின்றது. கௌந்தேய! இக்காரணத்தால் உலகம் மாறிமாறி வருகின்றது.

[illegible] பார்வையாற்றில் வழுவாதவர், அன்னியரான ஆதாரவாளர், கண்காணியாயுள்ள [மேல் பார்வையுடைய] என்னால் இதனை அத்யக்ஷத்தால் உணர்த்துகின்றது. அவ்வாறே, "(உண்மைப்பொருள்) ஒன்று : (ஒளிர்வது) பிரகாசிப்பது : எல்லாப் பொருள்களிலும் மறைந்துள்ளது : எங்கும் வியாபித்திருப்பது : எல்லாப்பொருள்களிடத்தும் உள்ளேயுள்ள ஆத்மா : கர்மங்களுக்குக் கண்காணி : பொருள்களனைத்திற்கும் வாழுமிடம் : (எல்லாவற்றையும்) சாக்ஷி : அறிவாயுள்ளது : தனியானது : நிர்க்குணமுமானது" (ச்வே. ௬ - ௧௧) என்று மந்திரவர்ணம் (கூறுகின்றது).

வெளிப்பாட்டையும் வெளிப்படாததையும் [அவ்யக்தம், வ்யக்தமான] பிரபஞ்சமானது, "(நான்) ஸாக்ஷிமாத்திரமாக கண்காணியாயிருக்கின்றேன்" என்ற இக்காரணத்தால் (படைத்தல், காத்தல் முதலிய) எல்லா நிலைமைகளிலும் ஜங்கமஸ்தாவரத்தோடு மாறிமாறி வருகின்றது. "நான் இதனை அநுபவிப்பேன்," "இதனைக் காண்கிறேன்," "இதனைக் கேட்கிறேன்" "இன்பத்தை அநுபவிக்கிறேன்," "துன்பத்தை அநுபவிக்கிறேன்," "அதற்காக இதனைச் செய்யப்போகிறேன்," "இதனைத் தெரிந்துகொள்வேன்" என்பன முதலான முயற்சியெல்லாம், பார்வை

[illegible]

க்கு [அறிவிற்கு] விஷயமாக ஆவதனாலன்றோ ஜகத்திற்கு உண்டாகின்றன [அறிவின் பார்வையினால் வியாபிக்கப்படாவிட்டால், ஜடத்திற்கு அசையவும் முடியாது]; (அம்முயற்சி) அறிவிலே நிற்பது, அறிவிலேயே முடிவது. "எது இ(ந்தஜகத்)திற்கு ஸாக்ஷியாய் மேலான (ஹிருதய)ஆகாசத்திலுள்ளதோ" (தை - ப்ரா - உ - அ - கூ) என்பது முதலான மந்திரங்களும் இக்கருத்தைக் காட்டுகின்றன. ஆகவே, (பகவானைக்காட்டிலும்) வேறு சேதநப்பொருள் இல்லாமையின் (போகங்களை) அநுபவிப்பவன் வேறொருவன் இல்லையாதலால், "ஒன்றாய் ஒளியாய் ஸகலத்திற்கும் கண்காணியான அறிவுமாத்திரமாய் எத்தகைய போகங்களோடும் உண்மையாகவே ஒட்டுதலில்லாத (ஆத்மாவாகிய ஈச்வரனுடைய) இச்சிருஷ்டிக்குக் காரணமென்ன?" என்ற விஷயத்திலே வினாவும் விடையும் பொருந்தா. [சிருஷ்டியின் பயனென்ன?" என்று வினவுதலும், அல்லது அதற்கு விடைகூறுதலும் நேரல்ல. சிருஷ்டியானது பரம்பொருளினுடைய போகாநுபவத்திற்காக என்று சொல்ல முடியாது; ஏனெனில், உண்மையாக அது ஒன்றையும் அநுபவிப்பதில்லை. அது கேவல அறிவுமாத்திரமாய் ஸாக்ஷியாயுள்ளது. இனி, போகங்களை அநுபவிப்பவன் வேறொருவனும் இல்லை; ஏனெனில், அறிவான பொருள் வேறொன்று இல்லை. ஈச்வரன் ஒருவன்தான் அறிவான பொருள். அன்றியும், அறிவல்லாத பொருள் ஒன்றை அநுபவிக்கமுடியாது. மற்றும், சிருஷ்டியானது சிருஷ்டிப்பவனுடைய மோக்ஷத்திற்காக என்பது மில்லை; ஏனெனில், அது மோக்ஷத்திற்கு மாறானதாம். வினாவும் விடையும் நிகழ்வதற்கு இவ்வாறாக இடமே இல்லை; ஏனெனில், சிருஷ்டியானது பரம்பொருளினுடைய மாயையினால் ஆவதென்க.—ஆ.] (இதனை,) "எவன் (அதனை) நேரே அறியமுடியும்?— 'எதிலிருந்து பிறந்தது? ஏன் இந்தப் பலவகைச் சிருஷ்டி?'— (இவற்றை)எவன் இங்கே சொல்லக்கூடும்? [எனவே, பரம்பொருளை அறிதல் அரிதென்க]" (தை - ப்ரா - உ - அ - கூ) என்பது முதலிய மந்திரவர்ணங்களால் (அறிக). "அறிவு அஜ்ஞானத்தால் மூடுண்டுகிடக்கின்றது. அதனால் பிராணிகள் மயங்குகின்றன" (ரு - கரு) என்று பகவானும் உணர்த்தியுள்ளார். (இதனால் - சிருஷ்டி அஜ்ஞானத்திலாலாவதென்பதைக் கண்டுகொள்க.)

(கூ0)

பகவானைப் பழிப்பவரின் வாழ்க்கை.

யான் இவ்வாறாக, இயல்பாகவே நித்யனாய் சுத்தனாய் புத்தனாய் முக்தனாய், முற்றும் உணர்ந்தவனாய், பிராணிகளெல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாயிருந்தாலும்,

௧௧. 𑌅𑌵𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌭𑍂𑌤𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌵𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌃 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂, 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍, 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑌮𑌮𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌭𑍂𑌤𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌾𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌆𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌾𑌕𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥

𑌕𑌥𑌮𑍍 ?—

௧௨. 𑌮𑍋𑌘𑌾𑌶𑌾 𑌮𑍋𑌘𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌮𑍋𑌘𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌮𑍋𑌘𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌆𑌶𑌾𑌃 𑌆𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌘𑌾𑌶𑌾𑌃, 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍋𑌘𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍, 𑌮𑍋𑌘𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌘𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍋𑌘𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌘𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

---

௧௧. எனது மேலான நிலையை, பொருள்கட்கு(எல்லாம்) பெரிய கடவுளாக [‘நான் ஸகலப்பொருள்கட்கும் பரமேச்வரன்’ என்ற என் இயல்பை] அறியாத மூடர்கள் மனிதசரீரத்தைக்கொண்ட என்னை அவமதிக்கிறார்கள்.

பகுத்தறிவில்லா மூடர்கள் எனது மேலான நிலையை, (அதாவது) “நான் பரமாத்மஉண்மை : ஆகாசம்போல இருப்பவன் : ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் உள்ளேயுள்ளவன் : ஸகலப்பொருள்கட்கும் தம்தம் ஆத்மாவாகிய பரமேச்வரன்” என்பதை அறியாது, (அவர்களிடையே) மநுஷ்யசரீரத்தோடு வியவஹரிக்கின்ற என்னை ஏளனம் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த என்னை அடிக்கடி அலட்சியம்பண்ணுவதனால் அப்பேதையர்கள் கெட்டழிந்துபோகிறார்கள். (௧௧)

(அவர்களுடைய நிலைமை மிகப்பரிதாபப்படத்தக்கதென்பது) எப்படி?—

௧௨. வீணான ஆசையையுடையவர் : வீணான செய்கையையுடையவர் : வீணான அறிவையுடையவர் : விவேகமில்லாதவர் : மயக்குவதான ராக்ஷஸஅஸுர ஸ்வபாவத்தைமாத்திரம் கொண்டவர்.

(அவர்கள்) வீண் ஆசைகளையுடை
களுடைய எந்த ஆசையும் பயனு
எந்தக்கர்மங்கள் அவர்களால் அ
கவே ஆகின்றன ; அவர்கள் ப
அலட்சியம் செய்வதால். அவ்வ
கவே ஆகும். அவர்கள், பகுத்தறி

𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌕𑌰𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 “𑌛𑌿𑌨𑍍𑌧𑌿, 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌧𑌿, 𑌪𑌿𑌬, 𑌖𑌾𑌦, 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌹𑌰” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌵𑌦𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௨ ॥

𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃—

௧௩. 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌮𑌦𑌮𑌦𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌆𑌦𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

𑌕𑌥𑌮𑍍?—

௧௪. 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥

அன்றியும், அவர்கள், மயக்கத்தை [பொய்யுணர்வை]ச் செய்வதாய், தேகமே ஆத்மாவென்று கூறுவதான ராக்ஷஸஸ்வபாவத்தையும் அஸுரஸ்வபாவத்தையும் அடைந்தவர்களாக ஆகிறார்கள் : “வெட்டு, குத்து, குடி, விழுங்கு, பிறர்பொருளைப் பிடுங்கு” என இவ்வாறான ஒழுக்கமுடையராய், கொடிய செயல்களுள்ளவராய் இருக்கிறார்கள் என்பது பொருள் [இறந்தபின்பு, அவர்கள் ராக்ஷஸர்களாகவும் அஸுரர்களாகவும் பிறக்கிறார்கள். “வெட்டு, குத்து, குடி, விழுங்கு” என்றஇவைபோன்றது - ராக்ஷஸரது இயல்பு. “(தானத்தைக்) கொடாதே, ஹோமத்தைச் செய்யாதே, பிறர்பொருளைப் பிடுங்கு” என்ற இவைபோன்றது - அஸுரரது இயல்பு]. (௧௨)

பக்தர்கள் செல்லும் வழிகள்.

மற்று, எவர்கள் நம்பிக்கையுள்ளவராய் பகவத்பக்தி என்னும் மோக்ஷவழியிலே சென்றிருக்கிறார்களோ, (அந்த)

௧௩. **மஹாத்மாக்கள்தான் பார்த்த ! தேவர்களுடைய இயல்பைக் கொண்டவராய், வேறொன்றிலே மனமில்லாதவராய், என்னைப் பொருள்கட்குமுதலாகவும் அழிவற்றவனாகவும் அறிந்து தொழுகிறார்கள்.**

மஹாத்மாக்கள் - ஈன புத்தியில்லாதவர்கள் [யஜ்ஞம் முதலியவற்றால் சித்தம் பரிசு[illegible]ர்கள்—ஆ.]. **என்னை** - ஈச்வரனை. **தேவர்களுடைய இயல்பை** - (மன[illegible]) அடக்கமும், (இந்திரியங்களின்) அடக்கமும், தயையும், நம்பிக்கை[illegible] **பொருள்கட்கு** - ஆகாசம்முதலியவற்றிற்கும், (உயிருள்ள) பிராணி[illegible] (௧௩)

[illegible]வுபவராய், உறுதியான விரத[illegible]ராய் (அவர்கள்) என்னைத்

𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌶𑌮𑌦𑌮𑌦𑌯𑌾𑌽𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃, 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌶𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ கச ॥

𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

கரு. 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌚 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇। 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍—𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 "𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 । 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 "𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸 𑌏𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 । 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 "𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌦𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇, 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌅𑌤 𑌆𑌹—

(அவர்கள்) ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகிய பகவானுன என்னை எப்பொழுதும் பேசுகிருர்கள். இந்திரியவொடுக்கம், சாந்தம், அடக்கம், தயை, அஹிம்ஸைமுதலிய நல்லொழுக்கங்களால் முயலுகிருர்கள், அசைக்கப்படாத விரதத்தைக் கொண்டவராய், எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்பட்டவராய், ஹிருதயத்தில் தங்கியுள்ள ஆத்மாவான என்னை பக்தியொடு வணங்கித் தொழுகிருர்கள். (கச)

அவர்கள் எந்தெந்தவிதமாய்த் தொழுகிருர்கள் என்பது ?—கூறுவோம் :

கரு. ஞானமாகிய யஜ்ஞத்தினுலேயே வழிபடுகின்ற மற்றையோர்கள் பலவிதமாய் எங்கும்முகமுள்ள [எங்கும் ஆத்மவடிவமாயுள்ள] என்னையே ஒன்ருக வேருகத் தொழுகிருர்கள்.

பகவானைப்பற்றிய ஞானமே யஜ்ஞந்தான். மற்றையோர்கள் [ப்ரஹ்மநிஷ்டர்கள்] அந்தஞானமென்னும் யஜ்ஞத்தால்ஈச்வரனுகிய என்னையே பூஜிப்பவராய், வேறு (தேவதையை) உபாஸித்தலைத் தள்ளிவிட்டு(என்னையே) தொழுகிருர்கள். இனி அந்த ஞானம் (அனேகவிதமாயுள்ளது :—சிலர்) "ஒன்றுதான் பரப்ரஹ்மம்" என்னும் மெய்யறிவோடு தொழுகிருர்கள். சிலர் "விஷ்ணுவாகிய அந்த பகவானே ஸூர்யன் சந்திரன்முதலிய பேதத்தோடு ஸூர்யன்(
(ஞானத்தோடு)தொழுகிருர்கள். சிலர்,
வடிவத்தால்] ஸகலரூபியாகவும், ஸகல ஆத்மாவாகவும் உள்ள அவரை "பலவகையாயுள்ள அந்த பகவான்தான் எங்கும் முகமுள்ளவராயும் ஸகலரூபியாயும் இருக்கிருர்" என்னும் (ஞானத்தோடு) தொழுகிருர்கள். (கரு)

எல்லா உபாஸனையும் பகவானைச் சேர்கின்றன.

(அவர்கள்) பலவாருக உபாஸித்தால், உங்களையே உபாஸிக்கிருர்களென்பது எப்படி ?— (என்னும் சங்கை உண்டாகும்) ஆதலால், (பகவான் இதனை) அருளிச்செய்கிருர் :

கசு. 𑌅𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌹𑌮𑌹𑌮𑍌𑌷𑌧𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌹𑌮𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌹𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃, 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 । 𑌅𑌹𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌂, 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌔𑌷𑌧𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌔𑌷𑌧𑌶𑌬𑍍𑌦𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌅𑌥𑌵𑌾—'𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍, '𑌔𑌷𑌧𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌶𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌮𑍍 । 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌶𑍍𑌚 । 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌹𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌸𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌵𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 ॥ கசு ॥

கிஞ்ச—

கஎ. 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌋𑌕𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥

𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃, 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾, 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾, 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂, 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍, 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌋𑌕𑍍 𑌸𑌾𑌮 𑌯𑌜𑍁𑌃 𑌏𑌵 𑌚 ॥ கஎ ॥

கிஞ்ச—

கசு. நானே க்ரது: நானே யஜ்ஞம்: நானே ஸ்வதா: நானே ஔஷதம்: நானே மந்திரம்: நானே ஹவிஸ்: நானே அக்நி: நானே ஹவிஸை அர்ப்பித்தல்.

க்ரது என்பது - வேதத்தில் விதித்த கர்மங்களுள் ஓர்வகுப்பு. யஜ்ஞம் என்பது - ஸ்மிருதியில் விதித்த (வைச்வதேவம் முதலிய) யஜ்ஞம். ஸ்வதா என்பது - பிதிருக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அந்நம். ஔஷதம் - எல்லாப்பிராணிகளாலும் புசிக்கப்படுகின்றவையாய், ஓஷதியென்னும்சொல்லால் கூறப்பட்ட ஸாதாரணமான நெல் வாற்கோதுமை முதலியன.—அல்லது, ஸ்வதா என்பது - ஸாமான்யமான உணவு. ஔஷதம் என்பது - வியாதியைத் தணித்து ஆற்றுதற்கான மருந்து.—எதனால் பிதிருக்களுக்கும் தேவதைகளுக்கும் ஹவிஸானது கொடுக்கப்படுகின்றதோ, (அந்த)மந்திரம் நானே. ஹவிஸும் நானேதான். எதிலே ஹவிஸானது ஹோமஞ் செய்யப்படுகின்றதோ, அந்த அக்நி நானே. ஹவிஸை அர்ப்பித்தலென்னும்தொழிலும் நானே என்க.

மேலும், (கசு)

கஎ. இந்த ஜகத்திற்குத் தகப்பனும், தாயும், பகிர்ந்து கொடுப்பவனும், பாட்டனும், அறியவேண்டியபொருளும், பரிசுத்தமாக்கும் பொருளும், ஓங்காரமும், ருக்கும், ஸாமமும், யஜுஸும் நானேதான்.

பகிர்ந்து கொடுப்பவன் - [illegible]ளுக்குக் கர்மங்களின்பயனைப் பகுத்துக் (கஎ)

௧௮. 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌮𑍍 । 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 । 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌶𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌃 । 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑍀 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌜𑌗𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ; 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂, 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌅𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌤𑌿 ; 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍀𑌜𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௮ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௧௯. 𑌤𑌪𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌚 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌦𑌸𑌚𑍍𑌚𑌾𑌹𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥

𑌤𑌪𑌾𑌮𑌿 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌲𑍍𑌬𑌣𑍈𑌃 । 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 ; 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌸𑍈𑌃 ; 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌿 । 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂

---

௧௮. கதியும், வளர்ப்பவனும், பிரபுவும், ஸாக்ஷியும், வாழுமிடமும், புகலிடமும், ஸுஹ்ருத்தும், உத்பத்தியும், அழிவும், நிலையும், களஞ்சியமும்; அழிவிலா விதையும் (நானே).

கதி - கர்மங்களுடைய பயன். ....பிரபு - உரியவன், சொந்தக்காரன். **ஸாக்ஷி** - பிராணிகள் செய்தவற்றையும், செய்யாதவற்றையும் (பார்ப்பவன்). **வாழுமிடம்** - பிராணிகள் வஸிக்குமிடம். இடருற்றவர்களுக்குப் **புகலிடம்** - என்னை வந்தடைந்தவர்களுடைய இடரைத் தீர்ப்பவன். **ஸுஹ்ருத்து** - பதிலுபகாரத்தை வேண்டாதவனாய் உதவிபுரிவோன். **உத்பத்தி** - உலகம் உண்டாகுமிடம். **அழிவு** - அழியுமிடம். அவ்வண்ணமே, **நிலை** - நிலைகொள்ளுமிடம். **களஞ்சியம்** - பிராணிகளால் பிற்காலத்தில் அநுபவிக்கப்படும் (பொருள்களை) வைக்குமிடம். **விதை** - முளைக்குந்தன்மையுள்ள (பொருள்கள்) முளைத்தற்குக் காரணம். **அழிவிலா** - (அவ்விதையானது) ஸம்ஸாரமுள்ளவரையிலும் உள்ளதனால், அழிவில்லாத. விதையில்லாத ஒன்றும் முளையாதன்றோ. எப்பொழுதும் முளையைக் காண்பதனால், விதையின் தொடர்ச்சியானது அறுப்போகவில்லை என்று தெரிகின்றது. (ச

மற்றும்,

௧௯. யான் வெப்பத்தைக்கொடுக்
றேன், அன்றியும், நிறுத்துகின்றேன் : அர்ஜ
னும் நானே.

யான் ஸூர்யனாக ஆகி கடுமையான
றேன்; சிலகிரணங்களால் மழையை உண்ட
ணங்களால்(மழையை) எட்டுமாதம் நிறுத்

சைவ தேவாநாம், ம்ருத்யுஶ்ச மர்த்யாநாம் | ஸச்ச யஸ்ய யத் ஸம்பந்திதயா வித்ய-மாநம் தத், தத்விபரீதம் அஸச்ச ஸதஸதீ ஏவ ஸர்வம் அஹம் அர்ஜுந | ந புந: அத்யந்தமேவ அஸதேவாஹம், கார்யகாரணே வா ஸதஸதீ || ௧௯ ||

யே புந: பூர்வோக்தை: நிவ்ருத்திப்ரகாரை: ஏகத்வப்ருதக்த்வாதிவிஜ்ஞாநை: யஜ்ஞை: மாம் பூஜயந்த: உபாஸதே ஜ்ஞாநவித:, தே யதாவிஜ்ஞாநம் மாமேவ ப்ராப்நுவந்தி | யே புந: அஜ்ஞா: காமகாமா:—

௨௦. த்ரைவித்யா மாம் ஸோமபா: பூதபாபா
யஜ்ஞைரிஷ்ட்வா ஸ்வர்கதிம் ப்ரார்தயந்தே |
தே புண்யமாஸாத்ய ஸுரேந்த்ரலோகம்
அஶ்நந்தி திவ்யாந்திவி தேவபோகாந் ||
௨௧. தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்கலோகம் விஶாலம்
க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஶந்தி |
ஏவம் த்ரயீதர்மமநுப்ரபந்நா:
கதாகதம் காமகாமா லபந்தே ||

நான்(குமா தமான) மாரிகாலத்தில் உண்டாக்குகின்றேன். நான் தேவர்களுடைய சாகா மையாகவும், மனிதர்களுடைய சாவாகவும் இருக்கின்றேன். எ(ந்தக் காரியமான)து ா(ந்தக் காரணத்)தோடு கூடி உள்ளதாக ஆகின்றதோ [வெளிப்படுகின்றதோ], அது-உள்ளது என்பது. அதற்கு மாறுனது - இல்லது என்பது. அர்ஜுந ! யான் உள்ளதாக இருக்கின்றேன் ; இல்லதாகவுமே இருக்கின்றேன்.—ஆனால், பகவான் முற்றுமே இல் லாப்பொருளாக ஆகார். அல்லது, காரியமும் காரணமும் (முறையே) உண்மைப்பொ ருளும் இன்மைப்பொருளுமாக ஆகா. (இங்கே, கார்யமென்றது - வெளிப்பட்ட நாம ரூபங்களை [பெயரையும், உருவத்தையும்]; காரணமென்றது - வெளிப்படாத நாம ரூபங்களை. ஆதாரமாகிய பரம்பொருள் இல்லாவிட்டால், காரியகாரணமென்னும் கற் பனையே நிலையாது—(ஆ.); ஆதாரமாகிய கயிறு இல்லாவிட்டால், பாம்பென்னும் கற் பனை நிகழாதவாறுபோல.)
(௧௯)

வேதத்திற்கூறிய ஸகாம கர்மங்களின் பயன்.

ஞானத்தை உணர்ந்த எந்த (நிஷ்காமர்கள்,—ஒன்று என்னும்ஞானமும், வேறு என்னும் ஞானமுமாகிய இவைபோன்ற கீழ்க்கூறிய நிவிருத்திவகையான ஞானயஜ்ஞங் களால் என்னைப் பூஜிப்பவராய்த் தொழுகிறுர்களோ, அவர்கள் (தம்தம்) அறிவிற்குஏற்ப என்னையே அடைகிறுர்கள். ஆனுல், எவர்கள் அஜ்ஞானிகளாய் ஆசாவிஷயங்களை விரும்புகிறவர்களோ,

௨௦. அந்த (ஸகாமர்கள்) மூன்றுவேதங்களையும் அறிந்தவராய், ஸோமபானஞ் செய்பவராய், பாவத்தினின்றும் பரிசுத்தமாகி யாகங்களால் என்னைப் பூஜித்து ஸ்வர்க்க மாகிய கதியை வேண்டுகிறுர்கள் ; புண்யமான தேவேந்திரஉலகை அடைந்து, ஸ்வர்க் கத்திலே தேவர்களுடைய திவ்வியமான போகங்களை அநுபவிக்கிறுர்கள்.

௨௧. அவர்கள் அந்த விசாலமான ஸ்வர்க்கலோகத்தை அநுபவித்துப் புண் ணியம் கழிந்தபோனவுடன் மனுஷ்யலோகத்தைப் புகுகிறுர்கள் ; இவ்வாறு மூன்று வேதங்களுடைய தருமத்தைப் பின்பற்றியவராய், விஷயங்களை விரும்புபவராய், போவ தையும் வருவதையும் அடைகிறுர்கள்.

𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌃, 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌃, 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍇𑌵 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇। 𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௦ ॥

𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌗𑌤𑌂 𑌚 𑌆𑌗𑌤𑌂 𑌚 𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌮𑍇𑌵, 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௧ ॥

𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃—

௨௨. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌹𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌮𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂

(ஸோமம் - யாகத்தில் உபயோகிக்கின்ற ஓர்வகைக்கொடியின் சாறு.) ருக் யஜுஸ் ஸாமங்களை அறிந்தவர்கள் ஸோமபானஞ் செய்பவராய், அந்த ஸோமபானத்தினாலேயே பாவத்தினின்றும் பரிசுத்தமானவராய், வஸுக்கள்முதலிய தேவர்களது வடிவத்தையுடைய என்னை அக்நிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களால் பூஜித்து, ஸ்வர்க்கமாகிய கதியை விரும்புகிறார்கள். அவர்கள், நூறுயாகமுடைய இந்திரனது உலகை (த் தாம் செய்த) புண்ணியத்தின்பயனாக அடைந்து, மனிதர்கட்குக் கிடையாத தேவபோகங்களை அநுபவிக்கிறார்கள். (௨௦)

இவ்வாறு - கீழ்க்கூறியபடி மூன்று வேதங்களுடைய தருமத்தை - வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட வெறுங்கர்மத்தை. அவர்கள் ....போவதையும், வருவதையுந்தான் அடைகிறார்கள்: ஆனால், ஸ்வதந்திரமான நிலையை ஓரிடத்தும் பெறுவதில்லை என்பது பொருள். (௨௧)

ப்ரஹ்மவித்யையிலே நிலைத்தவனுடைய யோக க்ஷேமத்தை பகவான் நடத்துதல்.

இனி, எவர்கள் ஆசைநீங்கியவராய், உள்ளதை உள்ளபடி காண்கிறார்களோ,

௨௨. எந்த ஜனங்கள் அன்னியரல்லாதவராய் என்னைத் தியானிப்பவராய் எங்கும் உபாஸிக்கிறார்களோ, அந்த எப்பொழுதும் (தியானத்திலே) உறுதியாகச் சென்றவரது யோகக்ஷேமத்தை யான் வகிக்கின்றேன்.

எந்த ஸந்யாஸிகளான ஜனங்கள் வேறானவரல்லராய் = உயர்ந்த கடவுளான நாராயணனை ஆத்மாவாகக்கொண்டவராய், (அந்த ஆத்மாவையே) தியானிப்பவராய் என்னை எங்கும் (உள்ள பொருளாகக்) காண்கிறார்களோ, அவர்கட்கு = (தியான

ர்த்ததர்ஶிநாம் நித்யாபியுக்தாநாம் ஸததாபியோகிநாம் யோகக்ஷேமம், யோக: அப்ராப்தஸ்ய ப்ராபணம், க்ஷேம: தத்ரக்ஷணம், தது⁴ப⁴யம் வஹாமி ப்ராபயாமி அஹம்; 'ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்' 'ஸ ச மம ப்ரிய:' யஸ்மாத், தஸ்மாத் தே மம ஆத்மபூ⁴தா: ப்ரியாஶ்ச இதி ॥

நநு அந்யேஷாமபி ப⁴க்தாநாம் யோக³க்ஷேமம் வஹத்யேவ ப⁴க³வாந் । ஸத்யம், வஹத்யேவ; கிந்து அயம் விஶேஷ:—அந்யே யே ப⁴க்தா: தே ஆத்மார்த²ம் ஸ்வயமபி யோக³க்ஷேமம் ஈஹந்தே; அநந்யத³ர்ஶிநஸ்து ந ஆத்மார்த²ம் யோக³க்ஷேமம் ஈஹந்தே; ந ஹி தே ஜீவிதே மரணே வா ஆத்மநோ க்³ருத்³தி⁴ம் குர்வந்தி; கேவலமேவ ப⁴க³வச்ச²ரணா: தே; அத: ப⁴க³வாநேவ தேஷாம் யோக³க்ஷேமம் வஹதீதி ॥ ௨௨ ॥

நநு, அந்யா அபி தே³வதா: த்வமேவ சேத், தத்³ப⁴க்தாஶ்ச த்வாமேவ யஜந்தே । ஸத்யமேவம்—

௨௩. யேऽப்யந்யதே³வதாப⁴க்தா: யஜந்தே ஶ்ரத்³த⁴யாऽந்விதா: ।
தேऽபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதி⁴பூர்வகம் ॥

த்திலே) விடாமுயற்சியுள்ளவராய் உண்மையக் காண்பவர்க்கு யோகமும், க்ஷேமமுமாகிய அவ்விரண்டையும் யான் நடத்துகிறேன். யோகம் - அடையாததை அடைதல்; க்ஷேமம் - அதனைக் காப்பாற்றுதல். "ஞானியோ ஆத்மா தான் (என் பது) - எனது கொள்கை," "அவனும் எனக்குப்பிரியமானவன்" (எ - கஅ, கஎ) ஆதலால், அவர்கள் என்னுடைய ஆத்மாவாகவும், எனக்குப் பிரியர்களாகவும் இருக்கிறார்களென்க.

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால்,மற்றைய பக்தர்களுக்குந்தான் பகவான் யோகக்ஷேமத்தை நடத்தவேநடத்துகின்றார்.

(ஸமாதாநம்) :—உண்மை ; நடத்தவேநடத்துகின்றார். ஆனால், இது விசேஷம் [வித்தியாசம்] :—மற்றைய பக்தர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் தங்களுக்காக யோகக்ஷேமத்தைத் தாங்களும் முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால், (தங்களைக்காட்டிலும்) வேறான தைக் காணுதவர்கள் தமக்காக யோகக்ஷேமத்தை முயற்சிப்பதில்லை. அவர்கள் [ஆத்ம ஞானிகள்], வாழ்விலாயினும், சாவிலாயினும் தமக்கு ஆசையைக் கொள்வதில்லையன்றே. அவர்கள், பகவானைமாத்திரமே அடைக்கலமாகக் கொண்டவர்கள். ஆகவே, பகவானேதான் அவர்களது யோகக்ஷேமத்தை நடத்துகிறாரென்பது. (௨௨)

மற்றைய பக்தர்கள் பரம்பொருளை அறியாது பூஜிக்கிறார்கள்.

(ஆக்ஷேபம்):—அங்ஙனம், வேறு தேவதைகளும் நீங்களேயானால், அவர்களுடைய பக்தர்களும் உங்களையேதான் பூஜிக்கிறார்கள்.

(ஸமாதாநம்) :—இவ்வாறு உண்மை :

௨௩. எவர்களும் வேறுதெய்வ பக்தர்களாய் நம்பிக்கையோடுகூடி (அத்தெய்வங்களைப் பூஜிக்கிறார்களோ) அவர்களும் கௌந்தேய! அறியாமையோடு என்னையே

येऽपि अन्यदेवताभक्ताः अन्यासु देवतासु भक्ताः अन्यदेवताभक्ताः सन्तः यजन्ते पूजयन्ति श्रद्धया आस्तिक्यबुद्ध्या अन्विताः अनुगताः, तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्ति अविधिपूर्वकम्; अविधिः अज्ञानम्, तत्पूर्वकं यजन्ते इत्यर्थः ॥ २३ ॥

कस्मात् ते अविधिपूर्वकं यजन्ते इति? उच्यते—यस्मात्

२४. अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ।
न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते ॥

अहं हि सर्वयज्ञानां श्रौतानां स्मार्तानां च सर्वेषां यज्ञानां देवतात्वेन भोक्ता च प्रभुः स्वामी च । मत्स्वामिको हि यज्ञः, 'अधियज्ञोऽहमेवात्र' इति हि उक्तम् । तथा न तु माम् अभिजानन्ति तत्त्वेन यथावत् । अतश्च अविधिपूर्वकम् इष्ट्वा यागफलात् च्यवन्ति प्रच्यवन्ते ते ॥ २४ ॥

येऽपि अन्यदेवताभक्तिमत्त्वेन अविधिपूर्वकं यजन्ते, तेषामपि यागफलम् अवश्यंभावि । कथम्?—

२५. यान्ति देवव्रता देवान्पितॄन्यान्ति पितृव्रताः ।

நம்பிக்கையோடு - விச்வாஸ புத்தியோடு. (௨௩)

எதனால் அவர்கள் அறியாமையொடு (உங்களைப்) பூஜிக்கிறார்கள் என்பது?—கூறுவோம் : ஏனெனில்,

௨௪. யாகங்களெல்லாவற்றிற்கும் நானன்றோ போக்தாவும், பிரபுவும். மற்று, அவர்கள் என்னை உண்மையாய் அறிவதில்லை ; ஆகவே, தவறுகிறார்கள்.

நான், சுருதியிலும் ஸ்மிருதியிலும் விதிக்கப்பட்ட ஸகலயஜ்ஞங்களையும் (அந்தந்த) தேவதாவடிவமாகப் புஜிக்கின்றவனும் சொந்தக்காரனுமாக இருக்கின்றேன். நானன்றோ யஜ்ஞத்திற்குச் சொந்தக்காரன் ; "இ(ச்சரீரத்) திலே நானேதான் அதியஜ்ஞம்" (அ - ௪) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மற்று, அவர்கள் என்னை அவ்வாறு அறிவதில்லை ; ஆகவே, அறியாமையொடு யாகஞ்செய்து யாகப்பயனிலிருந்து தவறுகிறார்கள். ("ஸகல யஜ்ஞங்களையும் வஸுக்கள் முதலிய அந்தந்த தேவதாவடிவமாகப் புஜிக்கிறவன் நான்தான் ; அந்தர்யாமிவடிவமாக அந்த யஜ்ஞங்கட்குச் சொந்தக்காரனும் நான்தான்" என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாத வேறுதேவதா பக்தர்கள் அறியாமையினால் என்னிடத்துக் கர்மங்களை அர்ப்பியாது, அக்கர்மங்கட்கு அழியும்பயனைப் பெற்று, அந்தந்த உலகங்கட்குச் சென்று, மீண்டும் திரும்பிவருகிறார்களென்பது கருத்து.) (௨௪)

எவர்களும் வேறுதேவதைகளின்மேல் பக்தியையுடைமையால் அறியாமையொடு பூஜிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கும் யஜ்ஞத்தின்பயன் அவசியமுண்டாவது [அவர்கட்குத் திரும்பிவாராமை என்னும் பயனில்லையாயினும், அவர்கள் செய்கின்ற அந்தந்த தேவதாபூஜைக்குத் தக்கவாறு பயன் உண்டு என்பது நிச்சயம்].—எப்படி?—

௨௫. தேவர்களிடத்து விரதத்தைக்கொண்டவர்கள் தேவர்களை அடைகிறார்கள் : பிதிருக்களிடத்து விரதத்தைக் கொண்டவர்கள் பிதிருக்களை அடைகிறார்கள் :

𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑌣𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌕𑌾𑌃 । 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌜𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 । 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌪𑌿 𑌆𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ; 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌫𑌲𑌭𑌾𑌜𑌃 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௫ ॥

𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌫𑌲𑌮𑍍, 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 ?—

௨௬. 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌯𑌃 𑌮𑍇 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 ॥ ௨௬ ॥

𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍍, 𑌅𑌤𑌃—

பூதங்களைப் பூஜிப்பவர்கள் பூதங்களை அடைகிறார்கள்: என்னைப் பூஜிப்பவர்களும் என்னை அடைகிறார்கள்.

தேவர்களிடத்து, (பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல், வணங்குதல்முதலிய) நியமத்தையும், பக்தியையும் உடையவர்கள் தேவர்களை[அவர்களது உலகத்தை]அடைகிறார்கள். ச்ராத்தம் முதலிய கர்மங்களிலே கருத்தூன்றியவராய்ப் பிதிருக்களிடத்து பக்தியுள்ளவர்கள் அக்நிஷ்வாத்தர்முதலிய பிதிருக்களை[அவர்களது உலகத்தை]அடைகிறார்கள் பூதங்களைப் பூஜிப்பவர்கள் - விநாயகர்கள், மாதிருக்களுடைய கூட்டங்கள், நான்கு பகினிகள்முதலான பூதங்களை[அவற்றின் உலகத்தை]அடைகிறார்கள். என்னைப் பூஜிக்கும் தன்மையரான விஷ்ணுபக்தர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள். சிரமம் ஒன்றாயிருந்தும், (பேதையர்கள்) என்னையே பூஜிப்பதில்லை; அறியாமையினாலென்க. ஆதலால், அவர்கள் அற்பப்பயனை அடைபவராய் இருக்கிறார்கள் என்பது (தேர்ந்த) பொருள். (௨௫)

பரம்பொருளைப் பூஜிப்பது எளிது.

எனது பக்தர்களுக்குத் திரும்பிவாராமை என்னும் அழிவிலாப் பயன்மாத்திரமன்று; நானும் எளிதாகப் பூஜிக்கத்தக்கவன் [என்னைப் பூஜித்தலும் அவர்கட்கு எளிது].—எப்படி ?—

௨௬. எவன் இலை, புஷ்பம், பழம், ஜலம் இவற்றை எனக்குப் பக்தியொடு கொடுக்கின்றானோ, (அந்தப்) பரிசுத்தபுத்தியுள்ளவன் பக்தியொடு அர்ப்பித்த அதனை யான் புஜிக்கின்றேன்.

அதனை - இலை முதலியவற்றை. புஜிக்கின்றேன் - வாங்கிக்கொள்கிறேன். (௨௬)
இவ்வாறிருப்பதனால்,

௨௭. यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् ।
यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥

यत् करोषि स्वतः प्राप्तम्, यत् अश्नासि, यत् जुहोषि हवनं निर्वर्तयसि श्रौतं स्मार्तं वा, यत् ददासि प्रयच्छसि ब्राह्मणादिभ्यः हिरण्यादि, यत् तपस्यसि तपः चरसि कौन्तेय तत् कुरुष्व मदर्पणम् ॥ २७ ॥

एवं कुर्वतः तव यत् भवति तत् शृणु—

௨௮. शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ।
संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥

शुभाशुभफलैः शुभाशुभे इष्टानिष्टे फले येषां तानि शुभाशुभफलानि कर्माणि तैः शुभाशुभफलैः कर्मबन्धनैः कर्माण्येव बन्धनानि कर्मबन्धनानि तैः कर्मबन्धनैः एवं मोक्ष्यसे । सोऽयं संन्यासयोगो नाम; संन्यासश्च असौ मत्समर्पणतया, कर्मत्वात् योगश्च असौ इति; तेन संन्यासयोगेन युक्तः आत्मा अन्तःकरणं यस्य तव सः त्वं संन्यासयोगयुक्तात्मा सन् विमुक्तः कर्मबन्धनैः जीवन्नेव, पतिते शरीरे माम् उपैष्यसि आगमिष्यसि ॥ २८ ॥

---

௨௭. நீ எதனைச் செய்கின்றனையோ, எதனைப் புஜிக்கின்றனையோ, எதனை ஹோமஞ் செய்கின்றனையோ, எதனை(த் தாநமாக)க் கொடுக்கின்றனையோ, எதனைத் தவம்புரிகின்றனையோ, கௌந்தேய! அதனை எனக்கு அர்ப்பிதமாகச் செய்யக் கடவாய்.

தானே அமைந்த எதனை [சாஸ்திரத்தாலல்லாமல் பிராணிகளுடைய இயற்கை வசத்தாலமைகின்ற நடத்தல், உண்ணல்முதலிய எதனை]ச் செய்கின்றாயோ, எதனைப் புஜிக்கின்றாயோ [எந்த போகத்தை அநுபவிக்கின்றாயோ], சுருதியிலாயினும் ஸ்மிருதியிலாயினும் விதிக்கப்பட்ட எந்த ஹோமத்தைச் செய்துமுடிக்கின்றாயோ, பிராமணர் முதலானோர்கட்கு எந்தப் பொன்முதலியவற்றைக் கொடுக்கின்றாயோ, எந்தத் தவத்தை அநுஷ்டிக்கின்றாயோ, கௌந்தேய! அவற்றை (யெல்லாம்) எனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய்யக்கடவாய். (௨௭)

இவ்வாறு செய்கின்ற உனக்கு எது உண்டாகின்றதோ, அதனைக் கேள்:

௨௮. நல்லனவும் தீயனவுமான பயன்களையுடைய கர்மக்கட்டுக்களால் நீ இவ்வாறு விடப்படுவாய்; ஸந்யாஸமென்னும்யோகத்தைக் கூடிய மனத்தினனாய்(க் கர்மங்களால்) விடப்பட்டு என்னை வந்தடைவாய்.

நீ இவ்வாறு (ஸகலத்தையும்) எனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய்யும்பொழுது, வேண்டிய பயனையும் வேண்டாத பயனையுமுடைய கர்மங்களாகிய கட்டுக்களினின்(று) விடப்படுவாய். இந்த ஸந்யாஸயோகமென்பது - அது [ஸகலத்தையும் ... மாகச் செய்வது]. எனக்கு அர்ப்பிப்பதா யிருப்பதனால், இது - [ஸந்யாஸம் - விடுதல், துறத்தல்]; கர்மமாயுள்ளதனால், இது - யோ...
நீ அந்த ஸந்யாஸயோகத்தோடு கூடிய மனத்தினனா(ய்)
கட்டுக்களால் விடப்பட்டு, சரீரம் மாய்ந்(த)...

𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿, 𑌨 𑌇𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 | 𑌤𑌨𑍍𑌨 —

௨௯. 𑌸𑌮𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 |
𑌯𑍇 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ||

𑌸𑌮𑌃 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 | 𑌨 𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 | 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌂 — 𑌦𑍂𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌶𑍀𑌤𑌂 𑌨 𑌅𑌪𑌨𑌯𑌤𑌿, 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌮𑍁𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌪𑌨𑌯𑌤𑌿; 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿, 𑌨 𑌇𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍 | 𑌯𑍇 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌤𑍇 — 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌨 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌗𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 — 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 | 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇, 𑌨 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 | 𑌨 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍋 𑌮𑌮 || ௨௯ ||

பரம்பொருளினுடைய பக்ஷபாதமில்லாத் தன்மை.

(ஆக்ஷேபம்):—அப்பொழுது பகவான் விருப்புவெறுப்புக்களையுடையவர்; எனெனில், பக்தர்களை அநுக்கிரகக்கிறாரேயன்றி மற்றையோர்களை (அநுக்கிரகக்கிறார்) இல்லை என்பது.

(ஸமாதாநம்):—அது அன்று:

௨௯. யான் ஸகலப்பிராணிகளிடத்தும் ஸமமாயிருக்கிறேன். எனக்குப் பகையானவன் இல்லை, பிரியமானவன் இல்லை. ஆனால், எவர்கள் என்னை பக்தியொடு தொழுகின்றார்களோ, அவர்கள் என்னிடத்து (இருக்கிறார்கள்); யான் அவர்களிடத்தும் (இருக்கிறேன்).

யான் அக்நிபோல இருக்கின்றேன்: எப்படி நெருப்பானது தூரத்திலுள்ளவர்க்குக் குளிரைப்போக்குவதில்லையோ, ஸமீபத்தில் செல்லுகிறவர்க்கு(க் குளிரை)ப் போக்குகின்றதோ, அப்படி நான் பக்தர்களுக்கு அருள்புரிகின்றேன்; மற்றையோர்க்கு இல்லை. மற்று, ஈச்வரனாகிய என்னை எவர்கள் பக்தியொடு தொழுகிறார்களோ, அவர்கள் இயற்கையாகவே என்னிடத்து இருக்கிறார்கள்; எனக்கு (அவர்களிடத்துள்ள ஒருவிதப்) பற்றினாலும் இல்லை. அவர்களிடத்தும் யான் இயல்பாகவே இருக்கின்றேன்; மற்றையோர்களிடத்து இல்லை. இவ்வளவினால், எனக்கு அவர்களிடத்து வெறுப்பு இல்லையென்க. (பகவானைப் பூஜித்தலென்பது - வர்ணம், ஆச்ரமம் முதலியவற்றின் தருமங்களை ஈச்வரார்ப்பணமாக அநுஷ்டிப்பது. இதற்குப் பகவத்பக்தி என்று பெயர். இப்பக்தியின் மஹிமையை நினைக்கவும் முடியாது. இதுதான் மனஅழுக்கை நீக்கி, புத்தியைச் சுத்தமாகத் திருத்துவது. இவ்வாறு இதனால் புத்தி திருந்தியவர்களுடைய சித்தமானது - பகவான் தோன்றுதற்கு ஏற்ற தகுதியைப் பெறுகின்றது. ஆகவே, "அவர்கள் என்னிடத்து இருக்கிறார்கள்" என்றால் - ரஜஸ் தமஸ் என்னும் அழுக்கு நீங்கி அதிஸ்வச்சமாயுள்ள அவர்களுடைய அந்தக்கரணமானது எனது வடிவத்தை வாங்கிப் பிடித்துக்கொள்கின்றது என்றபடி. "யான் அவர்களிடத்தும் இருக்கிறேன்" என்றால் - ஸூர்யனுடைய ஒளியானது எங்கும் உள்ளதாயினும், ஸ்வச்சமான கண்ணாடியில் பிரதிபலிக்காமலிராதவாறுபோல, அவர்களுடைய ஸ்வச்சமான சித்தத்திலே பகவான் அவச்யம் பிரதிபலிக்கிறார் என்றபடி. பகவான் எங்கும் உள்ளவராயினும், பக்தர்களுடைய ஸ்வச்சமான

𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍—

௩௦. 𑌅𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌕𑍍 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥

𑌅𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌕𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍, 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌸 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃; 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌸𑌃 ॥ ௩௦ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍—

௩௧. 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌨 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌵 । 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 । 𑌶𑍃𑌣𑍁—𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁, 𑌨 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௧ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

சித்தத்திலே வெளிப்படுகிறுர்; பக்தரல்லாதவர்களுடைய அசுத்தமான சித்தத்திலே வெளிப்படுவதில்லை. ஆதலால், ஸூர்யனுக்குக் கண்ணுடியிலும், மண்ணுங்கட்டியிலும் விருப்பும், வெறுப்பும் இல்லாதவாறுபோல, பகவானுக்கு ஒருவனிடத்து விருப்பும், ஒருவனிடத்து வெறுப்பும் இல்லை யென்க.) (உகூ)

தீயொழுக்கமுடையோரும்,பிறவியினுல்தாழ்ந்தோரும் பகவத்பக்தியினுல் உயர்ந்தகதியைப்பெறுவர்.

என்னிடத்து (வைக்கும்) பக்தியின் மஹிமையைக் கேள் :

௩௦. (ஒருவன்) மிகுந்த தீயொழுக்கமுடையோனுனுலும், வேறொன்றை (அடைக்கலமாக) அடையாதவனுய் என்னைத் தொழுகின்றுனே, அவனை நல்லவனுகவே நினைக்கவேண்டும். ஏனெனில், அவன் நல்ல நிச்சயத்தை உடையவன்.

நல்லவனுகவே - நல்லொழுக்க முடையவனுகவே. நினைக்கவேண்டும் - தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். நல்ல நிச்சயத்தை - நேரான உறுதியை. (௩௦)

(அவன்) வெளியிலுள்ள தீயொழுக்கமுடைமையை விட்டு, உள்ளேயுள்ள நேரான நிச்சயத்தின் வலிமையினுல்

௩௧. சீக்கிரம் நல்லொழுக்கத்திலே மனமுடையவனுக ஆகிறுன் ; எப்பொழுதும் ஒழிவைப் பெறுகிறுன். கௌந்தேய ! “என்னுடைய பக்தன் கெடமாட்டான்” (என்று) உறுதியாகச் சொல்லு.

ஒழிவை - [தீயொழுக்கத்தினின்றும் ஒழிதலை.—ஆ.]. உண்மையைக் கேள் : அந்தக்கரணத்தை என்னிடத்து நன்றுக வைத்திருக்கின்ற என்பக்தனுனவன் (ஒருகாலும்) கெடமாட்டான் என்று உறுதியாகச்சொல். (௩௧)

அன்றியும், (பகவத்பக்தியைச் செய்யவேண்டும்) :

௩௨. मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः ।
स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥

मां हि यस्मात् पार्थ व्यपाश्रित्य मामाश्रयत्वेन गृहीत्वा येऽपि स्युः भवेयुः पापयोनयः पापा योनिः येषां ते पापयोनयः पापजन्मानः—के ते इति? आह—स्त्रियः वैश्याः तथा शूद्राः तेऽपि यान्ति गच्छन्ति परां प्रकृष्टां गतिम् ॥ ३२ ॥

௩௩. किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा ।
अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥

किं पुनः ब्राह्मणाः पुण्याः पुण्ययोनयः भक्ताः राजर्षयः तथा राजानश्च ते ऋषयश्च राजर्षयः । यतः एवम्, अतः अनित्यं क्षणभङ्गुरम् असुखं च सुखवर्जितम् इमं लोकं मनुष्यलोकं प्राप्य पुरुषार्थसाधनं दुर्लभं मनुष्यत्वं लब्ध्वा भजस्व सेवस्व माम् ॥ ३३ ॥

कथम्?—

௩௪. मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायणः ॥

---

௩௨. ஏனெனில், பார்த்த! ஸ்திரீகளும், வைச்யர்களும், சூத்ரர்களும், (மற்றுமிவர்போன்ற) எவர்களும் பிறவியில் தாழ்ந்தவராக உள்ளவரோ, அவர்களுங்கூட என்னை அடைக்கலமாகக் கொண்டு மேலான கதியை அடைகிறார்கள்.

(தாழ்ந்த பிறவியையுடைய) அவர்கள் யார் என்பது ?—கூறுகிறார் : ஸ்திரீகள், வைச்யர், சூத்ரர் (என்று). (௩௨)

பக்தி யோகம்.

௩௩. பரிசுத்தமான பிராமணர்களும், ராஜர்ஷிகளுமாகிய பக்தர்கள்(மேலான கதியை அடைவார்களென்று) கூறவும்வேண்டுமோ ? நிலையில்லாததும், ஸுகமில்லாததுமான இவ்வுலகை அடைந்து நீ என்னைத் தொழுதல் வேண்டும்.

சுத்தமான பிறவியையுடைய பிராமணர்களான பக்தரும், அரசராயும் ரிஷிகளாயுமுள்ள ராஜர்ஷிகளான பக்தரும்(உயர்ந்தநிலையைப் பெறுகிறார்களென்று)சொல்லவும் வேண்டுமோ ? இவ்வாறுள்ளதனால், கணப்பொழுதுள் அழியுந்தன்மையதாய் ஸுகமில்லாததான மநுஷ்யலோகத்தை அடைந்து, மோக்ஷத்திற்கு ஸாதநமும் கிடைப்பதற்கு அரிதுமான மநுஷ்யத்தன்மையைப் பெற்றவுடனே நீ என்னைத் தொழுதல் வேண்டும். (மநுஷ்யதேகமல்லாத மற்றைய பசுபக்ஷிதேகங்களிலே, பகவானைத் தொழுதற்கு யோக்கியதை இல்லை யென்க.—ஆ.)

எப்படி ?— (௩௩)

௩௪. என்னிடத்து மனமுடையவனாக, என்னிடத்துப் பக்தியுள்ளவனாக, என்னைப் பூஜிக்குந்தன்மையனாக இருக்கவேண்டும் ; என்னை வணங்கவேண்டும். நீ இவ்வாறு ஒருநிலைப்பட்டு என்னையே உயர்ந்த கதியாகக்கொண்டவனாய் ஆத்மாவாகிய என்னையே வந்தடைவாய்.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌭𑌵 । 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌭𑌵 । 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍀 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌜𑌨𑌶𑍀𑌲𑌃 𑌭𑌵 । 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁 । 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 𑌏𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾, 𑌪𑌰𑌾 𑌚 𑌗𑌤𑌿𑌃, 𑌪𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌯𑌨𑌮𑍍, 𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍—'𑌏𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃—𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸராருளிச்செய்த நூறாயிரக் கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக உபநிஷத்துக்களாக ப்ரஹ்மவித்யையாக யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே ராஜவித்யா ராஜ குஹ்யயோகம் என்னும் ஒன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஒரு நிலைப்பட்டு - (பகவானிடத்திலேயே) சித்தத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி. யானன்றோ ஸகலபூதங்கட்கும் ஆத்மாவாகவும், அடையவேண்டிய உயர்ந்த கதியாகவும் இருக்கின்றேன். அந்த இவ்வாறுள்ள என்னை = ஈச்வரனாகிய ஆத்மாவை வந்தடைவாய்.—(“ஆத்மாவை” என்பதை) - “வந்தடைவாய்” என்னும் முந்தின சொல்லோடு கூட்டுக. (௩௪)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌚 । 𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃; 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿, 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

௧. 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌚𑌃, 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯—𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌸𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍, 𑌤𑌤𑌃—𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌤𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ ௧ ॥

𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿? 𑌅𑌤 𑌆𑌹—

௨. 𑌨 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌨 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

பத்தாம் அத்தியாயம் : விபூதியோகம்.

ஸகலத்தோற்றங்கட்கும் பகவான் மூலகாரணம்.

எ - ஆம் அத்தியாயத்திலும், கூ - ஆம் அத்தியாயத்திலும் பகவானுடைய உண்மையும் வைபவங்களும் எடுத்து விளக்கப்பட்டன. இனி, இப்பொழுது, எந்தெந்தப்பொருள்களில் பகவான் தியானிக்கத்தக்கவரோ, அந்தந்தப்பொருள்களைக் கூறவேண்டும். (முன்னமே) கூறப்பட்டதாயினும், பகவானுடைய உண்மையை இன்னும் கூறவேண்டும்; அநுபவத்தால் அறிதற்கு அரிதாகலின். ஆகவே, பகவான் கூறலாயினர் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௧. உயர்தோளா ! (என்வார்த்தையினால்) மகிழ்கின்ற உனக்கு யான் நலத்தைக் கருதி எதனைக் கூறுவேனோ, (அந்த யாவற்றினும்) மேலான என் வார்த்தையை மறுபடியும் கேள்.

மேலான - யாவற்றினும் மேலான பொருளை வெளிப்படுத்துகின்ற. நீ எனது
தையினால், அமிருதத்தைக் குடித்தாற்போல, நிரம்ப மகிழ்கின்றாய். ஆதலின்,
க்கு மேலான வார்த்தையைக் கூறுவேன். நலத்தை - [அநுபவத்தால் அரிதான மெய்யறிவை.—ஆ.]
(௧)

ன் கூறுவதென்பது எதற்காக ? (என்னுஞ்சங்கை வரும்) ஆதலால், பக
ரிச்செய்கிறார் :

**தேவர்களது கூட்டங்கள் எனது உத்பத்தியை அறியவில்லை ; மஹர்ஷிகள்
௨. ஏனெனில், யான் தேவர்கட்கும் மஹர்ஷிகட்கும் எவ்வாற்றாலும் முத**

𑌨 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ? 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑍍, 𑌅𑌥 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 । 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵-𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௩. 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌜𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌃 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌜𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌚—𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚, 𑌨 𑌮𑌮 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ; 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌜𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 ; 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌜𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃—𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌜𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌚 𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍, 𑌅𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌃 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌮𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌇𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍—

௪. 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌮𑌃 𑌶𑌮𑌃 ।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌭𑌵𑍋𑌽𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥

ப்ராஹ்மாமுதலிய தேவர்களது கூட்டங்கள் அறியவில்லை.—அவர்கள் எதனை அறியவில்லை ?—என்னுடைய பிரபுசக்தியின் பெருக்கத்தை, அல்லது உத்பத்தியை. ப்ருகுமுதலான மகர்ஷிகளும் அறியவில்லை.—அவர்கள் எதனால் அறியவில்லை என்பது ? —கூறுவோம் : ஏனெனில், யான் தேவர்கட்கும் மகர்ஷிகட்கும் எவ்விதத்தாலும் முதலானவன், காரணமானவன் என்க. (௨)

மேலும்,

௩. எவன் என்னை, பிறவாதவனாகவும், அநாதியாகவும், உலகங்கட்குப் பரமேச்வரனாகவும் அறிகின்றானோ, அவன் மனிதர்களுள் மயங்காதவன் ; எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுகிறான்.

நான் தேவர்களுக்கும், மகர்ஷிகளுக்கும் ஆதியாதலால், எனக்கு வேறொரு ஆதி இல்லை. ஆதலால், நான் பிறவாதவன், ஆதியுமில்லாதவன். ஆதியில்லாமை யென்பது - பிறவாமைக்குக் காரணமாமென்க. மயங்காதவன் - மயக்கமில்லாதவன். **எல்லாப் பாவங்களாலும்** - புத்தியோடும், புத்தியில்லாமலும் [தெரிந்தும், தெரியாமலும்] செய்யப்பட்ட ஸகல பாவங்களாலும். (௩)

இக்காரணத்தாலும், யான் உலகங்கட்குப் பரமேச்வரன் :

௪. புத்தி, ஞானம், மயக்கமின்மை, பொறுமை, ஸத்யம், அடக்கம், ஒழிபு, இன்பம், துன்பம் பிறப்பு, இறப்பு, அச்சம், தைரியம்,

௫. 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌸𑌮𑌤𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌤𑌪𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌯𑌶𑌃 ।
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 ॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑌨𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌬𑍋𑌧𑌃 । 𑌅𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌆𑌕𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂, 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑌮𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃 । 𑌶𑌮𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌃 । 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 𑌆𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 । 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌃 । 𑌭𑌵𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 । 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 । 𑌭𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌃, 𑌅𑌭𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌅𑌪𑍀𑌡𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾 । 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌲𑌾𑌭𑍇𑌷𑍁 । 𑌤𑌪𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌪𑍀𑌡𑌨𑌮𑍍 । 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌃 । 𑌯𑌶𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌅𑌯𑌶𑌃 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 ॥
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

---

௫. அஹிம்ஸை, நடுவுநிலைமை, திருப்தி, தவம், கொடை, புகழ், பழி (ஆகிய இத்தப்)பலவகையான தன்மைகள் பிராணிகட்கு என்னிடத்திலிருந்தே உண்டாகின்றன.

புத்தி - அகக்கரணமானது, நுட்பமானபொருள் முதலியவற்றை [நுட்பமான பொருளையும் அதனினும் அதிநுட்பமானபொருளையும்] தெரிந்துகொள்வதின் திறமை; அதனையுடையவனே புத்திமானென்றன்றோ கூறுகிறார். ஞானம் - ஆத்மாமுதலிய பொருள்களை உணர்தல். மயக்கமின்மை - தத்ஸமயத்தில் நேர்ந்தவற்றிலும், அறிய வேண்டியவற்றிலும் பகுத்தறிவோடு செல்லுதல். பொறுமை - வைதாலும், அடித்தாலும் மாறுதமனமுள்ளதன்மை. பிறனுடைய புத்தியிற் படுதற்காக, தனது அநுபவத்தை (த் தான்) பார்த்தபடியாயினும், கேட்டபடியாயினும் அப்படியே சொல்லப் படுகின்ற வார்த்தையானது - 'ஸத்யம்' எனப்படுகின்றது. அடக்கம் - வெளியிலுள்ள இந்திரியங்களை அமர்த்தி அடக்குதல். ஓழிபு - அகக்கரணத்தின் அமைதி. இன்பம் - களிப்பு. துன்பம் - வருத்தம்.—இறப்பு - அதற்கு[பிறப்பிற்கு]மாறுனது.—தைரியம் - அதற்கு [அச்சத்திற்கு] மாறுனது. (௪)

அஹிம்ஸை - பிராணிகளை ஹிம்ஸியாமை. நடுவுநிலைமை - (விருப்பு வெறுப்புக்கள் முதலியவற்றில் ஒருபக்கத்துச் சாயாது நேரே) ஸமனுகநிற்கும் சித்தத்தையுடைமை. திருப்தி - ஸந்தோஷம், தேடிய பொருள்களின்மேல் போதுமென்னும் எண்ணம். தவம் - இந்திரியங்களை ஒடுக்குதலோடுகூட சரீரத்தை வருத்தப்படுத்துதல். கொடை - சக்திக்குத் தக்கப்படி, (பொருள்களைப் பிறருக்குப்) பகுத்துக் கொடுத்தல். புகழ் - தருமத்தாலுண்டாகும் புகழ்ச்சி. பழி - அதர்மத்தாலுண்டாகும் பழிப்பு. கீழ்க்கூறிய பலவகையான தன்மைகள் ஈச்வரனுகிய என்னிடத்திலிருந்தே பிராணிகட்குத் தமது [அவற்றினது] கர்மத்திற்குத் தக்கவாறு உண்டாகின்றன. (௫)

அன்றியும்,

௬. 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥

𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌤𑍀𑌤𑌕𑌾𑌲𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌮𑌨𑌵𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃, 𑌤𑍇 𑌚 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌉𑌪𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃; 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌇𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ ௬ ॥

௭. 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌮𑌮 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌸𑍋𑌽𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌃 𑌘𑌟𑌨𑌘𑌟𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾, 𑌯𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌜𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇— 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑌯𑌾, 𑌸𑌃

---

௬. உலகத்திலே இந்தப் பிராணிகள் எவர்களுடைய (சிருஷ்டியோ, அந்த) ஏழு மகர்ஷிகளும், முந்தின நான்கு மநுக்களும் என்னிடத்துக் கருத்துடையராய் மாநஸர்களாக [மனத்தாலுண்டாக்கப்பட்டவராக]ப் பிறந்தார்கள்.

ப்ருகு முதலிய மகர்ஷிகள் ஏழு; சென்ற காலத்தைச் சேர்ந்த நான்கு மநுக்களும் "ஸாவர்ணர்கள்" என்று பிரஸித்தமானவர். அவர்கள் (அனைவரும்) என்னிடத்துக் கருத்தைச் செலுத்தியவர்கள்: விஷ்ணுவினுடைய வல்லமையை உடையவர்கள்; என்றால் மனத்தினாலேயே உண்டாக்கப்பட்டவர்கள். உலகத்திலே இந்தச் சராசரங்களாகிய பிராணிகள் - அந்த மநுக்கள், மகர்ஷிகள் என்பவர்களுடைய சிருஷ்டி என்க. (பகவான் ஸகலத்திற்கும் காரணமானவர் மாத்திரமல்லர்; மற்று, முற்றுமுணர்ந்தவராய் ஸகலத்தையும் ஆளுகிறவருமாம். அவர் மகர்ஷிகளையும் மநுக்களையும் படைத்தார். ப்ருகு முதலாக வஸிஷ்டர் ஈறுகவுள்ள மகர்ஷிகள் முற்றுமுணர்ந்தவராய் வித்யா ஸம்பிரதாயத்தை முதலில் உபதேசித்தவர்கள். மநுக்கள் தாமே ஈச்வரராய் [ஆளுபவராய்]ப் பிராணிகளைக் காப்பாற்றினார்கள். மநுக்களும் மகர்ஷிகளும் ஆதிகாலத்திலிருந்தார்கள்; பகவானுடைய மனத்தினின்று உண்டானவர்கள்; தமது கருத்தைப் பகவானிடம் செலுத்தி, அதனால் விஷ்ணுவினுடைய வல்லமையைப் பெற்று, ஞானத்தையும் அடைந்தார்கள். இவ்வுலகத்திலுள்ள இந்தப் பிராணிகளெல்லாம் பிறவியினாலும், வித்யையினாலும் அவருடைய ஸந்ததியாய் இருக்கின்றன என்க.) (௬)

பகவானுடைய வைபவத்தை உணர்தல் ஸமாதியோகத்திற்கு ஸாதநம்.

௭. எவன் என்னுடைய இந்த வைபவத்தையும், யோகத்தையும் உண்மையாக அறிகின்றானோ, அவன் அசையாத யோகத்தோடு கூடுகிறான்; இதில், ஸம்சயம் இல்லை.

யோகம் - அமைப்பு [அந்தந்தப் பொருள்களைச் சிருஷ்டிக்கும் ஸாமர்த்தியம் —ஆ.] அல்லது, யோகத்தினால் [பகவானைத் தியானிப்பதனால்] உண்டாவது - யோகம் எனப்படுகின்றது; (அது) - யோகமும் [பொருள்களைப் படைக்கும் வல்லமையும்] ஆளுந்தன்மையின் வல்லமையும், ஸகலத்தையும் அறியுந்தன்மையுமாம் என்க. எவன் என்னுடைய கீழ்க்கூறிய பெருமையை உள்ளபடி அறிகின்றானோ, அவன் மெய்யறி

அவிகம்பேந அப்ரசலிதேந யோகேந ஸம்யக்தர்சநஸ்தைர்யலக்ஷணேந யுஜ்ய-தே ஸம்பத்யதே । ந அத்ர ஸம்சய: ந அஸ்மிந் அர்தே ஸம்சய: அஸ்தி ॥ ௭ ॥

கீத்ருசேந அவிகம்பேந யோகேந யுஜ்யதே இதி? உச்யதே—

௮. அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவ: மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்ததே ।
இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமந்விதா: ॥

அஹம் பரம் ப்ரஹ்ம வாஸுதேவாக்யம் ஸர்வஸ்ய ஜகத: ப்ரபவ: உத்பத்தி: । மத்த: ஏவ ஸ்திதிநாசக்ரியாபலோபபோகலக்ஷணம் விக்ரியாரூபம் ஸர்வம் ஜகத் ப்ரவர்ததே । இதி ஏவம் மத்வா பஜந்தே ஸேவந்தே மாம் புதா: அவகதபரமார்த்ததத்த்வா: பாவஸமந்விதா:, பாவ: பாவநா பரமார்த்ததத்த்வாபி-நிவேச:, தேந ஸமந்விதா: ஸம்யுக்தா இத்யர்த்த: ॥ ௮ ॥

கிஞ்ச—

௯. மச்சித்தா மத்கதப்ராணா: போதயந்த: பரஸ்பரம் ।
கதயந்தஶ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச ॥

மச்சித்தா: மயி சித்தம் யேஷாம் தே மச்சித்தா: மத்கதப்ராணா: மயி கதா: ப்ராணா: சக்ஷுராதய: ப்ராணா: யேஷாம் தே மத்கதப்ராணா:, மயி உபஸம்ஹ்ரு-

---

வில் உறுதியாக நிலைத்தலென்னும் அசையாத யோகத்தோடு கூடுகிறான். இவ்விஷயத்திலே ஸம்சயம் இல்லை. ("பகவான் எங்குமுள்ளவராய் எல்லாவடிவமாக இருக்கிறார்" என்றும், மநுக்களும் மகர்ஷிகளும் அப்பகவானுடைய அறிவு வல்லமைகளின் ஒரு சிறுதுளியைப் பெற்று, அதனால் ஞானிகளாயும் சாமர்த்தியவான்களாயும் ஆனார்கள் என்றும் எவன் அறிகிறானோ, அவன் (ஸமாதி)யோகத்தைக் கூடுகிறான். ஆகவே, ஸகுண ப்ரஹ்மத்தை உணர்தல் நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தை உணர்தற்கு வழி என்பதாம்—ஆ.) (௭)

எத்தகைய அசையாத யோகத்தோடு கூடுகிறான் என்பது?—கூறுவோம் :

௮. நான் ஸகலத்திற்கும் உற்பத்தி ; ஸகலமும் என்னிடத்திலிருந்தே தலைப்படுகின்றது ; என்று ஞானிகள் நினைத்து, தியானத்தோடு கூடியவராய் என்னைத் தொழுகிறார்கள்.

வாஸுதேவனென்னும்பெயருடைய பரப்ரஹ்மமாகிய நான் எல்லாஜகத்திற்கும் உற்பத்தி (இடம்). இருப்பு, அழிவு, தொழில், பயன், அநுபவம் என்னும் விகாரவடிவமான பிரபஞ்சமெல்லாம் என்னிடத்திலிருந்தே தோன்றி விரிகின்றன. பரமார்த்தஉண்மையை உணர்ந்த ஞானிகள் இவ்வாறாக(ப் பகவானுடைய மஹிமையை) அறிந்து, பரமார்த்தஉண்மையிலே விடாமுயற்சியுள்ளவராய் என்னைத் தொழுகிறார்கள். (௮)

அன்றியும், (அவர்கள்)

௯. என்னிடத்துச் சித்தத்தையுடையவர்கள் : என்னிடத்துச் சென்ற உயிரையுடையவர்கள் : என்னை ஒருவர்க்கொருவர் போதனைசெய்துகொள்பவராய், என்னைப் பேசுவராய் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷிக்கிறார்கள் ; மற்றும், மகிழ்கிறார்கள்.

என்னிடத்துச் சென்ற உயிரையுடையவர்கள் - என்னை வந்தடைந்த கண் முதலிய இந்திரியங்களையுடையவர்கள், இந்திரியங்கள் என்னிடத்து ஒடுங்கியவர்கள் என்

-दिकरणाः इत्यर्थः । अथ वा — मद्गतप्राणाः मद्गतजीवनाः इत्येतत् । बोधयन्तः अवगमयन्तः परस्परम् अन्योन्यम्, कथयन्तश्च ज्ञानबलवीर्यादि-धर्मैः विशिष्टं माम्, तुष्यन्ति परितोषम् उपयान्ति रमन्ति च रतिं च प्राप्नुवन्ति प्रियसंगत्या इव ॥ ९ ॥

ये यथोक्तैः प्रकारैः भजन्ते मां भक्ताः सन्तः —

१०. तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम् ।
ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयान्ति ते ॥

तेषां सततयुक्तानां नित्याभियुक्तानां भजतां सेवमाना-नाम् । किम् अर्थित्वादिना कारणेन ? नेत्याह — प्रीतिपूर्वकं प्रीतिः स्नेहः तत्पूर्वकं मां भजतामित्यर्थः । ददामि प्रयच्छामि बुद्धियोगं बुद्धिः सम्यग्दर्शनं मत्तत्त्वविषयं, तेन योगः बुद्धियोगः तं बुद्धि-योगं, येन बुद्धियोगेन सम्यग्दर्शनलक्षणेन मां परमेश्वरम् आत्म-भूतम् आत्मत्वेन उपयान्ति प्रतिपद्यन्ते । के ? ते ये मच्चित्तत्वादि-प्रकारैः मां भजन्ते ॥ १० ॥

किमर्थं, कस्य वा त्वत्प्राप्तिप्रतिबन्धहेतोः नाशकं बुद्धियोगं तेषां त्वद्भक्तानां ददासि इत्यपेक्षायामाह —

பதபொருள்: அல்லது, என்னிடத்து உயிரை அர்ப்பித்தவர்கள் என்றபடி. **என்னை** - ஞானம், சக்தி, வீர்யம்முதலிய குணங்களையுடைய என்னை. **ஸந்தோஷிக்கிறார்கள்** - திருப்தியடைகிறார்கள். **மகிழ்கிறார்கள்** - காதலருடைய சேர்க்கையினால்போல, மகிழ்ச்சியையும் அடைகிறார்கள். (௯)

பகவான் பக்தர்களுக்கு ஞானத்தைத் தந்தருளுகிறார்.

கீழ்க்கூறிய வழிகளால் எவர்கள் என்னைப் பக்தர்களாய்த் தொழுகிறார்களோ,

௧௦. **அவர்கட்கு = எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்பட்டவராய் அன்போடு தொழுகிறவர்க்கு,—எதனால் அவர்கள் என்னை அடைவார்களோ, அந்த ஞானயோகத்தைக் கொடுக்கிறேன்.**

(திரவியத்தை)வேண்டுதல்முதலிய காரணத்தினாலோ(இவர் பகவானைத் தொழுகிறார் எனில்)—" அன்று ; அன்பினால்"எனக் கூறுகிறார். எப்பொழுதும் விடாமுயற்சியுள்ளவராய் அன்பினால் என்னைத் தொழுகிறவர்களுக்கு,—அவர்கள், மெய்யறிவாகிய எந்த ஞானயோகத்தினால் பரமேச்வரனை ஆத்மாவாகிய என்னை(த் தமது) ஆத்மாவாக அறிகிறார்களோ, அந்த புத்தியோகத்தை = ஞானயோகத்தை = எனது உண்மையைப்பற்றிய மெய்யறிவோடு கூடுதலைக் கொடுக்கிறேன்.— (இந்தயோகத்திற்கு உரியவர்) யார் ?—எவர்கள் என்னிடத்தே சித்தமுடையவராதல் முதலிய விதங்களால் (௧௦ - ௯) என்னைத் தொழுகிறார்களோ, அவர்கள். (௧௦)

உங்களுடைய அப்பக்தர்களுக்குப் புத்தியோகத்தை எதற்காகத் தந்தருளுகிறீர் ?— (இந்தப்புத்தியோகமானது) - உம்மை அடைவதற்குத் தடைசெய்கின்ற எதனைத் தொலைக்கின்றது ?—(என்னும் வினாக்கள் விடைகளை) வேண்டிநிற்குமிடத்து அருளிச்செய்கிறார்:

௧௧. தேஷாமேவாநுகம்பார்த²மஹமஜ்ஞாநஜம் தம: |
நாஶயாம்யாத்மபா⁴வஸ்தோ² ஜ்ஞாநதீ³பேந பா⁴ஸ்வதா ||

தேஷாமேவ கத²ம் நு நாம ஶ்ரேய: ஸ்யாதி³தி அநுகம்பார்த²ம் த³யாஹேதோ: அஹம் அஜ்ஞாநஜம் அவிவேகத: ஜாதம் மித்²யாப்ரத்யயலக்ஷணம் மோஹாந்த⁴காரம் தம: நாஶயாமி ஆத்மபா⁴வஸ்த²: ஆத்மந: பா⁴வ: அந்த:கரணாஶய: தஸ்மிந்நேவ ஸ்தி²த: ஸந் ஜ்ஞாநதீ³பேந விவேகப்ரத்யயரூபேண ப⁴க்திப்ரஸாத³ஸ்நேஹாபி⁴ஷிக்தேந மத்³பா⁴வநாபி⁴நிவேஶவாதேரிதேந ப்³ரஹ்மசர்யாதி³ஸாத⁴நஸம்ஸ்கா-ரவத்ப்ரஜ்ஞாவர்திநா விரக்தாந்த:கரணாதா⁴ரேண விஷயவ்யாவ்ருத்தசித்தராக³த்³வேஷா-கலுஷிதநிவாதாபவரகஸ்தே²ந நித்யப்ரவ்ருத்தைகாக்³ர்யத்⁴யாநஜநிதஸம்யக்³த³ர்-ஶநபா⁴ஸ்வதா ஜ்ஞாநதீ³பேநேத்யர்த²: || ௧௧ ||

யதோ²க்தாம் ப⁴க³வதோ விபூ⁴திம் யோக³ம் ச ஶ்ருத்வா அர்ஜுந உவாச—

அர்ஜுந உவாச ||

௧௨. பரம் ப்³ரஹ்ம பரம் தா⁴ம பவித்ரம் பரமம் ப⁴வாந் |
புருஷம் ஶாஶ்வதம் தி³வ்யமாதி³தே³வமஜம் விபு⁴ம் ||

---

௧௧. அவர்கட்கு அறியாமையினு லுண்டான இருட்டை, யான் (அவர்களது) சித்தவிருத்தியிலே இருந்து, ஒளிர்கின்ற ஞானவிளக்கைக்கொண்டு கருணையினாலேயே தொலைக்கின்றேன்.

கருணையினாலே - (பக்தர்கட்கு) எவ்வாறு நன்மை உண்டாகுமோ என்னும் இரக்கத்தினாலே. அவிவேகத்தினாலுண்டான பொய்யறிவாகிய மயக்க இருட்டை யான் (என்னிடத்திலே நிலைத்ததான) அவர்களுடைய அந்தக்கரணவிருத்தியிலே இருந்துகொண்டு, ஞானமாகிய விளக்கினால் தொலைக்கின்றேன். ஞானமாகிய விளக்கானது - விவேகஉணர்வை உருவமாகக் கொண்டது : பக்தியினால் (வருவதான பகவானுடைய) அநுக்கிரகமென்னும் எண்ணெயினால் நனைக்கப்பெற்றது : என்னைத் தியானித்தலிலே விடாமுயற்சி என்னும் காற்றினால் விசிறப்பட்டது : ப்ரஹ்மசர்யம் முதலிய கருவிகளால் பரிசுத்தமுள்ள புத்தியைத் திரியாகவுடையது : ஆசைஅகன்ற அந்தக்கரணத்தை ஆதாரமாக[அகலாக]உடையது : விஷயங்களினின்று நீங்கியதும், விருப்பு வெறுப்புக்களால் கலக்கப்படாததுமான சித்தமென்னும் காற்றடக்கமான அறையிலே இருப்பது : இடையறுது செல்லும் ஐகாக்கிரயத்தாலமைந்த தியானத்தினால் உண்டாகும் மெய்யறிவு என்னும் ஒளியை யுடையது என்றபடி. (௧௧)

அர்ஜுனன் பகவானுடைய வடிவங்களைப் பற்றி வினவுதல்.

பகவானுடைய கீழ்க்கூறிய வைபவத்தையும், (இன்னதென்று அறியமுடியாத) சக்தியையும் கேட்டு, அர்ஜுனன் கூறலாயினன் :

அர்ஜுனன் சொல்லுற்றான் :

௧௨, ௧௩. பரப்ரஹ்மமும், உயர்ந்த ஒளியும், உயர்ந்தபரிசுத்திகரமான பொருளும் நீங்களே. ரிஷிகளெல்லாம் உங்களை நித்யராகவும், திவ்வியமான புருஷராகவும், முதற்கடவுளாகவும், பிறவாதவராகவும், எங்குமுள்ளவராகவும் கூறுகிறார்கள் ; அவ்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௧௬. वक्तुमर्हस्यशेषेण दिव्या ह्यात्मविभूतयः ।
याभिर्विभूतिभिर्लोकानिमांस्त्वं व्याप्य तिष्ठसि ॥

वक्तुं कथयितुमर्हस्यशेषेण । दिव्या हि आत्मविभूतयः आत्मनो विभूतयो याः ताः वक्तुमर्हसि । याभिः विभूतिभिः आत्मनो माहात्म्यविस्तरैः इमान् लोकान् त्वं व्याप्य तिष्ठसि ॥ ௧௬ ॥

௧௭. कथं विद्यामहं योगिंस्त्वां सदा परिचिन्तयन् ।
केषु केषु च भावेषु चिन्त्योऽसि भगवन्मया ॥

कथं विद्यां विजानीयामहं हे योगिन् त्वां सदा परिचिन्तयन् । केषु केषु च भावेषु वस्तुषु चिन्त्यः असि ध्येयः असि भगवन् मया ॥ ௧௭ ॥

௧௮. विस्तरेणात्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन ।
भूयः कथय तृप्तिर्हि शृण्वतो नास्ति मेऽमृतम् ॥

विस्तरेण आत्मनो योगं योगैश्वर्यशक्तिविशेषं विभूतिं च विस्तरं ध्येयपदार्थानां हे जनार्दन—अर्दतेः गतिकर्मणः रूपम्—असुराणां देवप्रतिपक्षभूतानां जनानां नरकादिगमयितृत्वात् जनार्दनः,

---

(என்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரியாததான உங்களுடைய வடிவத்தை அவர்கள் அறியவேண்டியதனால்,—ஆ.)

௧௬. **நீங்கள் எந்த வைபவங்களால் இவ்வுலகங்களை வியாபித்திருக்கிறீர்களோ, (அந்த) திவ்வியமான உமது வைபவங்களை மிச்சமில்லாது அருளிச்செய்ய வேணும்.**

வைபவங்களால் - தனது பெருமையினுடைய பெருக்கங்களால். (௧௬)

௧௭. **யோகியே! [ஆளுந்தன்மையுள்ளவரே!] நான் எப்பொழுதும் உங்களைத் தியானிப்பவனாய் எப்படி அறிவேன்? பகவானே! (நீங்கள்) எந்தெந்தப் பொருள்களில் என்னால் தியானிக்கத்தக்கவ ராகிறீர்?**

(மிகத்தடித்த புத்தியுள்ள நான் எவ்விதத்தால் உங்களை எப்பொழுதும் தியானித்து, அதனால் புத்திதிருந்தியவனாய், நிர்க்குணமான உங்களை அறிவேன்? என்பது - வினா.—ஆ.) (௧௭)

௧௮. **ஜநார்த்தந! தங்களுடைய யோகத்தையும், வைபவத்தையும் மீண்டும் விரிவாகச் சொல்லவேண்டும்; ஏனெனில், அமிருதத்தைக் கேட்கின்ற எனக்குத் திருப்தி இல்லை.**

தங்களுடைய (அதிரஹஸ்யமான)ஸாமர்த்தியம், ஆளுந்தன்மை ஆகிய இச் ...திகளின் சிறப்பையும், தியானிக்கத்தகுந்த பலபொருள்களையும் விரிவாகக் கூற ...ண்டும்.— (ஜநார்த்தநன் என்பது) - செல்லுதல் என்னும் தொழிலை (அர்த்தமாக) ...ய அர்த் என்னும் வினைப்பகுதியினின்றும் (பிறந்த) சொல், தேவர்களுக்கு எதிரி...ன அஸுரஜனங்களை நரகம் முதலியவற்றுள் செலுத்துவதனால், ஜநார்த்தநன்

अभ्युदयनिःश्रेयसप्रयोजनं सर्वैः जनैः याच्यसे इति वा । भूयः पूर्वोक्तमपि कथय; तृप्तिः परितोषः हि यस्मात् नास्ति मे शृण्वतः त्वन्मुखनिःसृतवाक्यामृतम् ॥ १८ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥

१९. हन्त ते कथयिष्यामि दिव्या ह्यात्मविभूतयः ।
प्राधान्यतः कुरुश्रेष्ठ नास्त्यन्तो विस्तरस्य मे ॥

हन्त इदानीं ते तव दिव्याः दिवि भवाः आत्मविभूतयः आत्मनः विभूतयः याः ताः कथयिष्यामि इत्येतत् । प्राधान्यतः यत्र यत्र प्रधाना या या विभूतिः तां तां प्रधानां प्राधान्यतः कथयिष्यामि अहं कुरुश्रेष्ठ । अशेषतस्तु वर्षशतेनापि न शक्या वक्तुम्, यतः नास्ति अन्तः विस्तरस्य मे मम विभूतीनाम् इत्यर्थः ॥ १९ ॥

तत्र प्रथममेव तावत् शृणु —

२०. अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितः ।
अहमादिश्च मध्यं च भूतानामन्त एव च ॥

अहम् आत्मा प्रत्यगात्मा गुडाकेश — गुडाका निद्रा, तस्याः ईशः गुडाकेशः, जितनिद्रः इत्यर्थः; घनकेश इति वा — सर्वभूताशयस्थितः सर्वेषां भूतानाम् आशये अन्तर्हृदि स्थितः नित्यं ध्येयः ।

...ர்க்க, செல்வம், மோக்ஷம் என்னும் புருஷார்த்தங்களுக்காக (ப் பகவான்) ஸகலஜனங்களாலும் வேண்டப்படுகிறீர் என்றாயினும், (ஜனார்த்தனன் என்க.—யோகமும், வைபவமும் முன்கூறப்பட்டனவாயினும், அவற்றை மறுபடியும் சொல்லவேண்டும். ஏனெனில், உமது திருவாயினின்றும் வெளிவருகின்ற வார்த்தையாகிய அமிருதத்தைக் கேட்கின்ற எனக்குத் திருப்தி இல்லை. (கஅ)

பகவான் தமது வடிவங்களை விரித்துச் சொல்லுதல்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

கக. கௌரவரில் சிறந்தோனே ! என்னுடைய திவ்யமான வைபவங்கள் (எவைகளோ, அவற்றுள்) சிறந்தவற்றை இப்பொழுது உனக்குக் கூறுவேன். எனது பரப்பிற்கு முடிவு இல்லை.

சிறந்தவற்றை - எங்கெங்கே எந்தெந்த வைபவம் முதன்மையாயுள்ளதோ, அதனை. ஆனால், (அவற்றை) நூறுவருஷத்திலுங்கூட மிச்சமில்லாது சொல்ல முடியாது. ஏனெனில், எனது வைபவங்களின் பரப்பிற்கு எல்லை இல்லை. (கக)

இனி, முதலில் (இதனைக்) கேட்டுக்கொள் :

உ௦. குடாகேச ! நான் ஸகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்திலுள்ள ஆத்மா. நான் பிராணிகளுக்கு முதலாகவும், நடுவாகவும், முடிவாகவுமே உள்ளவன்.

குடாகேசன் - சோம்புதலை ஆளுபவன், சோம்பலை வென்றவன் என்பது ...ருள் ; அல்லது, அடர்ந்த மயிருள்ளவன் என்க. உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகி... ஸகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தினுள் இருப்பவனாக (உத்தமா... பொழுதும் தியானிக்கத்தக்கவன். அதற்குத் தகுதியில்லாத (...

தத³ஶக்தேந ச உத்தரேஷு பா⁴வேஷு சிந்த்யோ(அ)ஹம்; யஸ்மாத் அஹம் ஏவ ஆதி³: பூ⁴தாநாம் காரணம், ததா² மத்⁴யம் ச ஸ்தி²தி:, அந்த: ப்ரலயஸ்ச ॥ ௨௦ ॥

ஏவம் ச த்⁴யேயோ(அ)ஹம்—

௨௧. ஆதி³த்யாநாமஹம் விஷ்ணுர்ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம்ஶுமாந் ।
மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ராணாமஹம் ஶஶீ ॥

ஆதி³த்யாநாம் த்³வாத³ஶாநாம் விஷ்ணுர் நாம ஆதி³த்ய: அஹம், ஜ்யோதிஷாம் ரவி: ப்ரகாஶயித்ரூணாம் அம்ஶுமாந் ரஶ்மிமாந் । மரீசிர் நாம மருதாம் மருத்³தே³வதாபே⁴தா³நாம் அஸ்மி । நக்ஷத்ராணாம் அஹம் ஶஶீ சந்த்³ரமா: ॥ ௨௧ ॥

௨௨. வேதா³நாம் ஸாமவேதோ³(அ)ஸ்மி தே³வாநாமஸ்மி வாஸவ: ।
இந்த்³ரியாணாம் மநஶ்சாஸ்மி பூ⁴தாநாமஸ்மி சேதநா ॥

வேதா³நாம் மத்⁴யே ஸாமவேத³: அஸ்மி । தே³வாநாம் ருத்³ராதி³த்யாதீ³நாம் வாஸவ: இந்த்³ர: அஸ்மி । இந்த்³ரியாணாம் ச ஏகாத³ஶாநாம் மந: ச அஸ்மி । பூ⁴தாநாம் ச அஸ்மி சேதநா கார்யகரணஸங்கா⁴தே நித்யாபி⁴வ்யக்தா பு³த்³தி⁴வ்ருத்தி: சேதநா ॥ ௨௨ ॥

௨௩. ருத்³ராணாம் ஶங்கரஶ்சாஸ்மி வித்தேஶோ யக்ஷரக்ஷஸாம் ।
வஸூநாம் பாவகஶ்சாஸ்மி மேரு: ஶிக²ரிணாமஹம் ॥

தாதிகாரியும், இனி) மேல் கூறப்படும் பொருள்களில் என்னைத் தியானிக்கவேண்டும். ஏனெனில், யான் பிராணிகளுக்குக் காரணமும், நிலையும், முடிவுமாக இருக்கின்றேன். (௨௦)

யான் இவ்வாறு தியானிக்கத்தக்கவன் :

௨௧. யான் ஆதித்யர்களுள் விஷ்ணுவாகவும், ஒளிகளுள் கிரணங்களுள்ள ஸூர்யனாகவும், மருத்துக்களுள் மரீசியாகவும் இருக்கின்றேன். நான் நக்ஷத்திரங்களுள் சந்திரனாக இருக்கின்றேன்.

யான் பன்னிரண்டு ஆதித்யரில் விஷ்ணு என்னும் ஆதித்யன். ஒளிகளுள் - (பொருள்களை) விளங்கச்செய்வனவற்றுள். மருத்துக்களுள் - மருத் என்னும் தேவதா வகுப்பில். (௨௧)

௨௨. வேதங்களுள் ஸாமவேதமாகஇருக்கின்றேன் : தேவர்களுள் இந்திரனாக இருக்கின்றேன் : இந்திரியங்களுள் மனமாக இருக்கின்றேன் : பிராணிகளுள் உணர்ச்சியாக இருக்கின்றேன்.

தேவர்களுள் - ருத்ரர், ஆதித்யர் முதலானோர்களுள். இந்திரியங்களுள் - (கண் முதலிய) ௧௧ - இந்திரியங்களுள். உணர்ச்சி - தேகம் இந்திரியங்கள் இவற்றின் சேர்க்கையிலே வெளிப்பட்ட புத்திவிருத்தி [புத்தியின் தன்மை]. (௨௨)

௨௩. மேலும், ருத்ரர்களுள் சங்கரனாகவும், யக்ஷர்கள் ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுள் திரவியத்திற்குத் தலைவனாகவும் இருக்கின்றேன் : யான் வஸுக்களுள் அக்நியாகவும் கொடுமுடியுள்ள மலைகளுள் மேருவாகவும் இருக்கின்றேன்.

௨௭. 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌮𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌥𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌰𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌤𑌂 "𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 ॥ ௨௭ ॥

௨௮. 𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍇𑌨𑍂𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌃 ॥

𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌧𑍀𑌚𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌧𑍇𑌨𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑍍𑌰𑍀, 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌰𑌾𑌜𑌃 ॥ ௨௮ ॥

௨௯. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌗𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌾𑌜𑌃 । 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌬𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌯𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥

---

௨௭. குதிரைகளுள் என்னை அமிருதத்தினு லுண்டான உச்சைச்ரவஸ் ஆக அறிந்துகொள். சிறந்த யானைகளுள் ஐராவதமாகவும், மனிதர்களுள் அரசனுகவும் (என்னை அறிந்துகொள்).

உச்சைச்ரவஸ் - அமிருதத்திற்காகக்(கடலைக்)கடைந்தபொழுது உண்டான குதிரை. சிறந்த யானைகளுள், இராவதியின் குழந்தையான ஐராவதமாக "என்னை அறிந்துகொள்" " எனத் தொடரும்....... (௨௭)

௨௮. யான் ஆயுதங்களுள் வஜ்ஜிராயுதமாகவும், பசுக்களுள் காமதுக்ஆகவும் இருக்கின்றேன ; (புத்திரனைப்) பிறப்பிக்கின்ற கந்தர்ப்பனுக இருக்கின்றேன் ; ஸர்ப்பங் களுள் வாஸுகியாக இருக்கின்றேன்.

வஜ்ஜிராயுதம் - ததீசிஎன்பவருடைய எலும்பினுலானது. காமதுக் - விரும்பிய வற்றையெல்லாம் கொடுக்கின்றதான வஸிஷ்டரது காமதேநு ; அல்லது, மிகுதி யாகப் பால் கொடுக்கின்ற ஸாமாந்யமான பசு. கந்தர்ப்பன் - காமம். ஸர்ப்பங்களுள் - ஸர்ப்பமென்னும் வகுப்பில். வாஸுகி - ஸர்ப்பங்கட்கு அரசன். (௨௮)

௨௯. யான் நாகங்களுள் அநந்தனுகவும், ஜலதேவதைகளுள் வருணனுகவும் இருக்கின்றேன். யான் பிதிருக்களுள் அர்யமாவாகவும், தண்டிப்பவருள் யமனுகவும் இருக்கின்றேன்.

நாகங்களுள் - நாகமென்னும் வகுப்பில். அநந்தன் என்னும்நாகமானது நாகங் களுக்கு அரசன். வருணன் - ஜலதேவதைகட்கு அரசன். அர்யமா என்பவன் - பிதிரு க்களுக்கு அரசன். தண்டிப்பவருள் - தண்டனை செய்பவருள். (௨௯)

௩௦. 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌲𑌯𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑍃𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌲𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌨𑌂 𑌗𑌣𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௦ ॥

௩௧. 𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌵𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌝𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌕𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀 ॥

𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌝𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌕𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌮 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 ॥

௩௨. 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇, 𑌇𑌹 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯-

---

௩௦. யான் தைத்தியர்களுள் ப்ரஹ்லாதனுகவும், கணக்கிடுகிறவர்களுள் காலமாகவும் இருக்கின்றேன். யான் மிருகங்களுள் மிருகத்தலைவனுகவும், பக்ஷிகளுள் வைநதேயனுகவும் (இருக்கின்றேன்).

தைத்தியர்களுள் - திதிவம்சத்தில் தோன்றியவர்களுள். மிருகத்தலைவன் - சிங்கம், அல்லது புலி. வைநதேயன் - விநதாமகனுகிய கருடன். (௩௦)

௩௧. யான் சுத்தப்படுத்துகின்ற பொருள்களுள் காற்றுகவும், படையாளர்களுள் ராமனுகவும் இருக்கின்றேன்; மீன்களுள் மகரமாகவும் இருக்கின்றேன்; நீரோட்டங்களுள் கங்கையாக இருக்கின்றேன்.

படையாளர்கள் - ஆயுதங்களை ஏந்தியவர்கள். ராமன் - தசரதன் மகன். (௩௧)

௩௨. அர்ஜுன ! யான் சிருஷ்டிகளுக்கு முதலாகவும், முடிவாகவும், நடுவாகவும் (இருக்கின்றேன்). யான் வித்யைகளுள் ஆத்மாவைப்பற்றிய வித்யையாகவும், தர்க்கஞ் செய்பவருள் வாதமாகவும் (இருக்கின்றேன்).

அர்ஜுன ! சிருஷ்டிகளுக்கு உற்பத்தியும், நிலையும், அழிவும் நானே. முதல்[illegible] (௧௦ - ௨௦), " உயிருள்ள பொருள்கட்குத்தான் (பகவான்) முதலும், முடிவுமா[illegible] கிறார்" எனக் கூறப்பட்டது. இங்கேயோ, " சிருஷ்டிஸாமான்னியமான [illegible] குந்தான் (பகவான் முதலும் முடிவுமாயிருக்கிறார்)" என்று குறிக்கப்ப[illegible] (பலவகையான) அறிவுகளுள், ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவு முக்[illegible] யால், முதன்மையானது. " தர்க்கஞ் செய்பவருள் " என்றதை[illegible] கிறவர்கள்மூலமாக[அவர்களுடைய] ஒருவகைப்பேச்சுக்கள[illegible]

[illegible]

௩௩. [illegible]

[illegible]

௩௪. [illegible]

[illegible]

[illegible] பண்ணுகிறேன்.)

(௩௩)

௩௩. எழுத்துக்களுள் அகாரமாகவும், [illegible] தொகையாகவும் இருக்கின்றேன். நானே அழியாத காலம். நான் எங்கும் முகமுள்ள வனும் படைத்துக் கொடுப்பவன்.

அழியாத காலம் – [illegible] காலம் [illegible] [illegible] அதிருக்கமான [illegible]]; அல்லது, காலத்திற்கும் கால மான பரமேச்வரன். [illegible] பவன்.

(௩௩)

௩௪. ஸகலத்தையும் அபகரிக்கும் மிருத்யுவும், செல்வங்களைப் பெறுபவர்களுக்கு ஓங்கும் செல்வமும், ஸ்திரிகளுள் புகழும் திருவும் வாக்கும் நினைவும் அறிவும் தீரியமும் பொறுமையும் நானே.

மிருத்யுவானது (க) பொருள் முதலியவற்றை அபகரிப்பது, (உ) உயிரை அப கரிப்பது என இருவகைத்து. அவற்றுள், எது உயிரை அபகரிப்பதோ, அது எல்லா வற்றையும் அபகரிப்பது எனப்படுகின்றது. நான் அதுவாக இருக்கின்றேன். அல்லது, —பிரளயகாலத்திலே ஸகலத்தையும் ஸம்ஹரிப்பதால் பரமேச்வரன் ஸகலத்தையும்

𑌹𑌾𑌰𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌰𑌃, 𑌸𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌹𑌮𑍍—𑌕𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍? 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௪ ॥

௩௫. 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 𑌋𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃 ॥

𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌋𑌚𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌋𑌕𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌋𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௩௫ ॥

௩௬. 𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌂 𑌛𑌲𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌜𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌛𑌲𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌛𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌜𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑍇𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂, 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂, 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 ॥ ௩௬ ॥

அபகரிப்பவன்; யான் அவனாக இருக்கின்றேன். யான் ஓங்கும் செல்வமாகவும், அதனைப் பெறுதற்கு ஸாதநமாகவும் இருக்கின்றேன்.—எவர்கட்கு?—இனிமேல் செல்வத்தை அடையப்போகிறவர்களுக்கு, செல்வத்தை அடையத் தகுந்தவர்களுக்கு என்றபடி. மாதர்களுள்,—எவர்களுடைய போலிமாத்திரமான ஸம்பந்தத்தினாலும் ஜனங்கள் தங்களை பேறுபெற்றவர்களாக [தமக்கு ஸகலமும் கைகூடிவிட்டதாக]க் கருதுகிறார்களோ, (அந்த) புகழ், திரு, வார்த்தை, நினைவு, அறிவு, தைரியம், பொறுமை என்ற இவ்வுயர்ந்த மகளிராக யான் இருக்கின்றேன். **தைரியம்** - (நெஞ்சைக் கற்பு நெறியில் நிறுத்தும் உறுதி). (௩௪)

௩௫. ஸாமங்களுள் ப்ருஹத்ஸாமமும், சந்தஸ்களுள் காயத்திரியும் நானே. மாஸங்களுள் மார்க்கசீர்ஷமும், பருவகாலங்களுள் புஷ்பங்களுண்டாகும் காலமும் நானே.

ப்ருஹத்ஸாம மென்பது - ஸாமங்களுள் சிறந்தது. காயத்திரிமுதலான சந்தஸ்களையுடைய ரிக்குக்களுள் யான் காயத்திரி என்னும் ரிக்காக இருக்கின்றேன் என்க. **புஷ்பங்களுண்டாகும் காலம்** - இளவேனில். (௩௫)

௩௬. யான் வஞ்சகருள் சூதாகவும், ஒளியுள்ளவருள் ஒளியாகவும் இருக்கின்றேன்; யான் வெற்றியாக இருக்கின்றேன்; முயற்சியாக இருக்கின்றேன்; நற்குணமுடையவருள் நற்குணமாக (இருக்கின்றேன்).

சூது - சூதாடல் முதலியது. **ஒளி** - [தடையில்லாத கட்டளை—ஆ.]. வெல்லுகிறவர்களுள் வெற்றியாக இருக்கின்றேன். முயற்சியுடையவருள் முயற்சியாக இருக்கின்றேன். (௩௬)

௩௭. 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌶𑌨𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌖𑌃 । 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 । 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃, 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌶𑌨𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ ௩௭ ॥

௩௮. 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌦𑌮𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌦𑌮𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌮𑌯𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌅𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍇𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 ॥ ௩௮ ॥

௩௯. 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌤𑌦𑌹𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂, 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌮𑍍 𑌆𑌹 — 𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌚𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௯ ॥

---

௩௭. யான் விருஷ்ணிகளுள் வாஸுதேவனுகவும், பாண்டவர்களுள் தநஞ்ஜயனுகவும், முனிகளுள்ளும் வ்யாஸனாகவும், கவிகளுள் சுக்ரனென்னும் கவியாகவும் இருக்கின்றேன்.

விருஷ்ணிகளுள் - யதுவம்சத்தில் தோன்றியவர்களுள். வாஸுதேவன் - உனது தோழனை இந்த நானே தான். தனஞ்ஜயன் - நீயேதான். முனிகளுள் - ஆலோசிக்குந் தன்மையராய் ஸகலப்பொருள்களையும் அறிபவருள். கவிகளுள் - கடந்து நிற்கின்றவற்றைக் காண்பவருள் [அதிநுட்பமானவற்றை ஆராய்ந்து உணர்பவருள்]. (௩௭)

௩௮ தண்டிப்பவருள் செங்கோலாக இருக்கின்றேன்; வெல்ல விரும்புகிறவர்களுள் நீதியாக இருக்கின்றேன்; யான் ரகஸ்யங்களுள் மௌநமாகவும், ஞானிகளுள் ஞானமாகவும் இருக்கின்றேன்.

செங்கோலானது அடங்காதவர்களை அடங்கச்செய்வது. (௩௮)

௩௯. அர்ஜுந! இன்னும், பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் எது விதையோ, அது நான். ஜங்கமஸ்தாவரமான எந்தப்பொருள் உள்ளதோ, அது என்னையின்றி இல்லை.

விதை - முளைக்கச் செய்வது. பிரகிருதத்தை முடிக்கும்பொருட்டு(த் தமது) வைபவத்தின் சுருக்கத்தைச் சொல்லுகிறார் :—ஜங்கமமாகவாயினும், ஸ்தாவரமாகவாயினும் எந்தப்பொருள் உள்ளதோ, அது என்னையின்றி இல்லை. என்னால் நுழையப்பெறாத அப்பொருள் ஆத்மாஇல்லாததாகப் பாழாகவன்றோ நிற்கும். ஆகவே, எல்லாம் என்னையே ஆத்மாவாகவுடையன என்பது (தேர்ந்த) பொருள். (ஆத்மாஇல்லாத ஒன்றும் இருக்கவேமுடியாதென்க.) (௩௯)

௪0. 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌮 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ।
𑌏𑌷 𑌤𑍂𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌯𑌾 ॥

𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌮 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌇𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌏𑌷 𑌤𑍁 𑌉𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌮𑌯𑌾 ॥ ௪0 ॥

௪௧. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌂𑌽𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌾, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌮𑌮 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌂𑌽𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 𑌅𑌂𑌶𑌃 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌂𑌽𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥

௪௨. 𑌅𑌥 𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌨𑍈𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

---

௪0. பகைவரைத் தவிக்கச்செய்வோனே! என்னுடைய திவ்வியமான வைபவங்கட்கு எல்லை இல்லை. ஆனால், வைபவத்தினுடைய இப் பரப்பானது என்னால் ஏகதேசம் [ஒருஇம்மியளவு] கூறப்பட்டது.

ஸகலத்திற்கும் ஆத்மாவான ஈச்வரனுடைய திவ்வியமான வைபவங்கள் இவ்வளவு என்று சொல்லவாவது, அறியவாவது ஒருவனாலும் இயலாதன்றோ. (௪0)

பகவானுடைய வைபவத்தைச் சுருக்கிச்சொல்லல்.

௪௧. பெருமையுள்ளதாகவாயினும், வளமுள்ளதாகவாயினும், வலியதாகவாயினும் உள்ள பொருள் எதெதுவோ, அதது என்னுடைய ஒளியினுடைய ஒரு அம்சத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டது (என்று) நீ அறிந்துகொள்.

வலியது - ஊக்கத்தோடு கூடியது என்னுடைய - ஈச்வரனுடைய. (௪௧)

௪௨. அர்ஜுன! அல்லது, அறியப்பட்ட அனேகமான இதனால் உனக்கு என்ன? யான் இப்பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஒருஅம்சத்தினால் தாங்கிநிற்கின்றேன்.

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதை
பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக உபநிஷத்துக்களாக
யாக யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வ
யோகம் என்னும் பத்தாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஸாவஶேஷேண [illegible] ஸ்யாத் [illegible]
ஸ்யாத் ஸாவஶேஷேண । [illegible]
விஷ்டப்ய விஶேஷத: [illegible]
ஏகாவயவேந — [illegible]
வர்ண: 'பாதோऽஸ்ய விஶ்வா பூதாநி' [illegible]

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாபாஷ்யே [illegible]

அர்ஜுனா! இதனைப் பல அறிவதால் [illegible] என்ன பயன்? [illegible] நான் இந்த ஜகத்துமுழுவதையும் [illegible] பொருள்கள் எல்லாவற்றின் [illegible] நிற்கின்றேன். அவ்வாறே, "பொருள்களெல்லாம் [illegible] "(ருக் - [illegible]) என்று [illegible]. (42)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் [illegible] முற்றிற்று.

अथ

एकादशोऽध्यायः विश्वरूपदर्शनयोगः ॥

भगवतो विभूतयः उक्ताः। तत्र च 'विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत्' इति भगवता अभिहितं श्रुत्वा यत् जगदाधारत्वेन रूपम् ऐश्वरं तत् साक्षात्कर्तुम् इच्छन् अर्जुन उवाच—

अर्जुन उवाच ॥

१. मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसंज्ञितम्।
यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहोऽयं विगतो मम ॥

मदनुग्रहाय मदनुग्रहार्थं परमं निरतिशयं गुह्यं गोप्यम् अध्यात्मसंज्ञितम् आत्मानात्मविवेकविषयं यत् त्वया उक्तं वचः वाक्यं, तेन वचसा मोहः अयं विगतो मम, अविवेकबुद्धिः अपगता इत्यर्थः ॥ १ ॥

किञ्च—

२. भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया।
त्वत्तः कमलपत्राक्ष माहात्म्यमपि चाव्ययम् ॥

भवः उत्पत्तिः, अप्ययः प्रलयः हि भूतानां तौ भवाप्ययौ श्रुतौ विस्तरशः न संक्षेपतः मया त्वत्तः त्वत्सकाशात् कमलपत्राक्ष कमलस्य पत्रं कमलपत्रं तद्वत् अक्षिणी यस्य तव स त्वं कमलपत्राक्षः, हे कमलपत्राक्ष महात्मनः भावः माहात्म्यम् अपि च अव्ययम् अक्षयं, 'श्रुतम्' इति अनुवर्तते ॥ २ ॥

பதினோராம் அத்தியாயம்: விச்வரூபதர்சநயோகம்.

விச்வரூபக்காட்சிக்காக அர்ஜுநன் பகவானை வேண்டுதல்.

பகவானுடைய வைபவங்கள் கூறப்பட்டன. இனி, அர்ஜுநன் "யான் இப்பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஒருஅம்சத்தினால் தாங்கிநிற்கின்றேன்" (௧0 - ௪௨) என்று பகவான் அருளியதைக் கேட்டு,—ஈச்வரனுக்குப் பிரபஞ்சவடிவமான ஆதி ரூபம் எதுவோ அதனை நேரேகாண விரும்புகிறவனாய்க் கூறலாயினன் :

அர்ஜுநன் சொல்லலுற்றான் :

௧. அத்யாத்மம் என்று பெயரிடப்பெற்ற உயர்ந்த ரஹஸ்யமான எந்தத் திருவாக்கானது, என்னை ஈடேற்றும்பொருட்டு உங்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டதோ, அதனால் என்னுடைய இம்மயக்கம் போய்விட்டது.

அத்யாத்மம் என்பது - ஆத்மாவையும், ஆத்மா அல்லாததையும் பகுத்தறியும் வேறுபாட்டைப் பற்றியது. மயக்கம் போய்விட்டது - பகுத்தறிவில்லாத புத்தி தொலைந்துவிட்டது, தீர்ந்துவிட்டது என்றபடி. (௧)

மேலும்,

௨. பொருள்களுடைய பிறப்பு இறப்புக்கள் உங்களிடமிருந்து என்னால் விரிவாகக் கேட்கப்பட்டன ; தாமரையிதழ்போலும் விழிகளுள்ளவரே ! மற்றும், குறைவிலாப் பெருமையும் (கேட்கப்பட்டது).

விரிவாக - சுருக்கமாயல்லாமல்.—"கேட்கப்பட்டது" என்பது தொடரும் (௨)

௩. 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 |
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ||

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌥 𑌕𑌥𑌯𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 | 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌬𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌜𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ||

௪. 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 |
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ||

𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌸𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃, 𑌹𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 | 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂, 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍇 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 || ௪ ||

𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 —

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ||

௫. 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌤𑌶𑍋𑌽𑌥 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 |
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌿 𑌚 ||

𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌤𑌶𑌃 𑌅𑌥 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃, 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 | 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌿 𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌨𑍀𑌲𑌪𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰-

---

௩. பரமேச்வர! நீங்கள் த[உ]ங்களை எப்படிச் சொல்லுகிறீர்களோ, இது அப்படித்தான். (ஆயினும்,) புருஷோத்தம! உங்களுடைய ஈச்வரவடிவத்தைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

அப்படித்தான் - வேறுவித மன்று. ஈச்வரவடிவத்தை - அறிவு, ஆளுந்தன்மை, திண்மை, ஸாமர்த்தியம், வீர்யம், ஒளி என்பவற்றையுடையதாய், எங்குமுள்ள பொருளாக நிற்கின்ற வடிவத்தை. (௩)

௪. ஸ்வாமிந்! அது என்னால் பார்க்கத்தகுந்தது என்று நீங்கள் எண்ணுவீர்களாயின், யோகிகட்கு ஈச! சாச்வதமான உங்களுருவை அப்பொழுது எனக்குக் காட்டவேண்டும்.

என்னால் - அர்ஜுனனால். அப்பொழுது - நான், பார்ப்பதற்கு மிகுந்த ஆவலுள்ளவனாதலால். (௪)

விச்வரூபத்தைக் காணுதற்குரிய திவ்யமான கண்ணை அர்ஜுனன் பெறுதல்.

...று அர்ஜுனனால் வேண்டப்பட்ட பகவான் கூறலாயினர்:

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார்:

...ல விதங்களையும், பல நிறங்களையும் உருவங்களையும் உடை... ...க்காகவுமுள்ள என்னுடைய திவ்யமான

...ரகவுமுள்ள - அநேகமான என்றபடி. ...ன]. நிறங்களை - கருமை, பொன்மை

𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌆𑌕𑍃𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌾-
𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௫ ॥

௬. 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌸𑍂𑌨𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶, 𑌵𑌸𑍂𑌨𑍍 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌, 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶, 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌, 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾, 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍, 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥ ௬ ॥

𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵—

௭. 𑌇𑌹𑍈𑌕𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑌮 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥

𑌇𑌹 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌸𑌹 𑌚𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌚𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌮𑌮 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶 । 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌜𑌯𑌪𑌰𑌾𑌜𑌯𑌾𑌦𑌿, 𑌯𑌤𑍍 𑌶𑌂𑌕𑌸𑍇, '𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌯𑍇𑌮 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌨𑍋 𑌜𑌯𑍇𑌯𑍁𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌵𑍋𑌚𑌃, 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥ ௭ ॥

𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁—

௮. 𑌨 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ।

முதலிய விதமான வர்ணங்களை. உருவங்களை - அவயவங்களுடைய பல அமைப்புகளை. பார் - (நீ பார்க்கத் தகுந்தவன்தான். "பார்" என்னும் ஏவல் - தகுதிப்பொருளின் மேல் வந்தது.—ம.). (௫)

௬. ஆதித்யர்களையும், வஸுக்களையும், ருத்திரர்களையும், அச்விநிகளையும், மருத்துக்களையும் பார். பாரத! அவ்வாறே, முன்பார்க்கப்படாத பல ஆச்சரியங்களைப் பார்.

௧௨ - ஆதித்யர்களையும், ௮ - வஸுக்களையும், ௧௧ - ருத்திரர்களையும், ௨ - அச்விநிகளையும், ஏழுஏழாக ஏழுவகுப்பினரான (௪௯) - மருத்துக்களையும் பார். அவ்வண்ணமே, உன்னாலும், உன்னைக்காட்டிலும் வேறான ஒருவனாலும் மநுஷ்யலோகத்தில் முன் காணப்படாத பல வேறுஅத்புதங்களையும் பார். (௬)

கேவலம் இதுமாத்திர மன்று;

௭. ஒன்றிலேயே நிற்பதாய் ஜங்கமஸ்தாவரங்களோடு கூடிய ஜகத்துமுழுவதையும் இப்பொழுது இங்கு என்சரீரத்திலே பார். குடாகேச! இன்னும் வேறு எதனைப் பார்க்கவிரும்புகின்றாயோ, (அதனையும் பார்).

வேறானதனை - எந்த வெற்றிதோல்வி முதலியதைச் சந்தேகிக்கின்றாயோ, "நாமே (அவர்களை) வெல்வோமோ? அல்லது, (அவர்கள்) நம்மை வெல்வாரோ" (௨ - ௬) என்று எதனைக் கூறினையோ, அதனையும். (௭)

ஆனால்,

௮. த[உ]ன்னுடைய இதே கண்ணினால் என்னைப் பார்க்கவேமுடியாது. உன

दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम् ॥

न तु मां शक्यसे द्रष्टुम् अनेनैव प्राकृतेन स्वचक्षुषा स्वकीयेन चक्षुषा । येन पुनः शक्यसे द्रष्टुं दिव्येन, तेन दिव्यं ददामि ते तुभ्यं चक्षुः । तेन पश्य मे योगम् ऐश्वरम् ईश्वरस्य मम ऐश्वरं योगं योगशक्त्यतिशयम् इत्यर्थः ॥

सञ्जय उवाच ॥

९. एवमुक्त्वा ततो राजन्महायोगेश्वरो हरिः ।
दर्शयामास पार्थाय परमं रूपमैश्वरम् ॥

एवं यथोक्तप्रकारेण उक्त्वा, ततः अनन्तरं राजन् धृतराष्ट्र महांश्च असौ योगेश्वरश्च महायोगेश्वरः हरिः नारायणः दर्शयामास दर्शितवान् पार्थाय पृथासुताय परमं रूपं विश्वरूपम् ऐश्वरम् ॥ ९ ॥

१०. अनेकवक्त्रनयनमनेकाद्भुतदर्शनम् ।
अनेकदिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम् ॥

अनेकवक्त्रनयनम् अनेकानि वक्त्राणि नयनानि च यस्मिन् रूपे तत् अनेकवक्त्रनयनम्, अनेकाद्भुतदर्शनम् अनेकानि अद्भुतानि विस्मापकानि दर्शनानि यस्मिन् तत् अनेकाद्भुतदर्शनं रूपम्, तथा अनेकदिव्याभरणम् अनेकानि दिव्यानि आभरणानि यस्मिन् तत् अनेकदिव्याभरणं तथा दिव्यानेकोद्यतायुधं दिव्यानि अनेकानि उद्यतानि आयुधानि

க்கு (நான்) திவ்யமான கண்ணைக் கொடுக்கிறேன் ; எனது ஈச்வரயோகத்தைப் பார்.

என்னை - விச்வரூபத்தைக்கொண்ட என்னை. இதே - பிரகிருதியினு லாகிய தேயான. நீ திவ்யமான எதனுல் (என்னைப்)பார்க்கக்கூடுமோ, அந்தத் திவ்யமான கண்ணை நான் உனக்குக் கொடுக்கிறேன். அதனுல் எனது ஈச்வரயோகத்தை [யான் ஈச்வரனுயிருக்கும்பொழுது, எனக்கென்று சிறப்பாயமையும் யோகத்தை]ப் பார். யோகத்தை - யோகவலிமையின் மாட்சிமையை என்றபடி. (அ)

பகவான் விச்வரூபத்தைக் காண்பித்தல்.

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றுன் :

கூ. அரசனே ! (யாவரினும்) மேலானவராய் யோகிகட்கு ஈசனுயுள்ள ஹரியானவர் இவ்வாறு கூறிப், பின்பு, ஈச்வரனுடைய திவ்யவடிவத்தைப் பிருதாமகனுக்குக் ...ார்.

...- கீழ்க்கூறியபடி. பின்பு - [திவ்யமான கண்ணைக் கொடுத்தபின்பு ! - திருதராஷ்டிரனே ! ஹரி - நாராயணன். திவ்யவடிவத்தை - (கூ)

...க முகங்களையும் கண்களையும், அனேக அத்புதக்காட்சிகளையும், ...ஆபரணங்களையும் உடையதாய், திவ்யமான அனேக ஆயுதங்களை ...தைக் காண்பித்தார்).

यस्मिन् तच्च दिव्यानेकोद्भुतदर्शनम्, 'दर्शयामास' इति पूर्वेण सम्बन्धः ॥ ௧௦ ॥

किञ्च—

௧௧. दिव्यमाल्याम्बरधरं दिव्यगन्धानुलेपनम् ।
सर्वाश्चर्यमयं देवमनन्तं विश्वतोमुखम् ॥

दिव्यमाल्याम्बरधरं दिव्यानि माल्यानि भूषणानि अम्बराणि वस्त्राणि च ध्रियन्ते येन शरीरेण तं दिव्यमाल्याम्बरधरम्, दिव्यगन्धानुलेपनं दिव्यं गन्धानुलेपनं यस्य तं दिव्यगन्धानुलेपनम्, सर्वाश्चर्यमयं सर्वाश्चर्यप्रायं देवम् अनन्तं न अस्य अन्तः अस्ति इति अनन्तः तम् अनन्तं विश्वतोमुखं सर्वतोमुखम्, सर्वभूतात्मकत्वात्, 'तं दर्शयामास' । 'अर्जुनः ददर्श' इति वा अध्याह्रियते ॥ ௧௧ ॥

या पुनः भगवतः विश्वरूपस्य भाः, तस्याः उपमा उच्यते—

௧௨. दिवि सूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता ।
यदि भाः सदृशी सा स्याद्भासस्तस्य महात्मनः ॥

दिवि अन्तरिक्षे तृतीयस्यां वा दिवि सूर्याणां सहस्रं सूर्यसहस्रं तस्य युगपदुत्थितस्य सूर्यसहस्रस्य या युगपदुत्थिता भाः, सा यदि, सदृशी स्यात् तस्य महात्मनः विश्वरूपस्य भासः । यदि वा न विद्यते, ततः विश्वरूपस्यैव भाः अतिरिच्यते इत्यभिप्रायः ॥

किञ्च—

"காண்பித்தார்" என முந்தின(சுலோகத்)தோடு கூட்டுக. (௧௦)

அன்றியும்,

௧௧. திவ்யமான மலர்களையும் ஆடைகளையும் அணிந்து, திவ்யமான வாசனைத் திரவியங்களால் பூசப்பெற்று, முற்றும்ஆச்சரியமயமாகி, (ஒளியாய்) ஜ்வலிப்பதாய், எல்லையற்றதாய், எங்கும்முகமுள்ள (விச்வரூபத்தைக் காண்பித்தார்).

(ஈச்வரன்) எல்லாப்பொருள்கட்கும் ஆத்மாவாயிருத்தலால், (அவரது வடிவம்) எங்கும் முகமுள்ள தென்க. "அதனைக் காண்பித்தார்" என்றாயினும், "அர்ஜுனன் பார்த்தான்" என்றாயினும் வருவித்துக்கொள்க. (௧௧)

இனி, விச்வரூபங்கொண்ட பகவானுடைய ஒளி எதுவோ, அதற்கு உவமை கூறப்படுகின்றது :

௧௨. ஆயிரம்ஸூர்யன்களுடைய ஒளியானது ஆகாசத்தில் ஓரேகாலத்து உண்டாவதாயின், அது அந்தப் பெரியபொருளின் ஒளிக்கு ஒப்பாகும்.

ஆகாசத்தில் - நடுவிலுள்ள விண்ணுலகில் ; அல்லது, (இவ்வுலகினின்றும்) மூன்றாவதான விண்ணுலகில். பெரிய பொருளின் - விச்வரூபத்தின்.—ஒப்பானது இல்லையாயின், அப்பொழுது விச்வரூபத்தின் ஒளியே (எல்லாவற்றினும்) மேலாகின்றது என்பது கருத்து. (இல்லாதபொருளை உவமைகூறியதனால், விச்வரூபத்தின் ஒளிக்கு நிகரே இல்லையென்க.) (௧௨)

மற்றும்,

௧௨. திவி ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யுகபதுத்திதா ।
யதி பா: ஸத்ருசீ ஸா ஸ்யாத்பாஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥

[illegible]

௧௩. தத்ரைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்நம் ப்ரவிபக்தமநேகதா ।
அபச்யத்தேவதேவஸ்ய சரீரே பாண்டவஸ்ததா ॥

[illegible]

[illegible]

அர்ஜுந உவாச ।

௧௫. பச்யாமி தேவாம்ஸ்தவ தேவ தேஹே
ஸர்வாம்ஸ்ததா பூதவிசேஷஸங்காந் ।
ப்ரஹ்மாணமீசம் கமலாஸநஸ்த-
ம்ருஷீம்ச்ச ஸர்வாநுரகாம்ச்ச திவ்யாந் ॥

௧௩. அங்கே, தேவதேவனுடைய சரீரத்திலே, பல வகையாகப் பிரிந்திருப்பதும், ஒன்றிலே நிற்பதுமான பிரபஞ்சம் முழுவதையும் அப்போது பாண்டவன் பார்த்தான்.

அங்கே - அந்த விச்வரூபத்திலே. பலவகையாக - தேவர்கள், பிதிருக்கள், மனுஷ்யர்கள் முதலான பேதங்களாக. பாண்டவன் - அர்ஜுனன். (௧௩)

௧௪. அப்பால் அந்தத் தனஞ்ஜயன் ஆச்சரியத்தால் வியாபிக்கப்பட்டு, மயிர் சிலிர்த்தவனாய்க் கடவுளைத் தலையால் வணங்கி, அஞ்சலிசெய்து கூறலானான்.

அப்பால் - அவனைப் பார்த்த பின்பு. கடவுளை - விச்வரூபத்தையுடைய (பகவானை). அஞ்சலிசெய்து - வணக்கத்துக்குரிய கைகளைக் கூப்பி. (௧௪)

(அர்ஜுனன் பகவானை நோக்கி)ச் சொல்வது [illegible] — "[illegible]ப்பெற்ற விச்வரூபம் [illegible], அதனை யான் பார்க்கின்றேன்" என்னும் கருத்தை வெளியிடுகின்ற அர்ஜுனன் கூறலானான் :

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான் :

௧௫. கடவுளே! உமது சரீரத்திலே எல்லாத் தேவர்களையும், அவ்வாறே பொருள்களுடைய பல வகுப்புக்களின் திரள்களையும், பத்மாஸனத்திலிருக்கின்ற ஈச்வரனான பிரம்மாவையும், எல்லா ரிஷிகளையும், திவ்யமான ஸர்ப்பங்களையும் பார்க்கின்றேன்.

पश्यामि हे देव तव देहे देवान् सर्वान्, तथा भूतविशेषसंघान् भूतविशेषाणां स्थावरजङ्गमानां नानासंस्थानविशेषाणां संघाः भूतविशेषसंघाः तान्, किंच — ब्रह्माणं चतुर्मुखम् ईशम् ईशितारं प्रजानां कमलासनस्थं पृथिवीपद्ममध्ये मेरुकर्णिकासनस्थमित्यर्थः, ऋषींश्च वसिष्ठादीन् सर्वान्, उरगांश्च वासुकिप्रभृतीन् दिव्यान् दिवि भवान् ॥ १५ ॥

१६. अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रं
पश्यामि त्वां सर्वतोऽनन्तरूपम् ।
नान्तं न मध्यं न पुनस्तवादिं
पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूप ॥

अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रम् अनेके बाहवः उदराणि वक्त्राणि नेत्राणि च यस्य तव सः त्वम् अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रः तम् अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रम् पश्यामि त्वा त्वां सर्वतः सर्वत्र अनन्तरूपम् अनन्तानि रूपाणि यस्य इति अनन्तरूपः तम् अनन्तरूपम् । न अन्तम्, अन्तः अवसानम्, न मध्यम्, मध्यं नाम द्वयोः कोट्योः अन्तरम्, न पुनः तव आदिम् — न देवस्य अन्तं पश्यामि, न मध्यं पश्यामि, न पुनः आदिं पश्यामि हे विश्वेश्वर विश्वरूप ॥ १६ ॥

किंच —

१७. किरीटिनं गदिनं चक्रिणं च
तेजोराशिं सर्वतोदीप्तिमन्तम् ।

பார்க்கின்றேன் - உணர்கின்றேன். பொருள்களுடையபலவகுப்புக்களின் - ஸ்தாவரஜங்கமங்களின், பலஉருவங்களையுடைய வேற்றுமையான பொருள்களின். ப்ரஹ்மாவை - நான்முகனை. ஈச்வரனை - ப்ரஜைகளை ஆளுகின்ற. பத்மாஸநத்திலிருக்கின்ற - பூமியாகிய தாமரைப்பூவின் நடுவிலே மேருமலையாகிய தாமரைக்காயென்னும் ஆஸநத்தின்மேல் வீற்றிருக்கின்ற என்றபடி. ரிஷிகளை - வஸிஷ்டர் முதலானோர்களை. ஸர்ப்பங்களை - வாஸுகி முதவானவற்றை. (கரு)

கசு. பல கைகளையும், வயிறுகளையும், முகங்களையும், கண்களையும், அளவிறந்த வடிவங்களையும் உடைய உம்மை(யான்) எங்கும் காண்கின்றேன். ஆனால், பிரபஞ்சவடிவினரே! பிரபஞ்சத்தை ஆளுபவரே! உமது முடிவைக் காணவில்லை; நடுவைக் காணவில்லை; முதலைக் காணவில்லை.

நடுவென்பது - இரண்டு முனைகட்கும் இடையே இருப்பது. உமது - கடவுளது. (கசு)

அன்றியும்,

கஎ. கிரீடமும் கதையும் சக்கிரமும் உடையவராய், ஒளிகளின் கூட்டமாய்,

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑍂𑌷𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌤𑌦𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍀 𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌗𑌦𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌦𑍀 𑌤𑌂 𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌚, 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃, 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌅𑌨𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑍌 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌅𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑍌 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑍍, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥ கஎ ॥

𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌨𑍁𑌮𑌿𑌨𑍋𑌮𑌿—

கஅ. 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑌤𑍋 𑌮𑍇 ॥

𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂, 𑌪𑌰𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚—𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌨 𑌤𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃, 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 । 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 𑌚𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌨𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌮𑌤𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌮𑍇 𑌮𑌮 ॥ கஅ ॥

எங்கும் ஒளியுள்ளவராய், கஷ்டத்தினால் பார்க்கத்தகுந்தவராய், ஜ்வலிக்கின்ற அக்நி ஸூர்யர்களது ஒளிபோலும் ஒளியினையுடையவராய், அளவிடத்தகாதவரான உம்மைப் பார்க்கின்றேன்.

கிரீடம் - என்பது - தலைமீது அணிகின்ற ஓர்வகை ஆபரணம். அளவிடத் தகாத - ("இவர் இப்படித்தான்" என்று) வரையறுக்கமுடியாத என்றபடி. (கஎ)

பகவான் நிர்க்குணமான ப்ரஹ்மமேதான்.

யோகசக்தியின் காட்சியாகிய இதிலிருந்தே (நான் பின்வருமாறு) அநு

...பொருளான அறியவேண்டிய பரம்பொருள் : நீங்கள்
பிடம்; நீங்கள் ஸநாதந தருமங்கட்கு அழியாத
ருஷர் (என) நான் எண்ணுகின்றேன்.
த்திநின்றும்) விடுபட விரும்புவோர்களால் அறிய
(கஅ)

[illegible]

உக. [illegible]

[illegible]

உஉ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

உக. [illegible]

[illegible]

மத் துதிக்கிறார்கள். (உக)

விச்வரூபத்தின் பயங்கரத்தன்மை

அன்றியும்,

உஉ. ருத்ரர்களும், ஆதித்யர்களும், வஸுக்களும், ஸாத்யர்களும், விச்வே தேவர்களும், அச்வினிதேவதைகளும், மருத்துக்களும், ஊஷ்மபர்களும், கந்தர்வ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]—

உச. நப:ஸ்ப்ருசம் தீப்தமநேகவர்ணம்
வ்யாத்தாநநம் தீப்தவிசாலநேத்ரம் ।
த்ருஷ்ட்வா ஹி த்வாம் ப்ரவ்யதிதாந்தராத்மா
த்ருதிம் ந விந்தாமி சமம் ச விஷ்ணோ ॥

[illegible]

[illegible]—

உரு. தம்ஷ்ட்ராகராலாநி ச தே முகாநி
த்ருஷ்ட்வைவ காலாநலஸந்நிபாநி ।
திசோ ந ஜாநே ந லபே ச சர்ம
ப்ரஸீத தேவேச ஜகந்நிவாஸ ॥

[illegible]

அர்த்தம் இது காண்க :

உச. ஆகாயத்தைத் தொடுகின்றவராய், பிரகாசிப்பவராய், பல நிறங்களையும் ஜ்வலிக்கின்ற ... [illegible] ... உடையவராய் உள்ள உம்மைப் பார்த்தவுடன் விஷ்ணுவே! (நான்) பயங்கொண்ட மனமுள்ளவனாய், தைரியத்தையும் (மன) அமைதியையும் அடையவில்லை.

பல நிறங்களை - பயங்கரமான பல உருவங்களை. (ப.எ)

ஏனெனில்,

உரு. வக்கிரதந்தங்களால் விகாரமாயும், காலாக்கினிக்கு ஒப்பாயுமுள்ள உமது முகங்களைப் பார்த்தவுடன் (நான்) திக்குகளை அறியவில்லை; சுகத்தையும் அடையவில்லை. தேவர்கட்கு ஈசா! ஜகத்திற்கு இருப்பிடமே! ப்ரஸன்னராகும்.

காலாக்கினி - பிரளயகாலத்திலே உலகங்களை எரிக்கும் தீ. திக்குக்களை அறியவில்லை - கிழக்கு, மேற்கு என்னும் பகுத்தறிவோடு அறியவில்லை, திக்குமயக்கமுடையவனாக

விவேகேந ந ஜாநே திக்விபாகம் ஜாத: கஶ்மல: । அத: ந லபே ந உபலபே ச ஶர்ம ஸுகம் । அத: ப்ரஸீத ப்ரஸந்நோ பவ தேவேஶ ஜகந்நிவாஸ ॥ ௨௫ ॥

யேப்யோ(அ)ஸ்மாகம் பராஜயாஶங்கா ஆஸீத், ஸா ச அபகதா । யத:—

௨௬. அமீ ச த்வாம் த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா:
ஸர்வே ஸஹைவாவநிபாலஸங்கை: ।
பீஷ்மோ த்ரோண: ஸூதபுத்ரஸ்ததாஸௌ
ஸஹாஸ்மதீயைரபி யோதமுக்யை: ॥

அமீ ச த்வாம் த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா: துர்யோதநப்ரப்ருதய:— 'த்வரமாணா: விஶந்தி' இதி வ்யவஹிதேந ஸம்பந்த:—ஸர்வே ஸஹைவ அவநிபாலஸங்கை: அவநிம் ப்ருத்வீம் பாலயந்தீதி அவநிபாலா: தேஷாம் ஸங்கை:, கிஞ்ச—பீஷ்மோ த்ரோண: ஸூதபுத்ர: கர்ண: ததா அஸௌ ஸஹ அஸ்மதீயைரபி த்ருஷ்டத்யும்நப்ரப்ருதிபி: யோதமுக்யை: ப்ரதாநை: ஸஹ ॥ ௨௬ ॥

கிஞ்ச—

௨௭. வக்த்ராணி தே த்வரமாணா விஶந்தி
தம்ஷ்ட்ராகராலாநி பயாநகாநி ।
கேசித்விலக்நா தஶநாந்தரேஷு
ஸந்த்ருஶ்யந்தே சூர்ணிதைருத்தமாங்கை: ॥

ஆகியுள்ளேன். ஆகவே, (உமது காட்சியினாலாகும்) ஸுகத்தை உணரவில்லை. ஆத லால், ப்ரஸந்ந ராகுக.

அர்ஜுனன் தனது எதிரிகட்குத் தோல்வியைக் காணுதல்.

எவர்களிடமிருந்து தோல்வி வரும் என்னும் ஸந்தேகமானது எனக்கு இருந் ததோ, (அவர்களைப்பற்றி) அதுவும் போய்விட்டது ; ஏனெனில்,

௨௬. திருதராஷ்டிரனுடைய இந்தப் புத்திரர்களனைவரும் அரசருடைய கூட் டங்களோடுகூடவேயும், இந்த பீஷ்மர் துரோணர் ஸூதபுத்திரன் எல்லாரும் நம் முடைய சிறந்தபோர்வீரர்களோடுகூடவும் உம்மை(ப் புகுகிறார்கள்).

திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்கள் - துர்யோதனன் முதலியவர்கள்.— "(இச் சுலோகமானது) பதட்டத்தோடு புகுகிறார்கள்" (௬௬-௨௭) என (அடுத்தசுலோகத் தில்) ஒதுங்கிநிற்பதனோடு தொடரும்.—ஸூதபுத்திரன் - கர்ணன். நம்முடைய சிறந்தபோர்வீரர்கள் - திருஷ்டத்யும்நன் முதலானோர்கள், (௨௬)

இன்னும், (இவர்கள்)

௨௭. வக்கிரமான பற்களால் விகாரமாயும், பயங்கரமாயு[ள்ள] களில் பதட்டத்தோடு புகுகிறார்கள். சிலர் பற்களின் இடைகளில் பொடிப்பொடியாகப்போன தலைகளோடு காணப்படுகிறார்கள்.

𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 —𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿?—𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌯𑌂𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚—𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌦𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂𑌗𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௭ ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌤𑌿? 𑌆𑌹—

௨௮. 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌵𑍋𑌽𑌂𑌬𑍁𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑍇 𑌅𑌂𑌬𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌵 𑌅𑌮𑍀 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌶𑍂𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 ॥ ௨௮ ॥

𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌚 𑌇𑌤𑌿? 𑌆𑌹—

௨௯. 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌂 𑌪𑌤𑌂𑌗𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃
𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 ॥

வாய்கள் எப்படிப்பட்டவை?—வக்கிரமான பற்களால் விகாரமாயும், பயங்கரமாயும் உள்ளவை. மற்றும், வாயினுள் புகுந்தவரில் சிலர் பற்களின் இடைகளில், கடித்து மெல்லப்பட்ட மாம்ஸம்போல அகப்பட்டவராய்..........காணப்படுகிறார்கள். (௨௭)

(அவர்கள்) எவ்வாறு வாயினுள் புகுகிறார்கள் என்பது?—(அர்ஜுனன்) கூறுகிறான்:

௨௮. எவ்வாறு ஆறுகளின் விசையான அனேக நீரோட்டங்கள் கடலையே எதிர்நோக்கி ஓடுகின்றனவோ, அவ்வாறு மனிதஉலகிலுள்ள இச்சூரர்கள் எப்புறமும் ஜ்வலிக்கின்ற உமது வாய்களுள் புகுகிறார்கள்.

இச்சூரர்கள் - பீஷ்மர் முதலியவர்கள். (௨௮)

அவர்கள் எதற்காக எவ்வாறு புகுகிறார்கள் என்பது?—(அர்ஜுனன்) கூறுகிறான்:

௨௯. எவ்வாறு விட்டில்பூச்சிகள் எரிகின்ற தீயினுள் (தாம்) அழிதற்காக மிகுந்தபரபரப்போடு பாய்கின்றனவோ, அவ்வாறே பிராணிகளும் உமது வாய்களுள் (தாம்) அழிதற்காக மிகுந்த பரபரப்போடு பாய்கின்றன.

[illegible] விரஞ்சி நாராய [illegible] ஸஹ்ருதயைமாஃ, [illegible] ஸஜ்ஜ- [illegible]

[illegible]

[illegible] ஸகாஶ [illegible] தெ- [illegible] ஸஹ்ஸ்ரஸ [illegible] ஸஹாவம் [illegible]

[illegible]

[illegible] ப்ராகாரஃ। [illegible] ப்ரஸ்ர் [illegible] ஹவு [illegible] ॥ நக ॥

(உக)

[illegible]

[illegible] ஒளி.

[illegible] விழுங்குகிறவராய், ஒளி [illegible] நிற்கின்றீர்கள். விஷ்ணோ! [illegible]

[illegible] ஸமக்ரம்-முழுதும் [illegible]

(நo)

[illegible] விஷ்ணு [illegible]

(நீங்கள்) இவ்வாறு [illegible] இருப்பவர்; ஆகவே, [illegible] நீங்கள் யார்? எனக்குச் சொல்லவேணும். உமக்கு [illegible] அருள்புரிய வேண்டும். முதலிலுள்ள உம்மை [illegible] தேவர்களில் சிறந்தவரே! அருள்புரிய வேண்டும். முதலிலுள்ள உம்மை [illegible] (நான்) அறிய விசேஷமாய் அறிய விரும்புகின்றேன். ஏனெனில், உமது செய்கையை (நான்) அறிய வில்லை.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௩௨. 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 ।
𑌋𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌯𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌧𑌾𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌃 । 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌶𑍃𑌣𑍁—𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌇𑌹 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 । 𑌋𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇, 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌵 𑌆𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾, 𑌯𑍇 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍀𑌕𑌮𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍀𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌧𑌾𑌃 𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌃 ॥ ௩௨ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑍍—

௩௩. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌯𑌶𑍋 𑌲𑌭𑌸𑍍𑌵
𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑍈𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵
𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌸𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 "𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌰𑌥𑌾𑌃 𑌅𑌜𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿, 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌶𑌃 𑌲𑌭𑌸𑍍𑌵 ; 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌹𑌿

பகவானுடை முயற்சி உலகத்தை ஸம்ஹரித்தற்கு ஆவது.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௩௨. உலகங்கட்கு அழிவைச் செய்யும் காலமாய், அதிகரித்துப்பெருமிதங் ண்டவனாய் இருக்கின்றேன்; இப்பொழுது உலகங்களை ஸம்ஹரித்தற்குத் தலைப் ள்ளேன். எதிரிகளுடைய சேனைகளில் எந்தப் போர்வீரர்கள் நிற்கிறார்களோ, ந்த) எல்லாரும் நீ இல்லாமலும்[உன்னுடைய முயற்சி இல்லாமலும், நீ போர்புரியா டாலும்]மாண்டு போவார்கள்.

எதற்காகத் தலைப்பட்டிருக்கின்றேனோ, அதனைக் கேள் :—இப்பொழுது உல களை ஸம்ஹரிக்கத் தலைப்பட்டுள்ளேன். எல்லாரும் - எவர்களிடமிருந்து உனக்கு சயம் இருந்ததோ,) ....(அந்த) பீஷ்மர் துரோணர் கர்ணன் முதலிய எல்லா (௩௨)

(அவர்கள் மாண்டுபோவார்களென்பது) எதனால் இவ்வாறு (நிச்சயமா யுள்ள

அதனால்; நீஎழுந்திருப்பாயாக : புகழ்ச்சியைப் பெறுவாயாக : பகைஞரை யற்ற ராஜ்யத்தை அநுபவிப்பாயாக. முன்னமேயே இவர்கள் என் லேயே நிச்சயமாகக் கொல்லப்பட்டார்கள். ஸவ்யஸாசிந்! நீ காரண[வியாஜ]மாத் மாக இருக்கக்கடவாய்.

புகழ்ச்சியை - "தேவர்களாலும் வெல்லமுடியாத பீஷ்மர் துரோணர் முதலிய ரதர்களை அர்ஜுனன் வென்றுவிட்டான்" என்னும் புகழை. அது புண்யங்களால்

[illegible]

[illegible]

... இயந்திரங்களையும், ... ; [illegible] ; யுத்தத் ...

(க.க.)

... (ஜீ) ... அத்தத்(ப

... காரணம் ... இவ்வியமான ஆயுதங்களை ...

... இவ்வியமான ஆயுதங்களையுடை ...

... ஒருவரேயொருவர் ...

... அவனுடைய தலையும் ...

... இந்திரனுல் கொடுக்கப்ப ... ஆயுதங்களையுடையவன்) ... இவன் ...

... ஆயுதத்தையுடையவன், ... மகன் ; இவன் ...

நிர்திஶதி | மயா ஹதாந் த்வம் ஜஹி நிமித்தமாத்ரேண | மா வ்யதிஷ்டா:, தேப்ய: பயம் மா கார்ஷீ: | யுத்யஸ்வ ஜேதாஸி துர்யோதநப்ரப்ருதீந் ரணே யுத்தே ஸபத்நாந் ஶத்ரூந் || ௩௪ ||

ஸஞ்ஜய உவாச ||

௩௫. ஏதச்ச்ருத்வா வசநம் கேஶவஸ்ய
க்ருதாஞ்ஜலிர்வேபமாந: கிரீடீ |
நமஸ்க்ருத்வா பூய ஏவாஹ க்ருஷ்ணம்
ஸகத்கதம் பீதபீத: ப்ரணம்ய ||

ஏதச்ச்ருத்வா வசநம் கேஶவஸ்ய பூர்வோக்தம், க்ருதாஞ்ஜலி: ஸந் வேபமாந: கம்பமாந: கிரீடீ நமஸ்க்ருத்வா, பூய: புந: ஏவ ஆஹ உக்தவாந் க்ருஷ்ணம் ஸகத்கதம் பயாவிஷ்டஸ்ய து:காபிகாதாத், ஸ்நேஹாவிஷ்டஸ்ய ச ஹர்ஷோத்பவாத், அஶ்ருபூர்ணநேத்ரத்வே ஸதி ஶ்லேஷ்மணா கண்டாவரோத:; ததஶ்ச வாச: அபாடவம் மந்தஶப்தத்வம் ய: ஸ: கத்கத: தேந ஸஹ வர்தத இதி ஸகத்கதம் வசநம் ஆஹ இதி வசநக்ரியாவிஶேஷணம் ஏதத் | பீதபீத: புந: புந: பயாவிஷ்டசேதா: ஸந் ப்ரணம்ய ப்ரஹ்வ: பூத்வா, "ஆஹ" இதி வ்யவஹிதேந ஸம்பந்த: ||

அத்ர அவஸரே ஸஞ்ஜயவசநம் ஸாபிப்ராயம் | கதம்? த்ரோணாதிஷு அஜேயேஷு சதுர்ஷு அர்ஜுநேந நிஹதேஷு, நிராஶ்ரய: துர்யோதந:

வனுதலால், பெயரைக்கொண்டே அவனைக் குறிப்பிட்டுக்காட்டுகிறார். என்றால் கொல்லப்பட்டவர்களை நீ காரண[வியாஜ]மாத்திரமாகக் கொல். அவர்களை அஞ்சாதே. எதிரிகளை - துர்யோதநன்முதலிய பகைவர்களை. (௩௪)

அர்ஜுனன் விச்வரூபத்தை வணங்கித் துதித்தல்.

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான்:

௩௫. நடுங்குகின்ற கிரீடியானவன் [அர்ஜுனன்] கேசவனுடைய இத்திருவாக்கைக் கேட்டு, கிருஷ்ணனை அஞ்சலிசெய்து நமஸ்கரித்து, தழதழத்த குரலோடு மிகவும் அஞ்சியவனாய் நன்றாகவணங்கி மீண்டுமே பேசலாயினன்:

இத்திருவாக்கை - கீழ்க்கூறியதை. **கிரீடி** - (கிரீடத்தையுடையவன்). பயத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டவனுக்கு வருத்தம் வந்துதாக்குகையினாலும், அன்பினால் வியாபிக்கப்பட்டவனுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாவதனாலும் கண்கள் கண்ணீர்களால் நிரம்ப, அங்ஙனம் (தொண்டையிலே) கபத்தால் குரலுக்குத் தடை (உண்டாகின்றது); அதனால் வார்த்தைக்குச் செவ்வையில்லாமையும், ஒலிமழுங்கிய தன்மையும் எதுவோ, அது - தழதழத்த குரல். இது - "தழதழத்த குரலோடு வார்த்தையைப் பேசினான்" எனப் பேசுதலென்னும் வினைக்கு விசேஷணம் என்க. **மிகவும் அஞ்சியவனாய்** - அடிக்கடி பயத்தினால் வியாபிக்கப்பட்ட மனத்தினனாய். ("பேசலாயினன்" என்பது) - "வணங்கிப் பேசலாயினன்" என, ஒதுங்கி நிற்(கும் "வணங்கி" என்)பதனோடு தொடரும்.

இச்சமயத்திலே ஸஞ்ஜயன்வார்த்தை உட்கருத்துடையது.—எப்படி?— "வெல்லமுடியாத துரோணர் முதலிய நால்வரையும் அர்ஜுனன் கொன்றுவிட்டால்,

[illegible] ஸ்தாநே [illegible] வ்ருத்திம் [illegible] ஸம்ஸம் [illegible]

[illegible]

அர்ஜுந உவாச ॥

> ௩௬. ஸ்தாநே ஹ்ருஷீகேச தவ ப்ரகீர்த்யா
> ஜகத் ப்ரஹ்ருஷ்யத்யநுரஜ்யதே ச ।
> ரக்ஷாம்ஸி பீதாநி திசோ த்ரவந்தி
> ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்தஸங்காঃ ॥

[illegible] ஸ்தாநே [illegible] ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்தஸங்காঃ [illegible] ॥ ௩௬ ॥

[illegible] சொல்லப்பட்டவன் தான் [illegible] ஸமாதாகத்தைச் [illegible] என்பது [illegible] (௩௫)

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான் :

௩௬. ஹ்ருஷீகேச ! உம்மைப் புகழ்வதனால் உலகம் மகிழ்கின்றது ; (உம்மிடத்தில்) ப்ரீதியையும் அடைகின்றது. ராக்ஷஸர்கள் [illegible] திக்குக்களை நாடு[illegible] ஸித்தர்கள் கூட்டமெல்லாம் (உம்மை) வணங்குகின்றனர். (இதெல்லாம்) பொருத்தமானது.

[illegible] பெருமையைச் சொல்வதனால், (இது) [illegible] — அது யாது? [illegible] உலகம் மகிழ்வுறுகின்றது என்பது யாதோ, அது சரியானது, ஏற்றது [illegible] உரியபொருளுக்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளப்[illegible] — அல்லது, "ஏற்ற" என்பதை உரியபொருளுக்கு [illegible] ஏனெனில், [illegible] பகவான் மகிழ்ச்சி முதலியவற்றிற்கு ஏற்ற உரியபொருள் [illegible] என்க. அவ்வண்ணமே, (உலகம்) [illegible] ப்ரீதியையும் அடைகின்றது; அதுவும் [அவ்வாறு ப்ரீதியை அடை[illegible]] உரியபொருளான (உம்மை நோக்கி) என்று உரைக்க. மேலும், ராக்ஷஸர்கள் [illegible] திக்குக்களைச் செல்லுகிறார்கள் ; அது [illegible] பயத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டவராய்த் திக்குக்களைச் செல்லுகிறார்கள் [illegible] (உம்மை நோக்கி என்க). அன்றியும், கபிலர் முதலான ஏற்ற உரியபொருளாகிய [illegible] கூட்டமெல்லாம் (உமக்கு) நமஸ்காரத்தைச் செய்கின்றன ; அதுவும் [illegible] (பொருளாகிய உம்மை நோக்கி) என்க.

𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿—

௩௭. 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌨 𑌨𑌮𑍇𑌰𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍
𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌨𑌮𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌨 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌰𑌾𑌯; 𑌯𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌿 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌏𑌤𑍇 𑌨 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃? 𑌅𑌤𑌃 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌹𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌹𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂, 𑌯𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍? 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍, 𑌅𑌸𑌤𑍍 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍀 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍, 𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵, 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥ ௩௭ ॥

𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿—

பகவான் மகிழ்ச்சி முதலானவற்றிற்கு உரியபொருள் என்பதிலே (அர்ஜுனன்) காரணத்தைக் காட்டுகிறான் :

௩௭. மஹாத்மந்! மிகப்பெரியவராய் ப்ரஹ்மாவுக்கும் மூலகாரணமான உம்மை (அந்தஸித்தர்கள்) எதனால் வணங்காமலிருப்பார்கள் ? [வணங்கவேவணங்குவார்கள்]. முடிவில்லாதவரே ! தேவர்களை ஆள்பவரே ! உலகத்திற்குத் தங்குமிடமே ! அழியாப் பொருளும், உண்மையும், இன்மையும், மேலானதும் எதுவோ அதுவும் நீரே.

எதனால் - எக்காரணத்தால். **ப்ரஹ்மாவுக்கு** - ஹிரண்யகர்ப்பனுக்கு. அவர்கள் எவ்வாறு (உம்மை) வணங்காமலிருப்பார்கள் ? [வணங்கவே வணங்குவார்கள்]. (மூலகாரணமான மிகப்பெரிய மஹாத்மா) ஆதலால், நீங்கள் மகிழ்ச்சி முதலியவற்றிற்கும், நமஸ்காரத்திற்கும் ஏற்ற உரியபொருள் என்றபடி. வேதாந்தங்களில் எது வெளியிடப்படுகின்றதோ, அந்த மேலான அழியாப்பொருள் நீங்களே.—அது யாது?—உண்மையும், இன்மையுமாம் என்பது. உண்மையென்பது - உள்ளது; இன்மையென்பது - எதனைப்பற்றி இல்லையென்னும் உணர்வு (உண்டாகின்றதோ, அது). அந்த அழியாப்பொருளுக்கு அந்த உண்மை இன்மை இரண்டும் உபாதியாவை; (அப்பொருள்) உண்மை எனவும், இன்மை எனவும் அவற்றின் வழியாக [illegible]னால் கூறப்படுகின்றது. மற்று, வாஸ்தவத்தில்,—வேதத்தை உணர்ந்த [illegible] அழியாப்பொருளாகக் கூறுகிறார்களோ, அது - உண்மை இன்மை [illegible] அப்பால் உள்ளது. அது நீங்களே தான், வேறு இல்லை என்பது (௩௭)

[illegible]னன் பகவானை) மீண்டும் துதிக்கின்றான் :

௩௭. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௩௮. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௩௮. நீரே முதற்கடவுள், பழமையான புருஷன்; நீங்கள் இப்பிரபஞ்சத்திற்கு சிறந்த ஒதுக்கிடம்; அறிபவராகவும், அறியப்படும் பொருளாகவும், உயர்ந்த நிலையாகவும் இருக்கின்றீர்கள்; அனந்தரூபனே! உம்மால் எல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[illegible] முதற்கடவுள். [illegible] புருஷன் [illegible] ஒதுக்கிடம் [illegible] நீங்கள் அறி [illegible] அறியப்படும் பொருள் [illegible] அதுவும் நீங்களே. [illegible] இருக்கின்றீர்கள். [illegible] (௩௮)

அன்றியும்,

௩௯. வாயுவும், யமனும், அக்நியும், வருணனும், சந்திரனும், ப்ரஜாபதியும், ப்ரபிதாமஹனும் நீரே. நமஸ்காரம்; உமக்கு நமஸ்காரம் ஆயிரந்தடவை இருக்கட்டும்.
௪௦. மீண்டும் மீண்டும் உமக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

வருணன் - ஜலத்திற்கு அதிபதி. ப்ரஜாபதி - கச்யபர் முதலிய ப்ர...
ப்ரபிதாமஹன் - பாட்டனுக்கும் தகப்பன், ப்ரஹ்மாவுக்கும் தகப்பன் என்றபடி
பிதாமஹன் - ப்ரஹ்மா.) நமஸ்கரித்தல் என்னும் வினை பலமுறை கூறப்

ஸ்காரக்ரியாப்யாவ்ருத்திகணநம் க்ருதவான் உச்யதே | 'புந:' 'பூயோऽபி' இதி ஶ்ரத்தாபக்த்யதிஶயாத் அபரிதோஷம் ஆத்மந: தர்ஶயதி || ௩௯ ||

ததா—

௪0. நம: புரஸ்தாதத ப்ருஷ்டதஸ்தே
நமோऽஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ |
அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரமஸ்த்வம்
ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோऽஸி ஸர்வ: ||

நம: புரஸ்தாத் பூர்வஸ்யாம் திஶி துப்யம், அத ப்ருஷ்டத: அபி தே | நமோऽஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வாஸு திக்ஷு ஸர்வத்ர ஸ்திதாய ஹே ஸர்வ | அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரம: அநந்தம் வீர்யம் அஸ்ய, அமித: விக்ரம: அஸ்ய | வீர்யம் ஸாமர்த்யம், விக்ரம: பராக்ரம: | வீர்யவாநபி கஶ்சித் ஶத்ருவதாதிவிஷயே ந பராக்ரமதே, மந்தபராக்ரமோ வா | த்வம் து அநந்தவீர்ய: அமிதவிக்ரமஶ்ச இதி அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரம: | ஸர்வம் ஸமஸ்தம் ஜகத் ஸமாப்நோஷி ஸம்யக் ஏகேந ஆத்மநா வ்யாப்நோஷி யத:, தத: தஸ்மாத் அஸி பவஸி ஸர்வ: த்வம் | த்வயா விநாபூதம் ந கிஞ்சித் அஸ்தி இதி அபிப்ராய: || ௪0 ||

யத: அஹம் த்வந்மாஹாத்ம்யாபரிஜ்ஞாநாத் அபராத்த:, அத:—

வருதலைக் கணக்கிடுதலானது ''தடவை'' என்பதனால் உணர்த்தப்படுகின்றது. ''மீண்டும், மீண்டும்'' என்பது - விச்வாஸம், பக்தி இவற்றின் பெருக்கத்தால் தனக்கு [அர்ஜுனனுக்கு]த் திருப்தியின்மையைக் காட்டுகின்றது. (௩௯)

அவ்வண்ணமே,

௪0. முன்னும், பின்னும் உமக்கு நமஸ்காரம்: ஏ! எல்லாமே! எங்குமே உமக்கு நமஸ்காரம் இருப்பதாக. அளவிலா வீர்யத்தையும், அளவிறந்த பராக்கிரமத்தையும் உடைய நீங்கள் எல்லாவற்றையும் வியாபித்துநிற்கிறீர்கள்; அதனால், எல்லாமாக இருக்கிறீர்கள்.

முன் - கிழக்குத்திசையிலே. எங்குமே-எல்லாத்திசைகளிலுமே. உமக்கு - எங்குமுள்ள உமக்கு. வீர்யம் - வல்லமை. பராக்கிரமம் - துணிபு. ஒருவன் வல்லமையுள்ளவனாயினும், பகைவரைக்கொல்லுதல் முதலான விஷயத்திலே துணிவதில்லை; அல்லது, மந்தமான துணிவையுடையவனாக இருக்கலாம். நீங்களோ, அளவிலா வல்லமையையும், அளவிறந்த துணிவையும் உடையவர். ஆத்மாவாகிய ஒன்றினால் ஜகத்துமுழுவதையும் நிரம்பவியாபித்துள்ளதனால், நீங்கள் ஸகலமுமாக இருக்கின்றீர்கள்: நீங்களில்லாத ஒன்றும் இல்லை என்பது கருத்து. (௪0)

அர்ஜுனன் பகவானை மன்னிப்புக் கேட்தல்.

உமது மகிமையை அறியாமையினால் நான் குற்றமுள்ளவனாக இருக்கின்றேன்; ஆதலால்,

சக. ஸகேதி மத்வா ப்ரஸபம் யதுக்தம்
ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகேதி ।
அஜாநதா மஹிமாநம் தவேதம்
மயா ப்ரமாதாத் ப்ரணயேந வாபி ॥

சஉ. யச்சாவஹாஸார்த்தமஸத்க்ருதோஸி
விஹாரசய்யாஸநபோஜநேஷு ।
ஏகோऽதவாப்யச்யுத தத்ஸமக்ஷம்
தத்க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் ॥

ஸகா ஸமாநவயா: இதி ஸகா ஜ்ஞாதவ்ய விபரீதமத்யா ப்ரஸபம் அபிபூய ப்ரஸஹ்ய யதுக்தம் ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகேதி ச அஜா-நதா அஜ்ஞாநிநா மோஹேந । கிம் அஜாநதா இதி? ஆஹ—மஹிமாநம் மாஹாத்ம்யம் தவ இதம் ஸர்வஸ்வாம்ய விச்வரூபம் । "தவ இதம் மஹிமாநம் அஜாநதா" இதி வையதிகரண்யேந ஸம்பந்த: । 'தவேமம்' இதி பாட: யதி அஸ்தி, ததா ஸாமா-

---

சக. உம்முடைய இ(ந்த விச்வரூபத்)தையும், மஹிமையையும் அறியாத என்னால், (உம்மைத்) தோழனென்று நினைத்து அசட்டையினாலாவது அன்பினாலாவது "அடே! கிருஷ்ண! அடே! யாதவ! அடே! நண்ப!" என்று எது துடுக்காகக் கூறப்பட்டதோ, (அதனை மன்னிக்கும்படி உம்மைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்).

சஉ. அன்றியும், விளையாட்டிலும், படுக்கையிலும், ஸபையிலும், புசித்தலிலும், தனிமையாயிருக்கும்பொழுதாயினும், (தோழர்களுடைய) முன்னிலையிலாயினும் அது[அவமதிப்பு] (உண்டாகும்படி என்னால்) கேலிக்காக அவமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றீர் என்பது எதுவோ, அதனை மன்னிக்கும்படி, அளவிடமுடியாத உம்மை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோழன் - ஸமமான வயதுள்ளவன். நினைத்து - மயக்க அறிவினால் அறிந்து. அறியாத - அறிவில்லாதமூடனான.—எதனை அறியாத என்பது?—கூறுகிறார்: ஈச்வரனான உமது பெருமையை, இந்த விச்வரூபத்தை. "தவ இதம் மஹிமாநம் அஜாநதா" என வையதிகரண்யமாக[ஒரேபொருளைக் குறியாதவண்ணம்]கூட்டுக. "தவேமம்" என்பது பாடமாயின், அப்பொழுது ஸாமாநாதிகரண்யமேதான் [ஒரேபொருளைக் குறித்துநிற்குந்தன்மையேதான்]. (தவேதம் என்றபாடத்தில், இதம் என்பது - ஒன்றன்பால்; மஹிமாநம் என்பது - ஆண்பால். ஆகவே, முந்தினது பிந்தினதைத் தழுவாது. எனவே, இதம் என்பதற்கு - "விச்வரூபத்தை" என்றும், மஹிமாநம் என்பதற்கு - "யோகைச்வர்யம் முதலியபெருமையை" என்றும் பொருள்கொள்க. பிந்தின பாடத்திலோ, இமம் என்பது - மஹிமாநம் என்பதைத் தழுவுமெனக்காண்க. இவ்வாறாக, முதற்பாடத்திலுள்ள இதம் மஹிமாநம் என்னும்சொற்கள் வெவ்வேறு பொருள்களை குறித்துநின்றன என்றும், இரண்டாம் பாடத்திலுள்ள இமம் மஹிமாநம்

नायिकारणमेव। यया प्रमादात् विक्षिप्तचित्ततया, प्रणयेन वापि, प्रणयो नाम स्नेहनिमित्तः विस्रम्भः, तेनापि कारणेन यत् उक्तवान् अस्मि॥ ௪௧ ॥

यच्च अवहासार्थं परिहासप्रयोजनाय असत्कृतः परिभूतः असि भवसि, क्व?—विहारशय्यासनभोजनेषु, विहरणं विहारः, शयनं शय्या, आसनम् आस्थायिका, भोजनम् अदनम्, इति एतेषु विहारशय्यासनभोजनेषु, एकः परोक्षः सन् असत्कृतः असि परिभूतः असि; अथवापि हे अच्युत, तत् समक्षम्—तच्छब्दः क्रियाविशेषणार्थः—प्रत्यक्षं वा असत्कृतः असि तत् सर्वम् अपराधजातं क्षामये क्षमां कारये त्वाम् अहम् अप्रमेयं प्रमाणातीतम्॥ ௪௨ ॥

यतः त्वम्—

௪௩. पितासि लोकस्य चराचरस्य
त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान्।
न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो
लोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभाव॥

पिता असि जनयिता असि लोकस्य प्राणिजातस्य चराचरस्य स्थावरजङ्गमस्य। न केवलं त्वम् अस्य जगतः पिता, पूज्यश्च पूजार्हः, यतः गुरुः गरीयान् गुरुतरः। कस्मात् गुरुतरः त्वम् इति? आह—न त्वत्समः त्वत्तुल्यः अस्ति। न हि ईश्वरद्वयं संभवति, अनेकेश्वरत्वे

என்னும் சொற்கள் ஒரேபொருளைக் குறித்து நின்றன என்றும் ஆராய்க.) அசட்டை யினால் - (வேறு விஷயங்களில்) சித்தம் சிதறியுள்ளமையால். அன்பாவது - ஸ்னேகத் தாலுண்டாகும் நம்பிக்கை. அது காரணமாகவும் எதனைக் கூறியுள்ளேனோ, (அதனை மன்னிக்க). (௪௧)

கேலிக்காக நீங்கள் அவமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்கள்.—எங்கே?—விளையாட்டு......முதலியவற்றிலே. தத் என்னும்சொல் வினையை விசேஷிக்கும்பொருளின் மேல் நிற்பது. (சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பைப் பார்த்து, இதனை அறிந்துகொள்க.) அதனை - அபராதஸமூகத்தையெல்லாம். அளவிடமுடியாத - ப்ரமாணங்களைக் கடந்துநிற்கின்ற. (௪௨)

ஏனெனில், நீங்கள்,

௪௩. ஸ்தாவரஜங்கமமான இவ்வுலகிற்குத் தகப்பனாக இருக்கின்றீர்கள், பூஜிக்கத்தக்கவரும், மிகப்பெரிய குருவும் நீங்களே. உமக்கு ஒப்பானவன் இல்லை, நிகரற்ற மாட்சிமையையுடையவரே! உயர்ந்தவனான வேறொருவன் மூவுலகிலும் ஏது?

உலகத்திற்கு - பிராணிவர்க்கத்திற்கு. நீங்கள் இவ்வுலகிற்குத் தகப்பன்மாத்திரமல்லர், (யாவராலும்) பூஜிக்கத்தக்கவருமாம்; மிகப்பெரிய குருவாதலின்.—நீங்கள் எக்காரணத்தால் மிகப்பெரிய(குரு)என்பது?—கூறுகிறார்: உமக்கு ஒப்பானவன் இல்லை. இரண்டு ஈச்வரர்கள் இருக்கவேமுடியாது; ஒரு ஈச்வரனைக்காட்டிலும்

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮 𑌏𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ; 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌏𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ? 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾, 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌹𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௩

𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍍—

௪௪. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌯𑌮𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌮𑍀𑌶𑌮𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍇𑌵 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌨𑍀𑌚𑍈𑌃 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌈𑌶𑌮𑍍 𑌈𑌶𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂, 𑌈𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌂 । 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂, 𑌸𑌖𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂, 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌤𑍇, 𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑍁𑌂, 𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௪ ॥

அதிகமான ஈச்வரர்கள் இருந்தால், அங்ஙனம் வியவகாரம் பொருந்தாதாதலின் [இப்பொழுது நடக்கிறதுபோல, அப்பொழுது உலகவாழ்க்கை நடைபெறுதாதலின்]. (பல ஈச்வரர்கள் உள்ளவளவிலே, ஒவ்வொரு ஈச்வரனும் ஸ்வதந்திரனுதலின், அவர்களெல்லாரும் ஒரேமனத்தினராய் இருப்பார்கள் என்பதற்குக் காரணம் இல்லை. பற்பல மனத்தினராயின், ஒருவன் படைக்க விரும்பும்போது மற்றொருவன் அழிக்கக் கருதுவான். ஆகவே, வியவகாரம் நடைபெறுது. ஆதலின், ஈச்வரன் ஒருவன்தான் என்றபடி.—ஆ.) முதலில், வேறொருவன் உமக்கு ஒப்பாகவே இருக்கமுடியாது. (என்றால், அங்ஙனம் உம்மைக்காட்டிலும்) உயர்ந்தவனை வேறொருவன் மூவுலகிலும் எதிலாவது ஏது? [ஒன்றிலும் இல்லை]. **நிகரற்ற மாட்சிமையையுடையவரே! - யாவற்றினும்** மேலான மஹிமையுள்ளவரே! என்றபடி. (௪௩)

எதனால் இவ்வாறு (இருக்கிறீர்களோ),

௪௪. **அதனால், நான், துதிக்கத்தக்கவரும் ஆளுபவருமான உம்மை, சரீரத்தைக் கீழே கிடத்தி [வளைதடியைப்போல, பூமியில் வீழ்த்தி] நமஸ்கரித்து, மன்னிக்கும்படி கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடவுளே! மகனுக்குத் தந்தைபோலவும், தோழனுக்குத் தோழன்போலவும், அன்புடையாளுக்கு அன்புடையான் போலவும், (நீங்கள் எனக்கு அருள்புரிய) வேண்டும்.**

மகனது குற்றத்தையெல்லாம் தந்தையும், தோழனது குற்றத்தைத் தோழனும், அல்லது அன்புடையாளது குற்றத்தை அன்புடையானும் மன்னிக்குமாறுபோல, (நீங்கள் எனது குற்றத்தையெல்லாம்) மன்னிக்கவேணும். (௪௪)

௪௫. अदृष्टपूर्वं हृषितोऽस्मि दृष्ट्वा
भयेन च प्रव्यथितं मनो मे ।
तदेव मे दर्शय देव रूपं
प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥

अदृष्टपूर्वं न कदाचिदपि दृष्टपूर्वं इदं विश्वरूपं तव मया अन्यैर्वा, तत् अहं दृष्ट्वा हृषितः अस्मि। भयेन च प्रव्यथितं मनः मे । अतः तदेव मे मम दर्शय हे देव रूपं यत् मत्सखम् । प्रसीद देवेश जगन्निवास, जगतो निवासः जगन्निवासः, हे जगन्निवास ॥ ௪௫ ॥

௪௬. किरीटिनं गदिनं चक्रहस्तम्
इच्छामि त्वां द्रष्टुमहं तथैव ।
तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन
सहस्रबाहो भव विश्वमूर्ते ॥

किरीटिनं किरीटवन्तं, तथा गदिनं गदावन्तं, चक्रहस्तम् इच्छामि त्वां प्रार्थये त्वां द्रष्टुम् अहं तथैव, पूर्ववत् इत्यर्थः । यतः एवं तस्मात् तेनैव रूपेण वसुदेवसुतरूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो वार्तमानिकेन विश्वरूपेण— भव विश्वमूर्ते ; उपसंहृत्य विश्वरूपं, तेनैव पूर्वरूपेण भव इत्यर्थः ॥ ௪௬ ॥

விச்வரூபத்தை விட்டு, வஸுதேவபுத்திரவடிவத்தைக் கைக்கோள்ளும்படி அர்ஜுனன் பகவானைப் பிரார்த்தித்தல்.

௪௫. முன் பாராதிருந்ததைப் பார்த்து ஸந்தோஷித்திருக்கின்றேன்; மேலும், எனது மனம் பயத்தினால் நடுங்கியுள்ளது. கடவுளே! எனக்கு அதேவடிவத்தைக் காட்டுக. தேவர்களை ஆளுபவரே! உலகத்திற்குத் தங்குமிடமே! அருள்புரியவேண்டும்.

உம்முடைய இந்தவிச்வரூபமானது என்னாலாயினும், வேறொருவராலாயினும் முன் ஒருபொழுதும் பார்க்கப்பட்டதில்லை. நான் அதனைப் பார்த்து ஸந்தோஷித்திருக்கின்றேன்; மற்றும், எனது மனம் பயத்தால் நடுங்கியிருக்கின்றது. ஆகவே, எனது தோழனுகவுள்ள வடிவம் எதுவோ, அதனையே எனக்குக் காட்டுக. (௪௫)

௪௬. கிரீடத்தையும், கதையையும், கையிலே சக்கிரத்தையும் உடைய உம்மை நான் அவ்வாறே பார்க்கவிரும்புகின்றேன். ஆயிரங்கைகளுள்ளவராய் விச்வரூபத்தையுடையவரே! நான்கு கைகளையுடைய அதேவடிவத்தோடு இருப்பீராக.

விரும்புகின்றேன் - பிரார்த்திக்கின்றேன். அவ்வாறே - முன்போல என்றபடி. இவ்வாறுள்ளதனால்[நான் பிரார்த்திப்பதனால்], அந்த வஸுதேவபுத்திரவடிவத்தோடேயே இருப்பீராக: விச்வரூபத்தை நிறுத்திவிட்டு, அந்த முந்தின வடிவத்தோடேயே இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.— "ஆயிரங்கைகளுள்ளவராய்" என்பது - இப்பொழுதுள்ள விச்வரூபத்தினுலென்க. (௪௬)

விச்வரூபதர்சநயோகம்.

[illegible]

ஸ்ரீபகவாநுவாச ||

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பகவான் வஸுதேவபுத்திரவடிவத்தைக் கைக்கொள்ளுதல்.

...கவான் அர்ஜுனன் அஞ்சியதைக் கண்டு, விச்வரூபத்தை நிறுத்திவிட்டு ...க்கருணையினால் (அவனைத்) தேற்றுகிறவராய் அருளிச்செய்யலானார்:

. அர்ஜுந! ப்ரஸந்நமாகவுள்ள என்னாலே, இந்த மேலான வடிவமானது ...து யோகத்தால் காட்டப்பட்டது. ஒளிமயமாய், எல்லாமாய், எல்லையில்லாத ...யுள்ளதாய் என்னுடைய எந்த (வடிவம் உள்ளதோ, அது உன்னைக் வேறொருவனாலும் முன் பார்க்கப்பட்டதில்லை.

...ஸாதமென்பது - உன்மீது அநுக்கிரகபுத்தி [உன்னை ஈடேற்றவேண்டும் ...ருத்து]. அதனையுடையவன் - ப்ரஸந்நமாகவுள்ளவன். இந்த மேலானவடிவ ...விச்வரூபமானது. யோகத்தால் - ஆளுந்தன்மையின் வலிமையினால். (சஎ)

...என்னுடைய (விச்வ)ரூபக்காட்சியினாலே நீ பேறுபெற்றவனாகவே ஆகிவி... ...று அதனை [அக்காட்சியை]ப் புகழ்கின்றார்:

. கௌரவரில் சிறந்த வீரனே! மநுஷ்யஉலகிலே உ... ...ன் இத்தகைய வடிவமுள்ள என்னை, வேதங்கள் ய... ...ல் பார்க்கமுடியாது: தானங்களால் முடியாது: கர்மங்... ...தவங்களாலும் முடியாது.

न वेदयज्ञाध्ययनैः चतुर्णामपि वेदानाम् अध्ययनैः यथावद्यज्ञाध्ययनैश्च—वेदाध्ययनेनैव यज्ञाध्ययनस्य सिद्धत्वात् पृथक् यज्ञाध्ययनग्रहणं यज्ञविज्ञानोपलक्षणार्थम्—तथा न दानैः तुलापुरुषादिभिः, न च क्रियाभिः अग्निहोत्रादिभिः श्रौतादिभिः, न तपोभिः उग्रैः चान्द्रायणादिभिः घोरैः, एवंरूपः यथा दर्शितं विश्वरूपं यस्य सः अहम् एवंरूपः न शक्यः अहं नृलोके मनुष्यलोके द्रष्टुं त्वदन्येन त्वत्तः अन्येन कुरुप्रवीर ॥ ௪௮ ॥

௪௯. मा ते व्यथा मा च विमूढभावः
दृष्ट्वा रूपं घोरमीदृङ्ममेदम् ।
व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं
तदेव मे रूपमिदं प्रपश्य ॥

मा ते व्यथा मा भूत् ते भयम्, मा च विमूढभावः विमूढचित्तता, दृष्ट्वा उपलभ्य रूपं घोरम् ईदृक् यथादर्शितं मम इदम् । व्यपेतभीः विगतभयः, प्रीतमनाः च सन् पुनः त्वं तदेव चतुर्भुजं रूपं शङ्खचक्रगदाधरं तव इष्टं रूपम् इदं प्रपश्य ॥

सञ्जय उवाच ॥

௫௦. इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथोक्त्वा
स्वकं रूपं दर्शयामास भूयः ।

வேதங்கள் - நான்கு. படித்தல் - நியமமாக ஓதுதல்.—வேதங்களைப் படிப்பதனாலேயே யஜ்ஞங்களைப் படிப்பது(ம் தானே) அமைந்ததாதலின், யஜ்ஞங்களைப் படித்தல் என வேறாக எடுத்துக்கூறுதல் - யஜ்ஞங்களுடைய அறிவை உணர்த்துதற்காக என்க. ("வேதத்தைப் படித்தலென்பது - அர்த்தஞானமின்றி அதனை வாய்ப்பாடமாகச் சொல்லுதல்" என்பது - சிலர்கொள்கை. ஆகவே, அர்த்தஞானம் அவச்யமென்று விதித்தற்காக அவ்வாறு கூறவேண்டியதாயிற்று.—ஆ.). **தானங்களால்** - துலாதானம் [ஒருவன் தனது நிறைக்குச் சரியான தங்கத்தைப் பிராமணனுக்குத் தானங்கொடுத்தல்] முதலியவற்றால். **கர்மங்களால்** - சுருதிமுதலியவற்றில் விதித்த அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றால். **தவங்களால்** - சாந்திராயணம் முதலியவற்றால். **இத்தகைய வடிவத்** கீழ்க்காட்டிய விச்வரூபத்தை. (௪௮)

௪௯. என்னுடைய இத்தகைய இக்கோரவடிவத்தைப் பார்த்து, உனக்குப் ...ாமலிருக்கட்டும்; மயங்கிய தன்மையும் உண்டாகாமலிருக்கட்டும். நீ ...னம்மகிழ்ந்தவனாய் மீண்டும் என்னுடைய இந்த அதேவடிவத்தை

...ாட்டிய. **அதே வடிவத்தை** - நான்கு கைகளையுடையதாய், ... வைமுறை ஏந்தியதாய், உனக்குப் பிரியமாயுள்ள வடிவை. (௪௯)

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான்:

௫௦. வாஸுதேவன் இவ்வாறு அர்ஜுனனுக்கு அத்தகைய (வார்த்தையைக்) கூறி, மீண்டும் தனது வடிவைக் காண்பித்தார். அன்றியும், மஹாத்மாவானவர், நடுங்கி

ஆச்வாஸயாமாஸ ச பீதமேநம்
பூத்வா புந: ஸௌம்யவபுர்மஹாத்மா ||

இதி ஏவம் அர்ஜுநம் வாஸுதேவ: ததா உக்த்வா, ஸ்வகம் வஸுதேவஸ்ய க்ருஹே ஜாதம் ரூபம் தர்சயாமாஸ தர்சிதவாந் பூய: புந: | ஆச்வாஸயாமாஸ ச ஆச்வாஸிதவாந் பீதம் ஏநம், பூத்வா புந: ஸௌம்யவபு: ப்ரஸந்நதேஹ: மஹாத்மா || ௫௦ ||

அர்ஜுந உவாச ||

௫௧. த்ருஷ்ட்வேதம் மாநுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜநார்தந |
இதாநீமஸ்மி ஸம்வ்ருத்த: ஸசேதா: ப்ரக்ருதிம் கத: ||

த்ருஷ்ட்வா இதம் மாநுஷம் ரூபம் மத்ஸகம் தவ ஸௌம்யம் ஜநார்தந இதாநீம் அதுநா அஸ்மி ஸம்வ்ருத்த: ஸஞ்ஜாத:—கிம்?—ஸசேதா: ப்ரஸந்நசித்த: ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாபாவ்யம் கதச் ச அஸ்மி || ௫௧ ||

ஸ்ரீபகவாநுவாச ||

௫௨. ஸுதுர்தர்சமிதம் ரூபம் த்ருஷ்டவாநஸி யந்மம |
தேவா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் தர்சநகாங்க்ஷிண: ||

ஸுதுர்தர்சம் ஸுஷ்டு து:கேந தர்சநம் அஸ்ய இதி ஸுதுர்தர்சம் இதம் ரூபம் த்ருஷ்டவாந் அஸி யத் மம, தேவா: அபி அஸ்ய மம ரூபஸ்ய நித்யம் ஸர்வதா தர்சநகாங்க்ஷிண: ; தர்சநேப்ஸவோऽபி ந த்வமிவ த்ருஷ்டவந்த:, ந த்ரக்ஷ்யந்தி ச இதி அபிப்ராய: || ௫௨ ||

நிற்கின்ற இவனை, மறுபடியும் சாந்தவடிவினராகித் தேற்றினர்.

தனது வடிவை - வஸுதேவரது வீட்டிலே தோன்றிய வடிவத்தை. (௫௦)

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

௫௧. ஜநார்த்தந! உம்முடைய இந்த சாந்தமான மநுஷ்யவடிவத்தைப் பார்த்து, இப்பொழுது மனந்தெளிந்தவனாகவும், ஸ்வபாவத்தை [தனது இயற்கைநிலையை] அடைந்தவனாகவும் ஆகியுள்ளேன்.

மநுஷ்யவடிவத்தை - எனது தோழனாகவுள்ள இனிய வடிவத்தை. (௫௧)

விச்வரூபக்காட்சியைப் பெறுதற்கு பக்திதான் கருவி.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௫௨. என்னுடைய எந்தவடிவத்தைப் பார்த்திருக்கின்றாயோ, (அந்த) இவ்வடிவமானது - பார்ப்பதற்கு மிகவும் அரிது. தேவர்களுங்கூட இவ்வடிவத்தைப் பார்ப்பதிலே என்றும் ஆவலுள்ளவர்.

(தேவர்கள் இவ்வடிவத்தைப்) பார்க்க விரும்புபவராயினும், நீ (பார்த்திருப்பது)போல, பார்த்ததே இல்லை ; பார்க்கப்போவதும் இல்லை என்பது கருத்து. (௫௨)

कस्मात्?—

௫௩. नाहं वेदैर्न तपसा न दानेन न चेज्यया ।
शक्य एवंविधो द्रष्टुं दृष्टवानसि मां यथा ॥

न अहं वेदैः न तपसा न दानेन न च इज्यया शक्यः एवंविधः यथाप्रदर्शितप्रकारः द्रष्टुं, दृष्टवान् असि मां यथा ॥ ௫௩ ॥

कथं पुनः शक्यः इति? उच्यते—

௫௪. भक्त्या त्वनन्यया शक्य अहमेवंविधोऽर्जुन ।
ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुं च परंतप ॥

भक्त्या तु—किंविशिष्टया इति? आह—अनन्यया अपृथग्भूतया—भगवतः अन्यत्र पृथक् न कदाचिदपि या भवति सा अनन्या भक्तिः । सर्वैरपि करणैः वासुदेवादन्यत् न उपलभ्यते यया, सा अनन्या भक्तिः, तया अनन्यया भक्त्या शक्यः अहम् एवंविधः विश्वरूपप्रकारः हे अर्जुन ज्ञातुं शास्त्रतः—न केवलं ज्ञातुं शास्त्रतः—द्रष्टुं च साक्षात्कर्तुं तत्त्वेन तत्त्वतः, प्रवेष्टुं च मोक्षं च गन्तुं, परंतप ॥ ௫௪ ॥

अधुना सर्वस्य गीताशास्त्रस्य सारभूतः अर्थः निःश्रेय-

எதனுல் ?—

௫௩. (நீ) என்னை எப்படிப் பார்த்திருக்கிருயோ, (அப்படி ஒருவராலும்) இத்தகைய நான் வேதங்களால் காணக்கூடியவன் அல்லேன் : தவத்தினுல் அல்லேன் : தானத்தினுல் அல்லேன் : யஜ்ஞத்தினுல் அல்லேன்.

இத்தகைய - கீழ்க்கூறிய விதமாயுள்ள. (௫௩)

மற்று, எவ்வாறு (நீங்கள் காணத்) தக்கவர் என்பது ?—கூறுவோம் :

௫௪. ஆனுல்; பகைவரைத் தவிக்கச்செய்யும் அர்ஜுன! அன்னியமாகாத பக்தியினுல், இத்தகைய என்னை (ஒருவன்) அறியவும், உண்மையில் பார்க்கவும், நுழையவும் கூடும்.

ஆனுல், பக்தியினுல் (ஒருவன் என்னைக் காணக்கூடும்).—எத்தகைய (பக்தியினுல்) என்பது ?—கூறுகிறுர் : வேருகாத (பக்தியினுல்). எது பகவானைத்தவிர வேறிடத்து ஒருபொழுதும் இல்லையோ, அதுவே வேருகாத பக்தி. எல்லா இந்திரியங்களாலும் வாஸுதேவனைக்காட்டிலும் வேருனது எதனுல் உணரப்படவில்லையோ, அது வேருகாத பக்தி. அந்த வேருகாத [வேறென்றில் செல்லாது,பகவான் ஒருவரிடத்திலேயே உறுதியாக ஒருநிலைப்பட்ட] பக்தியினுல், விச்வரூபவிதமாயுள்ள என்னை (ஒருவன்) சாஸ்திரங்களால் அறியக்கூடும். (அவன் என்னை) சாஸ்திரங்களால் அறிதற்கு மாத்திரம் அல்லன். (என்னை) உள்ளபடி நேரேகாணவும், மோக்ஷத்தை அடையவும் கூடும். (௫௪)

கீதை உபதேசிக்கின்ற உபதேசங்களின் ஸாரத்திரட்டு.

கீதாசாஸ்திரம் முழுதற்கும் ஸாரமாய், முக்தியைக் கொடுக்கும் உபதேசமா

ஸாரபூத: ஶாஸ்த்ரார்தோ஽யமேவ ஸங்க்ஷிப்ய உச்யதே—

ருரு. மத்கர்மக்ருந்மத்பரமோ மத்பக்த: ஸங்கவர்ஜித: |
நிர்வைர: ஸர்வபூதேஷு ய: ஸ மாமேதி பாண்டவ ||

இதி ஶ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே விஶ்வரூபதர்ஶநயோகோ நாம ஏகாதஶோ஽த்யாய: ||

மத்கர்மக்ருத் மதீயம் கர்ம மத்கர்ம, தத் கரோதீதி மத்கர்மக்ருத் | மத்பரம: —கரோதி ஹி ப்ருத்ய: ஸ்வாமிகர்ம, ந து ஸ்வாமீ பரம: ப்ருத்யஸ்ய பூர்வா கதிரிதி ஸ்வாமிநம் ப்ரதிபத்யதே; அயம் து மத்கர்மக்ருத் மாமேவ பரமாம் கதிம் ப்ரதிபத்யதே இதி மத்பரம:, அஹம் பரம: பரா கதி: யஸ்ய ஸ: அயம் மத்பரம: | ததா மத்பக்த: மாமேவ ஸர்வப்ரகாரை: ஸர்வாத்மநா ஸர்வோத்ஸாஹேந ச பஜதே இதி மத்பக்த: | ஸங்கவர்ஜித: புத்ரமித்ரக்ஷேத்ரதநாதிபோகேஷு ஸங்கவர்ஜித: ப்ரீதிஸங்கவர்ஜித: | நிர்வைர: நிமித்தவைர: ஸர்வபூதேஷு ஶத்ருபாவரஹித: க்ருத்ஸ்ந: ஸ்வது:காவசாரப்ரவ்ருத்தேஷ்வபி | ய: ஏவம்பூத: ஸ: மாம் ப்ராப்நோதி, அஹமேவ தஸ்ய பரா கதி:, ந அந்யா கதி: காசித் பவதி | அயம் தவ உபதேஶ: மயா உபதிஷ்ட: ஹே பாண்டவ இதி || ருரு ||

இதி ஶ்ரீபகவத்கீதாபாஷ்யே ஏகாதஶோ஽த்யாய: ||

னது - (ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட விரும்புவோர்களால்) அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டுமென்று, இப்பொழுது ஒருங்கேதிரட்டி அருளிச்செய்யப்படுகின்றது :

ருரு. எனக்காகக் கர்மத்தைச் செய்பவனாய், என்னையே மேலாகக் கொண்டவனாய், என்னுடைய பக்தனாய், பற்றில்லாதவனாய், ஸகலப்பிராணிகளிடத்தும் வைரம் நீங்கியவனாய் எவன் இருக்கின்றானோ, பாண்டவ ! அவன் என்னை வந்தடைகிறான்.

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக உபநிஷத்துக்களாக ப்ரஹ்மவித்யையாக யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே, விச்வரூபதர்சந யோகம் என்னும் பதினோராம் அத்தியாயம் முற்றும்.

வேலைக்காரன் யஜமானனுக்காகத் தொழிலைச் செய்கிறான் ; மற்று, தான் இறந்தபின்பு அடையவேண்டிய மேலான கதி (அவனே) என்று யஜமானனை அடைவதில்லை. இவனோ, எனக்காகவே தொழிலைச் செய்பவனாய், என்னையே மேலான கதியாக அடைகிறானென்க. அவ்வாறே,(இவன்) எல்லாவிதத்தாலும் முழுமனத்தோடும் முழுமுயற்சியோடும் என்னையே தொழுகிறான் ஆதலால், எனது பக்தனென்க. பற்றில்லாதவன் - திரவியம், மக்கள், சிநேகிதர், மனைவி, உறவினர், போகங்கள் இவர்களின்மீது பிரியமும் ஆசையும் இல்லாதவன். ஸகலப்பிராணிகளிடத்தும் வைரம்நீங்கியவன் - தனக்கு முற்றும் கெடுதியைச் செய்துவருபவரிடத்துங்கூடப் பகைமையில்லாதவன். எவன் இப்படிப்பட்டவனோ, அவன் என்னை வந்தடைகிறான். நானே அவனுக்கு மேலான கதி ; (என்னைத்தவிர) வேறொரு கதியும் இல்லை. பாண்டவ ! நான் உனக்கு உபதேசித்த உபதேசம் இதுவாம். (ருரு)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினோராவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

சுவர்க்கத் தேடுபவர் யார்? நரகத்தைத் தேடுபவர் யார்?

[illegible]

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்:

க. அவர்கள் இவ்வாறு எப்பொழுதும் [illegible] மெய்யைத் தொழுகிறார்களோ; மற்றும், அவர்கள் [illegible] இல்லாத அறியாப்பொருளைத் (தொழுகிறார்களோ); அவர்களுள், யோகத்தை விசேஷமாக அடைகிறவர்கள் யார்?

"இவ்வாறு" என்பது - "எனக்காக கர்மத்தைச் செய்பவனும்" (கக-ருரு) என்று தொடங்குகின்ற முந்தின அத்தியாயத்திலே கூறப்பட்ட விஷயத்

𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ; 𑌯𑍇 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂, 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌕𑌰𑌣𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃—𑌯𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌕𑌰𑌣𑌗𑍋𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌅𑌞𑍍𑌜𑍇𑌃 𑌧𑌾𑌤𑍋𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ; 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂, 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇—𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌭𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃, 𑌕𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌦𑌃 ? 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 । 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋𑌪𑌾𑌸𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌃, 𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍁 ; 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 । 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌰𑍇—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

௨. 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌮𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥

தைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறு எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்பட்ட - பகவானுக்காகக் கர்மம்(செய்தல்)முதலான கீழ்க்கூறிய விஷயத்திலே ஒருநிலைப்பட்டவராய் இடைவிடாது நிலைப்பட்டுள்ள என்றபடி. எந்தப் பக்தர்கள் (தமக்கு) வேறு அடைக்கலமில்லாதவராய், கீழேகாட்டிய விச்வரூபத்தை(க்கொண்ட) உம்மைத் தியானிக்கிறார்களோ; மற்றும்,எல்லா உபாதிகளும் ஒழிந்துள்ளமையால் இந்திரியங்களுக்கு எட்டாததாய், மேலே (௧௨ - ௩) சிறப்பித்துக்கூறிய அழியாப்பொருளான ப்ரஹ்மத்தை வேறு எவர்கள் எல்லாஆசைகளையும் விட்டு, எல்லாக்கர்மங்களையும் துறந்து (தியானிக்கிறார்களோ; அவர்கள் அவ்வாறு இருதிறத்தாரென்க). —எது இந்திரியங்கட்கு எட்டுவதோ, அது வெளிப்படை எனப்படுகின்றது; (வி என்னும் உபஸர்க்கத்தையுடைய) அஞ்ஜ் என்னும் வினைப்பகுதிக்கு அது[வெளிப்படுத்தப்பட்டபொருள்]செயப்படுபொருளாதலின். இந்த அழியாப் பொருளோ, அதற்கு மாறானது [புலப்படாதது].—(தனக்கென்று) சிறப்பாயமைந்து, (இனி ௧௨ - ௩ல்) கூறப்படுகின்ற விசேஷணங்களையுடைய அந்த (நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தை) எவர்கள் தியானிக்கிறார்களோ ; (இன்னும், எவர்கள் ஸகுணப்ரஹ்மத்தைத் தியானிக்கிறார்களோ ; அவ்விருவகுப்பினருள், யோகத்தை [ஸமாதியை] விசேஷமாக அடைந்தவர்கள் யார்? (௧)

ஸகுண ப்ரஹ்மத்தைத் தொழுபவர்கள்.

ஸ்ரீபகவான் கூறலாயினர் : எவர்கள் மெய்யறிவுகூடி, ஆசைகள் நீங்கி, அழியாப்பொருளைத் தொழுகிறார்களோ, அவர்
பற்றிச் சொல்லவேண்டியது எதுவோ,
றையவர்கள் எவர்களோ, (அவர்களைப்ப

ஸ்ரீபகவான் (

௨. எவர்கள் என்னிடத்து மன
கூடி, எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்பட்டவரா
எனது அபிப்பிராயத்தில் மேலான யோகி
வர்கள்].

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(உ)

நிர்குண ப்ரஹ்மத்தைத் தொழுபவர்கள்.

மற்றையோர்கள் மேலான யோகிகள் அல்லரோ? [illegible] ஆனால், அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியது யாதுவோ, அதனைக் கேட்பாயாக:

௩, ௪. மற்று, எவர்கள் இந்திரியக்கூட்டத்தைச் செவ்வையாய் அடக்கி, எப்பொழுதும் ஸமபுத்தியுள்ளவராய், ஸகலப்ராணிகளுடைய நன்மையிலே கருத்துடையவராய், குறிப்பிட்டுக்காட்டி உணர்த்தமுடியாததும், வெளிப்படையாக இல்லாததும், எங்குமுள்ளதும், நினைக்கவொண்ணாததும், கூடஸ்தமும், அசையாததும், ஸ்திரமுமான அழியாத நித்யப்பொருளை எங்கும் தொழுகிறார்களோ, அவர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள்.

அழியாப்பொருளானது வெளிப்படையாக இல்லாமையினால், சொல்லுக்கு எட்டாதது; எனவே, ஒருவராலும் அதனை குறிப்பிட்டுக்காட்டி உணர்த்தமுடியாது. (அது) அறிவிற்குக் கருவியாயுள்ள எதற்கும் புலப்படாதது; ஆகவே, (இன்னதென்று)

வ்யஜ்யதே இதி அவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே பரி ஸமந்தாத் உபாஸதே | உபாஸனம் நாம யதாஶாஸ்த்ரம் உபாஸ்யஸ்ய அர்த்தஸ்ய விஷயீகரணேன ஸாமீப்யம் உபகம்ய தைலதாராவத் ஸமானப்ரத்யயப்ரவாஹேண தீர்க்ககாலம் யத் ஆஸனம் தத் உபாஸனம் ஆசக்ஷதே | அக்ஷரஸ்ய விஶேஷணம் ஆஹ உபாஸ்யஸ்ய—ஸர்வத்ரகம் வ்யோமவத் வ்யாபி அசிந்த்யம் ச அவ்யக்தத்வாத் அசிந்த்யம்—யத் ஹி கரணகோசரம் தத் மனஸாऽபி சிந்த்யம், தத்விபரீதத்வாத் அசிந்த்யம் அக்ஷரம்—கூடஸ்தம், த்ருஶ்யமானகுணம் அந்தர்தோஷம் வஸ்து கூடம் | 'கூடரூபம்' 'கூடஸாக்ஷ்யம்' இத்யாதௌ கூடஶப்த: ப்ரஸித்தோ லோகே | ததா ச அவித்யாதி அனேகஸம்ஸாரபீஜம் அந்தர்தோஷவத் மாயாऽவ்யாக்ருதாதிஶப்தவாச்யதயா 'மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத் மாயினம் து மஹேஶ்வரம்' 'மம மாயா துரத்யயா' இத்யாதௌ ப்ரஸித்தம் யத் தத் கூடம், தஸ்மின் கூடே ஸ்திதம் கூடஸ்தம் தததயக்ஷதயா | அதவா ராஶிரிவ ஸ்திதம் கூடஸ்தம் | அத ஏவ அசலம் | யஸ்மாத் அசலம், தஸ்மாத் த்ருவம் நித்யம் இத்யர்த்த: ॥ ௩ ॥

ஸந்நியம்ய ஸம்யம்ய இந்த்ரியக்ராமம் இந்த்ரியஸமுதாயம், ஸர்வத்ர ஸர்வஸ்மின் காலே ஸமபுத்தய: ஸமா துல்யா புத்தி: யேஷாம்

குறிக்கமுடியாதது. (ஆசைநீங்கி மெய்யறிவு கூடியவர்கள் அதனை) எங்கும் உபாஸிக்கிறார்கள்.—சாஸ்திரப்படி உபாஸிக்கவேண்டிய பொருளை (தியானத்திற்கு) விஷயமாகும்படி செய்துகொள்வதனால் (அதனுடைய) ஸமீபத்தை அடுத்து, எண்ணெயின் தாரைபோல (இடையறுத் தொடர்ச்சியான) ஒரே எண்ணத்தின் ஓட்டத்தோடு நீண்ட காலம் இருத்தல் எதுவோ, அதனை - உபாஸநம் [உபாஸித்தல், தொழுதல்] என்கிறார்கள். உபாஸிக்கவேண்டிய அழியாப்பொருளின் சிறப்பை அருளிச்செய்கிறார் :—(அழியாப்பொருள்) எங்குமுள்ளது, ஆகாசம்போல வியாபித்திருப்பது. வெளிப்படையாக இல்லாமையினால், நினைக்கவொண்ணாதது. எது இந்திரியங்கட்கு எட்டுவதோ, அது மனத்தாலும் நினைக்கக்கூடியது. அழியாப்பொருளோ, அதற்கு மாறாயுள்ளதனால் நினைக்கமுடியாதது. கூடஸ்தமானது. கூடமென்பது - (வெளிப்)பார்வைக்குக்குணமும், உள்ளே குற்றமும் உடையபொருள். "கூடரூபம் [கள்ளவடிவம், பொய்வடிவம், போலிவடிவம்]," "கூடஸாக்ஷ்யம் [பொய்ஸாக்ஷி]" என்பன முதலியவற்றிலே, கூடமென்னும் சொல் உலகத்தினுள் வழங்குகின்றது. அவ்வண்ணமே, பல ஸம்ஸாரத்திற்கு விதையாய், உள்ளே குற்றமுடையதாய், மாயை அவ்யாக்ருதம் முதலிய சொற்களால் கூறப்பட்டு "பிரகிருதியை மாயையாகவும், மாயையுடையவனை மஹேச்வரனாகவும் அறியவேண்டும்" (ச்வே - ௪ - ௧௦), "என்னுடைய மாயை கடத்தற்கு அரிது" (௭ - ௧௪) என்பன முதலியவற்றுள் வழங்கியுள்ள அவித்யை முதலானது எதுவோ, அது - (இங்கே) கூடமாம். அந்தக்கூடத்தினுள் அதற்குத் தலைமையான கண்காணியாய் நிற்பதனால், கூடஸ்தமென்க.—அல்லது, குவியல்போல நிற்பது - கூடஸ்தமென்க. (கூடம் - குவியல்.) ஆகவே, (அழியாப்பொருள்) அசையாதது. அசையாதது ஆதலால், நித்யமானது என்றபடி. (௩)

எவர்கள் இந்திரியக்கூட்டத்தை நன்றாக ஒடுக்கி, வேண்டியன வந்தபொழுதும் வேண்டாதன வந்தபொழுதும் எக்காலத்தும் ஒப்பநிற்கும் புத்தியையுடையவராய்,

[illegible]

கிஞ்ச—

௩. [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ௩ ॥

[illegible]

ஸகலப்ராணிகளுடைய [illegible] நின்றார்களோ, அவர்கள் [illegible] "அவர்கள் [illegible] அடைகிறார்கள்" என்று அவர்களைப்பற்றிச் [illegible] "ஞானியோ, எனது ஆத்மாதான் (என்பது என் கருத்து)" [illegible] பட்டுள்ளது. [illegible] என்றபடி, [illegible] (௪)

ஆனால்,

௫. அவ்யக்தத்திலீடுபட்ட மனமுடைய அவர்களுக்குப் ப்ரயாஸம் மிக்க அதிகமானது. ஏனெனில், அவ்யக்தமான கதியானது தேஹாபிமானமுடையவர்களால் அரிதாக அடையப்படுகின்றது.

எனக்காகக் கர்மம் (செய்தல்) முதலியவற்றின் மேல் கருத்துடையவர்களுக்குப் [illegible] ஸம் அதிகமேயாயினும், அவ்யக்த (நிர்குணப்ரஹ்மத்)தில் மனம்படுத்தவர்கள், அழியாப்பொருளுபாஸகர் [illegible] தேஹாபிமானத்தை விடவேண்டியதனால் ப்ரயாஸம் மிகவும் அதிகம். [illegible] நிர்குணப்ரஹ்மமான அழியாப்பொருளாகிய கதியானது [illegible] களால் அடைதற்கு அரிது. ஆகவே [தேஹாபிமானத்தை விடவேண்டியதனால்], ப்ரயாஸம் மிகவும் அதிகமாம். (௫)

ஈச்வரனைத் தொழுதலால் முக்திபெறுதல்.

அழியாப்பொருளைத் தொழுபவர்களுடைய வாழ்க்கையின் நடக்கை எதுவோ, அதனை மேலே [௧௩ - ௧௯முதலானவற்றிலே] கூறுவோம். (இப்பொழுது ஸகுண ப்ரஹ்மோபாஸகர்களைப்பற்றிக் கூறுவோம்:)

௬. 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍍?—

௭. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌨 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌆𑌲𑌮𑍍-𑌬𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵—𑌕𑍇𑌨?—𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ ௬ ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑍈𑌕𑌪𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌤𑌾—𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿? 𑌆𑌹—𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃, 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌗𑌰 𑌇𑌵 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌃, 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌨 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍—𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿? —𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌮𑌯𑌿 𑌆𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌆𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌯𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍—

௮. 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌨 𑌆𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌯𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯 ।
𑌨𑌿𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

---

௬. மற்று, எவர்கள் எல்லாக் கர்மங்களையும் என்னிடத்துஅர்ப்பித்து, என்னையே மேலாகக்கொண்டவராய் வேறே (ஓர்பிடிப்பும்) இல்லாத யோகத்தினல் என்னைத் தியானிக்கின்றவர்களாய்த் தொழுகிறுர்களோ,

அவர்கட்கு என்ன?

௭. பார்த்த! என்னிடத்து மனத்தைச் செலுத்திய அவர்களை யான், சாவோடு கூடிய ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் தாமதமின்றிக் கரையேற்றுகிறவனு யிருக்கின்றேன்.

என்னிடத்து - ஈச்வரனிடத்து. வேறே இல்லாத - விச்வரூபத்தைக்கொண்ட கடவுளாகிய என்னைத்தவிர வேருென்றையுமே பிடிப்பாக [உபாஸித்தற்கு விஷயமாக]க் கொள்ளாத.—(அத்தகைய) எதனல்?—ஸமாதியினல். (௬)

என்னைத் தொழுவதிலேயே முற்றும் கருத்தூன்றிய அவர்களை ஈச்வரனாகிய நான் கரையேற்றுகின்றவன்.—எதனினின்றும் என்பது?—கூறுகிறுர்: சாவொடு கூடிய ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும். அது - கடல் போல, கடப்பதற்கு அரிதாயுள்ளமையினல், கடலென்க. சாவோடு கூடிய அந்த ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் நான் களை வெகுகாலமாகாமலே மேலே தூக்கி எடுக்கின்றேன்.—அப்பொழுது சீக்கிரமாகவே (என்படி). என்னிடத்து மனத்தைச் செலுத்திய - விச்வ கொண்ட என்னிடத்து மனம் ஒருநிலைப்பட்ட.

இவ்வாறிருத்தலால்,

௮. என்னிடத்தேயே மனத்தை நிறுத்து; என்னி த்து. இதற்குமேல் என்னிடத்தேயே வாழ்வாய்; ஸம்சயம்

मय्येव विश्वरूपे ईश्वरे मनः संकल्पविकल्पात्मकं समाधत्स्व स्थापय। मयि अध्यवसायं कुर्वतीं बुद्धिं निवेशय। ततः ते किं स्यात् इति? शृणु—निवसिष्यसि निवत्स्यसि मय्येव मदात्मना मयि वासं करिष्यसि एव अतः शरीरपातात् ऊर्ध्वम्। न संशयः, संशयः अत्र न कर्तव्यः॥ ८॥

९. अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरम्।
अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छाप्तुं धनंजय॥

अथ एवं यथा अवोचं तथा मयि चित्तं समाधातुं स्थापयितुं स्थिरम् अचलं न शक्नोषि चेत्, ततः पश्चात् अभ्यासयोगेन, चित्तस्य एकस्मिन् आलम्बने सर्वतः समाहृत्य पुनः पुनः स्थापनम् अभ्यासः, तत्पूर्वको योगः समाधानलक्षणः तेन अभ्यासयोगेन मां विश्वरूपम् इच्छ प्रार्थयस्व आप्तुं प्राप्तुं हे धनंजय॥ ९॥

१०. अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव।
मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि॥

अभ्यासे अपि असमर्थः असि अशक्तः असि यदि, मत्कर्मपरमो भव, मदर्थं कर्म मत्कर्म, तत्परमः मत्कर्मपरमः, मत्कर्मप्रधानः इत्यर्थः। अभ्या-

---

மனத்தை = (உனது) நோக்கங்களாயும், எண்ணங்களாயுமுள்ளவற்றை, விச்வரூபத்தைக்கொண்ட ஈச்வரனை என்னிடத்திலேயே வைத்துவிடு. நிர்ணயத்தைச் செய்கின்ற புத்தியையும் என்னிடத்து வைத்துவிடு.—அவற்றால் உனக்கு ஆவதென்ன என்பது? —கேள்: இச்சரீரம் மாய்ந்தபின்பு, நீ நானாக என்னிடத்து நிச்சயமாய் வாழ்தலைச் செய்யவேசெய்வாய் [நானாகவே இருப்பாய்]. இதில் ஸம்சயம் கொள்ளாதே. (அ)

அப்யாஸ யோகம்.

௯. சித்தத்தை என்னிடத்து உறுதியாக நிலைப்படுத்த முடியாவிட்டால், அப்பொழுது தனஞ்ஜய! அப்யாஸயோகத்தினால் என்னை அடைய நாடவேண்டும்.

யான் கூறியபடி, நீ என்னிடத்து மனத்தை அசையாது நிறுத்த வல்லவனல்லனாயின், பின்பு, விச்வரூபத்தைக்கொண்ட என்னை அப்யாஸயோகத்தினால் நாடவேண்டும். அப்யாஸமென்பது - எல்லாப்புறங்களினின்றும் சித்தத்தை இழுத்து, அடிக்கடி ஓர் (பிரதிமைமுதலிய) பிடிப்பிலே நிறுத்துதல். அதனால் வரும் யோகம் - அப்யாஸயோகம். (இது - மனம்) ஒருநிலைப்படுதல் என்னும் யோகமாம். (௯)

பகவானுக்குத் தொண்டுசெய்தல்.

௰. (அப்யாஸயோக)த்திலும் ஸாமர்த்தியமில்லாதவனாய் இருக்கிறாய் (என்றால், எனக்குரிய கர்மங்களை(ச் செய்தலை)யே முக்கியமாகக்கொண்டிரு. எனக்காகக் கர்மங்களைச் செய்கிறவனாயினும், ஸித்தியைப் பெறுவாய்.

நீ அப்யாஸமில்லாமலே [அப்யாஸயோகத்தைப் பயிற்சிசெய்யாமலே] கர்மங்களைமாத்திரம் என்பொருட்டுச் செய்கிறவனாயினும், மனம் திருந்துதல், ஒருநிலைப்படு

मदर्थमपि कर्माणि केवलं कुर्वन् सिद्धिं सत्त्वशुद्धियोग-ज्ञानप्राप्तिद्वारेण अवाप्स्यसि ॥ १० ॥

११. अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः ।
सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरु यतात्मवान् ॥

अथ पुनः एतदपि यत् उक्तं मत्कर्मपरमत्वं तत् कर्तुम् अशक्तः असि मद्योगम् आश्रितः, मयि क्रियमाणानि कर्माणि संन्यस्य यत् करणं तेषाम् अनुष्ठानं सः मद्योगः, तम् आश्रितः सन्—सर्वकर्मफलत्यागं सर्वेषां कर्मणां फलसंन्यासं सर्वकर्मफलत्यागं ततः अनन्तरं कुरु यतात्मवान् संयतचित्तः सन् इत्यर्थः ॥ ११ ॥

इदानीं सर्वकर्मफलत्यागं स्तौति—

१२. श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ।
ध्यानात्कर्मफलत्यागस्त्यागाच्छान्तिरनन्तरम् ॥

श्रेयः हि प्रशस्यतरं ज्ञानम्—कस्मात्? — अविवेकपूर्वकात् अभ्यासात्। तस्मादपि ज्ञानात् ज्ञानपूर्वकं ध्यानं विशिष्यते। ज्ञानवतः ध्यानात् अपि कर्मफलत्यागः, 'विशिष्यते' इति अनुष-

---

தல், (உண்மை) கண்டுணர்தல் என்பவற்றை முறையே அடைந்து, பின்பு ஸித்தியை [ப்ரஹ்மத்தின் நிலையை]ப் பெறுவாய். (௰)

கர்மத்தின் பயனை எதிர்நோக்காமை.

௧௧. ***இதனையும் செய்யச் சக்தியற்றனையாயின் அப்பொழுது என்விஷயமான யோகத்தை அடைக்கலமாகக்கொண்டு, மனத்தை அடக்கியவனாய் எல்லாக் கர்மங்களுடைய பயனை விட்டிடுதலைச் செய்யக்கடவாய்.***

இதனையும் - என்பொருட்டுக் கர்மங்களை(ச் செய்வதை) முக்கியமாகக் கொள்ளுதலாகிய (கீழ்க்) கூறிய (உபதேசம்) எதுவோ, அதனையும். செய்யப்படுகின்ற கர்மங்களை என்னிடத்து அர்ப்பித்து, அவற்றை அநுஷ்டித்தல் எதுவோ, அது-என்விஷயமான யோகம். விட்டிடுதலை - துறந்திடுதலை. அப்பொழுது - பின்பு. (௧௧)

எல்லாக் கர்மங்களுடைய பயனை விட்டிடுதலைப் புகழ்கின்றார்:

௧௨. ***அறிவு அப்யாஸத்தினும் சிறந்ததன்றோ; தியானம் அறிவினும் மேலாகின்றது; கர்மத்தின் பயனை விட்டிடுதல் தியானத்தினும் (மேலாகின்றது). விட்டிடுதலினின்றும் ஒழிவு உடனே (வருகின்றது.)***

அறிவு சிறந்ததன்றோ.—எதனைக்காட்டிலும்?—அறியாமையொடு கூடிய அப்யாஸத்தைக்காட்டிலும். (அறிவென்பது - சாஸ்திரத்தினாலும், யுக்தியினாலும் மாவை நிச்சயித்தல். அப்யாஸமென்பது - (க)அறிவைப் புகட்டுகின்ற நூற்பெ அடிக்கடி கேட்டு ஆராய்ச்சிசெய்தல்; அல்லது, (உ) உறுதியோடு கூடி நி அப்யஸித்தல்.—ஆ.) அந்த அறிவைக்காட்டிலும் அறிவோடமைந்த திய கின்றது. அறிவுள்ளவனுடைய தியானத்தைக்காட்டிலும் கர்மத்தின் தல் "மேலாகின்றது" என ஒட்டுக. (௧௨ - ௧௧ல் உள்ள "

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] சொல்லப்பட்டது; அன்றியும், அது (பிரு [illegible]) பிரயோகித்தபடியுள்ளது. இனி, [illegible] கூறப்பட்ட ஸகலகர்மங்களுடைய பலன்களையுள்ளவை. [illegible], அவற்றை விவேகமுள் [illegible] விஷயங்களினைத்தையும் விட்டுதேலவே பொருத்தன்மையர் களுடைய பலனை விட்டுவெறுத்தும் உள்ளது என்று அப்பொ லகர்மங்களுடைய பலனை விட்டுதேலப் புகழ்வதாம். இ(ப்பு

பக்தியோகம்.

[illegible]

சியான)து - (கேட்டோருக்கு) ருசியை உண்டாக்கி (அவர்கள் கர்மங்களுடைய ... விட்டுத்தலைப்) பின்பற்றும்படி செய்வதற்கு அவ்லெக்க. உதாரணமாக, ...த்தியனென்னும் பிராமணனால் கடலானது குடிக்கப்பட்டது என்று இப்பொழு... பிராமணர்களும், பிராமணனென்னும் பொதுத்தன்மையினால் புகழப்படுகின்றர்

இவ்வாறாக, கர்மயோகமானது - கர்மத்தின்பயனை விட்டுவிடுதலால் முக்திக்கு ...நமாம் என்று உபதேசிக்கப்பட்டது. (கர்மங்களின் பயன்கள் = காமங்கள் = விஷயங்கள். கர்மங்களின்பயன்களைத் துறக்கின்ற அஜ்ஞானிக்கும், ஆசாவிஷயங்... துறக்கின்ற ஞானிக்கும் உள்ள பொதுத்தன்மையை இவ்வாறு கண்டு... ...ள்க.) (க உ)

நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தைத் தொழுபவாது வாழ்க்கையின் நடக்கை.

இங்கே, ஆத்மாவுக்கும் ஈச்வரனுக்கும் பேதத்தை வைத்துக்கொண்டு, விச்வ...த்தில் ஈச்வரனிடத்து மனம் ஒருங்கியிருத்தலாகிய யோகமும், ஈச்வரன்பொரு... கர்மத்தை அநுஷ்டித்தல் முதலானவையும் உபதேசிக்கப்பட்டன. (கர்மயோ...து) "இதனையும் செய்யச் சக்தியில்லாதவனாயின்" (க உ - க க) என அஜ்ஞானத் செய்கையாகக் குறிப்பிட்டதனால், (ஆத்மாவுக்கும் ஈச்வரனுக்கும்) பேதத்தைக் ...தவனாய் அழியாப்பொருளைத் தொழுபவனுக்குக் கர்மயோகமானது பொருந் ... என்று காட்டுகிறார். அவ்வாறே, பகவான், அழியாப்பொருளை உபாஸித்தல் யோகிக்குப் பொருந்தாமையைக் காட்டுகிறார். அழியாப்பொருளைத் தொ... ...குக்கைவல்யம் கைகூடுவதில்லை, "அவர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள்" (க... ...சுதந்திரத்தைக் கூறிப், பின்பு, மற்றையோர்க்கு, "நான் அவர்களைக் ...கிறவன்" (க உ - எ) எனப் பாதந்திரத்தை = ஈச்வரனைச் சார்ந்திருத்த... ...புள்ளார். அவர்கள் ஈச்வரனுடைய ஆத்மாவாகவே இருக்கின்றார் என ... , அவர்கள் (ஆத்மாவுக்கும் ஈச்வரனுக்கும்) பேதமில... ...கவ ராதலால் அழியாப்பொருள் வடிவினராகவே உ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கங. அத்3வேஷ்டா [illegible]

[illegible]

கச. ஸந்துஷ்ட [illegible]

[illegible]

அத்3வேஷ்டா [illegible]

[illegible]

ஆகவே, (ஆத்மஜ்ஞானியைக்) [illegible] [கரையேற்றப்படுபவராக] [illegible] மற்றும் [இனி வரும் காரணத்தால்], [illegible] இன்று பகவான் மெய்யறிவாளர் [illegible] [ஆத்மா வேறு, ஈச்வரன் வேறு என்று [illegible] மான] கர்மயோகத்தை அவனுக்கு [illegible] களால் ஆத்மாவை ஈச்வரனாக அறிந்தவன் [illegible] தலை அடைய விரும்பாதவன்; [illegible] தன்மையும் ஒருவனிடத்து [illegible] -கிழ்ப்பட்டவன். அஞ்ஞானி [illegible] [illegible] றைதயும் அஞ்ஞானியான [illegible] விலே நிலைத்த ஞானிகளாய் [illegible] தொழுபவர்க்கு, [illegible] வனும்'' (கஉ - கக) என்பது [illegible] என்று (பகவான்) மேற்கொள்ளுகிறார்:

கங. எந்தப் பிராணியையும் பகையாதவனும், நண்புள்ளவனும், [illegible] ளவனும், மமகாரம் நீங்கியவனும், அஹங்காரம் ஒழிந்தவனும், துன்பஇன்பங்களை [illegible] கொண்டவனும், பொறுமையுடையவனும்,

கச. [illegible] ழுதும் திருப்தியுள்ளவனும், அடங்கிய ஸ்வபாவத்தையும் உறுதி [illegible] யவனுமான யோகியாய் என்னிடத்து மனம் புத்தி இவற் [illegible] ன் எவனோ, அவன் எனக்குப் பிரியமானவன்.

[illegible] ஒரு வருத்தத்தைச் செய்வதையுங்கூடப் பகைப்ப [illegible] ஒருவே பார்க்கிறான். (அவன் எல்லார்க்கும்)

பஶ்யதி | மைத்ரம் மித்ரபாவ:, மைத்ர: மித்ரதயா வர்ததே இதி ஸ: மைத்ர: | கருண: ஏவ ச, கருணா க்ருபா து:கிதேஷு தயா, தத்வான் கருண:, ஸர்வபூதாபயப்ரத:, ஸம்ந்யாஸீ இத்யர்த்த: | நிர்மம: மமத்வவர்ஜித: | நிரஹங்கார: நிவ்ருத்தாஹம்புத்தி: | ஸமது:கஸுக:, ஸமே து:கஸுகே த்வேஷராகயோ: அப்ரவர்தகே யஸ்ய ஸ: ஸமது:கஸுக: | க்ஷமீ க்ஷமாவான், ஆக்ருஷ்ட: அபிஹதோ வா அவிக்ரிய: ஏவ ஸ்தே || ௧௩ ||

ஸந்துஷ்ட: ஸததம் நித்யம், தேஹஸ்திதிகாரணஸ்ய லாபே அலாபே ச உத்பந்நாலம்புத்தி: | ததா குணவல்லாபே விபர்யயே ச ஸந்துஷ்ட: ஸததம் யோகீ ஸமாஹிதசித்த: | யதாத்மா ஸம்யதஸ்வபாவ: | த்ருடநிஶ்சய:, த்ருட: ஸ்திர: நிஶ்சய: அத்யவஸாய: யஸ்ய ஆத்மதத்த்வவிஷயே ஸ: த்ருடநிஶ்சய: | மய்யர்பிதமனோ-புத்தி: ஸங்கல்பவிகல்பாத்மகம் மன:, அத்யவஸாயலக்ஷணா புத்தி:, தே மய்யேவ அர்பிதே ஸ்தாபிதே யஸ்ய ஸம்ந்யாஸின: ஸ: மய்யர்பிதமனோபுத்தி: | ய: ஏவம்பூத: மத்பக்த: ஸ: மே ப்ரிய: | 'ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞானினோ(அ)த்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:' இதி ஸப்தமே அத்யாயே ஸூசிதம், தத் இஹ ப்ரபஞ்ச்யதே || ௧௪ ||

கரு. யஸ்மான்னோத்விஜதே லோகோ லோகான்னோத்விஜதே ச ய: |
ஹர்ஷாமர்ஷபயோத்வேகைர்முக்தோ ய: ஸ ச மே ப்ரிய: ||

நண்பனு யிருக்கிறான். (அவன்) துயருற்றவரிடத்துத் தயையுள்ளவன், எல்லாப் பிராணிகட்கும் அபயமளித்தவன், ஸந்யாஸி என்றபடி. மமகாரம் நீங்கியவன் - "(இது) எனது" என்னும்எண்ணமில்லாதவன். அஹங்காரம் ஒழிந்தவன் - "நான்" என்னும் எண்ணம் நீங்கியவன். அவன்-வெறுப்புவிருப்புக்களைச் செய்கின்ற துன்பஇன்பங்களைச் சமமாகக்கொண்டவன். பொறுமையுள்ளவன்; வைதாலும், அடித்தாலும் மாறுபாடில்லாமலே [கோபம் முதலியவற்றை அடையாமலே] நிற்கின்றானென்க. (கங)

எப்பொழுதும் திருப்தியுள்ளவன், சரீரம் நிலைத்தற்கு இடம்பாடு கிடைப்பதிலும், கிடையாமையிலும், போதுமென்னும் எண்ணம் உண்டாகப்பெற்றவன். அவ்வாறே, நல்லது கிடைப்பதிலும், (அதற்கு) மாறானதிலும் [கிடையாமையிலும்] திருப்திவந்தவன். ("எப்பொழுதும்" என்பதை ஒவ்வொரு விசேஷணத்தோடும் கூட்டுக.—ஆ.) எப்பொழுதும் யோகி,சித்தம் ஒருநிலைப்பட்டவன். ஸ்வபாவத்தை [தேகத்தையும், இந்திரியங்களையும்] அடக்கியவன். ஆத்மஉண்மையின் விஷயத்திலே நிச்சயம் நிலைத்தவன். அந்த ஸந்யாஸியானவன் - நோக்கங்களும் எண்ணங்களுமாகிய மனத்தையும், நிர்ணயிக்குந்தன்மையதான புத்தியையும் என்னிடத்தேயே நிறுத்தியவன். எவன் என்னுடைய இத்தகைய பக்தனோ, அவன் எனக்குப் பிரியமானவன். "நான் ஞானிக்கு மிகவும் பிரியமானவன்; அவனும் எனக்குப் பிரியமானவன்" (எ· என ஏழாம் அத்தியாயத்துள் குறிப்பிக்கப்பட்டது. அது இங்கு விரித்துரைபடுகின்றது.

கரு. உலகம் எவனிடத்தினின்றும் வருந்துவதில்லையோ; அவ் உலகத்தினின்றும் வருந்துவதில்லையோ; எவன் மகிழ்வு, பொறாமை, அ---, ------- என்பவை நீங்கியவனோ; அவன்தான் எனக்குப் பிரியமானவன்.

யஸ்மாச் ஸம்ந்யாஸிந꞉ ந [illegible]
ந ஸங்க்ஷோப்யதி லோக꞉, [illegible]
ஹர்ஷாமர்ஷ꞉, [illegible]
ஹர்ஷாமர்ஷ꞉ உத்வேக꞉ [illegible]
[illegible] ப்ரியோ ஹி தம் [illegible]

கசு. அநபேக்ஷ꞉ ஶுசிர்தக்ஷ [illegible]
ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ [illegible] ஸ மே ப்ரிய꞉ ।

அநபேக்ஷ꞉ [illegible]
ஸ꞉ அநபேக்ஷ꞉ [illegible]
ஸம்பந்ந꞉ । [illegible]
ஸமர்த்த꞉ । உதாஸீந꞉ [illegible]
கதவ்யத꞉ கதபய꞉ । ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ [illegible] ஸ மே ப்ரிய꞉ [illegible]
கிஞ்ச—

கஎ. யோ ந ஹ்ருஷ்யதி ந த்வேஷ்டி ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி ।
ஶுபாஶுபபரித்யாகீ பக்திமாந்ய꞉ ஸ மே ப்ரிய꞉ ।

எவனிடத்திலிருந்தும் [illegible]
பொருள் கிடைத்தவனல்ல [illegible]
தல், கண்ணீர்சொரிதல் [illegible]

கசு. அபேக்ஷையில்லாதவனும், பரிசுத்தனானவனும், [illegible]
னாய், உதாஸீநனாய், அச்சமற்றவனாய், எல்லா முயற்சிகளையும் விட்டவனுமான [illegible]
பக்தன் எவனோ, அவன் எனக்குப் பிரியன்.

அபேக்ஷையில்லாதவன் [illegible]
கூட்டரவு முதலியவற்றில் [illegible] அபேக்ஷையில்லாதவன். [illegible] (இவற்றின்)
சுத்தமும், உள்பரிசுத்தமும் [illegible]
கென்று நேர்ந்தவழி, (அவற்றை) [illegible] வேண்டியவை.
[illegible] ஒருவனுடைய பக்கத்தையும் [illegible], அவன்
[illegible] எல்லா முயற்சிகளையும் விட்டொழிப்பவன் [illegible]
[illegible] செய்கைகளை முற்றத் துறந்திருக்கின்றவன். (கசு)

[illegible] யோ, வெறுப்பதில்லையோ, வருந்துவதில்லையோ,
[illegible] வற்றையும், தீயவற்றையும் விட்டொழிப்பனோ,
[illegible] ப் பிரியன்.

யஃ ந ஹ்ருஷ்யதி இஷ்டப்ராப்தௌ, ந த்வேஷ்டி அநிஷ்டப்ராப்தௌ, ந ஶோசதி ப்ரியவியோகே, ந அப்ராப்தம் காங்க்ஷதி, ஶுபாஶுபே கர்மணீ பரித்யக்தும் ஶீலம் அஸ்ய இதி ஶுபாஶுபபரித்யாகீ பக்திமாந் யஃ ஸ மே ப்ரியஃ ॥ கஎ ॥

கஅ. ஸமஃ ஶத்ரௌ ச மித்ரே ச ததா மாநாபமாநயோஃ ।
ஶீதோஷ்ணஸுகது:கேஷு ஸமஃ ஸங்கவிவர்ஜிதஃ ॥

ஸமஃ ஶத்ரௌ ச மித்ரே ச, ததா மாநாபமாநயோஃ பூஜாபரிபவயோஃ, ஶீதோஷ்ணஸுகது:கேஷு ஸமஃ, ஸர்வத்ர ஸங்கவிவர்ஜிதஶ்ச ॥ கஅ ॥

கிஞ்ச—

ககூ. துல்யநிந்தாஸ்துதிர்மௌநீ ஸந்துஷ்டோ யேந கேநசித் ।
அநிகேதஃ ஸ்திரமதிர்பக்திமாந்மே ப்ரியோ நரஃ ॥

துல்யநிந்தாஸ்துதிஃ நிந்தா ச ஸ்துதிஶ்ச நிந்தாஸ்துதீ துல்யே யஸ்ய ஸஃ துல்யநிந்தாஸ்துதிஃ । மௌநீ மௌநவாந் ஸம்யதவாக் । ஸந்துஷ்டஃ யேந கேநசித் ஶரீரஸ்திதிஹேதுமாத்ரேண ; ததா ச உக்தம்—

“ யேந கேநசிதாச்சந்நோ யேந கேநசிதாஶிதஃ ।
யத்ர க்வசநஶாயீ ஸ்யாத் தம் தேவா ப்ராஹ்மணம் விதுஃ ॥ ”

இதி । கிஞ்ச—அநிகேதஃ நிகேதஃ ஆஶ்ரயஃ நிவாஸஃ நியதஃ ந வித்யதே யஸ்ய ஸஃ அநிகேதஃ, ‘ நாகாரே ’ இத்யாதிஸ்ம்ருத்யந்தராத் । ஸ்திரா பரமார்த்தவஸ்துவிஷயா யஸ்ய மதிஃ ஸஃ ஸ்திரமதிஃ । பக்திமாந் மே ப்ரியஃ நரஃ ॥ ககூ ॥

எவன் வேண்டியவை வந்தவழி மகிழ்வதில்லையோ, வேண்டாதன வந்தவழி வெறுப்பதில்லையோ, பிரியமானதை இழக்குங்கால் வருந்துவதில்லையோ, கிடையாததை விரும்புவதில்லையோ, நல்வினைகளையும் தீவினைகளையும் முற்றத்துறக்கும்இயல்பினனாய் பக்தியையுடையவனோ, அவன் எனக்குப் பிரியன். (கஎ)

கஅ. (இவன்) பகைவனிடத்தும், நண்பனிடத்தும் ஒப்பநிற்பவன்; அவ்வாறே, மானத்திலும் அவமானத்திலும், குளிரிலும் வெப்பத்திலும், இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் ஒப்பநிற்பவன் ; (எங்கும்) பற்றில்லாதவன்.

அன்றியும்,

ககூ. இகழ்ச்சி புகழ்ச்சிகளை ஸமமாகக்கொண்டவனும், மௌனமுடையவனும், எதனாலாயினும் திருப்திவந்தவனும், வீடில்லாதவனும், மனம்நிலைத்தவனும், பக்தியுள்ளவனுமான மனிதன் எனக்குப் பிரியன்.

மௌனமுடையவன் - வாயை அடக்கினவன். **எதனாலாயினும் திருப்திவந்தவன்** - சரீரம் நிலைத்தற்குக்காரணமான (தவிர்க்கமுடியாத உணவுமுதலிய) வற்றினால்மாத்தி திருப்தியுள்ளவன் ; அவ்வாறே, “ எதனையாயினும் உடுப்பவன், எதனையாய உண்பவன், எங்கேயாயினும் படுப்பவன் ; (எவன் இவ்வாறு) இருக்கின்றானோ, னைத் தேவர்கள் ப்ராஹ்மணன் என்கிறார்கள் ” (மகா - சா - மோ - உசரு - என்று கூறப்பட்டுள்ளது. **வீடில்லாதவன்** - (தனக்கென்று) அமைந்த தங்குமி லாதவன் ; “ வீட்டின்மேல் (பற்று) இல்லை ” என்பதுமுதலான வேறொரு ஸ்மி னாலென்க. **மனம் நிலைத்தவன்** - பரம்பொருளைப்பற்றிய கருத்து நிலைத்தவன்.

[illegible]

[illegible]

௨௦. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில், [illegible]

[illegible]

[illegible] என்னும் [illegible]

[illegible] இவ்வாறாக, " அமிருதத்தை " [illegible]

[illegible] "அவர்கள் எனக்கு மிகவும் பிரியர்கள்" (௧௨ - ௨௦) என [illegible]

[illegible] பரமேச்வரனாகிய பகவானுக்கு மிகவும் பிரியனாயிருக்

இத³ம் ப⁴க்தியோக³ம் அநுதிஷ்ட²ந் ப⁴க³வத: விஷ்ணோ: பரமேஶ்வரஸ்ய அதீவ ப்ரிய: ப⁴வதி தஸ்மாத் இத³ம் த⁴ர்ம்யாம்ருதம் முமுக்ஷுணா யத்நத: அநுஷ்டே²யம், விஷ்ணோ: ப்ரியம் பரம் ஸ்தா²நம் ஜிகீஷுணா ; இதி வாக்யார்த²: ॥ ௨௰ ॥

இதி ஶ்ரீமத்³ப⁴க³வத்³கீ³தாபா⁴ஷ்யே த்³வாத³ஶோ(அ)த்⁴யாய: ॥

ஆதலால், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்பியவனாய் விஷ்ணுவிற்குப் பிரியமான உயர்ந்த நிலையை அடையக் கருதுபவன் தன்னொழுக்கந்திரம்பிய இம்மோக்ஷஸாதநங்களை முயற்சியோடு அநுஷ்டிக்கவேண்டும் ; என்பது - (இப்)பிரகரணத்தின் பொருளென்க. (௨௰)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

1] ## க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம்.

ப்ரக்ருதிஸ்த்ரிகுணாத்மிகா ஸர்வகார்யகரணவிஷயாகாரேண பரிணதா புருஷஸ்ய போகாபவர்கார்யகர்தவ்யதயா தேஹேந்த்ரியாத்யாகாரேண ஸம்ஹந்யதே । ஸோऽயம் ஸம்காத: இதம் ஶரீரம் । ததேதத் பகவாந் உவாச—

ஶ்ரீபகவாநுவாச ॥

க. இதம் ஶரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபிதீயதே ।
ஏதத்யோ வேத்தி தம் ப்ராஹு: க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி தத்வித: ॥

'இதம்' இதி ஸர்வநாம்நா உக்தம் விஶிநஷ்டி 'ஶரீரம்' இதி । ஹே கௌந்தேய க்ஷதத்ராணாத், க்ஷயாத், க்ஷரணாத், க்ஷேத்ரவத் வாஸ்மிந் கர்மபலநிஷ்பத்தே: க்ஷேத்ரம் இதி—'இதி' ஶப்த: ஶப்தபதார்தக:—க்ஷேத்ரம் இத்யேவம் அபிதீயதே கத்யதே । ஏதத் ஶரீரம் க்ஷேத்ரம் ய: வேத்தி விஜாநாதி, ஆபாததலமஸ்தகம் ஜ்ஞாநேந விஷயீகரோதி, ஸ்வாபாவிகேந ஔபதேஶிகேந வா வேதநேந விஷயீகரோதி விபாகஶ:, தம் வேதிதாரம் ப்ராஹு: கதயந்தி 'க்ஷேத்ரஜ்ஞ:' இதி—'இதி' ஶப்த: ஶப்தபதார்தக: பூர்வவத்—க்ஷேத்ரஜ்ஞ: இத்யேவம் । கே? தத்வித: தௌ க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞௌ யே விதந்தி தே தத்வித: ॥

உடலும், ஆத்மாவும்:

இனி, முக்குணவடிவமான பிரகிருதியானது-சரீரங்கள், இந்திரியங்கள், இந்திரியவிஷயங்கள் என்ற எல்லாவற்றினுடைய உருவமாகப் பரிணமித்து, போகம் மோக்ஷம் என்னும் பயன்களைப் புருஷன் செய்துகொள்ளவேண்டியதனால் தேகம் இந்திரியம் முதலியவடிவமாக ஒருங்குசேர்க்கப்படுகின்றது. அத்தகைய இச்சேர்க்கை தான், இச்சரீரம். ஆகவே, பகவான் இதனைக் கூறலாயினர் :

பகவான் சொல்லலுற்றார்:

க. கௌந்தேய! இது (அதாவது) சரீரம் "க்ஷேத்ரம்" என்று வழங்கப்படுகின்றது. இதனை எவன் அறிகின்றானோ, அவனை "க்ஷேத்ரஜ்ஞன்" என்று அவர்களையுணர்ந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

"இது" என்னும் ஸர்வநாமத்தால் கூறப்பட்டதை "சரீரம்" என விசேஷிக்கிறார். (இடைச்சொல்லால் வரும் அது, இது முதலான பெயர்களை 'ஸர்வநாமம்' என்பர் வடநூலார்.) கௌந்தேய! (இது)-கெடுதியினின்றும் பாதுகாக்கப்படுவதனாலும், அழிவதனாலும், தேய்வதனாலும், வயலில் (நெல்) போல, இதில் கர்மத்தின்பயன் விளைவதனாலும் க்ஷேத்ரம் என்று கூறப்படுகின்றது.—"என்று" என்னும்சொல் - (க்ஷேத்ரம் என்னும்)சொல்லையே அர்த்தமாகக்கொண்டது.—இச்சரீரமாகிய க்ஷேத்ரத்தைஎவன் அறிகின்றானோ, உள்ளங்கால் முதல் உச்சந்தலைவரை அறிவினால் எட்டுகின்றானோ, இயற்கையுணர்வினாலாவது, உபதேசஉணர்வினாலாவது (தன்னினும்) வேறாக விஷயப்படுத்திஉணர்கின்றானோ, அந்த உணர்பவனை க்ஷேத்ரஜ்ஞன் எனக் கூறுகிறார்கள்.—யார்?—அந்த க்ஷேத்ரத்தையும்,க்ஷேத்ரஜ்ஞனையும் அறிந்தவர்கள்.—"என்று"என்னும் சொல் - முன்போல, (க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்னும்)சொல்லையே அர்த்தமாகக்கொண்டது.

ஏவம் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞௌ வ்யாக்யாதௌ । கிம் ஏதாவந்மாத்ரேண ஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாதவ்யௌ இதி? நேதி உச்யதே—

உ. க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு பாரத ।
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞாநம் யத்தஜ்ஜ்ஞாநம் மதம் மம ॥

க்ஷேத்ரஜ்ஞம் யதோக்தலக்ஷணம் சாபி மாம் பரமேச்வரம் அஸம்ஸாரிணம் வித்தி ஜாநீஹி । ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு யः க்ஷேத்ரஜ்ஞः ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தாநேகக்ஷேத்ரோபாதிப்ரவிபக்தः, தம் நிரஸ்தஸர்வோபாதிபேதம் ஸதஸதாதிசப்தப்ரத்யயாகோசரம் வித்தி இதி அபிப்ராயः । ஹே பாரத யஸ்மாத் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞேச்வரயாதாத்ம்யவ்யதிரேகேண ந ஜ்ஞாநகோசரம் அந்யத் அவசிஷ்டம் அஸ்தி, தஸ்மாத் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோः ஜ்ஞேயபூதயோः யத் ஜ்ஞாநம், க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞௌ யேந ஜ்ஞாநேந விஷயீக்ரியேதே, தத் ஜ்ஞாநம் ஸம்யக்ஜ்ஞாநம் இதி மதம் அபிப்ராயः ஈச்வரஸ்ய விஷ்ணோः ॥

நநு ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு ஏக ஏவ ஈச்வரः, ந அந்யः தத்வ்யதிரிக்தः போக்தா வித்யதே சேத், ததः ஈச்வரஸ்ய ஸம்ஸாரித்வம் ப்ராப்தம்; ஈச்வரவ்யதி-

ஆத்மாவும், பகவானும் உண்மைநிலையிலே ஒன்று.

இவ்வாறு க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞரிருவரும் விவரிக்கப்பெற்றார்கள். (அவர்கள்) இவ்வளவுமாத்திரமான அறிவைக்கொண்டே அறியத்தக்கவரா என்பது?—அல்ல என்க் கூறப்படுகின்றது [உடம்பை அறிபவனான ஆத்மா அந்தஉடம்பினின்றும் வேறு என்ற இவ்வளவு அறிவுமாத்திரம் போதுமோ? எனின், போதாது. மற்றென்னவெனின், கூறுவோம்]:

உ. பாரத! எல்லாக்ஷேத்ரங்களிலும் (உள்ள) க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நானாகவும் அறி. க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய அறிவு எதுவோ, அது (தான்) என்னால் அறிவாகக் கருதப்பட்டுள்ளது.

கீழ்க்கூறிய க்ஷேத்ரஜ்ஞனை - (பிறந்து இறந்து உழலும்) உலகப்பிராணியல்லாத பரமேச்வரனாகிய நான் என்றும் அறிந்துகொள்: எவன் எல்லாக்ஷேத்ரங்களிலும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனாய், ப்ரஹ்மாமுதல் புல்வரையிலுமுள்ள க்ஷேத்ரங்களாகிய பல உபாதிகளால் பலவாறு வேறுபட்டிருக்கின்றானோ, அவனை - உபாதிகளுடைய எத்தகைய வேற்றுமையும் அற்றவனாகவும், 'உள்ளது', 'இல்லது' முதலிய சொற்களுக்கும் நினைப்பிற்கும் எட்டாதவனாகவும் தெரிந்துகொள் என்பது கருத்து. ஏ! பாரத! க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரஜ்ஞன், ஈச்வரன் இவர்களுடைய உள்ளபடியான தன்மையைத்தவிர அறியவேண்டியது வேறொன்றும் மிஞ்சிநிற்பதில்லை ஆதலின், அறியப்படும் பொருள்களாகிய க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கள் எந்த அறிவினால் அறியப்படுகிறார்களோ, அந்த அறிவு - மெய்யறிவு என்பது, எங்குமுள்ள பொருளாகிய ஈச்வரனான என்னுடைய கருத்து.

ஸம்ஸாரமும், ஸம்ஸாரியும் அறியாமையினாலானவை.

ரம் - பிறந்து இறந்து உழலுதல். இதனையுடையவன் - ஸம்ஸாரி.)

:—அப்படியானால், எல்லாக்ஷேத்ரங்களிலும் ஈச்வரன் ஒருவன் ன்றி, அவனிலும் வேறான போக்தா [அநுபவிப்பவன்] மற்றொரு அப்பொழுது ஈச்வரன் ஸம்ஸாரி என்று ஆகும்; அல்லது, ஈச்

𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌉𑌭𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂, 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿-𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚 — 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇 ॥

𑌨; 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 — '𑌦𑍂𑌰𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍂𑌚𑍀 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾' । 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌫𑌲𑌭𑍇𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 '𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚' 𑌇𑌤𑌿 — 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 — '𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌮𑌾𑌵𑌥 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍌' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿, '𑌇𑌮𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍌' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌚 । 𑌇𑌹 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇 । 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌹𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 — '𑌇𑌹 𑌚𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑍀𑌦𑌥 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌚𑍇𑌦𑌿𑌹𑌾𑌵𑍇𑌦𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃' '𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍃𑌤 𑌇𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌯𑌨𑌾𑌯' '𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾-

---

வரனைத்தவிர வேறு ஸம்ஸாரி இல்லாமையினால், ஸம்ஸாரம் இல்லையாதல் வேண்டும். அவைஇரண்டும் ஏற்காதவை ; ஏனெனில், (அப்பொழுதும்) பந்தத்தையும், மோக்ஷத்தையும்,அவற்றின் காரணங்களையும் பற்றிய நூல்கள் வீணாதல் வேண்டும் ; அன்றியும், (ஸம்ஸாரமில்லையென்பது) பிரத்தியக்ஷம்முதலிய பிரமாணங்கட்கு விரோதமாகும். மேலும், பிரபஞ்சத்திலே வெவ்வேறான வேற்றுமையைக் காண்பதனால், புண்யபாவங்களாலாகும் ஸம்ஸாரமானது அநுமானிக்கப்படுகிறது. ஆத்மாவும், ஈச்வரனும் ஒன்றுதான் என்றவழி, இதெல்லாம் பொருந்தாது.

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று ; அறிவிற்கும், அறியாமைக்குமுள்ள வேற்றுமையினால் (அதெல்லாம்) பொருந்துமாதலின். "அறியாமை எனவும், அறிவு எனவும் அறியப்பட்டவை எவையோ, (அந்த) இவையிரண்டும் (தம்முள்) மிகவும் மாறுபட்டவை, வெவ்வேறு பயனைத் தருபவை" (கட - ௨ - ௪). அவ்வாறே, அந்த அறிவு அறியாமைகட்கு "நலமும், இனிமையும்" (கட - ௨ - ௨) எனப் பயனிலே வேற்றுமையானது மாறுபட்டதாகக் குறிப்பிட்டுக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அறிவைப்பற்றியது-நலம் ; இனிமையோ, அறியாமையின் தொழில் என்க. அவ்வண்ணமே, "இனி, இந்த இரண்டுவழிகள் உள்ளன" (மோ - ௨௪ - ௬) என்பது முதலியவற்றையும், " இவ்வழிகள் இரண்டேதான்" என்பது முதலியவற்றையும் வ்யாஸர்(அருளிச்செய்துள்ளார்). இங்கு [கீதையிலு]ம்,இரண்டுவழிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இனி,அறியாமையை(அதன்) செய்கையுடன்கூட அகற்றவேண்டும் என்பது - சுருதியினாலும், ஸ்மிருதியினாலும், ...தியினாலும் தெரியவருகின்றது. முதலில், சுருதிகள் (வருமாறு) :— "(எவன், '... ப்ரஹ்மம்' என்று) இவ்வுலகிலே அறிந்தானோ, (அவனுக்கு) உடனே உண்... கைவல்யம் உண்டு. (எவன் அவ்வாறு) இவ்வுலகிலே அறியவில்லையோ, (அ... பெரிய கெடுதியாம்" (கே - ௨ - ௫). "அதனை [ஆத்மாவை] இவ்வா... இங்கே சாகாதவனாகிறான் ; சேரவேண்டிய இடத்திற்கு வேறு

𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨' । 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇—'𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿' '𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃' '𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿' '𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌸 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍' । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌃 '𑌸 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿'; '𑌯𑌦𑌾 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 । 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚—'𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃' '𑌇𑌹𑍈𑌵 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃' '𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚—"𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌦𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍॥" 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑍍 '𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌶𑌮-

(பு - ஸூ). "அறிந்தவன் எதிலிருந்தும் பயப்படுவதில்லை" (தை - உப - ௨ - ௪). அஜ்ஞானியைப்பற்றியோ, (பின்வரும் சுருதிகளைக் காண்க) :—"ஆனால், அவனுக்குப் பயம் உண்டு" (தை - உப - ௨ - ௭). "அஜ்ஞானத்தில் இருப்பவர்கள் (பிறந்து இறந்து உழலுகிறார்கள்)" (கட - ௨ - ௫). "ப்ரஹ்மத்தை (எவன்) அறிகிறானோ, (அவன்) ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கிறான்" (மு - ௩ - ௨ - ௯). "இவன் வேறு, நான் வேறு என்று (எவன் வேறு தேவதையை உபாஸிக்கிறானோ), அவன் அறியவில்லை; (மனிதர்கட்கு) ஆடுமாடுகள் எப்படியோ, அப்படி அவன் தேவர்கட்கு" (பிரு - ௧ - ௪ - ௧௦). ஆத்மாவை அறிந்தவன் எவனோ, "அவன் இதெல்லாமாக இருக்கிறான்" (பிரு - ௧ - ௪ - ௧௦). "எப்பொழுது தோல்போல (ஒருவன் ஆகாசத்தைச் சுருட்டக் கூடுமோ, அப்பொழுதும் அவனுக்கு ஆத்மாவை அறியாமல் துன்பம் நீங்காது) [ஆகாசத்தைத் தோல்போலச் சுருட்டமுடியாது; அதுபோல, பரம்பொருளைத் தனது உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாக அநுபவியாது ஸம்ஸாரத்தினின்றும் நீங்கமுடியாது]" (ச்வே - ௬ - ௨௦) என்பனமுதலிய (சுருதிகள்) ஆயிரக்கணக்காக உள்ளன. இனி, ஸ்மிருதிகள் வருமாறு :—"அறிவு அறியாமையினால் மூடுண்டுகிடக்கின்றது; அதனால் பிராணிகள் மயங்குகின்றன" (௫ - ௧௫). "எவர்களுடைய மனம் ஸமநிலையிலே நிலைத்ததோ, அவர்களால் பிறப்பு இங்கேயே ஜயிக்கப்பட்டது" (௫ - ௧௯). "எங்கும் ஸமமாகப் பார்ப்பவன்(மேலான கதியை அடைகிறான்)" (௧௩ - ௨௮) என்பனமுதலியவை. (அறிவின்பயன் - அநர்த்தம் நீங்குதல்; அறியாமையின் பயன் - அநர்த்தத்தை அடைதல் என்பது -) இன்னும், யுக்தியினாலும் (அமைகின்றது) :—"மனிதர்கள் பாம்புகளையும், முட்களையும், கிணற்றையும் அறிந்து விலக்குகிறார்கள் [விலகிச் செல்லுகிறார்கள்]; சிலர் அறியாமையினால் அவற்றுள் வீழ்கிறார்கள். அறிவிலே பயன் சிறந்திருக்கும்விதத்தைத் தெரிந்துகொள்" (ம - சா - மோ - ௨௦௪ - ௧௯). அவ்வண்ணமே, தேகம் முதலியவற்றில் ஆத்மபுத்தியுள்ள [தேகம் முதலியவையே ஆத்மா என்னும் புத்தியையுடைய] அஜ்ஞானியானவன் விருப்பு வெறுப்பு முதலியவற்றால் தூண்டப்பட்டு நல்வினை தீவினைகளைச் செய்பவனாய்ப் பிறக்கிறான், இறக்கிறான் எனத் தெரிகின்றது; தேகம் முதலியவற்றிற்கு வேறாக ஆத்மாவைக் காண்பவர்கள் விருப்பு வெறுப்பு முதலியவற்றை விட்டுவிட, அவற்றைச்சார்ந்துள்ள நல்வினை தீவினைகளில் தலைப்படுதல் ஒழிந்திடு

𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ; 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿, 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃, 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 । 𑌨 𑌚 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍋𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯, 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ; 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍, 𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌨, 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ; 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍋𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌹𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ; 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃, 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌮𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

தலின் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடப்படுகிறார்கள் ; என்பது - ஒருவனாலும் யுக்தியினால் மறுக்கமுடியாதது. அது இவ்வாறானவளவிலே [அறிவும்,அறியாமையும் தம்தம் இயல்பிலும், பயனிலும் முற்றவேறுபட்டுநிற்குமளவிலே] க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஈச்வரனாகவே இருப்பவனாய் அவித்யையினாலானஉபாதிகளின்வேற்றுமையினால் ஸம்ஸாரிபோல ஆகிறான்; ஆத்மா-தேகம்முதலியவடிவமாக(வெள்ளறிவுஉடையவனுக்குக்காணப்படுவது)போல. [தேகம் ஆத்மா அன்று ; ஆயினும், அறியாமையினால், அது ஆத்மாபோலத் தோன்றுகின்றது. அவ்வாறே, க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஸம்ஸாரி அல்லன் ; ஆயினும், அறியாமையினால், அவன் ஸம்ஸாரிபோலத் தோன்றுகின்றான்; என, திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திகங்களைப் பகுத்துக்காண்க.] தேகம்முதலிய அநாத்மாக்களிலே, ஆத்மாஅல்லாதவற்றிலே ஆத்மபுத்தியானது [உடம்புமுதலியவையே ஆத்மா என்னும் எண்ணமானது] எல்லாப்பிராணிகட்கும் ஸாதாரணமாயுள்ளது ; அவித்யையினாலானது ; தூணிலே மனிதனென்னும் நிச்சயம்போல, நிச்சயமாயுள்ளது. இனி, இதனாலே, மனிதனுடைய இயல்பு தூணுக்கு வாராது; தூணின் இயல்பும் மனிதனுக்கு வாராது. அவ்வாறே, உடம்பிற்கு உணர்ச்சி இல்லை ; இன்பம், துன்பம், மயக்கம்முதலாகிய உடம்புத்தன்மையும் உணர்ச்சியான ஆத்மாவுக்குப் பொருந்தாது ; மூப்பு இறப்புக்கள்போல, அவித்யையினாலானதைத்தவிர வேறு இல்லையாதலின்.

க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஸம்ஸாரத்தினால் உண்மையாகவே தாக்கப்படுவதில்லை.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியன்று ; (திருஷ்டாந்தம்) நேரன்றுஆதலின் எனின்,— அறியப்படும்பொருள்களாகவேயுள்ள தூண்மனிதர்களுள், அறியும்பொருளன்றோ ஒன்றில் மற்றொன்றை அறியாமையினால் ஏற்றுகின்றது ; ஆனால், அறியப்படும்பொருளாகிய உடம்பும், அறியும்பொருளாகிய ஆத்மாவுமான இவற்றிலன்றோ ஒன்றில் மற்றொன்றைத் தடுமாற்றமாக ஏற்றுதல் இருக்கின்றது ; எனவே, திருஷ்டாந்தம் சரியன்று. ஆதலால், உடம்பின்தன்மையானது அறியப்படும்பொருளாயிருந்தாலும், அறியும்பொருளாகிய ஆத்மாவுக்கு வருகின்றது எனில்,—

न, अचेतनत्वोपपत्तेः। यदि हि ज्ञेयस्य देहादेः क्षेत्रस्य, धर्माः सन्तः सुखदुःखमोहेच्छादयः ज्ञातुः भवन्ति; तर्हि "ज्ञेयस्य क्षेत्रस्य धर्माः केचित् ज्ञातुः भवन्ति अविद्याध्यारोपिताः जरामरणादयस्तु न भवन्ति" इति विशेषहेतुः वक्तव्यः। "न भवन्ति" इति अस्ति अनुमानम्—अविद्याध्यारोपितत्वात् जरामरणादिवत् इति, हेयत्वात्, उपादेयत्वात् इत्यादि। तत्र एवं सति, कर्तृत्वभोक्तृत्वलक्षणः संसारः ज्ञेयस्थः ज्ञातरि अविद्यया अध्यारोपितः इति, न तेन ज्ञातुः किंचित् दुष्यति, यथा बालैः अध्यारोपितेन आकाशस्य तलमलिनत्वादिना ॥

एवं च सति, सर्वक्षेत्रेष्वपि सतः भगवतः क्षेत्रज्ञस्य ईश्वरस्य संसारित्वगन्धमात्रमपि नाशङ्क्यम्। न हि क्वचिदपि लोके अविद्याध्यस्तेन धर्मेण कस्यचित् उपकारः अपकारो वा दृष्टः ॥

यत्तु उक्तं "न समः दृष्टान्तः" इति, तत् असत्। कथम्?—

(ஸமாதாநம்) :—வாராது; (ஆத்மாவுக்கு) உணர்ச்சியின்மையும், மற்றுமித் தன்மையதும் வரவேண்டுமாதலின். அறியப்படும்பொருளாகிய உடம்புமுதலான க்ஷேத்ரத்தின் இன்பதுன்பங்கள், விருப்புவெறுப்புக்கள் முதலிய தன்மைகள், அறியும் பொருளான ஆத்மாவுக்கு உண்டு என்றால், அப்பொழுது," அறியப்படும்பொருளான க்ஷேத்ரத்தினுடைய சில தன்மைகள்தான் அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டு ஆத்மாவுக்கு இருக்கின்றனவேயன்றி மூப்பு இறப்பு முதலியவை இல்லை " என்னும்வித்தியாஸத்திற்குக் காரணம் கூறவேண்டும். (ஆனால், க்ஷேத்ரத்தின் தன்மைகள் ஆத்மாவுக்கு) "இல்லை" என்பதற்கு அநுமானப்பிரமாணம் இருக்கின்றது :—" (க்ஷேத்ரத்தின் தன்மைகள் ஆத்மாவுக்கு இல்லை ;) அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டமையின், மூப்பு இறப்பு முதலியவைபோல" என்பது - (அநுமாநம்)." (மற்றுமவ்வாறே, அவை ஆத்மாவுக்கு இல்லை ;) தள்ளவேண்டியவையும், கைப்பற்றவேண்டியவையும், இன்னுமிவைபோன்றவையுமாய் இருத்தலின் "(என்பது - மற்றோர் அநுமாநம்). அவை இவ்வாறுள்ளவளவிலே, செய்வதும் அநுபவிப்பதுமாகிய ஸம்ஸாரமானது அறியப்படும்பொருளான (க்ஷேத்ரத்தினிடத்து) நிற்பதாகி, அறியும்பொருளான (ஆத்மாவினிடத்து) அறியாமையினால் ஏற்றப்பட்டுள்ளது என்பதாம். இதனால், அறியும்பொருளுக்குக் கேடு ஒன்றும் இல்லை ; சிறுவர்களால் அறியாமையினால் ஏற்றப்பட்ட உள்கவிவு, அழுக்குடைமை முதலியவற்றால் ஆகாசத்திற்கு(க் கேடு ஒன்றும்இல்லை) போல.

இவ்வாறுள்ளவளவிலே, பகவான் எல்லாக்ஷேத்ரங்களிலும் இருந்தாலும், க்ஷேத்ரஜ்ஞன (அந்த) ஈச்வரனுக்கு ஸம்ஸாரித் தன்மையின் நாற்றமாத்திரமுங்கூட ஸந்தேகிக்கத்தக்கதில்லை. அறியாமையினால் ஏற்றப்பட்ட தன்மையினால் ஒன்றுக்கு நலமாயினும், கெடுதியாயினும் உலகத்து ஓரிடத்தும் கண்டதில்லையன்றோ.

இனி, திருஷ்டாந்தம் நேரன்று என்று சொன்னது எதுவோ, அது சரியன்று. —எப்படி ? —

𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌰𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨; 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍋 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃—𑌆𑌵𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍—𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌃, 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑌃, 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌵𑌾; 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍇 𑌚 𑌆𑌵𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌃 ॥

அறியாமையினுல் ஏற்றுதல் மாத்திரமன்ரே திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திகங்களின் பொதுத்தன்மையாகச் சொல்லக்கருதியது. அது பிறழ்வதில்லை [அப்பொதுத்தன்மை இரண்டிற்கும் ஒப்பநிற்கின்றது]. ஆனுல்,(ஏற்றுதலானது) அறியும்பொருளினிடத்துப் பிறழ்கின்றது என்று எதனை எண்ணுகின்ருயோ, அதுவும் பிறழ்வதென மூப்பு முதலியவற்ருல் காட்டப்பட்டுள்ளது. [திருஷ்டாந்தத்தில் அறியப்படும்பொருளாகிய தூணினிடத்து, அறியப்படும்பொருளாகிய மனிதன் ஏற்றப்படுகிருன் ; தார்ஷ்டாந்திகத்திலோ, அப்படியன்று ; மற்றென்னவெனில், அறியப்படும்பொருளாகிய உடம்பினிடத்து,அறியும்பொருளாகிய ஆத்மா ஏற்றப்படுகின்றது எனில்,—இரண்டும் அறியப்படும்பொருள்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்னும் நியமம் இல்லை. அறியாமையினுல் ஆத்மாவினிடத்து மூப்பு இறப்பு முதலியவை ஏற்றப்படுகின்றன.—அறியும்பொருளாகிய ஆத்மாவினிடத்து, அறியப்படும்பொருள்களாகிய மூப்பு இறப்பு முதலியவை ஏற்றப்படுகின்றன என்பதை வாதிப்ரதிவாதிகளிருவரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள் என - 357 ஆம் பக்கத்தில் 14-29 வரிகளால் நுட்பமாக ஊகித்து அறிந்துகொள்க].

அவித்யைக்குத் தங்குமிடம் இந்திரியமேயன்றி ஆத்மா அன்று.

(ஆக்ஷேபம்) :— க்ஷேத்ரஜ்ஞன் அவித்யையையுடைமையினுல் ஸம்ஸாரியாய் இருக்கிருன் எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :— அப்படியன்று ; அவித்யை தாமஸமாதலின். (தாமஸம் - தமோகுணத்தில் பிறந்தது. அறியாமை என்னும்) அவித்யையானது - மறைக்குந்தன்மையது ஆதலால்,மாருக [ஒன்றைவேருென்ருக]உணர்வதாகவாயினும், ஸந்தேகத்தை விளைப்பதாகவாயினும், உணராது நிற்பதாகவாயினுமுள்ள தாமஸமேயான எண்ணம் ; ஏனெனில், பகுத்தறிவு விளங்கி நிற்கையில் அது இல்லாமற் போகின்றது ; அன்றியும், மறைக்குந்தன்மைத்தாய்த் தாமஸமான திமிரம்முதலிய குற்றமுள்ளவழி,உணர்வின்மை முதலிய மூன்று அவித்யையும் காணப்படுகின்றன. [திமிர - ஓர்வகைக் கண்நோய். கண்ணில் காசம்படர்தல் முதலிய குற்றமுள்ள உணர்வுமுதலியவை உள்ளன ; அக்குற்றமில்லாவழி, அவை இல்லை த்யை குற்றத்தைச் சார்ந்துள்ளதாதலின், இதனுலும் அது ஆத்ம அன்று என்க

தத்ர கோ தோஷ:—ஏவம் தர்ஹி ஜ்ஞாத்ருதர்ம: அவித்யா ॥

ந; கரணே சக்ஷுஷி தைமிரிகத்வாதிதோஷோபலப்தே: । யத்து மந்யஸே—"ஜ்ஞாத்ருதர்ம: அவித்யா, ததேவ ச அவித்யாவத்த்வம் க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ஸம்ஸாரித்வம்; தத்ர யதுக்தம் 'ஈஸ்வர ஏவ க்ஷேத்ரஜ்ஞ:, ந ஸம்ஸாரீ' இத்யேததயுக்தமிதி"—

தந்ந; கரணே சக்ஷுஷி விபரீதக்ராஹகாதிதோஷஸ்ய தர்ஸநாத் । ந விபரீதாதிக்ரஹணம் தந்நிமித்தோ வா தோஷோ க்ரஹீது:, சக்ஷுஷ: ஸம்ஸ்காரேண திமிரே அபநீதே க்ரஹீதுரதர்ஸநாத் ந க்ரஹீத்ருதர்மோ யதா; ததா ஸர்வத்ரைவ அக்ரஹணவிபரீதஸம்ஸயப்ரத்யயாஸ் தந்நிமித்தா: கரணஸ்யைவ கஸ்யசித் பவிதுமர்ஹந்தி, ந ஜ்ஞாது: க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய । ஸம்வேத்யத்வாச்ச தேஷாம் ப்ரதீபப்ரகாஸவத் ந ஜ்ஞாத்ருதர்மத்வம்—ஸம்வேத்யத்வாதேவ ஸ்வாத்மவ்யதிரிக்தஸம்வேத்யத்வம்; ஸர்வகரணவியோகே ச கைவல்யே ஸர்வவாதிபி:

(ஆக்ஷேபம்) :—இனி, (பிரதிவாதி) கூறுகிறான் :—அப்பொழுது, இவ்வாறாக, அறியும்பொருளினுடைய தன்மையாம் அவித்யை. (இவ்வாக்ஷேபத்தின் விவரத்தை மேலே காண்க)

(ஸமாதாநம்) :— அப்படியன்று; திமிரமுடைமைமுதலிய குற்றங்களை இந்திரியமாகிய கண்ணில் காண்பதனால் என்க.

(ஆக்ஷேபத்தின் விவரம்) :—"அறியும்பொருளினுடைய தன்மை அவித்யை; அவித்யைத்தன்மையுடைமையாகிய அதுவே [அவித்யைத்தன்மையையுடைமையே] க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஸம்ஸாரியாயிருத்தல்; 'ஈச்வரன்தான் க்ஷேத்ரஜ்ஞன், ஸம்ஸாரி அல்லன்' என்றுசொன்னது எதுவோ (அந்த) இது சரியன்று"—என எதனை நீ [பிரதிவாதி] என்னுகின்றாயோ—

(ஸமாதாநத்தின் விவரம்) :—அது நேரன்று; விபரீதமாயுணர்தல் முதலிய குற்றத்தை இந்திரியமாகிய கண்ணினிடத்துக் காண்பதனால். விபரீதஉணர்ச்சி முதலியவையாயினும், அவற்றாலுண்டாகும் திமிரமுடைமைமுதலியகுற்றமாயினும் உணரும்பொருளுக்கு இல்லை. (மை முதலிய மருந்தினால்) கண்ணைச் செவ்வையாக்க, திமிரம் நீங்கினவளவிலே, உணரும்பொருளுக்கு (விபரீதஉணர்வு முதலியன) காணப்படாமையால், (அவை) உணரும்பொருளின் தன்மையாகாதவாறுபோல, உணராமையும் விபரீதஉணர்வும் ஸம்சயமும், அவற்றின்காரணங்களும் (எதாவது) ஒருஇந்திரியத்திற்கு இருக்கவேண்டுமேயன்றி, அறியும்பொருளாகிய க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு இல்லை. அன்றியும், அவை அறியப்படும் பொருள்களாதலால், விளக்கினுடைய ஒளிபோல அறியும்பொருளினுடைய தன்மையாகா; அறியப்படும்பொருள்கள் என்பதனாலேயே தம்மைத் தவிர வேறொன்றினால் அறியப்படும்பொருள்கள் என்பதாம். [பிரகாசிப்பிக்கும் பொருளாகிய விளக்கினால் அதன் ஒளியானது பிரகாசிப்பிக்கப்படுவதில்லை என்றும், உணரும்பொருளாகிய ஆத்மாவினால் விபரீதஉணர்வுமுதலியன உணரப்படுகின்றன என்றும் வேற்றுமை கண்டுகொள்க.] மேலும், எல்லாஇந்திரியங்களும் இல்லாமற்போன கைவல்யநிலையிலே அவித்யைமுதலிய குற்றங்களையுடைத்தாயிருத்தலென்பதை எந்த வாதிகளும் [தமது கொள்கையை நிறுத்திப்பேசுவோரும்] ஏற்றுக்

அவித்யாதிதோஷவத்த்வாநுபபத்தே: | ஆத்மந: யதி க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ஸ்வாபாவிகா: ஸ்யு: அக்நேரௌஷ்ண்யவத், தத: ந கதாசிதபி தேஷாம் வியோக: ஸ்யாத் | அவிக்ரியஸ்ய ச வ்யோமவத் ஸர்வகதஸ்ய அமூர்தஸ்ய ஆத்மந: கேநசித் ஸம்யோகவியோகாநுபபத்தே:, ஸித்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய நித்யமேவ ஈஶ்வரத்வம்; 'அநாதித்வாந்நிர்குணத்வாத்' இதி ஈஶ்வரவசநாச்ச ||

நநு ஏவம் ஸம்ஸாரஸம்ஸாரித்வாபாவே ஶாஸ்த்ராநர்தக்யாதிதோஷ: ஸ்யாத் இதி சேத்—

ந; ஸர்வைரபி அப்யுபகதத்வாத் | ஸர்வைர்ஹி ஆத்மவாதிபி: அப்யுபகத: தோஷ: ந ஏகேந பரிஹர்தவ்ய: பவதி | கதம் அப்யுபகத: இதி? — முக்தாத்மநாம் ஸம்ஸாரஸம்ஸாரித்வவ்யவஹாராபாவ: ஸர்வைரேவ ஆத்மவாதிபி: அப்யுபகம்யதே | ந ச தேஷாம் ஶாஸ்த்ராநர்தக்யாதிதோஷப்ராப்தி: அப்யுபகதா | ததா ந:, க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாம் ஈஶ்வரைகத்வே ஸதி, ஶாஸ்த்ராநர்தக்யம் பவது; அவித்யாவிஷயே ச அர்தவத்த்வம்—யதா த்வைதிநாம் ஸர்வேஷாம் பந்தாவஸ்தாயாமேவ ஶாஸ்த்ராத்யர்தவத்த்வம், ந முக்தாவஸ்தாயாம், ஏவம் ||

கொள்ளவில்லை ஆதலால், (அவை ஆத்மாவின் தன்மையாகா). (அவை) தீயின் சூடு போல, க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஆத்மாவினுடைய சொந்தமான [இயற்கையான] தன்மையாயின், அப்பொழுது அவை ஒருகாலும் பிரிந்துபோவதில்லை. மற்றும், மாறுபாடில்லதாய் ஆகாசம்போல எங்குமுள்ளதாய் உருவமில்லாததான ஆத்மாவிற்கு ஒன்றோடு கூடுதலும், பிரிதலும் பொருந்தா. ஆகவே, க்ஷேத்ரஜ்ஞன் எப்பொழுதுமே ஈச்வரன் என அமைந்தது. "அநாதியாதலால், நிர்க்குணமாதலால்" (௧௩ - ௩௧) என்னும் ஈச்வரனுடைய திருவாக்கினாலும் (ஆத்மா நிர்க்குணமென்று அறிக).

சாஸ்திரத்திற்கூறிய விதிவிலக்குகள் அஜ்ஞானநிலைக்கே அமைந்தவை.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், இவ்வாறு ஸம்ஸாரமும் ஸம்ஸாரத்தையுடையவனும் இல்லாவளவிலே, சாஸ்திரம் வீண் என்பது முதலானகுற்றம் வரும் எனின்,-

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டமையின். ஆத்மவாதிகள் [ஆத்மா உண்டென்னும் கொள்கையை நிறுத்துவோர்] அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட குற்றமானது (அவரில்) ஒருவனால் நீக்கவேண்டியதாகாது.—எவ்வாறு (அனைவராலும்) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பது?—விடுபட்ட ஆத்மாக்களுக்கு ஸம்ஸாரமும், ஸம்ஸாரித்தன்மையுமாகிய வியவஹாரமானது இல்லை என ஆத்மவாதிகளெல்லாராலுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. ஆயினும், அவர்கட்கு (முக்தர்கள்விஷயத்திலே) சாஸ்திரம்வீணாதல்முதலிய குற்றம் வருதலானது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதன்று. அவ்வாறே, க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கள் ஈச்வரனோடு ஒன்றாயுள்ளவிடத்து சாஸ்திரம்வீணாதல் எங்களுக்கு இருக்கட்டும் ; அவித்யாவிஷயத்திலோ (சாஸ்திரம்) பயனுடையதாம் என்க. எப்படி எல்லா த்வைதிகட்கும் சாஸ்திரம்முதலியன பயன்படுதல் பந்தநிலையிலேயேயன்றி முக்தநிலையிலில்லையோ, அப்படியே (எமக்கும் என்றபடி).

[illegible]

[illegible]

பந்தமும், மோக்ஷமும் ஆத்மாவுக்கு உண்மைநிலையல்ல.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், ஆத்மாவுக்குப் பந்தநிலைமையும், முக்தநிலைமையும் உண்மையாகவே மெய்ப்பொருள் என்பது - எல்லா த்வைதிகளுடைய கொள்கை ஆதலால், தவிர்வனவும் கொள்வனவும் அவற்றின் கருவிகளும் உள்ளவழி, சாஸ்திரம் முதலியன பயன்படுதலாகும் [அந்நிலையிரண்டும் வாஸ்தவமாதலால், விலக்கவேண்டிய விஷயங்களையும், கைக்கொள்ளவேண்டிய விஷயங்களையும், அவற்றின் ஸாதநங்களையும் சாஸ்திரத்தினால் தெரிந்துகொள்ளலாகும்]. அத்வைதிகட்கோ, த்வைதம் உண்மையன்று : அன்றியும், ஆத்மாவுக்கு பந்தநிலைமை அவித்யையினாலானமையின் உண்மையன்று ; எனவே, (சாஸ்திரம் முதலியன செல்லுதற்கு) இடமில்லை : ஆகவே, சாஸ்திரம் முதலியவை வீணாகின்றன எனின்,—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று ; ஆத்மாவுக்குப் பலநிலைமைபொருந்தாவாதலின். இனி, ஆத்மாவுக்கு பந்தநிலைமையும், முக்தநிலைமையும் உள்ளனவாயின், (அவை) ஒருங்கேயாயினும், முறையேயாயினும் இருக்கவேண்டும். ஒரே பொருளினிடத்து நிற்றலும் நடத்தலும்போல, முதலில் (அவை, தம்முள்) விரோதத்தினால் ஒருங்கே நிகழமாட்டா. முறையே [முன்பின்னாக] நிகழுமாயினும், (அவை) காரணமின்றியாவது, காரணத்தோடாவது இருக்கவேண்டும். காரணமின்றி உள்ளவையாயின், மோக்ஷமில்லை என்றாகும். காரணத்தோடு உள்ளவையானாலும், (அவை) தாமாக இல்லாமையினால் உண்மையல்ல என்றாகும். அவ்வாறானவளவிலே, மேற்கொண்டதற்கு [பந்தநிலைமையும், முக்தநிலைமையும் உண்மையானவை என்பதற்கு] விரோதமாகின்றது. மேலும், பந்த முக்த நிலைமைகளுடைய முன்பின்தன்மையை ஆராயுங்கால், பந்தநிலையை முதலில்கொள்ளவேண்டும்; (கொள்ளவே, அது) முதலில்லதும், முடிவுள்ளதுமாக ஆகும். அதுவோ பிரமாணத்திற்கு விரோதமாம். அவ்வண்ணமே, மோக்ஷநிலைமையானது முதலுள்ளதும் முடிவில்லதுமாய், பிரமாணத்திற்கு மாறானதாகவே

அநந்தா ச ப்ராணிநாமேவ அப்யுபகம்யதே। ந ச அவஸ்தாவத: அவஸ்தாந்-தரம் கச்சத: நித்யத்வம் உபபாதயிதும் ஶக்யம்॥

அத அநித்யத்வதோஷபரிஹாராய பந்தமோக்ஷாவஸ்தாபேத: ந பரிகல்ப்ய-தே, அத: த்வைதிநாமபி ஶாஸ்த்ராநர்தக்யாதிதோஷ: அபரிஹார்ய ஏவ; இதி ஸமாநத்வாத் ந அத்வைதவாதிநா பரிஹர்தவ்ய: தோஷ: ॥

ந ச ஶாஸ்த்ராநர்தக்யம், யதாப்ரஸித்தாவித்வத்புருஷவிஷயத்வாத் ஶாஸ்த்ரஸ்ய। அவிதுஷாம் ஹி பலஹேத்வோ: அநாத்மநோ: ஆத்மதர்ஶநம்; ந விதுஷாம், பல-ஹேதுப்யாம் ஆத்மந: அந்யத்வதர்ஶநே ஸதி தயோ: அஹமிதி ஆத்மதர்ஶநாநுப-பத்தே:। ந ஹி அத்யந்தமூட: உந்மத்தாதிரபி ஜலாக்ந்யோ: சாயாதபயோர்வா ஏகத்வம் பஶ்யதி; கிமுத விவேகீ। தஸ்மாத் ந விதிப்ரதிஷேத-ஶாஸ்த்ரம் தாவத் பலஹேதுப்யாம் ஆத்மந: அந்யத்வதர்ஶிந: பவதி। ந ஹி "தேவ-தத்த! த்வம் இதம் குரு" இதி கஸ்மிம்ஶ்சித் கர்மணி நியுக்தே, விஷ்ணுமித்ர: "அஹம்

ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும். ("ஆதியில்லாப்பொருளுக்கு அழிவு இல்லை; ஆதியுள்ளபொருளுக்கு அழிவு உண்டு" என்பது பிரமாணம்.) மற்றும், ஒருநிலையிலுள்ளதாய் மற்றோர் நிலையைச் செல்லுகின்ற பொருளை நித்யப்பொருளென்று நிரூபிக்க முடியாது.

இனி, அநித்யமென்னும் குற்றத்தை நீக்கும்பொருட்டு பந்தம் மோக்ஷம் என்னும் நிலைமைகளின் வேறுபாட்டைக் கொள்ளாவிட்டால், அங்ஙனம் சாஸ்திரம் வீணாதல்முதலிய குற்றமானது த்வைதிகட்குங்கூட நீக்கமுடியாததுதான். ஆகவே, குற்றமானது ஒப்பநிற்றலால், அத்வைதவாதியினால்(மாத்திரம்) நீக்கவேண்டியதாகாது.

சாஸ்திரத்திற்கூறிய விதிவிலக்குக்கள் அஜ்ஞானியைப்பற்றியவை.

இனி, சாஸ்திரம்வீணாதலென்பது (அத்வைதத்தில்) இல்லை; ஏனெனில், சாஸ்திரமானது அமைந்தபடியுள்ள[பொருள்கள் மேல்நோக்கிற்கு எவ்வாறு தோற்றுகின்றனவோ, அவ்வாறேஅவற்றை நோக்குகின்ற] அஜ்ஞானிஜனங்களைப்பற்றியது. அஜ்ஞானிகட்கன்றோ, பயனும் காரணமுமாகிய அநாத்மாக்களிலே, ஆத்மாஅல்லாதவற்றிலே ஆத்மாவை நோக்குதல் இருக்கின்றது; ஞானிகட்குஇல்லை: (அவர்கள்) ஆத்மாவை, பயன் காரணம் இவற்றின்வேறாகக் காண்பதனால், அவற்றினிடத்து "நான்" என ஆத்மாவைக் காணுதல் ஏலாது. (பயன் - போக்தாவின்தன்மை; காரணம்-கர்த்தாவின்தன்மை. அல்லது, காரணம் - அதிருஷ்டம், கர்மம்; பயன் - கர்மத்தின் பயனாகிய ஏதோஒரு சரீரம். அஜ்ஞானியானவன் "நான் அநுபவிப்பவன், நான் செய்பவன், நான் மநுஷ்யன்" என ஆத்மாஅல்லாதவற்றிலே ஆத்மாவைக் கொள்கிறான். ஞானியோ, ஆத்மாவை அவற்றினும் வேறாகக் காண்கிறான்.—ஆ.) அளவுகடந்து மயங்கியுள்ள பித்தன்முதலாயினோருங்கூட நீர்நெருப்புக்களையாவது, இருட்டுவெளிச்சங்களையாவது (இரண்டும்) ஒன்றுதான் எனக் கொள்வதில்லை; பகுத்தறிவுள்ளவனைப் பற்றிக் கூறவும்வேண்டுமோ? ஆகவே, விதிவிலக்குக்களான சாஸ்திரமானது - பயன் காரணம் என்றவற்றைக்காட்டிலும் ஆத்மாவை வேறாகக் காண்பவனுக்கு இல்லையென்க. "தேவதத்த! நீ இதனைச் செய்" என்று ஒருவனை ஒருதொழிலில் கட்டளையிட,

நியுக்த:'' இதி தச்ச்ருத்வாபி நியோகம் ச்ருண்வந்நபி ப்ரதிபத்யதே | நியோகவிஷய-விவேகாக்ரஹணாத் து உபபத்யதே ப்ரதிபத்தி: | ததா ஃபலஹேத்வோரபி ||

நநு ப்ராக்ருதஸம்பந்தாபேக்ஷயா யுக்தைவ ப்ரதிபத்தி: சாஸ்த்ரார்த்த-விஷயா — ஃபலஹேதுப்யாம் அந்யாத்மதர்சநேऽபி ஸதி — இஷ்டஃபலஹேதௌ ப்ரவர்திதோऽஸ்மி, அநிஷ்டஃபலஹேதோச்ச நிவர்திதோऽஸ்மீதி; யதா பித்ருபுத்-ராதீநாம் இதரேதராத்மாந்யத்வதர்சநே ஸத்யபி அந்யோந்யநியோகப்ரதி-ஷேதார்த்தப்ரதிபத்தி: ||

ந; வ்யதிரிக்தாத்மதர்சநப்ரதிபத்தே: ப்ராகேவ ஃபலஹேத்வோ: ஆத்மாபி-மாநஸ்ய ஸித்தத்வாத் | ப்ரதிபந்நநியோகப்ரதிஷேதார்த்தோ ஹி ஃபலஹேது-ப்யாம் ஆத்மந: அந்யத்வம் ப்ரதிபத்யதே, ந பூர்வம் | தஸ்மாத் விதிப்ரதிஷேத-சாஸ்த்ரம் அவித்வத்விஷயம் இதி ஸித்தம் ||

நநு 'ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத' 'ந கலஞ்ஜம் பக்ஷயேத்' இத்யாதௌ ஆத்ம-

விஷ்ணுமித்ரனென்பான் அங்குநின்று (அக்)கட்டளையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாலும், "நான் கட்டளையிடப்பெற்றேன்" எனக்கொள்வதில்லை. ஆனால், கட்டளைக்கு விஷயமானவனை (கட்டளையிடப்பட்டவனை, தன்னினும்) வேறாகப் பகுத்துணராமையினால் (அவ்வாறு) கொள்ளுதல் கூடும். அவ்வண்ணமே, பயன் காரணம் என்றவற்றினும் (கண்டுகொள்க).

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், (ஞானிக்கு)'' பயன் காரணம் என்றவற்றைக் காட்டினும் ஆத்மா வேறு'' என்னும்அறிவு இருந்தாலும், (தேகம்முதலியவற்றிற்கும் ஆத்மாவுக்கும்) அவித்யையினாலான தொடர்பை நோக்க, "வேண்டிய பயனுக்கான தொழிலில் விதிக்கப்பட்டுள்ளேன், வேண்டாத பயனுக்கான தொழிலினின்றும்விலக்கப்பட்டுள்ளேன்"எனச் சாஸ்திரத்தின் விதிவிலக்குக்களைப்பற்றிய கொள்கையானது (ஞானிக்கும்) அமையவே அமையும்; தகப்பன், மகன் முதலானோர்களுள் ஒவ்வொருவனுக்கும் தான் தான் வேறு என்னும்அறிவுஇருந்தாலும், ஒருவனுடைய விதிவிலக்கு விஷயங்களை மற்றொருவன் கொள்வதுபோல. [பிணிமுதலியவற்றால் தகப்பன் ஸந்தியாவந்தநத்தைச் செய்யமுடியாமலிருக்க, மகன் அதனைச் செய்யவேண்டுமென்று கொள்வதுபோல. பி-க-ரு-கஎ ஐப் பார்க்க.]

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; பயன் காரணம் என்றவற்றினும் ஆத்மா வேறு என்னும் அறிவு வருதற்கு முன்னமேதான் (அவற்றை) ஆத்மாவாகக்கொள்ளுதல் அமைந்தமையின். ஏனெனில், விதிவிலக்குவிஷயங்களை அநுஷ்டித்தவனன்றோ 'ஆத்மா-பயன் காரணம் என்றவற்றைக்காட்டினும் வேறு' என உணர்கின்றான்; (அவற்றை அநுஷ்டித்தற்கு) முன்னரே அறிவதில்லை (வே-ரு-ச-உசு, உஎ). ஆகவே, விதிவிலக்கான சாஸ்திரம் அஜ்ஞானியைப்பற்றியது என்பதாயிற்று.

(ஆக்ஷேபம்):—ஆத்மாவை (தேகம்முதலியவற்றினும்) வேறாகக் காண்பவர்கள், "ஸ்வர்க்கத்தை விரும்புவோன் யாகஞ்செய்க" "கலஞ்ஜத்தைத் தின்னக்கூடாது

வ்ருத்திரேகஸ்மிந்நபி நாஸ்தி ப்ரவ்ருத்தௌ, கேவலதேஹாத்யாத்மத்ருஷ்டீநாம் ச, அத: அநுஷ்டாது: அபாவாத் ஶாஸ்த்ரமநர்த்தகமிதி சேத் —

ந ; யதாவஸ்திதாத்ம ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யநுபபத்தே: । ஸர்வேஶ்வரக்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞைகத்வவாதிநோ ப்ரஹ்மவித: தாவத் ந ப்ரவர்த்தந்தே । ததா நைராத்ம்யவா-திநோऽபி "நாஸ்தி பரலோக:" இதி ந ப்ரவர்த்தந்தே । யதாவஸ்திதாத்ம விதிப்ரதி-ஷேதயோ: ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணாநந்தரம் அநுமிதாத்மஸ்வரூபா: ஆத்மவிஶேஷா-நபிஜ்ஞா: ஸ்வர்காதிபலஸங்கத்ருஷ்ணா: ஶ்ரத்தயா ச ப்ரவர்த்தந்தே இதி ஸர்வே-ஷாம் ந: ப்ரத்யக்ஷம் । அத: ந ஶாஸ்த்ரமநர்த்தகம் ॥

விவேகிநாம் ப்ரவ்ருத்த்யதர்ஶநாத் தத்ஸமாநாநாம் ப்ரவ்ருத்தௌ ஶாஸ்த்ரா-நர்த்தக்யமிதி சேத் —

ந ; ஸர்வத்ரைவ விவேகாபாவாத் । அநேகேஷு ஹி ப்ராணிஷு கஶ்சிதேவ விவேகீ ஸ்யாத், யதைவ இதாநீம் । ந ச விவேகிநம் அநுவர்த்தந்தே மூடா:, ராகாதிதோஷஸம்ஸ்பர்ஶாத் ப்ரவ்ருத்தே:, ஆசரணாதேஶ்ச ப்ரவ்ருத்தி-

---

என்பன முதலியவற்றில் செல்லுதலில்லையாயின், கேவலவுடம்பு முதலியவற்றையே ஆத்மாவாகக் காண்பவருந்தான் (அந்த விதிவிலக்குக்களிலே செல்வதில்லை). ஆகவே, (அவற்றை) அநுஷ்டிப்பவன் இல்லாமையினால், சாஸ்திரம் வீணுகின்றது எனின்,—

(ஸமாதாநம்):—வீணாவதில்லை ; (ஆத்மா உடம்பு முதலியவற்றினும் வேறு என்பதை நேராகக்காணாது அநுமாநத்தால் அறிபவன்) சாஸ்திரத்திற்குஇணங்கவே விதிகளை செய்தலும், விலக்குகளினின்று ஒழிதலும் அமையுமாதலின்.—ஈச்வரனும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனும் ஒன்று எனக்கண்டு ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவன் (விதிவிலக்குக்களில்) தலைப்படமாட்டான். அவ்வாறே, ஆத்மா இல்லை என்று கூறுவோனும் "மறுமை இல்லை" என்று (அவற்றில்) தலைப்படமாட்டான். ஆனால், சாஸ்திரத்தை அநுஸரிப்பவன் - விதிவிலக்கான சாஸ்திரத்தின் உபதேசமானது வேறுவகையாகப் பொருந்தாமையினால், "ஆத்மா உண்டு" என்பதை அநுமாநித்துக்கொண்டவனாய், ஆத்மாவின் சிறப்பியல்பை நேரேகாணாதவனாகி, கர்மத்தின் பயனிலே ஆசைஉண்டாகப்பெற்று (விதிகளில்) நம்பிக்கையோடு தலைப்படுகிறான் ; மேலும், (விலக்குக்களினின்றும் ஒழிகிறான் ;) என்பது நமக்கெல்லாம் பிரத்தியக்ஷமாயுள்ளது. ஆகவே, சாஸ்திரம் வீணாதலில்லை.

(ஆக்ஷேபம்) :—மெய்யறிவுடையவர்கள் (விதிவிலக்குக்களில்) செல்லாமையைப் பார்த்து, அவரைப் பின்பற்றுகிறவர் (அவற்றை) மேற்கொள்ளாதிருக்க, அங்ஙா சாஸ்திரம் வீணாகின்றது எனின்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; ஒருவனுக்கே மெய்யறிவு அ...
(நாம்) இப்பொழுது (காண்பது)போலவே, அநேகப் பிராணிகளில் ஒ
வனேதான் மெய்யறிவுள்ளவனாய் இருப்பான். அன்றியும், மூடர்கள்
வனைப் பின்பற்றமாட்டார்கள் ; ஏனெனில், செய்கையானது ஆசை

உபாதாநாத், ஸம்ஸாரஸ்ய ப்ரவ்ருத்தே:—'ஸ்வபாவஸ்து ப்ரவர்த்ததே' இதி ஹி உக்தம் ॥

தஸ்மாத் அவித்யாமாத்ர: ஸம்ஸார: யதாத்ருஷ்டவிஷய ஏவ । ந க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய கேவலஸ்ய அவித்யா தத்கார்யம் ச । ந ச மித்யாஜ்ஞாநம் பரமார்த்தவஸ்து தூஷயிதும் ஸமர்த்தம் । ந ஹி ஊஷரதேஶம் ஸ்நேஹேந பங்கீகர்த்தும் ஶக்நோதி மரீச்யுதகம் । ததா அவித்யா க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ந கிஞ்சித் கர்த்தும் ஶக்நோதி । அத: ச இதம் 'க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி' 'அஜ்ஞாநேநாவ்ருதம் ஜ்ஞாநம்' இதி ச ॥

அத கிம் இதம் ஸம்ஸாரிணாமிவ "அஹம் ஏவம்" "மமைவ இதம்" இதி பண்டிதாநாமபி?

ஶ்ருணு; இதம் தத் பாண்டித்யம், யத் க்ஷேத்ரே ஏவ ஆத்மதர்ஶநம் । யதி புந: க்ஷேத்ரஜ்ஞம் அவிக்ரியம் பஶ்யேயு:, தத: ந போகம் கர்ம வா காங்க்ஷேயு: "மம ஸ்யாத்" இதி । விக்ரியைவ ஹி போககர்மணீ ॥

களைச் சார்ந்துள்ளது: மற்றும், சூனியம்முதலியவற்றில் (மெய்யறிவுள்ளவன் தலைப் படாவிட்டாலும், அவர்கள்) தலைப்படுதலைக் காண்கிறோம்: இன்னும், செய்கையானது - "ஸ்வபாவமே தலைப்படுகின்றது" (ரு - கச) என்று கூறியுள்ளபடி, இயற்கையினுலாவது.

ஆகவே, வெறும்அவித்யையாகிய ஸம்ஸாரமானது - கண்டதை அநுஸரிக்கின்றவனை [மேல்நோக்கிற்கு உலகம் எப்படித் தோற்றுகின்றதோ, அப்படியே அதனைக் கொண்டு ஒழுகும் அஜ்ஞானியை]ப்பற்றியதேதான். அவித்யையும், அதன்செய்கையும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனை தனிப்பொருளுக்கு இல்லை. அன்றியும், பொய்யறிவு உண்மைப் பொருளைத் தாக்கமுடியாது. (உதாரணமாக,) கானல்ஜலமானது பாலைநிலத்தை ஈரத்தால் நனைத்துச் சேறுக்கமுடியாதன்றே. அவ்வாறே, அவித்யை க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆதலால், இவற்றை = "க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நானுகவும் அறி" (கந - உ) என்பதையும், "அறிவு அறியாமையினுல் மூடுண்டுகிடக்கின்றது" (ரு - கரு) என்பதையும் அருளிச்செய்தனர்.

கற்றறிந்த மூடர்கள்.

(ஆக்ஷேபம்) :—இனி, "நான் இப்படிப்பட்டவன், இது என்னுடையதே தான்" என ஸம்ஸாரிகட்குப்போல, பண்டிதர்கட்கும் (ஸம்ஸாரித்தன்மையானது சித்தத்திற் காண்கின்றதே). இஃதென்ன ? —(" இப்படிப்பட்டவன் " என்பது - உடர்குலம், கல்வியுடைமை முதலியவற்றையும், " இது " என்பது - மனைவி, மக்கள் வீடுமுதலியவற்றையும் குறிக்கின்றது.—ஆ.)

(ஸமாதாநம்) :—கேள் : உடம்பையே ஆத்மாவாகக் காணுதல் எதுவோ, அந்தக்கல்வியுடைமைதான் இது. (அவ்வாறு காணுதல் மயக்கத்தினுலான போலித் தோற்றம். உண்மையிலே, ஆத்மா ஸம்ஸாரத்தினுல் தாக்கப்படுவதில்லை.)

ஆனுல், (அவர்கள்) நிர்விகாரியான க்ஷேத்ரஜ்ஞனைக் கண்டால், பின்பு போகத்தையாவது, கர்மத்தையாவது "(அது) எனக்கு இருக்கட்டும்" என்று விரும்பமாட்டார்கள். ஏனெனில், விகாரமன்றே போகமும் கர்மமும். [விகாரம் - நிலைமைவேறுபாடு.]

𑌅𑌥 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿, 𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯-𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁—𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 । 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍀 । 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨, 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿, 𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌃 𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌪𑌸𑌦𑌃, 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿; 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌚; 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑌿

இனி, இவ்வாறுள்ளவளவிலே, அஜ்ஞானி பயனை வேண்டுகிறவனாதலால் (அவற்றில்) தலைப்படுகிறான். நிர்விகாரியான ஆத்மாவைக் காணும் ஞானியோ, பயனை வேண்டுகிறவனில்லையாதலால் (அவற்றில்) தலைப்படுவது அமையாது; அமையாதாகவே, தேகம் இந்திரியங்கள் இவற்றின் சேர்க்கையின் தொழிலானது ஓய்ந்துவிட, ஒழிபு [அவன் கர்மத்தினின்றும் ஒழிந்துவிட்டான் என்பது] உபசாரவழக்கினால் கூறப்படுகின்றது.

இனி, இது வேறுபாண்டித்யமாக [கல்வித்திறமையாக] சிலர்க்கு இருக்கட்டும் (எனின், அதுவருமாறு):—"க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஈச்வரன்தான். க்ஷேத்ரமோ வேறானது, க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கே விஷயமாயுள்ளது [அவனால் உணரப்படுவது]. ஆனால், நான் பிறந்து இறந்து உழல்பவனாய் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் உடையவனாய் இருக்கின்றேன். க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களை அறிவதனாலும், தியானத்தினாலும் ஈச்வரனாகிய க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நேரேகண்டு, பின்பு, அவன்வடிவமாகநிற்பதனால் எனக்கு ஸம்ஸாரம் ஒழிதலைச்செய்யவேண்டும் என்று எவன் இவ்வாறு உணர்த்தப்படுகின்றானோ, இன்னும் எவன் (இவ்வாறு பிறர்க்கு) உணர்த்துகின்றானோ, அவன் [அந்தசிஷ்யனும், குருவும்] க்ஷேத்ரஜ்ஞன் அல்லன்" என்பது. (ஸம்ஸாரம் உண்மையாயுள்ளது. ஆத்மா அதனையுடையது. இந்த ஆத்மாவைக்காட்டிலும் ஈச்வரன் வேறானவன், ஸம்ஸாரமில்லாதவன். உண்மையான ஸம்ஸாரியாகிய ஆத்மா ஈச்வரனைத் தியானிக்க, அதனைச் சார்ந்துவரும் ஞானத்தினால் தன்னை ஈச்வரனாகச் செய்யவேண்டும் என்னும் அறிவே பாண்டித்யம் என்பது - சிலர் கொள்கை. இதனைப் பாஷ்யகாரர் பின்வருமாறு மறுக்கிறார்.—ஆ.)

இவ்வாறு எவன், ஸம்ஸாரமும் மோக்ஷமும் சாஸ்திரமும் பயன்படுதலைச் செய்கின்றேன் என்று நினைக்கின்றவனோ, அவன் பண்டிதர்களுள் கடைப்பட்டவன்; அன்றியும், ஆத்மாவைக் கொல்பவன். (அவன்) நூற்பொருளின் ஸம்பிரதாயம் [பெரியோர்வழிவரும் முறை]இல்லாதவனாதலால், சொன்னதற்கு இல்லாமையையும், சொல்லாததற்குக் கற்பனையும் செய்துகொண்டு [சாஸ்திரத்தினுள், " நீ அதுவாயிருக்

ஶாஸ்த்ரார்தஸம்ப்ரதாயரஹிதத்வாத், ஶ்ருதஹாநிம் அஶ்ருதகல்பநாம் ச குர்வந்| தஸ்மாத், அஸம்ப்ரதாயவித் ஸர்வஶாஸ்த்ரவித் அபி மூர்க்கவதேவ உபேக்ஷணீய: ||

யத் து உக்தம் "ஈஶ்வரஸ்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞைகத்வே ஸம்ஸாரித்வம் ப்ராப்நோதி; க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாம் ச ஈஶ்வரைகத்வே ஸம்ஸாரிண: அபாவாத் ஸம்ஸாராபாவப்ரஸங்க:" இதி—ஏதௌ தோஷௌ ப்ரத்யுக்தௌ "வித்யாऽவித்யயோ: வைலக்ஷண்யாப்யுபகமாத்" இதி | கதம்?—அவித்யாபரிகல்பிததோஷேண தத்விஷயம் வஸ்து பாரமார்திகம் ந தூஷ்யதீதி | ததா ச த்ருஷ்டாந்த: தர்ஶித:—மரீச்யம்பஸா ஊஷரதேஶ: ந பங்கீக்ரியத இதி | ஸம்ஸாரிண: அபாவாத் ஸம்ஸாராபாவப்ரஸங்கதோஷோऽபி ஸம்ஸாரஸம்ஸாரிணோ: அவித்யாகல்பிதத்வோபபத்த்யா ப்ரத்யுக்த: ||

நநு அவித்யாவத்த்வமேவ க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ஸம்ஸாரித்வதோஷ: | தத்க்ருதம் ச ஸுகித்வது:கித்வாதி ப்ரத்யக்ஷம் உபலப்யத இதி சேத்—

கிறுப்" என்பது முதலியவற்றால் ஜீவனும் ஈச்வரனும் ஒன்றுஎன்று சொன்னதைவிட்டு, "ஜீவனுக்கும் ஈச்வரனுக்கும் வாஸ்தவமாகவே பேதமுண்டு" என்று நூலினுள் சொல்லாததைக் கற்பனைசெய்துக்கொண்டு] தானே மயங்கியவனாய்ப் பிறரையும் மயக்குகிறான். ஆகவே, ஸம்பிரதாயந்தெரியாதவன் ஸகலசாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவனாயினும், மூர்க்கனைப்போலவே (அவனை) அசட்டைசெய்து ஒழிக.

ஆத்மாவுக்கு ஸம்ஸாரத்தோடு தொடர்பு உண்டென்பது வெறும் மயக்கம்.

இனி, "ஈச்வரனும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனும் ஒன்றாயிருக்குமளவிலே, க. (ஈச்வரன்) ஸம்ஸாரி என்றாகின்றது. அன்றியும், உ. க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களும் ஈச்வரனும் ஒன்றாயிருக்குமளவிலே, ஸம்ஸாரி இல்லாமையினால் ஸம்ஸாரம் இல்லையாதல் வேண்டும்" எனவை கூறப்பட்டனவோ, (அந்த) இவ்விரண்டு குற்றங்களும் "அறிவிற்கும் அறியாமைக்கும் வேற்றுமையை (யாவரும்) ஒத்துக்கொள்வதனால்" என மறுமொழி கூறப்பெற்றன.—எப்படி?—அறியாமையினால் கற்பனைசெய்யப்பட்ட குற்றத்தினால், அதற்கு [அக்கற்பனைக்கு] ஆதாரமாயுள்ள உண்மைப்பொருள் கெடமாட்டாதென்று (மறுமொழிகூறப்பட்டது). அவ்வண்ணமே, கானல்ஜலத்தினால் பாலைநிலம் சேறாகாதென்று திருஷ்டாந்தமும் காட்டப்பட்டது. ஸம்ஸாரி இல்லாமையினால் ஸம்ஸாரம் இல்லையாதல் வேண்டும் என்னும் குற்றமும்—"ஸம்ஸாரமும், ஸம்ஸாரியும் அவித்யையினால் கற்பிக்கப்பட்டவை" என்னும் நியாயத்தினால் மறுமொழிகூறப்பெற்றது.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், அவித்யையுடையவனாயிருத்தலே க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஸம்ஸாரியாதலென்னும் குற்றமாம்[க்ஷேத்ரஜ்ஞன் அவித்யையையுடையவனாயின், அவன் ஸம்ஸாரியாம்]; அன்றியும், அதனாலாகும் [அவித்யையினாலாகும்] இன்பமுடைமையும், துன்பமுடைமையும், மற்றும் இவைபோன்றவையும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன எனின்,—

ந; ஜ்ஞேயஸ்ய க்ஷேத்ரதர்மத்வாத், ஜ்ஞாது: க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய தத்க்ருததோஷாநுபபத்தே: | யாவத் கிஞ்சித் க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய தோஷஜாதம் அவித்யமாநம் ஆஸஞ்ஜயஸி, தஸ்ய ஜ்ஞேயத்வோபபத்தே: க்ஷேத்ரதர்மத்வமேவ, ந க்ஷேத்ரஜ்ஞதர்மத்வம் | ந ச தேந க்ஷேத்ரஜ்ஞ: துஷ்யதி, ஜ்ஞேயேந ஜ்ஞாது: ஸம்ஸர்காநுபபத்தே: | யதி ஹி ஸம்ஸர்க: ஸ்யாத், ஜ்ஞேயத்வமேவ நோபபத்யேத | யதி ஆத்மந: தர்ம: அவித்யாவத்த்வம் து:கித்வாதி ச, கதம் போ: ப்ரத்யக்ஷம் உபலப்யதே, கதம் வா க்ஷேத்ரஜ்ஞதர்ம: | "ஜ்ஞேயம் ச ஸர்வம் க்ஷேத்ரம், ஜ்ஞாதைவ க்ஷேத்ரஜ்ஞ:" இதி அவதாரிதே, "அவித்யாது:கித்வாதே: க்ஷேத்ரஜ்ஞவிஶேஷணத்வம் க்ஷேத்ரஜ்ஞதர்மத்வம், தஸ்ய ச ப்ரத்யக்ஷோபலப்யத்வம்" இதி விருத்தம் உச்யதே அவித்யாமாத்ராவஷ்டம்பாத் கேவலம் ||

ஸா அவித்யா கஸ்ய ? இதி |

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; அறியப்படும்பொருளானது க்ஷேத்ரத்தின் தன்மையாதலின், அறியும்பொருளாகிய க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு அதனால் [அறியப்படும் பொருளினால்] ஆன குற்றம் அமையாமையின். க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு இல்லாத எந்தக் குற்றத்தையெல்லாம் நீ எவ்வளவு ஒட்டினாலும், அது [அக்குற்றம்] அறியப்படும்பொருளாய் அமைவதால் க்ஷேத்ரத்தின் தன்மையாகுமேயன்றி, க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடைய தன்மையாகாது. அன்றியும், அதனால் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் கெடமாட்டான் ; அறியப்படும் பொருளோடு அறியும்பொருளுக்குத் தொடர்பு ஏலாமையின். தொடர்பு இருக்குமாயின், (அங்ஙனம் குற்றமானது) அறியப்படும்பொருளாகவே அமையாது. (1) அவித்யையுடைமை, துன்பமுடைமை முதலியன ஆத்மாவின் தன்மையாயின், ஆ ! (அவை அப்பொழுது) எவ்வாறு பிரத்தியக்ஷமாக உணரப்படும் ? (2) அல்லது, எவ்வாறு க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடைய தன்மையாகும் ? (1) ஆத்மா தன் தன்மையை அறியுமாயின், அது தன்னையும் அறியக்கூடும். அது பொருந்தாது ; ஏனெனில், ஒரே பொருள் ஒருசெய்கைக்குக் கர்த்தாவாகவும், செயப்படுபொருளாகவும் இருக்கமுடியாது. (2) உணரப்படும் பொருளானது உணரும்பொருளின் தன்மையாயிருக்கமுடியாது ; நிறமும், உருவமும் போல. ஆகவே, க்ஷேத்ரமானது க்ஷேத்ரஜ்ஞனது தன்மையாகாது. "அறியப்படும் பொருளாகிய அதெல்லாம் க்ஷேத்ரம் (கங - ரு, கா) ; அறியும்பொருளே க்ஷேத்ரஜ்ஞன்" (கங - க) என நிச்சயமாய் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்குமளவிலே, "அவித்யை, துன்பமுடைமை முதலியன க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடைய விசேஷணங்கள், க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடைய தன்மைகள் : அன்றியும், அவை பிரத்தியக்ஷமாய் உணரப்படுகின்றவை" என, கேவலம் அவித்யையைமாத்திரம் கைபிடித்து விரோதமாகக் கூறப்படுகின்றது.

ஆத்மாவிற்கும், அவித்யை முதலியவற்றிற்கும் தொடர்பு இருக்கின்றது என்னும் உணர்ச்சி மயக்கஅறிவினு லாகின்றது.

இனி(ப் பிரதிவாதி)கூறுகிறான் :— அந்த அவித்யை யாருக்கு என்பது ? (கூடாததையும் கூட்டிவிக்கும் சக்தியுடைய அவித்யைக்குச் சுதந்திரமில்லையாதலால், சுதந்திரமானபொருளொன்று அதற்குச் சார்பிடமாயிருக்கவேண்டும். சித்தானது வித்யாஸ்வபாவமாதலால்[இயல்பாகவே அறிவாயிருப்பதனால்]அவித்யைக்குச் சார்பிடமாகாது. ஆனால், சித்தைக்காட்டிலும் வேறு சுதந்திரப்பொருள் இல்லை. ஆகவே, பிரதிவாதி அவித்யையின் சார்பிடத்தை அறிய விரும்புகிறான்.—ஆ.)

यस्य दृश्यते तस्यैव ।

कस्य दृश्यत इति ?

अत्र उच्यते—“अविद्या कस्य दृश्यते ?” इति प्रश्नः निरर्थकः। कथम्?—दृश्यते चेत् अविद्या, तद्वन्तमपि पश्यसि। न च तद्वति उपलभ्यमाने “सा कस्य ?” इति प्रश्नो युक्तः । न हि गोमति उपलभ्यमाने “गावः कस्य ?” इति प्रश्नः अर्थवान् भवति ॥

ननु विषमो दृष्टान्तः—गवां तद्वतश्च प्रत्यक्षत्वात् तत्सम्बन्धोऽपि प्रत्यक्ष इति प्रश्नो निरर्थकः । न तथा अविद्या तद्वांश्च प्रत्यक्षौ, यतः प्रश्नः निरर्थकः स्यात् ॥

अप्रत्यक्षेण अविद्यावता अविद्यासम्बन्धे ज्ञाते, किं तव स्यात् ? अविद्यायाः अनर्थहेतुत्वात् परिहर्तव्या स्यात् ॥

(மறுமொழி) :—எவனுக்குக் காணப்படுகின்றதோ, அவனுக்கே (அவித்யை உள்ளது). (அது காணப்படாததாயின், அது உள்ளதென்பதே அமையாது. காணப்படுவதாயின், அது சுதந்திரமானபொருளன்று; ஆதலால், தானே இருக்கமுடியாது, ஒன்றைச் சார்ந்தே இருக்கவேண்டுமாதலின், “அது எவனுக்குக் காணப்படுகின்றதோ, அவனுக்கே உள்ளது” என மறுமொழிகூற லாயிற்று.—ஆ.)

(வினா) :—(அது) யாருக்குக் காணப்படுகின்றது ? என்பது—[அதற்குச் சிறப்பான சார்பிடம் இன்னது எனக் கூறுக.—ஆ.]

(விடை) :—இதில் கூறுவோம் : “அவித்யை யாருக்குக் காணப்படுகின்றது ?” என்னும் வினாவானது அர்த்தமில்லாதது [இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை].—எப்படி ?—அவித்யை காணப்படுகின்றதானால், அதனை யுடையவனையும் நீ காண்கிறாய். அதனை யுடையவன் காணப்படும்பொழுது, “அது யாருக்கு” என வினவுதல் நேரன்று. பசுக்களுடையவன் காணப்படும்பொழுது, “பசுக்கள் யாருக்கு [எவனுடையவை]?” என வினவுதல் அர்த்தமுள்ள தாகாதன்றோ. [அவித்யை அறியப்படும் பொருளாதலாலும், அதற்குச் சிறப்பான சார்பிடமாகிய ஆத்மா தன் அநுபவத்திலேயே அமைந்திருப்பதனாலும் இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.—ஆ.]

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், திருஷ்டாந்தம் சரியன்று. பசுக்களும், அவற்றை யுடையவனும் பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பதனால், அவர்களுடைய ஸம்பந்தமும் பிரத்தியக்ஷமா யுள்ளது; ஆகவே, வினா அர்த்தமில்லாதது. (ஆனால்,) அவித்யையும், அதனை யுடையவனும் அவ்வாறு பிரத்தியக்ஷமாயில்லை. அப்படி யிருந்தாலன்றோ வினா அர்த்தமில்லாத தாகும்.

(ஸமாதாநம்) :—பிரத்தியக்ஷமா யில்லாதவனாகிய அவித்யையுள்ளவனோடு அவித்யையின் தொடர்பு அறியப்பட்டவழி, உனக்கு ஆவதென்ன ? [அவித்யையை யுடையவன் பிரத்தியக்ஷமாயிராவிட்டாலும், அவன் இன்னான் என்று நீ அறிகிறாய். ஆகவே, உனது வினாவிற்கு இடமில்லை.]

(பிரதிவாதி இச்சமாதாநத்தின்கருத்தை அறியாது மீண்டும் கூறுகிறான்.—ஆ.)

(பிரதிவாதி) :—அவித்யை அநர்த்தங்கட்குக் காரணமாதலால், நீக்கவேண்டி (ஆதலால், “எவனுக்கு அவித்யை” என்று அறிய வினவுகின்றேன்.)

2]

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம்.

யஸ்ய அவித்³யா, ஸ: தாம் பரிஹரிஷ்யதி ॥
நநு அஹமேவ அவித்³யா ॥
ஜாநாஸி தர்ஹி அவித்³யாம் தத்³வந்தம் ச ஆத்மாநம் ॥
ஜாநாமி, ந து ப்ரத்யக்ஷேண ॥
அநுமாநேந சேத் ஜாநாஸி, கத²ம் ஸம்ப³ந்த⁴க்³ரஹணம்? ந ஹி தவ ஜ்ஞாது: ஜ்ஞேயபூ⁴தயா அவித்³யயா தத்காலே ஸம்ப³ந்த⁴: க்³ரஹீதும் ஶக்யதே, அவித்³யாவிஷயத்வேநைவ ஜ்ஞாது: உபயுக்தத்வாத் । ந ச ஜ்ஞாது: அவித்³யாயாஶ்ச ஸம்ப³ந்த⁴ஸ்ய ய: க்³ரஹீதா, ஜ்ஞாநம் வா அந்யத் தத்³விஷயம் ஸம்ப⁴வதி; அநவஸ்தா²-ப்ராப்தே: । யதி³ ஜ்ஞாத்ரா(அ)பி ஜ்ஞேயஸம்ப³ந்தோ⁴ ஜ்ஞாயேத, அந்ய: ஜ்ஞாதா கல்ப்யேத, தஸ்யாபி அந்ய:, தஸ்யாபி அந்ய: இதி அநவஸ்தா² அபரிஹார்யா । யதி³ புந: அவித்³யா ஜ்ஞேயா, அந்யத்³வா ஜ்ஞேயம், ஜ்ஞேயமேவ । ததா² ஜ்ஞாதா(அ)பி ஜ்ஞாதைவ, ந

(மறுமொழி) :—எவனுக்கு அவித்யையோ, அவன் அதனை நீக்குவான். (அதனை நீக்கவேண்டியவன் அதனையுடையவனேயன்றி வேறொருவ னல்லன்.)

(பிரதிவாதி) :—ஏன்! எனக்கேதான் அவித்யை. (நானேதான் அதனை நீக்க முயலவேண்டும்.—ஆ.)

(மறுமொழி) :—அப்பொழுது நீ அவித்யையையும், அதனையுடைய ஆத்மாவையும் அறிகிறாய். (அங்ஙனம் உனது வினாவிற்கு அர்த்தமில்லை என்றபடி.—ஆ.)

(பிரதிவாதி) :—அறிகிறேன்; ஆனால், பிரத்தியக்ஷமாய் (அறிகிறேன்) இல்லை. (ஆதலால், எனது வினா என்க.)

(மறுமொழி) :—("நான் அவித்யையுள்ளவன்; ஏனெனில், அவித்யையின் காரியமாகிய துன்பம் முதலியவை எனக்கு இருக்கின்றன; எனக்கு அவித்யை இல்லையானால், துன்பம் முதலியன இல்லை; உதாரணமாக, அவித்யையில்லாத விடுபட்ட ஆத்மாக்களுக்கு அவை இல்லை" என்னும்) அநுமானத்தினால் (அவித்யையையும், அதனையுடைய ஆத்மாவையும்) அறிகின்றனையாயின், (அவ்விரண்டிற்குமுள்ள) ஸம்பந்தத்தை உணர்தல் எவ்வாறு கூடும்? அறியப்படும்பொருளாகிய அவித்யையோடு அக்காலத்திலே [ஆத்மா அவித்யையை அறியுங்காலத்திலே] அறியும்பொருளுக்குள்ள ஸம்பந்தத்தை நீ அறியமுடியாதன்றோ; ஏனெனில், அறியும்பொருள் [ஆத்மா] அவித்யையை அறிவதாகவே (அப்பொழுது) அமர்ந்துள்ளது. (ஒருபொருள் அறியும்பொருளாகவும், அறியப்படும்பொருளாகவும் ஒரேகாலத்து இருக்கமாட்டாது.—ஆ.) அறியும்பொருளுக்கும்[ஆத்மாவிற்கும்] அவித்யைக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தை (வேறு) எது அறிவதோ,(அதுவும்), அ(ச்சம்பந்தத்)தைப்பற்றிய வேறு அறிவும் நிகழமாட்டா; ஏனெனில், வரம்பின்மையாகும். அறியும்பொருளோடு[ஆத்மாவோடு]ம் அறியப்படும் பொருளுக்குச் சம்பந்தம் அறியப்படுமாயின், வேறோர் அறியும்பொரு[ளை] கொள்ளவேண்டும்; பின்பு, அந்த அறியும் பொருளுக்கு[ம்] பொருள்; மறித்தும், அந்த அறியும்பொருளுக்கும் வேறோர் வரம்பின்மை நீக்கமுடியாததாம். இனி, அவித்யை அறியப்[படு]வது, வேறெதுவும் அறியப்படும்பொருளாகுக; அறியப்ப[டும்] பொருளேதான். அவ்வண்ணமே, அறியும்பொருளும் அ[றியும்பொருளே;] அறியப்படும்பொருளாகமாட்டாது. இவ்வாறுள்ளவ[ன்]

…𑌢𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌤𑌥𑌾, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑍈𑌃 𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍋𑌷𑌃, 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ; 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 — 𑌨, 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 ; 𑌯𑌥𑌾 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌫𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 — 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤 𑌏𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌉𑌪𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ; 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 '𑌯 𑌏𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍' '𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃' '𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 — 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥

𑌹𑌨𑍍𑌤! 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌫𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌭𑌾𑌵𑍇, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇, "𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵, 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு அவித்யை, துன்பமுடைமை முதலியவற்ருல் ஒன்றும் கேடு இல்லை. (ஆத்மா அறியப்படும்பொருள் என்பது ஏலாதாதலின், அதனிடத்து அவித்யாஸம் பந்தத்திற்குப் பிரமாணமில்லை ; அன்றியும், ஆத்மா தன்னைத் தான் எப்பொழுதும் எல்லார்க்கும் காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது.—ஆ. எனவே, கயிற்றிற்கும் பாம்பிற்கும் எப்படி ஸம்பந்தமில்லையோ, அப்படிக் கண்டுகொள்க.)

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியாயின், (ஆத்மாவினிடத்து) இதுவேதான் இழுக்கு : அதாவது - கேடுகளையுடைய க்ஷேத்ரத்தை அறிவதென்பது ; எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; ஏனெனில், அறிவுவடிவமாய் நிர்விகாரியாக வேயுள்ள(ஆத்மாவை)அறியும்பொருளென்பது - உபசாரவழக்கு. நெருப்பிற்கு சூடு மாத்திரத்தினல் எரித்தலென்னும்வினை எப்படி உபசாரவழக்கோ, அதுபோல, அவித்யையினல் ஏற்றப்பட்டவையேயான வினை காரகம் முதலியன ஆத்மாவினிடத்து உபசாரவழக்கினல் கூறப்படுகின்றன. அவ்வாறே, பகவான் ஆங்காங்கு "எவன் இதனைக் கொல்வதாக அறிகின்ருனே" (உ - ககூ), "பிரகிருதியின் குணங்களால் செய்யப்படுகின்ற" (ங - உஎ), "ஒருவனுடைய பாவத்தை" (ரு-கரு) என்பனமுதலிய பிரகரணங்களுள் (தமது கருத்தைக்) காட்டியுள்ளார். வினை, காரகம், பயன் என்றஇவற்றின் வடிவமாய் இருத்தலென்பது ஆத்மாவினிடத்துத் தானகவே இல்லை எனப் பகவானும் உரைசெய்திருக்கின்ருேம். (இவ்வாறே, பகவானுடைய கருத்தென்பதை)மேல் வரும் பிரகரணங்களிலும் காட்டுவோம்.

(ஆக்ஷேபம்) :—நல்லது; அப்பொழுது வினை, காரகம், பயன் என்றஇவற்றின் வடிவமாய் இருத்தல் ஆத்மாவினிடத்துத் தானக இல்லாக்கால், (ஆத்மாவினிடத்து) அவித்யையினல் ஏற்றப்பட்டவையாயின், "கர்மங்கள் அஜ்ஞானிகட்குச் செய்ய வேண்டியவையேயன்றி ஞானிகட்கு அல்ல" என்பதாயிற்று. (ஆகவே, "அறிவோடு கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்னும் சாஸ்திரநியாயத்திற்கு முரணும்.)

[illegible] ॥ ௨ ॥

[illegible]—

௩. [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

(ஸமாதாநம்) :—உண்மை; இவ்வாறே அமிற்று ("ஆத்மா உடம்பினும் வேறு ள்ளது" என்னும் அறிவுமாத்திரமே கர்மிகட்கு வேண்டுமேயன்றி, "ஆத்மா பசிமுத ிய தன்மையற்றது" என்னும் அறிவு வேண்டுவதில்லை; என்பது-சாஸ்திரத்தின் கரு ்து.—அ.) "உடம்பையுடையவனால்" (௨அ-௧௧) என்றவிடத்து இதனையே எடுத்துக் ாட்டுவோம்; அன்றியும், சாஸ்திரம் முழுதும் உபதேசித்த உபதேசத்தை முடிக்கும் ரகரணத்தினுள் "கௌந்தேய! சுருக்கமாகவே" (௧அ-௫௦) என்றவிடத்து சேஷமாகக் காட்டுவோம். இங்கே விக்கவிப்பதனால் போதும் [விஷயத்தை இங்கு கவும் விரிவாக உரைக்கவேண்டாம்] என (இவ்வளவோடு இங்ஙனம் உரையை) டிக்கின்றோம். (௨)

இவ்வத்தியாயத்தின் விஷயத்தைச் சுருக்கமாய்க் கூறுதல்.

"இது" (௧௩-௧, ௨) என்பது முதலான சுலோகங்களால் உபதேசிக்கப்பட் டதை, (அதாவது) க்ஷேத்ரத்தைப்பற்றிய (இந்த) அத்தியாயத்தின் விஷயத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லுகின்ற இச்சுலோகமானது "அந்த க்ஷேத்ரம்" (௧௩-௩) என்பது முதலாக விவரிக்கப்படுகின்றது; ஏனெனில், விவரிக்கப்புகுந்த விஷயத்தைச் சுருக்க மாய் விளக்குதல் சரியென்க:

௩. அந்த க்ஷேத்ரம் எதுவுமாய், எத்தகையதுமாய், எந்த வேறுபாட்டை யுடையதுமாய் உள்ளதோ; எதனின்றும் எது (உண்டாகின்றதோ); அவன் எவனு மாய், எந்த வல்லமையை யுடையவனுமாய் இருக்கின்றானோ; அதைச் சுருக்கமாய் என்னிடமிருந்து கேள்.

"இது, (அதாவது) சரீரம்" (௧௩-௧) என எது குறிப்பிட்டுக்காட்டப்பட் டதோ, அதனை - "அந்த" என்னும் சொல்லினால் குறிக்கிறார்.—குறிப்பிட்டுணர்த் தப்பட்ட இந்த க்ஷேத்ரமானது எந்த வடிவத்தையுடையது என்பதையும், எப்படிப் பட்ட தன்தன்மைகளையுடையது என்பதையும், எந்த மாறுபாட்டையுடையது என்

𑌚 𑌯𑌤𑍍 '𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌸 𑌚, 𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 । 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌚𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍—

௪. 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥

𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌋𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 𑌗𑍀𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌏𑌵, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍂𑌚𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿, 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 '𑌗𑍀𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । '𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑍈𑌃

பதையும் (அறிந்துகொள்). எந்தக்காரணத்தினின்றும் எந்த(க் காரியம் உண்டாகின்றது என்பதையும் தெரிந்துகொள்). "கார்யம் உண்டாகின்றது" என வாக்கியத்தில் தொக்கிநிற்கின்றது.—க்ஷேத்ரஜ்ஞனைக் குறிப்பிட்டு உணர்த்தப்பெற்றவன் யார் என்பதையும், உபாதிகளாலான எந்த சக்திகளையுடையவன் என்பதையும் (தெரிந்துகொள். இவ்வாறு) கீழே விசேஷிக்கப்பட்டதான க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய உள்ளபடியான தன்மையை [அவர்களுடைய கீழ்க்கூறிய ஒவ்வொருவகையையும்பற்றிய உண்மையை]ச் சுருக்கமாக என்வார்த்தையினால் கேள் : அதனைக் கேட்டு நிர்ணயித்துக்கொள் என்றபடி.—"ச" என்னும் சொல் (ஐந்தும்) - உம்மைப்பொருளுடையன [க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களை, கீழ்க்கூறிய எல்லாவிதத்தாலும் அறியவேண்டும் என உணர்த்துகின்றன]. (௩)

க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய தன்மையைப் புகழ்தல்.

அறியவிரும்பியதாகிய க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய அந்த உள்ளபடியான தன்மையைக் கேட்பவனுக்கு மனஎழுச்சி பிறக்கும்பொருட்டுப் புகழ்கின்றார் :

௪. (க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய உள்ளபடியான தன்மையானது) ரிஷிகளால் பலவகையாகவும், பல சந்தஸ்களால் தனித்தனியாகவும் பாடப்பெற்றது; காரணமும் நிச்சயமும் பொருந்தி ப்ரஹ்மத்தைக் குறிக்கும் சொற்களாலும் (பாடப்பெற்றது).

ரிஷிகளால்-வஸிஷ்டர் முதலானோர்களால். பாடப்பெற்றது - சொல்லப்பட்டது. சந்தஸ்கள் - ரிக் முதலியன. பல - பலவிதமான. தனித்தனியாக - பிரித்துப்பிரித்து. எவற்றைக்கொண்டு ப்ரஹ்மம் அறியப்படுகின்றதோ, அவை - பதங்கள் எனப்படுகின்றன. ப்ரஹ்மத்தைக் குறிப்பிடும் வார்த்தைகளாகிய அப்பதங்களால் க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய உள்ளபடியான தன்மையானது "பாடப்பெற்றது" எனத் தொடரும். —"ஆத்மா என்றே தொழவேண்டும்" (பி - க - ச - எ) என்பதுமுதலான ப்ரஹ்ம ஸூத்ர பதங்களால் [ப்ரஹ்மத்தைக் குறிப்பிடும் சொற்களால்] ஆத்மா அறியப்படு

ஸூத்ர்யதே, ஹேதுமத்³பி⁴: யுக்தியுக்தை: விநிஶ்சிதை: நிஸ்ஸம்ஶயரூபை: நிஶ்சயோத்பாத³கை: இத்யர்த²: ॥ ௪ ॥

ஸ்துத்யா அபி⁴முகீ²பூ⁴தாய அர்ஜுநாய ஶ்ரீப⁴க³வாநாஹ—

௫. மஹாபூ⁴தாந்யஹங்காரோ பு³த்³தி⁴ரவ்யக்தமேவ ச ।
இந்த்³ரியாணி த³ஶைகம் ச பஞ்ச சேந்த்³ரியகோ³சரா: ॥

மஹாபூ⁴தாநி மஹாந்தி ச தாநி பூ⁴தாநி ச, ஸர்வவிகாரவ்யாபகத்வாத் । பூ⁴தாநி ச ஸூக்ஷ்மாணி, ந ஸ்தூ²லாநி । ஸ்தூ²லாநி து இந்த்³ரியகோ³சரஶப்³தே³ந அபி⁴தா⁴யிஷ்யந்தே । அஹங்கார: மஹாபூ⁴தகாரணம் அபி⁴மாநலக்ஷண: । அஹங்காரகாரணம் பு³த்³தி⁴: அத்⁴யவஸாயலக்ஷணா । தத்காரணம் அவ்யக்தமேவ ச, ந வ்யக்தம் அவ்யக்தம் அவ்யாக்ருதம் பரமேஶ்வரஶக்தி: 'மம மாயா து³ரத்யயா' இத்யுக்தம் । ஏவஶப்³த³: ப்ரக்ருத்யவதா⁴ரணார்த²: — ஏதாவதேவ அஷ்டதா⁴ விபி⁴ந்நா ப்ரக்ருதி: । 'ச' ஶப்³த³: ஸமுச்சயார்த²: । இந்த்³ரியாணி த³ஶ — ஶ்ரோத்ராதீ³நி பஞ்ச பு³த்³தீ⁴ந்த்³ரியாணி, வாக்பாண்யாதீ³நி பஞ்ச கர்மேந்த்³ரியாணி, தாநி த³ஶ — ஏகம் ச — கிம் தத்? — மந:

கின்றது. காரணம் பொருந்தி - யுக்தியோடுகூடி. நிச்சயம் பொருந்தி - ஸம்சயமற்றவையாகி : நிச்சயபுத்தியை உண்டாக்குவனவாகி என்பது பொருள். (௪)

க்ஷேத்ரமும், அதனுடைய எல்லா வடிவங்களும்.

புகழ்ச்சியினால் எதிர்முகமாகிய [ஆவலோடு கூடிய] அர்ஜுனனுக்குப் பகவான் அருளிச்செய்கிறார் :

௫. மஹாபூதங்களும், அகங்காரமும், புத்தியும், அவ்யக்தமும், இந்திரியங்கள் பத்தும், மற்று ஒன்றும், இந்திரியவிஷயங்கள் ஐந்தும் (க்ஷேத்ரமாம்.)

(நிலம், நீர் முதலியன) எல்லா விகாரங்களையும், வேறுபாடுகளெல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பதனால் மஹாபூதங்கள் என்க. (இங்குக் குறிக்கப்பட்ட) பூதங்கள் ஸூக்ஷ்மங்கள், ஸ்தூலங்களல்ல. ஸ்தூலங்களோ, "இந்திரிய விஷயங்கள்" என்னும் சொல்லினால் (பின்னர்க்) கூறப்படும். அகங்காரமென்பது - "நான்" என்னும் எண்ணமாயிருப்பது ; மஹாபூதங்கட்குக் காரணமானது. புத்தி என்பது - நிச்சய வடிவமாயுள்ளது ; அஹங்காரத்திற்குக் காரணமானது. அவ்யக்தம் என்பது - அதற்கு [புத்திக்கு]க் காரணமானது; வெளிப்படையாக இல்லாதது ; விகாரத்தை, வேறுபாட்டை அடையாதிருப்பது ; "என்னுடைய மாயை கடத்தற்கு அரிது" (எ - கச) என ஈச்வரசக்தியாகக் கூறப்பெற்றது. "ஏவ" என்னும்சொல் - பிரகிருதியைத் தெளிவாகக் கூறும் பொருளது [பிரகிருதி எட்டுவிதம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை என்னும் தெளிவுபொருளைத் தருவது]. இத்துணையாகவே தான் ... வகையாகப் பிரிந்துளது. "ச" என்னும் சொல் - தங்களை ஒருங்குசேர்க்கும் பொருளது. செவிமுதலிய ஐந்தும் ...றனவாதலால், ஞானேந்திரியங்களாம் ; வாய், கை மு... செய்துமுடிப்பனவாதலால், கர்மேந்திரியங்களாம். (ஆக,) ஒன்று உளது.—அது யாது? நினைப்புமுதலியவடிவமாயுள்ள

एकादशं संकल्पाद्यात्मकम् । पञ्च च इन्द्रियगोचराः शब्दादयो विषयाः । तानि सांख्याः चतुर्विंशतितत्त्वानि आचक्षते ॥ ५ ॥

अथ इदानीं आत्मगुणाः इति यान् आचक्षते वैशेषिकाः, ते अपि क्षेत्रधर्मा एव, न तु क्षेत्रज्ञस्य इति आह भगवान्—

सू. इच्छा द्वेषः सुखं दुःखं संघातश्चेतना धृतिः ।
एतत्क्षेत्रं समासेन सविकारमुदाहृतम् ॥

इच्छा—यज्जातीयं सुखहेतुम् अर्थम् उपलब्धवान् पूर्वं, पुनः तज्जातीयम् उपलभमानः तम् आदातुम् इच्छति सुखहेतुः इति; सा इयम् इच्छा अन्तःकरणधर्मः, ज्ञेयत्वात् क्षेत्रम् । तथा द्वेषः—यज्जातीयम् अर्थं दुःखहेतुत्वेन अनुभूतवान्, पुनः तज्जातीयम् अर्थम् उपलभमानः तं द्वेष्टि; सोऽयं द्वेषः ज्ञेयत्वात् क्षेत्रम् एव । तथा सुखम् अनुकूलं प्रसन्नं सत्त्वात्मकं, ज्ञेयत्वात् क्षेत्रम् एव । दुःखं प्रतिकूलात्मकं; ज्ञेयत्वात् तदपि क्षेत्रम् । संघातः देहेन्द्रियाणां संहतिः । तस्याम् अभिव्यक्ता अन्तःकरणवृत्तिः, तप्त इव लोह-

---

ருவது. ஓசைமுதலியன இந்திரிய விஷயங்கள். அந்த இவற்றை ஸாங்க்ய நூலார் இருபத்துநாலு தத்துவங்கள் என்பர். (௫)

இனி, இப்பொழுது, வைசேஷிகர் எவற்றை ஆத்மாவினுடைய தன்மைகளென்று கூறுகிறார்களோ, அவைகளும் க்ஷேத்ரத்தினுடைய தன்மைகளேயன்றி க்ஷேத்ரஜ்ஞ(னை ஆத்மாவி)னுடைய (தன்மைகள்) அல்ல எனப் பகவான் அருளிச்செய்கிறார்:

சூ. விருப்பு, வெறுப்பு, இன்பம், துன்பம், சேர்க்கை, உணர்ச்சி, திண்மை (என்ற) இந்த க்ஷேத்ரம் (எல்லாம் அவற்றின்) விகாரங்களோடு சுருக்கமாய் எடுத்துக் கூறப்பட்டன.

(ஒருவன்) எவ்வகுப்பைச் சார்ந்தபொருளை இன்பந்தருவதாகக் கண்டானோ, அவ்வகுப்பைச் சார்ந்தபொருளை மீண்டும் காணும்பொழுது, இன்பந்தருவதென்று அப்பொருளைக் கைப்பற்ற அவாவுகின்றான்; ஆகவே, இந்த விருப்பானது அகக்கரணத்தின் தன்மையாம்; அறியப்படும்பொருளாதலால், க்ஷேத்ரமாம். அவ்வண்ணமே, வெறுப்பு(ம் என்க. ஒருவன்) எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தபொருளைத் துன்பமாக அநுபவித்தானோ, அவ்வினத்தைச் சேர்ந்த பொருளைக் காணும்போது, றுக்கின்றான். ஆகவே, இந்த வெறுப்பு அறியப்படும்பொருளாதலால் இன்பமென்பது - நலமாகி, அமைதி பொருந்தி, ஸத்துவகுண வறியப்படும்பொருளாதலால், அவ்வாறு க்ஷேத்ரமேதான். வாயுள்ளது. அறியப்படும் பொருளாதலால், அதுவும் ர்பது - உடம்பு, இந்திரியங்கள் என்றவற்றின் சேர்க்கை. றிவினுடைய [ஸ்வரூபஞானத்தினுடைய] போலித் தோற் ய வியாபிக்கப்பெற்றதாய், பழுக்கக் காய்ந்த ஓர் உலோ

பிம்பே ஸூர்யஸ்ய இவ, ஸூக்ஷ்மதேஹாத்யாஶ்ரயாநந்தவிஶேஷ வேதநா; ஸா ச க்ஷேத்ரம்
ஜ்ஞேயத்வாத் । த்ருதிர் யயா அவஸாதம் ப்ராப்தாநி தேஹேந்த்ரியாணி த்ரியந்தே;
ஸா ச ஜ்ஞேயத்வாத் க்ஷேத்ரம் । ஸர்வாண்யேதாநி அந்த:கரணத்வலக்ஷணாநி உதா-
ஹ்ருதாநி । யதோ உக்தம் ஏதத் உபஸம்ஹரதி—ஏதத் க்ஷேத்ரம் ஸமாஸேந
ஸவிகாரம் மஹதாதிநா விகாரேண ஸஹ உதாஹ்ருதம் உக்தம் ॥ ௬ ॥

யஸ்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ஸம்பந்தி 'இதம் ஶரீரம் க்ஷேத்ரம்' இதி உக்தம்,
தத் க்ஷேத்ரம் வ்யாக்யாதம் மஹாபூதாதிபிஸ் தத்ஸ்வரூபேண க்ஷேத்ரஜ்ஞோ வக்ஷ்ய-
மாணவிஶேஷணை:—யஸ்ய ஸர்வஜ்ஞஸ்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய பரிஜ்ஞாநாத் அம்ருதத்வம்
பவதி, தம் 'ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி' இத்யாதிநா ஸவிஶேஷணம் ஸ்வயமேவ வக்ஷ்யதி
பகவாந் । அத இதாநீம் தத்ஸாதநபூதம் அமாநித்வாதிலக்ஷணம்—யஸ்மிந்
ஸதி ஜ்ஞேயவிஜ்ஞாநே யோக்ய: அதிக்ருதஶ் ச பவதி, யந்நிஷ்ட: ஸம்ந்யாஸீ ஜ்ஞாநநிஷ்ட:

றைக்கட்டியிலே நெருப்பு [வெளிப்படுவது] போல, அதில் [தேகேந்திரியச் சேர்க்கையில்] வெளிப்பட்ட அகக்கரணம்போலும்: [பழுக்கக்காய்ந்த ஓர் உலோகக்கட்டியிலே நெருப்பு வெளிப்படுவதுபோல, தேகேந்திரியச் சேர்க்கையிலே புத்திவிருத்தி வெளிப்படுகின்றது. நெருப்பு அதிலே வெளிப்பட்டதாய், அவ்வுலோகக்கட்டியையே நெருப்பென்று கொள்ளும்படி செய்கின்றது. அவ்வண்ணமே, ஆத்மஅறிவானது, ஸ்வரூபஜ்ஞானமானது, புத்திவிருத்தியில் வெளிப்பட்டதாய், அப்புத்திவிருத்தியையே ஆத்மாவாக உணர்த்துகின்றது. ஆகவே, ஸ்வரூப அறிவினுடைய பொலிவுத் தோற்றத்தினால் வியாபிக்கப்பெற்ற அப்புத்திவிருத்திதான் உணர்ச்சியென்பது.—ஆ. இங்கே, "கொள்ளும்படி செய்கின்றது" என்பதும், "உணர்த்துகின்றது" என்பதும் உபசாரவழக்கு.] அறியப்படும் பொருளாதலால் அதுவும் [அவ்வுணர்ச்சியும்] க்ஷேத்ரமாம். அகக்கரணத்தன்மையைத் தெரிவிப்பதற்காக விருப்பு முதலியவற்றைக் கொள்க; என்னெனில், கூறப்பட்டுள்ள அதனை முடிக்கிறார் [பகவான் இங்குக் கூறிவந்த க்ஷேத்ரத்தை முடிக்கின்றாராகலின், விருப்பு முதலிய சொற்கள்தாமும் இனமாகிய விருப்பு முதலிய அகக்கரணத்தன்மையினைத்தையும் உணர்த்துவதற்காகக் கூறப்பட்டன என்க.—ஆ.] இந்த க்ஷேத்ரமானது மஹத் [புத்தி] முதலான விகாரத்தோடு கூறப்பட்டது. (௬)

ஆத்மஜ்ஞானத்தைக் கொடுக்கும் ஒழுக்கங்கள்.

எந்த க்ஷேத்ரவேறுபாடுகளெல்லாவற்றினுடைய சேர்க்கையானது இச்சரீரமாகிய க்ஷேத்ரம் (௧௩-௧) எனக் கூறப்பட்டதோ, அந்த க்ஷேத்ரமானது மஹாபூதங்கள் முதலிய பிரிவுகளாக வேறுபட்டதாய் இன்னவை விரித்துரைக்கப்பட்டது (௧௩-௫, ௬). க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடைய சிறப்பியல்புகள் இனிக் கூறப்படும். வல்லமைபொருந்திய எந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞனைப்பற்றிய அறிவினால் சாகாமை கிடைக்கின்றதோ, அவனைப் பகவான் "அறியவேண்டியது எதுவோ, அதனைக் கூறுவேன்" (௧௩-௧௨) என்பதுமுதலாகத் தாமே விசேஷமாய் அருளிச்செய்வர். ஆனால், இப்பொழுது, அறிவிற்கு ஸாதகமான பணிவுமுதலாகிய ஒழுக்கத்தை (அருளிச்செய்கிறார்). எது இருந்தால் (ஒருவன்) அறியவேண்டியதை அறிதற்குத் தக்கோனாகவும், உரிமையுள்ளவனாகவும் ஆகிறானோ; எதனுள் கருத்தூன்றிய துறவியானவன் ஞானநிஷ்டன்

𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂, 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍—

௭. 𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑌂𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥

𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍—𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌨𑌂, 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌦𑌂𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍—𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌦𑌂𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌦𑌂𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍀𑌡𑌨𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 । 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 𑌋𑌜𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌵𑌕𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌣 𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌮𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌂 ; 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌮𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌏𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ ௭ ॥

[ஞானவழியிலே நிலைத்தவன்] எனப்படுகின்றானே ; அந்தப் பணிவு முதலான ஒழுக்கத்தைப் பகவான் அருளிச்செய்கிறார் : (அவ்வொழுக்கம்) ஞானத்திற்குக் கருவியாதலால், ஞானம் என்னும்சொல்லால் கூறப்படுவது [அவ்வொழுக்கத்திற்கே ஞானம் என்று பெயர்].

௭. பணிவு, ஒடுக்கவணக்கம், தீங்கின்மை, பொறுமை, நேர்மை, ஆசார்யனைத்தொழுதல், பரிசுத்தம், உறுதியான தன்மை, தன்னடக்கம் (இவை - கைக்கொள்ளவேண்டிய ஒழுக்கங்களாம்).

(மானமென்பது - மறைந்த கர்வம். அதனையுடையவன் - மானி.) மானியின் தன்மை - தற்புகழ்ச்சி. அஃதின்மை - பணிவு. தனது ஒழுக்கத்தை(ப் பெருமைமுதலியவற்றிற்காக)ப் பிரவித்தப்படுத்துதல் - டம்பமுடையவனது இயல்பு. அஃதின்மை - டம்பமில்லாமை = ஒடுக்கவணக்கம். தீங்கின்மை - பிராணிகளை ஹிம்ஸியாமை. பொறுமை - பிறர்பிசகு நேர்ந்தவழி (பிறர் தீங்கு செய்தவழி மனம்) மாறுபடாமை. நேர்மை - நேரான தன்மை, கோணலின்மை [மனத்திலுள்ளபடி வியவகரித்தல், பிறரை வஞ்சித்தலின்மை]. ஆசார்யனைத் தொழுதல் - மோக்ஷத்திற்கு உபாயங்களை உபதேசித்தருளும் ஆசார்யனை, பணிவிடை முதலியன செய்து தொழுதல். பரிசுத்தமென்பது - (வெளிப்பரிசுத்தம், உள்பரிசுத்தம் என இருவகைத்து. அவற்றுள், வெளிப்பரிசுத்தமென்பது) - உடம்புஅழுக்குக்களை மண்ணினாலும், நீரினாலும் கழுவுதல் ; உள்பரிசுத்தமோ - பிரதிகூலத்தைப் பாவிப்பதனால் [உருவம்முதலிய விஷயங்களிலுள்ள தீங்குகளை உற்றுநோக்கும் நோக்கையே பயிற்சி செய்வதனால்] ஆசைமுதலிய மனஅழுக்குக்களைப் போக்குதல். உறுதியான தன்மை - மோக்ஷவழியிலேயே உறுதிசெய்துநிற்றல். தன்னடக்கம் என்பது - தனக்கு [தான் ஈடேறுதற்கு] உதவி செய்வதனால் தான் என்னும் சொல்லால் கூறப்படும் தேகேந்திரியச்சேர்க்கையை அடக்குதல் : இயற்கையாகவே எல்லாவழியிலும் செல்லுகின்ற (தேகேந்திரியங்களை) நல்வழியிலேயே தடுத்துநிறுத்துதல். (ஒருவன் தன்னை ஈடேற்றிக்கொள்ளுதற்குச் சரீரமே முதல்கருவி ; எப்படியெனில்,— சரீரத்தினால் நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிக்க, அதனால் பாவம் தேய, அதனால் புண்ணிய முண்டாக, அதனால் புத்தி திருந்த, அதனால் ஞானம் பிறக்க, அதனால் முக்திபெறுதலாம் என நோக்கிக்கொள்க).

(௭)

கிஞ்ச—

அ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

மேலும்,

அ. இந்திரிய விஷயங்களின்மேல் அவாவின்மையும், அஹங்காரமின்மையும், பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, பிணி, துன்பம் என்பனவற்றிலே தீமையை உணர்தலும் (ஞானத்திற்கு அந்தரங்கமான வழிகளாம்.)

இந்திரியவிஷயங்களின்மேல் அவாவின்மை - ஓசைமுதலிய இம்மைமறுமைப் போகங்களிலே ஆசையின்மை. (தற்புகழ்ச்சி இல்லையாயினும், "நான் மேலானவன்" என்று மனத்தில் நிகழும் செருக்கு - அஹங்காரமென்பது. அஃதின்மை) - அஹங்காரமின்மை. பிறப்பு......உணர்தல் - பிறப்புமுதலாகத் துன்பம் ஈறாகவுள்ளவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் தீங்கைக் காணுதல். கருப்பையினுள் வாழ்தலும், யோநியின்வழியாக வெளிவருதலும் பிறப்பிலே தீங்கு; அதனைக் காணுதல் - அதனை ஆலோசித்தல். அவ்வாறே, இறப்பில் (எல்லா மர்மஸ்தாநங்களையும் அறுத்தலாகிய) தீங்கை ஆலோசித்தல். அவ்வாறே, மூப்பில் அறிவு தடுமாறலும், வலிமை குன்றுதலும், ஒளிமழுங்குதலுமாகிய தீங்கை ஆலோசித்தல்; அலக்ஷ்யமாக எளனஞ்செய்யப்பெறுதலும் (மூப்பிலே தீங்கு) என்க. அவ்வண்ணமே, தலைவலிமுதலிய நோய்களிலே தீங்கை ஆலோசித்தல். அவ்வாறே, தன்னைப்பற்றியும், பிறவுயிர்களைப்பற்றியும், தெய்வத்தைப்பற்றியும் வரும் துன்பங்களிலே (தீங்கை ஆலோசித்தல்).

அல்லது, (வேறுவிதமாக உரைகொள்ளலாம்):—துன்பங்களே தீங்கு; அதனைப் பிறப்பு முதலியவற்றில் முன்போல ஆலோசித்தல்; பிறப்பு - துன்பமாம்: இறப்பு - துன்பமாம்: மூப்பு - துன்பமாம்: நோய்கள் - துன்பமாம். பிறப்பு முதலியன துன்பத்திற்குக் காரணமாதலால் துன்பங்களேயன்றி தமது வடிவமாகவே துன்பங்களல்ல [அவற்றின்வடிவமே துன்பவடிவமன்று] என்க.

ஏவம் ஜந்மாதிஷு து:கதோஷாநுதர்ஶநாத் தேஹேந்த்ரியவிஷயபோகேஷு வைராக்யமுபஜாயதே । தத: ப்ரத்யகாத்மநி ப்ரவ்ருத்தி: கரணாநாமாத்மதர்ஶநாய । ஏவம் ஜ்ஞாநஹேதுத்வாத் ஜ்ஞாநமுச்யதே ஜந்மாதிது:கதோஷாநுதர்ஶநம் ॥ அ ॥

கிஞ்ச—

க. அஸக்திரநபிஷ்வங்க: புத்ரதாரக்ருஹாதிஷு ।
நித்யம் ச ஸமசித்தத்வமிஷ்டாநிஷ்டோபபத்திஷு ॥

அஸக்தி:—ஸக்தி: ஸங்கநிமித்தேஷு விஷயேஷு ப்ரீதிமாத்ரம், ததபாவ: அஸக்தி: । அநபிஷ்வங்க: அபிஷ்வங்காபாவ: । அபிஷ்வங்கோ நாம ஆஸக்திவிஶேஷ ஏவ அநந்யாத்மபாவநாலக்ஷண: ; யதா அந்யஸ்மிந் ஸுகிநி து:கிநி வா "அஹமேவ ஸுகீ து:கீ ச," ஜீவதி ம்ருதே வா "அஹமேவ ஜீவாமி மரிஷ்யாமி ச" இதி । க்வ இத்யாஹ—புத்ரதாரக்ருஹாதிஷு புத்ரேஷு தாரேஷு க்ருஹேஷு—'ஆதி' க்ரஹணாதந்யேஷ்வபி அத்யந்தேஷ்டேஷு தாஸவர்காதிஷு । தச்சோபயம் ஜ்ஞாநார்தத்வாத் ஜ்ஞாநமுச்யதே । நித்யம் ச ஸமசித்தத்வம் துல்யசித்ததா—

இவ்வாறாக, பிறப்புமுதலியவற்றிலே துன்பமென்னுந்தீங்கை உணர்வதனால் தேகம், இந்திரியங்கள், விஷயங்கள் இவற்றினுடைய போகங்களின்மேல் அவாவின்மை பிறக்கின்றது. அதனால் இந்திரியங்கள் ஆத்மாவைக் காணும்பொருட்டு உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை நோக்கிச் செல்லுதல் (கூடும்). இவ்வாறாக, பிறப்புமுதலியவற்றில் துன்பமென்னுந்தீங்கை உணர்தல் ஞானத்தைத்தருவதாதலால் ஞானம் எனப்படுகின்றது. (அ)

அன்றியும்,

க. மக்கள் மனைவி வீடு முதலானவர்மீது பற்றின்மையும், அபிமாநமின்மையும், வேண்டியனவும் வேண்டாதனவும் வருவதிலே எப்பொழுதும் ஒரேமனமுள்ள தன்மையும் (ஞானத்திற்கு அந்தரங்கமான கருவிகளாம்).

பற்று என்பது - பற்றுக்குக் காரணமான பொருள்களிலே பிரியம்மாத்திரம். அஃதின்மை - பற்றின்மை. அபிமாநமென்பது - வேறாகாத தன்னைப் பாவித்தலாகிய [பற்றுவைக்கப்பட்டபொருளும் தானும் ஒன்றெனப்பாவித்தாலாகிய] மிகுதியான ஓர் வகைப் பற்றேதான். உதாரணமாக, வேறொருவன் இன்பத்தையேனும் துன்பத்தையேனும் உடையவனாயிருக்குமளவிலே, "நானே இன்பத்தையுடையவன், நானே துன்பத்தையுடையவன்" (என்பதையும், வேறொருவன்) வாழுமளவிலாயினும், சாகுமளவிலாயினும், "நானே வாழ்கின்றேன், நானே சாகின்றேன்" என்பதை(யும் காண்க, இத்தகைய பற்றின்மை - அபிமாநமின்மை).—எங்கே என்பது? —கூறுகிறார்: —மக்கள், மனைவி, வீடு முதலானோர்மீது. "முதலானவர்" என்றதனால் - மிகவும் பிரியமான மற்றைய வேலைக்காரஜனம் முதலானோரிடத்தும் என்க. அவையிரண்டும் [பற்றின்மையும், அபிமாநமின்மையும்] ஞானத்திற்குப் பயன்படுதலால் ஞானம் எனப்படுகின்றன. எப்பொழுதும் ஒரேமனமுள்ள தன்மை எதிலே என்பது? —வேண்டியனவும் வேண்

𑌕𑌥𑌮𑍍?—𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌉𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌨 𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥௯॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௧௦. 𑌮𑌯𑌿 𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 ।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿 ॥

𑌮𑌯𑌿 𑌚 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨—𑌅𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 "𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌅𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌨𑌃 𑌗𑌤𑌿𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌂𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌜𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌣𑌶𑍀𑌲𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀, 𑌸𑌾 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍, 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌅𑌶𑍁𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌦𑍀𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌦𑍇𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌃, 𑌤𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌸𑍇𑌵𑍀, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ‘𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿, 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌃 𑌜𑌨𑌸𑌂-

---

டாதனையும் வருவதிலே. வேண்டியவை வருவதிலே மகிழ்வதில்லை; வேண்டாதவை வருவதிலேயும் மனங்கொதிப்பதில்லை. ஆதலால், எப்பொழுதும் இந்த ஒரே மனமுள்ள தன்மை ஞான(ஸாதந)மாம். (௯)

இன்னும்,

௧௦. அநந்யயோகத்தினால் என்னிடத்துப் பிறழாதபக்தியும், தனிமையான இடத்தைச் சார்பவனாதலும், ஜனக்கூட்டத்தில் அருவருப்பும் (ஞானத்திற்கு ஸாதநங்களாம்).

என்னிடத்து - ஈச்வரனிடத்து. அநந்ய யோகமென்பது - வேறுநினைப்பில்லாமை, ஒரே ஸமாதி. (அதாவது,) "பகவான் வாஸுதேவனைக்காட்டிலும் வேறொருவன் இல்லை; ஆதலால், அவனேதான் நமக்கு அடைக்கலம்" என இவ்வாறு நிச்சயமாயுள்ள பிறழாதபுத்தி. அதனால் (பகவானைத்) தொழுதல் - பிறழாத பக்தி. அதுவும் ஞான (ஸாதந)மாம். இயற்கையினாலாயினும், (மெழுகிப்பெருக்கிச்) சுத்திசெய்வதனாலாயினும் அசுத்தம்முதலியன இல்லாததும், பாம்பு திருடன் புலி இவர்களினின்றும் பயம்முதலியன இல்லாததுமான வநம், ஆற்றுமணல், தேவாலயம் முதலியது - தனிமையான இடம். அதனைச் சார்பவனாதல் - அதனைச் சாருந்தன்மையனாதல். தனி[illegible]
இடத்திலன்றோ மனம் தெளிகின்றது; ஆகவே, ஆத்மாமுதலியவைத் [illegible]
தனிமையிலே நன்கு உண்டாகின்றது. ஆதலால், தனிஇடத்தைச் [illegible]
[illegible]ம் எனப்படுகின்றது. ஜனக்கூட்டமென்பது - (இங்கே,) சீர்[illegible]
தவராய்ச் சிறியோரான [ஒழுங்கில்லாத] ஸாமான்னிய ஜனங்களி[illegible]

ஸதி; ந ஸம்ஸ்காரவதாம் விநீதாநாம் ஸம்ஸதி, தஸ்யா: ஜ்ஞாநோபகாரித்வாத் |
அத: ப்ராக்ருதஜநஸம்ஸதி அரதி: ஜ்ஞாநார்த்தத்வாத் ஜ்ஞாநம் || க0 ||

கிஞ்ச—

கக. அத்யாத்மஜ்ஞாநநித்யத்வம் தத்த்வஜ்ஞாநார்த்ததர்சநம் |
ஏதஜ்ஜ்ஞாநமிதி ப்ரோக்தம் அஜ்ஞாநம் யததோ(அ)ந்யதா ||

அத்யாத்மஜ்ஞாநநித்யத்வம் ஆத்மாதிவிஷயம் ஜ்ஞாநம் அத்யாத்மஜ்ஞாநம், தஸ்மிந் நித்யபாவ: நித்யத்வம் | அமாநித்வாதீநாம் ஜ்ஞாநஸாதநாநாம் பாவநாபரிபாகநிமித்தம் தத்த்வஜ்ஞாநம், தஸ்ய அர்த்த: மோக்ஷ: ஸம்ஸாரோபரம:; தஸ்ய ஆலோசநம் தத்த்வஜ்ஞாநார்த்ததர்சநம்; தத்த்வஜ்ஞாநபலாலோசநே ஹி தத்ஸாதநாநுஷ்டாநே ப்ரவ்ருத்தி: ஸ்யாதிதி | ஏதத் அமாநித்வாதி தத்த்வஜ்ஞாநார்த்ததர்சநாந்தம் உக்தம் ஜ்ஞாநம் இதி ப்ரோக்தம், ஜ்ஞாநார்த்தத்வாத் | அஜ்ஞாநம் யத் அத: யதோக்தாத் அந்யதா விபர்யயேண—மாநித்வம் தம்பித்வம் ஹிம்ஸா அக்ஷாந்தி: அநார்ஜவம் இத்யாதி அஜ்ஞாநம் விஜ்ஞேயம் பரிஹாரணாய, ஸம்ஸாரஸ்ய ப்ரவ்ருத்திகாரணத்வாத் இதி || கக ||

யதோக்தேந ஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாதவ்யம் கிம்? இத்யாகாங்க்ஷாயாம் ஆஹ—'ஜ்ஞேயம் யத்தத்' இத்யாதிநா—

திய அறிவுடையவராய் ஒழுங்குள்ளவரது கூட்டமன்று; ஏனெனில், (அது) ஞானத்திற்கு உதவிசெய்யுமென்க. ஆகவே, ஸாமான்னிய ஜனக்கூட்டத்தில் அருவருப்பானது ஞானத்திற்குப் பயன்படுதலால் ஞான(ஸாதந)மாம். (க0)

மற்றும்,

கக. ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவிலே எப்பொழுதும் நிற்றலும், உண்மையறிவின் பயனை நோக்குதலும் (ஞானத்திற்கு ஸாதநமாம்). இது ஞானமென்று கூறப்பட்டது. இதனினும் வேறாக எது உள்ளதோ, (அது) அஜ்ஞானமாம்.

ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவிலே எப்பொழுதும் நிற்றல் - ஆத்மாமுதலியவற்றைப் பற்றிய அறிவிலே எப்பொழுதும் நிலைத்துநிற்றல். உண்மையறிவானது, பணிவு (கங - எ) முதலான ஞானஸாதநங்களுடைய பயிற்சியின் பரிபக்குவத்தினால் வருவது. அதனுடைய பயன் - மோக்ஷம், ஸம்ஸாரம் ஒழிதல்; அதனை ஆலோசித்தல் - உண்மையறிவின் பயனை நோக்குதல் என்பது. உண்மையறிவின் பயனை ஆலோசிக்குமளவின்றே அதன் ஸாதநங்களை அநுஷ்டிப்பதில் தலைப்படுதல் கூடும்; ஆகவே, (உண்மையறிவின் பயனை ஆலோசித்தல் பயனுடைத்தென்க). "பணிவு" முதலாக "உண்மையறிவின்பயனைநோக்குதல்" ஈறாகக் கூறப்பெற்ற இது ஞானத்திற்குப் பயன்படுதலால் ஞானம் எனப்பட்டது. கீழ்க்கூறிய இதற்கு மாறான செருக்குடைமை, டம்பமுடைமை, ஹிம்ஸை, பொறுமையின்மை, நேர்மையின்மை முதலியன ஸம்ஸாரம் உண்டாதற்குக் காரணமாதலால், (அவற்றை) நீக்கவேண்டி (அவை) அஜ்ஞானமென்று அறிக என்பதாம். (கக)

அறியவேண்டியபொருள் ப்ரஹ்மம்.

கீழ்க்கூறிய ஞானத்தினால் [அறிவினால்] அறியவேண்டியபொருள் யாது?—என வேண்டிநிற்குமிடத்து "அறியவேண்டியபொருள்" (கங - கஉ) என்பது முதலாக (அதனைக்) கூறுகிறார்:

[illegible] ॥

[illegible] ॥

௧௨. ஜ்ஞேயம் யத்தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஜ்ஞாத்வாऽம்ருதமச்னுதே ।
அநாதிமத்பரம் ப்ரஹ்ம ந ஸத்தந்நாஸதுச்யதே ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆதலின், பணிவு முதலியன யம நியமங்களாம் [ஓர்வகையான ஒழுக்கங்களாம்]. அவற்றால் அறியவேண்டியபொருள் அறியப்படுவதில்லை. பணிவு முதலியன ஒருபொருளை விளைவிப்பதாக [அறிவதாக]க் காணப்படவில்லை. அன்றியும், [illegible], அறிவு எதனைப்பற்றியதோ, அந்த அறியவேண்டியபொருளை உணருவதாக [அந்த அறிவதாக] அறிவதாகக் காணப்படுகின்றது. ஒன்றைப்பற்றிய அறிவினால் வேறொன்று அறியப்படமாட்டாது; உதாரணமாக, குடத்தைப்பற்றிய அறிவினால் தீ (அறியப்படமாட்டாது).

(ஸமாதானம்) :—இது குற்றமன்று; ஏனெனில், (பணிவுமுதலியவை) ஞானத்துக்குக் கருவியாதலால், ஞானம் எனப்படுகின்றன என்று கூறினோம்: (அவை) ஞானத்திற்குத் துணைக்காரணமாதலால் (ஞானம் எனக்) :

௧௨. அறியவேண்டியபொருள் எதுவோ, (ஒருவன்) எதனை அறிந்து சாகாமையை அடைகின்றனோ, அதனை விரித்துரைப்பேன். பரப்ரஹ்மமானது ஆதியில்லாதது; அது ஸத் [உள்ளது] எனப்படுவதில்லை, அஸத் [இல்லது] எனப்படுவதில்லை.

அறியவேண்டியபொருள் எதுவோ, அதனை உள்ளபடி தெளிவாக உரைப்பேன்.—கேட்பவனுக்கு ருசியை உண்டாக்கி, அவனைக் கேட்கும்படி செய்தற்பொருட்டு அதற்குப் பயன் இன்னதென்று அருளிச்செய்கிறார் :—அறியவேண்டிய பொருளை அறிந்து (ஒருவன்) சாகாமையைப் பெறுகிறான் : மீளவும் இறப்பதில்லை என்பது பொருள். ஆதியில்லாதது.—அது யாது?—யாவற்றினும் மேம்பட்ட ப்ரஹ்மம், "அறியவேண்டியபொருள்" என்று ப்ரகிருதத்தில் பேசப்படுவது.

அர்த்தத்தை அம்மொழித்தொகை உணர்த்த, மதுப் என்னும் விகுதி அர்த்தமின்றி நிற்றலாகிய குற்றம் வரும் என்று, இதில் சிலர் "அநாதி," "மத்பரம்" எனப் பதம் பிரிக்கிறார்கள். "(ப்ரஹ்மம்) முதலில்லாதது; நான் அதனுடைய வாஸுதேவனென்னும் பராசக்தி" என அர்த்தவேறுபாட்டையும் காட்டுகிறார்கள்.

ஸத்யம் ஏவம் ந அநர்த்தகம் ஸ்யாத், யத்யர்த்த: ஏவ ஸம்பவதி | ந த்வர்த்த: ஸம்பவதி, ப்ரஹ்மண: ஸர்வவிஶேஷப்ரதிஷேதேநைவ விஜிஜ்ஞாபயிஷிதத்வாத் 'ந ஸத்தந்நாஸதுச்யதே' இதி | விஶிஷ்டஶக்திமத்த்வப்ரதர்ஶநம், விஶேஷப்ரதிஷேதஶ்ச இதி விப்ரதிஷித்தம் | தஸ்மாத் மதுப: பஹுவ்ரீஹிணா ஸமாநார்த்தத்வேऽபி ப்ரயோக: ஶ்லோகபூரணார்த்த: ||

அம்ருதத்வபலம் ஜ்ஞேயம் மயா உச்யதே இதி ப்ரரோசநேந அபிமுகீக்ருத்ய ஆஹ — ந ஸத் தத் ஜ்ஞேயம் உச்யதே, ந அபி அஸத் தத் உச்யதே ||

நநு மஹதா கண்டரவேண உத்குஷ்ய 'ஜ்ஞேயம் ப்ரவக்ஷ்யாமி' இதி, அநநுரூபம் உக்தம் 'ந ஸத்தந்நாஸதுச்யதே' இதி ||

ந, அநுரூபமேவ உக்தம் | கதம்?—ஸர்வாஸு ஹி உபநிஷத்ஸு ஜ்ஞேயம் ப்ரஹ்ம 'நேதி நேதி' 'அஸ்தூலமநணு' இத்யாதிவிஶேஷப்ரதிஷேதேநைவ நிர்திஶ்யதே "ந இதம் தத்" இதி, வாச: அகோசரத்வாத் ||

(ஆனால், நாம் கூறுவோம்): —உண்மை; அர்த்தம் கூடுமாயின், கூறினது கூறல் இவ்வாறாக ஆகாது. மற்று, அர்த்தம் அமையாது; "அது ஸத் எனப்படுவதில்லை, அஸத் எனப்படுவதில்லை" என எல்லாச் சிறப்பியல்புகளையும் மறுத்தே ப்ரஹ்மத்தை விவரமாயுணர்த்தப்புகுந்தமையின் என்க. (தனக்கென்றுரிய ஓர்வகைச்) சிறப்புச்சக்தியையுடையதாக ப்ரஹ்மத்தை உணர்த்துதலும், சிறப்பியல்புகளை மறுத்தலும் என்பவை (தம்முள்)விரோதமாம். ஆகவே, அன்மொழித்தொகையொடு மதுப் என்னும்விகுதிக்கு அர்த்தம் ஸமமாக இருந்தாலும், (அவ்விகுதியை) வழங்கினது - சுலோகத்தை நிரப்புதற்கானதாம் என்க.

ப்ரஹ்மம் சொல்லிறந்தும், நினைப்பிறந்தும் எட்டாதது.

சாகாமை என்னும் பயனையுடைய அறியவேண்டியபொருளை யான் கூறுகின்றேன் என்று (கேட்பவனுக்கு) ருசியை உண்டாக்கி, ஆவலோடு கேட்கும்படிசெய்து சொல்லுகிறார் :—அந்த அறியவேண்டியபொருள் ஸத் எனப்படுவதில்லை, அது அஸத் எனப்படுவதும் இல்லை.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், "அறியவேண்டியபொருளைத் தெளிவாகக் கூறுவேன்" எனத் தொண்டையினின்றும் பெரிய சத்தமாக உரத்துக் கத்தி, பின்பு, "அது ஸத் எனப்படுவதில்லை, அஸத் எனப்படுவதில்லை" எனக்கூறுவது ஏற்கத்தக்கதன்று.

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; ஏற்கத்தக்கதேதான் கூறப்பட்டது.—எப்படி ? —அறியவேண்டியபொருளாகிய ப்ரஹ்மமானது எல்லா உபநிஷத்துக்களிலும் "இப்படியன்று, இப்படியன்று" (பி - உ - ௩ - ௬), "ஸ்தூல மன்று, அணு அன்று" (பி - ௩ - அ - அ)என இவைபோன்ற சிறப்பியல்புகளை மறுத்தே, "அது இது அன்று" எனக்குறிப்பிட்டுக்காட்டிஉணர்த்தப்படுகின்றது; சொல்லுக்கு எட்டாததலின்.

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம்.

[illegible]

(ஆக்ஷேபம்):—ஆயின், எப்பொருள் 'உள்ளது' என்னும் சொல்லால் சொல்லப்படுகின்றதோ, அது உள்ளது; அறியவேண்டியபொருளோ 'உள்ளது' என்னும் சொல்லால் சொல்லமுடியாததாயின், அது இல்லை. அன்றியும், "அது அறியவேண்டியபொருள்" என்பதும், "(அதனை) உள்ளது என்னும் சொல்லால் சொல்லமுடியாது" என்பதும் (தம்முள்) விரோதமாம்.

(ஸமாதானம்):—இல்லையென்பதில்லை; இல்லையென்னும் உணர்வினால் குறிக்கப்படாமையின்.

(ஆக்ஷேபம்):—ஆயின், எல்லா உணர்ச்சிகளும் "உள்ளது" "இல்லை" என்னும் உணர்ச்சிகளைச் சார்ந்தனவேயாதல் வேண்டும். அவை இவ்வாறுள்ளனவாகில், அறியவேண்டியபொருளும் - உள்ளதென்னும் உணர்வைத் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படுவதாதல், இல்லையென்னும் உணர்வைத் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படுவதாதல் கூடும்.

(ஸமாதானம்):—அப்படியன்று; (அது) இந்திரியங்கட்கு எட்டாமையினால், (உள்ளது, இல்லையென்னும்) இரண்டு உணர்வுகளையும் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படாமையின். இந்திரியங்களால் உணரக்கூடிய குடம் முதலிய பொருள் எதுவோ, அதுவன்றோ உள்ளதென்னும் உணர்வைத் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படுவதாதல், இல்லையென்னும் உணர்வைத் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படுவதாதல் கூடும். அறியவேண்டியபொருளாகிய இதுவோ இந்திரியங்கட்கு எட்டாமையினால் சப்த[கரு] [illegible]ப்பிரமாணமொன்றினாலேயே அறியத்தக்கதாம்; ஆகவே, குடம் முதலியனபோல, (உள்ளது, இல்லையென்னும்) இரண்டு உணர்வுகளையும் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படுவதில்லை; எனவே, "அது உள்ளது அன்று, இல்லது அன்று" எனக் கூறப்படுகின்றது.

இனி, "அது அறியவேண்டிய பொருள்" எனவும், "அது உள்ளது அன்று இல்லது அன்று" எனவும் விரோதமாகக் கூறப்படுகின்றது (எனப்பிரதிவாதி) கூறியதற்கு (மறுமொழி வருமாறு):—விரோதமில்லை; ஏனெனில், "அது - அறியப்பட்டபொருளினும் வேறுதான்; அன்றியும், அறியப்படாத பொருளுக்கும் அப்பால் உள்ளது" (கே - ௧ - ௩) எனச் சுருதி (கூறுகின்றது).

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 '𑌯𑌦𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨; 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌪𑌰𑌾-𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍। '𑌯𑌦𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦𑌃 ॥

𑌉𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌦𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌹𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃, 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾-𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍇𑌤𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑌤𑌿; 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾, 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾—'𑌗𑍌𑌃' '𑌅𑌶𑍍𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌤𑌃, '𑌪𑌚𑌤𑌿' '𑌪𑌠𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑌃, '𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌃' '𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌤𑌃, '𑌧𑌨𑍀' '𑌗𑍋𑌮𑌾𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌤𑌃 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍, 𑌅𑌤𑌃 𑌨 𑌸𑌦𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦-𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍—𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤—𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ।

(ஆக்ஷேபம்):—சுருதியும் விரோதமான அர்த்தமுடையதாம் எனில்,—உதாரணமாக, யாகத்திற்கு மண்டபத்தை அமைத்தபின்பு, "மறுமையிலே (நன்மை) உண்டோ இல்லையோ என்பதை (எவன் அறிகின்றான் ?)" (தை - ஸம் - சு - க - க) என(ச் சந்தேகிக்கும் சுருதியை)ப்போல எனின்,—(ஒத்துக்கொண்ட பிரமாணத்திற்கு விரோதமான சுருதியை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது எனின்,—)

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; "(ப்ரஹ்மம்) - அறியப்பட்டதினும், அறியப்படாததினும் வேறு" என்னும்சுருதியானது, அவச்யம் அறியவேண்டிய பொருளை அறிவிக்கநிற்கின்றமையின். ("ப்ரஹ்மமானது உள்ளேயுள்ள ஆத்மாதான்" என்னும் உண்மையை அந்தச்சுருதி உணர்த்துவதனால் பிரமாணமாம்; ஆகவே, அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.—ஆ.) ஆனால், "மறுமையிலே" (தை - ஸம் - சு - க - க) என்று தொடங்கும் (சுருதியானது) விதியின் சேஷமான அர்த்தவாதமாம். (ஆகவே, இதனை உதாஹரித்தல் சரியன்று; அர்த்தவாதமாதலால்.—ஆ. சேஷம், அர்த்தவாதம் என்றவற்றின் விவரங்களை 21, 59 - ஆம் பக்கங்களில் காண்க.)

மேலும், ப்ரஹ்மமானது 'உள்ளது' முதலான சொற்களால் கூறப்படுவதில்லை என்பது யுக்தியினாலும்(தெரியவருகின்றது). ஒவ்வொருசொல்லும் ஒருபொருளைக் காட்டுவதற்காக வழங்கப்பெற்று, கேட்பவர்களால் கேட்கப்படும்பொழுது, ஜாதி தொழில் குணம் ஸம்பந்தம் என்றவற்றின் வழியாகத் தொடர்பின் பற்றை வேண்டிநிற்பதாய் [ஜாதி, தொழில் முதலியவற்றைத் தழுவியதாய்] ஒருபொருளைக் காட்டுகின்றது. (அது அப்பொருளைக் காட்டுவது) வேறுவிதமாக அன்று; காணப்படாமையின். அதுவருமாறு:—'ஆ' 'குதிரை' என்பவை - ஜாதியினாலும், 'சமைப்பவன்' 'படிப்பிப்பவன்' என்பவை - தொழிலினாலும், 'வெண்மை' 'கருமை' என்பவை - குணத்தினாலும், 'பணமுள்ளவன்' 'பசுக்களுள்ளவன்' என்பவை - (பணம், பசுக்கள் என்றவற்றின்)ஸம்பந்தத்தினாலும்(அமைந்தசொற்களாம். ஆகவே, குதிரை முதலியன'குதிரை உள்ளது' 'குதிரை இல்லை' என 'உள்ளது' முதலான சொற்களால் ஜாதிமுதலியவற்றைக்கொண்டு குறிக்கப்படுகின்றன.) ஆனால், ப்ரஹ்மத்திற்கு ஜாதி இல்லை; ஆதலால்,

நாபி க்ரியாஶப்தவாச்யம், நிஷ்க்ரியத்வாத் 'நிஷ்களம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம்' இதி ஶ்ருதே꞉। ந ச ஸம்பந்தீ, ஏகத்வாத்। அத்வயத்வாத் அவிஷயத்வாத் ஆத்மத்வாச்ச ந கேநசிச்சப்தேந உச்யத இதி யுக்தம்; 'யதோ வாசோ நிவர்தந்தே' இத்யாதிஶ்ருதிபிஶ்ச ॥ ௧௨ ॥

ஸச்சப்தப்ரத்யயாவிஷயத்வாத் அஸத்த்வாஶங்காயாம் ஜ்ஞேயஸ்ய ஸர்வப்ராணி-கரணோபாதித்வாரேண ததஸ்தித்வம் ப்ரதிபாதயந் ததாஶங்காநிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஆஹ—

௧௩. ஸர்வத꞉ பாணிபாதம் தத் ஸர்வதோ(அ)க்ஷிஶிரோமுகம் ।

'உள்ளது' முதலிய சொற்களால் கூறத்தக்கதில்லை: குணசப்தத்தினால் [பண்புச்சொல்லினால்] கூறப்படும்படியான குணமும் இல்லை; நிர்க்குணமாதலின்: தொழிலைப்பற்றிய சொல்லினாலும் குறிப்பிக்கப்படுவதில்லை; தொழிலில்லாததாதலின்; "உறுப்பில்லாதது, வினையில்லாதது, சாந்தமானது" (ச்வே - ௬ - ௧௯)என்னும் சுருதியினாலென்க. அன்றியும், (ப்ரஹ்மத்திற்கு எதனோடும்) தொடர்பு இல்லை; ஏனெனில், (அது) ஒன்றாயுள்ளது: இரண்டாவதில்லாதது: (இந்திரியங்கட்கு) எட்டாதது: ஆத்மாவாயிருப்பது[தான் எனப்படுவது]. (ஆகவே, அது) ஒருசொல்லினாலும் கூறப்படுவதில்லையென்பது நேரென்க. "எதனின்றும் [எதனை அணுகமுடியாது] சொற்கள் திரும்புகின்றனவோ" (தை-உப -௨-௪-௧)என்பது முதலிய சுருதிகளாலும் (அது உணர்த்தப்படுகின்றது). (௧௨)

எல்லா முயற்சிக்கும் ப்ரஹ்மம் மூலகாரணம்.

அறியவேண்டியபொருளான(ப்ரஹ்மமான)து உள்ளதென்னும் சொல்லுக்காவது எண்ணத்திற்காவது எட்டாமையினால் இல்லையென்னும் சங்கை வர, எல்லாப் பிராணிகளுடைய இந்திரியங்களாகிய உபாதிகளைக்கொண்டு அது [ப்ரஹ்மம்] உள்ளதென்பதை நிரூபிப்பவராய் அச்சங்கையை நீக்கும்பொருட்டுக் கூறுகிறார்: [ஒருவிதமான தன்மையும் இல்லாததாய் சொல்லிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டாததோர் பொருளைக் காணவில்லை; மற்று, இதற்குமாறானதை, ஏதாவதொரு தன்மையைப்பெற்றதாய் சொல்லிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டுகின்ற பொருளை, த்வைதத்தைக் காண்கிறோம். ஆகவே, ப்ரஹ்மமானது வெறும் பாழாம் என்னும் சங்கை வர, ஸமாதானம் வருமாறு: —அது பாழன்று; ஏனெனில், அது - (1) உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாயுள்ளது: (2) இந்திரியங்களுடைய முயற்சிக்கும் பிறவற்றிற்கும் காரணமானது: (3) கற்பிக்கப்பட்ட த்வைதம் விளங்குதற்கு அடி-ஆதாரமாயுள்ளது: (4) பிரபஞ்சத்தை ஆளுவது; ஆகவே, அது உள்ளதென்க. இனி "வண்டிமுதலியன தாமே செல்லமாட்டா; அவைபோல, ஜடப்பொருளான உடம்பு முதலியவற்றுள் உணர்வு இல்லாவிட்டால், அவை தாமாகவே செல்லமாட்டா, முயலமாட்டா, ஒருதொழிலைச்செய்யமாட்டா; ஆகவே, அவற்றுள் சேதநப் பொருள் இருக்கவேண்டும்" என்னும் அநுமாநத்தால் (1) "ப்ரஹ்மம் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாயுள்ளது" என்பதை முதலில் அருளிச்செய்கிறார்: —ஆ.]

௧௩. அது எங்கும் கை கால்களையுடையது: எங்கும் கண்களையும், தலைகளை

सर्वतःश्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥

सर्वतः पाणयः पादाश्चास्य इति सर्वतःपाणिपादं तज्ज्ञेयम् । सर्वप्राणिकरणोपाधिभिः क्षेत्रज्ञस्य अस्तित्वं विभाव्यते । क्षेत्रज्ञश्च क्षेत्रोपाधित उच्यते । क्षेत्रं च पाणिपादादिभिः अनेकधा भिन्नम् । क्षेत्रोपाधिभेदकृतं च विशेषजातं मिथ्यैव क्षेत्रज्ञस्य, इति तदपनयेन ज्ञेयत्वम् उक्तं 'न सत्तन्नासदुच्यते' इति । उपाधिकृतं मिथ्यारूपमपि अस्तित्वाधिगमाय ज्ञेयस्य धर्मवत् परिकल्प्य उच्यते 'सर्वतःपाणिपादम्' इत्यादि । तथा हि सम्प्रदायविदां वचनम्— 'अध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपञ्चं प्रपञ्च्यते ।' इति । सर्वत्र सर्वदेहावयवत्वेन गम्यमानाः पाणिपादादयः ज्ञेयशक्तिसद्भावनिमित्तस्वकार्याः इति ज्ञेयसद्भावलिङ्गानि "ज्ञेयस्य" इति उपचारतः उच्यन्ते ।

யும், முகங்களையும் உடையது: எங்கும் செவிகளையுடையது; உலகத்தில் ஸகலத்தையும் வியாபித்து நிற்கின்றது.

அறியவேண்டியபொருளுக்குக் கைகளும் கால்களும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. க்ஷேத்ரஜ்ஞன் இருக்கிறானென்பது - எல்லாப்பிராணிகளுடைய இந்திரியங்களாகிய உபாதிகளால் மெய்ப்பிக்கப்படுகின்றது. (ஏனெனில், ஜடப்பொருளான இந்திரியங்கள் சேதநத்தை முன்னிடப்பெறாது முனைக்கமுடியா.) அன்றியும், (உள்ளேயுள்ள சேதநமானது) க்ஷேத்ரமாகிய உபாதியினால் க்ஷேத்ரஜ்ஞனாகக் கூறப்படுகின்றது. க்ஷேத்ரமோ கை கால் முதலியவற்றால் பலவாறு வேறுபட்டிருப்பது. க்ஷேத்ரமாகிய உபாதியின் பேதத்தினாலான வேற்றுமையெல்லாம் க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்குப்பொய்ம்மையேதான்; எனவே, அவற்றை நீக்கி (ப்ரஹ்மத்தை) அறியவேண்டுமென்பது - "அது உள்ளது எனப்படுவதில்லை, இல்லது எனப்படுவதில்லை" (கங - கஉ) எனக் கூறப்பட்டது. உபாதிகளாலானது பொய்வடிவமுள்ளதாயினும், (ப்ரஹ்மத்தின்) இருப்பைத்தெரிவிப்பதற்காக, அறியவேண்டியபொருளான (அதன்) தன்மைபோலக் கற்பனைசெய்து "எங்கும் கை கால்களையுடையது" என்பது முதலானது கூறப்படுகின்றது. அவ்வண்ணமே, ஸம்பிரதாயத்தை அறிந்தவருடைய—"அத்வைத(மான தனி)ப்பொருளானது அத்யாரோபத்தினாலும் அபவாதத்தினாலும், ஏற்றுதலாலும் விலக்குதலாலும் விவரிக்கப்படுகின்றது" என்னும்திருவாக்கு உள்ளதாம்(அத்யாரோபம் என்பது-பாம்பல்லாத கயிற்றிலே பாம்பை ஏற்றுதல்போல, உண்மைப்பொருளிலே உண்மையல்லாப்பொருளை ஏற்றுதல். அபவாதமென்பது -கயிற்றின்பொய்த்தோற்றமாகிய பாம்பு கயிறுமாத்திரமாக நிற்பதுபோல, உண்மைப்பொருளின் பொய்த்தோற்றமாகிய பிரபஞ்சம் உண்மைப்பொருள்மாத்திரமாகநிற்றல்.)எவ்விடத்தும் எல்லாஉடம்புகளது உறுப்புக்களாகத் தெரிகின்ற கைகால்கள் முதலியவை, அறியவேண்டியபொருளான (ப்ரஹ்மத்தின்) சக்தி இருப்பதனால் [அதனுடைய வெறும் சந்நிதியாத்திரத்தினால்] தமக்கு முயற்சிஉண்டாகப் பெறுகின்றன; எனவே, அறியவேண்டியபொருள் இருத்தற்கு (அவை)அடையாளங்களாம்; (ஆகவே, அவை) "அறியவேண்டியபொருளுக்குச் சொந்தமானவை" என்று உபசாரவழக்கினால் கூறப்படுகின்றன.—அவ்வாறே மற்

तया व्याख्येयम् इत्यर्थः । सर्वतःपाणिपादं तत् ज्ञेयम् । सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम्, सर्वतः अक्षीणि शिरांसि मुखानि च यस्य तत् सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम्; सर्वतःश्रुतिमत् श्रुतिः श्रवणेन्द्रियम्, तत् यस्य तत् श्रुतिमत् लोके प्राणिनिकाये; सर्वम् आवृत्य संव्याप्य तिष्ठति स्थितिं लभते, न वर्तते इत्यर्थः ॥ ௧௩ ॥

उपाधिभूतपाणिपादादीन्द्रियाध्यारोपणात् ज्ञेयस्य तद्वत्ताऽऽशङ्का मा भूत् इत्येवमर्थः श्लोकः—

௧௪. सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।
असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च ॥

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वाणि च तानि इन्द्रियाणि श्रोत्रादीनि बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियाख्यानि, अन्तःकरणे च बुद्धिमनसी—ज्ञेयोपाधित्वस्य तुल्यत्वात्—सर्वेन्द्रियग्रहणेन गृह्यन्ते । अपि च, अन्तःकरणोपाधिद्वारेणैव श्रोत्रादीनामपि उपाधित्वम् इत्यतः अन्तःकरणबहिष्करणोपाधिभूतैः सर्वेन्द्रियगुणैः अध्यवसायसंकल्पश्रवणवचनादिभिः अवभासते इति सर्वेन्द्रियगुणाभासम्, सर्वेन्द्रियव्यापारैः व्यापृतम् इव तत् ज्ञेयम् इत्यर्थः; 'ध्यायतीव लेलायतीव'

றையதை உரைத்துக்கொள்க.—(ப்ரஹ்மமானது) உலகத்திலே, பிராணிவர்க்கத்திலே எல்லாவற்றையும் வியாபித்துநிற்கின்றது, நிலைபெறுகின்றது, அசைவதில்லை என்றபடி. (௧௩)

ப்ரஹ்மத்திற்கு எத்தகைய தன்மையும் இல்லை.

உபாதிகளான கைகால்முதலிய இந்திரியங்களை ஏற்றுவதனால் "அறியவேண்டியபொருளுக்கு அவை (உண்மையாகவே) உண்டு" என்னும்சங்கை வரக்கூடாதென்பதற்காக (இச்)சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது:

௧௪. எல்லா இந்திரியங்களுடைய செய்கைகளினால் விளங்குவது; (ஆனால்) எல்லா இந்திரியங்களும் இல்லாதது: (ஒன்றையும்) பற்றாதது; ஆனால், எல்லாவற்றையும் தாங்குவது: குணங்களில்லாதது; ஆனால், குணங்களை அநுபவிப்பது.

எல்லா இந்திரியங்கள் - ஞானேந்திரியங்கள், கர்மேந்திரியங்கள்என்னும்பெயருடைய செவிமுதலிய இந்திரியங்கள். "எல்லா இந்திரியங்கள்" என்றதனால் - புத்தி, மனம் என்ற அகக்கரணங்களையும் கொள்க; அறியவேண்டியபொருளுக்கு உபாதியாய்நிற்றலானது (செவிமுதலியவற்றோடு) ஸமமாயிருத்தலின். மேலும், அகக்கரண உபாதியின் வழியாகவேதான் செவிமுதலியவையும் உபாதியாகின்றன; ஆகவே, (அறியவேண்டியபொருளானது) - அகக்கரணம், புறக்கரணம் என்னும்உபாதிகளாய் எல்லாஇந்திரியங்களது செய்கைகளான நிச்சயித்தல், நினைத்தல், கேட்டல், மொழிதல் முதலியவற்றால் வெளிப்படுகின்றது: அந்த அறியவேண்டிய பொருளானது எல்லா இந்திரியங்களது செய்கைகளால் தொழிற்பட்டிருப்பதுபோலும் என்றபடி; "தியானிப்பதுபோலும், அசைவதுபோலும்" (பி - ௪ - ௩ - ௭) என்னும் சுருதியினுமெலன்க.

இதி ஶ்ருதேஃ । கஸ்மாத் புநஃ காரணாத் ந வ்யாப்ருதமேவேதி க்ருஹ்யத இதி? அத ஆஹ — ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதம் ஸர்வகரணரஹிதமித்யர்த்தஃ । அதஃ ந கரணவ்யாபாரைர் வ்யாப்ருதம் தத் ஜ்ஞேயம் । யத்து அயம் மந்த்ரஃ — 'அபாணி-பாதோ ஜவநோ க்ருஹீதா பஶ்யத்யசக்ஷுஃ ஸ ஶ்ருணோத்யகர்ணஃ' இத்யாதிஃ ஸஃ ஸர்வேந்த்ரியோபாதிகுணாநுகுண்யபஜநஶக்திமத் தத் ஜ்ஞேயமித்யேவம்-ப்ரதர்ஶநார்த்தஃ, ந து ஸாக்ஷாதேவ ஜவநாதிக்ரியாவத்த்வப்ரதர்ஶநார்த்தஃ । 'அந்தோ மணிமவிந்தத்' இத்யாதிமந்த்ரார்த்தவத் தஸ்ய மந்த்ரஸ்ய அர்த்தஃ ॥

யஸ்மாத் ஸர்வகரணவர்ஜிதம் தத் ஜ்ஞேயம் தஸ்மாத் அஸக்தம் ஸர்வஸம்ஶ்லே-ஷவர்ஜிதம் । யத்யபி ஏவம், ததாபி ஸர்வப்ருச்சைவ । ஸதாஸ்பதம் ஹி ஸர்வம், ஸர்வத்ர ஸத்புத்த்யநுகமாத் । ந ஹி ம்ருகத்ருஷ்ணிகாதயோऽபி நிராஸ்பதாஃ பவந்தி । அதஃ ஸர்வப்ருத் ஸர்வம் பிபர்த்தீதி ॥

—மற்று, எக்காரணத்தினுல், "(ப்ரஹ்மம் வாஸ்தவமாகத்) தொழிற்படுவதே இல்லை" எனக் கொள்ளப்படுகின்றது? என்பது.—இதில் கூறுகிறார்: எல்லாஇந்திரியங்களும் இல்லாதது,எத்தகைய கருவியும் இல்லாதது என்பது பொருள். ஆகவே, அந்த அறிய வேண்டியபொருள் இந்திரியங்களுடைய தொழில்களால் தொழிற்படுவதில்லை[இந்திரியங்கள் தொழிற்படும்பொழுது, அது, தான் வாஸ்தவமாகவே தொழிற்படுவதில்லை]. ஆனுல், "அது கைகால்களில்லாததாய் விரைந்துசெல்வது, பற்றிப்பிடிப்பது; கண்ணில்லாததாய்ப் பார்க்கின்றது; செவியில்லாததாய்க் கேட்கின்றது" (ச்வே - ௩ - ௰௯) என்றுதொடங்குகின்ற இம்மந்திரம் எதுவோ, அது - "அந்த அறியவேண்டியபொருள்எல்லாஇந்திரியங்களாகிய உபாதிகளின் செய்கைகளுக்கு அனுகூலத்தைஅடைவதிலே[அநுகூலமாய் நடக்கும்]வலிமையுள்ளது" என இவ்வாருன அர்த்தத்தைக்காட்டுவதேயன்றி, "(ப்ரஹ்மத்திற்கு)வாஸ்தவமாகவே விரைந்துசெல்லுதல் முதலியதொழில்கள் உண்டு" என்னும்பொருளை எடுத்துக்காட்டுவதன்று. "குருடன் ரத்நத்தைக் கண்ணுற்ருன்"(தை-ஆ-க - கக)என்பது முதலான மந்திரத்தின் அர்த்தம்போல, அந்த மந்திரத்திற்கும் அர்த்தமாம். (அர்த்தவாதத்திற்குச் சொல்அர்த்தத்தைக் கொள்ளாது, பிரகிருதத்திற்குஇணங்கப் பொருள் கொள்ளவேண்டும்.—ஆ.)

ப்ரஹ்மம், பொய்ம்மையான தோற்றத்திற்கு ஆதாரமான உண்மை.

அந்த அறியவேண்டியபொருள் எல்லா இந்திரியங்களும் இல்லாதது ஆதலால், எதனேடும் ஒட்டுதலில்லாதது ; இவ்வாறிருந்தாலும், ஸகலத்தையும் தாங்குவதே தான். எல்லாவற்றிற்கும் ஸத்தன்றே ஆதாரமானது ; ஸத்என்னும் எண்ணமானது எங்கும் தொடர்ச்சியாயிருத்தலின். கானல்நீர்முதலியனவுங்கூட ஆதாரமில்லாதவை யாய் இல்லை. (ஸத்-உள்ளது,உண்மை. கற்பிக்கப்பட்ட குடம்,மரம் முதலியவை "குடம் உள்ளது," "மரம் உள்ளது" என உள்ளதென்னும் உணர்வினுல் அறியப்படுகின்றன. அவ்வாறே, "கானல்ஜலம் உள்ளது" என உள்ளதென்னும்புத்தியினுல் கானல்ஜலமும் அறியப்படுகின்றது. கற்பிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருபொருளும் இவ்வாருக "உள்ளது" என்பதைத் தழுவிய அறிவினுல் அறியப்படுகின்றது. ஆதலால், ஸத்என்னும் புத்தியானது எவ்விடத்தும் தொடர்ச்சியா யிருக்கின்றதெனக் காண்க.)ஆகவே, ப்ரஹ்மம் எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்றது என்பதாம்.

[illegible]

க௫. [illegible]

[illegible]

துணைகளை அறிவது ப்ரஹ்மம்.

"அறியவேண்டியபொருள் உள்ளது" என்று தெரிதற்கு இதுவும் ஒருவேறு புரியாம் : (ப்ரஹ்மம்), ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்களில்லாததாயினும், கைமுதலான வழியிலும் [கண், உருவம், முதலான இந்திரியவிஷயங்களால்] ஸ்பர்வமுடையனவாகவும் ... பரவியுள்ளதாகவும் ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்களை அநுபவிப்பது; அந்த அறியவேண்டியபொருள் (அவற்றை) அநுபவிப்பது என்பது பொருள். (கச)

எல்லாம் ப்ரஹ்மம்.

க௫. பூதங்கட்கு வெளியானது, உள்ளுமானது: ஸ்தாவரமானது, ஜங்கமமுமானது: அது நுண்மையானதாதலால் அறிதற்கு அரியது: அது தூரத்திலுள்ளது, ஸமீபத்திலும் (உள்ளது).

அறியாமையினால் ஆத்மாவாகக் கொள்ளப்பட்டதாய், தோல்வரையுள்ளதான உடம்பை உத்தேசித்து, அதனையே எல்லையாகக்கொண்டு வெளி எனப்படுகின்றது. அவ்வாறே, உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை உத்தேசித்து உடம்பையே எல்லையாகக் கொண்டு உள் எனப்படுகின்றது. (பூதங்கட்கு வெளியிலுள்ள பொருள்களும் ப்ரஹ்மந்தான், உள்ளேயுள்ளபொருளும் ப்ரஹ்மந்தான் என்றபடி.) "வெளியானது, உள்ளுமானது" என்றமையினால், இடையிலே (ஒன்றும்) இல்லாமையாகவே, அதனைக் கூறுகிறார்:— "ஸ்தாவரமானது, ஜங்கமமுமானது." ஜங்கம ஸ்தாவரமான உடம்புத்தோற்றமும் எதுவோ, அது(வும்)தான் அறியவேண்டிய பொருள் [ப்ரஹ்மம்]; கயிற்றிலே பாம்புத்தோற்றம்போல. (வெளியிலுள்ள பொருள்கட்கும் உள்ளே உள்ள ஆத்மாவிற்கும் நடுவிலே பூதவடிவமாய்ப் பலபலவித உடம்புகளாகத் தோற்றுகின்றதும் ப்ரஹ்மம்தான். கயிற்றிலே பாம்புத்தோற்றம் அடங்கியிருப்பதுபோல, ப்ரஹ்மத்திலே உடம்புத்தோற்றம் அடங்கியிருக்கின்றது. ஆகவே, நடுவும் ப்ரஹ்மமாம் எனக் கண்டுகொள்க.—ஆ.)

யதி ஸர்வம் ஸாசைவ ச வ்யக்தம் வ்யவஹாரவிஷயம் ஸர்வம் ஜ்ஞேயம், கிமர்த்தம் "இதம்" இதி ஸர்வை: ந விஜ்ஞேயம் இதி? உச்யதே—ஸத்யம் ஸர்வாவபாஸம் தத்; ததாபி வ்யோமவத் ஸூக்ஷ்மம்| அத: ஸூக்ஷ்மத்வாத் ஸ்வேந ரூபேண தத் ஜ்ஞேயமபி அவிஜ்ஞேயம் அவிதுஷாம் | விதுஷாம் து—'ஆத்மைவேதம் ஸர்வம்' 'ப்ரஹ்மைவேதம் ஸர்வம்' இத்யாதிப்ரமாணத: நித்யம் விஜ்ஞாதம் | அவிஜ்ஞாததயா தூரஸ்தம், வர்ஷஸஹஸ்ரகோட்யாऽபி அவிதுஷாம் அப்ராப்யத்வாத் | அந்திகே ச தத், ஆத்மத்வாத் விதுஷாம் || ௧௫ ||

கிஞ்ச—

௧௬. அவிபக்தம் ச பூதேஷு விபக்தமிவ ச ஸ்திதம் |
பூதபர்த்ரு ச தஜ்ஜ்ஞேயம் க்ரஸிஷ்ணு ப்ரபவிஷ்ணு ச ||

அவிபக்தம் ச ப்ரதிதேஹம் வ்யோமவத் தத் ஏகம் | பூதேஷு ஸர்வப்ராணிஷு விபக்தமிவ ச ஸ்திதம், தேஹேஷ்வேவ விபாவ்யமாநத்வாத் ||

பூதபர்த்ரு ச பூதாநி பிபர்த்தீதி தத் ஜ்ஞேயம் பூதபர்த்ரு ச ஸ்திதிகாலே | ப்ரலயகாலே ச க்ரஸிஷ்ணு க்ரஸநஶீலம் | உத்பத்திகாலே ப்ரபவிஷ்ணு ச ப்ரபவநஶீலம், யதா—ரஜ்ஜ்வாதி: ஸர்ப்பாதே: மித்யாகல்பிதஸ்ய || ௧௬ ||

ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறவர்கள் ஞானிகளேதான்.

(வினு):—ஸ்தாவரமும் ஜங்கமுமேயானவியவகாரப்பொருள்களெல்லாம் அறிய வேண்டியபொருளா(ன ப்ரஹ்மமா)யின், ஏன் (அது) "இது" என(ச் சுட்டி)எல்லாரா லும் அநுபவித்தறியப்படவில்லை ? என்பது.

(விடை) :—கூறுவோம் : உண்மை, அது எல்லாத்தோற்றமாயுள்ளது ; ஆயி னும், ஆகாசம்போல, நுண்மையானது [இந்திரியங்கட்குப் புலப்படாதது]. ஆகவே, அது தன்வடிவத்தால் அறியத்தக்கதாயினும், நுண்மையாயிருப்பதனுல் அஜ்ஞானி கட்கு அறியப்படாததாம். மற்று, ஞானிகட்கோ "இதெல்லாம் ஆத்மாதான்" (பி - ௨ - ௪ - ௬), "இதெல்லாம் ப்ரஹ்மம்தான்" (பி - ௨ - ௫ - ௧) என்பனமுதலியப் பிர மாணங்களால் எப்பொழுதும் அறியப்பட்டது. அறியப்படாமையினுல் அது தூரத் திலுள்ளது ; ஆயிரங்கோடி வருஷங்களாலும் அஜ்ஞானிகட்கு அடையமுடியாத தாத லின். அது ஸமீபத்திலுள்ளது; ஞானிகட்கு(த் தமது சொந்த) ஆத்மாவாயிருத்தலின்.

ப்ரஹ்மம் எல்லாவற்றிலுமுள்ள ஓரேஆத்மாதான்.

அன்றியும்,

௧௬. அந்த அறியவேண்டியபொருள் வேருகவகுக்கப்படாதது ; ஆயினும், பூதங்களிடத்து வேருகவகுக்கப்பட்டதுபோலும் உள்ளது : மற்றும், பூதங்களைத் தாங்குவது ; விழுங்குவது : மேலும், உண்டாக்குவது.

அது உடம்புதோறும் வெவ்வேருன தன்று ; ஆகாசம்போல ஒன்றுயுள்ளது. ஒவ்வொரு பிராணியினிடத்தும் வெவ்வேருயுள்ளதுபோல(த் தோற்றுகின்றது) ; உடம்புகளிலேயே தெரியப்படுகின்றமையின் [சரீரங்களிலேதான் வெளிப்படையாகப் புலப்படுகின்றமையின்].

ப்ரஹ்மம் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம்.

அந்த அறியவேண்டியபொருள் - (பிரபஞ்சம்) இருக்கும்பொழுது பூதங்களைத் தாங்குவதாம் ; மறையும்பொழுதும், (அவற்றை) விழுங்குந்தன்மையதாம் ; உண்டா கும்பொழுது, (அவற்றை) உண்டாக்கும் இயல்பினதுமாம் ; பொய்யாகக் கற்பிக்கப் பெற்ற பாம்புமுதலியவற்றை கயிறுமுதலானவை (உண்டாகுவது) போல. (௧௬)

கிஞ்ச — ஸர்வத்ர வித்யமாநமபி ஸத் ந உபலப்யதே சேத், ஜ்ஞேயம் தத் தம: தர்ஹி? ந । கிம் தர்ஹி?—

கஎ. ஜ்யோதிஷாமபி தஜ்ஜ்யோதிஸ் தமஸ: பரமுச்யதே ।
ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாநகம்யம் ஹ்ருதி ஸர்வஸ்ய விஷ்டிதம் ॥

ஜ்யோதிஷாம் ஆதித்யாதீநாம் அபி தத் ஜ்ஞேயம் ஜ்யோதி: ஆத்மசைதந்ய-ஜ்யோதிஷா இத்தாநி ஹி ஆதித்யாதீநி ஜ்யோதீம்ஷி தீப்யந்தே, 'யேந ஸூர்யஸ் தபதி தேஜஸேத்த:' 'தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி' இத்யாதிஶ்ருதிப்ய:; ஸ்ம்ருதேஶ்ச இஹைவ — 'யதாதித்யகதம் தேஜ:' இத்யாதே: । தமஸ: அஜ்ஞாநாத் பரம் அஸ்ப்ருஷ்டம் உச்யதே ॥

ஜ்ஞாநாதே: துர்லபத்வநிமித்தம் ப்ராப்தாவஸாதஸ்ய உத்தம்பநார்தம் ஆஹ — ஜ்ஞாநம் அமாநித்வாதி; ஜ்ஞேயம் 'ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி' இத்யாதிநா உக்தம்; ஜ்ஞாநகம்யம், ஜ்ஞேயமேவ ஜ்ஞாதம் ஸத் ஜ்ஞாநபலமிதி ஜ்ஞாநகம்யம் உச்யதே; ஜ்ஞாயமாநம் து ஜ்ஞேயம் । தத் ஏதத் த்ரயமபி ஹ்ருதி புத்தௌ ஸர்வஸ்ய ப்ராணிஜாதஸ்ய,

ப்ரஹ்மம் எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச் செய்வது.

(ஆக்ஷேபம்) :—அறியவேண்டியபொருள் எங்கும் உள்ளதாயிருந்தும், உணரப்படவில்லையாகில், அங்ஙனம் (அது) இருளேதான் ?

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று ; மற்றென்னவெனின்,—

இன்னும்,

கஎ. அது ஒளிகட்கும் ஒளியாய் இருட்டிற்கு அப்பாலுள்ளது எனப்படுகின்றது. அறிவு, அறியவேண்டியபொருள், அறிவினால் அடையப்படுவது (என்ற இம்மூன்றும்) எல்லாருடைய ஹ்ருதயத்திலும் நிலைபெற்றுள்ளன.

அந்த அறியவேண்டியபொருள் ஸூர்யன் முதலிய ஒளிகட்கும் ஒளியாம். (வெளியிலுள்ள ஸூர்யன் முதலியனவும், உள்ளேயுள்ள புத்தி முதலியனவுமான ஜடப் பொருள்களைப் ப்ரகாசிக்கச் செய்வதனாலும் ப்ரஹ்மம் ஒளியென்க.—ஆ.) ஆத்மசைதந்யவொளியினால் ப்ரகாசிப்பிக்கப்பெற்றன்றோ ஸூர்யன்முதலான ஒளிகள் ஒளிர்கின்றன ; "ஸூர்யன் எந்த ஒளியினால் ஒளிசெய்விக்கப்பெற்று ஒளிவிடுகின்றானோ" (தை - ப்ரா - ௩ - கஉ - ௯), "இதெல்லாம் அதனுடைய ஒளியினால் விளங்குகின்றது" (ச்வே - ௬ - கச) என்பன முதலிய மந்த்ரங்களாலும், இங்கேயே "ஸூர்யனைச் சேர்ந்த ஒளி எதுவோ" (கரு - கஉ) என்பது முதலிய ஸ்ம்ருதியினாலும் என்க. (ப்ரஹ்மம்) இருட்டிற்கு அப்பாலுள்ளது, அஜ்ஞானத்தால் பற்றப்படாதது எனப்படுகின்றது.

அறியவேண்டியபொருளும், கருவியும், பயனும் ஒவ்வொருவனுடைய ஹ்ருதயத்திலும் உள்ளன.

ஞானம் முதலியவற்றைச் ஸம்பாதித்தல் மிகக்கஷ்டமென்று நினைத்து மனமுத்தளர்ச்சியுற்ற (அர்ஜுனனை) உற்சாகப்படுத்த [மனத்திட்பமுண்டாக]க் கூறுகிறார் :— அறியவேண்டிய ஞானம் என்பது - பணிவு முதலானது (க௩ - எ, அ, கூ, க0, கக). அறியவேண்டிய பொருள் என்பது - "எது" என்பது முதலாக (க௩ - கஉ, க௩, கச, கரு, கசு, கஎ) கூறப் பெற்றது. (அறியவேண்டியதை) அறிந்தவிடத்து, (அதுவே, அந்த) அறியவேண்டிய பொருளே அறிவின் பயனும் ; ஆதலின், அறிவினால் அடையத்தக்கது எனப்படுகின்

ஸர்வஸ்ய ப்ராணிஜாதஸ்ய ஹ்ருதி புத்தௌ விஶேஷேண ஸ்திதம் | தத்ரைவ ஹி ஏதத் த்ரயம் விபாவ்யதே ॥ ௧௭ ॥

யதோக்தார்தோபஸம்ஹாரார்த: அயம் ஶ்லோக: ஆரப்யதே—

௧௮. இதி க்ஷேத்ரம் ததா ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் சோக்தம் ஸமாஸத: |
மத்பக்த ஏதத்விஜ்ஞாய மத்பாவாயோபபத்யதே ॥

இதி ஏவம் க்ஷேத்ரம் மஹாபூதாதி த்ருத்யந்தம், ததா ஜ்ஞாநம் ச அமாநி-த்வாதி தத்த்வஜ்ஞாநார்தदர்ஶநபர்யந்தம், ஜ்ஞேயம் ச 'ஜ்ஞேயம் யத் தத்' இத்யாதி 'தமஸ: பரமுச்யதே' இத்யேவமந்தம், உக்தம் ஸமாஸத: ஸங்க்ஷேபத: | ஏதாவாந் ஹி ஸர்வ: வேதார்த: கீதார்தஶ்ச உபஸம்ஹ்ருத்ய உக்த: ॥

அஸ்மிந் ஸம்யக்தர்ஶநே க: அதிக்ரியதே இதி? உச்யதே— மத்பக்த: மயி பர-மேஶ்வரே ஸர்வஜ்ஞே பரமகுரௌ வாஸுதேவே ஸமர்பிதஸர்வாத்மபாவ: யத் பஶ்யதி ஶ்ருணோதி ஸ்ப்ருஶதி வா "ஸர்வமேவ பகவாந் வாஸுதேவ:" இத்யேவம்க்ரஹாவிஷ்டபுத்தி: மத்பக்த: ஸ: ஏதத் யதோக்தம் ஸம்யக்தர்ஶநம்

றது ; மற்று, அது அறியப்படுகின்றபொருளாகவுள்ளவளவிலே அறியவேண்டிய பொருளாம் [ப்ரஹ்மத்தை அறியவேண்டியநிலைமையிலே அறியவேண்டிய பொருள் ; அப்பொழுது அது அறியவேண்டிய பொருளாம் என்க]. அந்த இம்மூன்றும் எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தில், புத்தியில் விசேஷமாய் உள்ளன ; அதனுள்ளேயன்றோ இம்மூன்றும் புலப்படுகின்றன. (ஆகவே, அவை தேசாந்தரத்தில் வெகுதூரத்தில் இல்லையெனத் தெளிக.) (௧௭)

பக்தியோடு மெய்யறிவைத் தேடவேண்டும்.

கீழ்க்கூறிய விஷயங்களை முடிக்கும்பொருட்டாய் இச்சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது :

௧௮. இவ்வாறு க்ஷேத்ரமும், ஞானமும், அறியவேண்டியபொருளும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டன. என்பக்தன் இதனை அறிந்து எனது நிலைக்குத் தக்கோனாகிறான்.

க்ஷேத்ரமானது-மஹாபூதம்முதலாக(௧௩-௫)உறுதியானதன்மை ஈறாக(௧௩-௬) சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. அவ்வாறே, ஞானமானது - பணிவுமுதலாக(௧௩ - எ)உண்மையறிவை நோக்குதல் ஈறாக(௧௩ - ௧௧)சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. மேலும், அறியவேண்டியபொருளானது - "எது" (௧௩ - ௧௨) என்பதுமுதலாக "அப்பால்உள்ளது எனப்படுகின்றது" (௧௩ - ௧௭) என்பதுஈறாகச் சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. வேதப்பொருளெல்லாம் இவ்வளவுதான் ; கீதைப்பொருளெல்லாமும் இவ்வளவுதான் ; (அது இவ்வாறு சுருக்கி)முடித்துக்கூறப்பட்டது.

(வினு) :—எவன் இந்தமெய்யறிவிலே உரிமையுள்ளவனாகிறான் ? என்பது.

(விடை):—கூறுவோம் :—என்னுடைய பக்தன் : முற்றும்உணர்ந்த பரமேச்வரனை பரமாசார்யனாகிய வாஸுதேவனை என்னிடத்து எல்லாஆத்மஎண்ணத்தையும் வைத்தவன் [பகவானை எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாகக்கொண்டவன்] : எதனைக் காண்கின்றானோ, கேட்கின்றானோ, அல்லது தொடுகின்றானோ, "(அது)எல்லாமே பகவான் வாஸுதேவன்" என இத்தகைய கொள்கை புகுந்துகிடக்கும்புத்தியை

[illegible]

௧௯. ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி ।
விகாராம்ஶ்ச குணாம்ஶ்சைவ வித்தி ப்ரக்ருதிஸம்பவாந் ॥

[illegible]

புடையவன். அந்த என்பக்தன் இங்குக் கூறிய மெய்யறிவைப் பெற்று எனதுநிலைக்கு உரியவனாகிறான்; மோக்ஷத்தை அடைகிறான். (௧௮)

பிரக்ருதியும், புருஷனும் நித்தியமானவை.

இனி, மூன்றாம் அத்தியாயத்தின் தாத்பர்யம் உரைக்குமுகமான "க்ஷேத்ரம்" "க்ஷேத்ரஜ்ஞன்" என்னும் இரண்டு பிரக்ருதிகள் ஈச்வரனுக்கு விளக்கப்பட்டன; அன்றியும், "பூதங்கட்கு இவை பிறப்பிடம்" (எ - க) எனவும் கூறப்பட்டது. க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்னும் இரண்டு பிரக்ருதிகளும் பூதங்கட்குப் பிறப்பிடமாதல் எப்படி? —என்னும் (வினவைச் சங்கித்து) இவ்விஷயத்திற்கு இங்ஙனம் விடைகூறப்படுகின்றது:

௧௯. பிரக்ருதி, புருஷன் இரண்டையும் அநாதியாக அறிந்துகொள். விகாரங்களையும் குணங்களையும் பிரக்ருதியினின்றும் பிறந்தவையாகத் தெரிந்துகொள்.

பிரக்ருதியும் புருஷனும் ஈச்வரனுடைய பிரக்ருதிகள். அந்தப்பிரக்ருதி புருஷன் என்ற இரண்டிற்கும் ஆதி இல்லை, முதல் இல்லை (என்று நீ) அறியக்கடவாய். ஈச்வரன் நித்தியமானவன் ஆதலால், அவனது பிரக்ருதிகளும் நித்தியமாயிருத்தல் நேர். இரண்டு பிரக்ருதிகளையும் உடையவனாதலினன்றோ ஈச்வரன் ஈச்வரனாயிருத்தலென்பது. பிரபஞ்சம் உண்டாதற்கும், நிலைத்தற்கும், அழிதற்கும் ஈச்வரன் எந்த இரண்டுபிரக்ருதிகளால் காரணமாகின்றானோ, அந்த இரண்டும் அநாதியாய் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம்.

சிலர் "(அப்பிரக்ருதிகள்) ஆதியானவையல்ல" என, தத்புருஷ ஸமாஸத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். அதனால், ஈச்வரன் காரணமாதல் அமையின் பிரக்ருதி புருஷன் இரண்டுமே நித்தியமானவையாயின், பிரபஞ்சம் படைக்கப்பட்டது; ஈச்வரன் பிரபஞ்சத்திற்குக் கர்த்தாவாகமா (ஆகும்).

தச்ச அஸத்; ப்ராக் ப்ரக்ருதிபுருஷயோ: உத்பத்தே: ஈஶிதவ்யாபாவாத் ஈஶ்வரஸ்ய அநீஶ்வரத்வப்ரஸங்காத், ஸம்ஸாரஸ்ய நிர்நிமித்தத்வே அநிர்மோக்ஷத்வப்ரஸங்காத் ஶாஸ்த்ரானர்த்தக்யப்ரஸங்காத், பந்தமோக்ஷாபாவப்ரஸங்காச்ச ।

நித்யத்வே புன: ஈஶ்வரஸ்ய ப்ரக்ருத்யோ: ஸர்வமேதத் உபபன்னம் பவேத் । கதம்? — விகாராம்ஶ்ச புத்த்யாதிதேஹேந்த்ரியாந்தான் குணாம்ஶ்ச ஸுகது:கமோஹப்ரத்யயாகாரபரிணதான் வக்ஷ்யமாணான் வித்தி ஜாநீஹி ப்ரக்ருதிஸம்பவான், ப்ரக்ருதி: ஈஶ்வரஸ்ய விகாரகாரணஶக்தி: த்ரிகுணாத்மிகா மாயா, ஸா ஸம்பவோ யேஷாம் விகாராணாம் குணாநாம் ச தான் விகாரான் குணாம்ஶ்ச வித்தி ஜாநீஹி ப்ரக்ருதிஸம்பவான் ப்ரக்ருதிபரிணாமான் ॥ ௧௯ ॥

கே புன: தே விகாரா: குணாஶ்ச ப்ரக்ருதிஸம்பவா: இதி? உச்யதே —

௨௦. கார்யகாரணகர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே ।
புருஷ: ஸுகது:கானாம் போக்த்ருத்வே ஹேதுருச்யதே ॥

அது சரியன்று; ஏனெனில், பிரகிருதியும் புருஷனும் உண்டாவதற்குமுன் ஆளப்படும்பொருளொன்றும் இல்லாமையினால் ஈச்வரன்[ஆளுபவன்]ஈச்வரனில்லை என்றாகும் : அன்றியும், மோக்ஷமில்லை என்றாகும் : சாஸ்திரம் வீண் என்றாகும் : பந்தமும், மோக்ஷமும் இல்லைஎன்றாகும் : (பிரகிருதி, புருஷன் என்றவற்றின் சார்பு இல்லாமலே ஈச்வரன் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாயின், முக்தர்களும் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் வந்து உழலுதலைத்தடுத்தற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆகவே,மோக்ஷத்தைக்கூறும்நூல் வீணாம். மற்றும், எப்பொழுதாவது பந்தமும்,மோக்ஷமும் இல்லையாயின், பின்பு அவை உண்டாதற்குக் காரணமும் இல்லை.—ஆ.)

பிரகிருதியும், புருஷனும் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம்.

மற்று, ஈச்வரனுடைய பிரகிருதிகள் நித்தியமானவையாயின், இதெல்லாம் பொருந்தியதாகும்.—எப்படி ?—வேறுபாட்டிற்குக் காரணமான ஈச்வரசக்தியாய், முக்குணவடிவமான மாயையானது - புத்திமுதலாக உடம்புஈறாகவுள்ளவையாய் மேலே கூறப்படும் விகாரங்கட்கும், இன்ப துன்ப மயக்கஎண்ணங்களின் வடிவங்களாய் மாறியுள்ளவையாய் மேலே கூறப்படும் குணங்கட்கும் பிறப்பிடம் என்று அறிந்துகொள் : (அவை) பிரகிருதியின்வேறுபாடு எனத்தெரிந்துகொள். (பிரகிருதிக்கு ஆதியில்லாவளவிலே, விகாரங்களும் குணங்களும் அப்பிரகிருதியின் கார்யமாதலால், ஆத்மா நிர்விகாரி எனவும், நிர்க்குணம் எனவும் பெறப்படுகின்றன.—ஆ.) (௧௯)

ஆனால், பிரகிருதியைப் பிறப்பிடமாகவுடைய அந்த விகாரங்களும், குணங்களும் யாவை ? என்பது.—கூறுகிறார் :

௨௦. **கார்யத்தையும், கருவிகளையும் உண்டாக்குவதிலே பிரகிருதி - காரணம் எனப்படுகின்றது. இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பதிலே புருஷன் – காரணம் எனப்படுகிறான்.**

கார்யகாரணகர்த்ருத்வே—கார்யம் ஶரீரம், காரணானி தத்ஸ்தானி த்ரயோதஶ | தேஹஸ்யாரம்பகாணி பூதானி பஞ்ச விஷயாஶ்ச ப்ரக்ருதிஸம்பவா: விகாரா: பூர்வோக்தா: இஹ கார்யக்ரஹணேன க்ருஹ்யந்தே | குணாஶ்ச ப்ரக்ருதிஸம்பவா: ஸுகது:கமோஹாத்மகா: காரணாஶ்ரயத்வாத் காரணக்ரஹணேன க்ருஹ்யந்தே | தேஷாம் கார்யகாரணாநாம் கர்த்ருத்வம் உத்பாதகத்வம் யத் தத் கார்யகாரணகர்த்ருத்வம், தஸ்மின் கார்யகாரணகர்த்ருத்வே ஹேது: காரணம் ஆரம்பகத்வேன ப்ரக்ருதி: உச்யதே | ஏவம் கார்யகாரணகர்த்ருத்வேன ஸம்ஸாரஸ்ய காரணம் ப்ரக்ருதி:॥

'கார்யகாரணகர்த்ருத்வே' இத்யத்ராபி பாட:—கார்யம், யத் யஸ்ய பரிணாம: தத் தஸ்ய கார்யம் விகார:, விகாரி காரணம்; தயோ: விகாரவிகாரிணோ: கார்யகாரணயோ: கர்த்ருத்வே இதி | அதவா—ஷோடஶ விகாரா: கார்யம், ஸப்த ப்ரக்ருதிவிக்ருதய: காரணம், தேஷாம் கர்த்ருத்வே ப்ரக்ருதி: ஹேது: உச்யதே, ஆரம்பகத்வேனைவ ॥

புருஷஶ்ச ஸம்ஸாரஸ்ய காரணம் யதா ஸ்யாத் தத் உச்யதே—புருஷ:

கார்யமென்பது - சரீரம். கருவிகள் என்பன - (ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், மனம், புத்தி, அஹங்காரம் எனப்) பதின்மூன்று. "கார்யம்" என்றதனால் - (இதோடு கூடியதாக) சரீரத்தைக் கட்டுகின்ற ஐந்து பூதங்களும், ப்ரக்ருதியைப் பிறப்பிடமாகவுடைய கீழ்க்கூறிய விகாரங்களான ஐந்து இந்திரிய விஷயங்களும் இங்குக் கொள்ளப்படுகின்றன. "கருவிகள்" என்றமையினால் - ப்ரக்ருதியைப் பிறப்பிடமாகவுடைய இன்பதுன்பமயக்கவடிவுள்ள குணங்களும் கொள்ளப்படுகின்றன; கருவிகள் (அவற்றிற்குத்) தங்குமிடமாதலின். அந்தக் கார்யத்தையும் கருவிகளையும் [சரீரமுதலியவற்றையும், இன்பதுன்பம் முதலியவற்றையும்] உண்டாக்கும் விஷயத்திலே ப்ரக்ருதியானது காரணம் எனப்படுகின்றது; (அவற்றை) உண்டாக்குவதாதலின். இவ்வாறாக, ப்ரக்ருதியானது கார்யத்தையும் கருவிகளையும் செய்வதாதலால் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம் என்க.

"கார்யத்தையும், காரணத்தையும் உண்டாக்குவதிலே" என்ற இப்பாடத்திலும் (இவ்வாறு பொருள் கொள்க) :—எது எதனுடைய வேறுபாடோ, அது அதனுடைய கார்யம், விகாரம். விகாரத்தையுடையது - விகாரி : காரணம் என்க. அந்த விகாரவிகாரியான கார்யகாரணத்தை உண்டாக்கும் விஷயத்திலே (ப்ரக்ருதி காரணமாம்) என அவையே [கீழே உரைத்துள்ள கார்யமும், கருவிகளுமே] கார்யகாரணங்கள் எனப்படுகின்றன. அல்லது, (வேறுவிதமாக உரையிடலாம் :—இந்திரியங்கள் பத்து, மனம் ஒன்று, இந்திரியவிஷயங்கள் ஐந்து ஆகப்) பதினாறு விகாரங்களும் கார்யமாம். (மஹத், அஹங்காரம், ஐந்து தந்மாத்ரங்கள் என ஏழாம்) ப்ரக்ருதியின் விகாரங்கள் ஏழும் காரணமாம். அவற்றை உண்டாக்கும் விஷயத்திலே ப்ரக்ருதி எனப்படுகின்றது; (அவற்றையெல்லாம்) உண்டாக்குவதேயாதலின்.

இனி, புருஷன் ஸம்ஸாரத்திற்கு எவ்வாறு காரணமாகிறான் என்கின்றது : புருஷன், ஜீவன், க்ஷேத்ரஜ்ஞன், போக்தா என்பன -

𑌷 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃, 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃-
𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ?

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇, 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌲-
𑌬𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇, 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍? 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂-
𑌪𑍇𑌣 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌂-
𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨
𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂, 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 ?

𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑌂𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௦ ॥

சொற்கள். அநுபவிக்கப்படும் இன்பதுன்பங்களை உணரும்விஷயத்திலே புருஷன் காரணமாகக் கூறப்படுகிறான். (இங்குக் கூறப்பட்ட ஜீவன் - ஸோபாதிக ஜீவன், உபாதியுள்ளஜீவன். அவன் வாஸ்தவத்திலே நிருபாதிகன், உபாதியில்லாதவன், ப்ரஹ்மாயிருப்பவன் என்பதையும் நோக்கிக்கொள்க.)

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆனால், கார்யகாரணங்களை உண்டாக்குவதும், இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பதுமாகிய இவற்றினால் பிரகிருதியும் புருஷனும் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாதல் எப்படிச் சொல்லப்படுகின்றது ? என்பது.

(ஸமாதானம்) :—இதில்கூறுவோம் : தேகேந்திரியங்களாக, இன்பதுன்பங்களாக காரணகாரியங்களாகப் பிரகிருதிக்கு வேறுபாடு இல்லாவளவிலே, உணர்வுப்பொருளான புருஷனுக்கு அவற்றை உணர்தலென்பதும் இல்லாவளவிலே, ஸம்ஸாரம் எங்கிருந்துவரும் ? (வாராது. ஏனெனில், என்றும் விடுபட்ட ஆத்மாவிற்கு ஸம்ஸாரம் தானாகவே இல்லையென்பதாம்.—ஆ.) ஆனால், தேகேந்திரியங்களாக, இன்ப துன்பங்களாக, காரணகார்யங்களாக வேறுபட்டு அநுபவிக்கப்படும் பிரகிருதியோடு அதற்கு மாறான புருஷனுக்கு அநுபவிக்குந்தன்மையினால் அவித்யாவடிவமாகிய ஸம்பந்தம் எப்பொழுது இருக்குமோ, அப்பொழுது ஸம்ஸாரம் இருக்குமென்க. ஆகவே, பிரகிருதியும் புருஷனும் (முறையே) தேகேந்திரியங்களை உண்டாக்குவதனாலும், இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பதனாலும் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம் என்று எது கூறப்பட்டதோ, அது நேர்.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆனால், இந்த ஸம்ஸாரமென்பது யாது ? (அவிகாரியான ஆத்மாவிற்கு ஸம்ஸாரம் தகாது.—ஆ.)

(ஸமாதானம்) :—ஸம்ஸாரமென்பது - இன்பதுன்பங்களை அநுபவித்தல், ஸம்ஸாரியாயிருத்தலென்பது - புருஷன் இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பனாதலாம். (இன்பத்தையேனும், துன்பத்தையேனும் நேரே உணர்தல் - போகம் என்பது. நிர்விகாரமாகவே, பார்த்தபடியே பார்த்துநிற்கும்பொருளுக்கு அப்போகந்தான் ஸம்ஸாரமாம். அத்தகையபோகமுடைமை - இது ஸம்ஸாரியாயிருத்தலென்பது.—ஆ.)

[illegible]

௨௧. [illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ॥

அநுபவிப்பவனும், அநுபவமும் ஸம்ஸாரியாயிருத்தற்குக் காரணம்.

ஸம்ஸாரியாயிருத்தலென்பது - புருஷன் இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பவனா தல் எனவது கூறப்பட்டதோ, அது [அவற்றை அநுபவித்தலானது] அவனுக்கு எத னாலாவது? என்பது. கூறுவோம்:

௨௧. பிரகிருதியில் தங்கிய புருஷன் பிரகிருதியினின்றும் தோன்றிய குணங் களை அநுபவிக்கிறான். இவனுக்குக் குணங்களிலேயுள்ள பற்றானது நல்லனவும் தீயனவு மான பிறவிகளிலே பிறத்தற்குக் காரணம்.

அநுபவிக்கின்ற புருஷன், தேகேந்திரியவடிவமாக வேறுபட்ட அவித்யை யென்னும் பிரகிருதியில் தங்கியிருப்பவன் : பிரகிருதியை [உடம்பு இந்திரியங்களின் சேர்க்கையை] ஆத்மாவாகக்கொண்டவன் என்பது ; ஆதலால், இன்பவடிவாகவும், துன்பவடிவாகவும், மயக்கவடிவாகவும் பிரகிருதியினின்றும் தோன்றியகுணங்களை "நான் இன்பமுடையவன், துன்பமுடையவன், மயங்கியவன், அறிவுள்ளவன்" என இவ்வாறு அநுபவிக்கிறான் : உணர்கிறான் என்பது பொருள். அவித்யை (பிறப்பிற்குக் காரணமாய்) இருந்தாலும், அநுபவிக்கப்படுகின்ற இன்பம் துன்பம் மயக்கம் [illegible] குணங்களின்மீது பற்றானது, தான் என்னும் எண்ணமானது [அக்குணங்களை என்னும் நினைப்பு] எதுவோ, அது - இப்புருஷனது பிறப்பிற்குக் [illegible] "அவன் எதனை விரும்புகிறவனாய் இருக்கின்றானோ, அதனை [illegible] தேடவேண்டுமென்று] கொள்கிறவனாகிறான்" (பி - ச - ச [illegible] லென்க. அந்த இதனை அருளிச்செய்கிறார் :—அநுபவிப்பவ[illegible] ள்ள அபிமானமானது - நல்லபிறவிகளிலும் [illegible] காரணம்.

𑌅𑌥 𑌵𑌾 — 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃, 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌦𑌮𑍍 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃 । 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃 । 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌯𑍋𑌨𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 — 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾, 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃, 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 — 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 — 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 ‘𑌯𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑍇𑌣 𑌚 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 —

அல்லது, “நல்ல பிறவிகளிலும், தீய பிறவிகளிலும் பிறக்கும்விஷயத்திலே, குணங்களின்மீதுள்ள பற்றுனது இவனது ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம்” என ஸம்ஸாரமென்னும் சொல்லைவருவி(த்துரை)க்க.

நல்ல பிறவிகள் - தேவர்முதலான பிறவிகள். தீய பிறவிகள் - பசுமுதலான பிறவிகள். நல்லவையும் தீயவையுமான மனுஷ்யப்பிறவிகளும் விரோதப்படாதவை என ஆற்றலால் கண்டுகொள்க. (ஆற்றல் - சப்தசக்தி. நல்லனவும் தீயனவுமான இருபிறவிகளையும் உணர்த்துகின்ற சொல்லின் சக்தியினுல் - நன்மையும் தீமையும் கலந்து அவ்விருபிறவிகட்கும் இடையிலுள்ள மனிதப்பிறவி தொனிக்கப்படுகின்றது. அதனை இங்கே கொள்ளுதல் ஒருநியாயத்திற்கும் விரோதமில்லை. ஆகவே, மானிடப் பிறவியையும் கூட்டிக்கொள்க.)

இது சொல்லப்பட்டதாகின்றது :— பிரகிருதியில் தங்கியுள்ள தன்மை - அவித்யை. குணங்களில் பற்று - காமம். (இவையிரண்டும்) ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம் என்பது. (அவித்யை - உபாதாநகாரணம். காமம் - நிமித்தகாரணம்.—ஆ.)

ஆத்மஅறிவு ஸம்ஸாரத்தை ஒழிக்கும்.

அது நீக்குவதற்காகக் கூறப்படுகின்றது [அவித்யை, காமம் என்ற அவ்விருவிதக் காரணத்தையும் நீக்கவேண்டுமென்று உபதேசிக்கப்படுகின்றது]. இவ்விரண்டும் ஒழிதற்குக்காரணம் துறவோடுகூடிய ஞான வைராக்கியங்கள். (அவை) கீதாசாஸ்திரத்தினுள் தெளிவாய் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளன: க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களைப்பற்றிய அந்த அறிவு “எதனை அறிந்து சாகாமையைப் பெறுகின்றுனே” (௧௩ - ௧௨) என முன்னர் விரித்துரைக்கப்பட்டது; மேலும், வேறுனவற்றை நீக்குவதனுலும் (௧௩ - ௧௨.) அதன்தன்மையல்லாதவற்றை ஏற்றுவதனுலும் (௧௩ - ௧௩) கூறப்பட்டது. (௨௧)

ஆத்மாவினுடைய வாஸ்தவத்தன்மை.

மீளவும் அதனையே நேரே குறிப்பிட்டு உணர்த்துதல் செய்யப்படுகின்றது [முக்தியைக் கொடுப்பதாகப் பிரகிருதத்தில் பேசப்பட்டுவரும் ஞானத்தை நேரே உணர்த்தும்பொருட்டு இச்சுலோகம் எழுகின்றது.—ஆ.]:

௨௨. [illegible]

[illegible]

---

௨௨. இந்த உடம்பினுள் (உள்ள) மேலான புருஷன் கிட்டநின்று பார்ப்பவன்; அநுமதிப்பவன், தாங்குபவன், அநுபவிப்பவன், மேலான ஈச்வரன், பரமாத்மாஎன்றும் கூறப்பெற்றவன்.

கிட்டநின்று பார்ப்பவன்-ஸமீபத்திலே நின்று தான் தொழிற்படாதவனைப்பார்ப்பவன், (ஸந்நிதிமாத்திரத்தால் ஸாக்ஷியாயிருப்பவன், கண்காணியாயிருப்வன். இங்கே, பார்ப்பதென்பது-பார்த்தலென்னும் தொழிலன்று; தொழிலில்லாத ஸந்நிதிமாத்திரமேதானென்க.—அ.) ரித்விக்குக்களும் யஜமானனும் யாககர்மங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, யாகவித்யையில் மிகவும்தேர்ச்சிபெற்ற பொதுவான வேறொருவன் (அவற்றில்) தலைப்படாதவனாய் ரித்விக் யஜமானர்களுடைய செய்கையின் குணத்தையும் குற்றத்தையும் எவ்வாறு நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறானோ, அதுபோல, உடம்பு இந்திரியங்களின் செய்கைகளில் தலைப்படாத அன்னியனாய், அவற்றினும் வேறானவனாய், அந்த உடம்பு இந்திரியங்களையும், அவற்றின் செய்கைகளையும் கிட்டநோக்கிக்கொண்டிருப்பவன் - கிட்டநின்று பார்ப்பவன். அல்லது, (இவ்வாறு கொள்ளலாம்):— உடம்பு, கண், மனம், புத்தி என்பன - பார்க்கும்பொருள்கள்; அவற்றுள், வெளியிலுள்ள பார்க்கும்பொருள் - உடம்பு. அதுதொடங்கி மிகவும் உள்ளேயுள்ளதும், மிகச்சமீபத்திலிருந்து பார்ப்பதும் - ஆத்மா; ஏனெனில், மிகவும் உள்ளேயுள்ள பார்க்கும்பொருள் (அதனினும்) வேறு இல்லை. அது மிகச்சமீபத்திலிருந்து [இடையீடில்லாது] பார்ப்பதாயிருத்தலால், கிட்டநின்று பார்க்கும்பொருளாம். அல்லது, யாகத்தை மேல்பார்ப்பவன்போல, (இந்த ஆத்மா அறிவுமாத்திர வடிவமாய்) எல்லாவற்றையும் மேல்பார்ப்பதனால், மேல்பார்க்கும் பொருளென்க. அநுமதித்தல் - அநுமோதித்தல், (தாமாகத் தொழில்களைச் செய்கிறவர்கள் அவற்றைச்) செய்யும்போது, அவரது செய்கைகளிலே சந்தோஷித்தல்; அதனைச் செய்பவன் - அநுமதிப்பவன். அல்லது, (ஆத்மாவான புருஷன்) உடம்பு இந்திரியங்களின் செய்கைகளில் தான் செல்

வ்யாபாரேஷு ஸ்வயம் அவ்யாப்ருதோ(அ)பி வ்யாப்ருத இவ தத³நுகூலோ விபா⁴வ்யதே, தேந அநுமந்தா | அத²வா — வ்யாப்ருதாந் ஸ்வவ்யாபாரேஷு தத்ஸாக்ஷிபூ⁴த: கதா³சித³பி ந நிவாரயதி இதி அநுமந்தா | ப⁴ர்தா — ப⁴ரணம் நாம தே³ஹேந்த்³ரியமநோபு³த்³தீ⁴நாம் ஸம்ஹதாநாம் சைதந்யாத்மபாரார்த்²யேந நிமித்தபூ⁴தேந சைதந்யாபா⁴ஸாநாம் யத் ஸ்வரூபதா⁴ரணம் தச்ச சைதந்யாத்மக்ருதமேவ இதி ப⁴ர்தா ஆத்மா இத்யுச்யதே | போ⁴க்தா — அக்³நிருஷ்ணவத் நித்யசைதந்யஸ்வரூபேண பு³த்³தே⁴: ஸுக²து³:க²மோஹாத்மகா: ப்ரத்யயா: ஸர்வவிஷயவிஷயா: சைதந்யாத்மக்³ரஸ்தா இவ ஜாயமாநா: விப⁴க்தா: விபா⁴வ்யந்தே இதி போ⁴க்தா ஆத்மா உச்யதே | மஹேஶ்வர: — ஸர்வாத்மத்வாத் ஸ்வதந்த்ரத்வாச்ச மஹாந் ஈஶ்வரஶ்ச இதி மஹேஶ்வர: | பரமாத்மா — தே³ஹாதீ³நாம் பு³த்³த்⁴யந்தாநாம் ப்ரத்யகா³த்மத்வேந கல்பிதாநாம் அவித்³யயா, பரம: உபத்³ரஷ்ட்ருத்வாதி³லக்ஷண: ஆத்மா இதி பரமாத்மா | ஸ: அத: “பரமாத்மா” இத்யநேந ஶப்³தே³ந ச அபி உக்த: கதி²த: ஶ்ருதௌ | க்வ அஸௌ? — அஸ்மிந் தே³ஹே புருஷ: பர: அவ்யக்தாத், “உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதா³ஹ்ருத:” இதி ய: வக்ஷ்யமாண: || ௨௨ ||

லாதவனுயினும், சென்றவன்போல அவற்றிற்கு அநுகூலமாக [அவற்றிற்குத் துணையாகத் தொழிற்பட்டவன்போலக்] காணப்படுகிறான்; அதனால், **அநுமதிப்பவன்** என்க.—அல்லது, தம்தம்செய்கைகளில் சென்றுள்ளவர்கட்கு ஸாக்ஷியாயுள்ள (அவன்) அவர்களைத் தடுப்பதில்லையாதலால், **அநுமதிப்பவன்** என்க. **தாங்குதலென்பது** - சைதந்யத்தின் தோற்றங்களாய் ஒருங்குசேர்ந்துள்ள உடம்பு இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி என்பன, சைதந்யமான ஆத்மாஎன்னும் உண்மைப்பொருள் காரணமாகத் தமது வடிவங்களைத் தாங்கிக்கொண்டிருத்தல் எதுவோ, அது. (அது) சைதந்யமான ஆத்மாவினுலானதேயாதலின், ஆத்மாவான (புருஷன்) **தாங்குபவன்** எனப்படுகிறான். (சைதந்யம்-அறிவுப்பொருள். கயிறுஎன்னும்காரணமில்லாவிடில், கயிற்றின்தோற்றமான பாம்பிற்கு நிலைப்பு இல்லை; ஆகவே, பாம்பைத் தாங்குவது கயிறு என்க. அதுபோல, இங்கு நோக்கிக்கொள்க.) இன்ப துன்ப மயக்க வடிவங்களாய், எல்லாவிஷயங்களையும்பற்றியவையான புத்தியின்உணர்ச்சிகள் உண்டாகும்போது சைதந்யமான ஆத்மாவினுல் விழுங்கபெற்றவைபோல(க் காணப்பட்டு), நெருப்புச்சூடுபோல [நெருப்பு, சூடுவடிவமாயிருப்பதுபோல] எப்பொழுதும் அறிவுவடிவான (ஆத்மாவினுல்) வெவ்வேருகத் தெளிவாய்ப் புலப்படுகின்றன; ஆதலால், ஆத்மா **அநுபவிப்பவன்** எனப்படுகிறான். எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாகவும், சுதந்திரமாகவும் இருத்தலால் (அவன்) **மேலான ஈச்வரனும்.** அறியாமையினுல் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகக் கற்பிக்கப்பட்டவையாய் உடம்புமுதலாக அவ்யக்தம்ஈருகவுள்ளவற்றிற்கு அவன் உயர்ந்தஆத்மா, கிட்டநின்று பார்த்தல்முதலிய லக்ஷணங்களுள்ள மேலான ஆத்மா; ஆகவே, **பரமாத்மா** என்க. ஆதலால், அவன் **“பரமாத்மா”** என்ற இச்சொல்லினுலும் சுருதியினுள் **கூறப்பெற்றவன்.**—அவன் எங்கே இருக்கிறான்? — **“உயர்ந்தபுருஷன்”** (கரு - கஎ) என இனிக் கூறப்படுவன் எவனே, (அந்தப்) **புருஷன்** அவ்யக்தத்தைக் கடந்துநிற்பவனுய் **இச்சரீரத்தில் இருக்கின்றான்.**

(௨௨)

[illegible]

உங. [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆத்மஅறிவின் பயன்.

"க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நானாகவும் அறி" (கங - உ) எனக் கூறப்பட்ட (விஷயம்) விரித்துரைத்து முடிக்கப்பெற்றது. அந்தக் கீழ்க்கூறிய லக்ஷணங்களுள்ள இவ்வாத்மாவாகிய

உங. **புருஷனையும், பிரகிருதியையும் குணங்களோடுகூட எவன் இவ்வாறு அறிகின்றானோ, அவன் எப்படி இருந்தாலும் மீளவும் பிறப்பதில்லை.**

எவன் புருஷனை கீழ்க்கூறியவாறு [ஜீவன், ஈச்வரன்முதலிய கற்பனைகளனைத்திற்கும் ஆதாரமாக] "இதோ நான் இருக்கிறேன்" என்று ஆத்மாவாக நேரே அறிகிறானோ; கீழ்க்கூறிய [ஆதியில்லாததாய், இன்னதென்று சொல்லுதற்கு வாராததாய், அநர்த்தங்களனைத்திற்கும் அடிக்காரணமான] அவித்யையென்னும்பிரகிருதியையும் அதன் வேறுபாடுகளையும் அறிகிறானோ, (அதாவது அது) ஞானத்தினால் நீக்கப்பட்டதாக, இல்லாமையை அடைவிக்கப்பெற்றதாக [இல்லாமற்போனதாக] அறிகிறானோ; அவன் எவ்வாறு இருந்தாலும் [விதிப்படி நடந்தாலும், விலக்கியதைச் செய்தாலும்] மீண்டும்பிறப்பதில்லை, ஞானியினுடைய இச்சரீரம் மாய்ந்தபின்பு வேறோர்சரீரத்திற்கு உண்டாவதில்லை, வேறோர்சரீரத்தை எடுப்பதில்லை என்பது பொருள். (**"எப்படியிருந்தாலும்"** என்பதிலுள்ள) உம் என்னும்சொல்லினால் - தனது நல்லொழுக்கத்திலுள்ளவன் பிறக்கமாட்டானெனக் கூறவும்வேண்டுமோ? என்பது கருத்து.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், ஞானம் பிறந்தபின்பு மறுபிறப்பின்மை கூறப்பட்டது. ஆயினும், ஞானமுண்டாதற்கு முன் செய்யப்பட்ட கர்மங்களும், (அதற்குப்) பிற்காலத்திலுள்ள கர்மங்களும், சென்ற பல பிறப்புக்களில் செய்யப்பட்டவை எவையோ அக்கர்மங்களும் பயனைக் கொடாது அழிதல் பொருந்தாமையின், (இன்னும்) மூன்று ஜன்மங்கள் உண்டு. ஏனெனில், செய்தன அழிதல் ஏலாதாதலின் (கர்மங்கள் பயனைத் தராது அழியா). உதாரணமாக, பயனிலே [அதனைக் கொடுப்பதிலே] தலைப்

ஷமெ ப்ரவ்ருத்தாநாம் ப்ராக்ஜ்ஞாநாநாம் கர்மணாம் | ந ச கர்மணாம் விசேஷ: கல்ப்யதே | தஸ்மாத் த்ரிப்ரகாராண்யபி கர்மாணி த்ரீணி ஜந்மாநி ஆரபேரந்; ஸம்ஹதாநி வா ஸர்வாணி ஏகம் ஜந்ம ஆரபேரந் | அந்யதா க்ருதவிப்ரணாசே ஸதி அநாச்வாஸப்ரஸங்க:, சாஸ்த்ராநர்த்தக்யம் ச ஸ்யாத் | இத்யத: இதமயுக்தம் உக்தம் 'ந ஸ பூயோऽபிஜாயதே' இதி ||

ந; 'க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி' 'ப்ரஹ்ம வேத ப்ரஹ்மைவ பவதி' 'தஸ்ய தாவதேவ சிரம்' 'இஷீகாதூலவத் ஸர்வாணி கர்மாணி ப்ரதூயந்தே' இத்யாதிச்ருதிசதேப்ய: | இஹாபி சோக்த: 'யதைதாம்ஸி' இத்யாதிநா ஸர்வ-

---

பட்டு (இப்பொழுதுள்ள) பிறப்பை விளைத்த கர்மங்கள் (ஞானத்தால் அழியமாட்டா). மேலும், கர்மங்கட்கு வேற்றுமை காணப்படவில்லை. ஆகவே, மூவகைக்கர்மங்களும் மூன்றுஜன்மங்களை விளைக்கவேண்டும்; எல்லாம் ஒருங்குகூடியாயினும் ஒருஜன்மத்தை விளைக்கவேண்டும். இல்லாக்கால், செய்தன அழியுமளவிலே, எங்குமே நிச்சயமின்மை யாகும்; சாஸ்திரம் வீணாதலும் வேண்டும். ஆதலால், "அவன் மீளவும் பிறப்பதில்லை" என்ற இது நேரில்லாது கூறப்பட்டது. (க. இப்பொழுதுள்ள உடம்பை உண்டாக்கிப் பயனைக்கொடுப்பது ஒன்று. உ. இப்பொழுதுள்ள ஜன்மத்தில் ஞானமுண்டாதற்கு முன்செய்யப்பட்டது ஒன்று. ந. ஞானமுண்டானதற்குப் பின் செய்யப்படுவது ஒன்று. ச. சென்ற பல பிறவிகளில் செய்தது ஒன்று. என நான்குவகைப்பட்ட கர்மங்களெல்லாம் அஜ்ஞானத்தினாலானமையின் அவற்றுள் ஒன்றற்கொன்று வித்தியாசமில்லை. ஆகவே, முதல்வகைக் கர்மமானது ஞானமுண்டானபின்பும் தனதுபயனைக் கொடுக்குமாறுபோல, "அநுபவியாது கர்மம் தேயாது" என்னும்நியாயப்படி பிந்தின மூவகைக்கர்மங்களும் ஓரோர்வகைக்கு ஓரோர்ஜன்மமாக மூன்று ஜன்மங்களை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும்; அல்லது, அவையெல்லாம் ஒருங்குசேர்ந்தாயினும் ஒரு ஜன்மத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். இனி, செய்தன அநுபவிக்கப்படாது அழியுமாயின், முதல்வகைக்கர்மமுந்தான் பயனைக் கொடுப்பதென்பதில் நிச்சயமில்லை என்றும், கர்மத்தைப்பற்றிய சாஸ்திரம் வீண் என்றும் ஆகும். ஆகவே, "அவன்மீண்டும் பிறப்பதில்லை" என்பது சரியில்லை.—ஆ.)

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; "இவனுடைய கர்மங்கள் தேய்கின்றன" (மு - உ - உ - அ), "ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறான், ப்ரஹ்மமாகவே ஆகிறான்" (மு - ந - உ - கூ), "(எவ்வளவுகாலம்வரை இச்சரீரத்தினின்றும் நீங்கவில்லையோ) அவனுக்கு அவ்வளவே தாமதம்" (சா - சு - கச - உ), கர்மங்களெல்லாம் நாணல்பூப்பஞ்சுபோல எரிக்கப்படுகின்றன" (சா - ரு - உச - ந) என்பனமுதலிய நூற்றுக்கணக்கான சுருதிகளாலென்க. இங்கேயும், கர்மங்களெல்லாம் எரிந்துபோதலானது - "எவ்வாறு விறகுகளை" (ச - நஎ) என்பது முதலாகக் கூறப்பட்டுள்ளது; மேலும், (அதனைப் பகவான்) அருளிச்செய்வர். (ஸம்ஸாரத்தினின்றும் நீங்கவிரும்பி ஞானத்திலே நிலைத்தவனை, தருமங்களையும் அதருமங்களையும் விட்டொழியும்படி கஅ - சுசு-ல் உபதேசிக்கிறார். இதனால் - ஞானத்தால் கர்மம் எரிந்துபோதல் குறிக்கப்படுகின்றது.—ஆ.) இன்னும்,

[illegible]

[illegible]

(ஆக்ஷேபம்) :—இனி, ஞானமுண்டாவதற்குப் பிற்காலத்தில் செய்யப்பட்ட கர்மங்கள் ஞானத்தோடு உடன்பிறப்பவையாதலால் ஞானத்தால் எரிக்கப்படாதவையாய் இருக்கின்றன. மற்று, இப்பிறப்பில் ஞானமுண்டாவதற்கு முன் செய்யப்பட்ட கர்மங்களும், சென்ற பல பிறவிகளில் செய்யப்பட்ட கர்மங்களும் (ஞானத்தினால்) எரிக்கப்படுதல் கூடாது.

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; "எல்லாக்கர்மங்களையும்" (ச - ௩௭) என நிர்தேசித்தலால்.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஞானத்திற்குப் பிற்காலத்திலுள்ள எல்லாக்கர்மங்களுந்தான் ஞானத்தால் எரிக்கப்படுமா) எனில்,—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; (அவ்வாறு) வரையறுத்தற்குக் காரணமில்லாததாதலின்.

यत्तु उक्तं "यथा प्रवृत्तफलानि कर्माणि न क्षीयन्ते सत्यपि ज्ञाने, तथा अप्रवृत्तफलान्यपि कर्माणि न क्षीयेरन्" इति — तदसत्। कथम्? — तेषां मुक्तेषुवत् प्रवृत्तफलत्वात्। यथा पूर्वं लक्ष्यवेधाय मुक्त इषुः धनुषः लक्ष्यवेधोत्तरकालमपि आरब्धवेगक्षयात् पतनेनैव निवर्तते, एवं शरीरारम्भकं कर्म शरीरस्थितिप्रयोजने निवृत्तेऽपि, आ संस्कारवेगक्षयात् पूर्ववत् प्रवर्तत एव। यथा स एव इषुः प्रवृत्तिनिमित्तानारब्धवेगस्तु अमुक्तो धनुषि प्रयुक्तोऽपि उपसंह्रियते, तथा अप्रवृत्तफलानि कर्माणि स्वाश्रयस्थान्येव ज्ञानेन निर्बीजीक्रियन्ते इति, पतितेऽस्मिन् विद्वच्छरीरे 'न स भूयोऽभिजायते' इति युक्तमेव उक्तमिति सिद्धम् ॥ २३ ॥

अत्र आत्मदर्शने उपायविकल्पाः इमे ध्यानादयः उच्यन्ते—

२४. ध्यानेनात्मनि पश्यन्ति केचिदात्मानमात्मना ।
अन्ये सांख्येन योगेन कर्मयोगेन चापरे ॥

இனி, "பயனைக்கொடுக்கத் தலைப்பட்டு இப்பொழுதுள்ளபிறப்பை விளைத்த கர்மங்கள், ஞானமிருந்தும் [ஞானமுண்டான பின்பும்] தேய்ந்துபோகாதவாறுபோல, பயனை விளைக்கத்தொடங்காத கர்மங்களும் தேய்ந்துபோகாமை பொருந்தியது" என எது கூறப்பட்டதோ, அது சரியன்று.—எப்படி? —அவை, எய்த அம்புபோல, பயனை(க் கொடுக்க)த் தலைப்பட்டுள்ளமையின். எவ்வாறு ஓர் குறியைத் துளைக்க வில்லினின்றும் ஒருகால் விடுத்த அம்பு குறியைத் துளைத்தபின்பும் (ஓயாது) தொடங்கிய விசை குறைய(க் கீழே)விழுந்துதான் ஓய்கின்றதோ, அவ்வாறே, உடம்பைஉண்டாக்கிய கர்மமானது - உடம்பு உள்ளதின் பிரயோஜனம் ஒழிந்திட்டதாயினும், (அக்கர்ம) வாஸநாவலிமையின் வேகம் குன்றும்வரை முன்போல செல்லவே செல்லுகின்றது. ஆனால், எவ்வாறு அதேஅம்பானது வில்லில் தொடுக்கப்பெற்றதாயினும், செல்லுதற்குக் காரணமான வேகத்தால் செலுத்தப்படாதவளவிலே (குறியை நோக்கி) விடப்படாததாய் (வில்லினின்றும்) பிரித்தெடுக்கப்படுகின்றதோ, அவ்வாறு, பயனைக் கொடுக்கத்தலைப்படாத கர்மங்கள் தமது இருப்பிடத்தினின்றே [சைதந்யப்பிரதிபலநமுள்ள அகக்கரணத்தினின்றே] மெய்யறிவினால் விதையற்றுப்போமாறுசெய்யப்படுகின்றன [முளைக்குஞ்சக்தியில்லாமற்போகின்றன]; ஆகவே, ஞானியினுடைய இவ்வுடம்பு இறந்தவளவிலே "அவன் மீளவும் பிறப்பதில்லை" என்று கூறியது நேர்தான் என அமைந்தது. (உ௩)

ஆத்மஞானத்திற்கு நால்வகை வழிகள்.

இனி, ஆத்மாவைக் காண்பதற்குத் தியானம்முதலிய அநேகமான இந்த வழிவகைகளை அருளிச்செய்கிறார் :

உ௪. சிலர் தியானத்தால் புத்தியினுள் ஆத்மாவை அகக்கரணத்தால் காண்கிறார்கள் : வேறுசிலர் ஸாங்க்ய யோகத்தினாலும், வேறுசிலர் கர்மயோகத்தினாலும் (காண்கிறார்கள்).

உ௫. அந்யே த்வேவமஜாநந்த: ஶ்ருத்வாந்யேப்ய உபாஸதே ।
தேऽபி சாதிதரந்த்யேவ ம்ருத்யும் ஶ்ருதிபராயணா: ॥

[illegible]

॥ உ௪ ॥

உ௫. மற்று, வேறுசிலர் இவ்வாறு அறியாதவராய்ப் பிறரிடம் கேட்டுத் தொழுகிறார்கள்; கேட்டதையே சிறந்த கதியாகக்கொண்ட [அதனையே கடைப்பிடித்த] அவர்களுங்கூட இறப்பைக் கடந்தேவிடுகிறார்கள்.

தியானமென்பது - [illegible] முதலிய விஷயங்களினின்றும் செவிமுதலிய இந்திரியங்களை [illegible] மனத்தினுள் இழுத்து [illegible], மனத்தையும் உள்ளேயுள்ள அறிவுப்பொருளினிடத்து [illegible] (அப்பொருளையே) சிந்தித்தல் [illegible], அது; அவ்வண்ணமே, "கொக்கு தியானிப்பதுபோலும், [illegible] தியானிப்பதுபோலும், ... [illegible] தியானிப்பதுபோலும்" [illegible] - தியானம். யோகிகள் [உத்தமாதிகாரிகள்] அத்தியானத்தினால் தமது உள்ளத்தினுள் [illegible] தியானத்தால் [illegible] அகக்கரணத்தினால் [illegible] புத்தியினால் ஆத்மாவை, உள்ளேயுள்ள அறிவுப்பொருளை [illegible] காண்கிறார்கள்.—ஸாங்க்ய [illegible] "[illegible] குணங்கள்; ஆத்மா [illegible] ஸாக்ஷியாய், நித்யமாய், குணங்கட்கு வேறாயுள்ளது" எனச் சிந்திக்கல். இதுவே ஸாங்க்யமென்னும் யோகமாம். (ஸாங்க்யம் - ஆராய்ச்சியால் பிறக்கும் அறிவு. இது யோகத்தைத் தருவதனால், யோகம் எனப்படுகின்றது.—ஆ.) சிலர் [மத்யமாதிகாரிகள்] அந்த ஸாங்க்யயோகத்தினால் "ஆத்மாவை அகக்கரணத்தினால் காண்கிறார்கள்" எனத் தொடரும்.—கர்மமென்பது யோகம்; ஈச்வரார்ப்பணஎண்ணத்தோடு அநுஷ்டிக்கப்படும் கர்மமானது யோகத்திற்காவதனால் உபசாரவழக்கைக் கொண்டு யோகம் எனப்படுகின்றது. (கர்மம் சித்தத்தைச் சுத்தப்படுத்துவதனால் யோகத்திற்கு, சித்தம் ஒருநிலைப்படுதற்குக்காரணமாம்.—ஆ.) சிலர் [மந்தாதிகாரிகள்] அக்கர்மயோகத்தினால் மனம்திருந்தி ஞானமுண்டாதல் வழியாக (ஆத்மாவைக் காண்கிறார்கள்.) (உ௪)

அந்யே து ஏதேஷு விகல்பேஷு அந்யதமேநாபி ஏவம் யதோ-க்தம் ஆத்மாநம் அஜாநந்த: அந்யேப்ய: ஆசார்யேப்ய: ச்ருத்வா "இதமேவ ஏவம் சிந்தய" இதி உக்தா: உபாஸதே ச்ரத்ததாநா: ஸந்த: சிந்தயந்தி । தேऽபி ச அதிதரந்த்யேவ அதிக்ராமந்த்யேவ ம்ருத்யும்—ம்ருத்யுயுக்தம் ஸம்ஸாரமித்யே-தத் — ச்ருதிபராயணா: ச்ருதி: ச்ரவணம் பரம் அயநம் கமநம் மோக்ஷமா-ர்க்கப்ரவ்ருத்தௌ பரம் ஸாதநம் யேஷாம் தே ச்ருதிபராயணா: ; கேவல-பரோபதேசப்ரமாணா: ஸ்வயம் விவேகரஹிதா: இத்யபிப்ராய: । கிமு வக்தவ்யம் 'ப்ரமாணம் ப்ரதி ஸ்வதந்த்ரா: விவேகிந: ம்ருத்யுமதிதரந்தி' இதி ॥ ௨௫ ॥

'க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி' இதி க்ஷேத்ரஜ்ஞேச்வரைகத்வவிஷயம் ஜ்ஞாநம் மோக்ஷஸாதநம் 'யஜ்ஜ்ஞாத்வாऽம்ருதமச்நுதே' இத்யுக்தம், தத் கஸ்மாத் ஹேதோ-ரிதி? தத்ஹேதுப்ரதர்சநார்த்தம் ச்லோக: ஆரப்யதே । யாவதித—

௨௬. யாவத்ஸஞ்ஜாயதே கிஞ்சித் ஸத்த்வம் ஸ்தாவரஜங்கமம் ।
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்யோகாத் தத்வித்தி பரதர்ஷப ॥

யாவத் யத் கிஞ்சித் ஸஞ்ஜாயதே ஸமுத்பத்யதே ஸத்த்வம் வஸ்து—கேந விசேஷேண? இதி ஆஹ—ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் ச க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்-யோகாத் தத் ஜாயதே இத்யேவம் வித்தி ஜாநீஹி ஹே பரதர்ஷப ॥

இவ்வகைகளுள் எதாவதொன்றினும் கீழ்க்கூறியவாறு ஆத்மாவை அறியமாட்டாத மற்றையோர் [மிகவும் மந்தர்களான அதிகாரிகள்] பிறரிடத்தினின்றும் = ஆசார்யரிடத்தினின்றும் கேட்டு, "இதனை இவ்வாறு தியானிக்க" என உபதேசிக்கப்பட்டவராய்த் தொழுகிறார்கள், நம்பிக்கையொடு தியானிக்கிறார்கள். அவர்களும் சாதலை, அதாவது சாதலோடமைந்த ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்துவிடுகிறார்கள். கேட்டதையே சிறந்த கதியாகக்கொண்ட - கேட்டதையே, மோக்ஷவழியில்செல்லுதற்கு மேலான கருவியாகக்கொண்ட; கேவலம் பிறரது உபதேசத்தையே பிரமாணமாகவுடைய, தாமாகப் பகுத்தறியும் திறமையில்லாத என்பது கருத்து. "பிரமாணவிஷயத்திலே சுதந்திரராய் [பிரமாணங்களைத் தாமாகவே ஊகித்துணர்பவராய்]ப் பகுத்தறியும் சக்தியுள்ளவர் சாவினைக் கடந்துவிடுகிறார்கள்" எனக் கூறவும் வேண்டுமோ? (௨௫)

ஆத்மாவைத்தவிர ஒன்றும் இல்லை.

"க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நானுகவும் அறி" (௧௩ - ௨) என க்ஷேத்ரஜ்ஞனும் [ஆத்மாவும்] ஈச்வரனும் ஒன்று என்பதைப்பற்றிய அறிவானது "எதனை அறிந்து சாகாமையைப் பெறுகின்றனோ" (௧௩ - ௧௨) என முக்திக்கு ஸாதநமாகக் கூறப்பட்டது. அது எக்காரணத்தால் [அவ்வறிவு எதனால் அவ்வாறுள்ளது]? என்பது.—அக்காரணத்தை விளக்கும்பொருட்டு (இச்) சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது :—எனெனில்,

௨௬. **பரதரிற் சிறந்தோனே! ஸ்தாவரமும் ஜங்கமமுமான யாதொருபொருள் உண்டாகின்றதோ, அதெல்லாம் க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்றவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தால் (உண்டாவதாக) அறிந்துகொள்.**

[எல்லாம் க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் இவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தால் பிறப்பது; க்ஷேத்ரஜ்ஞனுகிய பரமாத்மாவிற்குப் புறம்பாக ஒருபொருளும் இல்லை. ஆகவே, ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்று என்னும்உணர்வே மோக்ஷத்தைத் தருவதென்க.—ஆ.]

பொருள்கள் எவ்வேற்றுமையோடு பிறக்கின்றது? என்பது.—கூறுகிறார் : ஸ்தாவரம், ஜங்கமம் (என்னும் வேற்றுமையோடு பிறக்கின்றன).

𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌃 ? 𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌵 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌯𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃, 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 — 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌿𑌣𑍋𑌃 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃, 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌪𑌰𑌜𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌤𑍍 । 𑌸𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑍇𑌦𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍, 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌵 𑌇𑌷𑍀𑌕𑌾𑌂, 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 '𑌨 𑌸𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌸𑌦𑍁𑌚𑍍-

(ஆக்ஷேபம்) :—க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுக்குக் கருதப்பட்ட இச்சம்பந்தம் யாது ? [அவர்களது சம்பந்தம் எப்படிப்பட்டதென்று கொள்ளப்பட்டது ?] இனி, உறுப்புக்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்தல்வழியாக வரும் ஸம்யோகமென்னும் ஓர்வகைச்சம்பந்தம் கயிற்றோடு குடத்திற்கு(உண்டாவது)போல, க்ஷேத்ரத்தோடு க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு (அத்தகைய சம்பந்தம்) நிகழாது ; (க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஆத்மா) ஆகாசம்போல, உறுப்பில்லாததாகலின். அன்றியும், (நூல் ஆடைகட்கு இருப்பதுபோல,) க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கட்கு ஸமவாயம் [ஒற்றித்தல், நீக்கமின்றிநிற்றல்] என்னும் ஸம்பந்தமும் இல்லை ; ஒன்றற்கொன்று கார்யகாரணத்தன்மையை[கார்யகாரணமென்பதை] ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதாதலின் என்க.

(ஸமாதாநம்) :—கூறுவோம் : கயிறு, இப்பிமுதலியவற்றிற்கு - அவற்றைப் பகுத்தறியாமையினால் ஏற்றப்பட்ட பாம்பு, வெள்ளி முதலியவற்றின் சம்பந்தம்போல, வெவ்வேறுதன்மையுள்ள விஷய விஷயிகளான க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கட்கு - க்ஷேத்ரம் இன்னது, க்ஷேத்ரஜ்ஞன் இன்னான் என்பதைப் பகுத்தறியாமையினால் அமைவதாகி ஒன்றிலொன்றையும், அவற்றின் தன்மைகளையும் ஏற்றுதலாகிய சம்பந்தமாம் [தலைதடுமாற்றமாக ஒன்றில் மற்றொன்றை மயங்குதல் என்னும் ஸம்பந்தமாம்]. (குடத்தைக் கண் கண்டது என்றவிடத்து, குடம்போலஇருப்பது - விஷயம் ; கண்போல இருப்பது - விஷயி. பிரகிருதத்தில், க்ஷேத்ரம் - விஷயம் ; க்ஷேத்ரஜ்ஞன் - விஷயி.) க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கட்கு அந்த(த் தடுமாற்றமாக)ஏற்றுதலாகிய இச்சம்பந்தமானது மயக்க உணர்வாய் உள்ளது. சாஸ்திரப்படி க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களது லக்ஷணங்களையும் வேற்றுமைகளையும் அறிவதோடு, இன்னது என்று முன் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட க்ஷேத்ரத்தினின்றும் கீழ்க்கூறிய லக்ஷணங்களுள்ள க்ஷேத்ரஜ்ஞனை, முஞ்ஜையென்னும் புல்லினின்று நடுத்தாளைப் (பிரிப்பது)போலப்பிரித்து, "அது உள்ளதன்று ; இல்லதன்று எனப்படுகின்றது" (கங - கஉ) என்பதனால் உபாதிவேற்றுமையனைத்தும்

𑌷𑍍𑌟𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 "𑌅𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌦𑌿𑌵 𑌅𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌃 𑌯𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌅𑌪𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍 '𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 "𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌨 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥

'𑌨 𑌸 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑍀𑌜𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 ; 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௨௭. 𑌸𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵?—𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌷𑍁— 𑌕𑌮𑍍?—

ஒழிந்த அறியவேண்டிய ப்ரஹ்மத்தை எவன் ஸ்வரூபத்தால் காண்கிறானோ [அநுபவிக்கின்றானோ]; அன்றியும், ஜாலத்தால் படைக்கப்பட்ட யானை மாளிகை முதலியன போலவும், கனவில் கண்ட பொருள்போலவும், கந்தர்வநகரம் [மனத்தாற் கற்பனை செய்யப்பட்ட ஆகாசபட்டணம்] போலவும் "இல்லாததேயான க்ஷேத்ரம் உள்ளது போலத் தோற்றுகின்றது" என இவ்வாறு மெய்ப்பிக்கப்பெற்ற அறிவினனாய் எவன் இருக்கின்றானோ; அவனுக்கு மயக்கஉணர்வு கீழ்க்கூறிய மெய்யுணர்வின் விரோதத்தால் போய்விடுகின்றது. அவனுக்குப் பிறப்பிற்குக் காரணம் போய்விடுவதனால் - "ஞானி மீளவும் பிறப்பதில்லை" என "எவன் இவ்வாறு" (௧௩ - ௨௩) என்பதனால் எது கூறப்பட்டதோ அது நேராகக் கூறப்பட்டது. (௨௬)

எங்கும் ஆத்மா ஒன்றுதான்.

"அவன் மீளவும் பிறப்பதில்லை" (௧௩ - ௨௩) என மெய்யுணர்வின் பயனானது அறியாமைமுதலிய ஸம்ஸாரவித்துக்கள் ஒழிந்திடுதல்மூலமாகப் பிறப்பின்மையானது கூறப்பட்டது; பிறவிக்குக் காரணமாய் அவித்யையினாலாகும் க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸம்பந்தமும் கூறப்பட்டது. ஆதலால் அந்தஅவித்யையைப் போக்கும் மெய்யுணர்வு கூறப்பெற்றதாயினும், மீண்டும் வேறுசொற்களால் கூறப்படுகின்றது :

௨௭. எல்லாப்பொருள்களுள்ளும் ஸமமாக இருக்கின்றவனும், அழிவனவற்றுள் அழியாதவனுமான பரமேச்வரனை எவன் காண்கின்றானோ, அவன் காண்கின்றான்.

வேற்றுமையில்லாது நிலைகொள்ளுகின்ற—எதனுள் ?—ப்ரஹ்மாமுதலாகஸ்தாவரம் ஈறாகவுள்ளப் பிராணிகளுள்.—(நிலைக்கொள்ளுகின்ற)யாரை ?—பரமேச்வரனை.

[illegible]

[illegible] கிம் விஶேஷேண? இதி।

[illegible] இதி விஶிநஷ்டி—

[illegible] பரமேச்வரன் [illegible], இக் [illegible], [illegible] [illegible], [illegible]], ஜீவன் என்றவற்றை [illegible], அவன் எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் [illegible]. அவற்றை "அழிவனவற்றுள்" என விசேஷிக்கின்றார். [illegible] வேற்றுமையைக் காட்டும்பொருட்டு [illegible] "அழியாதவனும்" என விசேஷிக்கின்றார். —எவ்வாறு? —எல்லாப் [illegible] பாவவிகாரம் அழிக்காரணம். (பாவவிகாரம் - [illegible] பிறத்தல், இருத்தல், வளர்தல், முதிர்தல், தேய் [illegible], அழிதல் என்பன [illegible]) அழிதலை முடிவாகக்கொண்ட மற்றைய [illegible] உண்டாகின்றன. அழிதற்குப் [illegible] பாவவிகாரம் இல்லை; பொருளே இல்லாமற்போதலின் பொரு [illegible] (அதன்) தன்மைகள் உண்டு [இருக்கக்கூடும்]. ஆகவே, கடைப் [illegible] பாவவிகாரம் இல்லாமற்போதலை அறுவதிப்பதனால்-அதற்குமுன் உண்டாகின்ற [illegible] அவற்றின் காரியத்தோடு மறுக்கப்பட்டவையாகின்றன. [illegible], பரமேச்வரன் எல்லாப்பிராணிகளோடும் முற்றுமே வேறுபட்டவன் என [illegible], வேறுபாடு [பாவவிகாரம்] இல்லாதவன் எனவும், ஒருவன் தான் எனவும் அமைக் [illegible]. எவன் இவ்வாறு [illegible] பரமேச்வரனைக் காண்கிறானோ, அவன் (நேரே) [illegible].

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், உலகெல்லாந்தான் காண்கின்றது. (அவன் [illegible] என) விசேஷித்துரைப்பதனால் என்ன? என்பது.

(ஸமாதானம்):—உண்மை; காண்கின்றது; மற்று, மாறாகக் காண்கின்றது. [illegible] விசேஷித்துரைக்கிறார் "அவன்தான் காண்கிறான்" என்று. திமிரத்தால்

स एव पश्यतीति। यथा तिमिरदृष्टिः अनेकं चन्द्रं पश्यति, तम् अपेक्ष्य एकचन्द्रदर्शी विशिष्यते — स एव पश्यतीति; तथा इहापि एकम् अविभक्तं यथोक्तम् आत्मानं यः पश्यति, सः विभक्तानेकात्मविपरीतदर्शिभ्यः विशिष्यते — स एव पश्यतीति। इतरे पश्यन्तोऽपि न पश्यन्ति, विपरीतदर्शित्वात् अनेकचन्द्रदर्शिवत् इत्यर्थः ॥ ௨௭ ॥

यथोक्तस्य सम्यग्दर्शनस्य फलवचनेन स्तुतिः कर्तव्या, इति श्लोकः आरभ्यते —

௨௮. समं पश्यन्हि सर्वत्र समवस्थितमीश्वरम्।
न हिनस्त्यात्मनाऽऽत्मानं ततो याति परां गतिम्॥

समं पश्यन् उपलभमानः हि यस्मात् सर्वत्र सर्वभूतेषु समवस्थितं तुल्यतया अवस्थितम् ईश्वरम्, अतीतानन्तरश्लोकोक्तलक्षणम् इत्यर्थः — समं पश्यन् किम्? — न हिनस्ति हिंसां न करोति आत्मना स्वेनैव स्वम् आत्मानम्। ततः तदहिंसनात् याति परां प्रकृष्टां गतिं मोक्षाख्याम्।

ननु नैव कश्चित् प्राणी स्वयं स्वम् आत्मानं हिनस्ति। कथम्

[ஓர்வகைக்கண்நோயினால்]பார்வை மழுங்கியவன் அநேக சந்திரர்களைக் காண்கிறான். அவனை நோக்க, ஒருசந்திரனைக் காண்பவனை "அவன்தான் காண்கிறான்" என விசேஷித்துரைக்குமாறுபோல, இங்கும், வேறுவேறாயில்லாத கீழ்க்கூறிய ஒரே ஆத்மாவை எவன் காண்கின்றானோ, அவன் - வேறு வேறான அநேக ஆத்மாக்களைத் தவறாகக் காண்பவரைக்காட்டிலும் "அவன்தான் காண்கிறான்" என விசேஷித்துரைக்கப்படுகின்றான். மற்றையோர்கள் காண்பவராயினும், காண்பவரல்லர்; அநேக சந்திரர்களைக் காண்பவன்போல, தவறாகக் காண்கின்றமையின்; என்பதுபொருள். (௨௭)

ஆத்ம உணர்வு மோக்ஷத்தைத் தரும்.

கீழ்க்கூறிய மெய்யுணர்விற்குப் பயனைக்கூறிப் புகழ்ச்சி செய்யவேண்டும் என (இச்)சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது :

௨௮. **எங்கும் ஒப்பநிற்கின்ற ஈச்வரனை ஸமமாகக் காண்கிறவன் தன்னைத் தன்**
னால் ஹிம்ஸிப்பதில்லை ; அதனால் மேலான கதியை அடைகிறான்.

எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் ஒப்பநிற்கின்ற ஈச்வரனை, அதாவது, சென்ற அடுத்த
சுலோகத்தில் லக்ஷணம் கூறப்பெற்றவனை ஸமமாக [ஒரேவடிவுள்ளவனாக]க் கண்டுணர்
...வன் என்ன (செய்வதில்லை) ?—தன்னைத் தானே ஹிம்ஸிப்பதில்லை, கொல்வதில்லை ;
...அதனை [ஆத்மாவை] ஹிம்ஸியாமையினால், மோக்ஷமென்னும்பெயருடைய உயர்ந்த
...தியைப் பெறுகிறான் [ஆத்மாவின் வாஸ்தவத்தன்மையை மறைக்கின்ற அஜ்ஞானத்
...திரையும், பொய்யுணர்வுத்திரையும் அழிந்தவுடன், எல்லாவற்றினும் மேம்பட்ட கதி
...ான உயர்ந்த புருஷார்த்தமாகிய பரமாநந்தத்தை ஞானி அநுபவிக்கிறான்.—ஆ.]

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், எந்தப்பிராணியுமேதான் தன் ஆத்மாவை
...ஹிம்ஸிப்பதில்லை. "அக்நியைப் பிரதிஷ்டைசெய்தல் நிலத்தில் கூடாது, ஆகாசத்தில்

उपपत्तेः सर्वत्रावस्थितं 'न हिनस्ति' इति? यथा 'न पृथिव्यां नान्तरिक्षे न दिव्यग्निश्चेतव्यः' इत्यादि॥

नैष दोषः। अज्ञानात्मतिरस्कारणोपपत्तेः। सर्वो हि अज्ञः अत्यन्तप्रसिद्धं साक्षादपरोक्षाद् आत्मानं तिरस्कृत्य अनात्मानम् आत्मत्वेन परिगृह्य, तमपि धर्माधर्मौ कृत्वा उपात्तमात्मानं हत्वा अन्यमात्मानम् उपादत्ते नवं, तमपि हत्वा अन्यम्, इत्येवम् उपात्तमुपात्तम् आत्मानं हन्ति, इति आत्महा सर्वोऽज्ञः। यस्तु परमार्थात्मा, असावपि सर्वदा अविद्यया हत एव, विद्यमानफलाभावात्, इति सर्वे आत्महन एव अविद्वांसः। यस्त्वितरो यथोक्तात्मदर्शी, स उभयथापि आत्मना आत्मानं न हिनस्ति। ततः याति परां गतिम्, यथोक्तं फलं तस्य भवतीत्यर्थः॥ २८॥

'सर्वभूतस्थमीश्वरं समं पश्यन् न हिनस्त्यात्मनात्मानम्'

கூடாது, ஸ்வர்க்கத்தில் கூடாது" (தை - ஸம் - ௫ - ௨ - எ) என்பது முதலியனபோல, "ஹிம்ஸிப்பதில்லை" என வாராததை எப்படிக் கூறுகிறார் ? (அக்நிகுண்டத்தை நிலத்தில் கட்டக்கூடுமாதலின், அக்நியை நிலத்தில் பிரதிஷ்டைசெய்யக்கூடாது என்பது ஏற்கும். ஆனால், அக்நிகுண்டத்தை ஆகாசத்திலாயினும், ஸ்வர்க்கத்திலாயினும் அமைக்கமுடியாததாதலின், பிந்தின இரண்டுமறுப்புக்களும் ஏற்கா. ஆதலால், அவற்றிற்குச் சொல்அர்த்தத்தைக் கொள்ளக்கூடாது. அதுபோல, இங்கும் "ஹிம்ஸிப்பதில்லை" என்பதற்குச் சொல்அர்த்தத்தைக் கொண்டால் பொருத்தமில்லை.—ஆ.)

(ஸமாதாநம்):—இது குற்றமன்று ; அஜ்ஞானிகள் ஆத்மாவை அசட்டைசெய்தல் கூடுமாதலின். (யாவர்க்கும்) நன்றாகத்தெரிந்துள்ளதாய் நேரே பிரத்தியக்ஷமாயுள்ள ஆத்மாவை அஜ்ஞானிகளெல்லாம் அசட்டைசெய்து, ஆத்மா அல்லாததை [உடம்புமுதலியவற்றை] ஆத்மாவாகக் கொண்டு, நல்வினை தீவினைகளைச் செய்து தன்னுடைதாக்கிக்கொண்ட அந்த ஆத்மாவையும் [உடம்புமுதலியவற்றையும்] கொன்று, வேறோர் புதிய ஆத்மாவைத் தன்னுடையதாக்கிக்கொள்கிறார்கள் ; அதனையும் கொன்று வேறொன்றைத் தனதாக்கிக்கொள்கிறார்கள் ; என இவ்வாறு தேடித்தேடித் தனக்குத் தனக்கென்று உரித்தாக்கிக்கொண்ட ஆத்மாவைக் கொல்கிறார்கள் ; எனவே, அஜ்ஞானிகளெல்லாம் ஆத்மாவைக்கொல்பவர்களென்க. மற்று, உண்மையான ஆத்மா எதுவோ, அதுவுங்கூட எப்பொழுதும் அவித்யையினால் கொல்லப்பட்டதுபோலும் ; உள்ள பயன் இல்லாமையினால் [நித்யமாயுள்ள ப்ரஹ்மாநந்தத்தை அநுபவியாமையினால்]. ஆதலால் அஜ்ஞானிகளெல்லாம் ஆத்மாவைக் கொல்பவர்களேதான். ஆனால், கீழ்க்கூறிய ஆத்மாவைக் காண்கின்ற மற்றையவன் எவனோ, அவன் இருவகையாலும் தன்னைத் தான் கொல்வதில்லை ; ஆகவே, உயர்ந்தகதியை அடைகிறான் : கீழ்க்கூறிய பயன் அவனுக்கு உண்டு என்பது பொருள். (௨௮)

தொழிலைச் செய்வது பிரகிருதிதான் ; ஆத்மா அன்று.

"எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் உள்ள ஈச்வரனை ஸமமாகக் காண்கிறவன் தன்னைத் தன்னால் கொல்வதில்லை" எனக் கூறப்பட்டது. தமது குணம், செய்கை இவற்

इति उक्तम् । तत् अनुपपन्नं स्वगुणकर्मवैलक्षण्यभेदभिन्नेषु आत्मसु, इत्येतत् आशङ्क्य आह —

२९. प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि सर्वशः ।
यः पश्यति तथात्मानमकर्तारं स पश्यति ॥

प्रकृत्या — प्रकृतिः भगवतः माया त्रिगुणात्मिका, 'मायां तु प्रकृतिं विद्यात्' इति मन्त्रवर्णात्, तया प्रकृत्यैव च न अन्येन महदादिकार्यकारणाकारपरिणतया कर्माणि वाङ्मनःकायारभ्याणि क्रियमाणानि निर्वर्त्यमानानि सर्वशः सर्वप्रकारैः यः पश्यति उपलभते, तथा आत्मानं क्षेत्रज्ञम् अकर्तारं सर्वोपाधिविवर्जितं, स पश्यति, सः परमार्थदर्शी इत्यभिप्रायः, निर्गुणस्य अकर्तुः निर्विशेषस्य आकाशस्येव भेदे प्रमाणानुपपत्तिः इत्यर्थः ॥ २९ ॥

पुनरपि तदेव सम्यग्दर्शनं शब्दान्तरेण प्रपञ्चयति —

३०. यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ।
तत एव च विस्तारं ब्रह्म सम्पद्यते तदा ॥

றின் வேற்றுமைகளால் வெவ்வேறாக வேறுபட்ட அநேக ஆத்மாக்கள் உள்ளனவாத லால், அது [ஸமமாகப்பார்த்தல்] பொருந்தாது என்பதைச்சங்கித்து அருளிச்செய் கிறார் :

உகூ. எவன் கர்மங்களை எவ்வாற்றாலும் பிரகிருதியினாலேயே செய்யப்படுகின்ற வையாகக் காண்கிறானோ ; அவ்வண்ணமே, ஆத்மாவை அகர்த்தாவாக(க் காண்கிறா னோ) ; அவன் காண்கிறான்.

பிரகிருதியென்பது - பகவானுடைய மாயை, முக்குணவடிவமாயுள்ளது ; "மா யைப் பிரகிருதியாக அறியவேண்டும்" (ச்வே-ச-கO) என்னும் மந்திரவர்ணத்தாலெ ன்க. "பிரகிருதிதான் [ஈச்வரனது சக்திதான்]-மொழிமனமெய்களால் செய்யப்படும் தொழில்களைச் செய்துமுடிக்கின்றது ; வேறு அன்று, மஹத்முதலான கார்யகாரண ங்களாகவேறுபட்ட (பிரதாநமன்று,ஸாங்க்யர்கள் கூறும் பிரகிருதியன்று" எனவும்,) "க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஆத்மா அகர்த்தா, உபாதிகளெல்லாமில்லாதவன்" எனவும் எவன் உணர்கின்றானோ, அவன் மெய்ப்பொருளைக்கண்டுணர்ந்தவன் என்பது கருத்து. ஆகாசத்திற்கு பேதம்(இல்லாதது)போல, நிர்க்குணமாய் அகர்த்தாவாய் வேற்றுமை யில்லாப் பொருளுக்கு பேதம் உண்டு என்பதற்குப் பிரமாணம் அமையவில்லை என்பது பொருள். (உகூ)

ஆத்மா எல்லாவற்றிற்கும் பிறப்பிடம், இருப்பிடம்.

மீண்டும் அந்தமெய்யுணர்வையே விரித்துரைக்கின்றார் (பிரகிருதியும், அதன் வேறுபாடுகளும் புருஷனுக்குப் புறம்பாகவே உள்ளன என்னும் ஸாங்க்யர்கொள்கை யை மறுத்தற்கு இச்சுலோகம் எழுகின்றது) :

௩O. எப்பொழுது (ஒருவன்) பிராணிகளுடைய தனித்தனியான தன்மையை ஒன்றிலிருப்பதாகக் காண்கின்றானோ ; அன்றியும், அதனினின்றே [ஒன்றிலிருந்தே] விரிவதாக(க் காண்கின்றானோ) ; அப்பொழுது ப்ரஹ்மமாகிறான்.

𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍, 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 "𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑌮𑍍 "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤 𑌆𑌶𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤 𑌆𑌪 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤 𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௦ ॥

𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௩௧. 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍—𑌅𑌨𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍, 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍, 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿 । 𑌯𑌤𑍍 𑌹𑌿 𑌆𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ; 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌯𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌹𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ; 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ; 𑌇𑌤𑌿

ஒருவன் சாஸ்திரம், ஆசார்யன் இவர்களது உபதேசத்திற்கு இணங்க, பொருள்களின் வேற்றுமையானது, வகுப்பானது ஒரே ஆத்மாவினிடத்து உள்ளது என எக்காலத்துக் காண்கின்றானோ, (கற்பிக்கப்பட்டதெல்லாம் ஆதாரத்திற்குப் புறம்பாக இல்லை எனத் தெளிந்து) "இதெல்லாம் ஆத்மாதான்" என ஆத்மாவை பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கின்றானோ ; மற்றும், "உயிர் ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது : ஆசை ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது : காதல் ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது : ஆகாசம் ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது : ஒளி ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது : நீர் ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது : தோற்றமும் மறைவும் ஆத்மாவினின்றும் உள்ளன : உணவு ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது" (சா - எ - உசு - க) என இவைபோன்ற விதங்களாக(ப் பொருள்கள்) அந்த ஆத்மாவினின்றே தோன்றிவிரிதலை எக்காலத்துக் காண்கிறானோ ; அக்காலத்து ப்ரஹ்மமே ஆகிறான் [எங்கும் நிறைந்தவனாகிறான்]. (௩௦)

வினைகளின் பயன்களால் ஆத்மா தாக்கப்படுவதில்லை.

ஒரே ஆத்மாவானது எல்லாத்தேகங்களுடைய ஆத்மாவாயின் [எல்லா உடம்புகளிலுமுள்ள ஆத்மாவாயிருந்தால்], அவற்றது குற்றங்களோடு ஸம்பந்தம் அமைய வேண்டும் [அவற்றால் ஆத்மா தாக்கப்படவேண்டும்] ; எனவே, (இச்சங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு) இதனை அருளிச்செய்கிறார் :

௩௧. **இந்தப் பரமாத்மா அநாதியாதலால், நிர்க்குணமாதலால் அழிவில்லாதது ; கௌந்தேய ! உடம்புகளுள் உள்ளதாயினும், செய்வதில்லை, பற்றப்படுவதில்லை.**

ஆதியென்பது - காரணம். எதற்கு ஆதியில்லையோ அது அநாதி. எதற்குக் காரணம் உள்ளதோ, அது தன் வடிவத்தால் [தானாக] அழிகின்றது. இதுவோ காரணமில்லாப்பொருளாதலால் உறுப்பில்லாதது ; எனவே, அழிவதில்லை. குணமுள்ளது குணம்தேய்தலால் அழிகின்றது. இதுவோ நிர்க்குணமாதலாலும் அழிவதில்லை. இவ்

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃, 𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 । 𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌂, 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿, 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ; 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 । 𑌤𑌦𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍇𑌨 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑍇𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌅𑌤𑌃 𑌨 𑌫𑌲𑍇𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚? 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚, 𑌤𑌤𑌃 𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 '𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌅𑌥 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍀, 𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚? 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 ; 𑌪𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌔𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃—'𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌇𑌤𑌿

வாருக இந்தப்பரமாத்மா அழிவில்லாதது ; இதற்கு அழிவில்லையென்க. இவ்வாறுள்ளதனால்,—(இது) சரீரங்களுள் உள்ளதாயினும், சரீரங்களில்தான் ஆத்மா புலப்படுதலாகின்றது எனச் சரீரங்களிலுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றதாயினும்,—தொழிலைச்செய்வதில்லை ; அதனைச் செய்யாமையினுலேயே அதன்பயனுல் பற்றப்படுவதில்லை. எவன் செய்பவனே, அவன் கர்மத்தின்பயனுல் பற்றப்படுகிருன் [தாக்கப்படுகிருன்] ; இதுவோ அகர்த்தா, செய்யாதது ; ஆகவே, பயனுல் பற்றப்படுவதில்லை என்பதுபொருள்.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆனல், தேகங்களில் யார் செய்கிருன் ? பற்றவும்படுகிருன் ? இனி, பரமாத்மாவினும் வேருன ஓர்தேகியானவன் செய்கிருன், பற்றவும்படுகிருன் ஆயின், அப்பொழுது இது, "க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நானுகவும் அறி" (கங - உ) என்பது முதலியவற்ருல் க்ஷேத்ரஜ்ஞனும் ஈச்வரனும் ஒன்று எனக் கூறியது பொருந்தாது. (தேகி - தேகத்தையுடையவன், உடம்போடுநிற்பவன்.) ஈச்வரனைக்காட்டிலும் வேருன ஓர்தேகி இல்லையாயின், யார் செய்கிருன் ? பற்றவும்படுகிருன் ? என்பதைச் சொல்லவேண்டும் ; அல்லது, (ஈச்வரன்தான் என்ருல், அங்ஙன மவன்) பரம்பொருளல்லன் எனக் கூறுக. (செய்யுந்தன்மையும், அநுபவிக்குந்தன்மையும் ஈச்வரனுக்கு இருக்குமாயின், அவனும் நம்மைபோல, ஈச்வரனுகமாட்டான்.—ஆ.) பகவான் கூறியதான உபநிஷத்துக்களின் கொள்கையானது எவ்வாற்ருனும் அறியவும் சொல்லவும் முடியாதது என வைசேஷிகர்களாலும், ஸாங்கியர்களாலும், ஆர்ஹதர்களாலும், பௌத்தர்களாலும் தள்ளப்பட்டது.

(ஸமாதாநம்) :—அவ்விஷயத்திலே, பகவான் "ஸ்வபாவமே தொழிற்படுகின்றது" (ரு - கச) என்ற இப்பரிகாரத்தை [விடையை]த் தாமே அருளிச்செய்திருக்கின்ருர். (பரம்பொருள் செய்வதென்பதும், அநுபவிப்பதென்பதும் உண்மையிலேஇல்லை. செய்கையும், அநுபவமும் அவித்யையினுல் அதற்கு ஏற்றப்படுகின்றன. ஆதலால், பகவானது உபதேசம் நேரான உண்மையாம்.—ஆ.) "செய்கிருன், பற்றவும்படுகிருன்"

[illegible]

க௨. யதா² ஸர்வக³தம் ஸௌக்ஷ்ம்யாதா³காஶம் நோபலிப்யதே ।
ஸர்வத்ராவஸ்தி²தோ தே³ஹே ததா²த்மா நோபலிப்யதே ॥

[illegible] ॥ க௨ ॥

[illegible]

க௩. யதா² ப்ரகாஶயத்யேக꞉ க்ருத்ஸ்னம் லோகமிமம் ரவி꞉ ।
க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரீ ததா² க்ருத்ஸ்னம் ப்ரகாஶயதி பா⁴ரத ॥

[illegible]

[illegible] [வெறும் மயக்கமாத் [illegible]] [illegible] [செய்கையும், [illegible]] அப்பரமாத்மாவினிடத்து [illegible], [illegible] நிலைத்து, [illegible], [illegible] அதன் வியவகாரங்களையும் [illegible] அதிகாரமில்லையென [illegible]. (க௩)

[illegible], செய்வதில்லை? பற்றப்படுவதில்லை? என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தம் [illegible]:

க௨. எல்லாவற்றிலுமுள்ள ஆகாசமானது நுண்மையினால் நுண்ணிய தன்மையை யுடையதாதலால் (சேறு முதலியவற்றால்) களங்கப்படுத்தப்படாதவாறுபோல, சரீரத்தில் எங்குமுள்ள ஆத்மா(எதனாலும்)களங்கப்படுத்தப்படுவதில்லை.

ஆத்மா எல்லாவற்றையும் விளங்கச்செய்கின்றது.

மேலும், (விளக்கச்செய்யும்பொருளான ஆத்மாவானது விளங்கச்செய்யப்படும்பொருள்களின் தன்மைகளால் [illegible]படமாட்டாது எனஅருளிச்செய்கிறார்-ஆ.)

க௩. ஒரே ஸூர்யன் இவ்வுலகத்தையெல்லாம் விளங்கச்செய்யுமாறுபோல, பாரத! க்ஷேத்ரமுடையவன் க்ஷேத்ரத்தையெல்லாம் விளங்கச்செய்கிறான்.

அவ்யக்தம்முதலாக ஸ்தாவரமாகவும், மஹாபூதங்கள்முதலாக உறுதியான தன்மைவரைக்கும் (கூ - ௫, ௬) உள்ள க்ஷேத்ரங்களை ஒருவனாயிருந்தே விளங்கச் செய்கிறான்.—யார்?—க்ஷேத்ரத்தையுடையவன், பரமாத்மா என்பது பொருள்.—

𑌰𑌵𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌭𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌰𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾, 𑌅𑌲𑍇𑌪𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௩ ॥

𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃—

௩௪. 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ।
𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌜𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾, 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌆𑌦𑌦𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஸூர்யதிருஷ்டாந்தமானது இங்கு ஆத்மாவிற்கு இருவிதத்தாலும் பயன்படுவதாகின்றது : (1) ஸூர்யன்போல, ஆத்மாவானது எல்லாக்ஷேத்ரங்களிலும் ஒன்றேதான் ; (2) ஸூர்யன்போல, (ஒன்றிலும்) ஒட்டாததுமாம் என்க. (௩௩)

விஷயத்தை முடித்தல்.

அத்தியாயம்முழுவதிலும் உபதேசித்த விஷயத்தை முடிக்கும்பொருட்டாய் இச்சுலோகம் (வருகின்றது) :

௩௪. எவர்கள் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞர்களது வேற்றுமையையும், பிராணிகளுடைய பிரகிருதி நீங்குதலேயும், ஞானக்கண்ணாலே இவ்வாறு உணர்கிறார்களோ, அவர்கள் பரம்பொருளை அடைகிறார்கள்.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸ ரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே, க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ விபாக யோகம் என்னும் பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கீழே விரித்துரைக்கப்பட்ட க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞர்கட்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேற்றுமையின்பேதத்தை ஞானக்கண்ணினால் (அதாவது) சாஸ்திரம் ஆசார்யன் இவர்களது உபதேசத்தால் உண்டானதாய் ஆத்மாவை உணர்த்தும் அறிவாகிய கண்ணினால், எவர்கள் கீழ்க்காட்டியபிரகாரம் அறிகிறார்களோ ; பிராணிகளது அவித்யையாகிய அவ்யக்தமென்னும்பிரகிருதி இல்லாமற்போவதையும் அறிகிறார்களோ ; அவர்கள் பரமாத்மஉண்மையான ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறார்கள், மீண்டும் உடம்பை எடுப்பதில்லை என்பது பொருள். (௩௪)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா பாஷ்யத்தில் பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

அத² சதுர்த³ஶோऽத்⁴யாய: கு³ணத்ரயவிபா⁴க³யோக³: ||

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச —

௧. பரம் பூ⁴ய: ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞாநாநாம் ஜ்ஞாநமுத்தமம் |
யஜ்ஜ்ஞாத்வா முநய: ஸர்வே பராம் ஸித்³தி⁴மிதோ க³தா: ||

பதினான்காம் அத்தியாயம்: குணத்ரயவிபாகயோகம்.

இவ்வத்தியாய விஷயம்.

உண்டாகும் பொருளெல்லாம் க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய ஸம்யோகத்தால் உண்டாகின்றன எனக் கூறப்பட்டது.—அது எப்படி? என்பது.—அதனை விளக்கும் பொருட்டு "முநிகளெல்லாம" (௧௪-௧) என்று தொடங்குகின்ற (இந்த) அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது:

அன்றி, (முந்தின அத்தியாயத்திற்கும் இவ்வத்தியாயத்திற்குமுள்ள ஸம்பந்தத்தை இவ்வாறுங் கொள்ளலாம்): "க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கள் ஈச்வரனுக்கு அதீனமாய் நின்றே ப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாம்; ஆனால், ஸாங்கியர்கட்குப் போல, சுதந்திரமாய் நின்று (அவை ப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணம்) அல்ல" என்ற இதனைக் காட்டுவதற்காக, ப்ரக்ருதியில் தங்கியிருத்தலும் [தான் அப்ப்ரக்ருதியே தான் என மயங்குதலும்], குணங்களிற் பற்றுதலும் [ஸுகமுதலிய விஷயங்களின் மேல் விடாப்பிடியும்] ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம் எனக் கூறப்பட்டது (௧௩-௨௧).—எந்த குணத்தில் எப்படிப் பற்று? குணங்களென்பன யாவை? எவ்வாறு கட்டுறுத்துகின்றன? குணங்களினின்றும் விடுபடுதல் எவ்வாறு? விடுபட்டவனுடைய லக்ஷணத்தைச் சொல்லவேண்டும்.—என்னும் இத்தகைய விஷயத்தைப் பகவான் அருளிச்செய்யலானார்:

ப்ரபஞ்ச வரலாற்றை அறியவேண்டும்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார்:

௧. முநிகளெல்லாம் எதனை உணர்ந்து இதனினின்றும் மேம்பட்ட ஸித்தியை அடைந்துள்ளாரோ, (அதனை,) அறிவுகளுள் சிறந்த மேலான அறிவை (யான்) மீளவும் உரைப்பேன்.

𑌪𑌰𑌂—'𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃—𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌕𑍃𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌂, 𑌪𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍?—𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂; 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿?—𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿-𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯, 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯; 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 । 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌮𑌨𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌐𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿—

உ. 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥

𑌇𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯—𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍—𑌮𑌮 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 । 𑌫𑌲𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇-

---

"𑌪𑌰𑌮𑍍" என்பதை "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍" என ஒதுங்கிநிற்பதனோடு கூட்டுக. (ஞானமானது) முந்தின அத்தியாயங்களில் ஒருமுறைக்குப்பலமுறை கூறப்பட்டதாயினும், (அதனை நான்) மறுபடியும் கூறுவேன். அது மேலானது; பரம்பொருளைப்பற்றிய தாதலின்.—அது யாது?—ஞானமென்பது. (அது) ஞானங்களெல்லாவற்றிலும் சிறந்தது; சிறந்த பயனையுடையதாதலின். "ஞானங்களுள்" என்பது - பணிவுமுதலியதற்றை (கங - எ, அ, கூ, கO) (குறிப்பது)இல்லை. மற்றென்னவெனின், யாகத்தையும் அதுபோன்ற அறியவேண்டிய விஷயங்களையும் பற்றிய (ஞானங்களைக் குறிப்பது) என(க் கொள்க.) அவை மோக்ஷத்திற்காவதில்லை; இதுவோ மோக்ஷத்திற்காவது. ஆதலால், கேட்போரது மனத்தில் ருசி பிறக்கும்பொருட்டு "மேலான" "சிறந்த" என்னும் சொற்களால் (இதனைப்) புகழ்கின்றார். அந்த அறிவைப் பெற்றுத் துறவிகளாய்ச் சிந்திக்குந்தன்மையரெல்லாம் இந்தத் தேகபந்தத்தினின்றும் விடுபடுதலென்னும்பெயருடைய மேலான ஸித்தியை அடைந்துள்ளார்கள். (க)

அந்த ஸித்தியானது தவறாது (முக்தியைத் தரும்) எனப்படுகின்றது:

உ. (அவர்கள்) இந்த ஞானத்தை அடைந்து எனது ஒற்றுமையைப் பெற்றுள்ளார்கள்; சிருஷ்டியிலும் பிறப்பதில்லை; பிரளயத்திலும் கலங்குவதில்லை.

(அவர்கள்) கீழ்க்கூறிய இந்த ஞானத்தை அடைந்து, அதாவது ஞானஸாதநங்களை அநுஷ்டித்து, பரமேச்வரனான எனது ஒற்றுமையை, என்வடிவமாதலைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒற்றுமையென்பது - ஒப்புமையன்று; க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கும் ஈச்வரனுக்கும் பேதத்தை கீதாசாஸ்திரத்தினுள் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதாதலின். (இரண்டு பொருள்களுள், ஒன்றற்கொன்று பேதமுள்ளவழி, இரண்டிற்கும் பொதுவாயுள்ள சிலதன்மைகளால் ஒப்புமை கூடும். பேதமில்லாவழி, இரண்டும் ஒன்றும் என ஆலோசிக்க.) இந்தப் பலவாதமானது (முக்தியாகிய முக்கியமான பயனைக் கூறுதலா

ஸர்கே(அ)பி நோபஜாயந்தே ந உத்பத்³யந்தே। ப்ரளயே ப்³ரஹ்மணோ(அ)பி விநாஶகாலே ந வ்யத²ந்தி ச ந வ்யத்²யந்தே, ந நஶ்யந்தி இத்யர்த²:॥ ௨॥

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்யோக³: ஸர்வபூ⁴தாநாம் காரணமித்யாஹ—

௩. மம யோநிர்மஹத்³ப்³ரஹ்ம தஸ்மிந் க³ர்ப⁴ம் த³தா⁴ம்யஹம்।

ஸம்ப⁴வ: ஸர்வபூ⁴தாநாம் ததோ ப⁴வதி பா⁴ரத॥

[illegible]

என்பது, (ஞானத்தையடைந்தவர்) ... (அவர்கள்) படைப்புக்காலத்திலும் உண்டாவதில்லை; பிரளயத்திலும், ப்ரஹ்ம அழியுங்காலத்திலுங்கூட கலங்குவதில்லை, கலக்கமடைவதில்லை, [illegible] என்பது பொருள். (௨)

பிரபஞ்சம் தோன்றிவிரிதல்.

க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய இரண்டையும் கூட்டுவதானது பொருள்கள் (எல்லாம் உண்டாவதற்குக் காரணம் என அருளிச்செய்கிறார்:

௩. எனது கருப்பையானது பெரிய ப்ரஹ்மம்; அதனுள் யான் கருத்தரிக்கின்றேன்; பாரத! எல்லாப்பொருள்களின் பிறப்பு அதனின்றும் உண்டாகின்றது.

[illegible] முக்குண வடிவமான [illegible] காரணம். ([illegible] அது [illegible] பெரியதாகையால் "பெரிய" எனவும், தனது வேறு [illegible] "ப்ரஹ்மம்" எனவும் [illegible] க்ஷேத்ரஜ்ஞர் [illegible] யான் அந்தப் பெரிய ப்ரஹ்மமாகிய [illegible] ஹிரண்யகர்ப்பன் உண்டா[illegible] [illegible] வைக்கி[illegible] வடிவங்களைப் பின்பற்றி யுள்ள [அவற்றின் [illegible] ஒட்டியிருக்கின்ற] க்ஷேத்ரஜ்ஞரை க்ஷேத்ரத் [illegible] என்பது (கருத்து) பொருள். பாரத! அந்தக் கர்ப்பாதானத் தினின்றும் ஹிரண்யகர்ப்பன் பிறத்தல்மூலமாக எல்லாப்பொருள்களும் உண்டா[illegible] கின்றது. ([illegible] கூடி, [illegible] முதலிய [illegible] வடிவமாய்த் தக ஒடுங்கியுள்ள [illegible] கருப்பையினுள் தச [illegible] கர்ப்பத்தை வைக்கிறான். அங்ஙனம் கருதிரண் மாதல் முதலிய நிலைமைகள் உண்டாக, அந்தக் கர்ப்பாதானத்தினின்றும் [illegible] கின்றான். அதுபோல, அசித்தையுமுதலியவற்றின் வாஸனைகளோடு கூடி [illegible] லத்திலே என்னிடத்தில் ஒடுங்கியுள்ள க்ஷேத்ரஜ்ஞரை, ஸ்ருஷ்டிசமயத்தில்,

[illegible] ஸத்த்வாதயோ கு3ணா: [illegible]

[illegible] "[illegible]" [illegible] 'நிப3த்4நந்தி' [illegible]?

[illegible] 'நிப3த்4நந்தி' [illegible] ॥ ரு ॥

[illegible]—

சு. தத்ர ஸத்த்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாசகமநாமயம் |

ஸுக2ஸங்கே3ந ப3த்4நாதி ஜ்ஞாநஸங்கே3ந சாநக4 ||

[illegible] ப்ரகாசகம் அநாமயம் [illegible] ஸுக2ஸங்கே3ந [illegible]

[illegible] "கட்டுப்படுத்து கின்றன" [illegible] கட்டுகின்றன [illegible] அதைவென் [illegible]

[illegible] "கட்டுப்படுத்துகின்றன" [illegible]

[illegible] ((ரு)

ஸத்த்வகுணத்தின் இயல்பும், செயலும்

இனி, ஸத்த்வம் முதலியவற்றுள் ஸத்த்வகுணத்தின் ஸ்வபாவத்தைக் கூறுகிறார் :

சு. அவற்றுள், ஸத்த்வகுணம் மாசற்றதாதலால் துலக்கமானது, தொந்தரையில்லாதது ; பாவமற்றவனே ! இன்பப்பற்றினால் (ஜீவனைக்) கட்டுகின்றது ; அறிவுப்பற்றினாலும் (அவனைக்) கட்டுகின்றது.

ஸத்த்வகுணமானது பளிங்குக்கற்போல ஸ்வச்சமாயுள்ளதனால் துலக்கமாயுள்ளது, தொந்தரையில்லாதது (ஸத்த்வம் ஸ்வச்சமானது, மறைப்பனவற்றை விலக்க வல்லது. ஆதலால், துலக்கமானது-அறிவுப்பொருளைத் தோற்றுவிப்பது. தொந்தரையில்லாதது-ஸ்வச்சமாய் நின்று இன்பத்தை வெளிப்படுத்துவது. அது ஆத்மாவைக்) கட்டுகின்றது.—எவ்விதத்தால் ?—"யான் இன்பமுடையவன்" என்னும் ஸங்கப்பற்

தஸ்ய ஸுகஸ்ய விஷயிணி க்ஷேத்ரஜ்ஞே ஸம்ஶ்லேஷாபாதநமேவ । "ஸுக்யேவ ஸுகம் ஜாதம்" இதி ஸைஷைவ ஸுகே ஸஞ்ஜநம் । ஸைஷா அவித்யா । ந ஹி விஷயதர்ம: விஷயிணோ பவதி । இச்சாதி ச த்ருத்யந்தம் க்ஷேத்ரஸ்யைவ விஷயஸ்ய தர்ம: இதி உக்தம் பகவதா । அத: அவித்யயைவ ஸ்வகீயதர்மபூதயா விஷயவிஷய்யவிவேகலக்ஷணயா அஸ்வாத்மபூதே ஸுகே ஸஞ்ஜயதி இவ, ஆஸக்தமிவ கரோதி, அஸங்கிநம் ஸக்தமிவ, அஸுகிநம் ஸுகிநமிவ । ததா ஜ்ஞாநஸங்கேந ச, — ஜ்ஞாநமிதி ஸுகஸாஹசர்யாத் க்ஷேத்ரஸ்யைவ விஷயஸ்ய அந்த:கரணஸ்ய தர்ம:, ந ஆத்மந:; ஆத்மதர்மத்வே ஸங்காநுபபத்தே: பந்தாநுபபத்தேஶ்ச । ஸுகே இவ ஜ்ஞாநாதௌ ஸங்கோ மந்தவ்ய: । அநக அபாப ॥ ௬ ॥

௭. ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம் ।
தந்நிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந தேஹிநம் ॥

ரஜ: ராகாத்மகம்—ரஞ்ஜநாத் ராக: கைரிகாதிவத்—வித்தி ஜாநீஹி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம் த்ருஷ்ணா அப்ராப்தாபிலாஷ:, ஆஸங்க: ப்ராப்தே விஷயே மநஸ: ப்ரீதிலக்ஷண: ஸம்ஶ்லேஷ:, த்ருஷ்ணாஸங்கயோ: ஸமுத்பவம் த்ருஷ்ணாஸங்க-

---

றினால், விஷயமான இன்பத்தை விஷயியான ஆத்மாவினிடத்து ஒட்டுமாறுசெய்வதனால்தான் என்க. "எனக்கே ஸுகம் பிறந்துள்ளது" என இன்பத்தால் பற்றுக்கொள்ளுதல் மயக்கந்தான். ஆதலால், இது அவித்யையாம். விஷயத்தின் தன்மையானது விஷயிக்குவாராதன்றோ. அன்றியும், ஆசைமுதலாக உறுதியான தன்மை ஈறாகவுள்ளதெல்லாம்) க்ஷேத்ரமேயான விஷயத்தின் தன்மை எனப் பகவான் அருளிச்செய்துள்ளார். ஆகவே, (ஸத்வகுணமானது ஆத்மாவை), தனது[ஆத்மாவினது]தன்மைபோன்றதாய், விஷயவிஷயிகளைப் பகுத்தறியாமை யென்னும் அவித்யையினாலேயே, தானல்லாத[ஆத்மா அல்லாத]இன்பத்திலே பற்றச்செய்கின்றதுபோலும்: பற்றில்லாததைப்பற்றுக்கொண்டதுபோலச் செய்கின்றது: இன்பமில்லாததை இன்பமுடையதுபோலச்செய்கின்றது. அவ்வண்ணமே, அறிவுப்பற்றினாலும்(ஆத்மாவை ஸத்துவகுணம் கட்டுகின்றது). அறிவென்பது-(இங்கே)இன்பத்தோடுஉடன்கூறப்பெற்றமையினால், க்ஷேத்ரமேயான விஷயமாகிய அகக்கரணத்தினது தன்மைதான்; ஆத்மாவினது தன்மையன்று; ஆத்வாவினது தன்மையாயின், பற்றும் பந்தமும் அமையாவாதலின். இன்பத்திற்போல, அறிவுமுதலியவற்றில் பற்றை ஆலோசித்துக்கொள்க. (இன்பத்தில் பற்று உண்டாவதுபோலவே, அறிவு செல்வம் முதலியவற்றிலும் பற்று உண்டாதலை நோக்கிக்கொள்க. இங்குக்கூறப்பட்ட இன்பமும், அறிவும் - விருத்தி ஸுகமும், விருத்திஞானமுமேயன்றி, ஸ்வரூபாநந்தமும், ஸ்வரூபஞானமு மல்ல எனக் காண்க.) (௬)

௭. ரஜோகுணத்தை ராகவடிவுள்ளதாக [காமவடிவுள்ளதாக] ஆசைக்கும் பற்றுக்கும் பிறப்பிடமாகத் தெரிந்துகொள்; கௌந்தேய! அது கர்மப்பற்றினால் தேகியைக் கட்டுகின்றது.

ரஜோகுணமானது ராகமென்னும் வடிவுடையது. காவிக்கல் (ஆடைக்கு நிறங்கொடுப்பது)போல, ரஜஸானது ஆத்மாவிற்கு நிறங்கொடுப்பதனால், (அநாத்ம விஷயங்களை அவாவச்செய்வதனால், அதனை) ராகம் என்க. (ராகம் - காமம்.) ஆசையென்பது - கிடையாத பொருளின்மேல் அவா. பற்று என்பது - கிடைத்தபொருளின்மேல் மனத்திற்குப் பிரியம் என்னும் ஒட்டு. கர்மப்பற்று - இம்மைமறுமைக்கான கர்

ஸ்நேஹஸங்கஜம் தத் ரஜ: நிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந, த்ருஷ்டாத்ருஷ்டார்தேஷு கர்மஸு ஸஞ்ஜநம் தத்பரதா கர்மஸங்க:, தேந நிபத்நாதி ரஜ: தேஹிநம் ‖ எ ‖

அ. தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம் வித்தி மோஹநம் ஸர்வதேஹிநாம் ।
ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ்தந்நிபத்நாதி பாரத ‖

தம: த்ருதீய: குண: அஜ்ஞாநஜம் அஜ்ஞாநாத் ஜாதம் வித்தி, மோஹநம் மோஹகரம் அவிவேககரம் ஸர்வதேஹிநாம் ஸர்வேஷாம் தேஹவதாம் । ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபி: ப்ரமாதஶ்ச ஆலஸ்யம் ச நித்ரா ச ப்ரமாதாலஸ்யநித்ரா: தாபி: ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபி: தத் தம: நிபத்நாதி பாரத ‖ அ ‖

புந: குணாநாம் வ்யாபார: ஸங்க்ஷேபத: உச்யதே —

கூ. ஸத்த்வம் ஸுகே ஸஞ்ஜயதி ரஜ: கர்மணி பாரத ।
ஜ்ஞாநமாவ்ருத்ய து தம: ப்ரமாதே ஸஞ்ஜயத்யுத ‖

ஸத்த்வம் ஸுகே ஸஞ்ஜயதி ஸம்ஶ்லேஷயதி, ரஜ: கர்மணி பாரத ஸஞ்ஜயதி இதி அநுவர்ததே । ஜ்ஞாநம் ஸத்த்வக்ருதம் விவேகம் ஆவ்ருத்ய ஆச்சாத்ய து தம: ஆவரணாத்மகம் ப்ரமாதே ஸஞ்ஜயதி உத — ப்ரமாத: ப்ராப்தகர்தவ்யாகரணம் ‖ கூ ‖

கர்மங்களில் பற்றுக்கொள்ளுதல், அவற்றில் அழுந்திக்கிடத்தல். அதனால் ரஜோகுணமானது தேஹியை, உடம்பெடுத்திருக்கும் ஆத்மாவைக் கட்டுகின்றது. [அகர்த்தாவாகிய, செயல்புரியுந்தன்மையில்லாத ஆத்மாவை "நான் செய்கிறேன்" என்னும் அபிமானத்தால் சேர்க்குகின்றது. —ஆ.] (எ)

அ. தமோகுணமோ, அஜ்ஞானத்தினின்றும் பிறப்பதாக, எல்லாத்தேஹிகளையும் மயக்குவதாகத் தெரிந்துகொள்; பாரத! அது அஜாக்கிரதை, சோம்பல், உறக்கம் என்றவற்றால் (தேஹியைக்) கட்டுகின்றது.

மூன்றாவதான தமோகுணமானது (ஆவரணசக்தியாகிய) அஜ்ஞானத்தினின்றும் பிறந்து எல்லாத் தேஹிகளையும் மயக்குவது, மயக்கத்தைச் செய்வது, பகுத்தறிவின்மையை உண்டாக்குவது. (அ)

மீண்டும், குணங்களது செய்கையைச் சுருக்கிக் கூறுகிறார்:

கூ. பாரத! ஸத்துவம் இன்பத்திலும், ரஜஸ் தொழிலிலும் பற்றச்செய்கின்றன; தமஸோ, (இவற்றிற்கு) எதிராக, அறிவை மறைத்து அஜாக்கிரதையில் பற்றச் செய்கின்றது.

ரஜஸ் தொழிலில் "பற்றச்செய்கின்றது" எனத் தொடருக. தமோகுணமானது தனது ஆவரணவடிவத்தால், மறைக்குந்தன்மையினால் - ஸத்துவகுணத்தாலான பகுத்தறிவை மறைத்து அஜாக்கிரதையில் பற்றச்செய்கின்றது. அஜாக்கிரதை - செய்யவேண்டியன வந்தவழி, (அவற்றைச்) செய்யாமை. (கூ)

[illegible]

௧௧. எப்பொழுது இச்சரீரத்தில் எல்லா வாயில்களிலும் அறிவொளி பிரகாசம் உண்டாகின்றதோ, அப்பொழுது ஸத்துவம் ஓங்கியுள்ளது என அறிவாய்.

செவிமுதலிய இந்திரியங்களெல்லாம் ஆத்மாவின் அறிவுக்கு வழிகளாம். அந்த எல்லா வழிகளுள்ளும் அக்கரணமே பிரகாசமென்பது ஞானம். [illegible] பிரகாசமென்பது, விளக்கமென்பது, [illegible]மென்பது. அதுவே

ப்ரகாஶ: தேஹே அஸ்மிந் ஸர்வத்வாரேஷு உபஜாயதே। ததேவ ஜ்ஞாநம்। யதா ஏவம் ப்ரகாஶோ ஜ்ஞாநாக்ய: உபஜாயதே, ததா ஜ்ஞாநப்ரகாஶேந சிஹ்நேந வித்யாத் விவ்ருத்தம் உத்ரிக்தம் ஸத்த்வம் இதி உத அபி ॥ கக ॥

ரஜஸ: உத்ரிக்தஸ்ய இதம் சிஹ்நம்—

கஉ. லோப: ப்ரவ்ருத்திராரம்ப: கர்மணாமஶம: ஸ்ப்ருஹா।
ரஜஸ்யேதாநி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே பரதர்ஷப ॥

லோப: பரத்ரவ்யாபிலாஷா, ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரயத்நம் ஸாமாந்யசேஷ்டா, ஆரம்ப:—கஸ்ய?—கர்மணாம், அஶம: அநுபஶம:, ஹர்ஷராகாதிப்ரவ்ருத்தி:, ஸ்ப்ருஹா ஸர்வஸாமாந்யவஸ்துவிஷயா த்ருஷ்ணா—ரஜஸி [illegible] விவ்ருத்தே ஏதாநி சிஹ்நாநி ஜாயந்தே ஹே பரதர்ஷப ॥ கஉ ॥

கங. அப்ரகாஶோ(அ)ப்ரவ்ருத்திஶ்ச ப்ரமாதோ மோஹ ஏவ ச।
தமஸ்யேதாநி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே குருநந்தந ॥

அப்ரகாஶ: அவிவேக:, அக்ருத்யே அப்ரவ்ருத்திஶ்ச ப்ரவ்ருத்த்யபாவ: தத்கார்யம், ப்ரமாதோ மோஹ ஏவ ச தத்கார்யே, அவிவேக: விபரீததா இத்யர்த்த:। தமஸி [illegible] விவ்ருத்தே ஏதாநி சிஹ்நாநி ஜாயந்தே ஹே குருநந்தந ॥ கங ॥

மரணத்வாரேணாபி யத்ஃபலம் ப்ராப்யதே, ததபி ஸங்கராகஹேதுகம் ஸர்வம் குணஜமேவ இதி உபபாதயந்நாஹ—

தான் - அறிவென்பது. இவ்வாருக, எப்பொழுது அறிவென்னும் வெளிச்சமானது இச்சரீரத்தில் எல்லா இந்திரியங்களுள்ளும் உண்டாகின்றதோ, அப்பொழுது, அறிவுப்பிரகாசமாகிய குறியினால் "ஸத்துவகுணம் ஓங்கியுள்ளது" என அறியலாகும். ()

ரஜோகுணம் மேலிட்டுநிற்குமிடத்து இது அடையாளமாம்:—

கஉ. **பரதரிற் சிறந்தோனே! ரஜஸ் ஓங்கியுள்ளவிடத்து உலோபம், முயற்சி, தொழில்களைச்செய்தல், ஓய்வின்மை, ஆசை இவை உண்டாகின்றன.**

உலோபம்-பிறர்பொருளை வௌவக் கருதல். முயற்சி-பொதுவானப் பிரயத்தினம். செய்தல்.—எவற்றை?—காரியங்களை. ஓய்வின்மை-மகிழ்ச்சி, பற்றுமுதலியவற்றுள் புகுந்துசெல்லுதல். ஆசை-ஸாமான்னியமான எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றிய ஆசை. ரஜோகுணம் மேலிட்டிருக்குங்கால், இவைகுறிகளாக உண்டாகின்றன[காணப்படுகின்றன]. (கஉ)

கங. **குருநந்தந! தமஸ் ஓங்கியுள்ளவிடத்து விளங்காமை, முயற்சியின்மை, தவறுதல், மயக்கம் இவை உண்டாகின்றன.**

விளங்காமை - பகுத்தறிவின்மை. முயிற்சியின்மை-முற்றும் ஊக்கமின்மை; (இது) அந்த(ப் பகுத்தறிவின்மையின்)காரியம். தவறுதலும், மயக்கமும் அதன்[பகுத்தறிவின்மையின்]காரியங்களாம். விவேகமின்மை - மயங்கியதன்மை என்றபடி. (கங)

துணங்களாலாவதும் பிறவிகள்.

இறப்புவழியாகவும் எந்தப்பயன் அடையப்படுகின்றதோ, அதெல்லாம் பற்றினாலும், ஆசையினாலும் வருவதாய் குணங்களாலாவதேதான் என உணர்த்தும்பொருட்டு அருளிச்செய்கிறார்:

௧௪. 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌮𑌲𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

௧௫. 𑌰𑌜𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍁 𑌉𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾, 𑌤𑌦𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂—𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍—𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌮𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌲𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥ ௧௪ ॥

𑌰𑌜𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑌃 𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌮𑍂𑌢𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௫ ॥

𑌅𑌤𑍀𑌤𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௬. 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍 ।
𑌰𑌜𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌫𑌲𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯—𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃—𑌆𑌹𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑌜𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁—𑌰𑌾𑌜𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍—𑌫𑌲𑌂 𑌅𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌏𑌵, 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍇𑌵। 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥ ௧௬ ॥

---

௧௪. தேகியானவன், ஸத்துவம் மேலிட்டவழி சாதலை அடைந்தால், உயர்ந்தவற்றை அறிந்தவருடைய மாசற்ற உலகங்களைச் சேர்கிறான்.

௧௫. ஒருவன் ரஜோகுணத்தில் சாதலைப்பெற்று கர்மப்பற்றுள்ளவருள் பிறக்கிறான். அவ்வண்ணமே, தமோகுணத்தில் இறந்தவன் மயங்கியபிறவிகளுள் பிறக்கிறான்.

தேகி-ஆத்மா. உயர்ந்தவற்றை - மஹத் முதலிய தத்துவங்களை. மாசற்ற உலகங்களை-(ரஜஸ் தமஸ் உண்டாதலில்லாத ப்ரஹ்மலோகம் முதலியவற்றை.—ஆ.)(௧௪)

ரஜோகுணம் மேலிட்டிருக்கும்பொழுது சாதலை அடைந்தால், கர்மபற்றுடைய மனிதர்களுள் பிறக்கிறான். அதுபோலவே, தமோகுணம் மேலிட்டிருக்கும்பொழுது இறந்தவன் பசுமுதலிய அறிவிலாப் பிறவிகளில் பிறக்கிறான். (௧௫)

சென்ற சுலோகங்களில் கூறிய விஷயத்தையே சுருக்கிச் சொல்லுகிறார் :

௧௬. நல்வினையான கர்மத்திற்கு மாசற்ற ஸாத்விகப் பயன் என்கிறார்கள் ; ரஜஸுக்கோ துன்பம் பயன் ; தமஸுக்கு அறியாமை பயன்.

ஸாத்விக கர்மத்திற்கு ஸாத்விகமேயான [ஸத்துவகுணத்தாலான] பரிசுத்தமான [ரஜஸ் தமஸ் அழுக்கில்லாத] பயன் என்று ஆன்றோர்கூறுகிறார்கள். ரஜஸ் என்பதற்கு - ராஜஸகர்மம் என்று பொருள் ; (இப்)பிரகரணம் கர்மத்தைப்பற்றியதாதலின். ராஜஸகர்மத்தின் பயனும் துன்பமேதான், ராஜஸமேதான் [ரஜோகுணத்தாலானதே தான்] ; (கார்யமானது) காரணத்தை ஒத்துநிற்குமாதலின். தமஸுக்கு - தாமஸ கர்மமான அதர்மத்திற்கு. (௧௬)

किञ्च गुणेभ्यो भवति—

१७. सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च ।
प्रमादमोहौ तमसो भवतोऽज्ञानमेव च ॥

सत्त्वात् लब्धात्मकात् संजायते समुत्पद्यते ज्ञानं, रजसो लोभ एव च, प्रमादमोहौ प्रमादश्च मोहश्च प्रमादमोहौ उभौ तमसो गुणात् भवतः, अज्ञानमेव च भवति ॥ १७ ॥

किञ्च—

१८. ऊर्ध्वं गच्छन्ति सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठन्ति राजसाः ।
जघन्यगुणवृत्तस्था अधो गच्छन्ति तामसाः ॥

ऊर्ध्वं गच्छन्ति देवलोकादिषु उत्पद्यन्ते सत्त्वस्थाः सत्त्वगुण-वृत्तस्थाः । मध्ये तिष्ठन्ति मनुष्येषु उत्पद्यन्ते राजसाः। जघन्यगुण-वृत्तस्थाः जघन्यश्च असौ गुणश्च जघन्यगुणः तमः, तस्य वृत्तं निद्राऽऽ-लस्यादि, तस्मिन् स्थिताः जघन्यगुणवृत्तस्थाः मूढाः अधः गच्छन्ति पश्वादि-योनिषु उत्पद्यन्ते तामसाः ॥ १८ ॥

“पुरुषस्य प्रकृतिस्थत्वरूपेण मिथ्याज्ञानेन युक्तस्य भोग्येषु गुणेषु सुखदुःखमोहात्मकेषु ‘सुखी दुःखी मूढः अहम् अस्मि’ इत्येवंरूपः यः सङ्गः सः कारणं पुरुषस्य सदसद्योनिजन्मप्राप्तिलक்ஷणस्य संसारस्य” इति समासेन पूर्वाध्या-

---

குணங்களின் செய்கைகளைச் சுருக்கிக்கூறுதல்.

மேலும், குணங்களினின்றும் (எது) உண்டாகின்றதோ, (அதனை அருளிச் செய்கிறார்) :

கஎ. அறிவு ஸத்துவத்தினின்றும் பிறக்கின்றது : உலோபம் ரஜஸினின்று (பிறக்கின்றது) : அஜாக்கிரதையும், மயக்கமும் தமஸினின்றும் பிறக்கின்றன, அறியாமையுந்தான் (பிறக்கின்றது).

ஸத்துவம் மேலிட்டவிடத்து அறிவு உண்டாகின்றது. ....(கஎ)

அன்றியும்,

கஅ. ஸத்துவத்திலுள்ளவர்கள் மேலே செல்லுகிறார்கள் : ராஜஸர்கள் நடுவில் நிற்கிறார்கள் : கடைப்பட்ட குணஒழுக்கத்திலுள்ள தாமஸர்கள் கீழே செல்லுகிறார்கள்.

ஸத்துவகுண ஒழுக்கத்திலுள்ளவர்கள் தேவலோகம் முதலியவற்றுள் பிறக்கிறார்கள். ராஜஸர்கள், ரஜோகுணஒழுக்கத்திலுள்ளவர்கள் மனிதர்களில் பிறக்கிறார்கள். கடைப்பட்ட தமோகுண ஒழுக்கங்களான உறக்கம் சோம்பல்முதலியவற்றிலுள்ள மூடர்களான தாமஸர்கள் பசுமுதலிய பிறவிகளுள் பிறக்கிறார்கள். (கஅ)

குணங்களினின்றும் மெய்யறிவினால் நீங்குதல்.

“ பிரகிருதியில் நிற்றலாகிய [பிரகிருதியையே ஆத்மாவாக மயங்குதலாகிய] மயக்கவுணர்வுள்ள புருஷனுக்கு இன்ப துன்ப மயக்கவடிவங்களால் அநுபவிக்கப்படும் குணங்களின்மேல் ‘ நான் இன்பமுடையவனாயிருக்கிறேன், துன்பமுடையவனாயிருக்கிறேன், மூடனாயிருக்கிறேன் ’ என இத்தகைய பற்று எதுவோ, அது - நல்லன தீயனவான பிறவிகளில் பிறப்பைப் பெறுதலாகிய புருஷனது ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரண

गुणान् एतान् यथोक्तान् अतीत्य जीवन्नेव अतिक्रम्य मायोपाधिभूतान् त्रीन् देही देहसमुद्भवान् देहोत्पत्तिबीजभूतान् जन्ममृत्युजरादुःखैः जन्म च मृत्युश्च जरा च दुःखं च जन्ममृत्युजरादुःखानि तैः जीवन्नेव विमुक्तः सन् विद्वान् अमृतम् अश्नुते, एवं मद्भावम् अधिगच्छतीत्यर्थः ॥ २० ॥

जीवन्नेव गुणानतीतः अमृतमश्नुते, इति प्रश्नबीजं प्रतिलभ्य, अर्जुन उवाच—

अर्जुन उवाच ॥

२१. कैर्लिङ्गैस्त्रीन्गुणानेतानतीतो भवति प्रभो ।
किमाचारः कथं चैतांस्त्रीन्गुणानतिवर्तते ॥

कैः लिङ्गैः चिह्नैः त्रीन् गुणान् एतान् व्याख्यातान् अतीतः अतिक्रान्तः भवति प्रभो किमाचारः कः अस्य आचारः इति किमाचारः कथं केन च प्रकारेण एतान् त्रीन् गुणान् अतिवर्तते ॥ २१ ॥

गुणातीतस्य लक्षणं गुणातीतत्वोपायं च अर्जुनेन पृष्टः अस्मिन् श्लोके प्रश्नद्वयार्थं प्रतिवचनं भगवान् उवाच। यत् तावत् "कैः लिङ्गैः युक्तो गुणातीतो भवति" इति तत् शृणु—

श्रीभगवानुवाच ॥

२२. प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव ।
न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि काङ्क्षति ॥

ஞானியான தேகியானவன் மாயையாகிய உபாதிவடிவங்களாய் உடம்பு உண்டாதற்கு வித்துக்களான கீழ்க்கூறிய இந்த முக்குணங்களையும் உயிர்வாழும்பொழுதேயே கடந்து, பிறப்பிறப்புமூப்புத்துன்பங்களால் உயிர்வாழும்பொழுதேயே விடப்பட்டவனாய்ச் சாகாமையைப் பெறுகிறான் : இவ்வாறாக என்நிலையை அடைகின்றான் என்றபடி. (௨௦)

விடுபட்டவனுடைய அடையாளங்கள்.

உயிரோடிருக்குமளவிலேயே குணங்களைக் கடந்து சாகாமையைப் பெறுகிறான் எனவே, வினாவிற்கு இடம் வாய்க்கப்பெற்று அர்ஜுனன் கூறலாயினன் :

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

௨௧. பிரபுவே ! இந்த முக்குணங்களையும் கடந்துநிற்பவன் என்ன அடையாளங்களுள்ளவனாகிறான் ? என்னவொழுக்கமுடையவன் ? மேலும், எவ்வாறு இந்தமுக்குணங்களையும் கடந்துவிடுகிறான் ?

குணங்களைக் கடந்தவனது அடையாளத்தையும், குணங்களைக்கடந்தவனாதற்கு வழியையும் இச்சுலோகத்தினுள் அர்ஜுனனால் கேட்கப்பட்ட பகவான் இரண்டு வினாவிற்கும் மறுமொழி கூறலானார். முதலில், " குணங்களைக்கடந்தவன் என்ன அடையாளங்களுள்ளவனாயிருக்கிறான் ? " என்பது எதுவோ, அதனைக் கேட்பாயாக :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௨௨. பாண்டவ! விளக்கமெனமுயற்சியென, மயக்கமென வந்தவற்றை(அவன்) வெறுப்பதில்லை ; போனவற்றை விரும்புவதில்லை.

प्रकाशं च सत्त्वकार्यं, प्रवृत्तिं च रजःकार्यं, मोहमेव च तमः-कार्यं, इत्येतानि न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि सम्यग्विषयभावेनोद्भूतानि "मम तामसः प्रत्ययो जातः, तेन अहं मूढः; तथा राजसी प्रवृत्तिः मम उत्पन्ना दुःखात्मिका, तेन अहं रजसा प्रवर्तितः प्रचलितः स्वरूपात्; कष्टं मम वर्तते यः अयं स्वरूपावस्थानभ्रंशः; तथा सात्त्विको गुणः प्रकाशात्मा मां विवेकित्वमापादयन् सुखे च संजयन् बध्नाति" इति तानि द्वेष्टि असम्यग्दर्शित्वेन। तत् एवं गुणातीतो न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि। यथा च सात्त्विकादिः पुरुषः सत्त्वादिकार्याणि आत्मानं प्रति प्रकाश्य निवृत्तानि काङ्क्षति, न तथा गुणातीतो निवृत्तानि काङ्क्षति इत्यर्थः। एतत् न परप्रत्यक्षं लिङ्गम्। किं तर्हि? — स्वात्म-प्रत्यक्षत्वात् आत्मार्थमेव एतत् लक्षणम्। न हि स्वात्मविषयं द्वेषं काङ्क्षां वा परः पश्यति ॥ २२ ॥

अथ इदानीं "गुणातीतः किमाचारः?" इति प्रश्नस्य प्रतिवचनमाह—

२३. उदासीनवदासीनो गुणैर्यो न विचाल्यते।
गुणा वर्तन्त इत्येव योऽवतिष्ठति नेङ्गते ॥

விளக்கமென்பது - ஸத்துவத்தின்கார்யம். முயற்சியென்பது-ரஜஸின் கார்யம். மயக்கமென்பது-தமஸின்கார்யம். (இவையெல்லாம் ஒரோர் தனித்தனிப்)பொருளா கச் செவ்வனே புலப்பட்டவழி இவற்றை வெறுப்பதில்லை. மெய்யுணர்வில்லாமையிஞ லன்றோ "எனக்குத் தாமஸமான எண்ணம் உண்டாகியுள்ளது, அதனால் நான் மயங்கி யுள்ளேன்; அவ்வாறே, எனக்கு ராஜஸமான முயற்சி துன்பவடிவமாய் உண்டாகியுள் ளது, அந்தரஜஸினல் நான் அசைக்கப்பெற்று தன்னிலையினின்றும் தவறியுள்ளேன்; தன்னிலையினின்றும் இந்தத்தவறுதல் எதுவோ, (அது)எனக்குத்தொல்லையாயிருக்கின் றது; அவ்வண்ணமே,பிரகாசவடிவமான ஸாத்விககுணமானது என்னைப் பகுத்தறிவு டையவனுகச் செய்வதோடு இன்பத்தையும் பற்றச்செய்வதாய்க் கட்டுறுத்துகின்றது" என(ஒருவன்) அவற்றை வெறுக்கிறுன். ஆகவே, குணங்களைக் கடந்தவன் வந்தவற்றை இவ்வாறு வெறுப்பதில்லை. அன்றியும், ஸாத்விகன் [ஸத்துவகுணமுள்ளவன்] முத லான புருஷன், ஸத்துவகுணம்முதலியவற்றின் கார்யங்களாய் ஆத்மாவிற்குக் காட்டி மறைந்தவற்றை விரும்புமாறுபோல, குணங்களைக் கடந்தவன் போனவற்றை விரும்பு வதில்லை என்பதுபொருள்.—இந்தஅடையாளம் பிறர்க்குத் தெரிவதன்று. மற்றென் னவெனின்,—தனக்குத் தெரியுமாதலால் தனக்காகத்தான் இவ்வடையாள மென்க. தன்னைப்பற்றிய வெறுப்பையாயினும், விருப்பையாயினும் பிறனொருவன் தெரியமாட் டானன்றோ [ஒருவனிடத்துள்ள வெறுப்புவிருப்புக்களை வேறொருவன் உணரமுடியா தன்றோ]. (௨௨)

விடுபட்டவனுடைய வாழ்க்கையின் நடக்கை.

இனி இப்பொழுது "குணங்களைக்கடந்தவன் என்ன ஒழுக்கமுடையவன்?" என்னும்வினவிற்கு மறுமொழி அருளிச்செய்கிறுர்:

௨௩. எவன் உதாஸீனன்போல வீற்றிருப்பவனுய்க் குணங்களால் அசைக்கப் படுவதில்லையோ, எவன் "குணங்கள் செய்கின்றன" என்றே உறுதியாகநிற்கின் றே, அசைவதில்லையோ, (அவன் குணங்களைக் கடந்தவன்).

உதாஸீநவத் யதா உதாஸீந: ந கஸ்யசித் பக்ஷம் ஹஜதே, ததா ஆஸீந: [illegible] குணை: ய: ஸம்- [illegible] விவேகதர்சநாவஸ்தாத: । குணா: ஸத்வாதய: [illegible] வதந்தே [illegible] — 'ய: அவதிஷ்டதி' [illegible] ஸ்வாத்மாவஸ்த: ஏவ ஹவதி [illegible] ॥ உங ॥

கிஞ்ச—

உச. ஸமது:க்கஸுக்க: ஸ்வஸ்த: ஸமலோஷ்டாச்மகாஞ்சந: ।
துல்யப்ரியாப்ரியோ தீர: துல்யநிந்தாத்மஸம்ஸ்துதி: ॥

ஸமது:க்கஸுக்க: [illegible] ஸ்வஸ்த: ஸ்வாத்மைகப்ரியத்வேந, ஸமலோஷ்டாச்மகாஞ்சந: [illegible] துல்யப்ரியாப்ரிய: ப்ரியம் ச அப்ரியம் ச [illegible] தீர: [illegible], துல்யநிந்தாத்மஸம்- ஸ்துதி: [illegible] துல்யநிந்தாத்மஸம்ஸ்துதி: ॥ உச ॥

உதாஸீநன் [நடுநிலைமையுள்ளவன்] என்பான் ஒருவனது பக்கத்தையும் சாரா தவனாவான். ஆத்மாவை அறியும் ஆவலையுடையவன் இவன், குணங்களைக் கடந்தவனாவதற்கு ஸாதகமான வழியிலே [ஸாதநத்திலே] நிலைத்து இருப்பவனாய் விவேகப்பார்வை யாலே நிலையினின்றும் குணங்களால் அசைக்கப்படுவதில்லை. அந்த இதனை விளக்கு கிறார்: [illegible] இந்த்ரியங்கள், இந்த்ரியவிஷயங்கள் என்றவற்றின் வடிவங்களாய் மாறியிருக்கும் குணங்கள் (தாமே) ஒன்றிலொன்று தொழிற்படுகின்றன எனக் கொண்டு [illegible], அசைவதில்லை, தன்னிலையிலேயே இருக்கிறான் என்பதாம். 'அவதிஷ்டதி' என்பதை [illegible] இடர்ப்படுதலஞ்சி பரஸ்மைபதத்தில் வழங்கியிருக்கிறது. "அநுதிஷ்டதி" என்பதும் வேறோர் பாடம். (இங்கே, அநுஷ்டிக்கின்றான் என்பது [illegible] தன்னுடைய [illegible] போலிக்கர்மத் தை [illegible]. உதாஸீநத்தன்மைக்குக் [illegible] ஆத்மாவை அறிபவன் "ஆத்மா நிர் விகாரி" என்றறிவதால் தன்னைக் கர்மங்களுக்குக் கர்த்தாவாகக் கொள்ளாது, தான் தொழிற்படுதலின்றி நிற்கும் தனிநிலையை விளக்குகின்றது.—ஆ.) (உங)

அன்றியும்,

உச. (இவன்) இன்பதுன்பங்களை ஸமமாகக்கொண்டவன் : தன்னிடத்து வாழ் பவன் : மண்ணாங்கட்டி, கல், தங்கம் இவற்றை ஸமமாகக்கொண்டவன் : வேண்டியதை யும், வேண்டாததையும் ஸமமாகக்கொண்டவன் : ஞானமுள்ளவன் : இகழ்ச்சியையும் தற்புகழ்ச்சியையும் ஸமமாகக்கொண்டவன்.

இத்தகுதியானவன் தன்னிடத்து வாழ்பவன், ஆத்மாவினிடத்து நிற்பவனைத் தெளிந்துள்ளவன் [தன்னிலையினின்றும் தவறாத அதிகாரியாயிருப்பவன்.—ஆ.] (உச)

கிஞ்ச—

௨௫. 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 ; 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃—𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀— 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀, 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌸𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௫ ॥

'𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 '𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 ; 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍇𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ।

மற்றும்,

௨௫. **மானாவமானங்களில் ஒப்பநிற்பவனாய், நண்பரது பக்கத்திலும், பகைவரது பக்கத்திலும் ஒப்பநிற்பவனாய், எல்லாமுயற்சிகளையும் துறக்கின்ற அவன் "குணாதீதன்" [குணங்களைக் கடந்தவன்] எனப்படுகிறான்.**

ஒப்பநிற்பவன் - மாறுபாடில்லாதவன் [தாக்கப்படாதவன்]. சிலர் தமதுகருத்தின்படி உதாஸீநர்களாயிருந்தாலும், பிறர்கருத்தின்படி நண்பரது பக்கத்திலாயினும், பகைவரது பக்கத்திலாயினும் இருக்கிறவர்போல(க் காணப்படுகிறார்கள்) ; என்று, "இவனோ நண்பரது பக்கத்திலும் பகைவரது பக்கத்திலும் ஒப்பநிற்பவன்" என அருளிச்செய்கிறார். இவன் இம்மைமறுமைக்கான எல்லாக்கர்மங்களையும் விட்டொழியும் தன்மையன் : உடம்பைக் கொண்டுசெலுத்தற்குமாத்திரம் காரணமானவை [உடம்பு நிற்றற்குமாத்திரம்வேண்டிய கர்மங்கள்] நீங்கலாக எல்லாக்கர்மங்களையும் **துறந்துநிற்பவன்** என்பது பொருள். (௨௫)

பகவத்பக்தி முக்திக்கு ஸாதநம்.

குணங்களைக்கடந்தவனுதற்கு "எவன்" (௧௪ - ௨௨) என்பதுமுதல் "குணங்களைக் கடந்தவன் எனப்படுகிறான்" (௧௪ - ௨௫) என்பதுவரை கூறப்பட்ட ஸாதநங்கள் எவ்வளவுகாலத்தில் முயற்சியால் ஸாதிக்கக்கூடியவையோ, அவ்வளவுகாலம் ஸந்யாஸியினால், மோக்ஷத்தை நாடும் துறவியினால் அநுஷ்டிக்கவேண்டியவை ; ஆனால், உறுதியாகநிலைப்பட்டுத் தானே உணரக்கூடியவளவிலே [தன்அநுபவத்தில் முயற்சியின்றி அவை தாமாகவே இயல்பாய் அமைந்திட்டபொழுது], குணங்களைக் கடந்துநிற்கும்யதிக்கு அடையாளங்களாகின்றன. (ஞானதிகாரியானவன் தனக்கு ஆத்மஅறிவு பிறத்தற்குமுன் உதாஸீநனயிருத்தல்முதலிய இவ்வொழுக்கங்களையெல்லாம் முயற்சியோடு அநுஷ்டித்துச் சாதித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால், ஆத்மஞானம் உதித்தவுடன் ஜீவந்முக்தனான அவனுக்கு அவையெல்லாம் உறுதியாகநிலைப்பட்டு அநுபவத்தில் அமைந்து, அவனுக்கு லக்ஷணங்களாகநிற்கின்றன.—ஆ.)

[illegible] விபாகயோகம்.

[illegible] கதிம் கமிஷ்யதி ?" இத்யஸ்ய ப்ரஶ்நஸ்ய

[illegible] ஸர்வஸ்ய பரஸ்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய [illegible] ஸேவதே ।
[illegible] ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே ॥

[illegible] ப்ரஹ்மபூயாய [illegible] ப்ரஹ்மபூயாய [illegible] ॥ உசு ॥

[illegible] ஶாஶ்வதஸ்ய ச ।
[illegible] ஸுகஸ்யைகாந்திகஸ்ய ச ॥

[illegible] ஸம்ஹிதாயாம் வேயாஸி-
[illegible] ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோக-

"[illegible] அடைந்துவிடுகிருன் ?" என்னும் இவ்வினு

[illegible] :

[illegible] பிறழாதபக்தியோகத்தினுல் என்னைத்தொழுகின்றுனே,
[illegible] ப்ரஹ்மமாயிருத்தற்குத் தக்கவனுகிருன்.
[illegible] எல்லாப்பிராணிகளுடைய
[illegible] என்னை, பிறழாத பக்தி
[illegible] யோகத்திஞல், பருத்தறியும்
[illegible] அவன் கீழ்க்கூறிய இக்குணங்
[illegible] தக்கவனுகிருன், மோக்ஷத்தை
[illegible] பகவானது அநுக்கிரகமென்னும்
[illegible] பக்தியோகமென்பது - பரமப்பிரேமையா
[illegible] பக்தியோகத்தால் பகவானைத்தொழுதலென்பது -
[illegible] பகவானை இடைவிடாது தியானித்தல்.
[illegible] பிறக்கின்றது ; பிறக்கவே, ஞானி உயி
[illegible] அடைந்துவிடுகிருன்.—ஆ.) (உசு)

ஆத்ம ஒன்றுதான்.

[illegible] என்பது] எதனுல் ? என்பது.—கூறுவோம் :
[illegible] இறவாததாய் வேறுபாடில்லதாய் சாச்வதமான தரும
இன்பமுமான ப்ரஹ்மத்திற்கு இருப்பிடம்.

[illegible]பாரதத்திலே, வியாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்தஸம்ஹிதையிலே,
[illegible]லே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யை

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 । 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ?— 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌐𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾, 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 '𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇, 𑌸𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍋𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾— 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 । 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 ? — 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯

யாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே குணத்ரய விபாகயோகம் என்னும் பதினான்காம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஏனெனில், உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவான நான் ப்ரஹ்மமான பரமாத்மாவிற்கு இருப்பிடம் [ப்ரஹ்மம் என்னைக்காட்டிலும் வேறன்று, நான் ப்ரஹ்மமான ஆத்மா தான் என்றபடி].—எத்தகைய ப்ரஹ்மத்திற்கு ? —அழியுந்தன்மையில்லதாய், அவிகாரியாய், நித்யமான தருமமாய் (அதாவது) ஞானயோகமென்னும் தருமத்தால் அடையத்தக்கதாய், தவறாத இன்பவடிவமான (ப்ரஹ்மத்திற்கு). சாகாமைமுதலிய இயல்பானதாய்ப் பேராநந்தவடிவமான பரமாத்மாவிற்கு உள்ளேயுள்ள ஆத்மா இருப்பிடம் ; (ஆகவே, அது) பரமாத்மாவாக மெய்யறிவினால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால், இந்த (உண்மைதான்) "ப்ரஹ்மமாயிருத்தற்குத் தக்கவனாகிறான்" (௧௪ - ௨௬) எனக் கூறப்பட்டது.

ப்ரஹ்மம் எந்த ஈச்வரசக்தியால் பக்தர்களை அநுக்கிரகித்தல் முதலியவற்றிற்காக அமைந்து தலைப்படுகின்றதோ, அந்தச் சக்தி ப்ரஹ்மமேயான நான்தான் ; ஏனெனில், சக்தியும் சக்தியையுடைய பொருளும் வேறல்ல [ஒன்றுதான்] ; என்பது கருத்து.

அல்லது, (இவ்வாறு கொள்ளினும், அமையும். ஸகுண ப்ரஹ்மமே) ப்ரஹ்ம மென்னும் சொல்லால் சொல்லக்கூடியதாதலால், ப்ரஹ்மமென்பது - ஸவிகல்பமான [ஸகுண] ப்ரஹ்மமென்க. சொல்லமுடியாத நிர்விகல்பமான [நிர்க்குணமான] யான் அந்த ப்ரஹ்மத்திற்கு இருப்பிடம், தங்குமிடம்.—எப்படிப்பட்ட (அந்த ப்ரஹ்மத்

[illegible] ஸ்ய அவ்யயஸ்ய ச ப்ராப்யஸ்ய [illegible] | கிஞ்ச — ஶாஶ்வதஸ்ய ச நித்யஸ்ய [illegible] தர்மஸ்ய [illegible] ஸாதநஸ்ய தஜ்ஜநிதஸ்ய ஐகாந்திகஸ்ய ஸுகஸ்ய ச, 'ப்ரதிஷ்டா அஹம்' இதி ஸம்பந்த: || உ௭ ||

இதி ஸ்ரீ பகவத்கீதாபாஷ்யே சதுர்தஶோऽத்யாய: ||

[illegible] மாறுதலில்லாததாய் விகாரமில்லாததற்கு. மேலும், ஞானநிஷ்டை என்னும் [illegible] தர்மத்திற்கும், அதனின்று பிறப்பதாய்த் தவறாது அமைகின்ற ஆனந்தத்திற்கும் "நான் இருப்பிடம்" எனத் தொடர்கின்றது. (உ௭)

ஸ்ரீ பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌦𑌧𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌫𑌲𑌮𑍍, 𑌅𑌤𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌉𑌵𑌾𑌚 '𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑌕𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

௧. 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍂𑌲𑌮𑌧𑌃𑌶𑌾𑌖𑌮𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍।
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்: புருஷோத்தமயோகம்.

ஸம்ஸாரவிருக்ஷம்.

பிராணிகளது கர்மத்தின் பயனும், ஞானிகளது ஞானத்தின் பயனும் என்னைச் சார்ந்துநிற்பனவாதலால், எவர்கள் என்னைப் பக்தியோகத்தால் தொழுகிறார்களோ, அவர்கள் எனது அநுக்கிரகத்தினால் ஞானத்தையடைதல்வழியாகக் குணங்களைக் கடந்தவராய் மோக்ஷத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஆத்மாவினுடைய உண்மையையே நேராக அறிகிறவர்களைப்பற்றிக் கூறவும்வேண்டுமோ? என்க. ஆகவே, பகவான், அர்ஜுனனால் வினவப்படாததாயினும் [அவன் கேட்காமலிருந்தாலும்] ஆத்மாவினது உண்மையை விவரிக்கக்கருதியவராய் "சந்தஸ்கள் எதற்கு" (கரு-க) என்பது முதலியவற்றை அருளிச்செய்யலானார்:

இனி முதலில், விருக்ஷமாக உருவகஞ்செய்து [ஞானமென்னும் கோடரியினால் வெட்டக்கூடியதாதலால், மரமாக ரூபகாலங்காரப்படுத்தி], வைராக்கியம் பிறக்கும் பொருட்டு ஸம்ஸாரம் இன்னதென்பதை விரித்துரைக்கிறார்; ஏனெனில்,—பகவானுடைய உண்மையை அறிவதிலே - ஸம்ஸாரத்தினின்றும் ஆசைநீங்கியவனுக்கு அதிகாரமேயன்றி மற்றையோனுக்கு இல்லை என்று.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார்:

க. சந்தஸ்கள் எதற்கு இலைகளோ, (அந்த) அச்வத்தத்தை - மேலே வேரும், கீழே கிளைகளும்உடையதாக, அழிவற்றதாகக் கூறுகிறார்கள். எவன் அதனை அறிகிறானோ, அவன் வேதங்களை அறிபவன்.

புருஷோத்தமயோகம்.

ஊர்த்வமூலம் காலத: ஸூக்ஷ்மத்வாத் காரணத்வாத் நித்யத்வாத் மஹத்த்வாச்ச [illegible]

[illegible]

அவ்யக்தமென்னும் மூலத்தையுடைய ப்ரஹ்மமானது காலத்தால் நுண்ணியதும், காரணமும், நித்யமும், பெரிதும் [எங்குமுள்ளதும்] ஆதலால், "மேல்" எனக் கூறப்படுகின்றது. (கூடஸ்தமான [நிர்விகாரியான] ப்ரஹ்மம் காரணமாகாததால், மாயாசக்தியுடைய ப்ரஹ்மமென்றார். அது நித்யப்பொருளாய், எல்லாக்காரியங்கட்கும் ஹேதுவாய் முன்னிற்குங் காரணமாதலால், காலத்தால் நுண்ணியதென்க.—ஆ.) "மேலே வேரையும், கீழே கிளைகளையுமுடைய இந்த அச்வத்தம் என்றுமுள்ளது" (கட. [illegible]) என்னுஞ் ச்ருதியுமுண்டென்க. புராணத்திலும், "ப்ரஹ்மவிருக்ஷமானது, ப்ரஹ்மத்தினின்றுமுள்ள விருக்ஷமானது அவ்யக்தமாகிய வேரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டது: அதனது வலிமையினின்றும் ஓங்கிவளர்ந்துள்ளது: புத்தியாகிய அடிமரத்தைக் கொண்டுள்ளது: இந்திரியத்துவாரங்களாகிய பொந்துகளையும், (நிலம், நீர் முதலிய) மஹாபூதங்களாகிய பெருங்கொப்புக்களையும், விஷயங்களாகிய இலைகளையும் கிளைகளையும், நல்லன தீயனவாகிய அழகிய புஷ்பங்களையும், இன்ப துன்பங்களாகிய பழமுண்டாதலையும் உடையது: எல்லாப்ப்ராணிகட்கும் பிழைப்பைத் தருவது: (ஞானத்தாலன்றி வேறுவழியால் வெட்டமுடியாதது ஆதலால்)என்றுமுள்ளது. இது ப்ரஹ்மத்திற்குத் தங்குமிடம். அது அந்த ப்ரஹ்மவிருக்ஷத்தின் (ஸாரம். ப்ரஹ்மத்திற்குப் புறம்பாக ஸம்ஸாரத்திற்கு நிலைப்பு இல்லை என்றபடி.—ஆ.). ஞானமாகிய வலிய கோடரியினால் இதனை வெட்டிப் பிளந்து, பின்பு, ஆத்மஆநந்தத்தைப் பெற்று அதனின்று மீண்டும் திரும்புவதில்லை" என்பதுமுதலியவற்றை(க் காண்க). மயக்கமயமான ஸம்ஸாரத்தை மேலே வேருடைய விருக்ஷமாகக் கூறுகிறார்கள். மஹத், அஹங்காரம், தந்மாத்திரங்கள் முதலியவை இதனது கிளைகள்போலக் கீழேஉள்ளன. அச்வத்தம் - நாளைக்குக்கூட நில்லாதது, கணப்பொழுதுள் அழியுந்தன்மையது; (ஆகவே,

त्थं प्राहुः कथयन्ति ; अव्ययम् — संसारमायायाः अनादिकालप्रवृत्तत्वात्
सोऽयं संसारवृक्षः अव्ययः । अनाद्यन्तदेहादिसन्तानाश्रयः हि सः
प्रसिद्धः । तम् अव्ययम् । तस्य एव संसारवृक्षस्य इदम् अन्यत् विशेष-
णम् — छन्दांसि यस्य पर्णानि छादनात् छन्दांसि ऋग्यजुःसामलक्ष-
णानि यस्य संसारवृक्षस्य पर्णानीव पर्णानि । यथा वृक्षस्य परिरक्ष-
णार्थानि पर्णानि, तथा वेदाः संसारवृक्षपरिरक्षणार्थाः, धर्मा-
धर्मतद्धेतुफलप्रकाशनार्थत्वात् । यथाव्याख्यातं संसारवृक्षं समूल-
म् यः तं वेद सः वेदवित्, वेदार्थवित् इत्यर्थः । न हि समूलात्
संसारवृक्षात् अस्मात् ज्ञेयः अन्यः अणुमात्रोऽपि अवशिष्टः अस्ति
इत्यतः सर्वज्ञः सर्ववेदार्थविदिति समूलसंसारवृक्षज्ञानं स्तौति ॥
तस्य एतस्य संसारवृक्षस्य अपरा अवयवकल्पना उच्यते —

ஸம்ஸாரத்தை) அச்வத்தம் என்கிறார்கள். ஸம்ஸாரமாயை அநாதிகாலமாகத் தலைப்பட்டுள்ளமையால், அந்த இச்சம்சாரவிருக்ஷம் அழிவற்றதென்க. ஏனெனில், அது முதலும்முடிவும்இல்லாததாகிய உடம்புமுதலியவற்றின்தொடர்ச்சியைச் சார்ந்திருப்பதாக(யாவர்க்கும்)தெரிந்துளது. அதே ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்திற்கு இது வேறோர் விசேஷணம் :—“ சந்தஸ்கள் எதற்கு இலைகளோ ” (என்பது). ரிக் யஜுஸ் ஸாமமென்னும்சந்தஸ்கள் மறைத்தலால், பாதுகாத்தலால் ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்திற்கு இலைகள் போன்றுள்ளன. இலைகள் மரத்தைப் பாதுகாத்தற்காக இருக்குமாறுபோல,வேதங்கள் [கர்மகாண்டங்கள்] ஸம்ஸாரமரத்தைப் பாதுகாத்தற்காக உள்ளன ; நல்வினைகளையும், தீவினைகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும், பயன்களையும் உணர்த்தும் பொருட்டுள்ளனவாதலின் என்க. (இலைகள் மரத்திலுள்ள குற்றத்தை மறைத்து, மரத்தைப் பாதுகாப்பதுபோல, கர்மகாண்டங்கள் ஸம்ஸாரத்திலுள்ள குற்றத்தை மறைத்து, ஸம்ஸாரத்தைப் பாதுகாக்கின்றன.—ஆ.) கீழ்உரைத்தபடி ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தை வேரொடு எவன் அறிகின்றானோ, அவன் வேதங்களை அறிந்தவன், வேதங்கள் உபதேசிக்கும் பொருளை அறிந்தவன் என்பது பொருள். நிச்சயமாக,இந்த ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தைக்காட்டிலும்,அதனது வேரைக்காட்டிலும் அறியவேண்டியபொருள் வேறு அணுவளவுங்கூட மிச்சமில்லை; ஆகவே, எல்லாவேதப்பொருளையும் அறிந்தவன், முற்றுமுணர்ந்தவன் என ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தை வேரொடு அறிதலைப் புகழ்கின்றார். (கங்கைநதிக்கரையிலே காற்றினால் வேர்ப்பிடுங்காகப் பிடுங்கித் தலைகீழாகச் சாய்க்கப்பெற்ற ஒருபெரிய அரசமரத்தை உபமானமாகக்கொண்டு இவ்வுருவகம் செய்யப்பட்டது.—ம. “அழகிய கையாகிய மலரினையும்,அடியாகிய தளிரினையும்,கண்ணாகிய வண்டினையும்...........உடையதாய் ஓர் கொடி உளது ” என்றவிடத்து, பெண் என்று வெளிப்படையாகக் கூறாமல் கொடி என்றுமாத்திரம் கூறியிருப்பதுபோல, ஸம்ஸாரமென்றுகூறாமல் அச்வத்தம் என்றுமாத்திரம் கூறப்பட்டது.) (க)

அதே ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தின் உறுப்புக்கட்கு வேறுகற்பனை சொல்லப்படுகின்றது [அதனுடைய உறுப்புக்களை வேறுவகையாக வர்ணிக்கிறார்] :

௨. [illegible] ப்ரஸ்ருதாஸ்தஸ்ய ஶாகா:
[illegible] ப்ரவ்ருத்தா விஷயப்ரவாளா: ।
[illegible]
[illegible] கர்மாநுபந்தீநி மநுஷ்யலோகே ॥

[illegible] ஶாகா: [illegible] ப்ரவாளா: [illegible] ஜ்ஞாநகர்மாணி, தஸ்ய [illegible] ப்ரஸ்ருதா: ப்ரவ்ருத்தா: [illegible] விஷ- [illegible] ஶாகா: [illegible] ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷஸ்ய [illegible] கர்மாநுபந்தீநி [illegible] மநுஷ்யலோகே விஶேஷத: । [illegible] ॥ ௨ ॥

௨. அதனுடைய கொம்புகள் கீழேயும் மேலேயும் பரவியுள்ளன: குணங்களால் [illegible] விஷயங்களாகிய துளிர்களையுடையன. கீழேயும் மனுஷ்ய லோகத்தில், வேர்கள் கர்மத்தை [illegible] தொடர்ச்சியாக விரிந்துள்ளன.

[illegible] மனுஷ்யன் முதலாக அதமமான ஸ்தாவரங்களுக [illegible] மனுஷ்யன் முதலாக உத்தமனான ப்ர [illegible] ஸ்தாவரங்களாகிறார், (அதமமனுஷ்யன் [illegible] இருப்பிடம் என்று இதுவரையி [illegible] கர்மத்தின் பயனாகவும் [illegible] (அவை) அதமாத்தின் [illegible] ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் [illegible] விஷயங்கள் கர்மத்தின் [illegible] தளிர்கள் போல முளைக்கொள்ளுகின்றன [illegible] ; ஆகவே, விஷயங்கள் [illegible] தளிர்களென்க.—ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷத்தி [illegible] கூறப்பட்டது. இனி இப்பொழுது, கர் [illegible] வாஸனை [illegible] காரணமாய் இடையில் [பக்கத்தில்] வெடி [illegible] (கூறுகின்றனர்). [illegible] மனுஷ்யலோகத்திலே, அந்த வேர்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து விரிந்துள்ளன, [illegible] கர்மமானது எவை [illegible] அந்த வேர்கள் மநுஷ்யலோகத்திலே, மனிதசரீ [illegible] விசேஷமாக விளைக்கின்றன ; ஏனெனில், மநுஷ்யர்களுக் [illegible] அமைந்துள்ளது. (௨)

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌃—

௩. 𑌨 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌤𑌥𑍋𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌰𑍂𑌢𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍
𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍃𑌢𑍇𑌨 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥

௪. 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌃 ।
𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇
𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍀 ॥

𑌨 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌹 𑌯𑌥𑌾 𑌉𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍; 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌚 𑌆𑌦𑌿𑌃, “𑌇𑌤𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃” 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌮𑍇𑌨𑌂

மரத்தை வெட்டி மேலான கதியை நாடுக.

மற்று, (இங்கு) வர்ணிக்கப்பெற்ற இந்த ஸம்ஸாரவிருக்ஷம் எதுவோ,

௩. அதனுடைய உருவம் அவ்வாறு இங்குக் காணப்படவில்லை ; முடிவு(காணப்பட)வில்லை ; முதலும்(காணப்பட)வில்லை ; இருப்பு(க் காணப்பட)வில்லை. நன்கு வேரூன்றிய இந்த அச்வத்தத்தை, பற்றின்மையென்னும் திண்ணியகோடரியினால் வெட்டி,

௪. அதற்குமேலே,—எதனுள் சென்றவர்கள் மீண்டும் திரும்பிவருவதில்லையோ, அந்த நிலையைத் தேடவேண்டும். “(ஸம்ஸாரவிருக்ஷம்) தொன்றுதொட்டு தலைப்பட்டுவருதல் எவனிடத்தினின்றும் தோன்றிற்றோ, அந்தமுதல்வனை புருஷனையே அடைக்கலமாக அடைகின்றேன்” (என நாடவேண்டும்).

கீழே வருணித்தபடி இதனது உருவம் இங்கே புலப்படவேயில்லை ; கனவோடும், கானல்நீரோடும், இந்திரஜாலத்தாலான ஆகாசபட்டணத்தோடும் ஒப்பநிற்றலின். ஏனெனில், அது பார்க்கும்பொழுதேயே அழியுந்தன்மையதாம் என்க. (“ஸம்ஸாரவிருக்ஷமானது விருப்புமுதலியவற்றால் தலைப்பட்டு அநாதியாயிருப்பதனால் தானே அழியமாட்டாது ; அன்றியும், ஒருவராலும் வெட்டமுடியாதது” என்னுஞ்சங்கை வர,—அவ்விருக்ஷமானது கீழேவருணித்தபடி பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரியாவிட்டாலும் சாஸ்திரத்தால் அநுமானிக்கப்படுகின்றது எனவும், ஆகவே ஞானத்தால் வெட்டக்கூடியது எனவும் அருளிச்செய்தனர்.—ஆ.) ஆதலால், முடிவு இல்லை, எல்லை இல்லை. (மயக்கமும், வாஸனையும், கர்மமும் ஒன்றையொன்று கிளப்பிக்கொண்டிருத்தலால்,ஞானமில்லாது இவற்றிற்கு முடிவு இல்லை.—ஆ.) அவ்வாறே, “இதுமுதல் இது தலைப்பட்டது” என ஒருவராலும் முதலும் அறியப்படவில்லை. இன்னும், இதனுடைய இருப்பும், நிலைப்பும், நடுவும் ஒருவனாலும் அறியப்படவில்லை. நன்றாக

यथोक्तं संसारवृक्षं सुविरूढमूलं सुष्ठु विरूढानि विरोहं गतानि मूलानि यस्य तम् एनं संसारवृक्षं सुविरूढमूलम् असङ्गशस्त्रेण, असङ्गः असङ्गता पुत्रवित्तलोकैषणाभ्यो व्युत्थानं, तेन असङ्गशस्त्रेण दृढेन परमात्माभिमुख्यनिश्चयदृढीकृतेन पुनःपुनर्विवेकाभ्यासाश्मनिशितेन छित्त्वा संसारवृक्षं सबीजम् उद्धृत्य ॥ ३ ॥

ततः पश्चात् यत् पदं वैष्णवं तत् परिमार्गितव्यं, परिमार्गणम् अन्वेषणं, ज्ञातव्यमित्यर्थः । यस्मिन् पदे गताः प्रविष्टाः न निवर्तन्ति न आवर्तन्ते भूयः पुनः संसाराय । कथं परिमार्गितव्यमिति ? आह — तमेव च यः पदशब्देन उक्तः आद्यम् आदौ भवम् आद्यं पुरुषं प्रपद्ये इत्येवं परिमार्गितव्यं, तच्छरणतया इत्यर्थः । कः असौ पुरुषः इति ? उच्यते — यतः यस्मात् पुरुषात् संसारमायावृक्षप्रवृत्तिः प्रसृता निःसृता, ऐन्द्रजालिकादिव माया, पुराणी चिरन्तनी ॥

कथंभूताः तत् पदं गच्छन्ति इति ? उच्यते —

ரு. निर्मानमोहा जितसङ्गदोषा
अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः ।

வேரூன்றிய கீழ்க்கூறிய இந்த அச்வத்தமென்னும் ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தை - பரமாத்ம நோக்கஉறுதியினால் திண்மையாக்கப்பெற்றதாய், விவேகப்பயிற்சியென்னும் சாணைக் கல்லிலே அடிக்கடி தீட்டப்பட்டதாய், மக்கள் செல்வம் உலகவாழ்க்கை என்றஇவற் றின்மேல் ஆசையைத் துறத்தலாகிய பற்றின்மையென்னும் கோடரியினால் வேரொ டுவெட்டிப்பிடுங்கித் (தொலைக்கவேண்டும். ஸம்ஸாரத்தின் வேர் மிக்க உறுதியா னது; ஆகவே, வைராக்கியத்தைப் பயிற்சிசெய்தல் வழியாகத் துறவைச் சார்ந்து, அவ்வேரை அறுக்க மிகுந்த முயற்சி செய்யவேண்டும்.) (௩)

அதற்கு [ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்திற்கு] மேலேயுள்ள எங்குமுள்ளபொருளின் நிலை எதுவோ, எந்தஇடத்தில் புகுந்தவர்கள் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்திற்குத் திரும்பிவரு வதில்லையோ, அதனைத்தேடவேண்டும், அறியவேண்டும் என்பது பொருள்.—எவ் வாறு தேடவேண்டும்? என்பது.—கூறுகிறார்: நிலைஎன்னும்சொல்லால் கூறப்பெற்ற வன் எவனோ,அந்த முதல்வனான புருஷனை அடைகின்றேன் என இவ்வாறு தேடவே ண்டும், அவனையே தஞ்சமாகக்கொண்டு (அறியவேண்டும்) என்றபடி.—இப்புருஷன் யார்? என்பது.—கூறுவோம்: இந்திரஜாலக்காரனிடத்தினின்று (பொய்த்தோற்றங் கள் வெளிப்படுவது)போல, ஸம்ஸாரமாயாமரம் தலைப்படுதல் எந்தப்புருஷனிடத்தி னின்று தொன்றுதொட்டு வெளிப்பட்டிருக்கின்றதோ, (அந்தப் புருஷன்.) (௪)

எங்குமுள்ள பொருளை அடையும்வழி.

எப்படிப்பட்டவர்கள் அந்நிலையை அடைகிறார்கள்? என்பது.—கூறுவோம்:

ரு. **செருக்கும் மயக்கமும் நீங்கியவராய், பற்றென்னும்தீங்கை வென்றவராய், ஆத்மாவினிடத்து எப்பொழுதும் வாழ்பவராய், முற்றும் ஆசையொழிந்தவராய், இன்**

𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍋𑌹𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍋𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌮𑍋𑌹𑍌, 𑌤𑍌 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍌 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍋𑌹𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌮𑍋𑌹𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌜𑌿𑌤𑌸𑌂𑌗𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌗 𑌏𑌵 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌗𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌗𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌯𑍈𑌃 𑌤𑍇 𑌜𑌿𑌤𑌸𑌂𑌗𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃। 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌲𑍋𑌚𑌨𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌃। 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌮𑍋𑌹𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇—

ஸ்ரீ. 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌶𑌶𑌾𑌂𑌕𑍋 𑌨 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌮 ॥ ௬ ॥

𑌤𑌤𑍍 𑌧𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌤𑌤𑍍 𑌧𑌾𑌮 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌨 𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌶𑌶𑌾𑌂𑌕𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃, 𑌨 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 𑌨 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌪𑌿 । 𑌯𑌤𑍍 𑌧𑌾𑌮 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌨 𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌮𑌮 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

பதுன்பமென்னும்பெயருடைய த்வந்தங்களால் விடப்பெற்றவராய் மயங்காதவர்கள் அந்த அழிவிலா நிலையை அடைகிறார்கள்.

செருக்கு - (நான் என மதிக்கும் அஹங்காரமுனைப்பு). **மயக்கம்** - (அவிவேகம்). **ஆத்மாவினிடத்து எப்பொழுதும் வாழ்பவர்** - பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை ஆலோசிப்பதிலே எப்பொழுதும் உள்ளவர், அதிலேயே கருத்துடையவர். **முற்றும் ஆசையொழிந்தவர்** - ஆசைமுழுதும் கசடற நீங்கியவர், யதிகள், துறவிகள். **த்வந்தங்களால்** - வேண்டியது வேண்டாதது முதலியவற்றால். **மயங்காதவர்கள்** - மயக்கமில்லாதவர்கள்[மெய்யறிவுகூடியவர்கள்—ஆ]. **அந்த** - கீழ்க்கூறிய. (௫)

அந்த நிலை எங்குமுள்ளபொருளின் ஸ்வரூபம்.

அதேநிலையை மீண்டும் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார்:

ஸ்ரீ. அதனை ஸூர்யன் பிரகாசிக்கச்செய்வதில்லை: சந்திரன் (பிரகாசிக்கச் செய்வது) இல்லை: தீ (பிரகாசிக்கச்செய்வது) இல்லை. எதனை அடைந்து திரும்பிவருவதில்லையோ, அது என்னுடைய மேலான இடம்.

𑌤𑌤𑍍 𑌧𑌾𑌮 என ஒதுங்கிநிற்கும் 𑌧𑌾𑌮 என்பதனோடு இயையும். **ஸூர்யன்** எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்ய வல்லமையுடையவனாயினும், ஒளிவடிவான அந்த இடத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்வதில்லை. அவ்வண்ணமே, சந்திரனும் தீயும் (அதனைப் பிரகாசிக்கச்செய்வதில்லை). எங்குமுள்ளபொருளினுடைய எந்நிலையை அடைந்து திரும்பிவருதலில்லையோ, மேலும் ஸூர்யன்முதலானோர்கள் எதனைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதில்லையோ, அது - எங்குமுள்ளபொருளான எனது மேலான இடம். (௬)

புருஷோத்தமயோகம்.

[illegible]

௭. 𑌮𑌮𑍈𑌵𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌮𑌨𑌃𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥

[illegible]

உபாதி[illegible] ஜீவன் பரம்பொருளினுடைய அம்சம்போலும்.

“எதனை அடைந்து திரும்பிவருதலில்லையோ” (கரு - சு) எனக் கூறப்பட்டது [illegible], போக்குவரவில்லாமை [illegible] காரணமாகக்கொண்டதன்றோ; சேர்க்கை [illegible] என்பது (யாவர்க்கும்) தெரிந்திருக்கின்றது. “அதனை அடைந்தவர்கள் திரும்பிவருதலில்லை” என எப்படிக் கூறப்படுகின்றது? [illegible] காரணத்தைக் கூறுவாராக:

௭. என்னுடைய [illegible] அம்சமானது ஜீவர்களுடைய உலகில் ஜீவனாகி எப்பொழுதுமுள்ளது; மனத்தை ஆறாவதாகக்கொண்டவையாய், பிரகிருதியில் தங்கி நிற்கும் இந்திரியங்களை இழுக்கின்றது.

அம்சம், பாகம், அவயவம் [உறுப்பு], ஏகதேசம் என்பன - வெவ்வேறு சொற்களெனினும் ஒரே பொருளுடையன]. பரமாத்மாவான நாராயணனாகிய என்னுடைய அம்சமானது ஸம்ஸாரத்தில் தொன்றுதொட்டுவரும் ஜீவனாகியுள்ளது, கர்த்தா[செய்பவன்] போக்தா[அநுபவிப்பவன்] என (படைப்புதோறும்) அறியப்படுகின்றது. எப்படி நீரில் பிரதிபலிக்கும் ஸூர்யனது ஸூர்யாம்சமானது, [அந்த] ஸூர்யனுடைய அம்சமானது நீராகிய காரணம் போனவழி ஸூர்யனையே சென்று அவனிடத்தினின்று திரும்பிவருவதில்லையோ; அல்லது, எப்படி குடம்முதலிய உபாதிகளால் வரையறுக்கப்பட்டதான குடம்முதலியவற்றின் ஆகாசமானது ஆகாசத்தின் அம்சமாய் நின்று, குடம்முதலியகாரணம் போனவழி, ஆகாசத்தை அடைந்து திரும்பிவருவதில்லையோ; அப்படிப்போல. (1. நீரில் பிரதிபலிக்கும் ஸூர்யன்கள் வானிலுள்ள ஸூர்யனது அம்சங்கள். நீரில்லாமற்போனவழி, அவை ஸூர்யனைச் சென்று அவனிடத்தினின்று மீண்டும் திரும்பிவருவதில்லை; அதாவது, அவை அந்த ஸூர்யனாகவே இருக்கின்றன. 2. குடம்முதலியவற்றின் ஆகாசங்கள் மஹாகாசத்தின் அம்சங்கள். குடம்முதலியன உடைந்தவழி, அவை மஹாகாசத்தை அடைந்து அதனினின்று மீளவும் திரும்பிவருவதில்லை; அதாவது, அவை மஹாகாசமாகவே இருக்கின்றன. இவைபோல, ஜீவனுக்கும் உபாதியில்லாமற்போனவழி, அது உபாதியற்ற தன்னிலையை, ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை அடைந்து அதனினின்று மீண்டும் திரும்பிவருவதில்லை; அதாவது, அது ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கின்றது.) ஆகவே, “எதனை அடைந்து திரும்பிவருதலில்லையோ” (கரு - சு) எனக் கூறியது நேரென்க.

𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌃 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌅𑌂𑌶𑌃 𑌇𑌤𑌿? 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌨𑍈𑌷 𑌦𑍋𑌷𑌃, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌅𑌂𑌶 𑌇𑌵 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌃 । 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌶𑌃 ॥

𑌸 𑌚 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌮𑌦𑌂𑌶𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌚 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌮𑌨𑌃𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌆𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇? —

௮. 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿𑌵𑌾𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌜𑍀𑌵𑌃, 𑌤𑌦𑌾 '𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌥𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬-

---

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், உறுப்புக்களில்லாத பரமாத்மாவிற்கு உறுப்பென்பது, ஏகதேசமென்பது, அம்சமென்பது ஏது? உறுப்புகளையுடையதாயின், உறுப்புக்கள் பிரிந்திடுவதனால் அழிவு வரவேண்டும்.

(ஸமாதானம்) :—இது குற்றமன்று (இந்த ஆக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை); ஏனெனில், அவித்யையினாலான உபாதியினால் வரையறுக்கப்பட்ட ஏகதேசமானது, அம்சம்போல (மனத்தால்) எண்ணிவைத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. (குடத்தால் வரையறுக்கப்பெற்ற ஏகதேசமான ஆகாசத்தை மஹாகாசத்தின் அம்சம்போல மனத்தாற் கற்பித்துக்கொள்ளுமாறுபோல என்க). அன்றியும், இவ்விஷயமானது க்ஷேத்ர (கங-ஆம்) அத்தியாயத்தினுள் விரிவாகக்காட்டப்பட்டது (ஜீவன் உண்மையிலே பரம்பொருளினுடைய அம்சமில்லையென்றும், ஜீவன் உண்மையிலே ப்ரஹ்மம்தான் என்றும் காட்டப்பட்டன.—ஆ).

ஜீவன் உடம்பினுள் வாழும்விதமும், அதனை விட்டுப்போதும் வகையும்.

எனது அம்சமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தஜீவன் எவ்வாறு (உலகத்து) வாழ்கிறான்? (அதனை) விட்டும் செல்கிறான்? என்பது. [ஜீவன் பரமாத்மாவாயின், அவனை ஸம்ஸாரி என்றலும், இவ்வுலகை விட்டுப்போகிறான் என்றலும் எப்படி?—ஆ.]—கூறுவோம்: மனத்தை ஆறாவதாகக்கொண்டவையாய், தமது இருப்பிடமான காது த்துவாரம்முதலிய பிரகிருதியில் தங்கிநிற்கும் செவிமுதலிய இந்திரியங்களை சுற்றிலும் இழுக்கின்றது [ஜீவன் மனத்தோடுகூட இந்திரியங்களையும் கவர்ந்து செல்கிறான்].

எப்பொழுது (அவன் அவற்றைக் கவர்ந்திடுகிறான்)?

அ. **(உடம்புமுதலியவற்றை) ஆளுபவன் வெளியிற்செல்லும்பொழுது, (கவர்ந்திடுகிறான். அவன் வேறோர்) உடம்பைப்பெறும்பொழுது, காற்று நாற்றங்களை (அவற்றது) இருப்பிடத்தினின்றும் (எடுத்துக்கொண்டுபோவது)போல, இவற்றை எடுத்துக்கொண்டு போகிறான்.**

உடம்புமுதலியவற்றினுடைய சேர்க்கையின் சொந்தக்காரனான ஜீவன் எப்பொழுது வெளியிற்செல்கின்றானோ, அப்பொழுது (அவன் மனத்தையும், இந்திரியங்களையும்) "கவர்ந்திடுகிறான்" எனச் சுலோகத்தின் இரண்டாம் பாதத்தை அர்த்தத்

ஶ்ரிதே । யதா வாயு: புஷ்பாதேர் ஶரீராத் ஶரீராந்தரம் அவாப்னோதி ததா ... [illegible] ... இந்த்ரியாணி ஸம்யாதி ஸஹைவ யாதி ஶுத்தி— [illegible] ... வாயுர் கந்தான் இவ ஆஶயாத் ஸூக்ஷ்மதேஹ: ॥ ௮ ॥

[illegible] ... ?—

௯. ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷு: ஸ்பர்ஶனம் ச ரஸனம் க்ராணமேவ ச ।
அதிஷ்டாய மனஶ்சாயம் விஷயானுபஸேவதே ॥

ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷு: ஸ்பர்ஶனம் ச த்வகிந்த்ரியம் ரஸனம் ஜிஹ்வா க்ராண-மேவ ச, ... [illegible] ... இந்த்ரியேண ஸஹ, அதிஷ்டாய தேஹஸ்த: விஷ-யான் ... [illegible] ... உபஸேவதே ॥ ௯ ॥

[illegible] ...—

௰. உத்க்ராமந்தம் ஸ்திதம் வாபி புஞ்ஜானம் வா குணான்விதம் ।
விமூடா நானுபஶ்யந்தி பஶ்யந்தி ஜ்ஞானசக்ஷுஷ: ॥

உத்க்ராமந்தம் [illegible] ... ஸ்திதம் வாபி [illegible] ... புஞ்ஜானம் வா குணான்விதம் ஸ[illegible] ... [illegible] ... ஸ்த்வைதம் ... [illegible] ... । ஸ[illegible]-

---

...ன் வாசனைகளைக் ... (அவன்) எப்பொழுது முந்தின சரீரத்தினின்றும் வெளியேறி ... அடைகின்றானோ, அப்பொழுது மனத்தை ஆறாவதாகக்கொண்ட இந்திரியங்களை ... செல்கின்றான்.—எதுபோல? என்பது.— காற்றானது ... (அவற்றை) இருப்பிடமான புஷ்பம்முதலியவற்றி னின்று ... போவதுபோல. (அ)

[illegible] ... என்பது—

௯. இவன் செவி, கண், மெய், நாக்கு, மூக்கு என்பவற்றையும், மனத்தை யும் சார்ந்து விஷயங்களை நுகர்கின்றான்.

உடம்பிலிருக்கும்போதிவன் ஆறாவதான மனத்தை, தனித்தனியே (ஒவ்வொரு) இந்திரியத்தையும் ... விஷயங்களை அநுபவிக்கின்றான். (௯)

ஆத்ம ஞானமுள்ளவர்க்குத்தான் புலப்படும்.

இவ்வாறு உடம்பிலுள்ளவனும், உடம்பினின்று

௰. வெளியிற்செல்பவனும், (உடம்பிலுள்) தங்கியிருப்பவனும், அநுபவிப்பவ னும், குணங்களோடு கூடியவனுமான (இவனை), மயங்கியவர்கள் அறிவதில்லை. ஞான க்கண்ணுடையோர்கள் பார்க்கிறார்கள்.

புண்ணியத்த உடம்பை விடுபவனையும், உடம்பிலுள் வாழ்பவனையும், ஓசைமுத லியன்விஷயங்களை நுகர்பவனையும், இன்பம் துன்பம் மயக்கம் என்னும்பெயர்களையு டைய குணங்களோடு அமைந்தவனையுமுள்ள (ஜீவனை அஜ்ஞானிகள் அறிவதில்லை). பார்வைக்கு விஷயமாதலை முற்றும் பெற்று இவ்வாறிருந்தாலும [ஜீவன் எல்லாநிலை மைகளிலும் இவ்வாறு பார்க்கக்கூடியவனும் மிகவும் ஸமீபத்திலிருந்தாலும்], இம்மை

𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌏𑌨𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌷𑌯-
𑌭𑍋𑌗𑌬𑌲𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿—𑌅𑌹𑍋 !
𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍—𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌜𑌨𑌿𑌤-
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 𑌤𑍇 𑌏𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃, 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ||

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௧௧. 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ||

𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌏𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 "𑌅𑌯𑌮𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 | 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃, 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌜𑌯𑍇𑌨 𑌚, 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌦𑌨𑍁𑌪𑌰𑌤𑌾𑌃, 𑌅𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌏𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌃 ||

𑌯𑌤𑍍 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌭𑌾𑌸𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌅𑌵𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇, 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑍇𑌦𑌮𑌨𑍁𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃—𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾-

---

மறுமைகளிலேயுள்ள விஷயபோகத்தின் வன்மையினால் மனம் கவரப்பெற்றுப் பலவாறு மயங்கியுள்ளவர்கள் இவனை உணர்வதில்லை [இன்னானென்று அறிவதில்லை].—ஆ ! (இஃதென்ன) கஷ்டமாயிருக்கின்றது ! எனப் பகவான் இரங்குகிறார்.—ஆனால், ஞானக்கண் எவர்கட்கு பிரமாணத்தினால் உண்டாகியுள்ளதோ, அந்தஞானக்கண்ணுடையோர்கள், அதாவது பகுத்தறியும் பார்வையுள்ளவர்கள் இவனைப் பார்க்கிறார்கள் [இன்னானென்று அறிகிறார்கள்]. (௧0)

யோகமில்லாது ஆத்மஅறிவு இல்லை.

(ஞானக்கண் என்பது - அறிவிற்குக் கருவியாய், யுக்திபொருந்திய சாஸ்திரம். ஆகவே, யுக்தியோடமைந்த அந்தக் கேவல சாஸ்திரத்தினால்மாத்திரம் ஆத்மாவைக் காணமுடியுமோ? எனின்—முடியாது என அருளிச்செய்கிறார்.—ஆ.) ஆனால், சில

௧௧. **முயலும் யோகிகள் தம்மிடத்துள்ள இவனைக் காண்கிறார்கள்; புத்திதிருந்தாத அவிவேகிகள் முயல்பவராயினும், இவனைக் காண்பதில்லை.**

(சிரவண மநநமென்னும்) முயற்சியைச் செய்கின்றவராய்ச் சித்தம்ஒருநிலைப்பட்டவர்கள் பிரகிருதத்தில் பேசிவருகின்ற இவனை, தம் புத்தியிலுள்ள ஆத்மாவை "இதோ நானிருக்கின்றேன்" என உணர்வதில்லை. தவத்தாலும், இந்திரியவெற்றியாலும் மனந்திருந்தாதவராய், தீயொழுக்கத்தினின்றும் ஒழியாதவராய், செருக்கடங்காதவரான அவிவேகிகள் சாஸ்திரம் முதலிய பிரமாணங்களால் முயற்சிசெய்பவராயினும் இவனைக் காண்பதில்லை. (புத்தி சுத்தமாகாத அவிவேகிகட்கு சிரவணம்முதலியன இருந்தாலும், பயன்படா என்பதாம்.—ஆ.) (௧௧)

பகவான் - யாவற்றையும் விளங்கச்செய்கின்ற சைதந்யஒளி.

நெருப்பு, ஸூர்யன்முதலிய ஒளிகள் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்வனவாயினும், எந்த நிலையைப் பிரகாசிக்கச்செய்வதில்லையோ ; மேலும், எதனை அடைந்த முமுக்ஷுக்கள் [ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட விரும்புவோர்கள்] மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தை நோக்கித் திரும்புவதில்லையோ ; அன்றியும், குடாகாசம்முதலியன மஹாகாசத்தினது (அம்சங்களாயிருப்பது) போல, பற்பல [அந்தந்த] உபாதிகட்குத் தக்க

दय इव आकाशस्य—अंशाः, तस्य पदस्य सर्वात्मत्वं सर्वव्यवहारास्पदत्वं च विवक्षुः चतसृभिः श्लोकैः विभूतिसंक्षेपमाह भगवान्—

௧௨. यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ।
यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकम् ॥

यत् आदित्यगतम् आदित्याश्रयम्—किं तत्?—तेजः दीप्तिः प्रकाशः जगत् भासयते प्रकाशयति अखिलं समस्तम्; यत् च चन्द्रमसि शशभृति तेजः अवभासकं वर्तते, यत् च अग्नौ हुतवहे, तत् तेजः विद्धि विजानीहि मामकं मदीयं मम विष्णोः तत् ज्योतिः ॥

अथवा— यत् आदित्यगतं तेजः चैतन्यात्मकं ज्योतिः यत् चन्द्रमसि, यत् च अग्नौ वर्तते तत् तेजः विद्धि मामकं मदीयं विष्णोः तत् ज्योतिः ॥

ननु स्थावरेषु जङ्गमेषु च तत् समानं चैतन्यात्मकं ज्योतिः । तत्र कथम् इदं विशेषणम्—'यदादित्यगतम्' इत्यादि?

नैष दोषः; सत्त्वाधिक्यात् आविस्तरत्वोपपत्तेः । आदित्यादिषु हि सत्त्वम् अत्यन्तप्रकाशम् अत्यन्तभास्वरम्; अतः तत्रैव आविस्तरं ज्योतिः इति तत् विशिष्यते, न तु तत्रैव तत् अधिकम् इति । यथा हि

வாறு அமைந்துள்ள ஜீவன்கள் எந்த நிலையினுடைய அம்சங்களாய் உள்ளனவோ; அந்த நிலையானது [ப்ரஹ்மமானது] எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மா எனவும், எல்லாவித வகாரங்கட்கும் அடிஆதாரம் எனவும் சொல்லக்கருதியவராய்ப் பகவான் விபூதியின் சுருக்கத்தை [தாம் எங்கும் வெளிப்பட்டுநிற்றலைச் சுருக்கமாய்] நான்கு சுலோகங்களால் அருளிச்செய்கிறார்:

௧௨. எந்த ஒளி ஸூர்யனைச் சார்ந்து நின்று, உலகையெல்லாம் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றதோ; எது சந்திரனிடத்தும், எது தீயினிடத்தும் உள்ளதோ; அந்த ஒளியை என்னுடையதாகத் தெரிந்துகொள்.

எது ஸூர்யனைச் சார்ந்துள்ளதோ, அது யாது?—ஒளி, காந்தி, பிரகாசம்.

அல்லது, "ஒளி = அறிவுவடிவான ஜ்யோதிஸ்" (எனவும் கொள்ளலாம்).

(ஆக்ஷேபம்):—ஆயின், அறிவுவடிவான அவ்வொளி ஸ்தாவரங்களிலும், ஜங்கமங்களிலும் ஒருநிகராக உள்ளது. ஆகவே, "எது ஸூர்யனைச் சார்ந்துநின்று" என்பது முதலான இவ்விசேஷணம் (பொருந்துமாறு) எப்படி?

(ஸமாதானம்):—இது குற்றமில்லை (இவ்வாக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை; ஸூர்யன்முதலியவற்றில்) ஸத்துவகுணம் மிகுதியாயிருத்தலால், (அறிவுவடிவான அவற்றில்) நிரம்பப் புலப்படுதல் அமையுமாதலின் ஸூர்யன்முதலானவ ஸத்துவகுணம் மிகத் துலக்கமாயுள்ளது, மிகப் பளபளப்பாயுள்ளது. ஆத ற்றில்தான் ஒளி நிரம்பப் புலப்படுகின்றது; எனவே, அது விசேஷித்த இன்றது. மற்று, அது [ஒளி] அவற்றுள்தான் அதிகமாயுள்ளது என்று அ

ருள

यथा लोके, तुल्येऽपि मुखसंस्थाने, न काष्ठकुड्यादौ मुखमाभासते, आदर्शादिषु तु तत् स्वच्छे स्वच्छतरे च तारतम्येन आभासते; तद्वत् ॥ கஉ ॥

किंच—

கங. गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ।
पुष्णामि चौषधीः सर्वाः सोमो भूत्वा रसात्मकः ॥

गां पृथिवीम् आविश्य प्रविश्य धारयामि भूतानि जगत् अहम् ओजसा बलेन; यत् बलं कामरागविवर्जितम् ऐश्वरं रूपं जगद्विधारणाय पृथिवीम् आविशति, येन पृथिवी गुर्वी न अधः पतति, न विदीर्यते च । तथा च मन्त्रवर्णः—'येन द्यौरुग्रा पृथिवी च दृढा' इति, 'स दाधार पृथिवीम्' इत्यादिश्च । अतः गामाविश्य च भूतानि धारयामि चराचराणि धारयामि ।

किंच—पृथिव्यां जाताः ओषधीः सर्वाः व्रीहियवाद्याः पुष्णामि पुष्टिमतीः रसस्वादुमतीश्च करोमि सोमो भूत्वा रसात्मकः सोमः सन् रसात्मकः रसस्वभावः । सर्वरसानाम् आकरः सोमः । स हि सर्वरसात्मकः सर्वाः ओषधीः स्वात्मरसान् अनुप्रवेशयन् पुष्णाति ॥ கங ॥

किंच—

ரணமாக, உலகத்திலே, முகவடிவம் ஒன்றுயிருந்தாலும், முகமானது மரம், சுவர் முதலியவற்றுள் தோன்றுவதில்லை; மற்று, துலக்கமாயும், அதிகத்துலக்கமாயு முள்ள கண்ணாடிமுதலியவற்றுள் ஏற்றத்தாழ்ச்சியாக [அவற்றது சுத்தத்திற்குத் தக்கபடி] தோன்றுகின்றது. அதுபோல என்க. (கஉ)

பகவான் எல்லாவற்றையும் தாங்கிநிற்கிறார்.

மேலும்,

கங. **யான் பூமியைப் புகுந்து வலிமையினால் பொருள்களைத் தாங்குகிறேன்; அன்றியும், சுவைவடிவான சந்திரனாகி பயிர்களெல்லாவற்றையும் வளர்க்கின்றேன்.**

யான் பூமியினுள் புகுந்து பிரபஞ்சத்தை வலிமையினால் தாங்குகிறேன். அவ்வலிமை காமமும் விகாரமும் அற்றது, ஈசவ்வரனுடையது, பிரபஞ்சத்தைத் தாங்கும் பொருட்டுப் பூமியினுள் சென்றிருப்பது; பாரமான பூமியானது அதனால் (மண்ணாங்கட்டிபோலக்) கீழேவிழுவதில்லை, (மணல்போல) உதிர்ந்திடுவதும் இல்லை. அவ்வண்ணமே, மந்திரவர்ணம் "விசாலமானவிண்ணும், மண்ணும் எதனால் உறுதியாகத் தாங்கப்பட்டுள்ளனவோ" (தை - ஸம் - ச - க - அ) எனக்(கூறுகின்றது); "அவன் பூமியை உறுதியாகத் தாங்கினான்" (தை - ஸம் - ச - க - அ) என்பது முதலானதும் (அதற்குஇணங்க உள்ளது). அன்றியும், சுவைவடிவினனாய் ரஸத்தன்மையுள்ள சந்திரனாகி, பூமியில் முளைக்கும் நெல், கோதுமைமுதலிய பயிர்களையெல்லாம் வளரும் ருசியும் பொருந்தியவையாகச் செய்கிறேன். சந்திரன் சுவைகட்கெல்லாம் இருப்பிடம். எல்லாச்சுவைவடிவினனான அவனன்றோ எல்லாப்பயிர்களையும் தனது ரஸத்தைச் செலுத்தி வளர்க்கின்றான். (கங)

பகவான் பிராணிகளுள் ஜீரணிக்கும் அக்நியா யிருக்கிறார்.

அன்றியும்,

கச. अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ।
प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् ॥

अहमेव वैश्वानरः उदरस्थोऽग्निः भूत्वा — 'अयमग्निर्वैश्वानरो योऽयमन्तः पुरुषे येनेदमन्नं पच्यते' इत्यादिश्रुतेः — वैश्वानरः सन् प्राणिनां प्राणवतां देहमाश्रितः प्रविष्टः प्राणापानसमायुक्तः प्राणापानाभ्यां समायुक्तः पचामि पक्तिं करोमि अन्नं चतुर्विधं भोज्यं भक्ष्यं चोष्यं लेह्यं च "भोक्ता वैश्वानरोऽग्निः, अग्नेर्भोज्यमन्नं सोमः, तदेतदुभयमग्नीषोमौ सर्वम्" इति पश्यतः अन्नदोषलेपो न भवति ॥ कच ॥

किञ्च—

கரு. सर्वस्य चाहं हृदि संनिविष्टो
मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च ।
वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो
वेदान्तकृद्वेदविदेव चाहम् ॥

सर्वस्य च प्राणिजातस्य अहमात्मा सन् हृदि बुद्धौ सं-

கச. யான் வைச்வாநரனாகி, பிராணிகளுடைய உடம்பைச் சார்ந்து, பிராணன் அபானன் இவற்றோடு கூடி நால்வகையான உணவைச் செரிக்கின்றேன்.

வைச்வாநரன் - வயிற்றிலுள்ள தீ; " இந்த நெருப்பு வைச்வாநரன்; அந்த இது மனிதனுள்ளே இருக்கின்றது; அதனால் இவ்வுணவு செரிக்கப்படுகின்றது " (பி - ரு - கூ - க) என்பதுமுதலான சுருதியின லென்க. சார்ந்து - புகுந்து. கூடி - (பிராணன் அபானன் இவற்றால் கொளுத்தப்பெற்று—ஆ.) நால்வகை உண்டியாவன - (சோறுமுதலிய) உண்டலும், (கறிமுதலிய) தின்றலும், (நீர்முதலிய) பருகலும், (தேன்முதலிய) நக்கலுமாம். " உண்பவன் வைச்வாநரனென்னும் அக்நி; (இந்த அக்நியால் உண்ணப்படும் உணவு ஸோமன் [சந்திரன்]; அந்த இவ்விரண்டுமாகிய எல்லாம் அக்நி ஸோமர்கள் " எனப் பார்ப்பவனுக்கு உணவின் குற்றம் ஒட்டுவதில்லை. (போஜநகாலத்திலே " உண்பவனும் உண்ணப்படுவதுமாகிய உலகெல்லாம் அக்நி ஸோமர்கள் " என உண்பவனை வைச்வாநரனாகவும், உண்ணப்படுவதை ஸோமனாகவும் கொண்டு தியானிப்பவனாய் உண்பவனுக்கு, உணவினாலான கெடுதி இல்லை. என, இடையேநேர்ந்த இந்தத் தியாநத்தைப் பயனைக் கூறி உணர்த்துகிறார்.—ஆ.) (கச)

பகவான் எல்லாருடைய ஹிருதயத்துள்ளும் வஸிக்கின்றார்.

மற்றும்,

கரு. யான் எல்லாருடைய ஹிருதயத்தினுள்ளும் தங்கியிருப்பவன்; நினைவும், அறிவும், (அவற்றின்) கேடும் என்னிடமிருந்து (வருகின்றன); எல்லாவேதங்களாலும் அறியவேண்டியவன் நானே; வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும், வேதங்களை அறிந்தவனும் நானே.

நான் எல்லாப்பிராணிகளுடைய புத்தியினுள்ளும் ஆத்மாவாய்த் தங்கியுள்ளவன் [அவர்களது ஹிருதயத்திலே நல்லதாயிருப்பதையும், தீயதாயிருப்பதையும் ஸாக்ஷியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன்]. ஆகவே, நினைவும் அறிவும் அவற்றின்

𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌪𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌚; 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍋𑌧𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌃, 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌪𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌚 𑌅𑌪𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌚 । 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌏𑌵 𑌚 𑌅𑌹𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃 ‘𑌯𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌅𑌥 𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌗𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌰𑌾𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌹—

௧௬. 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌮𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍌 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

கேடும் எல்லாப்பிராணிகட்கும் ஆத்மாவாகிய [கர்மங்களையெல்லாம் மேற்பார்த்து வருபவனாய், பிரபஞ்சமாகிய யந்திரத்தின் ஸூத்ரதாரனான] என்னிடமிருந்து (வருகின்றன. நினைவு - சென்ற பிறவிகளில் அநுபவித்ததின் நினைவு. அறிவு - இடம், காலம், இயற்கை என்றவற்றால் தூரத்திலுள்ள பொருள்களை அறிதல். அவற்றின் கேடு - நினைவும், அறிவும் போய்விடுதல்.—ஆ.) நல்வினையுடைய அவர்களது நல்வினைக்குத் தக்கபடி அறிவும் நினைவும் உண்டாகின்றன; அவ்வாறே, தீவினையுடையவரது தீவினைக்குத் தக்கபடி நினைவும் அறிவும் போய்விடுதலாகின்றது. எல்லாவேதங்களாலும் அறியவேண்டியவன் பரமாத்மாவான நானே. வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும், அதாவது, வேதாந்தவிஷய ஸம்பிரதாயத்தைச் செய்தவனும் [வேதாந்த உபதேசத்தை அமைத்துப் பரம்பரையாக வரச்செய்தவனும்], வேதப்பொருளை அறிந்தவனும் நானே. (௧௫)

பகவான் - அழியும் பிரபஞ்சத்திற்கும், அழியாப் பிரபஞ்சத்திற்கும் அப்பால் உள்ளவர்.

நாராயணனென்னும் திருநாமமுடைய ஈச்வரனான பகவானுக்குச் சிறந்த உபாதிகளால் [ஸூர்யன்முதலியவற்றால்.—ஆ.] ஆன பெருமையானது “எந்த ஒளி” (௧௫ - ௧௨) என்பதுமுதலியவற்றால் சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. இனி, இப்பொழுது, அதுவே அழிவதும் அழியாததுமான உபாதிகளைக்காட்டிலும் முற்றும் வேறுபட்டுள்ளமையால் நிருபாதிகமான (உபாதியில்லாத அத்) தனிப்பொருளின் உண்மையை இன்னதென்று நிச்சயிக்கவேண்டும் என்னும் கருத்தோடு பின்வரும் சுலோகங்கள் தொடங்கப்படுகின்றன. அங்ஙனம், சென்ற அத்தியாயங்களிலும் வரும் அத்தியாயங்களிலும் உணர்த்திய விஷயங்களெல்லாவற்றையுமே மூவகையாக ராசிப்படுத்தி [மூன்று வகுப்பாகப் பிரித்து] அருளிச்செய்கிறார் :

௧௬. க்ஷரம் [அழிவது] எனவும், அக்ஷரம் [அழியாதது] எனவும் உலகில் இவ்விரண்டு புருஷர்கள் இருக்கிறார்கள் ; க்ஷரமென்பது - எல்லாப்பொருள்களுமாம் ; கூடஸ்தம் - அக்ஷரம் எனப்படுகின்றது.

[illegible] ஜதி உவேுதெ னொகெ [illegible] ஜதி வடிகொ ராஶிஃ; ஈவரஃ [illegible] ஊயாமக்ஷிஃ, க்ஷராவ்யூஹ வாரா- [illegible] ஸம்ஸாராமூயஃ, கக்ஷரஃ [illegible] ஜதி? ஆஹ ஷயமேவ ஹவாந்— [illegible] ஜதூயூஃ । ககூடஷஃ [illegible] ஜீவூதா கூடிஷிகா [illegible] ஷிகஃ கூடஷஃ ஸம்ஸாரா- [illegible] ॥ கசு ॥

[illegible] க்ஷராக்ஷரொாவாயிஇயஷொ- [illegible]

கஎ. [illegible] ॥
[illegible] ॥

[illegible] கூஹ்ாம [illegible] ஆ-தா உ ஸவ-

[illegible] இவ்விரண்டு(பொருள்களும்) [illegible] "புருஷர்கள்" [illegible]. (இவை புருஷனுடை சைதந்யத்திற்கு [illegible] "புருஷர்கள்" எனக் கூறப்படுகின்றன.—ஆ.) அழியவதென்பது [illegible] அதற்கு [முக்கிறதற்கு] [illegible] : (அதா [illegible] புருஷன் உண்டாதற்கு [illegible] ஆசை கர்மம் முதலியவற்றின் [illegible] அக்ஷரமான புருஷன் எனப்படுகின்றது.—அவ்விருபுரு [illegible] அருளிச்செய்கிறார் : க்ஷரமென்பது - எல் [illegible] என்றபடி. குவியல்போல [illegible] அல்லது, [illegible], மாயை, வஞ்சனை, கோணல், வக்கிரம் என்பன - [illegible] மாயை, வஞ்சனை முதலாகப் பலவிதமாயுள் [illegible] அல்லாததால் [அவ்வினை ப்ரஹ்மஞானத்தாலன்றி [illegible] — ஆ.]. ([illegible] காரணோபாதியானது) அழியாதது (கசு)
எனப்படுகின்றது.

வேறொருவன் இந்த க்ஷர அக்ஷரங்களினும் வேறானவனாய், க்ஷரம் அக்ஷரம் என்னும் இருஉபாதிகளுடைய தீங்கினால் கலக்கப்படாதவனாய், இயல்பாகவே நித்யனாய் சுத்தனாய் புத்தனாய் முக்தனாய் (இருக்கிறான் என அருளிச்செய்கிறார்) :

கஎ. மற்று, எந்த நிர்விகாரியான ஈச்வரன் மூவுலகையும் புகுந்து தாங்குகின்றானோ, (அந்த) வேறொருவன் "மேலான புருஷன்" "பரமாத்மா" எனக் கூறப்படுகிறான்.

ஆனால், (எல்லாவற்றினும) மேம்பட்ட புருஷன் இவற்றைக்காட்டிலும் முற்றும் வேறானவன், பரமாத்மா. இவன் அவித்யையினலான [அஜ்ஞானத்தால் கற்பிக்கப் பட்ட] உடம்புமுதலிய ஆத்மாக்களைக்காட்டிலும் மேலானவன்; ஆத்மா, எல்லாப்

𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 — 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 । 𑌸 𑌚 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 — 𑌯𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌬𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 — 𑌕𑌃? — 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌈𑌶𑌨𑌶𑍀𑌲𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌯𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 "𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 "𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 —

௧௮. 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌤𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌅𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌬𑍀𑌜𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌮𑌃 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌾, 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 । 𑌕𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌇𑌦𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௮ ॥

பிராணிகட்கும் உள்ளேயுள்ள அறிவுப்பொருள்; ஆகவே, வேதாந்தங்களில் [உபநிஷத்துக்களில்] "பரமாத்மா" எனக் கூறப்படுகிறான். அவனையே சிறப்பித்துக் கூறுகிறார்: அவன் பூர்லோகம், புவர்லோகம், ஸ்வர்லோகம் என்னும் பெயருடைய மூவுலகையும் [பிரபஞ்சமனைத்தையும்] சைதந்யவலிமையிலுள்ள சக்தியினால், தனது மாயையினால், புகுந்து ஸ்வரூபத்தினுடைய கேவல இருப்பினால் [தன்னுடைய வெறும் இருப்பினால்] தாங்குகிறான். இவன் விகாரமில்லாதவன்.—யார்? —ஈச்வரன், முற்றுமுணர்ந்தவன், நாராயணனென்னும் திருநாமமுடையவன், ஆளுந்தன்மையன். (௧௭)

கீழ் விரித்துரைக்கப்பட்ட ஈச்வரனுக்கு "புருஷோத்தமன்" என்னும் இப்பெயர் பிரஸித்தமாயுள்ளது. அவனுடைய பெயரின் சொல்லிலக்கணமும் அர்த்தமும் (யாவர்க்கும்) தெரிந்துள்ளதனால், (அப்) பெயர் அர்த்தமுள்ளது எனக்காட்டிப், பகவான் "யான் (யாவற்றினும்) மேலான ஈச்வரன்" எனத் தன்னை உணர்த்துகிறார்:

௧௮. யான் க்ஷரத்தைக் கடந்தவன்; அன்றியும், அக்ஷரத்தினும் மேலானவன்; ஆகவே, உலகத்திலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமனாகப் பிரஸித்தனாயுள்ளேன்.

நான் அச்வத்தமென்னும் பெயருடைய ஸம்ஸாரமாயாமரத்தைக் கடந்துள்ளவன்; அன்றியும், ஸம்ஸாரமாயாமரத்தின் வித்தாயுள்ள அக்ஷரத்தைக்காட்டிலும் மேலானவன்; அல்லது, (அதற்கு) மேலேயுள்ளவன். ஆதலால், (நான் உத்தமனான புருஷனென்க). அந்த க்ஷர அக்ஷரங்களினும் உயர்ந்தவனாதலால், உலகத்திலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமன் என்று பிரஸித்தனாயிருக்கின்றேன். பக்தஜனங்கள் என்னை இவ்வாறு அறிகிறார்கள். மற்றும், கவிகளும் காவ்யம்முதலியவற்றுள் இப்பெயரை அமைக்கிறார்கள். (௧௮)

[illegible]

கக. யோ மாமேவமஸம்மூடோ ஜாநாதி புருஷோத்தமம் |
ஸ ஸர்வவித்பஜதி மாம் ஸர்வபாவேந பாரத ||

[illegible]

[illegible]

உ0. இதி குஹ்யதமம் சாஸ்த்ரமிதமுக்தம் மயாநக |
ஏதத்புத்த்வா புத்திமாந் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்ச பாரத ||

[illegible]

ஆத்ம அறிவின் பெருமை.

இனி இப்பொழுது, கீழ்விரித்துரைக்கப்பட்ட ஆத்மாவை எவன் அறிகின்றானோ, அவனுக்கு இப்பயன் கூறப்படுகின்றது :

கக. எவன் புருஷோத்தமனை என்னை, மயங்காதவனாய் இவ்வாறு அறிகின்றானோ, அவன், பாரத! எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாய் முழுமனத்தோடு என்னைத் தொழுகிறான்.

எவன் கீழ்க்கூறிய விசேஷணங்களையுடைய ஈச்வரனாகிய புருஷோத்தமனை என்னை, மயக்கமில்லாதவனாய் "யான் இங்ஙனம் இருக்கின்றேன்" எனக் கீழ்க்கூறியவாறு அறிகின்றானோ, அவன் முற்றும் உணர்ந்தவனாகி, ஸகலத்திற்கும் ஆத்மாவான (என்னிடத்து பதிந்த) மனத்தோடு என்னைத் தொழுகிறான். (கக)

இவ்வத்தியாயத்தினுள், "பகவானது உண்மையைப்பற்றிய அறிவிற்கு மோக்ஷம் பயன்" எனக் கூறிப், பின்பு, இங்ஙனம் அதனைப் புகழ்கின்றார் :

உ0. பாவமற்றோனே! மிக ரஹஸ்யமான இந்த சாஸ்திரம் என்னால் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. பாரத! (ஒருவன்) இதனை அறிந்து அறிவுள்ளவனாகவும், செய்யவேண்டியதைச் செய்தவனாகவும் ஆவன்.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்தஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே புருஷோத்தமயோகம் என்னும் பதினைந்தாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

[illegible]

[illegible]

இந்தப் பரமார்த்தத்வத்தை என்னிடமிருந்து கேட்டிருக்கின்றாய். ஆதலால், பாரத! நீ க்ருதார்த்தன் [பேறு பெற்றவன்] ஆகக. (உ0)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அத

ஷோட³ஶோऽத்⁴யாய: தை³வாஸுரஸம்பத்³விபா⁴க³யோக:³ ॥

தை³வீ ஆஸுரீ ராக்ஷஸீ ச இதி ப்ராணிநாம் ப்ரக்ருதய: நவமே அத்⁴யாயே ஸூசிதா: । தாஸாம் விஸ்தரேண ப்ரதிபாத³நாய 'அப⁴யம் ஸத்த்வஸம்ஶுத்³தி:⁴' இத்யாதி:³ அத்⁴யாய: ஆரப்⁴யதே । தத்ர ஸம்ஸாரமோக்ஷாய தை³வீ ப்ரக்ருதி:, நிப³ந்தா⁴ய ஆஸுரீ ராக்ஷஸீ ச இதி, தை³வ்யா: க்³ரஹணாய ப்ரதிபாத³நம் க்ரியதே, இதரயோ: பரிவர்ஜநாய ச—

ஶ்ரீப⁴க³வாநுவாச ॥

௧. அப⁴யம் ஸத்த்வஸம்ஶுத்³தி:⁴ ஜ்ஞாநயோக³வ்யவஸ்தி²தி: ।
தா³நம் த³மஶ்ச யஜ்ஞஶ்ச ஸ்வாத்⁴யாயஸ்தப ஆர்ஜவம் ॥

அப⁴யம் அபீ⁴ருதா । ஸத்த்வஸம்ஶுத்³தி:⁴ ஸத்த்வஸ்ய அந்த:கரணஸ்ய ஸம்ஶுத்³தி:⁴ ஸம்வ்யவஹாரேஷு பரவஞ்சநமாயாऽந்ருதாதி³பரிவர்ஜநம், ஶாஸ்த்ரஸித்³தா⁴வேத³ந

பதினாறும் அத்தியாயம் : தைவாஸுரஸம்பத்விபாகயோகம்.

ஞானமார்க்கத் தன்மை.

பிராணிகளது இயல்புகள் தைவமென, ஆஸுரமென, ராக்ஷஸமென ஒன்ப தாம் அத்தியாயத்தினுள் (௯ - ௧௨, ௧௩) குறிப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றை விரிவாக எடுத்துக்காட்ட, "பயமின்மை, மனத்தூய்மை" (௧௬ - ௧) என்று தொடங்கும் அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. (கர்மத்தால் குறிக்கப்படுவனவாய், ஸம்ஸாரமரத்தினுடைய பக்கவேர்களாய் (௧௫ - ௨), முந்தின கர்மத்திற்கேற்ப மநுஷ்யசரீரத்திலே வெளிப்படுகின்ற ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்னும் வாஸனைகள் - முறையே தைவத்தன்மை, ஆஸுரத்தன்மை, ராக்ஷஸத்தன்மை எனப்படுகின்றன.—ஆ.) "அவற்றுள், தைவத்தன்மை ஸம்ஸாரத்தினின்றும் நீங்குதற்காவது ; ஆஸுரமும், ராக்ஷஸமுமான தன்மை (அதனுள்) கட்டுண்டுகிடத்தற்காவது" என, கைப்பற்றுதற்குத் தைவத்தன்மையும், கைவிடுதற்கு மற்றையவற்றையும் உணர்த்துதலை அருளிச் செய்கிறார் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௧. **பயமின்மை, மனத்தூய்மை, ஞானத்திலும் யோகத்திலும் உறைத்துநிற்றல், ஈகை, அடக்கம், நற்செய்கை, தன்னுடையதை ஓதுதல், தவம், நேர்மை.**

பயமின்மை - பயமில்லாத் தன்மை [சாஸ்திரம் உபதேசித்த விஷயத்திலே சிறிதும் ஸந்தேகமில்லாது அதனை அநுஷ்டிப்பதிலே உறுதியாகநிற்றல்.—ஆ. அல்லது, "நான் யாதொரு உடைமையுமில்லாதவனாய்த் தனியே எப்படி வாழ்வேன்" என்னும் பயமின்மை.—ம.]. மனத்தூய்மை - அகக்கரணத்தின் பரிசுத்தம் [மனத்தின் மாசற்றதன்மை] ; நடக்கைகளில், பிறரைவஞ்சித்தல் கள்ளம் பொய் முதலியவற்றை விட்டிடுதல் ; சுத்தத்தன்மையோடு[யோக்கியமாக, நியாயமாக]ஒழுகுதல் என்றபடி. பிறரை வஞ்சித்தல் - கபடமாகப் பிறரை வசப்படுத்தல். கள்ளம் - மனத்திலொரு

வ்யவஹாரா: உச்யதே । ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்திதி:—ஜ்ஞாநம் ஶாஸ்த்ரத: ஆசார்ய-
தஶ்ச ஆத்மாதிபதார்தாநாம் அவகம:, அவகதாநாம் இந்த்ரியாத்யுபஸம்ஹாரேண
ஏகாக்ரதயா ஸ்வஸம்வேத்யதாபாதநம் யோக:, தயோ: ஜ்ஞாநயோகயோ:
வ்யவஸ்திதி: வ்யவஸ்தாநம் தந்நிஷ்டதா । ஏஷா ப்ரதாநா தைவீ ஸாத்த்விகீ ஸம்பத் ।
யத்ர யேஷாம் அதிக்ருதாநாம் யா ப்ரக்ருதி: ஸம்பவதி, ஸாத்த்விகீ ஸா உச்யதே ।
தாநம் யதாஶக்தி ஸம்விபாக: அந்நாதீநாம் । தமஶ்ச பாஹ்யகரணாநாம் உபஶம:—
அந்த:கரணஸ்ய உபஶமம் ஶாந்திம் வக்ஷ்யதி, யஜ்ஞஶ்ச ஶ்ரௌத: அக்நிஹோத்ராதி:,
ஸ்மார்தஶ்ச தேவயஜ்ஞாதி:, ஸ்வாத்யாய: ருக்வேதாத்யத்யயநம் அத்ருஷ்டார்தம் । தப:
வக்ஷ்யமாணம் ஶாரீராதி । ஆர்ஜவம் ருஜுத்வம் ஸர்வதா ॥ க ॥

கிஞ்ச—

உ. அஹிம்ஸா ஸத்யமக்ரோதஸ்த்யாக: ஶாந்திரபைஶுநம் ।
தயா பூதேஷ்வலோலுப்த்வம் மார்தவம் ஹ்ரீரசாபலம் ॥

அஹிம்ஸா அஹிம்ஸநம் ப்ராணிநாம் பீடாவர்ஜநம் । ஸத்யம் அப்ரியா-
ந்ருதவர்ஜிதம் யதாபூதார்தவசநம் । அக்ரோத: பரை: ஆக்ரு-

விதமும், வெளியிலொருவிதமுமாக வியவகரித்தல்.—ஆ.) ஞானமென்பது - சாஸ்திரத்தினின்றும், ஆசார்யனிடத்தினின்றும் ஆத்மாமுதலியபொருள்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதல். யோகமென்பது - தெரிந்துகொண்டவற்றைத் தன்னால் உணரப்படுவனவாகச் செய்துகொள்ளுதல், இந்திரியம் முதலியவற்றை ஒடுக்கி ஒருமுகப்பட்டுத் தனது அநுபவத்திற்குவருமாறு செய்துகொள்ளுதல். அந்த ஞானயோகங்களிலே உறைத்துநிற்றல் - அவற்றில் உறுதியாகநிற்றல். இது [பயமின்மையும், மனத்தூய்மையும், ஞானயோகங்களில் நிலைத்து நிற்றலும்] முதன்மையானது, தைவத்தன்மையென்பது, ஸாத்விகத்தன்மையென்பது. எதிலே உரிமையுள்ள எவர்கட்கு எந்தத்தன்மை உள்ளதோ, (அதிலே அவர்கட்கு) அது ஸாத்விகத்தன்மை எனப்படுகின்றது. (தைவத்தன்மையென்பனவற்றுள், சில - ஞானயோகிகட்கே உரியவை ; சில - கர்மயோகிகட்கே உரியவை ; சில இருவர்க்கும் பொதுவானவை. என்பதை ஆராய்க.) **ஈகை** - உண்டிமுதலியவற்றைச் சக்திக்குஏற்ப பகுத்துக்கொடுத்தல். **அடக்கம்**-வெளி இந்திரியங்களை அடக்குதல் ; அகக்கரண அடக்கத்தைக் கூறுவர் (கசு - உ). **நற்செய்கை** - வேதத்தில் விதித்த அக்நிஹோத்ரம் முதலியவையையும், ஸ்மிருதியில் விதித்த தேவயஜ்ஞம் முதலியவையு மென்க. **தன்னுடைய (வேதத்)தை ஓதுதல்** - மறுமைக்காக ரிக்வேதம் முதலியவற்றை ஓதுதல். **தவம்** - சரீரத்தைப்பற்றியது முதலாக இனிக் கூறப்படுவது. **நேர்மை** - எப்பொழுதும் நேரான தன்மை [விச்வாசத்தோடு கேட்பவரிடத்துத் தனக்குத் தெரிந்தவற்றை மறையாமை.—ம.]. (க)

மேலும்,

உ. **ஹிம்ஸியாமை, உண்மை, கோபமின்மை, துறவு, ஓழிபு, புறங்கூறுமை, பிராணிகளிடத்துக் கருணை, அவாவின்மை, மென்மை, நாணம், சேஷ்டையின்மை.**

ஹிம்ஸியாமை - பிராணிகளை வருத்துதலில்லாமை. **உண்மை** - அப்பிரியமாகவும், பொய்யாகவும் உள்ளதை நீக்கி நடந்த செய்தியைப் பார்த்தபடி கூறுதல். **கோபமின்மை** - பிறரால் வையப்பெற்றவன், அல்லது அடிக்கப்பெற்றவன (தனக்கு) வந்த

[illegible]

கிஞ்ச—

௩. [illegible]

[illegible]

கோபத்தைத் தணித்துக்கொள்ளுதல். முன்னர் ஈகையைக் கூறியுள்ளமையால், "த்யாகம் - துறவு" என்க. புறங்கூறுதலென்பது - பிறனுக்குப் பிறனது குற்றங்களை வெளிப்படுத்தல், (காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்தல்) ; அஃதின்மை - புறங்கூறாமை. கருணை - துன்புற்ற பிராணிகளின்மேல் இரக்கம். அவாவின்மை - விஷயங்களுடைய முன்னிலையிலே இந்திரியங்கட்கு விகாரமின்மை. மென்மை - மெல்லிய தன்மை, வெடுவெடுப்பின்மை, கடுமையின்மை. நாணம் - (தனக்குஒவ்வாத இழிந்த கர்மங்களில் நாணுதல்). சேஷ்டையின்மை - பயனில்லாவழி, வாய் கை கால் முதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்தாமை.

(௨)

அன்றியும்,

௩. ஒளி, பொறுமை, நிறை, பரிசுத்தம், துரோகமின்மை, தருக்கின்மை,— பாரத! (இவையெல்லாம்) தைவத்தன்மையைக் கொண்டு பிறந்தவனுக்கு நிகழ்கின்றன.

ஒளி யென்பது - திட்பம், திண்மை, ஆண்மை, ஆளுந்தன்மை [மாதர் சிறுவர் முதலிய மூடர்களால் தாக்கப்பெறுமை—ம.]; ஆனால், மெய்யிலுள்ள [உடம்பிலுள்ள] காந்தியன்று. பொறுமை - வையப்பெற்றவனுக்கு, அல்லது அடிக்கப்பெற்றவனுக்கு மனக்கலக்கமுண்டாகாமை. "கலக்கமுண்டானவிடத்துத், தணிதல் - கோபமின்மை" எனக் கூறியுள்ளோம். இவ்வாறாகப் பொறுமைக்கும், கோபமின்மைக்கும் வேறுபாடென்க. நிறை - உடம்பும் இந்திரியங்களும் சோர்வுற்றவளவில், அதனை [[illegible] ர்வை]ப் போக்குகின்ற ஓர்வகை அகக்கரணப்போக்கு; அதனால் உடம்பும், [illegible] களும் தாங்கப்பெற்றுத் தளர்ந்திடுவதில்லை. பரிசுத்தம் - இருவகைத்து [illegible] லும், நீரினாலுமாவது - வெளிப்பரிசுத்தம் ; உள்பரிசுத்தமென்பது - [illegible] தியும் மாசற்றுநிற்றல் ; கள்ளமும், காமமும்முதலிய கலக்கமில்லா

𑌲𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃; 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌅𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌃 𑌪𑌰𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌃, 𑌸𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀, 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾, 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯—𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌮𑍍 ?—𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌹𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍍 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௪. 𑌦𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋𑌽𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥

𑌦𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌨𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌕𑌃 । 𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌶𑍍𑌚, 𑌪𑌾𑌰𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌣𑌂 "𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍," 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 "𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍," 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌨𑌮𑍍 '𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌭𑌿𑌜𑌨𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 । 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥—𑌕𑌿𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿? 𑌆𑌹—𑌸𑌂𑌪𑌦𑌮𑍍 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀 𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪ ॥

சுத்தமென்பது இருவகைத்தாம். **துரோகமின்மை** - பிறரைக் கெடுக்கக் கருதாமை, கெடுதி செய்யாமை. **தருக்கின்மை** - (தன்னை) மிக்கு மதித்தலின்மை; (யாவரும்) தன்னை உயர்த்திமதிக்கவேண்டும் என்னும் எண்ணமில்லாமை என்றபடி.—பயமின்மைமுதலாக இதுவரையிலுள்ளவைகள் தன்மையைக் கொண்டு பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன.—எத்தகைய தன்மையை?—தேவர்கட்குரிய தன்மையை. பாரத! தேவர்களது தன்மை எதுவோ, அதனைக் கொண்டு பிறந்தவனுக்கு, அதாவது தேவப்பெருமைக்கு உரியவனாய் இனிமேல் மங்களமுண்டாகப்பெறும் (மனிதனுக்கு இவை உண்டாகின்றன). (௩)

அஜ்ஞானமார்க்கத்தன்மை.

இனி இப்பொழுது ஆஸுரத்தன்மையை அருளிச்செய்கிறார்:

௪. டம்பமும், செருக்கும், (தன்னை)மிக்கு மதித்தலும், கோபமும், துடுக்கும், **அறிவின்மையும் பார்த்த! ஆஸுரத்தன்மையைக் கொண்டு பிறந்தவனுக்கு (இருக்கின்றன).**

டம்பம் - நற்குணநற்செய்கையுள்ளவனைக் கள்ளமாய் நடித்தல். **செருக்கு** - கல்வி, பொருள், தன்ஜனங்கள்முதலானோராலாகும் கொழுப்பு. **(தன்னை) மிக்கு மதித்தல்** - முன்கூறப்பட்டது. **துடுக்கு** - கொடுஞ்சொல்; உதாரணமாக, குருடனைக் கண்ணுடையவனெனவும், அவலட்சணமுடையவனை அழகுள்ளவனெனவும், இழிபுறப்புடையவனை உயர்பிறப்புடையவனெனவும், பிறவற்றையும் நேரே துடுக்காகப்பேசுதல். **அறிவின்மை** - பகுத்துணர்வின்மை, செய்யவேண்டியவிஷயம் முதலியவற்றைத் தவறாகக் கொள்ளுதல். பார்த்த! கொண்டு பிறந்தவனுக்கு (இவை இருக்கின்றன).—எதனைக்கொண்டு பிறந்தவனுக்கு? என்பது.—கூறுகிறார்: **அஸுரரது தன்மையினைக் கொண்டு பிறந்தவனுக்கு என்க.** (௪)

𑌅𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌹—

௫. 𑌦𑍈𑌵𑍀 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀 𑌮𑌤𑌾 ।
𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ॥

𑌦𑍈𑌵𑍀 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍 𑌯𑌾, 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌧𑍋𑌗𑌤𑌯𑌏 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍 𑌮𑌤𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾 । 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌚 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌕𑍂𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 "𑌕𑌿𑌮𑌹𑌮𑍍 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃? 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃?" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌵𑌤𑌃 𑌆𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌕𑍂𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹—𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌃 । 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿, 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ॥ ௫ ॥

௬. 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌭𑍂𑌤𑌸𑌰𑍍𑌗𑍌 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌵 𑌆𑌸𑍁𑌰 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌇𑌹 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍌 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀—𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃; 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌭𑍂𑌤𑌸𑌰𑍍𑌗𑍌 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇, '𑌅𑌥𑌾 𑌹 𑌦𑍇𑌵

இவ்விருதன்மையின் பயன்கள்.

இவ்விருதன்மைகளுடைய பயனைக் கூறுகிறார் :

௫. தைவத்தன்மை விடுபடுதற்காகவும், ஆஸுரத்தன்மை கட்டுண்டுகிடத்தற்காகவும் கருதப்பட்டுள்ளன. பாண்டவ ! வருந்தாதே ; தைவத்தன்மையைக் கொண்டு பிறந்திருக்கிறாய்.

தைவத்தன்மை எதுவோ, அது ஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் விடுபடுதற்காவதென்க. ஆஸுரத்தன்மை, (ஸம்ஸாரத்தினுள்) தவறாது கட்டுண்டுகிடத்தற்காவதென்க. அவ்வாறே, ராக்ஷஸத்தன்மையுமென்க. அங்ஙனமிவ்வாறுள்ளவளவிலே, " நான் ஆஸுரத்தன்மையுடையவனோ ? அல்லது, தைவத்தன்மையுடையவனோ? " என இவ்வாறு ஆலோசித்தலாகிய அர்ஜுனனுடைய உள்ளேயுள்ள கருத்தைக் கண்டு பகவான் அருளிச்செய்கிறார் :—பாண்டவ ! வருத்தத்தைக்கொள்ளாதே ; தைவத்தன்மையைக்கொண்டு பிறந்திருக்கிறாய், உனக்கு இனிமேல் மங்களமுண்டாகும் என்றபடி. (௫)

ஆஸுரத்தன்மையர்கள்.

௬. இவ்வுலகிலே மநுஷ்யஸிருஷ்டிகள் தைவமாகவும், ஆஸுரமாகவும் இரண்டென்க. தைவ(ஸிருஷ்டி) விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது ; பார்த்த! ஆஸுர (ஸிருஷ்டியை) என்னிடமிருந்து கேள்.

இவ்வுலகிலே, அதாவது ஸம்ஸாரத்திலே மனிதர்களது ஸிருஷ்டி இருவகைத்து. மனிதர்களே படைக்கப்படும்பொழுது தைவத்தன்மையும், ஆஸுரத்தன்மையும் பொருந்தியவர்கள் என மனிதஸிருஷ்டி இரண்டு எனக் கூறப்படுகின்றது; " பிர

ப்ராஜாபத்யா தேவாஶ்சாஸுராஶ்ச' இதி ஶ்ருதே:—லோகே அஸ்மிந், ஸம்ஸார இத்யர்த:; ஸர்வேஷாம் த்வைவித்யோபபத்தே: | கௌ தௌ பூதஸர்கௌ இதி? உச்யதே—ப்ரக்ருத ஏவ தைவ: ஆஸுரஶ்ச | உக்தயோரேவ புந: அநுவாதே ப்ரயோஜநம் ஆஹ—தைவ: பூதஸர்க: 'அபயம் ஸத்த்வஸம்ஶுத்தி:' இத்யாதிநா விஸ்தரஶ: விஸ்தாரப்ரகாரை: ப்ரோக்த: கதித:, ந து ஆஸுர: இதி | அத: தத்பரிவர்ஜநார்தம் ஆஸுரம் பார்த மே மம வசநாத் உச்யமாநம் விஸ்தரஶ: ஶ்ருணு அவதாரய || ௬ ||

ஆ அத்யாயபரிஸமாப்தே: ஆஸுரீ ஸம்பத் ப்ராணிவிஶேஷணத்வேந ப்ரதர்ஶ்யதே, ப்ரத்யக்ஷீகரணேந ச ஶக்யதே தஸ்யா: பரிவர்ஜநம் கர்துமிதி—

௭. ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச ஜநா ந விதுராஸுரா: |
ந ஶௌசம் நாபி சாசாரோ ந ஸத்யம் தேஷு வித்யதே ||

ப்ரவ்ருத்திம் ச ப்ரவர்தநம், யஸ்மிந் புருஷார்தஸாதநே கர்தவ்யே ப்ரவ்ருத்தி: தாம், நிவ்ருத்திம் ச தத்விபரீதாம், யஸ்மாத் அநர்தஹேதோ: நிவர்திதவ்யம் ஸா நிவ்ருத்தி: தாம் ச, ஜநா: ஆஸுரா: ந விது: ந ஜாநந்தி | ந

ஜாபதியினால் படைக்கப்பட்டவர்கள் தேவர்களாகவும் ஆஸுரர்களாகவும் இருவகுப்பினரன்றோ" (பிரு - ௧ - ௩ - ௧) என்னும்சுருதியினாலென்க; யாவர்க்கும் இருவகையே [எதாவதொன்றே] அமையுமாதலால், (மனிதசிருஷ்டி இருவகைத்து. ஆஸுரத்தன்மையினுள் ராக்ஷஸத்தன்மை அடங்கியதென்றறிக.—இருதிறமான) அம்மனிதசிருஷ்டி யாவை? என்பது.—கூறுவோம்: பிரகிருதத்தில் பேசிவருகின்ற தைவமும், ஆஸுரமும்தான். சொன்னவற்றையே மீண்டும் சொல்வதற்குப் பயன் கூறுகிறார்: மனிதர்களுடைய தைவசிருஷ்டியானது "பயமின்மை, மனத்தூய்மை" (௧௬ - ௧) என்பது முதலாக விரிவாய்க் கூறப்பட்டுளது; மற்று, ஆஸுர(சிருஷ்டி கூறப்பட)வில்லை என்பதாம். ஆகவே, பார்த்த! அதனை நீக்க ஆஸுரத்தை விரிவாய்க் கூறுகிறேன்; என்வார்த்தையினால் கேட்டுத் தெரிந்துகொள். (௬)

அத்தியாயமுடிவுவரை ஆஸுரத்தன்மையை (சில) மனிதர்களுடைய விசேஷணமாக எடுத்துக்காட்டுகிறார்; (ஏனெனில், அவர்களிடத்து அதனை) நேராகக் கண்டவிடத்தன்றோ அதனை விட்டிடுதலைச் செய்யக்கூடுமென்று:

ஆஸுரத்தன்மையுள்ள ஜனங்கள், செய்வதையும் தவிர்வதையும் அறிவ ரிடத்துச் சுத்தமில்லை: ஒழுக்கமுமில்லை: உண்மை இல்லை.

என்பது-புருஷார்த்தத்திற்காக[தான்விரும்பியதைப்பெறுதற்காக]ச் செய்யவேண்டிய எந்த ஸாதநத்தைச் செய்தல் (வேண்டுமோ, அது: அதாவது, விதிக்கப்பட்ட தர்மம்). தவிர்வது என்பது - இதற்கு [செய்வதற்கு] மாறானது, தீங்கிற்குக் காரணமான எதனைத் தவிர்க்கவேண்டுமோ, அது: (அதாவது,விலக்கப்பட்ட அதர்மம். இவ்விரண்டனையும்) அஸுரத்தன்மையரான ஜனங்கள் அறிவதில்லை. அவர்கள் கேவலம் செய்வது தவிர்வது என்பவற்றைமட்டும் அறிவதில்லையென்பதி

கேவலம் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தீ ஏவ தே ந விது:—ந சௌசம் நாபி சாசாரோ ந ஸத்யம் தேஷு வித்யதே—அசௌசா: அநாசாரா: மாயாவிந: அந்ருதவாதிநோ ஹி ஆஸுரா: ॥ ௭ ॥

கிஞ்ச—

அ. அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹுரநீச்வரம் ।
அபரஸ்பரஸம்பூதம் கிமந்யத்காமஹைதுகம் ॥

அஸத்யம் யதா வயம் அந்ருதவாதிந: ததா இதம் ஜகத் ஸர்வம் அஸத்யம், அப்ரதிஷ்டம்—ந அஸ்ய தர்மாதர்மௌ ப்ரதிஷ்டா, அத: அப்ரதிஷ்டம் ச — இதி தே ஆஸுரா: ஜநா: ஜகத் ஆஹு: அநீச்வரம் — ந ச தர்மாதர்மவ்யபேக்ஷயா அஸ்ய சாஸிதா ஈச்வர: வித்யதே । அத: அநீச்வரம் ஜகத் ஆஹு: । கிஞ்ச— அபரஸ்பரஸம்பூதம் காமப்ரயுக்தயோ: ஸ்த்ரீபுருஷயோ: அந்யோந்யஸம்யோகாத் ஜகத் ஸர்வம் ஸம்பூதம்। கிம் அந்யத் காமஹைதுகம்—காமஹைதுகமேவ காமஹைதுகம் ; கிம் அந்யத் ஜகத: காரணம் ? ந கிஞ்சித் அத்ருஷ்டாதி காரணாந்தரம் வித்யதே ஜகத: । "காம ஏவ ப்ராணிநாம் காரணம்" இதி லோகாயதிகத்ருஷ்டி: இயம் ॥ அ ॥

ல்லை ; அவர்களிடத்துப் பரிசுத்தமும், நல்லொழுக்கமும், உண்மையும் இல்லை. அஸுரத்தன்மையர்கள் பரிசுத்தமில்லாதவர், நல்லொழுக்கமில்லாதவர், கள்ளமுடையவர், பொய்பேசுபவர் எனப் பிரஸித்தமன்றோ. (எ)

உலகத்தைப்பற்றி நாஸ்திகர் கொண்ட கொள்கை.

மற்றும்,

அ. "உலகம் உண்மையில்லது : அடிஆதாரமில்லது : ஆளுபவனில்லது : ஒருவரோடொருவர் சேர்வதனு லுண்டானது : காமத்தால் வந்திருப்பது ; வேறு என்ன?" (என) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

"நாம் பொய்மயமாகவே இருக்குமாறுபோல, இவ்வுலகெல்லாம் பொய்ம்மையாயுளது. இதற்கு தர்மமும் அதர்மமும் ஆதாரமாயில்லை ; ஆகலான் இது ஆதாரமில்லாதது. (வரைமுறைக்குக் காரணமான தர்மம் அதர்மம் என்னும் ஒழுங்கு இல்லை.) அன்றியும், தர்மஅதர்மங்களைச் சார்ந்து இதனை ஒழுங்குசெய்து ஆள்பவன் இல்லை ; ஆதலால், உலகம் ஆள்பவனில்லாததாம். மேலும், இவ்வுலகெல்லாம் - காமத்தால் தூண்டப்பெற்ற ஸ்திரீபுருஷர்கள் ஒருவரோடொருவர் புணர்வதனுல் உண்டானது ; காமத்தையே காரணமாகக்கொண்டது, காமத்தாலேயே வந்திருப்பது. ஜகத்திற்கு வேறுகாரணம் என்ன?ஜகத்திற்கு வேறுகாரணமில்லை,(இந்திரியங்கட்குப்)புலப்ப தருமம் அதருமம் முதலிய காரண மொன்றுமில்லை" என்று ஆஸுரத்தன்மைய ஜனங்கள் கூறுகிறார்கள்.—"உயிருள்ள பிராணிகட்குக் காமமேதான் காரண என்றஇது, லோகாயதிகரது [இந்திரியங்கட்குப் புலப்படுவதைமாத்திரம் ஒ கொள்கின்ற நாஸ்திகரது] கொள்கை.

௯. 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌲𑍍𑌪𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍋𑌽𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌃 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌅𑌲𑍍𑌪𑍈𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃— ‘𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 । 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌅𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௯ ॥

𑌤𑍇 𑌚—

௧௦. 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍂𑌰𑌂 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌮𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍂𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑌣𑌂 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌅𑌶𑍁𑌚𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌶𑍁𑌚𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௦ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௧௧. 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

நாஸ்திகருடைய வாழ்க்கை.

௯. ***இக்கொள்கையைப் பிடித்துக் கெட்ட ஆத்மாக்களான அற்பபுத்திகள் கொடுந்தொழிலுள்ள சத்துருக்களாக உலகத்தைக் கெடுக்கக் கிளம்புகிறார்கள்.***

கெட்ட ஆத்மாக்களான - மறுமைக்கான ஸாதநங்களை இழந்த. அற்பபுத்திகள் - விஷயங்களைப்பற்றிய அற்பபுத்தியுள்ளவர் [கண்டதைக் கண்டபடி செய்பவர்.—ஆ.]. கொடுந்தொழிலுள்ள - ஹிம்ஸிக்கும் தன்மையுள்ள. உலகத்தைக் கெடுக்கக் "கிளம்புகிறார்கள்" என இயையும். சத்துருக்களாக - உலகத்திற்குப் பகைஞராக என்றபடி. (௯)

மேலும், அவர்கள்

௧௦. ***நிரப்பமுடியாத அவாவினைக் கைப்பற்றி டம்பமும், கர்வமும், செருக்கும் உடையவராகித் தீயகொள்கைகளை மயக்கத்தால் பிடித்து அசுத்தமான விரதங்களைக் கொண்டவராய் (உலகில்) தலைப்படுகிறார்கள்.***

மயக்கத்தால் - அவிவேகத்தால், பகுத்தறிவின்மையால். (அசுத்தமான விரதங்கள் - வேதத்தில் விதிக்கப்படாத அசுத்தச்செய்கைகள்; அவை - சுடுகாட்டிற் சென்று அற்பதேவதையை ஆராதித்தல், வாமாகமத்தைத் தழுவி கள்குடித்தல், அதனால் பிறனும் பிறன்மனைவியும் மதிமயங்கிக் கூடுதல் முதலியன.) (௧௦)

அன்றியும், (அவர்கள்)

௧௧. ***சாவினையே முடிவாகப்பெற்ற அளவிடவொண்ணாத கவலையையுடையவர்: காமநுகர்ச்சியையே மேலாகக்கொண்டவர்: இவ்வளவுதான் என நிச்சயித்தவர்.***

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾, 𑌸𑌾 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾, 𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌸𑌦𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌪𑌰𑌮𑌾𑌃, 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌭𑍋𑌗𑌪𑌰𑌮𑌾𑌃 "𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃, 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥

௧௨. 𑌆𑌶𑌾𑌪𑌾𑌶𑌶𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ।
𑌈𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌆𑌶𑌾𑌪𑌾𑌶𑌶𑌤𑍈𑌃 𑌆𑌶𑌾 𑌏𑌵 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌤𑍈𑌃 𑌆𑌶𑌾𑌪𑌾𑌶𑌶𑌤𑍈𑌃 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃, 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍌 𑌪𑌰𑌂 𑌅𑌯𑌨𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃, 𑌈𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌚 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌈𑌦𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃—

௧௩. 𑌇𑌦𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑍍 ।
𑌇𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌦𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥

(கவலையென்பது - ஆசை அளவிறந்த பொருள்களின்மேல் செல்லுதலால் தான் அவற்றைத் தேடுதலையும், காப்பாற்றுதலையும், இவற்றிற்கான வழிகளையும் ஆலோசித்தல்.—ஆ.) அளவிடவொண்ணாத கவலையையுடையவர் - இவ்வளவென்று அளவிடமுடியாத கவலையினுள் எப்பொழுதும் அழுந்திக்கிடப்பவர் என்றபடி. **காமநுகர்ச்சி** - விரும்பப்படுகின்ற ஓசைமுதலியவிஷயங்களை அநுபவித்தல். (அவர்கள்) " காமநுகர்ச்சியென்பது எதுவோ, (அந்த) இதுவேதான் யாவற்றிலும் மேம்பட்ட புருஷார்த்தம் [அடையவேண்டிய பொருள்]" எனத் தமக்கு இவ்வாறு நிச்சயம்வந்தவர்கள். **இவ்வளவுதான் என்று** - (" இக்காமநுகர்ச்சியேதான் இன்பத்திற்கு முடிந்த எல்லை; மற்று, மறுமைஇன்பமென்பது இல்லை" என்று). (௧௧)

௧௨. **(அவர்கள்) ஆசையென்னும் நூறு கயிறுகளால் கட்டுண்டு, காமத்தையும் கோபத்தையுமே சிறந்த அடைக்கலமாகக்கொண்டு, காமநுகர்ச்சிக்காகப் பணக்குவியல்களை அநியாயத்தால் தேட முயல்கிறார்கள்.**

அவர்கள், ஆசைகளென்னும் பல கயிறுகளால் கட்டப்பெற்று இங்குமங்கும் இழுக்கப்படுகிறார்கள். **காமநுகர்ச்சிக்காக** - தருமகார்யத்திற்காக அன்றென்க. **அநியாயத்தால்** - பிறர்பொருளைக் கொள்ளையடித்தல் முதலியவற்றால் என்றபடி. (௧௨)

அஸுரத்தன்மையருடைய நோக்கங்கள்.

அவரது கருத்து இப்படிப்பட்டது :

௧௩. **"இப்பொழுது இது என்னால் அடையப்பட்டது : இவ்விருப்பத்தைச் (சீக்கிரம்) பெறுவேன் : இது (என்வீட்டில்) இருக்கின்றது : இனி இந்தப்பணமும் எனக்கு வந்துசேரும்.**

கசு. அநேகசித்தவிப்ராந்தா: மோஹஜாலஸமாவ்ருதா: ।
ப்ரஸக்தா: காமபோகேஷு பதந்தி நரகேऽசுசௌ ॥

அநேகசித்தவிப்ராந்தா: உக்தப்ரகாரை: அநந்தை: சிந்தை: விவிதம் ப்ராந்தா: அநேகசித்தவிப்ராந்தா:, மோஹஜாலஸமாவ்ருதா: மோஹ: அவிவேக: அஜ்ஞாநம், ததேவ ஜாலமிவ ஆவரணாத்மகத்வாத், தேந ஸமாவ்ருதா: । ப்ரஸக்தா: காமபோகேஷு தஸ்மிந்நேவ நிஷண்ணா: ஸந்த: தேந உபசிதகல்மஷா: பதந்தி நரகே அசுசௌ வைதரண்யாதௌ ॥ கசு ॥

கஎ. ஆத்மஸம்பாவிதா: ஸ்தப்தா: தநமாநமதாந்விதா: ।
யஜந்தே நாமயஜ்ஞைஸ்தே தம்பேநாவிதிபூர்வகம் ॥

ஆத்மஸம்பாவிதா: ஸர்வகுணவிசிஷ்டதயா ஆத்மநைவ ஸம்பாவிதா: ஆத்மஸம்பாவிதா:, ந ஸாதுபி: । ஸ்தப்தா: அபூர்ணதாத்மாந: । தநமாநமதாந்விதா: தநநிமித்த: மாந: மத:, தாப்யாம் தநமாநமதாப்யாம் அந்விதா: । யஜந்தே நாமயஜ்ஞை: நாமமாத்ரை: யஜ்ஞை: தே தம்பேந யஷ்ட்ருக்யாதயா அவிதிபூர்வகம் அவிதிவிஹிதாங்கேதிகர்தவ்யதாரஹிதம் ॥ கஎ ॥

கஅ. அஹங்காரம் பலம் தர்பம் காமம் க்ரோதம் ச ஸம்ஶ்ரிதா: ।

கசு. பலஎண்ணங்களால் பலவாறு மயங்கியவராய், மயக்கமென்னும்வலையினுல் மூடப்பெற்றவராய் [அதனுள் சிக்கிக்கொண்டவராய்], காமநுகர்ச்சிகளுள் அழுந்தியுள்ள (அவர்கள்) அருவருப்பான நரகத்தினுள் வீழ்கிருர்கள்.

பலஎண்ணங்களால் - (கீழ்க்) கூறியபடியுள்ள அனேக எண்ணங்களால். மயக்கமென்பது - விவேகமின்மை, அறிவின்மை. (மோக்ஷத்தினுடைய வழி)யடைப்பு வடிவமாயுள்ளதனுல், அதுவே [மயக்கமே] வலைபோலும். (அவர்கள்) விஷயஅநுபவங்களில் பற்றுக்கொண்டவராய், அவற்றுள்ளேயே சாய்ந்துகிடப்பவராய், அதனுல் பாவமேறப் பெற்றவராய் வைதரணீமுதலிய அருவருப்பான நரகத்தினுள் வீழ்கிருர்கள். (கசு)

அஸுரத்தன்மையருடைய யாகங்கள்.

கஎ. தம்மாலேயே மதிக்கப்பெற்றவராய், இறுமாந்தவராய், பணத்தினுலான கர்வத்தோடும் செருக்கோடும் கூடிய அவர்கள் பெயர்மாத்திரமான யஜ்ஞங்களை விதிப்படியில்லாது செய்கிருர்கள்.

தம்மாலேயே மதிக்கப்பெற்றவர் - எல்லாநற்குணமும் பொருந்தியவராகத் (தம்மை)த் தாமே மதித்துக்கொண்டவர்; (ஆனுல், அவ்வாறு) நல்லோர்களால் மதிக்கப்பெருதவர். இறுமாந்தவர் - வணங்காஇயல்பினர். விதிப்படியில்லாது - விதிகளால் விதிக்கப்பட்ட அங்கங்களும், செய்யவேண்டிய முறைகளும் இல்லாதது. (பணத்தினுலான கர்வம் - பணத்திமிரினுல், தன்னை உயர்ந்தோனுகக்கொள்ளுதல். பணத்தினுலான செருக்கு - பணத்திமிரினுல், பெரியோரையும் தாழ்ந்தோராகக்கொள்ளுதல். அவர்கள் பெயருக்காக, ஸோமயாஜியென்னும்பெயர் முதலியவற்றைப் பெறுதற்காக உண்மையல்லாத நற்செய்கைகளைச் சிரத்தையில்லாது கள்ளஎண்ணத்தோடு செய்கிருர்கள் என்பது கருத்து.) (கஎ)

பகவானுடைய கட்டளைகளை ஆஸுரத்தன்மையர் அசட்டைசெய்தல்.

கஅ. (இவர்கள்) அகந்தையையும், வலிமையையும், மேட்டிமையையும்,

[illegible]

नराधमान् अधर्मदोषवत्त्वात् क्षिपामि प्रक्षिपामि अजस्रं सन्ततम् अशुभान् अशुभकर्मकारिणः आसुरीष्वेव क्रूरकर्मप्रायासु व्याघ्रसिंहादि-योनिषु — 'क्षिपामि' इत्यनेन सम्बन्धः ॥ १९ ॥

२०. आसुरीं योनिमापन्ना मूढा जन्मनि जन्मनि ।
मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमां गतिम् ॥

आसुरीं योनिम् आपन्नाः प्रतिपन्नाः मूढाः अविवेकिनः जन्मनि जन्मनि प्रतिजन्म तमोबहुलास्वेव योनिषु जायमानाः अधो गच्छन्तो मूढाः माम् ईश्वरम् अप्राप्य अनासाद्य एव, हे कौन्तेय ततः तस्मादपि यान्ति अधमां गतिं निकृष्टतमां गतिम् । 'माम् अप्राप्यैव' इति न मत्प्राप्तौ काचिदपि आशङ्का अस्ति, अतः — मच्छिष्टसाधुमार्गम् अप्राप्य इत्यर्थः ॥ २० ॥

सर्वस्याः आसुर्याः सम्पदः संक्षेपः अयम् उच्यते, यस्मिन् त्रिविधे सर्वः आसुरीसम्पद्भेदः अनन्तोऽपि अन्तर्भवति । यत्परिहारेण परिहृतं भवति, यत् मूलं सर्वस्य अनर्थस्य, तत् एतत् उच्यते —

२१. त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ।

குற்றமுடையவராதலால், கடைப்பட்ட மனிதரென்க. தீயவர் - தீயதொழில்களைச் செய்பவர். யோநிகளிலே - கொடுமைமயமான புலி, சிங்கம் முதலான பிறவிகளிலே. யோநிஷு என்பது - க்ஷிபாமி என்பதனோடு இயையும். (கக)

௨௦. ஆஸுரயோநியை அடைந்தவர்கள் பிறவிதோறும் மயங்கியவராய் என்னை அடையாமலேயே கௌந்தேய! அதனினின்றும் கீழ்மையான நிலையை அடைகிறார்கள்.

ஆஸுரயோநியை அடைந்தவர்கள் ஒவ்வொரு ஜன்மத்திலும் விவேகமற்றவராய், தமோகுணம்மிகுந்த பிறவிகளிலேயேபிறந்து கீழேசெல்லுகிறார்கள்; ஈச்வரனாகிய என்னை அடையாமலே, மிகவும் இழிந்த நிலைமையைப் பெறுகிறார்கள். **என்னை அடையாமலே** - என்னை அடையும் விஷயத்திலே யாதொரு சங்கையும் இல்லையாதலால், ''நான் உபதேசித்த நல்வழியைச் செல்லாமலே'' என்றபடி. (ஆஸுரத்தன்மை எல்லாநன்மைகட்கும் விரோதியாதலால், ஒருவன் சுதந்திரனாயிருக்கும்பொழுதேயே, ஒன்றற்குப் பரவசப்படுமாறுசெய்கின்ற பிறவியைப் பெறுதுள்ளவளவிலேயே, அவ்வாஸுரத்தன்மையை நீக்கவேண்டும்.—ஆ. அல்லாக்கால், விலங்குமுதலியவற்றின் உடம்புகளைப் பெற்றவழி முக்தி ஸாதநங்களை அநுஷ்டிக்கத் தகுதி இல்லையாதலால், ஆஸுரத்தன்மையினின்றும் நீங்குதல் ஒருகாலும் இயலாதென்க.—ம.) (௨௦)

நரகத்தினுடைய மூன்று வாசல்களையும் மிதிக்கக்கூடாது.

எல்லா ஆஸுரத்தன்மையின் சுருக்கமான இதனைக் கூறுகிறார்: ஆஸுரத்தன்மையின்பேதமெல்லாம் அளவிறந்தனவாயினும், மூவகைத்தான அதனுள் அடங்கிநிற்கின்றன. மேலும், எதனை நீக்குவதனால் (ஆஸுரத்தன்மை) நீக்கப்பட்டதாகின்றதோ, எது எல்லாத்தீங்குகட்கும் அடிக்காரணமோ, அந்த இதனை அருளிச்செய்கிறார்:

௨௧. நரகத்தினுடைய இவ்வாசல், ஆத்மாவைக் கெடுப்பதாய் காமம் கோபம்

உங. யஃ ஶாஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருஜ்ய வர்ததே காமகாரத꞉ |
ந ஸ ஸித்திமவாப்னோதி ந ஸுகம் ந பராம் கதிம் ||

ய꞉ ஶாஸ்த்ரவிதிம் ஶாஸ்த்ரம் வேதா꞉, தஸ்ய விதிம் கர்தவ்யாகர்தவ்யஜ்ஞாபனகாரணம் விதிப்ரதிஷேதாக்யம் உத்ஸ்ருஜ்ய த்யக்த்வா வர்ததே காமகாரத꞉ காமப்ரயுக்த꞉ ஸன், ந ஸ꞉ ஸித்திம் பாரலௌகிகீமாமுஷ்மிகீம் அவாப்னோதி, ந கவி அஸ்மின் லோகே ஸுகம், ந கவி பராம் ப்ரக்ருஷ்டாம் கதிம் ஸ்வர்கம் மோக்ஷம் வா || உங ||

உச. தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ |
ஜ்ஞாத்வா ஶாஸ்த்ரவிதானோக்தம் கர்ம கர்துமிஹார்ஹஸி ||

இதி ஶ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு உபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே தைவாஸுரஸம்பத்விபாகயோகோ நாம ஷோடஶோऽத்யாய꞉ ||

தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் ஜ்ஞாபனஸாதனம் தே தவ கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ கர்தவ்யாகர்தவ்யவ்யவஸ்தாயாம் | அத꞉ ஜ்ஞாத்வா பூர்வம் ஶாஸ்த்ரவிதானோக்தம் விதி꞉ விதானம், ஶாஸ்த்ரமேவ விதானம் ஶாஸ்த்ரவிதானம், "கர்தவ்யம், ந கர்தவ்யம்" இத்யேவம்லக்ஷணம், தேன உக்தம் ஸ்வகர்ம யத் தத் கர்துமிஹ அர்ஹஸி—'இஹ' இதி கர்மாதிகாரஸம்பத்ப்ரதர்ஶனார்த்தம் இதி || உச ||

இதி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாபாஷ்யே ஷோடஶோऽத்யாய꞉ ||

உங. எவன் சாஸ்திரஒழுங்கை விட்டிட்டு, காமத்தைச் செய்து [இஷ்டப்படி] நடக்கின்றானோ, அவன் ஸித்தியைப் பெறுவதில்லை, இன்பத்தை(ப் பெறுவது) இல்லை, மேலான கதியை(ப் பெறுவது) இல்லை.

சாஸ்திரம் - வேதம்; அதனது ஒழுங்கை - செய்வனதவிர்வனவற்றை அறிவிப்பதாய் விதிநிஷேதங்களென்னும் பெயருடைய (வேதக்கட்டளையை). காமத்தைச் செய்து - காமத்தால் தூண்டப்பட்டவனாகி. ஸித்தியை - புருஷார்த்தத்தைப் பெறத் தகுதியின்மையை. இன்பத்தை—இவ்வுலகத்திலே இன்பத்தை. மேலான கதியை - ஸ்வர்க்கத்தை, அல்லது மோக்ஷத்தை. (உங)

உச. ஆகவே, செய்வன தவிர்வனவற்றை அமைப்பதிலே [நிர்ணயிப்பதிலே] உனக்கு சாஸ்திரம் பிரமாணம். இனி, சாஸ்திரவிதியினால் கூறப்பட்ட கர்மத்தை அறிந்து செய்யக்கடவாய்.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸ ரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத்பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோக சாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்திலே தைவாஸுரஸம்பத்விபாகயோகம் என்னும் பதினாறும் அத்தியாயம் முற்றும்.

பிரமாணம் - அறிவிற்குக் கருவி. சாஸ்திரமேதான் - விதி, "செய்யவேண்டும், செய்யக்கூடாது" என இத்தகையகட்டளை. அதனால் உபதேசிக்கப்பட்ட (யுத்தம் முதலிய) ஸ்வகர்மம் எதுவோ, அதனை நீ, ஆதலால் [சாஸ்திரம் பிரமாணமாதலால்] செய்யவேண்டும். "இனி" என்பது - (அர்ஜுனனுடைய) கர்மத்திற்குரிய நிலைமையைக் காட்டுவதற்காக என்க. (உச)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்:

க. எவர்கள் சாஸ்திரவிதியை விட்டு நம்பிக்கையோடு கூடினவராய்த் தொழுகிறார்களோ, கிருஷ்ணா! அவர்களது நிலைமை என்ன? ஸத்துவமா? அல்லது ரஜஸா? தமஸா?

எவர்கள் [illegible] சாஸ்திரவிதியை விட்டு [illegible], [illegible] [illegible] தேவர் முதலானோரைப் பூஜிக்[illegible]; எவர்கள் [illegible] சாஸ்திரவிதியனையும் அறியாதவராய், பெரியோர்களது ஒழுக்கங்களை [illegible] நம்பிக்கையோடு கூடி தேவர்முதலானோரைப் பூஜிக்கிறார்களோ; அவர்கள் இங்கே ''எவர்கள் சாஸ்திரவிதியை விட்டு நம்பிக்கையோடு கூடினவராய்த் தொழுகிறார்களோ'' என இவ்வாறு சொல்லப்படுகிறார்கள். மற்று, எவர்கள் சாஸ்திரவிதியினறை அறிந்து கொண்டே அதனை விட்டுவிட்டு விதிப்படியில்லாது தேவர்முதலானோர்களைத் தொழுகிறார்களோ, அவர்கள் இங்கு ''எவர்கள் சாஸ்திரவிதியை விட்டுத் தொழுகிறார்களோ'' எனச் சொல்லப்படவில்லை.—ஏதனால்?—''நம்பிக்கையோடு கூடினவராய்'' என்னும்

விஶேஷணாத | தேவாதிபூஜாவிதிபரம் கிஞ்சித ஶாஸ்த்ரம் பஶ்யந்த ஏவ தத உத்ஸ்ருஜ்ய அஶ்ரத்தயாநதயா தத்விஹிதாயாம் தேவாதிபூஜாயாம் ஶ்ரத்தயா அந்விதா ப்ரவர்தந்தே இதி ந ஶக்யம் கல்பயிதும் யஸ்மாத, தஸ்மாத பூர்வோக்தா ஏவ "யே ஶாஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருஜ்ய யஜந்தே ஶ்ரத்தயாऽந்விதா:" இத்யத்ர க்ருஹ்யந்தே தேஷாம் ஏவம்பூதாநாம் நிஷ்டா து கா க்ருஷ்ண—ஸத்த்வம் ஆஹோ ரஜ: தம: கிம் ஸத்த்வம் நிஷ்டா அவஸ்தாநம், ஆஹோஸ்வித ரஜ:, அதவா தம: ? | ஏதத உக்தம் பவதி—யா தேஷாம் தேவாதிவிஷயா பூஜா, ஸா கிம் ஸாத்த்விகீ, ஆஹோஸ்வித ராஜஸீ, உத தாமஸீ இதி ? ॥ க ॥

ஸாமாந்யவிஷய: ப்ரஶ்ந: ந அப்ரவிபஜ்ய ப்ரதிவசநம் அர்ஹதீதி ஶ்ரீபகவாந் உவாச—

ஶ்ரீபகவாநு உவாச ॥

உ. த்ரிவிதா பவதி ஶ்ரத்தா தேஹிநாம் ஸா ஸ்வபாவஜா |
ஸாத்த்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ஶ்ருணு ॥

விசேஷணத்தினால். (அவர்கள்) தேவர் முதலானோர்களது பூஜாவிதியைப்பற்றிய சாஸ்திரமொன்றைத் தெரிந்துகொண்டே, நம்பிக்கையில்லாததனால் அதனை விட்டிட்டு, அதனுள் விதிக்கப்பட்டதான தேவர்முதலானவரது பூஜையை நம்பிக்கையோடுகூடிச் செய்கிறார்கள் எனக்கொள்வது ஏலாததலால் [சாஸ்திரத்திற்கூறிய விதியை அறிகிறவராயினும், தமது இஷ்டப்படி தேவபூஜை முதலியவற்றைச் செய்கின்றவர் ஆஸுரத்தன்மையில் அடங்குகிறார்கள் எனச் சென்றஅத்தியாயத்தினுள் அமைந்துள்ளது. ஆகவே, ஆஸ்திகரது அதிகாரத்திலே அவர்களைப்பற்றிப் பேசுதற்கு இடமில்லையாதலால்—ஆ.], முன்கூறப்பட்டவர்கள்தான் [சாஸ்திரத்தை அறியாதவராய்ப் பெரியோரது ஒழுக்கங்களைப் பின்பற்றுகிறவர்கள்தான்] இங்கு "எவர்கள் சாஸ்திரவிதியை விட்டு நம்பிக்கையோடு கூடினவராய்த் தொழுகிறார்களோ" எனக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். கிருஷ்ண ! இப்படிப்பட்ட அவர்கட்கு ஸத்துவ குணம் நிலையா? அல்லது ரஜோகுணமா? தமோகுணமா?—இது கூறப்பட்டதாகின்றது :—அவர்கள் தேவர்முதலானோர்களைப்பற்றிப் பூஜித்தல் எதுவோ, அது ஸாத்துவிகமா? அல்லது ராஜஸமா? அல்லது தாமஸமா? என்பது. (க)

மூவகையான நம்பிக்கை.

பொதுவான விஷயத்தைப்பற்றிய வினாவானது பிரிவுபடாது மறுமொழியை ஏற்காது என்று [சிறப்புவாய்பாட்டால் கூறவேண்டிய விடையைப் பொதுவாய்பாட்டால் கூற இயலாது எனக்கொண்டு] ஸ்ரீபகவான் அருளிச்செய்கிறார் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார் :

உ. உடம்பொடு நிற்பவர்கட்கு இயல்பினால் பிறந்த அந்த நம்பிக்கை ஸாத்துவிகமெனவும், ராஜஸமெனவும், தாமஸமெனவும் மூவகைத்தாயுளது. அதனைக் கேட்பாயாக.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾—𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿—𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌾—𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌮𑌰𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 "𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃" 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌾। 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 । 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍀 𑌰𑌜𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 । 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 । 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯 ॥ ௨ ॥

𑌸𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿—

௩. 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤। 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇— 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍀 𑌜𑍀𑌵𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑍍?— 𑌯𑌃 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌃, 𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪 𑌏𑌵 𑌸𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—

எந்த நிலையைப்பற்றி [நம்பிக்கையொடுகூடிய எந்தச் செய்கையைப்பற்றி —ஆ.] நீ வினவுகின்றனையோ, அது உடம்பொடுநிற்பவர்கட்கு இயல்பினால் பிறப்பது. சென்றபிறவிகளில் செய்யப்பட்ட நல்வினைமுதலியவற்றின் வாஸனையானது இறந்திடும் தருணத்தில் வெளிப்பட்டதாய் "ஸ்வபாவம், இயல்பு, இயற்கை" எனப்படுகின்றது. ஸாத்துவிகம் - ஸத்துவகுணத்தாலானது, தேவர்பூஜைமுதலியவற்றைப் பற்றியது. ராஜஸம் - ரஜோகுணத்தா லானது, யக்ஷர் ராக்ஷஸர் என்பவரைப் பூஜித்தல் முதலியவற்றைப்பற்றியது. தாமஸம் - தமோகுணத்தா லானது, பிரேதங்கள் பிசாசங்கள் இவற்றைப் பூஜித்தல் முதலியவற்றைப்பற்றியது. இவ்வாறு மூவகைத்தாய்க் கூறப்படுகின்ற அந்த நம்பிக்கையை, சிரத்தையைத் தெரிந்துகொள். (௨)

அது இவ்வாறு மூவகையா யுள்ளது:

௩. பாரத ! நம்பிக்கையானது ஒவ்வொருவனுடைய இயற்கைக்குஏற்ப உள்ளது. இப்புருஷன் நம்பிக்கை மிகுந்தவன். எவன் எந்த நம்பிக்கையுடையவனோ, அவன் அவனேதான்.

பிராணிகளெல்லாவற்றினுடைய நம்பிக்கையானது (அவ்வவற்றிற்குச்) சிறப்பாயுள்ள வாஸனைகளோடு கூடிய அகக்கரணத்திற்குத் தக்கவாறு அமைகின்றது.—இப்படியானால், அங்ஙன மாவதென்ன? என்பது—கூறுவோம்: பிறந்திறந்து உழலுகின்ற இந்த ஜீவன் நம்பிக்கைமிகுந்தவன்.—எப்படி ?—எந்தஜீவனுக்கு எது நம்பிக்கையோ, அந்த ஜீவன் அவனேதான், அந்த நம்பிக்கைக்கு ஏற்றவனேதான் [அதற்குத் தக நடப்பவனேதான்]. (௩)

ஆகவே, ஸத்துவம்முதலியவற்றில் நிலைத்தலானது [ஸாத்துவிகசிரத்தை முதலானது], தேவர்முதலானோர்களைப் பூஜித்தலென்னும் கார்யமாகிய குறியினால் அநுமானிக்கப்படும் என்று அருளிச்செய்கிறார் :

௪. 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥

𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌦𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌰𑌜𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 ?—

௫. 𑌅𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌤𑌪𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌦𑌮𑍍𑌭𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

௬. 𑌕𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥

---

௪. ஸாத்துவிகர்கள் தேவர்களையும், ராஜஸர்கள் யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் தொழுகிறார்கள்; தாமஸர்களான மற்றை ஜனங்கள் பிரேதங்களையும் பூதகணங்களையும் தொழுகிறார்கள்.

தொழுகிறார்கள் - பூஜிக்கிறார்கள். ஸாத்துவிகர்கள் - ஸத்துவகுணத்தில் நிலைத்தவர்கள். பூதகணங்களையும் - ஏழு மாதிருகைகளையும். (தேவர் - வஸு முதலானோர். யக்ஷர் - குபேரன் முதலானோர். ராக்ஷஸர் - நைர்ரிதன் முதலானோர். தமது ஒழுக்கத்தினின்றும் வழுவிய பிராமணர் முதலானோர், உடம்பு மாய்ந்தபின்பு காற்றுருவமான சரீரத்தைப் பெறுகிறார்கள்; அவர்கள் பிரேதங்களென்க. இவர்களெல்லாரும் தம்மை ஆராதிப்பவர்கட்கு அவரவரது விருப்பங்களைக் கொடுக்கிறார்கள் எனத் தெரிந்துகொள்க.—ஆ.) (௪)

ராஜஸ நம்பிக்கையுடையவரும், தாமஸ நம்பிக்கையுடையவரும்.

இவ்வாறு ஸாத்துவிகநிஷ்டை [ஸாத்விகநம்பிக்கை] முதலியன சாஸ்திரத்தின் பொதுவிதியினால் கார்யத்தைக்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பட்டன. அங்ஙனம் தேவபூஜை முதலியவற்றிற் கருத்துடையவனாய் ஸத்துவகுணத்தில் நிலைத்தவன் ஆயிரத்தில் ஒருவன்தான் இருக்கிறான். மற்றுப், பிராணிகள் பெரும்பான்மையாக ரஜோகுணத்தில் நிலைத்தவரும், தமோகுணத்தில் நிலைத்தவருமாக இருக்கிறார்கள்.—எப்படி ? —

௫. எந்த ஜனங்கள், சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்படாத கொடிய தவத்தைப் புரிகிறார்களோ, (அவர்கள்) கள்ளமும் அஹங்காரமும் உடையவர்: காம ஆசைத்திறமையுள்ளவர்:

௬. சரீரத்திலுள்ள எல்லாப்பூதங்களையும், சரீரத்தினுள் உள்ளேயுள்ள என்னையும் மெலிவுறச்செய்கின்ற அவிவேகிகள். அவர்களை அஸுரஉறுதியுள்ளவராகத் தெரிந்துகொள்.

𑌅𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌪𑍀𑌡𑌾𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌪𑌃 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌚 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍌, 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑍌, 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌬𑌲𑌂, 𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃; 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌬𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌕𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌶𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌰𑌣𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌃 𑌮𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃— 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌕𑌰𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂— 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍, 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃 ॥ ௬ ॥

𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑌾𑌮𑌸𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌹 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇—𑌰𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯 । 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵-

---

கொடிய - தனக்கும், (மற்றைப்) பிராணிகட்கும் துன்பத்தைச்செய்கின்ற. புரிகிறார்கள் - செய்து முடிக்கிறார்கள். காம ஆசைத் திறமை யுள்ளவர் - காமத்தாலும், ஆசையினாலுமான வலிமையுடையவர்; அல்லது காமத்தையும், ஆசையையும், வலிமையையும் உடையவர். (௫)

பூதங்களை - இந்திரியங்களை. என்னை - அவர்களது செய்கைகட்கும் எண்ணங்கட்கும் ஸாக்ஷியாயுள்ள நாராயணனை. என்னை மெலிவுறச் செய்தலென்பது - எனது கட்டளையைச் செய்யாதிருத்தலேதான். அவர்களை, நீக்கும்பொருட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். என்பது (அர்ஜுனனுக்கு ஓர்) உபதேசம். (௬)

மூவகையான உண்டியும், யஜ்ஞமும், தவமும், தானமும்.

இனி, சுவையுள்ளனவும், நெய்யுள்ளனவும்முதலிய உண்டிவகைகளின்மீது தனக்கு (நிகழும்) பிரியமிகுதியாகிய குறியினால் (தன்னை) ஸாத்துவிகனாகவோ, ராஜஸனாகவோ, தாமஸனாகவோ அறிந்துகொண்டு, ரஜஸ்தமோகுணங்களின் குறிகளாகிய [ராஜஸ தாமஸமான] உண்டிகளைத் தள்ளுதற்காகவும், ஸத்துவகுணத்தின் குறிகளான [ஸாத்துவிகமான] உண்டிகளைக் கொள்ளுதற்காகவும்,—"சுவையுள்ளனவும், நெய்யுள்ளனவும்முதலாக மூன்றுவகுப்பாக வேறுபட்ட உண்டிகள் முறையே ஸாத்துவிக மனிதர்கட்கும், ராஜஸ மனிதர்கட்கும், தாமஸமனிதர்கட்கும் பிரியமானவை" என எடுத்துக்காட்டுதலை இங்கே அருளிச்செய்கிறார். அவ்வண்ணமே, "ராஜஸ தாமஸங்களை அறிந்து எப்படித் தள்ளக்கூடும்? ஸாத்துவிகங்களையே எப்படி அநுஷ்டிக்கக் கூடும்?" என்றஇதற்காக [ராஜஸதாமஸங்களைத் தெரிந்து அவற்றைத் தள்ளக் கூடிய விதத்தையும், ஸாத்துவிகங்களைத் தெரிந்து அவற்றை அநுஷ்டிக்கக்கூடிய

ப்ரமாணமேவ த்ரிவிதத்வப்ரதிபாதநம் இஹ "ராஜஸதாமஸாம்ஸ்ச புத்த்வா கதம் நாம பரித்யஜேத், ஸாத்த்விகாநேவ ஆததீத" இத்யேவமர்தம் । ஆஹா—

எ. ஆஹாரஸ்த்வபி ஸர்வஸ்ய த்ரிவிதோ பவதி ப்ரிய꞉ ।
யஜ்ஞஸ்தபஸ்ததா தாநம் தேஷாம் பேதமிமம் ஶ்ருணு ॥

ஆஹாரஸ்த்வபி ஸர்வஸ்ய போக்து꞉ ப்ராணிந꞉ த்ரிவிதோ பவதி ப்ரிய꞉ இஷ்ட꞉, ததா யஜ்ஞ꞉, ததா தப꞉, ததா தாநம் । தேஷாம் ஆஹாராதீநாம் பேதம் இமம் வக்ஷ்யமாணம் ஶ்ருணு ॥ எ ॥

அ. ஆயு꞉ஸத்த்வபலாரோக்யஸுகப்ரீதிவிவர்தநா꞉ ।
ரஸ்யா꞉ ஸ்நிக்தா꞉ ஸ்திரா ஹ்ருத்யா ஆஹாரா꞉ ஸாத்த்விகப்ரியா꞉ ॥

ஆயுஶ்ச ஸத்த்வம் ச பலம் ச ஆரோக்யம் ச ஸுகம் ச ப்ரீதிஶ்ச ஆயு꞉ஸத்த்வபலாரோக்யஸுகப்ரீதய꞉ தாஸாம் விவர்தநா꞉ ஆயு꞉ஸத்த்வபலாரோக்யஸுகப்ரீதிவிவர்தநா꞉ தே ச ரஸ்யா꞉ ரஸோபேதா꞉ ஸ்நிக்தா꞉ ஸ்நேஹவந்த꞉ ஸ்திரா꞉ சிரகாலஸ்தாயிநோ தேஹே ஹ்ருத்யா꞉ ஹ்ருதயப்ரியா꞉ ஆஹாரா꞉ ஸாத்த்விகப்ரியா꞉ ஸாத்த்விகஸ்ய இஷ்டா꞉ ॥ அ ॥

கூ. கட்வம்லலவணாத்யுஷ்ணதீக்ஷ்ணரூக்ஷவிதாஹிந꞉ ।
ஆஹாரா ராஜஸஸ்யேஷ்டா து꞉கஶோகாமயப்ரதா꞉ ॥

கட்வம்லலவணாத்யுஷ்ணதீக்ஷ்ணரூக்ஷவிதாஹிந꞉— இத்யத்ர அதிஶப்த꞉ கட்வாதிஷு ஸர்வத்ர யோஜ்ய꞉, 'அதிகடு꞉' 'அதிதீக்ஷ்ண꞉' இத்யேவம்—கடுஶ்ச அம்லஶ்ச

விதத்தையும் காட்டுவதற்காக], "யஜ்ஞம்முதலானவையும் ஸத்துவம்முதலிய குணங்களின் பேதத்தால் மூவகைப்பட்டவை" என உணர்த்துதலை இங்கே அருளிச் செய்கிறார் :

எ. இனி ஒவ்வொருவர்க்கும் பிரியமான உண்டியும் மூவகைத்தா யுள்ளது; அவ்வண்ணமே, யஜ்ஞமும், தவமும், தானமு மென்க. அவற்றினுடைய இந்த வேற்றுமையைக் கேட்பாயாக.

ஒவ்வொருவர்க்கும் - உண்கின்ற எல்லாப் பிராணிகட்கும். அவற்றினுடைய - உண்டிமுதலியவற்றினுடைய. இந்த - இனிக் கூறப்படுகின்ற. (எ)

உண்டியின் மூன்று வகை.

அ. ஆயுளையும், ஊக்கத்தையும், வலிமையையும், நோயின்மையையும், இன்பத்தையும், ருசியையும் வளர்ப்பவையாய், சுவையொடுகூடி நெய்யோடமைந்து, ஸாரம்நிலைத்தவையாய், மனோரம்யமாயுள்ள உண்டிகள் ஸாத்துவிகனுக்குப் பிரியமானவை.

ஸாரம்நிலைத்தவையாய் - உடம்பில் நெடிதுகாலம் நிற்பவையாய். (அ)

கூ. கசப்பாயும், புளிப்பாயும், உப்பாயும், மிகச்சூடாயும், உறைப்பாயும், வறட்சியாயும், உஷ்ணத்தைச் செய்வனவாயும், வருத்தம் கவலை வியாதி என்றவற்றைத் தருவனமாயுமுள்ள உண்டிகள் ராஜஸனுக்குப் பிரியமானவை.

கட்வ……………விதாஹிந꞉ என்பதிலுள்ள அதி என்னும்சொல்லை, கடு முதலிய எல்லாவற்றிலும் "அதிகடு꞉ [மிகக் கசப்பாயும்]," "அதிதீக்ஷ்ண꞉ [மிக உறைப்பாயும்]" என இவ்வாறு கூட்டிக்கொள்க. (கூ)

லவணஸ்ய அத்யுஷ்ணஸ்ய தீக்ஷ்ணஸ்ய ரூக்ஷஸ்ய விதாஹினஶ்ச தே ஆஹாரா: ராஜஸஸ்ய இஷ்டா: து:கஶோகாமயப்ரதா: து:கம் ச ஶோகம் ச ஆமயம் ச ப்ரயச்சந்தீதி து:கஶோகாமயப்ரதா: ॥ ௯ ॥

௧௦. யாதயாமம் கதரஸம் பூதி பர்யுஷிதம் ச யத் ।
உச்சிஷ்டமபி சாமேத்யம் போஜனம் தாமஸப்ரியம் ॥

யாதயாமம் மந்தபக்வம், நிர்வீர்யஸ்ய கதரஸஶப்தேன உக்தத்வாத் । கதரஸம் ரஸவியுக்தம், பூதி துர்கந்தி பர்யுஷிதம் ச பக்வம் ஸத் ராத்ர்யந்தரிதம் ச யத், உச்சிஷ்டமபி ச புக்தஶிஷ்டம் உச்சிஷ்டம், அமேத்யம் அயஜ்ஞார்ஹம், போஜனம் ஈத்ருஶம் தாமஸப்ரியம் ॥ ௧௦ ॥

அத இதானீம் யஜ்ஞ: த்ரிவித: உச்யதே—

௧௧. அபலாகாங்க்ஷிபிர்யஜ்ஞோ விதித்ருஷ்டோ ய இஜ்யதே ।
யஷ்டவ்யமேவேதி மன: ஸமாதாய ஸ ஸாத்த்விக: ॥

அபலாகாங்க்ஷிபி: அபலார்திபி: யஜ்ஞ: விதித்ருஷ்ட: ஶாஸ்த்ரசோதனாத்ருஷ்ட: ய: யஜ்ஞ: இஜ்யதே நிர்வர்த்யதே யஷ்டவ்யமேவேதி யஜ்ஞஸ்வரூபமேவ நிர்வர்தனீயமிதி மன: ஸமாதாய, "ந அனேன புருஷார்தோ மம கர்தவ்ய:" இத்யேவம் நிஶ்சித்ய, ஸ: ஸாத்த்விக: யஜ்ஞ: உச்யதே ॥ ௧௧ ॥

௧௨. அபிஸந்தாய து பலம் தம்பார்தமபி சைவ யத் ।

---

௧௦. ஊசினதும், ரஸம்போனதும், தீநாற்றமுடையதும், பழையதும், கழிபட்டதும், அசுத்தமும் ஆன உண்டி எதுவோ, (அது) தாமஸனுக்குப் பிரியம்.

ஊசினது - பாதி சமைந்தது, பதக்கேடுள்ளது, பழுதுபட்டது; ஸாரமற்றதானது - "ரஸம்போனது" என்னும்சொல்லினால் கூறப்பட்டுள்ளமையின். (யாதயாமம் - ஒரு யாமஞ்சென்றது: ஒருயாமத்திற்குமுன் சமைக்கப்பட்டது: ஊசினது: ஸாரம்போனது. கதரஸம் என்பதற்கும் - "ஸாரம்போனது" என்பது பொருள். ஆகவே, கூறினதுகூறல் வாராததற்காக, யாதயாமம் என்பதற்கு - "பாதிசமைந்தது" எனப் பொருள் கொள்க.) பழையது - சமைந்தபின்பு ஓரிரவு தங்கியிருந்தது. கழிபட்டது - உண்டு மிகுந்தது. அசுத்தமானது - பூஜைக்குத் தகாதது. இத்தகைய உண்டி தாமஸனுக்குப் பிரியமென்க. (௧௦)

யஜ்ஞங்களின் மூன்று வகை.

இனி, இப்பொழுது, மூவகையான யஜ்ஞங்களையும் அருளிச்செய்கிறார்:

௧௧. பயனை வேண்டாதவரால் விதிப்படி அறியப்பட்ட எந்த யஜ்ஞமானது "யாகத்தைச் செய்யமாத்திரம்வேண்டும்" எனமனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றதோ, அது ஸாத்துவிகம்.

விதிப்படி - சாஸ்திரவிதிப்படி. அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றதோ-செய்துமுடிக்கப்படுகின்றதோ. "யாகத்தைச் செய்யமாத்திரம்வேண்டும்" என - யஜ்ஞம்இன்னது என்பதை அனுஷ்டிக்கமாத்திரம்வேண்டும் என்று. மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி - "எனக்கு இதனால் புருஷார்த்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டியதில்லை" என இவ்வாறு நிச்சயித்து. (இத்தகைய யஜ்ஞம்) ஸாத்துவிகயஜ்ஞம் எனப்படுகின்றது. (௧௧)

௧௨. ஆனால், பயனை எதிர்நோக்காது டம்பத்திற்காகவும் எது அநுஷ்டிக்கப்

𑌇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍁 𑌫𑌲𑌂 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥

௧௩. 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌹𑍀𑌨𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌧𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑍍, 𑌅𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌃 𑌅𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃, 𑌤𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂, 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌮𑍍, 𑌅𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂, 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௪. 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌚 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌰𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂, 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍, 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 𑌋𑌜𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇; '𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௪ ॥

௧௫. 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।

படுகின்றதோ, பரதரிற் சிறந்தோனே! அந்த யஜ்ஞத்தை ராஜஸமாகத் தெரிந்துகொள்.

௧௩. முறையில்லதும், அன்னமிடாததும், மந்திரமில்லதும், தக்ஷிணையில்லதும், சிரத்தையில்லதுமான யஜ்ஞத்தைத் தாமஸம் என்கிறார்கள்.

முறையில்லது - (சாஸ்திரத்தில்) விதித்த ஒழுங்கிற்கு மாறானது. அன்னமிடாதது - பிராமணர்கட்கு அன்னங்கொடுக்கப்பெறாதது. மந்திரமில்லது - உச்சரிப்பும், எழுத்தும் அமையாதது. தக்ஷிணையில்லது - (சாஸ்திரத்தில்) கூறிய தக்ஷிணையில்லாதது. தாமஸம் - தமோகுணத்தா லானது. (௧௩)

மெய்யினால் செய்யப்படும் தவம்.

இனி, இப்பொழுது, மூன்றுவகையான தவங்களையும் கூறுகிறார்:

௧௪. தேவர், பிராமணர், பெரியோர், கற்றறிந்தோர் என்றவரைப் பூஜித்தலும், பரிசுத்தமும், நேர்மையும், ப்ரஹ்மசர்யமும், ஹிம்ஸியாமையும் "சாரீர தபஸ்" எனப்படுகின்றன.

ப்ரஹ்மசர்யம் - (விலக்கப்பட்ட கலவியைத் தவிர்தல்.—ம.) சாரீரதபஸ் - சரீரத்தால் செய்யப்படும் தவம். (இது), சரீரத்தைத் தலைமையாகவுடைய கர்த்தாமுதலிய எல்லாவற்றாலும் ஸாதிக்கத்தக்கது; ஏனெனில், "இவ்வைந்தும் அதற்குக் காரணங்களாம்" (௧அ - ௧௫) எனக் கூறுவர். (௧௪)

மொழியினால் செய்யப்படும் தவம்.

௧௫. மனக்கொதிப்பைச் செய்யாததும், உண்மையும், இனியதும், இதமு

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌦𑍁𑌃𑌖𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 — 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 । 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌚𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 । 𑌪𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌪𑌃?— 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌪𑌃 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌂, 𑌯𑌥𑌾 "𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸! ; 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠, 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ கரு ॥

கசு. 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

மான வார்த்தை எதுவோ, (அதுவும்), ஓதுதலை அப்யஸித்தலும் "வாங்மய தபஸ்" எனப்படுகின்றன.

மனக்கொதிப்பைச் செய்யாதது - பிராணிகட்கு வருத்தத்தை விளைக்காதது. இனியது - பார்க்கப்பட்ட பயனுள்ளது [கேட்பதற்குத் தற்காலத்தில் இன்பமாயிருப்பது]; இதம் - பார்க்கப்படாத பயனுள்ளது [முடிவிலே நலமானது]. "மனக்கொதிப்பைச் செய்வது" முதலான தன்மைகளால் வார்த்தையானது விசேஷிக்கப்படுகின்றது. உம்மை - விசேஷணத்தன்மைகளை ஒருங்குசேர்க்கும் பொருளது. பிறர்க்கு உறுதி உண்டாம்பொருட்டு வழங்கியதாய் மனக்கொதிப்பைச் செய்யாத வார்த்தையானது உண்மை இனிமை இதம் என்றவற்றுள் ஏதாவதொன்றேனும், இரண்டேனும், மூன்றேனும் இல்லாக்கால், வாங்மயதபஸ் ஆகாது. அவ்வாறே, உண்மை வார்த்தையானது மற்றையவற்றுள் ஏதாவதொன்றேனும், இரண்டேனும், மூன்றேனும் குறைந்தவழி, வாங்மயதபஸ் ஆகாது. அங்ஙனமே, இனியவார்த்தையும் மற்றையவற்றுள் ஏதாவதொன்றேனும், இரண்டேனும், மூன்றேனும் இல்லாவிடத்து, வாங்மயதபஸ் ஆகாது. அவ்வண்ணமே, இதவார்த்தையும் மற்றையவற்றுள் ஏதாவதொன்றேனும், இரண்டேனும், மூன்றேனும் குறைந்தவளவிலே, வாங்மயதபஸ் ஆகாது.—ஆனால், அந்த தபஸ் என்பது யாது?—எது உண்மையும், மனக்கொதிப்பைச் செய்யாததும், இனியதும், இதமுமான வார்த்தையோ, அது வாங்மயதபஸ் என்க. உதாரணமாக, "குழந்தாய்! அமைந்தவனாய் இருக்க; ஓதுதலையும், யோகத்தையும் அநுஷ்டிக்க. அவ்வாறு, உனக்கு நலமுண்டாம்" என்பது. ஓதுதலை - விதிப்படி ஓதுதலை. (வாங்மயம் - வார்த்தையை அதிகமாகவுடையது, அதனைப் பிரதானமாகக்கொண்டது என்றபடி.—ஆ.) (கரு)

மனத்தால் செய்யப்படும் தவம்.

கசு. மனத்தெளிவு, நன்மனமுடைமை, மௌனம், தன்னடக்கம், ஹிருதயபரிசுத்தம் என்றஇது மாநஸதபஸ் எனப்படுகின்றது.

மனஃப்ரஸாதஃ மனஸஃ ப்ரஸாதஃ, ஸ்வச்சதா஽஽பாதநம் ப்ரஸாதஃ । ஸௌ-ம்யத்வம்—யத் ஸௌமனஸ்யம் ஆஹுஃ—ஸர்வாநிப்ரஸாதாதிகார்யோந்நேயா அந்தஃ-கரணஸ்ய வ்ருத்திஃ । மௌநம்—வாங்நியமோऽபி மனஸ்ஸம்யமபூர்வகோ பவதி இதி கார்யேண காரணமுச்யதே மனஸ்ஸம்யமோ மௌநமிதி । ஆத்மவிநிக்ரஹஃ—மனோ-நிரோதஃ ஸர்வதஃ ஸாமான்யேந ஆத்மவிநிக்ரஹஃ, வாக்விஷயஸ்யைவ மனஸஃ ஸம்யமஃ மௌநம், இதி விசேஷஃ । பாவஸம்சுத்திஃ—பரைஃ வ்யவஹாரகாலே அமாயாவித்வம் பாவஸம்சுத்திஃ । இத்யேதத் தபஃ மானஸம் உச்யதே ॥ கசு ॥

யதோக்தம் காயிகம் வாசிகம் மானஸம் ச தபஃ தப்தம் நரைஃ ஸத்த்வாதி-குணபேதேந கதம் த்ரிவிதம் பவதீதி? உச்யதே—

கஎ. ச்ரத்தயா பரயா தப்தம் தபஸ்தத்த்ரிவிதம் நரைஃ ।

அபலாகாங்க்ஷிபிர்யுக்தைஃ ஸாத்த்விகம் பரிசக்ஷதே ॥

ச்ரத்தயா ஆஸ்திக்யபுத்த்யா பரயா ப்ரக்ருஷ்டயா தப்தம் அநுஷ்டிதம் தபஃ தத் ப்ரக்ருதம் த்ரிவிதம் த்ரிப்ரகாரம் த்ர்யதிஷ்டாநம் நரைஃ அநுஷ்டாத்ருபிஃ அபலாகாங்க்ஷிபிஃ பலாகாங்க்ஷாரஹிதைஃ யுக்தைஃ ஸமாஹிதைஃ—யத் ஈத்ருசம் தபஃ தத் ஸாத்த்விகம் ஸத்த்வநிர்வ்ருத்தம் பரிசக்ஷதே கதயந்தி சிஷ்டாஃ ॥

மனத்தெளிவு - மனத்தினது அமைதி. தெளிவென்பது - ஸ்வச்சப்படுத்தல். (ஸ்வச்சமென்பது - கலக்கமின்மை, கவலையின்மை.—ஆ.) நன்மனமுடைமை - எதனை நன்மனமுடைமை என்கிறார்களோ, (அது; அதாவது, நல்லமனத்தையுடையவனாதல்; யாவர்க்கும் ஹிதத்தை விரும்புதலும், அஹிதத்தை நினையாமையுமாம்.—ஆ. இது,) முகத்தெளிவு முதலியவற்றால் ஊகிக்கக்கூடிய அகக்கரணப்போக்கு. வாயடக்கமும் மனஅடக்கத்தை முன்னிட்டு நிகழ்கின்றது என்று கார்யத்தால் காரணம் கூறப்படுகின்றது. (அதாவது, கார்யம் காரணத்திற்கு ஆனமையால்,) "மௌநம் - மனஅடக்கம்" என்க. தன்னடக்கம்-எங்கும் ஸாதாரணமான மனஅடக்கம். மௌநமென்பது - வார்த்தையைப்பற்றியதேயான மனத்தின் அடக்கம் என வேறுபாடு காண்க. ஹிருதய பரிசுத்தம் - பிறரோடு வியவகரிக்கும்பொழுது கள்ளமில்லாமை. (கசு)

தபஸானது குணத்தால் மூவகைப்படுதல்.

கீழ்க்கூறிய காயிகம் வாசிகம் மாநஸம் என்னும் தவமானது மனிதர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதாகி ஸத்துவகுணம்முதலிய பேதத்தால் எவ்வாறு மூவகைத்தாயுளது? என்பது.—கூறுவோம்:

கஎ. பயனை வேண்டாத ஒருநிலைப்பட்ட மனிதர்களால் மிகுந்த நம்பிக்கையோடு அநுஷ்டிக்கப்பட்ட மூவகைத்தான அந்தத் தபஸை ஸாத்துவிகம் என்கிறார்கள்.

நம்பிக்கையோடு - ஆஸ்திக்ய புத்தியோடு, (சாஸ்திரத்தில் கூறிய விஷயங்கள்) உண்டு என்னும் எண்ணத்தோடு. அந்த - பிரகிருதத்தில் பேசிவருகின்ற. மூவகைத்தான - (மெய், மொழி, மனம் என்னும்) மூன்று இருப்பிடங்களையுடைய. மனிதர்களால் - அநுஷ்டிப்பவரால். எது இத்தகைய தவமோ, அதனை ஆன்றோர்கள் ஸத்துவகுணத்தாலானதாகக் கூறுகிறார்கள். (கஎ)

[illegible]

தானங்களின் மூன்று வகை

இனி, தானத்தினுடைய மூன்று வகைகளையுங் கூறுகிறார்.

௨௦. எந்தத் தானமானது கைம்மாறு செய்யாதவனுக்கு, (உரிய) இடத்திலும் (உரிய) காலத்திலும் யோக்கியமானவிடத்திலும் கொடுக்கவேண்டியதென்று கொடுக்கப்படுகின்றதோ அந்தத் தானம் ஸாத்விகம் எனப்படுகின்றது.

கொடுக்கவேண்டியதென்று - (கொடுக்கவேண்டியது நமது கடமையென்று) இவ்வாறு மனங்கொண்டு. உதவிபுரியாதவனுக்கு - பதிலுபகாரத்தைச் செய்யமுடி

𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯, 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇, 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌, 𑌤𑌤𑍍 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥

௨௧. 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂, 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂, 𑌫𑌲𑌂 𑌵𑌾, 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿, 𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌖𑍇𑌦𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂, 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥

௨௨. 𑌅𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌅𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌅𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌶𑍁𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌅𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃, 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌚𑌨𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌭𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌂, 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

...வனுக்கு; (அல்லது அதனைச் செய்யக்கூடியவனுக்கு; என்றும் கொள்ளலாம். ...னில், அவன் பதிலுபகாரத்தைச்) செய்யக்கூடியவனாயிருந்தாலும், (அதனை) ...ர்பாராது (அவனுக்குத் தாநம்) கொடுக்கப்படுகிறது. இடத்தில் - புண்யபூமி ...ன குருக்ஷேத்திரம் முதலியவற்றில், காலத்தில் - கிரகணம் முதலியவற்றில், யோக் ...னிடத்தில் - ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறிந்து வேதங்களைக் கரைகண்டவன் முத ...லோரிடத்தில். (௨௦)

௨௧. மற்று, எது பதிலுபகாரத்திற்காயினும், அல்லது பயனைக் கருதியாயி ...னும், அல்லது வருத்தத்தோடாயினும் கொடுக்கப்படுகின்றதோ, அந்தத் தாநம் ராஜ ...ஸம் எனப்படுகின்றது.

எது - தாநம். பதிலுபகாரத்திற்காக-"இவன் எனக்குச் சமயத்தில் பதிலுதவி ...செய்வான்" என்பதற்காக. பயனை - இந்தத் தாநத்திற்கு எனக்கு மறுமைப்பயன் ...உண்டாகும் என்பதை. வருத்தத்தோடு - (ஆ! இவ்வளவு செலவு ஆகிவிட்டதே! ...என்னும்(மன)வருத்தத்தோடு. (௨௧)

௨௨. எந்தத் தாநமானது அதேசத்திலும், அகாலத்திலும், அயோக்கியர் ...கட்கும், உபசரிக்கப்படாததாகவும், அவமதிக்கப்பட்டதாகவும் கொடுக்கப்படுகின்ற ...தோ, அது தாமஸமாகக் கூறப்பட்டது.

அதேசத்தில் - புண்யஸ்தலமல்லாததாய், மிலேச்சர்கள் அசுத்தங்கள் முதலி ...யன கலந்துகிடக்கும் இடத்தில். அகாலத்தில் - புண்யத்தை விளைப்பதாக (புண்ய ...காலமாக)ப் பிரசித்தமாயில்லாத காலத்தில், கிரகணம்முதலிய விசேஷங்களில்லாத ...காலத்தில். அயோக்கியர்கட்கு-மூர்க்கர், திருடர் முதலானோர்கட்கு. உபசரிக்கப்படாத ...தாக - இடம்முதலியன அமைந்திருந்தாலும் [புண்யஸ்தலமாயும்,புண்யகாலமாயுமிருந் ...தாலும்], இனிய சொல்லும் காலலம்பலும் பூஜித்தலும் முதலியன இல்லாததாக. அவமதிக்கப்பட்டதாக - யோக்கியர்களை அவமதித்தலோடமைந்ததாக. (௨௨)

[illegible]

௨௩. முக்தியைத் தேடுவோர்களால் [illegible] கர்மங்களும், [illegible] கர்மங்களும் [illegible] "தத்" என்று செய்யப்படுகின்றன.

'𑌤𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯—'𑌤𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌾-𑌨𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌃𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌪𑌃𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌃𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌦𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥௨௫॥

𑌓𑌂𑌤𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇—

௨௬. 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌚 𑌸𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇, 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿, 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌚 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌾𑌧𑍋𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌚 '𑌸𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥ ௨௬ ॥

௨௭. 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

"தத்" என்று - ப்ரஹ்மத்தின் பெயராகிய தத் என்பதை உச்சரித்து. **பயனை** - யஜ்ஞம்முதலியகர்மத்தின் பயனை. **தாநமென்னும்கர்மங்கள்** - நிலம், தங்கம் இவற்றைக்கொடுத்தல் முதலாகியவை. **முக்தியைத்தேடுவோர்களால்** - மோக்ஷத்தை நாடி, (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) தப்ப விரும்புவோர்களால். (௨௫)

"ஓம்" "தத்" என்னும் சொற்களை உபயோகித்தல் கூறப்பட்டது. இனி, இப்பொழுது, "ஸத்" என்னும்சொல்லை உபயோகித்தல் கூறப்படுகின்றது:

௨௬. **"ஸத்" என்பது - "உள்ளது" என்னும்பொருளிலும், "நல்ல தன்மை" என்னும்பொருளிலும் வழங்கப்படுகின்றது. அவ்வாறே, பார்த்த! "ஸத்" என்னும்சொல்லானது – "மங்களமான கார்யம்" என்னும்பொருளிலும் வழங்கப்படுகின்றது.**

"உள்ளது" என்னும்பொருளிலும், இல்லாதவற்றின் இருப்பிலும், உதாரணமாக (ஒருவனுக்கு, முன்பு) இல்லாத மகன் பிறந்தவளவிலே (அவனுக்கு மகன் "இருக்கிறான்" என்பதிலும்), அவ்வாறே "நல்ல தன்மை" என்னும் பொருளிலும், நல்லொழுக்கமுடைமையிலும், (உதாரணமாக, தீயொழுக்கமுள்ளவனாய்த் தீயோனாயிருந்த இவன், இப்பொழுது நல்லவன், நல்லொழுக்கமுடையவன், "நல்லதன்மையன்" என்பதிலும்) ப்ரஹ்மத்தின் பெயராகிய இந்த "ஸத்" என்பது உபயோகிக்கப்படுகின்றது. அன்றியும், "ஸத்" என்னும்சொல்லானது - விவாஹம்முதலிய மங்களகார்யத்திலும் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. (௨௬)

௨௭. **யஜ்ஞத்திலும், தவத்திலும், தாநத்திலும் நிலைத்துநிற்றல் "ஸத்" எனக் கூறப்படுகின்றது. மேலும், அவற்றைப்பற்றிய கர்மமும் "ஸத்" என்றே கூறப்படுகின்றது.**

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃, 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌚 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃, 𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃, 𑌸𑌾 '𑌸𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃। 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑌤𑌪𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍀𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌯𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍, '𑌸𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑌤𑌪𑌆𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌣 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨௭ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍—

௨௮. 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌅𑌸𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍋 𑌇𑌹 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

யஜ்ஞத்தில் - யஜ்ஞகர்மத்தில். கூறப்படுகின்றது - அறிந்த ஆன்றோர்களால் சொல்லப்படுகின்றது. அவற்றை - யஜ்ஞம் தானம் தவம் என்றவற்றை. அல்லது, "𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌯𑌂 = எவனுடைய மூன்றுபெயர்களும் பிரகிருதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவனைப்பற்றிய ; ஈச்வரார்ப்பணமான என்றபடி" என்க.

இந்த யஜ்ஞம் தானம் தவம் முதலிய அக்கர்மமானது ஸாத்துவிகமல்லாததாகவும், குற்றங்குறையுள்ளதாகவும் இருந்தாலும், ப்ரஹ்மத்தினுடைய மூன்றுபெயர்களையும் நம்பிக்கையொடு உபயோகிப்பதனால் பூர்ணமாய் நிறைவேறியதாகவும், ஸாத்துவிகமாகவும் ஆகின்றது என்க. (௨௭)

சிரத்தையில்லாத காரியம் வீணும்.

அவை எல்லாவற்றின்மேலும் சிரத்தையை முக்கியமாகவுடைமையினால் [அவற்றை விசேஷநம்பிக்கையோடு செய்தால்] எல்லாம் (பூர்ணமாக) நிறைவேறுவ--ாகின்றன ஆதலால்,

௨௮. சிரத்தையில்லாது ஹோமஞ்செய்ததும், கொடுத்ததும், அநுஷ்டித்ததும், செய்த (மற்றைக் கர்மமும்) எதுவோ, பார்த்த ! (அது) - "அஸத்" என்று ப்படுகின்றது ; அது மறுமைக்காவ தில்லை, இம்மைக்காவ தில்லை.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸராருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக ப்ரஹ்மவித்யை ; யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே ச்ரத்தாவிபாகயோகம் என்னும் பதினேழாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

அஶ்ரத்³த⁴யா ஹுதம் ஹவநம் க்ருதம், அஶ்ரத்³த⁴யா த³த்தம் ப்³ராஹ்மணேப்⁴ய:, அஶ்ரத்³த⁴யா தப: தப்தம் அநுஷ்டி²தம், ததா² அஶ்ரத்³த⁴யைவ க்ருதம் ச யத் ஸ்துதி-நமஸ்காராதி³, தத் ஸர்வம் 'அஸத்' இதி உச்யதே—ஶ்ருத்யநுஶாஸநவிபரீதத்வேநாஸாத்⁴வ்ய-த்வாத்—பார்த²! ந ச தத் ப³ஹ்வாயாஸேऽபி ப்ரேத்ய ப²லாய, நோऽபி இஹார்த²ம், ஸாது⁴பி⁴: நிந்தி³தத்வாத் இதி ॥ ௨௮ ॥

இதி ஶ்ரீப⁴க³வத்³கீ³தாபா⁴ஷ்யே ஸப்தத³ஶோऽத்⁴யாய: ॥

கொடுத்தது - நம்பிக்கையில்லாது, பிராமணர்களுக்குத் தாநங்கொடுத்தது செய்த (மற்றைக்கர்மம்) - நம்பிக்கையில்லாது செய்த ஸ்தோத்திரம், நமஸ்காரப் முதலியன. அவையெல்லாம் என்னையடைதற்கு ஸாதநமான வழிக்குப்புறம்பே உள்ள மையினால் "அஸத்" எனப்படுகின்றன. அது [சிரத்தையில்லாத கர்மம்] சிரமம் மிகு ந்ததாயினும், மறுமைக்குப் பயன்படுவதில்லை ; நல்லோர்களால் இகழ்ந்துரைக்கப்பட் டமையினால், இம்மைக்கும் பயன்படுவதில்லை என்பதாம். (உஅ

(இவ்வத்தியாயத்தினுடைய தேர்ந்த பொருளாவது :—நம்பிக்கையுடையவ கள் சாஸ்திரத்தை அறியாதவராயினும், தமது நம்பிக்கைக்குத் தக்கபடி ஸாத்துவிக ராகவோ, ராஜஸராகவோ, தாமஸராகவோ இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ராஜஸதாமஸ ஆஹாரம் முதலியவற்றைத் தள்ளி, ஸாத்துவிக ஆஹாரம் முதலியவற்றைக் கைக்கொ ண்டு ஸத்துவகுணத்தை வளர்க்கவேண்டும். யஜ்ஞம் தாநம் முதலியவற்றிலேகுற்றங்கு றை நேர்ந்தவிடத்து, அவர்கள் ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஓம் தத் ஸத் என்னும்பெயரினை கூறி அவற்றைப் பரிகரிக்கிறார்கள் ; அங்ஙனம் அக்கர்மங்கள் பூர்ணமாய் நிறைவேறு கின்றன. அவர்கள் இவ்வாறாகப் புத்தி கசடறத்திருந்தியவராய் சிரவணம்முதலியவற் றிற் சென்று, உண்மையினைத் தாமே நேரே கண்டுணர்ந்து, ஸம்ஸாரத்தினின்று தப்புகிறார்கள் என்பதாம்.—ஆ.)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸந்யாஸத்தையும், த்யாகத்தையும் பகுத்துக்காட்டல்

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான் :

க. மஹாபாஹோ! ''ஸந்யாஸம்'' என்பதனுடைய உண்மையையும், கேசியைக் கொன்ற ஹ்ருஷீகேசா! ''த்யாகம்'' என்பதனுடைய உண்மையையும் தனித்தனியாக அறிய விரும்புகிறேன்.

''ஸந்யாஸம்'' என்பதனுடைய - ''ஸந்யாஸம்'' என்னும் சொல்லின் அர்த்தத்தினுடைய என்றபடி. உண்மை - தத்துவம், அதனது தன்மை, உள்ளபடியிருக்கும் நிலை என்றபடி. ''த்யாகம்'' என்பதனுடைய - ''த்யாகம்'' என்னும் சொல்லின் அர்த்தத்தினுடைய என்றபடி. தனித்தனியாக - ஒன்றை மற்றொன்றினின்றும் பிரித்து. கேசியென்னும்பெயருடையவன் ஓர் அசுரன்; அவனை வஸுதேவமகன் பகவான் கொன்றனர்; அதனால், அந்த ஹ்ருஷீகேசன், கேசிஸூதனன் எனும் பெயரைக்கொண்டு அர்ஜுனனால் விளிக்கப்படுகிறார் என்க. (க)

ஸம்ந்யாஸத்யாக³ஶப்³தௌ³ தத்ர தத்ர நிர்தி³ஷ்டௌ, ந நிர்ணீதார்தௌ² பூர்வேஷு அத்⁴யாயேஷு | அத: அர்ஜுநாய ப்ருஷ்டவதே தந்நிர்ணயாய ஶ்ரீப⁴க³வாநுவாச—

ஶ்ரீப⁴க³வாநுவாச ||

உ. காம்யாநாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் ஸம்ந்யாஸம் கவயோ விது³: |
ஸர்வகர்மப²லத்யாக³ம் ப்ராஹுஸ்த்யாக³ம் விசக்ஷணா: ||

காம்யாநாம் அஶ்வமேதா⁴தீ³நாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் பரித்யாக³ம் ஸம்ந்யாஸம் ஸம்ந்யாஸஶப்³தா³ர்த²ம், அநுஷ்டே²யதயா ப்ராப்தஸ்ய அநநுஷ்டா²நம், கவய: பண்டி³தா: கேசந விது³: விஜாநந்தி | நித்யநைமித்திகாநாம் அநுஷ்டீ²யமாநாநாம் ஸர்வேஷாம் கர்மணாம் ஆத்மஸம்ப³ந்தி⁴தயா ப்ராப்தஸ்ய ப²லஸ்ய பரித்யாக³: ஸர்வகர்மப²லத்யாக³: தம் ப்ராஹு: கத²யந்தி த்யாக³ம் த்யாக³ஶப்³தா³ர்த²ம் விசக்ஷணா: பண்டி³தா: ||

யதி³ காம்யகர்மபரித்யாக³: ப²லபரித்யாகோ³ வா அர்த²: வக்தவ்ய:, ஸர்வதா² பரித்யாக³மாத்ரம் ஸம்ந்யாஸத்யாக³ஶப்³த³யோ: ஏக: அர்த²: ஸ்யாத், ந க⁴டபடஶப்³தா³விவ ஜாத்யந்தரபூ⁴தார்தௌ² ||

"ஸந்யாஸம்" "த்யாகம்" என்னும்சொற்கள் சென்ற அத்தியாயங்களுள் ஆங்காங்கு வழங்கப்பட்டன; (ஆனால், இன்னதென்று அவற்றின்) பொருள் தெளிவாய் வரையறுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, பகவான், வினவிய அர்ஜுனனுக்கு அவற்றை நிச்சயிக்க அருளிச்செய்கிறார்:

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார்:

உ. ***காம்யகர்மங்களைத் துறந்திடுதலை அறிவுடையோர் ஸந்யாஸமாக அறிகிறார்கள்; கர்மங்களெல்லாவற்றினுடைய பயனையும் விட்டிடுதலை ஞானிகள் த்யாகமாகக் கூறுகிறார்கள்.***

அச்வமேதயாகம்முதலிய காம்ய கர்மங்களைத் துறந்திடுதலை, (ஒருபயனை நோக்கி) அநுஷ்டிக்கவேண்டியதாய் வந்ததை அநுஷ்டியாமையை - "ஸந்யாஸம்" என்னும் சொல்லின் பொருளாகச் சில பண்டிதர்கள் அறிகிறார்கள். அநுஷ்டிக்கப்படுகின்ற நித்ய நைமித்திக கர்மங்களெல்லாவற்றினுடைய (பயனும் செய்பவனைத் தொடருமாதலால், அவ்வாறு) தன்னைத் தொடர்ந்துவரும் பயனை விட்டிடுதலை - "த்யாகம்" என்னும்சொல்லின் பொருளாக ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்.

காம்யகர்மங்களையும் விட்டிடுதலையும், (கர்மங்களின்) பயனை விட்டிடுதலையும் அர்த்தமாக உரைக்கவேண்டும்; வேண்டவே, எவ்வாற்றானும் "ஸந்யாஸம்" "த்யாகம்" என்னும் சொற்களுக்கு விட்டிடுதல் மாத்திரமாகிய ஒரேஅர்த்தந்தான்; "குடம்" "ஆடை" என்னும்சொற்கள்போல, (அவை) வெவ்வேறு வகுப்பான அர்த்தமுள்ளவையல்ல. "குடம்" "ஆடை" என்னும்சொற்கட்கு அர்த்தத்தில் முற்றும் வேறுபாடிருப்பதுபோல, "ஸந்யாஸம்" "த்யாகம்" என்னும்சொற்களுக்கு அர்த்தத்தில் முற்றும் வேறுபாடு இல்லை. ஏதோசிறிது வேறுபாடு இருப்பதை நோக்கிக்கொள்க.—ஆ.)

ननु नित्यनैमित्तिकानां कर्मणां फलमेव नास्ति इति आहुः । कथम् उच्यते तेषां फलत्यागः, यथा वन्ध्यायाः पुत्रत्यागः ?

नैष दोषः, नित्यानामपि कर्मणां भगवता फलवत्त्वस्य इष्टत्वात् । वक्ष्यति हि भगवान् 'अनिष्टमिष्टं मिश्रं च' इति 'न तु संन्यासिनाम्' इति च । संन्यासिनामेव हि केवलं कर्मफलासंबन्धं दर्शयन् असंन्यासिनां नित्यकर्मफलप्राप्तिं 'भवत्यत्यागिनां प्रेत्य' इति दर्शयति ॥ २ ॥

௩. त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म प्राहुर्मनीषिणः ।
यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यमिति चापरे ॥

त्याज्यं त्यक्तव्यं दोषवत् दोषः अस्य अस्तीति दोषवत्— किं तत्?—कर्म, बन्धहेतुत्वात् सर्वमेव । अथवा—दोषः यथा रागादिः त्यज्यते, तथा त्याज्यम् इति एके कर्म प्राहुः मनीषिणः सांख्यादिदृष्टिम् आश्रिताः, अधिकृतानां कर्मिणामपि इति । तत्रैव यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यम् इति च अपरे ॥

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆயின், நித்யநைமித்திககர்மங்கட்குப் பயனே இல்லை எனக் கூறுகிறார்கள். அவற்றின்பயனை விட்டிடுதலென்பது எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது ? மலடி, மகனை விட்டிடுதல்போல் என்க.

(ஸமாதானம்) :—இது குற்றமன்று [இந்த ஆக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை] ; நித்ய (நைமித்திக) கர்மங்கட்கும் பயனுண்டு என்பது, பகவானது கொள்கையாதலின். " வேண்டாததும், வேண்டியதும் " (கஅ - கஉ) எனவும், " துறவிகட்கு இல்லை " (கஅ - கஉ) எனவும் பகவான் அருளிச்செய்வரன்றோ. ஸந்யாஸிகட்கேமாத்திரந் தான் கர்மத்தின் பயன் தொடராமையைக் காட்டி, ஸந்யாஸிகளல்லாதவர்கட்கு நித்ய (நைமித்திக) கர்மங்களின் பயன் வந்திடுதலை " (கர்மங்களை) விடாதவர்கட்கு இறந்தபின்பு உண்டு " (கஅ - கஉ) என உணர்த்துகிறார். (உ)

அஜ்ஞானிகள் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமா ? விடவேண்டுமா ?

ங. கர்மத்தை - தீங்கு(ள்ளது) எனத் தள்ளவேண்டும் என்று அறிஞர் சிலர் கூறுகிறார்கள் ; யஜ்ஞம், தானம், தவம் என்னும் கர்மங்களை விடக்கூடாது என மற்றையோர்கள் (கூறுகிறார்கள்).

தீங்குள்ளதைக் கைவிடவேண்டும்.—அது யாது ?—(ஸம்ஸார)பந்தத்திற்குக் காரணமாதலால், கர்மமெல்லாந்தான். அல்லது,—ஸாங்கியர் [கபிலர்] முதலானோரது கொள்கையைக்கொண்ட அறிஞர் சிலர், " ஆசைமுதலிய தீங்குகளை விட்டிடுமாறுபோல, (கர்மத்திலே) உரிமையுள்ள கர்மிகளுங்கூடக் கர்மத்தை விட்டிடவேண்டும் " எனக் கூறுகிறார்கள் என்பது. மற்றையோர்கள் " அவர்களது [கர்மத்திலுரிமையுள்ளவர்களது] விஷயத்தில்மாத்திரம் யஜ்ஞம், தானம், தவம் என்னும் கர்மங்களை விடக்கூடாது " (என்கிறார்கள்).

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 । '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌅𑌪𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌯𑍇, 𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾 ॥

𑌨𑌨𑍁 '𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌇𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 ।

𑌨, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌨 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑍇 𑌨 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌯𑍁𑌃। 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 '𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿

கர்மிகள் தான் (இங்குப்) பேசிவரும்விஷயமாயுள்ளவர். அவர்களைக்குறித்து இந்த(க் கொள்கை)வேறுபாடுகளாம்; ஆனால், உலகவாழ்க்கையினை விட்டு ஞானத்திலே நிலைத்துநிற்கும் துறவிகளைக்குறித்தல்ல. "ஸாங்க்யர்கட்கு ஞானயோகத்தால் நிஷ்டையானது முன் என்னால் கூறப்பட்டது" (௩ - ௩) என எவர்கள் கர்மத்திலுள்ள உரிமையைக்காட்டிலும் மேலே உயர்த்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களைப்பற்றி (இங்கே) கவலை இல்லை.

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், "கர்மயோகத்தால் (கர்ம)யோகிகட்கு" (௩ - ௩) என (இன்னதென்று தமது) நிலை முன் வேறுபடுக்கப்பெற்றிருந்தும், இங்கே சாஸ்திரவிஷயமனைத்தையும் முடிக்கின்ற பிரகரணத்திலே, (கர்மத்தில்) உரிமையுள்ளவர்கள் எப்படி விசாரிக்கப்படுகிறார்களோ [அவர்களைப்பற்றி எப்படி ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகின்றதோ], அப்படி ஞானநிலையுள்ள ஞானிகளும் விசாரிக்கப்படலாம் [இவர்களைப்பற்றியும் இங்கு ஆராய்ச்சிசெய்யலாம்] என்க.

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; அவர்கள் (கர்மத்தை) விட்டிடுதலானது மயக்கத்தாலும் துன்பத்தாலும் வருவதென்பது அமையாததலின். ஞானிகள் உடம்பு வருத்தத்தா லாகும் துன்பத்தை ஆத்மாவினிடத்துக் காண்பதில்லை; ஆசைமுதலியன க்ஷேத்ரத்தினது தன்மையாகவே உணர்த்தப்பட்டமையின் (௧௩ - ௬). ஆகவே, அவர்கள் மெய்வருத்தம் துன்பம் என்றிவற்றின் பயத்தினால் கர்மத்தை விடுவதில்லை. அன்றியும், அவர்கள் கர்மங்களை ஆத்மாவினிடத்துக் காண்பதில்லை; அதனால் [அவற்றை ஆத்மாவினிடத்துக் காணக்கூடுமாயின், அவர்கள் அப்பொழுதன்றோ], நித்ய கர்மத்தை மயக்கத்தால் விட்டிடக்கூடும். உண்மையிலே, அவர்கள் "கர்மம் குணங்களைச்சேர்ந்தது" "நான் ஒன்றும் செய்வதே இல்லை" (௫ - ௮) எனக்கொண்டு (கர்மங்களைத்) துறந்திடுகிறார்கள் உண்மையறிந்தவன் (கர்மங்களைத்) துறந்திடும் விதமானது "ஸகலகர்மங்களையும மனத்தால் துறந்து" (௫ - ௧௩) என்பதுமுதலியவற்

𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃, 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌭𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚, 𑌤𑍇 𑌏𑌵 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ; '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌮𑍌𑌨𑍀 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚 '𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌨 𑌇𑌹 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌨 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌚 '𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨, 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 '𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵, 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇𑌕𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨-

---

ரால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, கர்மத்திலுரிமையுள்ள மற்றைய எவர்கள் ஆத்மாவை அறியாதவர்களோ, மேலும் (கர்மத்தை) விட்டிடுதலானது எவர்கட்கு மயக்கத்தினாலும் மெய்வருத்தத்தின் பயத்தினாலும் நிகழக்கூடுமோ, அவர்களே தான் தாமஸத்துறவிகளென்றும் ராஜஸத்துறவிகளென்றும் இகழப்படுகிறார்கள், ஆத்மாவையறியாத கர்மிகள் கர்மத்தின்பயனை விட்டிடுவதனைப் (பகவான்) புகழ்தற்காக என்க. மற்றும், குணங்களைக் கடந்தவனுடைய லக்ஷணங்களைக் கூறுமிடத்து, உண்மைத்துறவியை "முயற்சிகளெல்லாவற்றையும் விட்டொழிபவன்.........மௌனமுடையவன், எதனாலும் ஸந்தோஷித்தவன், மனையில்லாதவன், புத்திநிலைத்தவன்" (௧௨ - ௧௬, ௧௭, ௧௮) எனச் சிறப்பித்துக்கூறியுள்ளதனால், (அவனை இகழ்தல் ஏலாது).

இன்னும், "ஞானத்தினுடைய முடிந்த நிலை எதுவோ" (௧௮ - ௫௰) எனக் கூறுவர். ஆதலால், இங்குச் சொல்லக்கருதியவர், ஞானநிலையுள்ள துறவிகளல்லர். கர்மத்தின்பயனை விட்டிடுதலேதான் - தாமஸம்முதலியவற்றை நோக்க, ஸாத்துவிகமென்னும்குணத்தினால் துறவு எனப்படுகின்றது; முக்கிய ஸந்யாஸமன்று, ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதலாகிய முதன்மையான துறவு அன்று.

(ஆக்ஷேபம்):—ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதல் நிகழாது என்னும்விஷயத்திலே "உடம்பையுடையவனால்" (௧௮ - ௧௧) எனக் காரணத்தைக்கூறும் திருவாக்கினால், முதன்மையானதேதான் (இங்குச் சொல்லக்கருதிய துறவு) எனின்,—

(ஸமாதாநம்);—அப்படியன்று; காரணத்தைக்கூறும் திருவாக்குப் புகழ்ச்சியின் பொருட்டாய்நிற்றலின். உதாரணமாக, "விடுதலால் உடனே ஒழிபு வருகின்றது" (௧௨ - ௧௨) என்பது கர்மத்தின்பயனை விடுவதின் புகழ்ச்சியேதான்; கீழ்க்கூறிய அனேக வழிகளை அநுஷ்டிக்கத் திறமையில்லாத அர்ஜுனனை அஜ்ஞானியைக் குறி

நாம் கர்மணாம் ப்ரவ்ருத்தி விதானாத்; ததா ச வக்ஷ்யதி 'ந ஹி தேஹப்ருதா ஶக்யம்' இதி கர்மணஸ் த்யாகஸ்யாஶக்யத்வம்; ந 'ஸர்வகர்மாணி மனஸா ஸந்ந்யஸ்யாஸ்தே நைவ குர்வந் ந காரயந்நாஸ்தே' இத்யஸ்ய வாக்யஸ்ய அவகாஶ: கேநசித் உபபாதயிதும் ஶக்ய: | த்யாகஶ்ச கர்மணி கர்த்ருத்வ ப்ரத்யய த்யாக: ஸந்ந்யாஸத்யாகவிகல்ப: | யே து பரமாத்மோபாஸிந: ஸாம்ப்ரதா:, தேஷாம் ஜ்ஞானநிஷ்டாயாமேவ ஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸலக்ஷணாயாம் அதிகார:, ந கர்மஸு, இதி ந தே விகல்பார்ஹா: | தச்ச உபபாதி-தம் அஸ்மாபி: 'வேதாவிநாஶிநம்' இத்யஸ்மிந் ப்ரதேஶே, த்ருதீயாதௌ ச || ௩ ||

தத்ர ஸந்தேஷு விகல்பபேதேஷு—

௪. நிஶ்சயம் ஶ்ருணு மே தத்ர த்யாகே பரதஸத்தம |
த்யாகோ ஹி புருஷவ்யாக்ர த்ரிவித: ஸம்ப்ரகீர்தித: ||

நிஶ்சயம் ஶ்ருணு அவதாரய மே மம வசநாத் தத்ர த்யாகே த்யாகஸந்ந்யாஸவிகல்பே யதாவஸ்திதே பரதஸத்தம பரதாநாம் ஸாதுதம த்யாகோ ஹி— த்யாகஸந்ந்யாஸஶப்தவாச்யோ ஹி ய: அர்த்த: ஸ ஏக ஏவேதி அபிப்ரேத்ய ஆஹ 'த்யாகோ ஹி' இதி— புருஷவ்யாக்ர த்ரிவித: த்ரிப்ரகார: தாமஸாதி-

---

த்து விதித்ததனுலென்க. அவ்வாறே, "உடம்பையுடையவனுல்" (கஅ - கக) என்ற இதுவும் கர்மத்தின்பயனை விட்டிடுவதைக் கொண்டாடுவதன்பொருட்டாய்நிற்பதென்க. "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து (ஒன்றையும்) செய்யவேசெய்யாதவனுய், செய்விக்காதவனுய் வீற்றிருக்கின்றுன்" (ரு - கங) என்றஇந்நியாயத்திற்கு விலக்கைக் காட்ட ஒருவனுலும் இயலாது. ஆகவே, கர்மத்திலுரிமையுள்ளவர்களைக் குறித்துத்தான், "ஸந்யாஸம்" "த்யாகம்" என்றவற்றினுடைய இவ்(வபிப்பிராய) வேறுபாடுகள். மற்று, எவர்கள் உண்மையினைக் காணும் ஞானிகளோ, அவர்கட்கு ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதலாகிய ஞானநிலையிலேதான் அதிகாரம்; மற்றையவற்றிலன்று; எனவே, அவர்கள் (இவ்வபிப்பிராய)வேறுபாட்டிற்கு விஷயமாகார். மேலும், அதனை நாங்கள் "எவன்" (உ - உக) என்றஇவ்விடத்திலும், மூன்றும் அத்தியாயத்தொடக்கத்திலும் நிரூபித்துள்ளோம். (௩)

அஜ்ஞானிகள் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பது பகவான் தீர்ப்பு.

இனி, இந்த வெவ்வேறு கொள்கைபேதங்களில்,

௪. **பரதரில் நிரம்ப நல்லோனே! அந்தத் துறவைப்பற்றி எனது நிர்ணயத்தைக் கேள். மனிதரில் சிறந்தோனே! துறவு மூவகைத்தாய்க் கூறப்பட்டுளது.**

"த்யாகம்" "ஸந்யாஸம்" என்றவற்றைப்பற்றிய கீழ்க்கூறிய கொள்கைபேதத்திலே எனது வார்த்தையினுல் நிச்சயத்தைத் தெரிந்துகொள்.—"த்யாகம்" "ஸந்யா-ஸம்" என்னும்சொற்களால் கூறப்படும்பொருள் எதுவோ, அது ஒன்றுதான் கொண்டு "துறவு" என அருளிச் டிற்கும், பொதுவாக ஒரே அர்த்த கம்" என்றஒருசொல்லையே வழ

ப்ரகாரை: ஸம்ப்ரகீர்தித: ஶாஸ்த்ரேஷு ஸம்யக் கதித: । யஸ்மாச்ச தாமஸாதி-பேதேந த்யாகஸம்ந்யாஸஶப்தவாச்ய: அர்த: அதிக்ருதஸ்ய கர்மிண: அநாத்மஜ்ஞஸ்ய த்ரிவித: ஸம்பவதி, ந பரமார்ததர்ஶிந:, இத்யயமர்த: துர்ஜ்ஞாந: தஸ்மாச்ச அத்ர தத்த்வம் ந அந்ய: வக்தும் ஸமர்த: । தஸ்மாந்நிஶ்சயம் பரமார்தஶாஸ்த்ரார்தவிஷ-யம் அத்யவஸாயம் ஐஶ்வரம் மே ஶ்ருணு ॥ ௪ ॥

கிம் புந: தத்ர நிஶ்சய: இதி ; ஆஹ—

௫. யஜ்ஞதாநதப:கர்ம ந த்யாஜ்யம் கார்யமேவ தத் ।
யஜ்ஞோ தாநம் தபஶ்சைவ பாவநாநி மநீஷிணாம் ॥

யஜ்ஞ: தாநம் தப: இத்யேதத் த்ரிவிதம் கர்ம ந த்யாஜ்யம் ந த்யக்தவ்யம், கார்யம் கரணீயம் ஏவ தத் । கஸ்மாத் ? யஜ்ஞ: தாநம் தபஶ்சைவ பாவநாநி விஶுத்திகராணி மநீஷிணாம் ஃபலாநபிஸந்திநாம் இத்யேதத் ॥ ௫ ॥

௬. ஏதாந்யபி து கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா ஃபலாநி ச ।
கர்தவ்யாநீதி மே பார்த நிஶ்சிதம் மதமுத்தமம் ॥

ஏதாந்யபி து கர்மாணி யஜ்ஞதாநதபாம்ஸி பாவநாநி உக்தாநி

யவைகளால் மூவகைப்பட்டதாகச் சாஸ்திரங்களில் செவ்வனே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ''த்யாகம் ஸந்யாஸம் என்னும்சொற்களால் கூறப்படுவதாய், தாமஸம்முதலியபேதத்தால் மூவகைத்தான துறவானது (கர்மத்தில்) உரிமையுள்ள கர்மியான அநாத்மஜ்ஞனுக்குத்தான், ஆத்மாவை அறியாதவனுக்குத்தான் நிகழக்கூடுமேயன்றி, உண்மையைக் காண்பவனுக்கு இல்லை'' என்னும்இவ்விஷயமானது அறிதற்கு அரிதாதலால், இதிலே உண்மை உரைத்தற்கு (என்னைக்காட்டிலும்) வேறொருவன் ஸமர்த்தனல்லன். ஆகவே, சாஸ்திரத்தினுடைய உண்மையான உபதேசத்தைப் பற்றி எனது நிர்ணயத்தை, ஈச்வரனது தீர்ப்பைக் கேட்டுக்கொள். (௪)

அங்ஙன மிந்த நிர்ணயம் யாது ? என்பது.—அருளிச்செய்கிறார் :

௫. யஜ்ஞமும், தாநம், தவம் என்னும் கர்மங்களை விடக்கூடாது; அவற்றைச் செய்யவேவேண்டும். ஏனெனில், யஜ்ஞமும் தாநமும் தவமுந்தான் விவேகிகட்குத் தூய்மையைச் செய்பவை.

இம்மூவகைக் கர்மங்களையும் விட்டிடாது அவசியம் செய்யவேவேண்டும்.—ஏன் ? (அவைதான்) விவேகிகட்கு, அதாவது பயனை எதிர்நோக்காதவர்கட்குப் பரிசுத்தத்தைச் செய்கின்றவை. (௫)

பற்றும் பயனு மில்லாது நித்யகர்மங்களைச் செய்யவேண்டும்.

௬. ஆனால், பற்றையும் பயன்களையும் விட்டு இந்தக் கர்மங்களையும் செய்யவேண்டும் ; என்பது - பார்த்த ! எனது நிச்சயமான உயர்ந்த கொள்கை.

யஜ்ஞமும் தாநமும் தவமும் பரிசுத்தப்படுத்துவனவாகக் கூறப்பட்டன. அவற்றின்மேல் பற்றை [நானன்றோ இவ்வாறு செய்கின்றேன் எனத் தான் கர்த்தாவா

மோக்ஷஸந்யாஸயோகம்.

[illegible] ஸர்வாண்யபி [illegible] நிஸ்சிதம் மதம் உத்தமம் ॥

[illegible]

[illegible] ஒழித்து, அவற்றின் பயன்களையும் விட்டு (அவ[illegible]) அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பது - என்னுடைய நிச்சயமான உயர்ந்த கொள்கை.

'' அந்த விஷயத்தில் என்னுடைய நிச்சயத்தைக் கேள் '' (க௮ - ௪) என்பதை மேற்கொண்டு, [illegible] கூறி, '' இந்தக்கர்மங்களையும் செய்யவேண்[illegible] '' என்பது மேற்கொண்ட விஷயத்தை '' நிச்சயமான உயர்ந்த கொள்கை '' [illegible]. '' இந்தக் கர்மங்களையும் '' என்னும் திருவாக்கானது புதிய [illegible] விஷயத்தைக் கொண்டதில்லை ; ப்ரக்ருதத்திற்கு அருகிலுள்ள விஷயமே பொரு[illegible]. '' பற்றுள்ளவனாய்ப் பயனை வேண்டுகிறவனுக்குப் பந்தத்தை விளைக்[illegible] இவற்றையும் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோன் செய்யவேண்[illegible] '' என்பது [illegible] என்னும் சொல்லின் அர்த்தமாம். ஆனால், (யஜ்ஞம், தானம் முத[illegible]வற்றைக் காட்டிலும்) வேறான கர்மங்களைக் குறித்து '' இவற்றையும் [இந்தக் [illegible]கர்மங்களையும்] '' எனக் கூறப்படவில்லை.

ஆனால், சிலர் சொல்லுகிறார்கள் :—நித்யகர்மங்கட்குப் பயன் இல்லாமையினால், '' [illegible]வற்றையும், பயன்களையும் விட்டு '' என்பது பொருந்தாது. ஆகவே, '' இவற்றை[illegible] '' என்றதனால், '' காம்யகர்மங்களை, நித்யகர்மங்களைக் காட்டிலும் வேறா[illegible]வையே, (அந்த) இவற்றையும் செய்யவேண்டும் ; யஜ்ஞம், தானம், தவம் என்ற [illegible]ளைப் பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ ! '' என்பதாம்.

அது நேரன்று ; நித்யகர்மங்களுக்குக்கூடப் பயன் உண்டு என இங்கு '' யஜ்[illegible]மும், தானமும், தவமும் பரிசுத்தமாக்குபவை '' (க௮ - ௫) என்பதுமுதலான திரு[illegible]னால் உணர்த்தப்பட்டுள்ளமையின். பந்தத்திற்குக் காரணமெனச் சங்கித்து [illegible]யகர்மங்களைக்கூடத் துறக்கவிரும்புபவனாய் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) தப்பக்கருது

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾 𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑍋𑌃 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃? । '𑌦𑍂𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮' 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, '𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰' 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, '𑌤𑍍𑌰𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃' '𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌃' '𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌚, 𑌦𑍂𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚, 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 '𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃 ॥ ௬ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃—

௭. 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑍋𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌨 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃—𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌚 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂, 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚, 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ; 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃—𑌤𑌾𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃, 𑌮𑍋𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌮𑌃 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥

𑌕𑌿𑌂𑌚—

௮. 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌫𑌲𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍 ॥

பவன் காம்யகர்மங்களில் தலைப்படுதல் ஏது? [இல்லை.] "(காம்ய) கர்மம் மிகவும் தாழ்ந்தது" (௨ - ௪௯) என இகழ்ந்துரைக்கப்பட்டமையாலும், "யஜ்ஞத்திற்கான" (௩ - ௯) எனக் காம்யகர்மங்கள் பந்தத்திற்குக் காரணமானவை என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டமையாலும், "வேதங்கள்" (௨ - ௪௫), "மூன்று வேதங்களையும்" (௯ - ௨௦), "பாவம் தேய்ந்தபொழுது" (௯ - ௨௧) என (க் காம்யகர்மப்பிரகரணமானது வெகு) தூரத்தில் ஒதுங்கிநிற்பதனாலும், "இவற்றையும்" என்பது-காம்யகர்மங்களைக்குறிப்பதன்று. (௬)

தாமஸமான கர்மத்துறவும், ராஜஸமான கர்மத்துறவும்.

ஆகவே, (கர்மத்திலே) உரிமையுள்ளவனும் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்பும் அஜ்ஞானிக்கு

௭. மற்று, நித்யகர்மத்தை விட்டிடுதல் அடாது; மயக்கத்தால் அதனை விட்டிடுதல் தாமஸமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(நித்யகர்மமானது) அஜ்ஞானிக்குப்பரிசுத்தத்தைச்செய்வதுஎன்பதுகொள்கையாதலின், (அவன் அந்த) நித்யகர்மத்தை விட்டிடுதல் தகாது. "அவச்யம் செய்ய வேண்டியது விடப்படுகின்றது" என்பது - (தன்னுள்) மாறுனதாம். ஆகவே, அறிவின்மையினாலாகும் துறவு தாமஸம் எனப்படுகின்றது, அறிவின்மையென்பது தமஸ் ஆதலின். (௭)

மேலும்,

௮. துன்பமென்றே நினைத்து, உடம்புவருத்தத்தின் பயத்தினால் (அஜ்ஞானி) கர்மத்தை விட்டிடுவது எதுவோ, (அது ராஜஸம் எனப்படுகின்றது). அவன் ராஜஸத் துறவைச் செய்து துறவின் பயனைப் பெறுவதில்லை.

𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍, 𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌰𑌜𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌫𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍 𑌨𑍈𑌵 𑌲𑌭𑍇𑌤 ॥ ௮ ॥

𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌆𑌹—

௯. 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌚 𑌏𑌵 । 𑌏𑌤𑌤𑍍—𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍋𑌚𑌾𑌮 । 𑌅𑌥𑌵𑌾—𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌫𑌲𑌂 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃, 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 '𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 '𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌸𑌂𑌗𑌫𑌲𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌤𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌃 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌇𑌹 𑌸𑌂𑌗𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨

ராஜஸம் - ரஜோகுணத்தாலாவது. துறவின்பயனை-ஞானம் அமையப்பெற்று ஸகலகர்மங்களையும் விட்டிடுதலின் பயனாகிய மோக்ஷமென்பதை. (௮)

ஸாத்துவிகத்துறவு.

மற்று, ஸாத்துவிகத்துறவு யாது? என்பது—கூறுகிறார்:

௯. செய்யவேண்டுமென்றே(அறிந்து), பற்றையும் பயனையும் விட்டு, அர்ஜுன! நித்யகர்மத்தைச் செய்வது எதுவோ, அது ஸாத்துவிகத்துறவாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

நித்யகர்மங்கட்குப் பயனுண்டு என்னும் விஷயத்திலே பகவானுடைய இந்த ("பயனையும் விட்டு" என்னும்) திருவாக்கைப் பிரமாணமாகக் கூறியுள்ளோம்.—அல்லது, (இவ்வாறு கொள்ளலாம்.)—"நித்யகர்மத்திற்குச் சுருதியினுள் பயன் கூறப்படவில்லையாயினும், நித்யகர்மமானது செய்யப்பட்டவளவிலே தன்னை [செய்பவனை]ச் சீர்ப்படுத்துதலாகிய பயனையாவது, குற்றத்தை[செய்யாமையினாலாகும் பாவத்தை]ப் போக்குதலாகிய பயனையாவது தனக்குச்செய்கின்றது" என அஜ்ஞானி எண்ணவே எண்ணுகிறான். அங்கு அவ்வெண்ணத்தையும் "பயனைவிட்டு" என்பதனால் விலக்குகிறார். ஆகவே, "பற்றையும் பயனையும் விட்டு" என நன்கு கூறப்பட்டது. அந்தத் துறவானது, நித்யகர்மங்களின்மேல் பற்றையும் பயனையும் விட்டிடுதலானது ஸத்துவ குணத்தாலானது எனக் கொள்க.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், கர்மத்துறவானது மூவகைத்தான 'ஸந்யாஸம்' (௧௮ - எ) எனப் பிரகிருதத்தில் பேசப்பட்டுவருகிறது. அவற்றுள், தாமஸத்துறவும், ராஜஸத்துறவும் கூறப்பட்டன. பற்றையும் பயனையும் விட்டிடுதல் இங்கு

उच्यते? यथा त्रयो ब्राह्मणा आगताः, तत्र षडङ्गविदौ द्वौ, क्षत्रियस्तृतीय इति; तद्वत् ॥

नैष दोषः, त्यागसामान्येन स्तुत्यत्वात् । अस्ति हि कर्मसंन्यासस्य फलाभिसंधित्यागस्य च त्यागत्वसामान्यम् । तत्र राजसतामसत्वेन कर्मत्यागनिन्दया कर्मफलाभिसंधित्यागः सात्त्विकत्वेन स्तूयते 'स त्यागः सात्त्विको मतः' इति ॥ ९ ॥

यस्तु अधिकृतः सङ्गं त्यक्त्वा फलाभिसंधिं च नित्यं कर्म करोति, तस्य फलरागादिना कलुषीक्रियमाणमन्तःकरणं नित्यैश्च कर्मभिः संस्क्रियमाणं विशुध्यति । तद्विशुद्धं प्रसन्नमात्मालोचनक्षमं भवति । तस्यैव नित्यकर्मानुष्ठानेन विशुद्धान्तःकरणस्य आत्मज्ञानाभिमुखस्य क्रमेण यथा तन्निष्ठा स्यात्तद्वक्तव्यमिति आह—

१०. न द्वेष्ट्यकुशलं कर्म कुशले नानुषज्जते ।
त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः ॥

மூன்ருவதாக எப்படிக் கூறப்படுகின்றது? "மூன்று பிராமணர்கள் வந்தார்கள்; அவர்களில் இருவர் ஆறுசாஸ்திரங்களேயும் அறிந்தவர்; மூன்ருமவன் க்ஷத்ரியன்" என்பது எப்படியோ, அதுபோல.

(ஸமாதாநம்) :—இதுகுற்றமன்று [இந்த ஆக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லே]; (இப் பிரகரணத்தின் கருத்தானது) துறவுப்பொதுமையினுல் (பயனே விட்டிடுதலே) கொண் டாடும்பொருட்டாய் நிற்றலின். கர்மத்தை விட்டிடுதற்கும் பயனே எதிர்நோக்குதலே விட்டிடுதற்கும் விட்டிடுதலென்னும் பொதுமை உள்ளதன்ருே. ஆகவே, கர்மத்தை விட்டிடுதலே ராஜஸமாகத் தாமஸமாக இகழ்ந்துரைப்பதனுல், கர்மத்தின் பயனே எதிர் நோக்குதலே விட்டிடுதலானது - "அது ஸாத்துவிகத்துறவாகக் கொள்ளபபட்டிருக் கின்றது" என ஸாத்துவிகமாகப் பாராட்டப்படுகின்றது. (கூ)

பயனே எதிர்நோக்காது செய்தல் ஸ்கலகர்மத்துறவைத் தந்திட, ஞானநிஷ்டை கூடுகின்றது.

இனி, (கர்மத்திலே) உரிமையுள்ள எவன் பற்றையும், பயனே எதிர்நோக்கு தலேயும விட்டு, நித்யகர்மத்தைச் செய்கின்ருனே, அவனது அகக்கரணமானது பயன் மீதுள்ள ஆசைமுதலியவற்ருல் கலக்கப்படுவதாகாது, நித்யகர்மங்களால் சீர்ப்படுத் தப்படுவதாய்த் திருந்துகின்றது. அது திருந்தித் தெளிந்ததாகி ஆத்மாவை ஆலோ சிக்கத் தகுந்ததாகின்றது. நித்யகர்மங்களே அநுஷ்டிப்பதனுல் அகக்கரணம் திருந்தி யவனுய் ஆத்மஞானத்திற்கு எதிர்முகப்பட்டுநிற்கும் [ஆத்மஅறிவைத் தேடுதற்குச் சித்தனுயுள்ள] அவனுக்குப் படிப்படியாக அந்த [ஆத்மஞான] நிஷ்டை எவ்வாறு வருமோ, அதனேக் கூறவேண்டும் என அருளிச்செய்கிருர் :

௧௦. (பயனே) விட்டிடுதலேயுடையவனுய், ஸத்துவம் நிறைந்தவனுய், அறிவுள் ளவனுய், ஸம்சயமற்றவன் நலமல்லாத செய்கையை வெறுப்பதில்லே; நலமான (செய் கையின்மேல்) பற்றுக்கொள்வதில்லே.

𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌅𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂, “𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌨?” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍍 । 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 “𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌦𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇, 𑌅𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍌? 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀, 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑍀 𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 । 𑌕𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍌 𑌅𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿, 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇 𑌚 𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃, 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌚 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 । 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 “𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂, 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

𑌯𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃, 𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌵

நலமல்லாததை, உடம்பை உண்டாக்குதல் மூலமாய் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமான காம்யகர்மத்தை, ''இதனால் என்ன?'' என வெறுப்பதில்லை. நலமானதிலே, நித்தியகர்மத்திலே, ''மனந்திருந்துதல், ஞானமுண்டாதல், அதிலே நிலைத்துநிற்றல் என்றவற்றைத் தருவதனால் இது முக்திக்குக்காரணம்'' எனப் பற்றுக்கொள்வதில்லை, பிரியத்தைச் செய்வதில்லை என்றபடி.—மற்று, (இவ்வாறு செய்யாத) இவன் யார்?—முன்கூறிய துறவினால், பற்றையும்பயனையும் விட்டிடுவதனால் அதனை [விட்டிடுவதை] யுடையவன்; எவன் கர்மத்தின்மீது பற்றையும், அதன்பயனையும் விட்டு நித்யகர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவனோ, அவன்.—நலமல்லாத கர்மத்தை இவன் எப்பொழுது வெறுப்பதில்லை? நலமானகர்மத்தின்மீதும் பற்றுக்கொள்வதில்லை? என்பது—கூறுவோம்: ஆத்மஅநாத்மாக்களைப் பகுத்தறியும் உணர்வைத் தருகின்ற ஸத்துவத்தோடு [மனத்தினது பெருந்தன்மையோடு] கூடியபொழுது என்க. அதனால்தான் [ஸத்துவம் அமைவதனால்தான்], ஆத்மஞானமென்னும் அறிவுள்ளவனாகிறான். அறிவுள்ளவனாதலால்தான், அவித்யையினாலான ஸம்சயமறப்பெறுகிறான்: ''ஆத்மவடிவமாக(த் தன்னிலையில்) நிற்பதுதான் உறுதியான மேலான நன்மை; (மெய்யுணர்வுதான் அதற்கு) வழி; வேறோர்(வழி)இல்லை.—(ஆ.)'' என இவ்வாறான நிச்சயத்தினால் ஸம்சயமற்றவனாகிறான்.

அதாவது - (கர்மத்திலே) உரிமையுள்ள எந்த மனிதன் முற்கூறியவாறு கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிப்பதனால் வரவரச் சித்தம் சீர்திருத்தப்பெற்றவனாகி, பிறப்பு முதலிய விகாரங்களின்மையால் கர்மமில்லா ப்ரஹ்மத்தை ஆத்மாவாக அறிந்துகொண்டிருக்கின்றானோ, அவன் கர்மங்களெல்லாவற்றையும் மனத்தால் துறந்து (ஒன்

கரோதி ந காரயந் ஆஸீந: நைஷ்கர்ம்யலக்ஷணாம் ஜ்ஞாநநிஷ்டாம் ப்ராப்நோதி இத்யர்த: | பூர்வோக்தஸ்ய கர்மயோகஸ்ய ப்ரயோஜநம் அநேநைவ ச்லோகேந உக்தம் || ௧௦ ||

ய: புந: அதிக்ருத: ஸந் தேஹாத்மாபிமாநித்வேந தேஹப்ருத் அஜ்ஞ: அபாதிதாத்மகர்த்ருத்வவிஜ்ஞாநதயா "அஹம் கர்தா" இதி நிச்சிதபுத்தி:, தஸ்ய அசேஷகர்மபரித்யாகஸ்ய அசக்யத்வாத் கர்மபலத்யாகேந சோதிதகர்மாநுஷ்டாநே ஏவ அதிகார: ந தத்த்யாகே இதி ஏதம் அர்தம் தர்சயிதும் ஆஹ—

௧௧. ந ஹி தேஹப்ருதா சக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யசேஷத: |
யஸ்து கர்மபலத்யாகீ ஸ த்யாகீத்யபிதீயதே ||

ந ஹி யஸ்மாத் தேஹப்ருதா—தேஹம் பிபர்தீதி தேஹப்ருத்—தேஹாத்மாபிமாநவாந் தேஹப்ருத் உச்யதே, ந விவேகீ; ஸ ஹி 'வேதாவிநாசிநம்' இத்யாதிநா கர்த்ருத்வாதிகாராத் நிவர்தித: | அத: தேந தேஹப்ருதா அஜ்ஞேந ந சக்யம் த்யக்தும் ஸந்ந்யஸிதும் கர்மாணி அசேஷத: நி:சேஷேண | தஸ்மாத் யஸ்து அஜ்ஞ: அதிக்ருத: நித்யாநி கர்மாணி குர்வந் கர்மபலத்யாகீ கர்மபலாபி-

---

றையும்) செய்யவேசெய்யாது, செய்விக்காது வீற்றிருப்பவனாய் நைஷ்கர்ம்யமென்னும் ஞானநிஷ்டையை, கர்மமற்றநிலையாகிய ஞானயோகத்தைப் பெறுகிறான் என்பது. முன்கூறிய கர்மயோகத்திற்கு இந்தசுலோகத்தினால் பயன் கூறப்பட்டது. (௧௦)

பயனை விட்டிடுதல்மாத்திரந்தான் அஜ்ஞானிகளால் செய்யக்கூடும்.

ஆனால், எவன் (கர்மத்திற்கு) உரியவனாய், உடம்பையே ஆத்மாவாகக்கொண்டுள்ளமையால் உடம்பைச் சுமந்துகொண்டிருப்பவனோ, அஜ்ஞானியோ, "ஆத்மா - கர்த்தா" என்னும்அறிவு தள்ளுண்டுபோகாமையினால் "நான் கர்த்தா" என்னும் எண்ணத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டவனோ, அவனுக்கு - கர்மம்யாவற்றையும் விட்டிடுதல் இயலாததலால், கர்மத்தின்பயனை விட்டு(க்கர்மத்தைச்செய்வதிலேதான்), விதித்த கர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேதான் அதிகாரம் ; அவற்றை விட்டிடுவதில் அன்று. என்ற இவ்விஷயத்தை உணர்த்த அருளிச்செய்கிறார் :

௧௧. **உடம்பையுடையவனால் கர்மங்களைமிச்சமில்லாது விட்டிட இயலாது ஆதலால், எவன் மற்றுக் கர்மத்தின்பயனை விடுபவனோ, அவன் "த்யாகி[விடுபவன்]" எனக் கூறப்படுகிறான்.**

உடம்பே ஆத்மா என்னும் எண்ணமுள்ளவன் - உடம்பைச் சுமப்பவன், உடம்பை யுடையவன் எனப்படுகிறான் ; விவேகி [உடம்பையும், ஆத்மாவையும் பகுத்தறிபவன் உடம்பைச் சுமப்பவன்] அல்லன் ; ஏனெனில், "எவன்" (௨-௨௧) என்பது முதலியவற்றால் கர்த்தாவென்னும் அதிகாரத்தினின்றும் [அதனோடுகூடிக் கர்மத்தைச் செய்தலினின்றும்] அவன் நீக்கப்பட்டான். ஆகவே (பிரகிருதத்தின் பொருள் வருமாறு) :—உடம்பையுடைய அந்த அஜ்ஞானியினால் கர்மங்களை மிச்சமில்லாது அனைத்தையும் துறந்திடமுடியாது. ஆகவே, (கர்மத்திற்கு) உரிய எந்த அஜ்ஞானியானவன்

संधिमात्रसंन्यासी सः त्यागी इति अभिधीयते कर्मी अपि सन् इति — स्तुत्यभिप्रायेण। तस्मात् परमार्थदर्शिनैव अदेहभृता देहात्मभावरहितेन अशेषकर्मसंन्यासः शक्यते कर्तुम् ॥ ११ ॥

किं पुनः तत् प्रयोजनम्, यत् सर्वकर्मसंन्यासात् स्यादिति ? उच्यते —

कउ. अनिष्टमिष्टं मिश्रं च त्रिविधं कर्मणः फलम् ।
भवत्यत्यागिनां प्रेत्य न तु संन्यासिनां क्वचित् ॥

अनिष्टं नरकतिर्यगादिलक्षणम्, इष्टं देवादिलक्षणम्, मिश्रम् इष्टानिष्टसंयुक्तं मनुष्यलक्षणं च, तत् त्रिविधं त्रिप्रकारं कर्मणः धर्माधर्मलक्षणस्य फलं बाह्यानेककारकव्यापारनिष्पन्नं सत् अविद्याकृतम् इन्द्रजालमायोपमं महामोहकरं प्रत्यगात्मोपसर्पीव — फल्गुतया लयम् अदर्शनं गच्छतीति फलनिर्वचनम् — तत् एतत् त्रिविधं फलं भवति अत्यागिनाम् अज्ञानां कर्मिणाम् अपरमार्थसंन्यासिनां प्रेत्य शरीरपातात् ऊर्ध्वम्। न तु संन्यासिनां परमार्थ-

---

நித்யகர்மங்களைச் செய்யும்பொழுது கர்மத்தின்பயனை எதிர்நோக்குதலைமாத்திரம் துறந்திடுபவனே, அவன் கர்மியாயிருந்தாலும், "த்யாகி [துறப்பவன்]" என்று சொல்லப்படுகிறான். என்பது புகழ்ச்சிக்கருத்தாலென்க [இவ்வாறுசொல்லுதல், கர்மத்தின் பயனை விட்டிடுதலைப் புகழும்பொருட்டென்க]. ஆகவே, கர்மங்களனைத்தையும் துறந்திடுதலானது உடம்பைத் தாங்காதவனால், உடம்பே ஆத்மாவென்னும் எண்ணமில்லாதவனால், உண்மையைக் காண்பவனால்தான் செய்யமுடியும். (கக)

இருவகைத் துறவிற்கும் இறந்தபின்பு வரும் பயன்கள்.

இனி, ஸகலத்யாகத் துறவினால் [கர்மத்தைச்செய்தாலும், அதன்பயனை எதிர்நோக்குதலை விடுவதனால்.—அ.] எது வருமோ, அந்தப்பயன் யாது ? என்பது.— கூறுவோம்:

கஉ. தீயதென, நல்லதென, கலந்ததெனக் கர்மத்தின் மூவகையான பயனும் துறவிகளல்லாதவர்கட்கு உண்டாகின்றன ; மற்றுத், துறவிகட்கு ஒருகாலத்துமில்லை.

தீயது - நரகம், விலங்குமுதலாகியது. நல்லது - தேவர்முதலாகியது. கலந்தது - நல்லதும் தீயதும் சேர்ந்தது, மனிதராகியது. கர்மத்தின் - நல்வினை தீவினை என்றவற்றின். (இவற்றின்) பயனானது வெளியிலுள்ள பல காரகங்களின் [கர்த்தா, கருவிமுதலியவற்றின்] செய்கைகளால் விளைந்திடுவதாய், அவித்யையின் தொழிலாய், இந்திரஜாலத்திற்கு ஒப்பானது ; பெரியமயக்கத்தைச் செய்வது ; உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை அணுகியிருப்பதுபோன்றுள்ளது. (பயனானது) ஸாரமில்லாததாய் லயத்தை, காணாமையை, மறைதலை அடைகின்றது என்பது - ஃபலம் என்னும்சொல்லுக்கு அவயவப் பொருள். துறவிகளல்லாதவர்கட்கு, பரமார்த்தஸந்யாஸிகளல்லாத [கர்மத்தின்பயனை விட்டிருந்தாலும், கர்மத்தைச் செய்தலை விடாத] கர்மிகளான அஜ்ஞானிகட்கு இந்த வகை அந்த மூவகைத்தான இப்பயன் உடம்புமாய்ந்தபின்பு உண்டாகின்றது; மற்றுப்,

സംന്യാസിനാം പരമഹംസപരിവ്രാജകാനാം കേവലജ്ഞാനനിഷ്ഠാനാം ക്വചിത് । ന ഹി കേവലസമ്യഗ്ദർശനനിഷ്ഠാ അവിദ്യാദിസംസാരബീജം ന ഉന്മൂലയതി കദാചിത് ഇത്യർഥഃ ॥ ௧௨ ॥

അതഃ പാരമാർഥികസംന്യാസിന ഏവ അശേഷകർമസംന്യാസിത്വം സംഭവതി, അവിദ്യാധ്യാരോപിതത്വാത് ആത്മനി ക്രിയാകാരകഫലാനാം; ന തു അജ്ഞസ്യ അധിഷ്ഠാനാദീനി ക്രിയാകാരകാണി ആത്മത്വേന പശ്യതഃ അശേഷകർമസംന്യാസഃ സംഭവതി । തദേതദുത്തരൈഃ ശ്ലോകൈഃ ദർശയതി—

௧௩. പഞ്ചൈതാനി മഹാബാഹോ കാരണാനി നിബോധ മേ ।
സാംഖ്യേ കൃതാന്തേ പ്രോക്താനി സിദ്ധയേ സർവകർമണാം ॥

പഞ്ച ഏതാനി വക്ഷ്യമാണാനി ഹേ മഹാബാഹോ കാരണാനി നിർവർതകാനി । നിബോധ മേ ഇതി ഉത്തരാർഥം ചേതഃസമാധാനാർഥം വസ്തുവൈശേഷ്യപ്രദർശനാർഥം ച । താനി ച കാരണാനി ജ്ഞാതവ്യതയാ സ്തൗതി—സാംഖ്യേ ജ്ഞാതവ്യാഃ പദാർഥാഃ സംഖ്യായന്തേ യസ്മിൻ ശാസ്ത്രേ തത് സാംഖ്യം വേദാന്തഃ । കൃതാന്തേ ഇതി തസ്യൈവ വിശേഷണം—കൃതം ഇതി കർമ ഉച്യതേ, തസ്യ

பரமார்த்த ஸந்யாஸிகளான பரமஹம்ஸத் துறவிகட்கு, ஞானத்தில்மாத்திரம் நிலைத்தவர்க்கு(க் கீழ்க்கூறிய பயன்) எங்குமில்லை. கேவலமெய்யறிவு நிஷ்டையானது [வேறொன்றையும் சாராது, கேவல மெய்யுணர்வில்மாத்திரம் உறைத்துநிற்றலானது] அவித்யைமுதலான ஸம்ஸாரவிதையை அழிக்காதென்பது ஒருகாலும் இல்லையன்றோ என்பது பொருள். (௧௨)

ஆதலால், உண்மையைக் காண்பவனுக்குத்தான் கர்மமனைத்தையும் துறந்திடுதல் நிகழ்கின்றது; செயலும், செய்பவனும், பயனும் ஆத்மாவினிடத்து அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டுள்ளமையின். ஆனால், செயலும் செய்பவனும் (செய்துமுடிக்கின்ற மற்றைக்)காரணங்களுமாகிய உடம்புமுதலியவற்றை ஆத்மாவாகக் காண்கும் அஜ்ஞானிக்குக் கர்மமனைத்தையும் துறந்திடுதல் நிகழமாட்டாது. ஆகவே, இ(வ்விஷயத்)தைப் பின்வரும் சுலோகங்களால் எடுத்துக் காட்டுகிறார்:

ஒருதொழில் உண்டாகி முடிவுபெறுதற்குக் காரணங்கள்.

௧௩. உயர்தோள ! கர்மமுடிவுள்ள ஸாங்க்யத்திலே கூறப்பட்டவையாய், ஓரோர்தொழிலும் நிறைவேறுதற்கான இவ்வைந்து காரணங்களையும் என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள்.

இந்த - இனிக் கூறப்படுகின்ற. **காரணங்கள்** - (ஒருதொழிலைச்) செய்து முடிப்பவைகள். "**என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள்**" என, மேல்வருவனவற்றிலே (கேட்பவனது) மனத்தை ஒருப்படுத்தற்காகவும், (அப்) பொருள்களின் வேற்றுமையைக் காட்டுவதற்காகவும், அக்காரணங்களை அறியவேண்டிய பொருள்களாகப் பாராட்டுகிறார். **ஸாங்க்யம்** - அறியவேண்டியபொருள்கள் எந்தநூலினுள் உணர்த்தப்படுகின்றனவோ, அது: வேதாந்தம் [உபநிஷத்து]. கூதமெனக் கர்மம் உணர்த்தப்படுகின்

அத: பரிஸமாப்திர் யத்ர ஸ: க்ருதாந்த:, கர்மாந்த: இத்யர்த: । 'யாவாநர்த உதபாநே' 'ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே' இதி ஶாஸ்த்ர-ஜ்ஞாநேந ஸஹைவ ஸர்வகர்மணாம் நிவ்ருத்திம் உபதிஶதி । அத: தஸ்மிந் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞா-நாக்யே ஸாங்க்யே க்ருதாந்தே வேதாந்தே ப்ரோக்தாநி காரணாநி ஸித்தயே நிஷ்-பத்தயே ஸர்வகர்மணாம் ॥ ௧௩ ॥

தாநி காநீத்யத்ராஹ—

௧௪. அதிஷ்டாநம் ததா கர்தா கரணம் ச ப்ருதக்விதம் ।
விவிதாஶ்ச ப்ருதக்சேஷ்டா தைவம் சைவாத்ர பஞ்சமம் ॥

அதிஷ்டாநம் ஜ்ஞாநாதிஷ்டிதஸம்பந்நாஸ்யோஜ்ஞாநாதிநா இதிவ்யுத்பத்தே: ஶரீரம் அதிஷ்டாநம் ஶரீரம், ததா கர்தா உபாதிலக்ஷண: போக்தா, கரணம் ச ஶ்ரோத்ராதி ஸமநஸ்கம் வாக்பாண்யாதிகம் ப்ருதக்விதம் நாநாப்ரகாரம் தத் ஏகாதஶஸங்க்யம், விவிதாஶ்ச ப்ருதக்சேஷ்டா: வாயவீயா: ப்ராணாபாநாத்யா: தைவம் சைவ அத்ர பஞ்சமம் அத்ர கர்மஹேதுகலாபே தைவம் பஞ்சமம் ப்ரதாநம் காரணம் ஶ்ருதி-ஸ்ம்ருதிப்ரஸித்தமித்யர்த: ॥ ௧௪ ॥

௧௫. ஶரீரவாங்மநோபிர்யத் கர்ம ப்ராரபதே நர: ।
ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: ॥

றது. "கிணற்றில்" (௨-௪௬), "கர்மமெல்லாம் பார்த்த ! ஞானத்தினுள் மிச்சமில்லாது முடிவுபெறுகின்றன" (௪-௩௩) என்பது - ஆத்மஅறிவு பிறந்தவுடன் கர்மங்களெல்லாம் ஒழிந்திடுதலைக் காட்டுகின்றது. ஆகவே, ஆத்மஅறிவைக் கொடுக்கின்ற அந்த வேதாந்தமானது, ஞானசாஸ்திரமானது கர்மமுடிவுள்ளது, கர்மம் முடியப் பெறுவது என்ற அதனுள் கூறப்பட்ட ஐந்தும், ஒவ்வொரு செய்கையும் நிறைவேறுதற்குக் காரணங்களாம் என்றறிக). (௧௩)

அவை யாவை? என்பது.—கூறுவோம் :

௧௪. இடமும், அவ்வாறே கர்த்தாவும், பலவகையான கருவியும், தனித்தனியான பலவகைச் செய்கைகளுமாம் ; இவற்றினுள், தைவமும் ஐந்தாவது.

இடம் - விருப்பு, வெறுப்பு, இன்பம், துன்பம், அறிவுமுதலியன வெளிப்படுதற்கு இடமாயுள்ள உடம்பு. கர்த்தா - உபாதியினுடைய தன்மைகளையுடையவன் [புத்திமுதலியவற்றை அநுசரித்து அவற்றின் தன்மைகளை ஆத்மாவினிடத்துக் காண்பவன்.—ஆ.], அநுபவிப்பவன். பலவகையான கருவி - ஓசைமுதலியவற்றை உணர்தற்கான செவிமுதலியவை; அவை (ஞானேந்திரியங்கள் - ௫, கர்மேந்திரியங்கள் - ௫, மனம் - ௧, புத்தி - ௧, ஆகப்) பன்னிரண்டு. இவற்றினுள் - இந்நான்கினுள். தைவம் - கண்முதலியவற்றிற்கு அருள்புரிகின்ற ஆதித்யன் முதலியவை. (இந்திரியங்கள் எந்தெந்த தேவதைகளின் உதவியினால் தம்தம் தொழில்களை நடத்துகின்றனவோ, அந்தந்த தேவதைகள் என்றபடி.) (௧௪)

௧௫. மனிதன், நேரானதாக அல்லது மாறானதாகவுள்ள எந்தச் செய்கையை மெய்மொழிமனங்களால் செய்கின்றானோ, அதற்கு இந்த ஐந்தும் காரணங்களாம்.

शरीरवाङ्मनोभिः यत् कर्म त्रिभिः एतैः प्रारभते निर्वर्तयति नरः, न्याय्यं वा धर्म्यं शास्त्रीयम्, विपरीतं वा अशास्त्रीयम् अधर्म्यं यच्चापि निमिषितचेष्टितादि जीवनहेतुः तदपि पूर्वकृतधर्माधर्मयोरेव कार्यमिति न्याय्यविपरीतयोरेव ग्रहणेन गृहीतम्, पञ्च एते यथोक्ताः तस्य सर्वस्यैव कर्मणो हेतवः कारणानि ॥

ननु एतानि अधिष्ठानादीनि सर्वकर्मणां निर्वर्तकानि । कथम् उच्यते 'शरीरवाङ्मनोभिः यत् कर्म प्रारभते' इति ?—

नैष दोषः ; विधिप्रतिषेधलक्षणं सर्वं कर्म शरीरादित्रयप्रधानम् ; तदङ्गतया दर्शनश्रवणादि च जीवनलक्षणं त्रिधैव राशीकृत्य उच्यते शरीरादिभिः आरभ्यते इति । फलकालेऽपि तत्प्रधानैः

நேரானது - தருமம் பொருந்தியது, சாஸ்திரத்திற் கூறப்பெற்றது. மாறுனது - சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமானது, அதருமம் பொருந்தியது. உயிர்வாழ்வின் காரணமான இமைகொட்டல்முதலியன எவையோ, அவையும் முன்செய்யப்பட்ட தரும அதருமங்களின் செய்கையேயாதலால், "நேரானது, மாறுனது" என்றமையினாலேயே கொள்ளப்பட்டன [குறிக்கப்பட்டன]. இந்த - கீழ்க்கூறிய. அதற்கு - கர்மமனைத்திற்குமே.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆயின், இந்த இடம்முதலியன (கஅ - கங, கச) எல்லாக்கர்மங்களையும் செய்துமுடிப்பவை. "மெய்மொழிமனங்களால் எந்தச் செய்கையைச் செய்கின்றனே" என எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது? (இடம்முதலிய ஐந்தும் கர்மமெனப்படுகின்ற கர்மங்களெல்லாவற்றிற்குமே காரணமாதலால், காயிகம் வாசிகம் மாநஸிகம் என்னும்மூவகைக்கர்மத்திற்கும் காரணங்களாம் என்றல்பொருந்தவில்லை.)

(ஸமாதாநம்) :—இது குற்றமன்று [இந்தஆக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை]. விதி விலக்குக்களாகிய எல்லாக்கர்மங்களும் மெய்முதலிய மூன்றனுள் (ஒன்றை) முக்கியமாகவுடையவை ; உயிர்வாழ்வின்குறியாகிய பார்த்தல் கேட்டல் முதலியனவும் அவற்றின் துணையாகவுள்ளவை. (ஆகவே, எல்லாக்கர்மங்களும்) மூவகையாகவே வகுக்கப்பட்டு "மெய்முதலியவற்ருல் செய்யப்படுகின்றன" எனக் கூறப்படுகின்றன. பயன் அநுபவிக்கும் காலத்திலும், அவற்றைத் தலைமையாகவுடைய கருவிகளைக்கொண்டே -மத்தின் பயனைது) அநுபவிக்கப்படுகின்றது என ஐந்துமே காரணங்களா. முரண்படாதென்க. (மனமொழிமெய்கள் முக்கியமானவை ; கண், செவி, அவற்றிற்கு அங்கமானவை. ஒருதொழிலைச்செய்யுமிடத்து, மனமொழி ஏதாவதொன்று தலைமையாய் நின்று அதனை நடத்துகின்றது. உயிர்)ல் இயல்பாய் அமையும் பார்த்தல் கேட்டல் முதலிய கர்மங்கள் அப்பொ ‍னை முதல்வினையினுள் துணைவினைகளாய் அடங்குகின்றன. ஆதலால், கர்மங்க யும் மூவகையாகப் பிரித்தது விரோதமில்லை. இனி, மனமொழிமெய்களால் டுகின்ற மூவகைக்கர்மத்தினுள்ளும் கர்மமெனப்படுகின்ற யாவையும் அடங்

ஸாங்க்யயோகை: ஸாங்க்யே இதி பஞ்சாநாமேவ ஹேதுத்வம் ந விஶேஷ்யதே இதி ||

கசு. தத்ரைவம் ஸதி கர்தாரமாத்மாநம் கேவலம் து ய: |
பஶ்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ பஶ்யதி துர்மதி: ||

தத்ர இதி ப்ரக்ருதேந ஸம்பத்யதே—ஏவம் ஸதி ஏவம் யதோக்தை: பஞ்சபி: ஹேதுபி: நிர்வர்த்யே ஸதி கர்மணி | 'தத்ரைவம் ஸதி' இதி துர்மதித்வஸ்ய ஹேதுவசநேந ஸம்பத்யதே | தத்ர ஏவம் ஆத்மாநந்யத்வேந அவித்யயா பரிகல்ப்யமாநை: க்ரியமாணஸ்ய கர்மண: "அஹமேவ கர்தா" இதி கர்தாரமாத்மாநம் கேவலம் ஶுத்தம் து ய: பஶ்யதி அவித்வாந்—கஸ்மாத் ?—வேதாந்தாசார்யோபதேஶந்யாயை: அக்ருதபுத்தித்வாத் அஸம்ஸ்க்ருதபுத்தித்வாத்—யோ(அ)பி தேஹாதிவ்யதிரிக்தாத்மவாதீ ஆத்மாநமேவ கேவலம் கர்தாரம் பஶ்யதி, அஸாவபி அக்ருதபுத்தி: அத—அத: அக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ: பஶ்யதி ஆத்மந: தத்த்வம் கர்மணோ வா இத்யபிப்ராய: | அத: துர்மதி:, குத்ஸிதா விபரீதா துஷ்டா அஜஸ்ரம் ஜநநமரணப்ரதிபத்திஹேதுபூதா மதி: அஸ்ய இதி துர்மதி: | ஸ: பஶ்யந்நபி ந பஶ்யதி, யதா தைமிரிக: அநேகம் சந்த்ரம், யதா வா

ஆதாரமும்போல, கர்மத்தைச் செய்யும்பொழுதும் அதனுடைய பயனை அநுபவிக்கும்பொழுதும் உண்டாகின்ற காரணங்களைத்தும், அந்த இடம் முதலிய ஐந்தனுள்ளும் அடங்குதலைக் கண்டுகொள்க.) (கரு)

ஆத்மா வினைக்குக் கர்த்தா என்பது வெறும்மயக்கம்.

கசு. அவை இவ்வாறிருக்க, மற்று எவன் சுத்தமான ஆத்மாவை(தன்)அறிவு சீர்திருத்தப்பெறுமையினால் கர்த்தாவாகக் காண்கிறானோ, அந்தத் தாறுமாறான புத்தியன் காண்கிறானில்லை.

"அவை" என்பது - பிரகிருதத்தில் மேல்வரும் (கர்மத்தோடும்) இயையும். இவ்வாறிருக்க - கர்மமானது இவ்வாறு மேற்கூறிய ஐந்து காரணங்களாலும் செய்யப்படுவதாயிருப்பதனால். "அவை இவ்வாறிருக்க" என்பது - தாறுமாறான புத்தியுடைமைக்குக் காரணமாக இயையும். இனி, அவற்றை ஆத்மாவினும் வேறல்லவையாக [ஆத்மாவாகவே] அவித்தையினால் கற்பித்துநிற்கும் அஜ்ஞானியானவன் அவற்றால் செய்யப்படுகின்ற செய்கைக்கு "நான்தான் கர்த்தா" என, பரிசுத்தமான ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாகக் காண்கிறான்.—எதனால் ? —வேதாந்தத்தால் புத்தி பயிற்றப்பெறாதவன், ஆசாரியனது உபதேசத்தால் புத்தி சீர்திருத்தப்படாதவன், யுக்திகளால் புத்தி செம்மையாக்கப்படாதவன் ஆதலால். அன்றியும், எவன் "ஆத்மா உடம்புமுதலியவற்றினும் வேறு" என உரைப்பவனாய், சுத்தமான ஆத்மாவையே கர்த்தாவாகக் காண்கிறானோ, அவனுங்கூடப் புத்தி சீர்திருத்தப் பெறாதவனே என்க. ஆதலால், புத்தி சீர்திருத்தப்பெறாமையினால் அவன் ஆத்மாவினது உண்மையையாயினும், கர்மத்தினது உண்மையையாயினும் காண்கிறானில்லை என்பது பொருள் ; ஆகவே [அவ்வுண்மையினைக் காணாமையினால்], தீயதாகி தாறுமாறாகிப் பொல்லாததாய் என்றும் பிறப்பைப்பெறுதற்குக் காரணமான புத்தியையுடையவன் என்க. திமிரமென்னும்கண்நோயுடையவன் அநேக சந்திரன்களை(க் காண்பது)

𑌅𑌭𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥

𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௭. 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌸 𑌇𑌮𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌃 "𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃—"𑌏𑌤𑍇 𑌏𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃, 𑌨 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍂𑌤𑌃 '𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃' 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍—𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌯𑌿𑌨𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿—"𑌇𑌦𑌮𑌹𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍, 𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌹𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌸 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃, 𑌸𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌃 𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿

போலவும், அல்லது மேகங்கள் ஓடும்பொழுது சந்திரனை ஓடுவதாக(க் காண்பது) போலவும், அல்லது ஊர்திமேல் உட்கார்ந்திருப்பவன் பிற பொருள்கள் [தன்னைச் சுமந்து ஓடும் வண்டிமுதலியன] ஓடும்போது தன்னை ஓடுகிறவனாக(க் காண்பது) போல வும், அவன் காண்பவனாயினும் காண்கிறானில்லை. (கண்நோயுள்ளவன் அநேக சந்தி ரன்களைக் காண்பவனாயினும், சந்திரனை உண்மையாய்க் காண்பதில்லை. அதுபோல, பொல்லாதபுத்தியுள்ளவன் ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாகக் காண்பவனாயினும், ஆத்மாவை உண்மையாய்க் காண்பதில்லை.—ஆ.) (௧௬)

ஆத்மாவை அகர்த்தாவாகக் கண்டு உணர்ந்தவனை, கர்மத்தின் பயன் தொடராது.

இனி, எவன் நேராகக் காண்கிறானோ, (அந்த) நற்புத்தியுள்ளவன் யார்? என்பது.—கூறுவோம்:

௧௭. அஹங்கரித்த எண்ணம் எவனுக்கு இல்லையோ, எவனுடைய புத்தி கறைப்படுத்த [அழுக்கடைய]ப் பெறுவதில்லையோ, அவன் இப்பிராணிகளைக் கொன்றாலும், கொல்கிறானல்லன், கட்டப்படுகிறானல்லன்.

அஹங்கரித்த எண்ணமானது, "யான் (வினைகளைச்) செய்பவன்" என்னும் இவ்வாறாகிய நினைப்பானது, சாஸ்திரத்தினாலும் ஆசார்யனது உபதேசத்தினாலும் யுக்திகளினாலும் மனம்சீர்திருத்தப்பெற்றவனுக்கு இல்லை. அவன், "அவித்தையினால் ஆத்மாவினிடத்துக் கற்பிக்கப்பட்ட உடம்புமுதலிய இவ்வைந்துந்தான் வினைகளையெல்லாம் செய்பவை; நான் அல்லன். நானோ அவற்றின் செய்கைகட்கு ஸாக்ஷியாயுள்ளவன், 'மூச்சில்லாதவன், மனமில்லாதவன், பரிசுத்தமானவன், அழிவில்லாத மேலான பொருளினும் மேலானவன்' (மு-உ-௧-உ), தனியானவன், விகாரமற்றவன்" என இவ்வாறு கொள்கிறான் என்றபடி. எவனுடைய புத்தியானது, ஆத்மாவின் உபாதியான அகக்கரணமானது வருந்துவதில்லையோ, "நான் இதனைச் செய்தேன்; அதனால் நான் நரகத்தை அடையப்போகிறேன்" என இவ்வாறு எவனுடைய புத்தி அழுக்கடைவதில்லையோ, அவன் நற்புத்தியுள்ளவன், அவன் நேராகக்

𑌹𑌨𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿, 𑌨 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤𑍇 ।

𑌨𑍈𑌷 𑌦𑍋𑌷𑌃, 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 “𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 ‘𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌹 ; 𑌯𑌥𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 ‘𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌮𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾, ‘𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑍁’ 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 ।

𑌨𑍈𑌷 𑌦𑍋𑌷𑌃, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । “𑌅𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇” “𑌗𑍁𑌣𑍈-

---

காண்கிறான். அவன் இந்த எல்லாப்பிராணிகளையும் கொன்றாலும், கொலைத்தொழிலைப் புரிகிறானல்லன்; அன்றியும், அதனால் விளையும் தீவினைப்பயனினாலும் பற்றப்படுகிறானல்லன்.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், புகழ்ச்சியாயிருந்தாலும் "கொன்றாலும் கொல்கிறானல்லன்" என மாறாகக் கூறப்படுகின்றது.

(ஸமாதானம்) :—இது குற்றமன்று; உலகநோக்கையும், உண்மைநோக்கையும் நோக்க அவை பொருந்துமாதலின் என்க. உடம்புமுதலியவையே ஆத்மா என்னும் எண்ணத்தினால் "கொல்பவன் நான்" என்னும் உலகநோக்கைக்கொண்டு "கொன்றாலும்" என்கிறார்; கீழ்க்காட்டிய உண்மைநோக்கைக்கொண்டு "கொல்கிறானல்லன், கட்டப்படுகிறானல்லன்" என்கிறார். இவையிரண்டும் இவ்வாறாகப் பொருந்தவே பொருந்துகின்றன.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆயின், ஆத்மா உடம்புமுதலியவற்றோடு ஒருங்குசேர்ந்து செய்யவே செய்கின்றது; "சுத்தமான ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாகக் காண்கிறான்" (கஅ - கசு) என "சுத்தமான" என்னுஞ்சொல்லை வழங்கியதனாலென்க.

(ஸமாதானம்) :—இது குற்றமன்று; ஏனெனில், ஆத்மாவிற்கு விகாரமின்மை இயல்பாதலால், உடம்புமுதலியவற்றோடு ஒருங்குசேர்தல் ஏலாது. விகாரமுடையதுகன்றோ பிறவற்றோடு ஒருங்குசேர்தல் நிகழக்கூடும்; ஒருங்குசேர்ந்தன்றோ கர்த்தாவாதலாகும். ஆனால், விகாரமில்லாத ஆத்மாவிற்கு ஒன்றனோடும் ஒருங்குசேர்தல் செல்லாதாதலால், ஒருங்குசேர்ந்து கர்த்தாவாதல் அமையாது. ஆகவே, தன்னந்தனிமையானது ஆத்மாவினுடைய இயல்பாதலால், "சுத்தமான" என்னுஞ்சொல் அநுவாதமாத்திரந்தான் (அவ்வியல்பினைக் குறிப்பதுதான்) என்க. மேலும், ஆத்மா அவிகாரியென்பது சுருதிகளினாலும், ஸ்மிருதிகளினாலும், யுக்திகளினாலும் பிரசித்தமாயுள்ளது. "இது விகாரப்படாதது" (உ - உரு), "குணங்களாலேதான் வினைகள் செய்யப்படுகின்றன" (௩ - உஎ), "உடம்பிலுள்ளதாயினும், செய்வதில்லை" (க௩

रेव कर्तॄणि क्रियन्ते" "शरीरस्थोऽपि न करोति" इत्यादि सहस्रश उप-पादितं गीतास्वेव तावत् । श्रुतिषु च 'ध्यायतीव लेलायतीव' इत्येव-माद्यासु । न्यायतश्च—निरवयवस्य अपरतन्त्रस्य अविक्रियस्य शुद्धस्य इति राजमार्गः । विक्रियावत्त्वाभ्युपगमेऽपि आत्मनः स्वकीयैव विक्रिया स्वस्य भवितुमर्हति, न अधिष्ठानादीनां कर्तृत्वकारकाणि स्युः । न हि परस्य कर्म परेण अकृतम् आगन्तुमर्हति । यत्तु अविद्यया गमितं, न तत् तस्य; यथा रजतत्वं न शुक्तिकायाः; यथा वा तलमलिनत्वं बालैः गमितम् अविद्यया न आकाशस्य । तथा अधिष्ठानादिविक्रियाऽपि तेषामेव, न आत्मनः । तस्मात् युक्तम् उक्तम् "अहंकृतत्वबुद्धिलेपाभावाद्विद्वान् न हन्ति न निबध्यते" इति ॥

'नायं हन्ति न हन्यते' इति प्रतिज्ञाय 'न जायते' इत्यादि-हेतुवचनेन अविक्रियत्वम् आत्मनः उक्त्वा, 'वेदाविनाशिनम्' इति विदुषः कर्माधिकारनिवृत्तिं शास्त्रादौ संक्षेपतः उक्त्वा, मध्ये प्रसारितां तत्र तत्र प्रसंगं कृत्वा इह उपसंहरति शास्त्रार्थपिण्डीकरणाय "विद्वान्

---

௩௧) என்பனமுதலியவை, முதலில் கீதையிலேயே ஒருமுறைக்குப்பலமுறை உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. "தியானிப்பதுபோலும், அசைவதுபோலும்" (பி - சு - ௩ - எ) என இதுமுதலான சுருதிகளினும், (ஆத்மாவிற்கு விகாரமில்லை எனக் கூறப்படுகின்றது). மற்றும், யுக்தியினாலும் (அது மெய்ப்பிக்கப்படுகின்றது):—"ஆத்மா என்னும் உண்மைப்பொருள் உறுப்புக்களில்லாதது, வேறொன்றைச் சாராதது [சுதந்திரமானது], விகாரமில்லாதது" என்பது - ராஜமார்க்கம் [விவாதமில்லா விஷயம்]. ஆத்மாவிற்கு விகாரம் உண்டு எனக்கொண்டாலும், தன்னுடைய விகாரந்தான் தனக்கு நிகழக்கூடும்; உடம்புமுதலியவற்றின் செய்கைகட்கு ஆத்மா கர்த்தாவாகமாட்டாது. ஒருவனது செய்கையானது பிறனால் செய்யப்படாததாய் (அவனுக்கு) வரமுடியாதன்றோ [ஒருவன் செய்த செய்கையானது, அதனைச்செய்யாத பிறனொருவனைச் சேரமாட்டாதன்றோ]. மற்று, அவித்யையினால் அடைவிக்கப்பட்டது எதுவோ, அது அதனுடைய தாகாது: இப்பி வெள்ளியாகாதவாறுபோல ; அல்லது, சிறுவர்களால் அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்ட தளமும், அழுக்குடைமையும் ஆகாசத்தினுடையதாகாதவாறுபோல. அவ்வாறே, உடம்புமுதலியவற்றினது விகாரமும் அவற்றினுடையதேதான் ; ஆத்மாவினுடைய தன்று. ஆதலால், "அஹங்கரித்தலும், புத்தி அழுக்குறுதலும் இல்லாமையினால் ஞானி கொல்கிறானல்லன், கட்டப்படுகிறானல்லன்" எனக் கூறியது நேரென்க.

"இது கொல்வதன்று, கொல்லப்படுவதன்று" (உ - ௧௯) என மேற்கொண்டு, "பிறப்பதில்லை" (உ - ௨0) என்பதுமுதலாகக் காரணத்தைக் கூறும் திருவாக்கினால், ஆத்மாவிற்கு விகாரமில்லை எனக்கூறி, ஞானிக்குக் கர்மத்திலே அதிகாரம் ஒழிதலை நூல்தொடக்கத்தில் "எவன்" (உ - ௨௧) எனச் சுருக்கமாய்க்கூறி, இடையே ஆங்காங்கு பிரசங்கம்செய்து விரிக்கப்பட்ட(அதனை, அக்கர்மஒழிபை), "அறிந்தவன் கொல்கிறானல்லன், கட்டப்படுகிறானல்லன்" என இங்கேநூலின் உபதேசங்

ந ஹந்தி ந நிபத்யதே" இதி । ஏவம் ச ஸதி தேஹப்ருத்த்வாபிமாநாநுபபத்தௌ அவித்யாக்ருதாஶேஷகர்மஸந்ந்யாஸோபபத்தே: ஸந்ந்யாஸிநாம் அநிஷ்டாதி த்ரிவிதம் கர்மண: ஃபலம் ந பவதி இதி உபபந்நம்; தத்விபர்யயாச்ச இதரேஷாம் பவதி இதி ஏதத் அபரிஹார்யம் இதி ஏஷ: கீதாஶாஸ்த்ரார்த: உபஸம்ஹ்ருத: । ஸ ஏஷ: ஸர்வவேதார்தஸார: நிபுணமதிபி: பண்டிதை: விசார்ய ப்ரதிபத்தவ்ய: இதி தத்ர தத்ர ப்ரகரணவிபாகேந தர்ஶித: அஸ்மாபி: ஶாஸ்த்ரந்யாயாநுஸாரேண ॥ ௧௭ ॥

அத இதாநீம் கர்மணாம் ப்ரவர்தகம் உச்யதே—

௧௮. ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதா கர்மசோதநா ।
கரணம் கர்ம கர்தேதி த்ரிவித: கர்மஸங்க்ரஹ: ॥

ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாயதே அநேந இதி ஸர்வவிஷயம் அவிஶேஷேண உச்யதே । ததா ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாதவ்யம், ததபி ஸாமாந்யேநைவ ஸர்வம் உச்யதே । ததா பரிஜ்ஞாதா உபாதிலக்ஷண: அவித்யாகல்பித: போக்தா । இதி ஏதத் த்ரயம் அவிஶேஷேண ஸர்வகர்மணாம் ப்ரவர்திகா த்ரிவிதா த்ரிப்ரகாரா கர்மசோதநா । ஜ்ஞாநாதீநாம் ஹி த்ரயாணாம் ஸந்நிபாதே ஹாநோபாதாநாதிப்ரயோஜந: ஸர்வகர்மா-

---

களைக் கிட்டுவதற்கும்பொருட்டு முடிக்கிறரென்க. இவ்வாறனவளவிலே, உடம்பை யுடையவன் என்னும் எண்ணம் அமையாதிருக்க, அவித்யையினாலான கர்மங்களெல் லாவற்றையும் துறந்திருத்தல் கூடுமாதலின், துறவிகட்குக் கர்மத்தின் பயனானது, அநிஷ்டம் முதலாக (௧௮ - ௧௨) மூவகைப்பட்ட பயனானது இல்லையென்பது பொருந்தியது; அன்றியும், "அதற்கு மாறனது மற்றையோர்கட்கு உண்டு" என்பதும் விலக்க முடியாதது. என்றிங்ஙனம் கீதாசாஸ்திர உபதேசமானது முடிக்கப்பட்டுளது. ஆகவே, எல்லா வேதங்களும் உபதேசிக்கின்ற உபதேசங்களுடைய இந்த ஸாரத்தை, தேர்ந்த அறிவுள்ள ஞானிகள் ஆராய்ந்து உணரவேண்டும் என்று ஆங்காங்கு பிரகரணங் களைப் பிரித்து, சாஸ்திரத்திற்கும் யுக்திக்கும்இணங்க நாம் (இவ்விஷயத்தைக்) காட்டியுள்ளோம். (௧௭)

தொழிலுக்குத் தூண்டுகோல்.

இனி, இப்பொழுது, கர்மங்களைத் தூண்டுவதைக் கூறுகிறார் :

௧௮. கர்மத்தைத் தூண்டும்பொருளானது அறிவு, அறியப்படும்பொருள், அறிபவன் (என) மூவகைத்து. கர்மத்தினுடைய தங்குமிடமானது கருவி, செயப்படு பொருள், செய்பவன் என மூவகைத்து.

அறிவு எனப் பொதுவாக எல்லாவற்றையும் பற்றிய அறிவு உணர்த்தப்படு கின்றது. அவ்வாறே, அறியப்படும்பொருள் எனப் பொதுவாகவே எல்லாப்பொருளும் உணர்த்தப்படுகின்றன. அறிபவன் - உபாதியினது தன்மையையுடையவன், (புத்தி முதலிய உபாதிகளைப் பின்பற்றி, அவற்றின் தன்மைகளை ஆத்மாவினிடத்துக் காண் பவன்), அவித்யையினல் கற்பிக்கப்பட்டவன், அநுபவிப்பவன். என மூவகைத்தான இம்மூன்றும் பொதுவாகக் கர்மங்களெல்லாவற்றையும் கிளப்புகின்றவை. அறிவு முத லிய மூன்றும் சேர்ந்தவிடத்தன்றோ (ஒன்றைத்) தள்ளுதற்காகவும், கொள்ளுதற்காக

ரம்ப: ஸ்யாத் | தத: பஞ்சபி: அதிஷ்டாநாதிபி: ஆரப்யமாணம் வாங்மந:காயாச்ரயபே-
தேந த்ரிதா ராசீபூதம் த்ரிஷு கரணாதிஷு ஸங்க்ருஹ்யதே இதி ஏதத் உச்யதே
உச்யதே—கரணம் க்ரியதே அநேந இதி பாஹ்யம் ச்ரோத்ராதி, அந்த:ஸ்தம் புத்த்-
யாதி, கர்ம ஈப்ஸிததமம் கர்து: க்ரியயா வ்யாப்யமாநம் (வ்யாப்யமாணம் இதி
பாடாந்தரம்), கர்தா கரணாநாம் வ்யாபாரயிதா உபாதிலக்ஷண: இதி த்ரிவித:
த்ரிப்ரகார: கர்மஸங்க்ரஹ:—ஸங்க்ருஹ்யதே அஸ்மிந்நிதி ஸங்க்ரஹ:, கர்மண:
ஸங்க்ரஹ: கர்மஸங்க்ரஹ:—கர்ம ஹி த்ரிஷு ஸமவைதி, தேந அயம்
த்ரிவித: கர்மஸங்க்ரஹ: ॥ ௧௮ ॥

அத இதாநீம் க்ரியாகாரகபலாநாம் ஸர்வேஷாம் குணாத்மகத்வாத் ஸத்த்வ-ரஜஸ்தமோகுணபேதத: த்ரிவித: பேத: வக்தவ்ய: இதி ஆரப்யதே—

௧௯. ஜ்ஞாநம் கர்ம ச கர்தா ச த்ரிதைவ குணபேதத: |
ப்ரோச்யதே குணஸங்க்யாநே யதாவச்ச்ருணு தாந்யபி ||

ஜ்ஞாநம் கர்ம ச—கர்ம க்ரியா, ந காரகம் பாரிபாஷிகம் ஈப்ஸிததமம் கர்ம—கர்தா ச நிர்வர்தக: க்ரியாணாம் த்ரிதா ஏவ—குணவ்யதிரிக்தஜாத்யந்தராபாவப்ரதர்சநார்த்தம்—குணபேதத: ஸத்த்வாதிபேதேந இத்யர்த்த: | ப்ரோச்யதே கத்யதே குணஸங்க்யாநே காபிலே சாஸ்த்ரே—ததபி

வும், பிறவற்றிற்காகவும் ஒருசெய்கையைச் செய்யலாகும். ஆகவே, (கர்மமானது) உடம்புமுதலிய ஐந்தினாலும் செய்யப்பட்டு, மொழி மனம் மெய் என்னும் இடங்களின் பேதப்படி மூன்றுவகுப்பாகப் பிரிக்கப்பட்டு, கருவிமுதலிய மூன்றனுள்ளும் தங்கிநிற்கின்றது என்பதைக் கூறுகிறார் :—புறக்கருவி - செவிமுதலியன. அகக்கருவி - புத்திமுதலியன. செயப்படுபொருள் - அடையக்கருதியவற்றுள் மிகவும் விரும்பியது. கர்த்தாவினுடைய செய்கையினால் வியாபிக்கப்படுவது, (அல்லது அடையப்படுவது). செய்பவன் - கருவிகளைத் தொழிற்படுத்துபவன், உபாதியினுடைய தன்மையைக் கொண்டவன். கர்மமானது இம்மூன்றனுள்ளுந்தான் தங்கிநிற்கின்றது ; ஆகவே, கர்மத்திற்கு இத்தங்குமிடம் மூவகைத்தாம் என்க. (௧௮)

குணங்கட்குத் தக்கபடி, தூண்டுகோல் மூவகைத்து.

இனி, இப்பொழுது, செய்கையும் செய்யும்பொருள்களும்பயனுமாகிய எல்லாம் குணவடிவமாயிருப்பதனால், ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்களின் பேதத்தால் மூவகையான பேதத்தை உணர்த்தவேண்டும் எனத் தொடங்குகிறார் :

௧௯. அறிவும், செயலும், செய்பவனும் குணசாஸ்திரத்தினுள் குணங்களின் பேதத்தால் மூவகையாகவே கூறப்படுகின்றது. அவற்றையும் உள்ளவாறு கேட்டுக்கொள்.

கர்மம் - செய்கை, தொழில், வினை ; பரிபாஷையான காரகமன்று, அடையக்கருதியவற்றுள் மிகவும் விரும்பியதான செயப்படுபொருளன்று. செய்பவன் - செய்கைகளைச் செய்துமுடிப்பவன். ("மூவகையாகவே" என்னும்) தேற்றமானது-குணங்கட்குப் புறம்பான வேறு வேற்றுமை இல்லை [அறிவுமுதலியவற்றுள், குணங்களாலான பேதத்தைத்தவிர வேறுவிதமான பேதமில்லை] என்பதை விளக்குதற்காக என்க. குணங்கள் - ஸத்துவம்முதலியன. குணசாஸ்திரத்தினுள் - கபிலருடைய நூலி

குணஸங்க்யாநஶாஸ்த்ரம் குணகார்யவிஷயே ப்ரமாணமேவ । பரப்ரஹ்மைகத்வவிஷயே யத்யபி விருத்யதே, ததாபி தே ஹி காபிலா: குணதத்வ-வ்யாபாரநிரூபணே குஶலா: இதி தத்ரத்யாபி வக்ஷ்யமாணாயுக்தார்த-யுக்தோப உபாதேயதே இதி ந விரோத: । யதாவத் யதாந்யாயம் யதாஶாஸ்த்ரம் ஶ்ருணு தாந்யபி ஜ்ஞாநாதீநி தத்பேதஜாதாநி ச குணபேதக்ருதாநி ஶ்ருணு, வக்ஷ்யமாணே விஷயே மநோவதாநம் குரு இத்யர்த: ॥ ௧௯ ॥

ஜ்ஞாநஸ்ய த்ரைவித்யமாஹ—

௨௦. ஸர்வபூதேஷு யேநைகம் பாவமவ்யயமீக்ஷதே ।
அவிபக்தம் விபக்தேஷு தஜ்ஜ்ஞாநம் வித்தி ஸாத்விகம் ॥

ஸர்வபூதேஷு அவ்யக்தாதிஸ்தாவராந்தேஷு பூதேஷு யேந ஜ்ஞாநேந ஏகம் பாவம் வஸ்து—பாவஶப்த: வஸ்துவாசீ, ஏகம் ஆத்மவஸ்து இத்யர்த:—அவ்யயம், ந வ்யேதி ஸ்வாத்மநா ஸ்வகுணைர்வா, கூடஸ்தம் இத்யர்த:, ஈக்ஷதே பஶ்யதி யேந ஜ்ஞாநேந, தம் ச பாவம் அவிபக்தம் ப்ரதிதேஹம், விபக்தேஷு தேவாதிதேஹேஷு ந விபக்தம் தத் ஆத்மவஸ்து, வ்யோமவத் நிரந்தராதித்யர்த:, தத் ஜ்ஞாநம் ஸாக்ஷாத் ஸத்வமூலம் ஆத்மத்வவிஷயம் ஸாத்விகம் வித்தி இதி ॥ ௨௦ ॥

னுள். குணங்களை உணர்த்துகின்ற அந்நூலும் குணங்களது விஷயத்திலும், (அவற்றை) அநுபவிப்பவனது விஷயத்திலும் பிரமாணந்தான். "மெய்ப்பொருள் - ப்ரஹ்மம் ஒன்றுதான்" என்னும் விஷயத்திலே அது மாறுபடுகின்றது என்றாலும், கபிலரைப் பின்பற்றியவர்கள் குணங்களையும், குணங்களது செய்கைகளையும் உணர்த்துவதிலே தேர்ந்தவர்கள் என்று, இனிக் கூறப்படும் விஷயத்தைப் புகழும்பொருட்டாய் அந்நூலும் கொள்ளப்படுகின்றது என விரோதமில்லை. அறிவு முதலியவற்றையும், குணங்களின் பேதத்தாலான அ(ந்த அறிவுமுதலிய)வற்றின் பேதங்களெல்லாவற்றையும் சாஸ்திரத்திற்குஇணங்க யுக்திக்குப் பொருந்துமாறு கேள், இனிக்கூறப்படுகின்ற விஷயத்திலே மனம் அலையாதுநிற்றலைச் செய்துகொள் என்றபடி. (௧௯)

ஸாத்துவிக அறிவு.

இனி, அறிவு மூவகையாயுள்ளதை முதலில் உணர்த்துகிறார் :

௨௦. *(ஒருவன்) எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் ஓரேபொருளை, திரிபில்லாததை, வேறுவேறாயுள்ளவற்றில் வேறுவேறாயிராததை எதனால் காண்கின்றானோ, அந்த அறிவை ஸாத்துவிகமாகத் தெரிந்துகொள்.*

எல்லாப்பொருள்களுள்ளும் - அவ்யக்தம்முதலாக ஸ்தாவரம் ஈறாகஉள்ள பொருள்களில். எதனால் - அறிவினால். பாவ:என்னும்சொல் - பொருளென்பதை உணர்த்துவது. ஓரேபொருளை - ஒன்றான ஆத்மா என்னும் பொருளை என்றபடி. திரிபில்லாததை-தானாகவாயினும், தனது இயல்பினாலாயினும் மாறுபடாததை; கூடஸ்தமானதை, விகாரமற்றதை என்றபடி. அந்த ஆத்மப்பொருளானது - வேறுவேறான உடம்புகளுள் வேறுவேறாயிராதது, உடம்புதோறும் வேறுபடாதது, ஆகாசம்போல இடையீடில்லாதது என்று பொருள். அத்வைதமான ஆத்மாவைப்பற்றிய அந்த நேரான மெய்யறிவை ஸாத்துவிகமென்று அறிந்துகொள். (௨௦)

யாநி த்வைததர்ஶநாநி தாநி அஸம்யக்பூதாநி ராஜஸாநி தாமஸாநி ச இதி ந ஸாக்ஷாத் ஸம்ஸாரோச்சித்தயே பவந்தி—

உக. ப்ருதக்த்வேந து யஜ்ஜ்ஞாநம் நாநாபாவாந்ப்ருதக்விதாந் ।
வேத்தி ஸர்வேஷு பூதேஷு தஜ்ஜ்ஞாநம் வித்தி ராஜஸம் ॥

ப்ருதக்த்வேந து பேதேந ப்ரதிஶரீரம் அந்யத்வேந யத் ஜ்ஞாநம் நாநாபாவாந் பிந்நாந் ஆத்மந꞉ ப்ருதக்விதாந் ப்ருதக்லக்ஷணாந் இத்யர்த꞉, வேத்தி விஜாநாதி யத் ஜ்ஞாநம் ஸர்வேஷு பூதேஷு—ஜ்ஞாநஸ்ய கர்த்ருத்வாஸம்பவாத் யேந ஜ்ஞாநேந வேத்தி இத்யர்த꞉—தத் ஜ்ஞாநம் வித்தி ராஜஸம் ரஜோகுணநிர்வ்ருத்தம் ॥ உக ॥

உஉ. யத்து க்ருத்ஸ்நவதேகஸ்மிந் கார்யே ஸக்தமஹைதுகம் ।
அதத்த்வார்தவதல்பம் ச தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் ॥

யத் து ஜ்ஞாநம் க்ருத்ஸ்நவத் ஸமஸ்தவத் ஸர்வவிஷயமிவ ஏகஸ்மிந் கார்யே தேஹே பஹிர்வா ப்ரதிமாதௌ ஸக்தம் "ஏதாவாநேவ ஆத்மா ஈஶ்வரோ வா, ந அத꞉ பரம் அஸ்தி" இதி, யதா நக்நக்ஷபணகாதீநாம் ஶரீராந்தர்வர்தீ தேஹ-

---

ராஜஸ அறிவும், தாமஸ அறிவும்.

(தருக்கசாஸ்திரமுதலிய) த்வைத நூல்கள் எவையோ, அவை நேரானவையல்ல, ராஜஸமானவை, தாமஸமானவை ; எனவே, ஸம்ஸாரத்தைத் தொலைப்பதற்கு ஆகமாட்டா :

உக. மற்று, எந்த அறிவானது எல்லாப்பொருள்களினுள்ளும் வெவ்வேறுவிதமான பல ஆத்மாக்களை வேற்றுமையாக அறிகின்றதோ, அந்த அறிவை ராஜஸமாகத் தெரிந்துகொள்.

வேற்றுமையாக - பேதமாக, உடம்புதோறும் வேருக. பல - வேருன. வெவ்வேறுவிதமான - வேறுவேறுதன்மையுள்ள என்றபடி. அறிகின்றதோ - அறிவு கர்த்தாவாதல் செல்லாமையால், "எந்த அறிவிஞல் (ஒருவன்) அறிகின்ருனே" எனப் பொருள் (கொள்க. விறகு சமைக்கின்றது என்பதுபோல, உபசார வழக்கென்க.) ராஜஸம் - ரஜோகுணத்தாலானது. (உக)

உஉ. ஆனுல், எது ஓரே கார்யத்தின்மேல் (அதுதான் ஸகலமும்போலப்) பற்றுக்கொண்டதாய், யுக்தியில்லாததாய், உண்மைப்பொருள் இல்லாததாய், அற்பமாயுள்ளதோ, அந்த (அறிவு) தாமஸமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(கார்யங்கள், பூதவிகாரங்கள் பலவாயிருக்க,) ஓரேகார்யமான உடம்பின்மேல், அல்லது வெளியிலே விக்கிரகம்முதலியவற்றின்மேல், "இவ்வளவுதான் [உடம்பு எவ்வளவோ, அவ்வளவுதான்] ஆத்மா ; அல்லது, இவ்வளவுதான் [விக்கிரகம் எவ்வளவோ, அவ்வளவுதான்] ஈச்வரன் ; இதற்குமேலில்லை" எனக்கொண்டு எல்லாவற்றையும்பற்றியதாய்ப் பரிபூர்ணமாயிருப்பதுபோலத் தாமஸஅறிவு அழுந்திக்கிடப்பது. உதாரணம், "உடம்பினுள் உள்ள ஜீவன் உடம்புஅளவினன்" என்பது -

பரிமாணோ ஜீவ:, ஈஶ்வரோ வா பாஷாணதார்வாதிமாத்ர: இத்யேவம் ஏக
ஸ்மிந் கார்யே ஸக்தம் அஹேதுகம் ஹேதுவர்ஜிதம் அயுக்திகம், அதத்த்வார்த்த-
வத் அயதார்த்த—யதார்த்த: அர்த்த: தத்த்வார்த்த:, ஸ: அஸ்ய ஜ்ஞேயதயா அ-
ஸ்தீதி தத்த்வார்த்தவத் ந தத்த்வார்த்தவத் அதத்த்வார்த்தவத்—அஹேதுகத்வாதேவ
அல்பம் ச, அல்பவிஷயத்வாத் அல்பபலத்வாத் । தத் தாமஸம் உதாஹ்ருதம் । தாம-
ஸாநாம் ஹி ப்ராணிநாம் ஸர்வேஷாம் ஈத்ருஶம் ஜ்ஞாநம் த்ருஶ்யதே ॥ உஉ ॥

அத உதாநீம் கர்மண: த்ரைவித்யம் உச்யதே—

உங. நியதம் ஸங்கரஹிதம் அராகத்வேஷத: க்ருதம் ।
அபலப்ரேப்ஸுநா கர்ம யத் தத் ஸாத்த்விகமுச்யதே ॥

நியதம் நித்யம் ஸங்கரஹிதம் கர்த்ருத்வவர்ஜிதம் அராகத்வேஷத: க்ருதம் ராகப்ரயுக்தேந த்வேஷப்ரயுக்தேந ச க்ருதம் ராகத்வேஷத: க்ருதம், தத்விபரீ-தம் அராகத்வேஷத: க்ருதம், அபலப்ரேப்ஸுநா பலம் ப்ரேப்ஸதீதி பலப்ரேப்ஸு: பலத்ருஷ்ண: தத்விபரீதேந அபலப்ரேப்ஸுநா கர்த்ரா க்ருதம் கர்ம யத் தத் ஸாத்த்விகம் உச்யதே ॥ உங ॥

உச. யத்து காமேப்ஸுநா கர்ம ஸாஹங்காரேண வா புந: ।
க்ரியதே பஹுளாயாஸம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம் ॥

ஆடையில்லா வெற்றுடம்பினராகிய ஜைநரது (கொள்கை). அல்லது, "ஈச்வரன், (விக்கிரகவடிவமாயுள்ள)கல், மரம் முதலியவையேதான்" (என்பது - சிலர் கொள்கை). இவ்வாறுகத் தாமஸ அறிவு ஒரேகாரியத்தின்மேல், பூதவிகாரத்தின்மேல் பற்றுக்கொண்டது : யுக்திக்குப் பொருந்தாதது : உண்மைப்பொருளில்லாதது, அறிய வேண்டியதை உள்ளபடி அறியாதது : யுக்திக்குப் பொருந்தாமையினுலேதான் அற்பமானது, செல்லக்கூடிய இடமானது சொற்பமாயிருத்தலால் அற்பமானது, அல்லது அற்பமான பயனேயுடைமையினுல் அற்பமானது என்க. பகுத்தறிவில்லாத் தாமஸப் பிராணிகட்கன்றோ இத்தகைய அறிவு காணப்படுகின்றது. (உஉ)

ஸாத்துவிகச்செய்கை.

இனி, இப்பொழுது, கர்மம் மூவகையாயிருப்பதை உணர்த்துகிருர் :

உங. பயனேயடையக் கருதாதவனுல் பற்றின்றி, விருப்பும் வெறுப்புமின்றிச் செய்யப்பட்ட நித்ய கர்மம் எதுவோ, அது ஸாத்துவிகம் எனப்படுகின்றது.

விருப்பும் வெறுப்புமின்றி - விருப்பினுலும், வெறுப்பினுலும் தூண்டப்பெ பயனேக்கருதாதவனுல் - பயனிலே அவாவில்லாத கர்த்தாவினுல்.

ராஜஸச் செய்கையும், தாமஸச் செய்கையும்.

உச. மற்று, சிரமம்மிக்கதான எந்தக்கர்மமானது காமங்களேயடையக் வோனுலாவது, அஹங்காரமுடையவனுலாவது செய்யப்படுகின்றதோ, அது ர மாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

यत्तु कामेप्सुना कर्मफलप्रेप्सुना इत्यर्थः, कर्म साहंकारेण इति न तत्त्वज्ञानापेक्षया—किं तर्हि?—लौकिकश्रोत्रियनिरहंकारापेक्षया। यो हि परमार्थनिरहंकारः आत्मवित्, न तस्य कामेप्सुफलार्थं बहुलायासकर्तृत्वप्राप्तिः अस्ति। सात्त्विकस्यापि कर्मणः अनात्मवित् साहंकारः कर्ता, किमुत राजसतामसयोः। लोके अनात्मविदपि श्रोत्रियो निरहंकारः उच्यते "निरहंकारः अयं ब्राह्मणः" इति। तस्मात् तदपेक्षयैव 'साहंकारेण वा' इति उक्तम्। पुनःशब्दः पादपूरणार्थः। क्रियते बहुलायासं कर्त्रा महता आयासेन निर्वर्त्यते, तत् कर्म राजसम् उदाहृतम् ॥ २४ ॥

२५. अनुबन्धं क्षयं हिंसामनपेक्ष्य च पौरुषम् ।
मोहादारभ्यते कर्म यत्तत्तामसमुच्यते ॥

अनुबन्धं पश्चाद्भावि यत् वस्तु सः अनुबन्धः उच्यते तं च अनुबन्धम्, क्षयं यस्मिन् कर्मणि क्रियमाणे शक्तिक्षयः अर्थक्षयो वा स्यात् तं क्षयम्, हिंसां प्राणिबाधां च अनपेक्ष्य च पौरुषं पुरुषकारं "शक्नोमि इदं कर्म समापयितुम्" इत्येवम् आत्मसामर्थ्यम्, इत्येतानि अनुबन्धादीनि अनपेक्ष्य पौरुषान्तानि मोहात् अविवेकतः आरभ्यते कर्म यत् तत् तामसं तमोनिर्वृत्तम् उच्यते ॥ २५ ॥

காமங்களை - கர்மங்களின் பயன்களை. "அஹங்காரமுடையவனால்" என்றது - மெய்யுணர்வைக்குறித்தன்று.—மற்று, என்ன ?—செருக்கில்லாத ஸாதாரண சுரோத்திரியனை [வேதங்களைக் கற்றறிந்தவனை]க் குறித்து என்க. ஏனெனில், எவன் சுத்தமாய் அஹங்காரமில்லாதவனோ, ஆத்மாவை அறிந்தவனோ, அவன் காமங்களைப் பெறவிரும்புவோனுதலும், பிரயாஸம்மிக்க கர்மங்களைச் செய்வோனுதலும் செல்லா. ஆத்மாவை அறியாதவன் ஸாத்துவிககர்மத்தையுங்கூட அஹங்காரத்தோடு செய்பவன் ; ராஜஸதாமஸ (கர்ம)ங்களைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ ! உலகத்திலே சுரோத்திரியன் ஆத்மாவை அறியாதவனுயினும், அஹங்காரமில்லாதவன் எனப்படுகிருன் ; "இப்பிராமணன் அஹங்காரமில்லாதவன்" என்பதை (உலகவழக்கினுள் காண்க). ஆகவே, அவனைக்குறித்தே "அஹங்காரமுடையவனுலாவது" எனக் கூறப்பட்டது. (உ௪)

உரு. வினைவதையும், நஷ்டத்தையும், கெடுதியையும், திறமையையும் ஆலோசிக்காது மயக்கத்தாலே எந்தக் கர்மம் தொடங்கப்படுகின்றதோ, அது தாமஸம் எனப்படுகின்றது.

பின்னுல் வரும் பொருள் எதுவோ, அது வினைவது எனப்படுகின்றது ; (இங்கே, தீங்கான பயனென்க). நஷ்டம் - எந்தக் கர்மத்தைச் செய்யுங்கால், வலிமைக்காயினும், பொருளுக்காயினும் குறைவு வருமோ, (அந்தக் கர்மத்தா லாகும் அக்குறைவு). கெடுதி - பிராணிகட்கு ஹிம்ஸை. திறமை - "இக்கர்மத்தை முடிக்க வல்லேன்" என்ற இத்தகையதான தனது சாமர்த்தியம். மயக்கத்தாலே - பகுத்தறிவின்மையாலே. தாமஸம் - தமோகுணத்தாலானது. (உரு

இதாநீம் கர்த்ருபேத: உச்யதே—

உசு. முக்தஸங்கோ(அ)நஹம்வாதீ த்ருத்யுத்ஸாஹஸமந்வித: ।
ஸித்த்யஸித்த்யோர்நிர்விகார: கர்தா ஸாத்த்விக உச்யதே ॥

முக்தஸங்க: முக்த: பரித்யக்த: ஸங்க: யேந ஸ: முக்தஸங்க:, அநஹம்வாதீ ந அஹம்வதநஶீல:, த்ருத்யுத்ஸாஹஸமந்வித: த்ருதி: தாரணம், உத்ஸாஹ: உத்யம: தாப்யாம் ஸமந்வித: ஸம்யுக்த: த்ருத்யுத்ஸாஹஸமந்வித:, ஸித்த்யஸித்த்யோ: க்ரியமாணஸ்ய கர்மண: பலஸித்தௌ அஸித்தௌ ச ஸித்த்யஸித்த்யோ: நிர்விகார:—கேவலம் ஶாஸ்த்ரப்ரமாணேந ப்ரயுக்த: ந பலராகாதிநா ய: ஸ: நிர்விகார: உச்யதே । ஸ ஏவம்பூத: கர்தா ய: ஸ: ஸாத்த்விக: உச்யதே ॥ உசு ॥

உஎ. ராகீ கர்மபலப்ரேப்ஸுர்லுப்தோ ஹிம்ஸாத்மகோ(அ)ஶுசி: ।
ஹர்ஷஶோகாந்வித: கர்தா ராஜஸ: பரிகீர்தித: ॥

ராகீ ராக: அஸ்ய அஸ்தீதி ராகீ, கர்மபலப்ரேப்ஸு: கர்மபலார்தீ இத்யர்த:, லுப்த: பரத்ரவ்யேஷு ஸஞ்ஜாதத்ருஷ்ண:, தீர்த்தாதௌ ஸ்வத்ரவ்யாபரித்யாகீ வா, ஹிம்ஸாத்மக: பரபீடாகரஸ்வபாவ:, அஶுசி: பாஹ்யாப்யந்தரஶௌச-

---

ஸாத்துவிககர்த்தா.

இப்பொழுது, செய்பவருடைய பேதத்தைக் கூறுகிறூர் :

உசு. பற்றை விட்டவனுய், "நான்" என்றுகூருதவனுய், உறுதியும் ஊக்கமும் உடையவனுய், நிறைவேறுவதிலும் நிறைவேருமையிலும் மாறுபாடில்லாத கர்த்தா, ஸாத்துவிகன் எனப்படுகிறுன்.

"நான்" என்றுகூறுபவன் - ("இதனை நான் செய்தேன், நான் செய்தேன்" என்பவன், இவ்வாறு சொல்லுந் தன்மையன்.) நிறைவேறுவது - செய்யப்படுகின்ற ஒருகாரியத்தின் பயன் கைக்குக்கிடைப்பது. எவன் சாஸ்திரப்பிரமாணத்தினுல்மாத்திரம் தூண்டப்பட்டவனே ["சாஸ்திரமே எனக்குப் பிரமாணம் ; ஆகவே, அது கூறுகிறபடி கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்பதனுல்மாத்திரம் கர்மத்தைச் செய்யத் தூண்டப்படுகிருனே], பயனிலே உள்ள ஆசையினுலும் பிறவற்றுலும் தூண்டப்படாதவனே, அவன் மாறுபாடில்லாதவன், திரிபில்லாதவன் எனப்படுகிருன். இவ்வாருன கர்த்தா எவனே, அவன் ஸாத்துவிகன் எனப்படுகிருன். (உசு)

ராஜஸ கர்த்தாவும், தாமஸ கர்த்தாவும்.

உஎ. காமமுடையவனுய், கர்மத்தின் பயனைப் பெற விரும்புபவனுய், கடும்பற்றுள்ளவனுய், ஹிம்ஸிக்குந்தன்மையனுய், அசுத்தமானவனுய், மகிழ்ச்சியும் வருத்தமும் உள்ள கர்த்தா ராஜஸனுகக் கூறப்பட்டிருக்கிறுன்.

கர்மத்தின் பயனைப் பெற விரும்புபவன் - கர்மத்தின் பயனை வேண்டுபவன் என்றபடி. கடும்பற்றுள்ளவன் - பிறருடைய பொருள்களின்மேல் ஆசையுண்டாகப் பெற்றவன், யோக்கியர் முதலானேர்கட்குத் தனதுபொருளை ஈயாதவனுமாம் என்க. ஹிம்ஸிக்குந்தன்மையன் - பிறர்க்குத் துன்பத்தைச்செய்யும் இயல்பினன். அசுத்தமான

சவர்ஜித:, ஹர்ஷசோகாந்வித: இஷ்டப்ராப்தௌ ஹர்ஷ:, அநிஷ்டப்ராப்தௌ இஷ்டவியோகே ச சோக: தாப்யாம் ஹர்ஷசோகாப்யாம் ஸமந்வித: ஸம்யுக்த:, தஸ்யைவ ச கர்மண: ஸம்பத்திவிபத்திப்யாம் ஹர்ஷசோகௌ ஸ்யாதாம், தாப்யாம் ஸம்யுக்தோ ய: கர்தா ஸ: ராஜஸ: பரிகீர்தித: ॥ ௨௭ ॥

௨௮. அயுக்த: ப்ராக்ருத: ஸ்தப்த: சடோ நைஷ்க்ருதிகோ(அ)லஸ: ।
விஷாதீ தீர்கஸூத்ரீ ச கர்தா தாமஸ உச்யதே ॥

அயுக்த: ந யுக்த: அஸமாஹித:, ப்ராக்ருத: அத்யந்தாஸம்ஸ்க்ருதபுத்தி: பாலஸம:, ஸ்தப்த: தண்டவத் ந நமதி கஸ்மைசித்; சட: மாயாவீ சக்திகூஹநகாரீ; நைஷ்க்ருதிக: பரவிபேதநபர:; அலஸ: அப்ரவ்ருத்திசீல: கர்தவ்யேஷ்வபி, விஷாதீ விஷாதவான் ஸர்வதா அவஸந்நஸ்வபாவ:; தீர்கஸூத்ரீ ச கர்தவ்யாநாம் தீர்கப்ரஸாரண:, ஸர்வதா மந்தஸ்வபாவ:, யத் அத்ய ஶ்வோ வா கர்தவ்யம் தத் மாஸேநாபி ந கரோதி; யஶ்ச ஏவம்பூத: கர்தா ஸ: தாமஸ: உச்யதே ॥

௨௯. புத்தேர்பேதம் த்ருதேஶ்சைவ குணதஸ்த்ரிவிதம் ஶ்ருணு ।
ப்ரோச்யமாநமஶேஷேண ப்ருதக்த்வேந தனஞ்ஜய ॥

வன் - வெளிப்பரிசுத்தமும், உள்பரிசுத்தமும் இல்லாதவன். மகிழ்ச்சி - வேண்டியது கிடைத்தவளவிலே மகிழ்தல். வருத்தம் - வேண்டாதது வந்தவிடத்தும், வேண்டியது போனவிடத்தும் வருந்துதல். அ(ப்படிப்பட்ட)வனுக்கே, கர்மம் நிறைவேறுவதனால் மகிழ்வும், தவறுவதனால் வருத்தமும் வரும். அவற்றையுடைய கர்த்தா எவனோ, அவன் ராஜஸன் எனப்படுகிறான். (௨௭)

௨௮. ஒருநிலைப்படாதவன், கசடனுயுள்ளவன், விறைப்புள்ளவன், கள்ளமுடையவன், பொல்லாதவன், சோம்புதலுடையவன், ஏக்கமுள்ளவன், காலதாமதம் செய்பவன்—(இத்தகைய) கர்த்தா தாமஸன் எனப்படுகிறான்.

கசடன்-சிறிதுகூடப்புத்திதிருந்தாதவன், குழந்தைக்கு ஒப்பானவன். விறைப்புள்ளவன்-தடிபோல,ஒருவனுக்கும் வணங்கமாட்டான். கள்ளமுடையவன்-வலிமையை மறைப்பவன். பொல்லாதவன் - (ஒருவரோடு ஒருவர் சேராவண்ணம்)பிறரைப் பிரித்திடுவதிலே கருத்துடையவன். சோம்புதலுடையவன் - செய்யவேண்டியவற்றிலும் செல்லுதலில்லாத் தன்மையன். ஏக்கமுள்ளவன் - எப்பொழுதும் அயர்ந்த இயல்பினன். காலதாமதஞ்செய்பவன் - செய்யவேண்டியவற்றிற்குக் காலத்தை நீட்டிப்பவன், எப்பொழுதும் மந்தத்தன்மையன்; இன்றைக்காயினும், நாளைக்காயினும் செய்யவேண்டியது எதுவோ, அதனை ஒருமாசத்திலுங்கூடச் செய்வதில்லை. எவன் இத்தகைய கர்த்தாவோ, அவன் தாமஸன் எனப்படுகிறான். (௨௮)

குணங்கட்குத் தக்கபடி, புத்தியும், உறுதியும் மூவகைத்து.

௨௯. குணங்கட்குஏற்ப புத்தி தைரியங்களுடைய மூவகைத்தான பிரிவை (நான்)குறைவிலாது தனித்தனியே சொல்ல, தனஞ்ஜய! கேட்டுக்கொள்.

புத்தே: பேதம் த்ருதேஶ்சைவ பேதம் குணத: ஸத்த்வாதிகுணத: த்ரிவிதம் ஶ்ருணு — இதி ஸூத்ரோபந்யாஸ:। ப்ரோச்யமாநம் அஶேஷேண நிரவஶேஷத: யதாவத் ப்ருதக்த்வேந விவேகத: தநஞ்ஜய — திக்விஜயே மாநுஷம் தைவம் ச ப்ரபூதம் தநம் ஜிதவாந், தேந த்வம் தநஞ்ஜய: உச்யஸே ॥ ௨௯ ॥

௩௦. ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச கார்யாகார்யே பயாபயே ।
பந்தம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி புத்தி: ஸா பார்த்த ஸாத்த்விகீ ॥

ப்ரவ்ருத்திம் ச ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரவர்த்தநம் பந்தஹேது: கர்மமார்க:, நிவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்தி: மோக்ஷஹேது: ஸந்ந்யாஸமார்க: — பந்தமோக்ஷஸாதநவாக்யஸ்வாரஸ்யாத் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தீ கர்மஸந்ந்யாஸமார்கௌ இதி அவகம்யதே — கார்யாகார்யே விஹிதப்ரதிஷித்தே கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யே கரணாகரணே இத்யர்த்த: — கஸ்ய? — தேஶகாலாத்யபேக்ஷயா த்ருஷ்டாத்ருஷ்டபலாநாம் கர்மணாம் । பயாபயே பிபேதி அஸ்மாதிதி பயம், ந பயம் அபயம், பயம் ச அபயம் ச பயாபயே, த்ருஷ்டாத்ருஷ்டயோ: பயாபயயோ: காரணே இத்யர்த்த: । பந்தம் ஸஹேதுகம் மோக்ஷம் ச ஸஹே-

---

"ஸத்துவம்முதலிய குணங்கட்குத்தக்கபடி, புத்தியினுடைய மூவகைப்பிரிவையும், தைரியத்தினுடைய மூவகைப்பிரிவையும் கேள்" என்பது, (அதாவது, இச்சுலோகத்தின் முதற்பாதியானது, இனிக்கூறப்படுவதற்கு) ஸூத்ரமாய் நிற்பது. குறைவிலாது-முழுதும் உள்ளபடி யென்க. தனித்தனியே - தெளிவாக. அர்ஜுனன் திக்விஜயத்திலே மனிதர்களுடைய மிகுந்த செல்வத்தையும், தேவர்களுடைய மிகுந்த செல்வத்தையும் ஜயித்துவந்தான்; அதனால், இவன் தநஞ்ஜயன் என்க. (உகூ)

ஸாத்துவிகபுத்தி.

௩௦. பிரவிருத்தியையும் நிவிருத்தியையும், கார்யத்தையும் அகார்யத்தையும், பயத்தையும் பயமின்மையையும், பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் எது அறிகின்றதோ, பார்த்த! அந்தப்புத்தி ஸாத்துவிகமானது.

பிரவிருத்தி யென்பது - (ஸம்ஸாரக்)கட்டுக்குக் காரணமான கர்மவழி. நிவிருத்தியென்பது - (அதனினின்றும்) தப்புதற்குக் காரணமான துறவுவழி. பந்தமோக்ஷங்களோடு ஒரேவாக்கியத்தை யுடைமையினால் [இவற்றைக் கூறியுள்ள வாக்கியத்திலேயே கூறப்பட்டுள்ளமையால்], பிரவிருத்தி கர்மவழி எனவும், நிவிருத்தி துறவுவழி எனவும் தெரியவருகின்றன. கார்யத்தையும், அகார்யத்தையும் - விதிக்கப்பட்டதையும், விலக்கப்பட்டதையும் : செய்யவேண்டியதையும், செய்யலாகாததையும் : செய்தலையும், தவிர்தலையும் என்றபடி.—எவற்றை?—இடம் காலம் முதலியவற்றிற்கு ஏற்ப இம்மைமறுமைக்கான கர்மங்களை. பயத்தையும், பயமின்மையையும் - இம்மைமறுமைப்பயத்திற்கும், அஃதின்மைக்கும் காரணமானவற்றை என்றபடி.—பந்தத்தையும் - (இதனையும், இதனது) காரணங்களையும். மோக்ஷத்தையும் - (இதனை

தத்த்வம் யா வேத்தி விஜாநாதி பு³த்³தி⁴: ஸா பார்த² ஸாத்த்விகீ । ஜ்ஞாநம் பு³த்³தே⁴: வ்ருத்தி:; பு³த்³தி⁴ஸ்து வ்ருத்திமதீ । த்⁴ருதிரபி வ்ருத்திவிஶேஷ: ஏவ பு³த்³தே⁴: ॥ ௩௦ ॥

௩௧. யயா த⁴ர்மமத⁴ர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச ।
அயதா²வத்ப்ரஜாநாதி பு³த்³தி⁴: ஸா பார்த² ராஜஸீ ॥

யயா த⁴ர்மம் ஶாஸ்த்ரசோதி³தம் அத⁴ர்மம் ச ப்ரதிஷித்³த⁴ம் கார்யம் ச அகார்யம் ஏவ ச பூர்வோக்தே ஏவ கார்யாகார்யே அயதா²வத் ந யதா²வத் ஸர்வத: நிர்ணயேந ந ப்ரஜாநாதி, பு³த்³தி⁴: ஸா பார்த² ராஜஸீ ॥ ௩௧ ॥

௩௨. அத⁴ர்மம் த⁴ர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா ।
ஸர்வார்தா²ந்விபரீதாம்ஶ்ச பு³த்³தி⁴: ஸா பார்த² தாமஸீ ॥

அத⁴ர்மம் ப்ரதிஷித்³த⁴ம் த⁴ர்மம் விஹிதம் இதி யா மந்யதே ஜாநாதி தமஸா ஆவ்ருதா ஸதீ, ஸர்வார்தா²ந் ஸர்வாநேவ ஜ்ஞேயபதா³ர்தா²ந் விபரீதாநேவ ஜாநாதி, பு³த்³தி⁴: ஸா பார்த² தாமஸீ ॥ ௩௨ ॥

௩௩. த்⁴ருத்யா யயா தா⁴ரயதே மந:ப்ராணேந்த்³ரியக்ரியா: ।

யும், இதனது) காரணங்களையும். அறிவென்பது புத்தியின் விருத்தி [போக்கு]; மற்று, புத்தி யென்பது விருத்திகளையுடையது. தைரியமென்பதும் புத்தியினுடைய ஓர்வகைவிருத்தியேதான் என்க. (கஅ - உ௦, உக, உஉ-ல் கூறிய அறிவிற்கும், இங்குக் கூறிய புத்திக்கும் இவ்வாறு வேற்றுமை காண்க.) (௩௦)

ராஜஸ புத்தியும், தாமஸ புத்தியும்.

௩௧. (ஒருவன்) எதனால் தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும், கார்யத்தையும் அகார்யத்தையும் உள்ளபடியல்லாது அறிகின்றானோ, பார்த்த! அந்தப் புத்தி ராஜஸமானது.

தர்மத்தை - சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டதை. அதர்மத்தை - விலக்கப்பட்டதை. கார்யமும் அகார்யமும் முன் (கஅ - ௩௦) கூறப்பட்டவையேதான். உள்ளபடியல்லாது - ஒன்றும் நிச்சயமன்றி. (இங்குக்கூறிய தருமமும், அதர்மமும் அபூர்வத்தைக் குறிக்கின்றன. அபூர்வம் - கர்மங்கள்செய்யப்பெற்றபின்பு, தமது பயன் வெளிப்படும்வரை தாம் நிற்கின்றநிலை. கார்யம் அகார்யம் என்பன- கர்மங்களைச்செய்தலையும், செய்யாமையையும் குறிக்கின்றன. ஆகவே, கூறினது கூறல் இல்லை யென்க —ஆ.) (௩௧)

௩௨. எது இருளால் மூடுண்டு, அதர்மத்தை தர்மமென்று எல்லாப்பொருள்களையும் மாறாகவே கொள்கின்றதோ, பார்த்த! அந்தப் புத்தி தாமஸமானது.

அதர்மத்தை - மறுக்கப்பட்டதை. தர்மம் - விதிக்கப்பட்டது. கொள்கின்றதோ - அறிகின்றதோ. எல்லாப்பொருள்களையும் - அறியப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பொருளையுமே. (௩௨)

ஸாத்துவிக உறுதி.

௩௩. (ஒருவன்,) யோகத்தைத் தவறாத எந்த உறுதியினால் மனம், பிராண

யோகேநாவ்யபிசாரிண்யா த்ருதி: ஸா பார்த்த ஸாத்த்விகீ ||

த்ருத்யா யயா — அவ்யபிசாரிண்யா இதி அவ்யவஹிதேந ஸம்பந்த: — தாரயதே — கிம்? — மந:ப்ராணேந்த்ரியக்ரியா: மநஸ: ப்ராணாநாம் இந்த்ரியாணாம் ச மந:ப்ராணேந்த்ரியாணி, தேஷாம் க்ரியா: சேஷ்டா:, தா: சாஸ்த்ரப்ரதிஷித்தப்ரவ்ருத்திப்ய: தாரயதே தாரயதி — த்ருத்யா ஹி தார்யமாணா: சாஸ்த்ரப்ரதிஷித்தவிஷயா: ந பவந்தி — யோகேந ஸமாதிநா, அவ்யபிசாரிண்யா, நித்யஸமாத்யநுகதயா இத்யர்த்த: | ஏதது உக்தம் பவதி — அவ்யபிசாரிண்யா த்ருத்யா மந:ப்ராணேந்த்ரியக்ரியா: தாரயமாண: யோகேந தாரயதீதி | யா ஏவம்லக்ஷணா த்ருதி: ஸா பார்த்த ஸாத்த்விகீ ||

௩௪. யயா து தர்மகாமார்த்தாந் த்ருத்யா தாரயதேऽர்ஜுந |
ப்ரஸங்கேந பலாகாங்க்ஷீ த்ருதி: ஸா பார்த்த ராஜஸீ ||

யயா து தர்மகாமார்த்தாந் தர்மம் ச காமம் ச அர்த்தம் ச தர்மகாமார்த்தாந் த்ருத்யா யயா தாரயதே மநஸி நித்யமேவ கர்தவ்ய-

---

ன்கள், இந்திரியங்கள் என்றிவற்றின் செய்கைகளை அமர்த்துகின்றானோ, பார்த்த! அந்த உறுதி ஸாத்துவிகமானது.

அவ்யபிசாரிண்யா என்பதை - (த்ருத்யா என) ஒதுங்கிநிற்பதனோடு ஒட்டுக. (ஒருவன்) உறுதியினால் அமர்த்துகின்றான்.—எவற்றை? —மனம், பிராணன்கள், இந்திரியங்கள் இவற்றின் செய்கைகளை. சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமான வழியிற் செல்லுதலினின்றும் அவன் அவற்றை மறித்து நிறுத்துகிறான். உறுதியினால் மறித்து நிறுத்தப்படும்பொழுதன்றோ அவை சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமான வழியைப் பற்றமாட்டா. யோகத்தை - ஸமாதியை, ஒருநிலையை. தவறாத - (விட்டுநீங்காத), எப்பொழுதும் ஸமாதியைத்தொடர்ந்துள்ள என்றபடி.—இது கூறப்பட்டதாகின்றது: தவறாத உறுதியினால் மனம், பிராணன்கள், இந்திரியங்கள் இவற்றின்செய்கைகளை அடக்குவோன் யோகத்தால் (அவற்றை) அடக்குகின்றானென்க. (இச்செய்கைகளை அடக்குகிறவன் யோகத்தை, ப்ரஹ்மத்தினிடத்து ஸமாதியை, அதிலே ஒருமுகப்படுதலை விட்டுநீங்காத உறுதியினால் அவற்றை அடக்குகிறானென்பதாம். அல்லாக்கால், அந்த யோகத்தை விட்டுநீங்காமை இல்லாக்கால், அவற்றை அடக்குதல் தவறிவிடுமென்றவாறு.—ஆ.) எது இத்தகைய உறுதியோ, அது ஸாத்துவிகமானது. (௩௩)

ராஜஸ உறுதியும், தாமஸ உறுதியும்.

௩௪. ஆனால், அர்ஜுந! பற்றினால் பயனை வேண்டுவோன் தருமத்தையும், காமத்தையும், பொருளையும் எந்த உறுதியினால் கொள்கின்றானோ, பார்த்த! அந்த உறுதி ராஜஸமானது.

ஒருவன், அறம் பொருள் இன்பங்களை அவச்யம் தேடவேண்டியவையாக மனத்தில் நிச்சயித்துக்கொள்கின்றான்; அறம்முதலியவற்றுள் எதெதைச்செய்ய

रूपान् अवधारयति हे अर्जुन प्रसङ्गेन यस्य यस्य धर्मादेः धारणप्रसङ्गः तेन तेन प्रसङ्गेन फलाकाङ्क्षी च भवति यः पुरुषः, तस्य धृतिः या सा पार्थ राजसी ॥ ௩௪ ॥

௩௫. यया स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च ।
न विमुञ्चति दुर्मेधा धृतिः सा पार्थ तामसी ॥

यया स्वप्नं निद्रां भयं त्रासं शोकं विषादं विषण्णतां मदं विषयसेवाम् आत्मनो बहुमन्यमानः मत्त इव मदम् एव च मन्यते नित्यमेव कर्तव्यरूपतया कुर्वन् न विमुञ्चति धारयत्येव दुर्मेधाः कुत्सितमेधाः पुरुषः यः, तस्य धृतिः या सा पार्थ तामसी मता ॥ ௩௫ ॥

गुणभेदेन क्रियाणां कारकाणां च त्रिविधो भेदः उक्तः । अथ इदानीं फलस्य सुखस्य त्रिविधो भेदः उच्यते —

௩௬. सुखं त्विदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ।
अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखान्तं च निगच्छति ॥

सुखं तु इदानीं त्रिविधं शृणु—समाधानं कुरु इत्येतत्—मे मम भरतर्षभ । अभ्यासात् परिचयात् आवृत्तेः रमते रतिं प्रतिपद्यते यत्र यस्मिन् सुखानुभवे दुःखान्तं च दुःखावसानं दुःखोपशमं च निगच्छति निश्चयेन प्राप्नोति ॥ ௩௬ ॥

வேணுமென்று மனத்திற்கொள்ளுத லாகுமோ, அதனை ஒட்டிப் பயனை வேண்டுகிற வனும் ஆகிறான். அ(ப்படிப்பட்ட)வனுடைய உறுதி எதுவோ, அது ராஜஸமானது. ()

௩௫. மடையனானவன் உறக்கத்தையும், அச்சத்தையும், வருத்தத்தையும், சோர்ந்துகிடத்தலையும், காமக்கொழுப்பையும் எதனால் விடுவதில்லையோ, பார்த்த! அந்த உறுதி தாமஸமானது.

மடையன் தனது காமநுகர்ச்சியை மிக்கு மதிப்பவன் : கள்குடித்தவன் போன்றிருப்பவன் : உறக்கம்முதலியவற்றை எப்பொழுதுமே செய்யவேண்டுமென்று மனத்திற்கொள்பவன். அ(ப்படிப்பட்ட)வனுடைய உறுதி தாமஸமென்க. (௩௫)

குணங்கட்குத் தக்கபடி, ஸுகம் மூவகைத்து.

செய்கைகட்கும், செய்யும்பொருள்கட்கும் குணங்களினுடைய வேறுபாட்டால் மூவகைப்பேதம் கூறப்பட்டது. இனி, இப்பொழுது, (அவற்றின்) பயனாகிய ஸுகத்திற்கு மூவகைப்பேதத்தைக் கூறுகிறார் :

௩௬. இனி, (ஒருவன்) பழக்கத்தினால் எதிலே இன்புறுகின்றானோ, துன்ப முடிவையும் நிச்சயமாய்ப் பெறுகின்றானோ, (அது ஸுகமென்பது.) பாதரிற் சிறந்தோனே! (அந்த) மூவகைத்தான ஸுகத்தை என்னிடமிருந்து கேட்டுக்கொள்.

கேட்டுக்கொள் - (கேட்பதிலேமனம்) ஒருப்படுதலைச்செய்துகொள் என்றபடி. பழக்கத்தினால் - வழக்கப்பட்டிருப்பதனால், அடிக்கடி ஊடாடுவதனால், அடுத்தடுத் துச்செய்வதனால். எதிலே - ஸுகஅநுபவத்திலே. முடிவை - ஒழிவை. (௩௬)

௧௭. 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑌜𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌂, 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾, 𑌤𑌤𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌜𑌮𑍍। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾 𑌵𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௧௭ ॥

௧௮. 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑌮𑍃𑌤𑌸𑌮𑌂, 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵, 𑌬𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑍇𑌧𑌾𑌧𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌹𑌾𑌨𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑌿𑌤𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿-

---

ஸாத்துவிகஸுகம்.

௧௭. எது முதலில் விஷம்போலவும், முடிவில் அமிருதம்போலவும் உள்ளதோ, அந்த ஸுகம் ஸாத்துவிகம் எனப்பட்டது ; அது தன்புத்தித்தெளிவிஞலாவது.

முதலில் செல்லும்போது, ஞானம் வைராக்கியம் தியானம் ஸமாதி என்றிவற்றைச் செய்யத் தொடங்கும்போது மிகுந்தப் பிரயாஸத்தோடு கூடியதனுல் [அவற்றைக் கொண்டுசெலுத்துதல் மிகப்பிரயாஸமாயிருத்தலால்], அந்தஸுகம் விஷம்போல முதலில் துன்பவடிவாயுள்ளது. முடிவிலே ஞானமுதிர்ச்சியாலும், வைராக்கிய முதிர்ச்சியாலும், (இவைபோன்ற) பிறவற்ருலும் வருகின்ற ஸுகமானது அமிருதத்திற்கு ஒப்பானது ; அறிவுடையோர் அந்தஸுகத்தை ஸாத்துவிகம் என்கிருர்கள். தெளிவு - அழுக்கின்மை, ஜலம்போல ஸ்வச்சமாயிருத்தல். தன்புத்தித்தெளிவிஞலாவது - அகக்கரணத்தெளிவிஞல் வருவது ; அல்லது, ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவு மிகச்சுத்தமாகத் தெளிவதனுல் வருவது என்க. ஆகவே [இவ்வாறு வருவதனுல்], அந்தஸுகம் ஸாத்துவிகமாம். (௧௭)

ராஜஸஸுகம்.

௧௮. எது விஷயேந்திரியச் சேர்க்கையிஞல் முதலில் அமிருதம்போலவும், முடிவில் விஷம்போலவும் உள்ளதோ, அந்தப் பிரஸித்தமான ஸுகம் ராஜஸமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

விஷயங்களும் இந்திரியங்களும் சேர்வதனுல் எந்த ஸுகம் உண்டாகின்றதோ அந்த ஸுகம் முதல்க்ஷணத்தில் அமிருதத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது ; முடிவிலோ விஷம்போன்றது : சக்தி, வீரியம், அழகு, அறிவு, மேதை, பொருள், ஊக்கம் என்ற வற்றை அழிப்பதனுலும், அதர்மத்திற்கும் அதனுலான நரகம்முதலியவற்றிற்கும்

कामान् धारयति हे अर्जुन प्रसङ्गेन यस्य यस्य यदा धर्मादेः धारणप्रसङ्गः तेन तेन प्रसङ्गेन फलाकाङ्क्षी च भवति यः पुरुषः, तस्य धृतिः या सा पार्थ राजसी ॥ ३४ ॥

३५. यया स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च ।
न विमुञ्चति दुर्मेधा धृतिः सा पार्थ तामसी ॥

यया स्वप्नं निद्रां भयं त्रासं शोकं विषादं विषण्णतां मदं विषयसेवाम् आत्मनः बहुमन्यमानः मत्त इव मदं च मनसि नित्यमेव कर्तव्यतया कुर्वन् न विमुञ्चति धारयत्येव दुर्मेधाः कुत्सितमेधाः पुरुषः यः, तस्य धृतिः या सा पार्थ तामसी मता ॥ ३५ ॥

गुणभेदेन क्रियाणां कारकाणां च त्रिविधो भेदः उक्तः । अथ इदानीं फलस्य सुखस्य त्रिविधो भेदः उच्यते —

३६. सुखं त्विदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ।
अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखान्तं च निगच्छति ॥

सुखं तु इदानीं त्रिविधं शृणु — समाधानं कुरु इत्येतत् — मे मम भरतर्षभ । अभ्यासात् परिचयात् आवृत्तेः रमते रतिं प्रतिपद्यते यत्र यस्मिन् सुखानुभवे दुःखान्तं च दुःखावसानं दुःखोपशमं च निगच्छति निश्चयेन प्राप्नोति ॥ ३६ ॥

வேண்டுமென்று மனத்திற்கொள்ளுத லாகுமோ, அதனை ஒட்டிப் பயனைவேண்டுகிற வனும் ஆகிறான். அ(ப்படிப்பட்ட)வனுடைய உறுதி எதுவோ, அது ராஜஸமானது.()

௩௫. மடையனானவன் உறக்கத்தையும், அச்சத்தையும், வருத்தத்தையும், சோர்ந்துகிடத்தலையும், காமக்கொழுப்பையும் எதனால் விடுவதில்லையோ, பார்த்த! அந்த உறுதி தாமஸமானது.

மடையன் தனது காமநுகர்ச்சியை மிக்கு மதிப்பவன் : கள்குடித்தவன் போன்றிருப்பவன் : உறக்கம்முதலியவற்றை எப்பொழுதுமே செய்யவேண்டுமென்று மனத்திற்கொள்பவன். அ(ப்படிப்பட்ட)வனுடைய உறுதி தாமஸமென்க. (௩௫)

குணங்கட்குத் தக்கபடி, ஸுகம் மூவகைத்து.

செய்கைகட்கும், செய்யும்பொருள்கட்கும் குணங்களினுடைய வேறுபாட்டால் மூவகைப்பேதம் கூறப்பட்டது. இனி, இப்பொழுது, (அவற்றின்) பயனாகிய ஸுகத்திற்கு மூவகைப்பேதத்தைக் கூறுகிறார் :

௩௬. இனி, (ஒருவன்) பழக்கத்தினால் எதிலே இன்புறுகின்றானோ, துன்ப முடிவையும் நிச்சயமாய்ப் பெறுகின்றானோ, (அது - ஸுகமென்பது.) பரதரிற் சிறந்தோனே! (அந்த) மூவகைத்தான ஸுகத்தை என்னிடமிருந்து கேட்டுக்கொள்.

கேட்டுக்கொள் - (கேட்பதிலே மனம்) ஒருப்படுதலைச் செய்துகொள் என்றபடி. பழக்கத்தினால் - வழக்கப்பட்டிருப்பதனால், அடிக்கடி ஊடாடுவதனால், அடுத்தடுத் துச்செய்வதனால். எதிலே - ஸுகஅநுபவத்திலே. முடிவை - ஒழிவை. (௩௬)

௩௭. [illegible]

[illegible]

[illegible]

௩௮. [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸாத்துவிகஸுகம்.

௩௭. எது முதலில் விஷம்போலவும், முடிவில் அமிருதம்போலவும் உள்ளதோ, அந்த ஸுகம் ஸாத்துவிகம் எனப்பட்டது; அது-தன்புத்தித்தெளிவினாலாவது.

முதலில் [illegible] ஞானம் வைராக்கியம் தியானம் ஸமாதி என்றிவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது மிகுந்த பிரயாஸத்தோடு கூடியதனால் [அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுவதில் மிகப் பிரயாஸமாயிருத்தலால்], அந்த ஸுகம் விஷம் [illegible] முதலில் துன்பமயமாயுள்ளது. முடிவிலோ ஞானமுதிர்ச்சியாலும், வைராக்கிய முதிர்ச்சியாலும், [illegible] பிறவற்றாலும் வருகின்ற ஸுகமானது அமிருதத்திற்கு ஒப்பானது; அறிவுடையோர் அந்த ஸுகத்தை ஸாத்துவிகம் என்கிறார்கள். தெளிவு - அழுக்கின்மை, ஜலம்போல ஸ்வச்சமாயிருத்தல். தன்புத்தித்தெளிவினாலாவது - அந்தக்கரணத் தெளிவினால் வருவது; அல்லது, ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவின் தெளிவினால் வருவது என்க. ஆகவே [இவ்வாறு வருவதனால்], அந்த ஸுகம் ஸாத்துவிகமாம். (௩௭)

ராஜஸஸுகம்.

௩௮. எது விஷயேந்திரியச் சேர்க்கையினால் முதலில் அமிருதம்போலவும், முடிவில் விஷம்போலவும் உள்ளதோ, அந்தப் பிரஸித்தமான ஸுகம் ராஜஸமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

விஷயங்களும் இந்திரியங்களும் சேர்வதனால் எந்த ஸுகம் உண்டாகின்றதோ அந்த ஸுகம் முதல்க்ஷணத்தில் அமிருதத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது; முடிவிலோ விஷம்போன்றது: சக்தி, வீரியம், அழகு, அறிவு, மேதை, பொருள், ஊக்கம் என்றவற்றை அழிப்பதனாலும், அதர்மத்திற்கும் அதனாலான நரகம்முதலியவற்றிற்கும்

𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌭𑌵𑌮𑍋𑌹𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵, 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௮ ॥

௩௯. 𑌯𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌅𑌵𑌸𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌕𑌰𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌽𑌽𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌆𑌲𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌽𑌽𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂, 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍍 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௯ ॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇—

௪௦. 𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥

𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿, 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌜𑌾𑌤𑍈𑌃 𑌏𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍—'𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ ௪௦ ॥

காரணமாதலாலும் அந்நுகர்ச்சி ஒய்ந்த முடிவிலே விஷம்போன்றுள்ளது. (சக்தி - சரீரேந்திரிய ஸாமர்த்தியம். வீரியம் - பராக்கிரமத்தாலான புகழ். அறிவு - கேட்டதைக் கிரகிக்கும் சக்தி. மேதை - கிரகித்ததை மறவாது வைத்துக்கொள்ளும் திறமை. பொருள் - பொன், நிலம் முதலியன.—ஆ.) (௩௮)

தாமஸ ஸுகம்.

௩௯. எந்த ஸுகமானது முதலிலும் முடிவிலும் தன்னை மயக்குவதாய், தூக்கம் சோம்பல் அசட்டை என்றிவற்றா லுண்டாவதோ, அது தாமஸமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

முடிவில் - முடிவிற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில். மயக்குவது - மயக்கத்தைச் செய்வது. (௩௯)

எந்த அநாத்மப்பொருளும் குணமில்லாததாய் இல்லை.

இனி, இப்பொழுது, பேசிவரும் விஷயத்தை முடிக்கும்பொருட்டாய்ச் சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது:

௪௦. ¶ பிரகிருதியினின்று பிறக்கின்ற இந்த முக்குணமும் இல்லாததாய் எது இருக்கலாமோ, அந்தப்பொருள் மண்ணிலாயினும், மறுபடி தேவர்களுள் விண்ணிலாயினும் இல்லை.

மண்ணில் - மனிதர் முதலானோர்களில். பொருள் - உயிருள்ள எல்லாப்பொருளும், உயிரில்லாத மற்றைப்பொருளும் என்க. குணம் - ஸத்துவம் முதலியன. 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 என்பதை - 𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 என முந்தினதோடு கூட்டுக. (௪௦)

सर्वः संसारः क्रियाकारकफललक्षणः सत्त्वरजस्तमोमयगुणात्मकः अविद्यामूलकः सवासनः प्रपञ्चितः उक्तः, वृक्षरूपेण कल्पनया च 'ऊर्ध्वमूलम्' इत्यादिना । "तं च असङ्गशस्त्रेण दृढेन छित्त्वा ततः पदं तत्परिमार्गितव्यम्" इति च उक्तम् । तत्र च सर्वस्य त्रिगुणात्मकत्वात् संसारकारणनिवृत्त्यनुपपत्तेः प्राप्तायाम्, यथा तन्निवृत्तिः स्यात् तत् वक्तव्यं, सर्वस्य गीताशास्त्रार्थस्य उपसंहर्तव्यत्वात्, एतावानेव च सर्ववेदशास्त्रार्थः पुरुषार्थिभिः अनुष्ठेयः इति प्रदर्शयितुं च 'ब्राह्मणक्षत्रियविशाम्' इत्यादिः आरभ्यते—

सक. ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च परन्तप ।
कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणैः ॥

ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां विशां च ब्राह्मणक्षत्रियविशः, तेषां ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च—शूद्राणाम् असमासकरणम् एकजातित्वेन वेदानधिकारात्—सह वचने? कर्माणि प्रविभक्तानि इतरेतरविभागेन व्यवस्थापितानि—केन?—स्वभावप्रभवैर्गुणैः

செய்கைகளாகவும், செய்யும்பொருள்களாகவும், பயன்களாகவும் காணப்படுவதாய், ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்களினது வடிவமாயுள்ளதாய், அவித்தையினால் கற்பிக்கப்பட்ட ஸம்ஸாரமனைத்தும் அதனது வேரோடு தீங்காகக் கூறப்பட்டது; அன்றியும், விருக்ஷமாக உருவகஞ்செய்து, "மேலே வேரும்" (கரு-க) என்பதுமுதலாகக் கூறப்பட்டது. "பற்றின்மையாகிய உறுதியான கோடரியினால் அதனை வெட்டிப், பின்பு, அந்நிலையைத் தேடவேண்டும்" (கரு-ங, ச) எனவும் அருளிச்செய்யப்பட்டது. அ(ந்த ஸம்ஸாரத்)திலே ஸகலமும முக்குணவடிவமாயிருத்தலால், ஸம்ஸாரகாரணம் நீங்குதலென்பது அமையாது (என்னும் சங்கை) வரவே, அது நீங்குதல் எவ்வாறு அமையுமோ அதனைக் கூறவேண்டும் என்னுங்கருத்தோடும், கீதாசாஸ்திரப்பொருள் முழுவதையும் முடிக்கவேண்டும் என்னுங்கருத்தோடும், "எல்லாவேதப்பொருளும் எல்லாஸ்மிருதிப்பொருளும் இவ்வளவுதான்; புருஷார்த்தத்தை விரும்புவோர்களால் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதும் இவ்வளவுதான்" என்பதை (எடுத்துக்காட்டும்) கருத்தோடும் "பரந்தப!" (கஅ-சக) என்பதுமுதலியவை தொடங்கப்படுகின்றன:

நான்கு வர்ணங்கட்கும் குணங்கட்குத் தக்கவாறு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்கள்.

சக. பரந்தப! பிராமண க்ஷத்திரிய வைச்யர்கட்கும், சூத்திரர்கட்கும் ஸ்வபாவத்தாலுண்டாகும் குணங்கட்குஏற்ப கர்மங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒருபிறப்பாளர் [உபநயநமில்லாதோர்] ஆதலால், சூத்திரர்கட்கு வேத அதிகாரமில்லை; ஆகவே, (மற்றையோர்களோடு இவர்களை) ஒரேதொகையில் கூறு யென்க. கர்மங்கள் ஒன்றற்கொன்று வெவ்வேறாகப் பகிர்ந்து அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.—எவற்றிற்குத் தக்கபடி?—ஸ்வபாவத்தினால் உண்டாகும் குணங்கட்

𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌭𑍋𑌗𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵, 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௮ ॥

௩௯. 𑌯𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌅𑌵𑌸𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌕𑌰𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌽𑌽𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌆𑌲𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌽𑌽𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌥𑌮𑍍, 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍍 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௯ ॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇—

௪௦. 𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥

𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿, 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌜𑌾𑌤𑍈𑌃 𑌏𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍—‘𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ ௪௦ ॥

காரணமாதலாலும் அநுகர்ச்சி ஒய்ந்த முடிவிலே விஷம்போன்றுள்ளது. (சக்தி - சரீரேந்திரிய ஸாமர்த்தியம். வீரியம் - பராக்கிரமத்தாலான புகழ். அறிவு - கேட்டதைக் கிரகிக்கும் சக்தி. மேதை - கிரகித்ததை மறவாது வைத்துக்கொள்ளும் திறமை. பொருள் - பொன், நிலம் முதலியன.—ஆ.) (௩௮)

தாமஸஸுகம்.

௩௯. **எந்த ஸுகமானது முதலிலும் முடிவிலும் தன்னை மயக்குவதாய், தூக்கம் சோம்பல் அசட்டை என்றிவற்றா லுண்டாவதோ, அது தாமஸமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.**

முடிவில் - முடிவிற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில். மயக்குவது - மயக்கத்தைச் செய்வது. (௩௯)

எந்த அநாத்மப்பொருளும் குணமில்லாததாய் இல்லை.

இனி, இப்பொழுது, பேசிவரும் விஷயத்தை முடிக்கும்பொருட்டாய்ச் சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது:

௪௦. **பிரகிருதியினின்று பிறக்கின்ற இந்த முக்குணமும் இல்லாததாய் எது இருக்கலாமோ, அந்தப்பொருள் மண்ணிலாயினும், மறுபடி தேவர்களுள் விண்ணிலாயினும் இல்லை.**

மண்ணில் - மனிதர் முதலானோர்களில். பொருள் - உயிருள்ள எல்லாப்பொருளும், உயிரில்லாத மற்றைப்பொருளும் என்க. குணம் - ஸத்துவம் முதலியன. 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 என்பதை - 𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 என முந்தினதோடு கூட்டுக. (௪௦)

ஸர்வ: ஸம்ஸார: க்ரியாகாரகபலலக்ஷண: ஸத்த்வரஜஸ்தமோகுணாத்மக: அவித்யாபரிகல்பித: ஸமூல: அநர்த்த: உக்த:, வ்ருக்ஷரூபகல்பநயா ச 'ஊர்த்வமூலம்' இத்யாதிநா । "தம் ச அஸங்கஶஸ்த்ரேண த்ருடேந சித்த்வா தத: பதம் தத் பரிமார்கிதவ்யம்" இதி ச உக்தம் । தத்ர ச ஸர்வஸ்ய த்ரிகுணாத்மகத்வாத் ஸம்ஸாரகாரணநிவ்ருத்த்யநுபபத்தௌ ப்ராப்தாயாம், யதா தந்நிவ்ருத்தி: ஸ்யாத் தத் வக்தவ்யம், ஸர்வஶ்ச கீதாஶாஸ்த்ரார்த்த: உபஸம்ஹர்தவ்ய:, ஏதாவாநேவ ச ஸர்வவேதஸ்ம்ருத்யர்த்த: புருஷார்த்தம் இச்சத்பி: அநுஷ்டேய: இத்யேவமர்த்தம் 'ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிஶாம்' இத்யாதி: ஆரப்யதே—

சக. ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிஶாம் ஶூத்ராணாம் ச பரந்தப ।
கர்மாணி ப்ரவிபக்தாநி ஸ்வபாவப்ரபவைர்குணை: ॥

ப்ராஹ்மணாஶ்ச க்ஷத்ரியாஶ்ச விஶஶ்ச ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிஶ:, தேஷாம் ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிஶாம் ஶூத்ராணாம் ச—ஶூத்ராணாம் அஸமாஸகரணம் ஏகஜாதித்வே ஸதி வேதாநதிகாராத்—ஹே பரந்தப கர்மாணி ப்ரவிபக்தாநி இதரேதரவிபாகேந வ்யவஸ்தாபிதாநி—கேந?—ஸ்வபாவப்ரபவை: குணை:

செய்கைகளாகவும், செய்யும்பொருள்களாகவும், பயன்களாகவும் காணப்படுவதாய், ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்களினது வடிவமாயுள்ளதாய், அவித்யையினால் கற்பிக்கப்பட்ட ஸம்ஸாரமனைத்தும் அதனது வேரோடு தீங்காகக் கூறப்பட்டது; அன்றியும், விருக்ஷமாக உருவகஞ்செய்து, "மேலே வேரும்" (கரு - க) என்பதுமுதலாகக் கூறப்பட்டது. "பற்றின்மையாகிய உறுதியான கோடரியினால் அதனை வெட்டிப், பின்பு, அந்நிலையைத் தேடவேண்டும்" (கரு - ௩, ச) எனவும் அருளிச்செய்யப்பட்டது. அ(ந்த ஸம்ஸாரத்)திலே ஸகலமும முக்குணவடிவமாயிருத்தலால், ஸம்ஸாரகாரணம் நீங்குதலென்பது அமையாது (என்னும் சங்கை) வரவே, அது நீங்குதல் எவ்வாறு அமையுமோ அதனைக் கூறவேண்டும் என்னுங்கருத்தோடும், கீதாசாஸ்திரப்பொருள் முழுவதையும் முடிக்கவேண்டும் என்னுங்கருத்தோடும், "எல்லாவேதப்பொருளும் எல்லாஸ்மிருதிப்பொருளும் இவ்வளவுதான்; புருஷார்த்தத்தை விரும்புவோர்களால் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதும் இவ்வளவுதான்" என்பதை (எடுத்துக்காட்டும்) கருத்தோடும் "பரந்தப!" (கஅ - சக) என்பதுமுதலியவை தொடங்கப்படுகின்றன:

நான்கு வர்ணங்கட்கும் குணங்கட்குத் தக்கவாறு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்கள்.

சக. பரந்தப! பிராமண க்ஷத்திரிய வைச்யர்கட்கும், சூத்திரர்கட்கும் ஸ்வ-வத்தாலுண்டாகும் குணங்கட்கேற்ப கர்மங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒருபிறப்பாளர் [உபநயநமில்லாதோர்] ஆதலால், சூத்திரர்க...
அதிகாரமில்லை; ஆகவே, (மற்றையோர்களோடு இவர்களை) ஒரே...
யென்க. கர்மங்கள் ஒன்றற்கொன்று வெவ்வேறாகப் பகிர்ந்து...
கின்றன.—எவற்றிற்குத் தக்கபடி?—ஸ்வபாவத்தினா லுண்...

ஸ்வபாவ: ஈஶ்வரஸ்ய ப்ரக்ருதி: த்ரிகுணாத்மிகா மாயா, ஸா ப்ரபவ: யேஷாம் குணாநாம் தே ஸ்வபாவப்ரபவா:, தை: ஶமாதீநி கர்மாணி ப்ரவிபக்தாநி ப்ராஹ்மணாதீநாம் ॥

அதவா ப்ராஹ்மணஸ்வபாவஸ்ய ஸத்த்வகுண: ப்ரபவ: காரணம், ததா க்ஷத்ரியஸ்வபாவஸ்ய ஸத்த்வோபஸர்ஜநம் ரஜ: ப்ரபவ:, வைஶ்யஸ்வபாவஸ்ய தம-உபஸர்ஜநம் ரஜ: ப்ரபவ:, ஶூத்ரஸ்வபாவஸ்ய ரஜ-உபஸர்ஜநம் தம: ப்ரபவ: ப்ரஶாந்த்யைஶ்வர்யேஹாமூடதாஸ்வபாவதர்ஶநாச்சதுர்ணாம் ॥

அதவா—ஜந்மாந்தரக்ருதஸம்ஸ்கார: ப்ராணிநாம் வர்தமாநஜந்மநி ஸ்வகார்யாபிமுகத்வேந அபிவ்யக்த: ஸ்வபாவ:, ஸ ப்ரபவோ யேஷாம் குணாநாம் தே ஸ்வபாவப்ரபவா: குணா:—குணப்ராதுர்பாவஸ்ய நிஷ்காரணத்வாநுபபத்தே: "ஸ்வபாவ: காரணம்" இதி காரணவிஶேஷோபாதாநம் । ஏவம் ஸ்வபாவப்ரபவை: ப்ரக்ருதிப்ரபவை: ஸத்த்வரஜஸ்தமோபி: குணை: ஸ்வகார்யாநுரூபேண ஶமாதீநி கர்மாணி ப்ரவிபக்தாநி ॥

நநு ஶாஸ்த்ரப்ரவிபக்தாநி ஶாஸ்த்ரேண விஹிதாநி ப்ராஹ்மணாதீநாம் ஶமாதீநி கர்மாணி; கதம் உச்யதே ஸத்த்வாதிகுணப்ரவிபக்தாநி இதி? ।

தக்கபடி. ஸ்வபாவமென்பது - ஈச்வரனுடைய பிரகிருதி, முக்குணவடிவமான மாயை. அதைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட குணங்கட்குஏற்ப, அமைதிமுதலிய கர்மங்கள் பிராமணர்முதலானோர்கட்குப் பிரித்து அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அல்லது (இவ்வாறு கொள்ளலாம்):—பிராமணஇயல்பிற்கு ஸத்துவகுணம் காரணம். அவ்வாறே, க்ஷத்திரியஇயல்பிற்கு ஸத்துவம்கீழ்ப்படிந்த ரஜோகுணம் காரணம். வைச்யஇயல்பிற்கு தமஸ்கீழ்ப்படிந்த ரஜோகுணம் காரணம். சூத்திர இயல்பிற்கு ரஜஸ்கீழ்ப்படிந்த தமோகுணம் காரணம். ஏனெனில், நான்கு (வகுப்பிற்கும் முறையே) அமைதியையும், ஆட்சியையும், முயற்சியையும், மயங்கியதன்மையையும் காண்கிறோம்.

அல்லது (இவ்வாறுகொள்ளலாம்):—ஸ்வபாவமென்பது - சென்ற பிறவிகளிற் செய்துகொள்ளப்பட்டதாய், பிராணிகட்கு இப்பொழுதுள்ள பிறவியிலே தனதுபயனை விளைக்கத் தலைப்பட்டுநிற்கும் வாஸனை. குணங்கள் அதனைக் காரணமாகவுடையவை; குணங்கள்வெளிப்படுதற்குக்காரணமில்லாதிருத்தல் பொருந்தாதாதலின் வாஸனை காரணமென ஓர்வகைக்காரணத்தைக்கொள்க. (குணங்கள் வெளிப்படுதற்கு, பிரகிருதி - முதற்காரணம்; வாஸனை- துணைக்காரணம் என்பதாம்.-ஆ.) இவ்வாறாக, வாஸனையைத் துணைக்காரணமாகவும், பிரகிருதியை முதற்காரணமாகவும் உடைய ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்கட்குஏற்ப, தமது செய்கைக்குத் தக்கவாறு அமைதிமுதலிய கர்மங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், பிராமணர்முதலானோர்கட்கு அமைதிமுதலிய கர்மங்கள் சாஸ்திரத்தினால் வகுக்கப்பட்டு சாஸ்திரத்தினால் விதிக்கப்பட்டவை; "ஸத்துவம்முதலிய குணங்கட்குத் தக்கபடி வகுத்தமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன" என்று எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது?

𑌨𑍈𑌷 𑌦𑍋𑌷𑌃; 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣-𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌵 𑌶𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿, 𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾; 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௧ ॥

𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௪௨. 𑌶𑌮𑍋 𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌮𑌃 𑌦𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌, 𑌤𑌪𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿, 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂, 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾, 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 𑌜𑍈𑌹𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌚, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍, 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁, 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌜𑌾𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌂—𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 '𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍈𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 '𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪௨ ॥

௪௩. 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌾𑌨𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑌂, 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌅𑌨𑌵𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃,

---

(ஸமாதானம்):—இது குற்றமன்று; பிராமணர்முதலானோர்கட்கு அமைதி முதலிய கர்மங்கள் ஸத்துவம்முதலான ஓரோர் குணத்தை நோக்கித்தான் சாஸ்திரத்திலும் வகுத்தமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; குணங்களை நோக்காமலே (விதிக்கப்பட) இல்லை. ஆகவே, கர்மங்கள் சாஸ்திரத்தினால் வகுத்தமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், குணங்கட்குஏற்ப வகுத்தமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன எனக் கூறப்படுகின்றது. (௪௧)

மற்று, அக்கர்மங்கள் யாவை? என்பது—கூறுவோம்:

௪௨. **அமைதியும், அடக்கமும், தவமும், சுத்தமும், பொறுமையும், நேர்மையும், அறிவும், அநுபவமும், ஆஸ்திகத்தன்மையும் ஸ்வபாவத்தாலாகின்றவையான பிராமணஜாதியின் கர்மங்கள்.**

"அமைதியும்," "அடக்கமும்" - கீழ் (௧௬ - ௧,௨) அர்த்தம் விவரிக்கப்பெற்றவை. **தவம்** - கீழ்க்கூறிய (௧௭ - ௧௪, ௧௫, ௧௬) சாரீரதபஸ் முதலியன. **சுத்தம்** - (கீழ்) விவரிக்கப்பட்டது. **ஆஸ்திகத்தன்மை** - சாஸ்திரவிஷயங்களில் நம்பிக்கையுடைமை. **"ஸ்வபாவத்தாலாகும் குணங்கட்குஏற்ப வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன"** (௧௮ - ௪௧) என எது உரைக்கப்பட்டதோ, அதுவேதான் **"ஸ்வபாவத்தாலாகின்றவையான"** எனக் கூறப்பட்டது. (௪௨)

௪௩. **சூரத்தன்மையும், துணிபும், திட்பமும், கூர்மையும், போரில் ஓடாமையும், கொடையும், ஆட்சியும் ஸ்வபாவத்தாலாகின்றவையான க்ஷத்திரியஜாதியின் கர்மங்கள்.**

திட்பம் - எந்தத்திண்மையினால் தாங்கப்பெற்றவனுக்கு, எந்தநிலைமையிலும் அயர்ந்திடாமை இருக்கின்றதோ, (அந்தத் திண்மை). **கூர்மை** - சுறுசுறுத்தவன் தன்மை, சடக்கென்று நேர்ந்த காரியங்களிலே மயங்காது செல்லுதல். **போரில் ஓடா**

𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑌾, 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿, 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌜𑌾𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥

௪௪. 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌷𑌿𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌮𑍍—𑌕𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌲𑍇𑌖𑌨𑌂, 𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌣𑌿𑌕𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍—𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 । 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥ ௪௪ ॥

𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃, '𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌶𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑍁𑌲𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍁𑌖𑌮𑍇𑌧𑌸𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 ; 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿-

---

மை - எதிரிகட்குப் புறங்கொடாமை. கொடை - பொருள்களின்மேல் கையிறுக்கமில்லாமை. ஆட்சி - ஆளுபவன் தன்மை; ஆளப்படுகிறவரிடத்துப் பிரபுசக்தியை வெளிப்படுத்தல், ஆளுந்திறமையை நடத்துதல். **க்ஷத்திரியஜாதியின் கர்மங்கள்** - க்ஷத்திரிய ஜாதிக்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்கள். (௪௩)

௪௪. வேளாண்மையும், பசுக்களைப் பரிபாலித்தலும், வியாபாரமும் ஸ்வபாவத்தினா லாகின்றவையான வைச்யஜாதியின் கர்மங்கள். மற்றும், சூத்திரஜாதியின் கர்மமானது ஸ்வபாவத்தா லாகின்றதாய், ஊழியத்தன்மையதா யுளது.

வேளாண்மை - நிலத்தை உழுதல். வியாபாரம் - வாங்கல், விற்றல்முதலாகிய வாணிகர்தொழில். (௪௪)

தம்தம் கர்மத்தை அநுஷ்டித்தல் ஸித்தியைத் தரும்.

(அந்தந்த) வர்ணத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை நேராக அநுஷ்டித்தபொழுது, இயற்கையினால் [விதிக்கப்பட்டவை என்றதனாலேயே, மோக்ஷநோக்கு இல்லாது கர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதனால்—ஆ.] ஸ்வர்க்கத்தையடைதல் இவற்றின் பயனும்; "வர்ணத்தாரும், ஆச்ரமத்தாரும் தமது கர்மங்களில் அமர்ந்தவராய், மறுமையிலே கர்மத்தின்பயனை அநுபவித்து, பின்பு, (அக்கர்ம) மிச்சத்திற்குத் தக்கபடி சிறந்த நாடு, ஜாதி, குலம், தருமம், ஆயுள், கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், இன்பம், அறிவு இவற்றையுடையவராய் பிறவியைப்பெறுகிறார்கள்" (ஆ - உ - உ - உ, ங) என்பதுமுதலான ஸ்மிருதிகளினாலென்க; மேலும், புராணத்தில், வர்ணத்தார்க்கும் ஆச்ரமத்

नां शुश्रूषिणां च भोगमहाफलविशेषस्मरणात् । कारणान्तरात्तु इदं वक्ष्यमाणं फलम्—

४५. स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ।
स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु ॥

स्वे स्वे यथोक्तलक्षणे कर्मणि अभिरतः तत्परः संसिद्धिं स्वकर्मानुष्ठानात् कल्मषक्षये सति कायेन्द्रियाणां ज्ञाननिष्ठायोग्यतालक्षणां संसिद्धिं लभते प्राप्नोति नरः अधिकृतः पुरुषः । किं स्वकर्मानुष्ठानत एव साक्षात् संसिद्धिः? —न । कथं तर्हि? स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा येन प्रकारेण विन्दति, तच्छृणु ॥ ४५ ॥

४६. यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ।
स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवः ॥

यतः यस्मात् प्रवृत्तिः उत्पत्तिः चेष्टा वा यस्मात् अन्तर्यामिणः परमपुरुषात् भूतानां प्राणिनां स्यात्, येन परमपुरुषेण सर्वम् इदं जगत् ततं व्याप्तं, स्वकर्मणा पृथगुक्तेन प्रतिवर्णं तं परमपुरुषम् अभ्यर्च्य [illegible] केवलं ज्ञाननिष्ठायोग्यतालक्षणां सिद्धिं विन्दति मानवः ॥ ४६ ॥

தார்க்கும் பல உலகங்களேயும் பல பயன்களேயும் சிறப்பித்துக்கூறுவதனுலுமென்க. ஆனுல், இனிக்கூறப்படுகின்ற இப்பயனனது வேருேர்காரணத்தால் [மோக்ஷநோக்கோடு கர்மங்களே அநுஷ்டிப்பதனுல்—ஆ.] ஆவதாம் :

சடு. மனிதன் தன்தனக்குரிய கர்மத்தில் அமர்ந்தவனுய் ஸித்தியைப் பெறுகிருன். தன்கர்மத்தில் அமர்ந்தவன் எவ்வாறு ஸித்தியைப் பெறுகின்ருனே, அதனேக் கேள்.

தன்தனக்குரிய - கீழ்க்கூறிய லக்ஷணத்தையும் வேற்றுமையையும் உடைய. ஸித்தியை - தனக்குரிய கர்மங்களேச் செய்வதனுல் அழுக்குத் தேய்ந்தவழி, உடம்பும் இந்திரியங்களும் ஞானத்திலே நிலேபெறுதற்கு, ஞானநிஷ்டைக்குத்தகுந்தவையாதலே. மனிதன் - (கர்மத்திற்கு) உரியபுருஷன்.—தனக்குரிய கர்மங்களேச் செய்வதனுலேயே ஸித்தி நேரே (கைகூடுமோ?—வினவுவோன், ஸித்திஎன்னும்சொற்கு மோக்ஷமென்னும் அர்த்தத்தைக்கொண்டு இங்கு இவ்வாறு ஸந்தேகிக்கிருன்.—ஆ.)—இல்லே.—அப்பொழுது எப்படி?—தனக்குரிய கர்மத்தி லமர்ந்தவன் எவ்விதத்தால் ஸித்தியைப் பெறக்கூடுமோ, அதனேக் கேள் : (சடு)

சசு. பொருள்கட்கு எவனிடத்தினின்றும் பிரவிருத்தி (வருகின்றதோ), எவனுல் இதெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவனே - மனிதன் தனக்குரியகர்மத்தால் பூஜித்து ஸித்தியைப் பெறுகிருன்.

பிரவிருத்தி- உற்பத்தி, அல்லது முயற்சி. எவனிடத்தினின்றும் - அந்தர்யாமியான [உள்ளே இருந்து ஆள்பவனுன] ஈச்வரனிடத்தினின்றும். பொருள்கட்கு - பிராணிகட்கு. எவனே - ஈச்வரனே. இதெல்லாம் - பிரபஞ்சமெல்லாம். தனக்குரிய கர்மத்தால் - ஒவ்வொரு வர்ணத்திற்கும் கீழ்க்கூறியுள்ள கர்மத்தால். மனிதன் தனக்குரிய கர்மத்தால் ஈச்வரனேத் தொழுது, ஞானநிஷ்டைக்கு, ஞானத்திலே நிலேத்தற்குத் தகுந்தவனுதல்மாத்திரமாகிய ஸித்தியைப் பெறுகிருன் என்க. (சசு)

𑌯𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃—

௪௭. 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿—𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌪𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃— 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵, 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 '𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿—𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌕𑍃𑌮𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌕𑌰𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 ॥ ௪௭ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌜𑌃 𑌇𑌵 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌂 𑌨 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂; 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌃 𑌇𑌤𑌿; 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 '𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃—

௪௮. 𑌸𑌹𑌜𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌸𑌦𑍋𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾 𑌹𑌿 𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌧𑍂𑌮𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌹𑌜𑌂 𑌸𑌹 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍—𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍?—𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌸𑌦𑍋𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃,

---

இவ்வா றிருப்பதனுல்,

௪௭. தனக்குரிய கர்மம் நலமில்லாத(தாயினும், தான்) நன்ருய் அநுஷ்டித்த பிறரது கர்மத்தினும் மிகவும் நல்லது. ஸ்வபாவத்தாலமைந்த கர்மத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தை அடையமாட்டான்.

"நலமில்லாததாயினும்" என "ஆயினும்" என்னும்சொல்லே (வருவித்துக்) காண்க. "ஸ்வபாவத்தாலாகின்ற" (௧௮-௪௨, ௪௩, ௪௪) எனக்கூறியது எதுவோ, அதுதான் "ஸ்வபாவத்தாலமைந்த" எனக் கூறப்பட்டது. விஷத்திற்பிறந்த புழுவிற்கு விஷம் தீங்கைச் செய்யாதவாறுபோல, ஸ்வபாவத்தா லமைந்த கர்மத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தையடையா னென்க. (௪௭)

தனக்குரிய கர்மத்தை விடக்கூடாது.

விஷத்தில் பிறந்த புழுவானது (விஷத்தாலாகும் இறப்பை அடையாதவாறு) போல, ஸ்வபாவத்தாலமைந்த கர்மத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தை யடையமாட்டான் எனக் கூறப்பட்டது: மேலும், பிறரது தருமம் பயத்தை விளைப்பது எனவும் (கூறப்பட்டது): அன்றியும், ஆத்மாவை அறியாதவன் எவனும் கணப்பொழுதாயினும் கர்மத்தைச் செய்யாதவனுய் இருக்கமாட்டான் எனவும் (கூறப்பட்டது). ஆகவே,

௪௮. கௌந்தேய! தீங்கொடு கூடியதாயினும், உடன்பிறந்த கர்மத்தை விடக்கூடாது. ஏனெனில், தீ புகையினுல் (சூழப்படுவது)போல, எல்லாக்கர்மங்களும், தீங்கினுல் சூழப்பட்டிருக்கின்றன.

உடன்பிறந்தது-பிறவியொடுகூடவே உண்டானது.—அது யாது?—கர்மம். **தீங்கொடு கூடியதாயினும்**-முக்குணவடிவாயிருத்தலால், கேடுள்ளதாயினும். "**எல்லாக் கர்மங்களும்**" என்பதற்கு-"தனக்குரிய தருமமாக யாதொரு செய்கை உளதோ,

सर्वकर्माणि इत्येतत् — प्रकरणात् ये केचित् आरम्भाः स्वधर्माः पर-
धर्माश्च — ते सर्वे हि यस्मात् — त्रिगुणात्मकत्वमत्र हेतुः — त्रिगुणा-
त्मकत्वात् दोषेण, धूमेन सहजेन अग्निरिव, आवृताः। सहजस्य
कर्मणः स्वधर्मस्य परित्यागेन परधर्मानुष्ठानेऽपि दोषात्
नैव मुच्यते; भयावहश्च परधर्मः। न च शक्यते अशेषतः त्यक्तुम्
अज्ञेन कर्म यतः, तस्मात् न त्यजेत् इत्यर्थः॥

किम् अशेषतः त्यक्तुम् अशक्यं कर्म इति न त्यजेत्? किं वा सह-
जस्य कर्मणः त्यागे दोषो भवतीति?

किं च अतः?—

यदि तावत् अशेषतः त्यक्तुम् अशक्यम् इति न त्याज्यं सहजं कर्म,
एवं तर्हि अशेषतः त्यागे गुण एव स्यादिति सिद्धं भवति।

सत्यम् एवम्; अशेषतः त्याग एव न उपपद्यते इति चेत् — किं
नित्यप्रचलितात्मकः पुरुषः, यथा सांख्यानां गुणाः? किं वा क्रियैव

பிறர்க்குரிய தருமமாகவும் யாதொருசெய்கை உளதோ, அவையெல்லாம்'' என, பிரகரணத்தினல், பேசிவரும்விஷயத்தினல் (பொருள்கொள்க). இதிலே [கர்மங்கள் கெடுதியுள்ளவையாயிருப்பதற்கு] முக்குணவடிவமாயிருத்தல் காரணம். எல்லாச்செய்கைகளும் முக்குணவடிவமாயிருப்பதனல் தீங்கினல் சூழப்பட்டிருக்கின்றன; உடன்பிறந்த புகையினல் நெருப்பு சூழப்படுவதுபோல. ஸ்வதருமமென்னும் பெயருடைய உடன்பிறந்த கர்மத்தைவிட்டு, பிறரது தருமத்தை அநுஷ்டித்தாலும், தீங்கினின்றும் நீங்கவேமாட்டான்; மேலும், பிறரது தருமம் பயத்தைத் தருவது; மற்றும், அஜ்ஞானியால் கர்மம்முழுவதையும் விட்டிடமுடியாது; ஆதலால், (கர்மத்தை) விடக்கூடாது என்பது (தேர்ந்த) பொருள்.

கர்மத்தை முற்றும் விட்டிடுதல் நிகழக்கூடுமோ ?

கர்மம்முழுவதையும் விட்டிடுதல் அரிது என்பதனல், (அதனை) விட்டிடக்கூடாதா ? அல்லது, உடன்பிறந்த கர்மத்தை விட்டிடுவதிலே குற்றம் [சாஸ்திரத்தில் விதித்த கர்மத்தை விட்டிடுவதனல் பிரத்தியவாயம் வரும் என்பதனல், (அதனை விட்டிடக்கூடாதா ? என ஆராய்வோம்) :—

(ஆக்ஷேபம்):—இதனல் என்ன ? [இவ்வாராய்ச்சியின லாபமென்ன ?]

(ஸமாதாநம்) :—முதலில், முழுவதையும்விடுதல் அரிது என்றதனல், உடன்பிறந்த கர்மத்தை விடக்கூடாதாயின், அப்பொழுது இவ்வாறு முழுவதையும் விட்டிடுவதிலே மேன்மையேதான் ஆகும் என அமைந்துளது. (கடலைக் கையிலெடுத்து ஒரேவாயால் மடுத்தல் அரிதாதலால், இதனைச் செய்த அகஸ்தியருக்கு மேன்மை பிரஸித்தமாயுள்ளது என்பதை உதாரணமாக நோக்கிக்கொள்க. இதனல் இவ்வாராய்ச்சி பயனுடையதென்க.—ஆ.)

ஸாங்கிய பௌத்த வைசேஷிகருடைய கொள்கைகள்.

(ஆக்ஷேபம்) :—இவ்வாறு உண்மை ; (கர்மம்முழுதையும் விட்டிடுதல் மேன்மையுடைத்து ; ஆயினும்) முழுமையும் விட்டிடுதலே அமையாது என்றல்—ஸாங்கியர்கட்கு (ஸத்துவம்முதலிய) குணங்கள்போல, ஆத்மா எப்பொழுதும் அசைந்துகொண்

𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂, 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌨𑌃? 𑌉𑌭𑌯𑌥𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ।

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃—𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 । 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃—𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁, 𑌨𑌾𑌪𑌿-𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂—𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿? —𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 । 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌾𑌃 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑍋 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌇𑌤𑌿?

𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌦𑌮𑍍 । 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇? 𑌯𑌤𑌃 𑌆𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 '𑌨𑌾𑌸𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌸𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌮𑍍 ।

𑌅𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍋 𑌦𑍋𑌷𑌃? 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

டிருக்குந்தன்மையதா? அல்லது, பௌத்தர்கட்கு, கணந்தோறும் அழிகின்ற ஸ்கந்தங்கள்போல, செய்கையே செய்யும்பொருளா (ஆத்மாவா)? இருவகையிலும், கர்மத்தைமுற்றும் விட்டிடுதல் நிகழமாட்டாது. (ஏனெனில், ஆத்மாவினது இயல்பு கெடும், விகாரப்படும் என்க.—ஆ.)

இனி, மூன்றும் கோட்பாடு (வருமாறு):—பொருள்[ஆத்மா] எப்பொழுது செய்கின்றதோ, அப்பொழுது செய்கையுடைத்து; எப்பொழுது செய்யவில்லையோ, அப்பொழுது செய்கையில்லது அதுவே. அது இவ்வாறுள்ளவழி, கர்மத்தை முற்றும் விட்டிடுதல் இயலாது. ஆனால், இக்கோட்பாட்டினுள், இது வித்தியாசம்:—பொருள் [ஆத்மா] எப்பொழுதும் அசைந்துகொண்டிருப்பதன்று; அன்றியும், செய்கையேதான் செய்யும்பொருள்[ஆத்மா] அன்று.—அங்ஙனமென்ன? நிலையுள்ள பொருளான (ஆத்மாவினிடத்து, உண்டாதற்கு முன்) இல்லாத செய்கை உண்டாகின்றது; இருக்கின்ற செய்கையும் அழிகின்றது. அப்பொருள் சுத்தமானதாய் (செய்கையில்லதாய், ஆனால், முயற்சிக்கு, செய்கைக்குக் காரணமான) சக்தியையுடையதாய் நிற்கின்றது. எனவும், இவ்வாறாக அதுவேதான் செய்யும்பொருள் எனவும் கணாதரைப் பின்பற்றியவர்கள் கூறுகிறார்கள். இக்கோட்பாட்டிலே என்னகுற்றம்? என்பது—

(ஸமாதானம்):—மற்று, இக்கொள்கையானது பகவானது உபதேசத்திற்கு மாறாயிருப்பதனால், ஏன்! இதுவேதான் குற்றமாம்.—எவ்வாறு அறியப்படுகின்றது? [உனக்கெப்படித் தெரியும்?]—ஏனெனில், பகவான் "இன்மைக்கு உண்மை இல்லை" (உ-கசு)என அருளிச்செய்துள்ளார். கணாதரைப்பின்பற்றியவர்க்கன்றோ இன்மைக்கு உண்மையும், உண்மைக்கு இன்மையும் உண்டு; எனவே, இக்கொள்கை பகவானது உபதேசத்திற்கு மாறானது.

(ஆக்ஷேபம்):—(அது) பகவானது உபதேசத்திற்கு மாறானதாயினும், யுக்தி பொருந்தியதாயின், யாது குற்றம்? எனில்—

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌦𑍋𑌷𑌵𑌦𑍍 𑌇𑌦𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 ? —
𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌣𑍁𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌸𑌤𑍍, 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂
𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑌿
𑌅𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇, 𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿,
𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 ; 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌶𑌶-
𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑍍𑌯𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿।
𑌨 𑌚 𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇, 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍;
𑌅𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌶𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯-
𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃, 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌅𑌸𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇-
𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ; "𑌸𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍇𑌵, 𑌅𑌸𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌦𑍇𑌵"
𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌣𑍁𑌕𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑌂-

(ஸமாதாநம்):—எல்லாப்பிரமாணத்தோடும் முரணுவதால், இது குற்றமுடைத்தேதான்.—எப்படி ?—(த்வயணுகம் - இரண்டு அணுக்களாலானது.) இனி, த்வயணுகம் முதலியபொருளானது உண்டாதற்குமுன்னர் முற்றுமே [சுத்தமாய்] இல்லாததனால், உண்டான பொருளும் சிறிதுகாலம் நின்று மீண்டும் முற்றுமே இல்லாத்தன்மையையடைகின்றதானல்,—அவ்வாறுள்ளவளவிலே, இன்மையே உண்மையாகின்றது; உண்மையே இன்மையாதலைப் பெறுகின்றது; இல்பொருள் உள்பொருளாகின்றது; உள்பொருளும் இல்பொருளாகின்றது. என்பது (வைசேஷிகரது கொள்கை). அதிலே, இல்பொருள் (உள்பொருளாக) உண்டாகும்போது, உண்டாவதற்குமுன்னர் முயற்கொம்புபோன்றது; ஸமவாயி, அஸமவாயி, நிமித்தம் என்னும் பெயருடைய காரணங்களைச் சார்ந்து உண்டாகின்றது என்பதாம். மற்று, "இவ்வாறாக இல்பொருள் உண்டாகின்றது; காரணத்தையும் வேண்டுகின்றது" எனக்கூறுதல் செல்லாது; இல்பொருளான முயற்கொம்புமுதலியவற்றைக் காணாமையின். உண்டாகின்ற குடம்முதலியவை உள்பொருள்வடிவினவாயின், தோன்றுதற்குமாத்திரம் ஒருகாரணத்தை நாடி உண்டாகின்றன எனத் தெரிந்துகொள்ளலாகும்.

அன்றியும், இன்மைக்கும் உள்ளதன்மையும், உண்மைக்கும் இல்லாத்தன்மையும் உள்ளவளவிலே, பிரமாணத்தினுடைய வியவகாரத்திலும் (பிரமாணத்தலறிக்கப்படும்) பொருள்களினுடைய வியவகாரத்திலும் ஓரிடத்தும் ஒருத்தருக்கும் நம்பிக்கை உண்டாகாது; "உண்மை உண்மையாகவே இருக்கும், இன்மை இன்மையாகவே இருக்கும்" என்னும் நிச்சயம் அமையாதாதலின்.

மற்றும், உண்டாகின்றது என த்வயணுகம்முதலிய பொருளுக்குத் தன் காரணத்தோடும் உள்ளதன்மையோடும் ஸம்பந்தத்தைக் கூறுகிறார்கள் (ஒருபொருள்

𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌸𑌤𑍍, 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌚 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍, 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍? 𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂, 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌨𑌨𑍁 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌣𑍁𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿॥

𑌨; 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍। 𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌦𑌣𑍍𑌡𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌘𑌟𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌨 𑌚 𑌮𑍃𑌦 𑌏𑌵 𑌘𑌟𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌸𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿॥

𑌨𑌨𑍁 𑌅𑌸𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃।

மாகஉண்டாகும்போது தன்காரணங்களோடுகூடி, உள்ளதாய், உள்பொருளாய்ஆகின்றது என்கிறார்கள் வைசேஷிகர்கள்). அப்பொருள் உண்டாவதற்குமுன்னர் இல்லாததாய்ப், பின்னர், தன் காரணங்களுடைய செய்கையைத் தழுவி, தன்காரணங்களான பரமாணுக்களோடும் உள்ளதன்மையோடும் ஸமவாயமாகிய [நீக்கமின்றிநிற்றலாகிய] ஸம்பந்தத்தால் சேரப்பெறுகின்றது ; சேரப்பெறவே, காரணங்களோடு ஒற்றித்து நிற்பதாய், உள்ளதாய் ஆகின்றது.—அதிலே சொல்லவேண்டும் [இவர்களுக்கிதைக் கேட்கவேண்டும்] : இல்லாததற்குத் தன்காரணமென்பது எப்படி இருக்கும் ? அல்லது, ஒன்றனோடு தொடர்பாவது எப்படியாகும்? மலடிமகனுக்குத் தன்காரணத்தையாயினும் (அவன் பிறத்தற்குரிய ஏதுவையாயினும், அவனுக்கு) ஒன்றனோடு ஸம்பந்தத்தையாயினும் பிரமாணத்திற்குஏற்பக் கொள்ளமுடியாதன்றோ.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆயின், இவ்வாறாக வைசேஷிகர்களால் இல்பொருளுக்குச் சம்பந்தம் கொள்ளப்படவில்லை. தம் காரணத்தோடு ஸமவாயமாகிய ஸம்பந்தமானது த்வயணுகம்முதலிய பொருள்களான உள்பொருள்கட்கேயன்றோ கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; ஸம்பந்தத்திற்கு முன்னர் (அவை) உள்ளனவாகக் கொள்ளாமையின். குடம்முதலியன - குயவன், தடி, சக்கிரம்முதலியவற்றினது செய்கைக்குமுன்னர் உள்ளனவாக வைசேஷிகர்களால் கொள்ளப்படவில்லையன்றோ. மேலும், மண்ணே குடம்முதலிய உருவத்தை யடைதலைக் கொள்வதில்லை. ஆகவே, பரிசேஷப்பிரமாணத்தால், இல்பொருளுக்கேதான் ஸம்பந்தம் கொள்ளப்பட்டதாகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆயின், இல்பொருளுக்கும் ஸமவாயமாகிய ஸம்பந்தம் விரோதப்படாது.

ந; வஸ்த்வந்தராதீநாம் அநுபலப்தேஃ। யதைவ ப்ராகபாவஸ்ய ஸ்வகாரணஸம்பந்தோ பவதி, ந வஸ்த்வந்தராதேஃ அபாவஸ்ய தத்வத்கேவலி, இதி விஶேஷஃ அபாவஸ்ய வக்தவ்யஃ। ஏகஸ்ய அபாவஃ, த்வயோஃ அபாவஃ, ஸர்வஸ்ய அபாவஃ, ப்ராகபாவஃ, ப்ரத்வம்ஸாபாவஃ, இதரேதராபாவஃ, அத்யந்தாபாவஃ இதி லக்ஷணதோ ந கேநசித் விஶேஷோ தர்ஶயிதும் ஶக்யஃ। அஸதி ச விஶேஷே கடஸ்ய ப்ராகபாவ ஏவ குலாலாதிபிஃ கடபாவம் ஆபத்யதே, ஸம்பத்யதே ச பாவேந கபாலாக்யேந ஸ்வகாரணேந, ஸம்பத்தஶ்ச ஸர்வவ்யவஹாரயோக்யஶ்ச பவதி, ந து கடஸ்யைவ ப்ரத்வம்ஸாபாவஃ அபாவத்வே ஸதி, இதி; ப்ரத்வம்ஸாத்யபாவாநாம் ந க்வசித் வ்யவஹாரயோக்யத்வம், ப்ராகபாவஸ்யைவ து ஜநககாரகவ்யாபாரஸ்ய உத்பத்த்யாதி வ்யவஹாரார்ஹத்வம் இதி ஏதத் அஸமஞ்ஜஸம்; அபாவத்வாவிஶேஷாத் அத்யந்தப்ரத்வம்ஸாபாவயோரிவ ॥

நநு நைவ அஸ்மாபிஃ ப்ராகபாவஸ்ய பாவாபத்திஃ உச்யதே ।

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று : மலடிமகன்முதலியவற்றைக் காணாமையின். (அபாவம் - இன்மை, இல்பொருள்.) "அபாவமென்பது ஸமமாயிருந்தாலும், குடம் முதலியவற்றினதுமுன்னபாவத்திற்குத்தான் தன்காரணத்தோடுஸம்பந்தமாகின்றது; மலடிமகன்முதலியவற்றிற்கு இல்லை" என்றால், (ஒருஅபாவத்தினின்றும் மற்றோர்) அபாவத்திற்கு வேற்றுமை கூறவேண்டும். ஒன்றின்மை, இரண்டின்மை, எல்லாமின்மை, முன்னபாவம், அழிவுபாட்டபாவம், ஒன்றினொன்றபாவம், முழுதுமபாவம்என்றிவற்றிற்கு வேற்றுமையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட ஒருவனாலும் இயலாது. வேற்றுமை இல்லாவளவிலே, "குடத்தினுடைய முன்னபாவந்தான் குயவன் முதலிய பொருள்களால் குடமாதலைப் பெறுகின்றது; கபாலம் [ஓடு] என்னும்பெயருடைய தன் காரணமான உள்பொருளோடு சேரப்பெறுகின்றது; சேரப்பெற்றதாய் (உண்டாதல் முதலிய) எல்லாவியவகாரங்கட்கும் தக்கதாகின்றது; ஆனால், (இரண்டும்) அபாவமாயிருந்தாலும், குடத்தினுடையதேயான அழிவுபாட்டபாவம் (அப்படி) இல்லை (அதாவது-குடத்தினுடைய முன்னபாவமும் அழிவுபாட்டபாவமுமாகிய இரண்டும் அபாவமாயிருக்க, அவற்றுள், முந்தினது - குடமாகின்றது, காரணத்தோடு சேரப்பெறுகின்றது, உண்டாதல்முதலிய வியவகாரங்கட்குத் தக்கதாயுள்ளது; பிந்தினதோ - குடமாவதில்லை, காரணத்தோடு சேரப்பெறுவதில்லை, உண்டாதல்முதலிய வியவகாரங்கட்குத் தக்கதாயில்லை)" என்பது ஒவ்வாதது. "அழிவுபாட்டபாவம்முதலிய அபாவங்கள் (உண்டாதல்முதலிய) வியவகாரங்கட்கு எவ்விடத்தும் உரியவையில்லை;
ஜநகம்முதலாக வழங்கப்படும் பொருள்களினுடை
தல்முதலிய வியவகாரங்கட்கு உரிய
த்தற்கு வேற்றுமையின்மையால்,
(முன்னபாவமானது அழிவுபாட்டப
தலால், உண்டாதல்முதலிய வியவகா
(ஆக்ஷேபம்) :- ஆயின், நாம
ல்லவேஇல்லை [இல்லாதது இருப்பத

भावस्यैव तर्हि भावापत्तिः ; यथा घटस्य घटापत्तिः, पटस्य पटापत्तिः । एतदपि सद्भावस्य सद्भावापत्तिरेव प्रमाणविरुद्धम् ॥

साङ्ख्यस्यापि यः परिणामपक्षः सोऽपि अपूर्वधर्मोत्पत्तिविनाशाङ्गीकरणात् वैशेषिकपक्षात् न विशिष्यते । अभिव्यक्तितिरोभावाङ्गीकरणेऽपि अभिव्यक्तितिरोभावयोः विद्यमानत्वाविद्यमानत्वनिरूपणे पूर्ववदेव प्रमाणविरोधः ॥

एतेन कारणस्यैव संस्थानम् उत्पत्त्यादि इत्येतदपि प्रत्युक्तम् ॥

पारिशेष्यात्—सत् एकमेव वस्तु अविद्यया उत्पत्तिविनाशादिभिः अनेकधा नटवत् विकल्प्यते इति । इदं भागवतं मतम् उक्तं "नासतो विद्यते भावः" इत्यस्मिन् श्लोके, सत्प्रत्ययस्य अव्यभिचारात्, व्यभिचाराच्च इतरेषामिति ॥

कथं तर्हि आत्मनः अविक्रियस्य अशेषतः कर्मणः त्यागः न उपपद्यते इति ?

(ஸமாதானம்) :—அப்பொழுது, இருப்பதுதான் இருப்பதாகின்றது என்க; உதாரணமாக, குடம் குடமாகின்றது ; ஆடை ஆடையாகின்றது. இதுவும், இல்லாதது இருப்பதாவதுபோல, பிரமாணங்கட்கு முரணும்.

பரிணாமவாதமறுப்பு.

ஸாங்கியனுடைய பரிணாமக்கொள்கையும் எதுவோ, அதுவும் - முன்னில்லாத தன்மை உண்டாதலையும், (இருக்கின்ற தன்மை) அழிதலையும் கொள்வதனால், வைசேஷிகனுடைய (ஆரம்பக்) கொள்கையினும் வேறுபடுவதில்லை. தோற்ற மறைவுகளைக் கொள்ளுமிடத்தும், தோற்றம் உள்ளதெனவும் மறைவு இல்லதெனவும் ஆராயுங்கால், முன்போலவே பிரமாணங்கட்கு விரோதமாம். (இக்கொள்கையிலும், உள்ளது இல்லதாவதும், இல்லது உள்ளதாவதுமாகிய விரோதத்தை ஊகித்துப்பார்க்க.)

இதனால், "உண்டாதல்முதலான நிலைமைகள் காரணத்திற்குத்தான் இருக்கின்றன" என்பதும் மறுக்கப்பட்டது. (இருக்கின்ற நிலைமை கெட்டு வேறோர் நிலைமை வந்தவழி, உள்ளது இல்லதாதலையும் இல்லது உள்ளதாதலையும் நோக்கிக்கொள்க.)

பகவானுடைய விவர்த்தக்கொள்கை.

பரிசேஷப்ரமாணத்தினால்,—"உண்மைப் பொருளான ஒரேபொருள்தான், நடன்போல, உண்டாதல் அழிதல்முதலிய தன்மைகளோடு, (விகாரங்களோடு கூடிய பல பொருள்களாக) அவித்யையினால் பலவாறு கற்பனைசெய்யப்படுகின்றது" என்பதாம். உள்ளதென்னும் உணர்வு பிறழாமையினாலும், மற்றைய உணர்வுகள் பிறழ்வதனாலும் (உண்மைப்பொருள் ஒன்றுதான் உள்ளது) என்னும் பகவானுடைய இக்கொள்கையானது, "இன்மைக்கு உண்மை இல்லை" (உ - கசு) என்ற இச்சுலோகத்தினுள் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஞானிகள்தான் கர்மத்தை முற்றும் துறந்திடக்கூடும்.

(ஆக்ஷேபம்) :—அங்ஙனம், ஆத்மா விகாரமில்லாததாயிருக்கையில், கர்மத்தை முற்றும் விட்டிடுதல் இலாதென்பது எப்படி ?

[illegible] ॥ ௪௮ ॥

[illegible]

௪௯. 𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ।
𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨𑌾𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

(ஸமாதாநம்) :—குணங்கள் மெய்ப்பொருளாயினும் ஆகுக ; அல்லது, அவித்யையினால் கற்பிக்கப்பெற்றவையாயினும் ஆகுக; அவற்றினது தன்மை கர்மமென்பது, செய்கையென்பது, தொழிலென்பது. அது ஆத்மாவினிடத்து அவித்யையினால் ஏற்படுத்தப்பட்டதேதான். ஆகவே, அஜ்ஞானியான "எவனும் கணப்பொழுதாயினும் (கர்மத்தை) முற்றும் விட்டிடமாட்டுவானில்லை" (௩ - ௫) எனக்கூறப்பட்டது. மற்று, ஞானியோ, வித்யையினால் அவித்யை நீங்கியுள்ளமையால் கர்மத்தை முற்றும் விட்டிடமாட்டுவான்தான் ; அவித்யையினால் ஏற்பட்டதனுடைய சேஷம் செல்லாதாதலின் [அதனுடைய மிச்சம் இராதாதலின்]. திமிரமுள்ள கண்பார்வையினால் ஏற்பட்ட இரண்டு சந்திரன் முதலியவற்றினுடைய சேஷமானது திமிரம் நீங்கியுள்ளபொழுதும் இல்லாதன்றோ. இவ்வாறுள்ளவளவிலே, "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து" (௫ - ௧௩) என்பதுமுதலான இத்திருவாக்குப் பொருந்தியது. "மனிதன் தன்தன் கர்மத்திலமர்ந்தவனாய் ஸித்தியைப்பெறுகிறான்" (௧௮ - ௪௫), "மனிதன் தனக்குரிய கர்மத்தால் அவனைப் பூஜித்து ஸித்தியை யடைகிறான்" (௧௮ - ௪௬) என்பனவும் பொருந்தியனவாம்). (௪௮)

கர்மயோகஸித்தி ஞானயோகஸித்தியைத் தரும்.

கர்மத்தாலாகின்ற எந்த ஸித்தியானது, ஞானத்திலே நிலைத்தற்குத் தகுந்த நிலைமையாகிய ஸித்தியானது கூறப்பட்டதோ, அதனது பயனான நைஷ்கர்ம்யஸித்தியை, கர்மம்நீங்கிய நிலையை, ஞானநிஷ்டையாகிய ஸித்தியைக் கூறவேவேண்டும் என (௪௯)சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது :

௪௯. எவ்விடத்தும் புத்திபற்றுதவனாய் அகக்கரணத்தை வென்று ஆசைபோனவன் மேலான நைஷ்கர்ம்யஸித்தியை, கர்மம்நீங்கிய நிலையை ஸந்யாஸத்தால் அடைகிறான்.

असक्तबुद्धिः असक्ता सङ्गरहिता बुद्धिः अन्तःकरणं यस्य सः असक्तबुद्धिः सर्वत्र पुत्रदारादिषु सक्तिनिमित्तेषु, जितात्मा जितः वशीकृतः आत्मा अन्तःकरणं यस्य सः जितात्मा, विगतस्पृहः विगता स्पृहा तृष्णा देहजीवितभोगेषु यस्मात् सः विगतस्पृहः, यः एवंभूतः आत्मज्ञः सः नैष्कर्म्यसिद्धिं निर्गतानि कर्माणि यस्मात् निष्क्रियब्रह्मात्मसंबोधात् सः निष्कर्मा तस्य भावः नैष्कर्म्यं, नैष्कर्म्यं च तत् सिद्धिश्च सा नैष्कर्म्यसिद्धिः, निष्कर्मत्वस्य वा निष्क्रियात्मरूपावस्थानलक्षणस्य सिद्धिः निष्पत्तिः, तां नैष्कर्म्यसिद्धिं परमां प्रकृष्टां कर्मजसिद्धिविलक्षणां सद्योमुक्त्यवस्थानरूपां संन्यासेन सम्यग्दर्शनेन, तत्पूर्वकेण वा सर्वकर्मसंन्यासेन, अधिगच्छति प्राप्नोति । तथा चोक्तम् — 'सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्य नैव कुर्वन्न कारयन्नास्ते' इति ॥ ४९ ॥

पूर्वोक्तेन स्वकर्मानुष्ठानेन ईश्वराभ्यर्चनरूपेण जनितां प्रागुक्तलक्षणां सिद्धिं प्राप्तस्य उत्पन्नात्मविवेकज्ञानस्य केवलात्मज्ञाननिष्ठारूपा नैष्कर्म्यलक्षणा सिद्धिः येन क्रमेण भवति तत् वक्तव्यमिति आह —

பற்றுக்குக் காரணமான மக்கள் மனைவி முதலானோர்மீது அகக்கரணம் பற்றாதவனாய், அந்தக்கரணத்தை வசப்படுத்தி, உடம்பின்மேலும் உயிர்வாழ்க்கையின்மேலும் போகத்தின்மேலும் ஆசைநீங்கியவனாய் எவன் இவ்வாறுள்ளவனோ, ஆத்மாவை அறிபவனோ, அவன் நைஷ்கர்ம்யமாகியஸித்தியைப் பெறுகிறான். கர்மமில்லா ப்ரஹ்மத்தை ஆத்மாவாக உணர்கின்ற எந்த மெய்யுணர்வினால் கர்மங்கள் நீங்குகின்றனவோ, அது நிஷ்கர்மம்; அதனது தன்மை - நைஷ்கர்ம்யம். அல்லது, ''நைஷ்கர்ம்யம் - கர்மமில்லா ஆத்மவடிவாய் நிற்றலாகிய நிஷ்கர்மநிலை, கர்மம் நீங்கிநிற்கும் நிலை'' என்க. அதனுடைய ஸித்தியானது, அது கைகூடுதலானது - மேலானது, கர்மத்தாலாகும்ஸித்தியினும் வேறானது, உடனே விடுபட்டுநிற்கும் நிலையென்பது. (இதனை அவன்) ஸந்யாஸத்தினால், மெய்யறிவினால், அல்லது அதனை[மெய்யறிவோ]டமைந்த ஸகலகர்மத்துறவினால் அடைகிறான். அவ்வண்ணமே, ''ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து (ஒன்றையும்) செய்யவேசெய்யாதவனாய் செய்விக்காதவனாய் வீற்றிருக்கின்றான்'' (ரு - கங) எனக்கூறப்பட்டுளது. (சகூ)

ஈச்வரனைத் தொழுதலாகிய முற்கூறிய ஸ்வகர்மாநுஷ்டானத்தினால், தனக்குரிய செய்கையைச் செய்வதனால் வருவதாய் முன்பு (கஅ - சகூ) லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ள ஸித்தியைப் பெற்று ஆத்மவிவேகஉணர்வுஉண்டானவனுக்கு நைஷ்கர்ம்யமாகிய ஸித்தியானது, கர்மம்நீங்கிய நிலையானது, சுத்தமான ஆத்மாவினுடைய அறிவிலே நிலைத்தலானது எம்முறையினால் உண்டாகுமோ, அதனைக் கூறவேண்டும் என அருளிச்செய்கிறார் :

ரு0. ஸித்திம் ப்ராப்தோ யதா ப்ரஹ்ம ததாப்நோதி நிபோத மே ।
ஸமாஸேநைவ கௌந்தேய நிஷ்டா ஜ்ஞாநஸ்ய யா பரா ॥

ஸித்திம் ப்ராப்த: ஸ்வகர்மணா ஈஶ்வரம் ஸமப்யர்ச்ய தத்ப்ரஸாதஜாம் காயேந்த்ரியாணாம் ஜ்ஞாநநிஷ்டாயோக்யதாலக்ஷணாம் ஸித்திம் ப்ராப்த:— 'ஸித்திம் ப்ராப்த:' இதி தத்-அநுவாத: உத்தரார்த்த: । கிம் தத் உத்தரம், யதர்த்த: அநுவாத: இதி? உச்யதே—யதா யேந ப்ரகாரேண ஜ்ஞாநநிஷ்டாரூபேண ப்ரஹ்ம பரமாத்மாநம் ஆப்நோதி, ததா தம் ப்ரகாரம் ஜ்ஞாநநிஷ்டாப்ராப்திக்ரமம் மே மம வசநாத் நிபோத நிஶ்சயேந அவதாரய இத்யேதத் । கிம் விஸ்தரேண? ந இதி ஆஹ—ஸமாஸேநைவ ஸம்க்ஷேபேணைவ ஹே கௌந்தேய। "யதா ப்ரஹ்ம ஆப்நோதி ததா நிபோத" இதி அநேந யா ப்ரதிஜ்ஞாதா ப்ரஹ்மப்ராப்தி: தாம் இதம்தயா தர்ஶயிதும் ஆஹ—'நிஷ்டா ஜ்ஞாநஸ்ய யா பரா' இதி। நிஷ்டா பர்யவஸாநம் பரிஸமாப்தி: இத்யேதத் । கஸ்ய? ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஸ்ய யா பரா கீத்ருஶீ ஸா?—யாத்ருஶம் ஆத்மஜ்ஞாநம் । கீத்ருக் தத்?—யாத்ருஶ: ஆத்மா । கீத்ருஶ: ஸ:?—யாத்ருஶோ பகவதா உக்த:, உபநிஷத்வாக்யைஶ்ச ந்யாயதஶ்ச ॥

ரு0. ஸித்தியைப் பெற்றவன் எவ்விதத்தால் ப்ரஹ்மத்தை அடைகிருனே, அவ்விதத்தைச் சுருக்கமாகவே கௌந்தேய! என்னிடமிருந்து அறிந்துகொள். அறிவினுடைய முடிந்தஎல்லை எதுவோ, (அது அவ்விதத்தை அறிந்து அநுஷ்டிப்பதனுலாகும்).

ஸித்தியை - தனது கர்மத்தால் ஈச்வரனைத் தொழுது அவனது அருளினுலாவதாய், உடம்பும் இந்திரியங்களும் ஞானநிஷ்டைக்கு உரியனவாதலாகியஸித்தியை. "ஸித்தியைப்பெற்றவன்" என அதனை [ஸித்தியை] அநுவதித்தல் பின்வரும்விஷயத்திற்கென்க.—அநுவதித்தல் எதற்காக உள்ளதோ, அந்தப்பின்வரும்விஷயம் யாது?—கூறுவோம்: (அவன்) ஞானநிஷ்டையாகிய எந்தவிதத்தால் பரமாத்மாவை அடைகின்ருனே, அந்தவிதத்தை, ஞானத்திலே நிலைபெறுவதின் முறையை எனது வார்த்தையினுல் அறிந்துகொள், நிச்சயமாக இன்னதென்று தெரிந்துகொள் என்றபடி.—விரிவாக (அது சொல்லப்படுமோ)?—அன்று எனக் கூறுகிருர்: "சுருக்கமாகவே (சொல்லப்படும்)."

ப்ரஹ்மத்தை அடைதலே ஆத்மஞானமுடிவு.

"எவ்விதத்தால் ப்ரஹ்மத்தை அடைகின்ருனே, அவ்விதத்தை அறிந்துகொள்" என்றதினுல் எது, ப்ரஹ்மத்தை அடைதலானது மேற்கொள்ளப்பட்டதோ, அதனை இன்னதென்று உணர்த்துவான் "எது ஞானத்தினுடைய முடி எல்லையோ" என்கிருர். நிஷ்டை - எல்லை, முடிபு என்பது.—எதனுடைய?—ப் ஞானத்தினுடைய.—(இதனது) முடிந்த எல்லை எதுவோ, அது எத்தகை' ஆத்மஅறிவு எத்தகையதோ, (அத்தகையது).—அது ‹ எப்படிப்பட்டதோ, (அப்படிப்பட்டது.)—அது எப்படி படிப்பட்டதாக அருளிச்செய்யப்பட்டும், உபநிஷத் வா தாக உரைக்கப்பெற்றும், (அவரது திருவாக்குக்களினுல பட்டதாக (நிர்ணயிக்கப்பட்டும் உள்ளதோ, அப்படிப்பட

𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃, 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌆𑌕𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।

𑌨𑌨𑍁 ‘𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍’ ‘𑌭𑌾𑌰𑍂𑌪𑌃’ ‘𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 ।

𑌨; 𑌤𑌮𑍋𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍—𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌮𑍋𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 ‘𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 । ‘𑌅𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚—‘𑌨 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍈𑌨𑌮𑍍’ ‘𑌅𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍? 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂, 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌤𑌿? ।

ஆத்மஅறிவு நிகழக்கூடுமோ ?

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானல், அறிவு அறியப்படும்பொருளினது உருவத்தைக்கொண்டது. ஆத்மாவோ அறிவினுல் அறியப்படும்பொருளாகவும், உருவமுள்ளதாகவும் ஓரிடத்தும் கொள்ளப்படவில்லை. (அறிவு அறியப்படும்பொருளினது உருவத்தைக் கொள்வதனுலும், ஆத்மா அறியப்படும்பொருளாகாமையினுலும், அதற்கு உருவமின்மையினுலும் அதனுடைய வடிவஞானமானது செல்லாது என இவ்வாக்ஷேபம் எழுந்ததென்க.—ஆ.)

(ஸமாதாநம்) :—ஏன் ! ''ஸூர்யன்போன்ற நிறமுடையது'' (ச்வே - ௩ - அ) '' ஒளிவடிவானது '' (சா - ௩ - கச - உ), ''ஸ்வயம்பிரகாசமானது'' (பி - ச - ௩ - கூ) என ஆத்மாவிற்கு உருவமுண்டென்று சுருதிகளிற் கூறப்படுகின்றதே !

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியன்று ; (ஆத்மா) இருள்வடிவினது என்பதை மறுத்தல் அவ்வாக்கியங்கட்குப் பொருளாதலின். ஆத்மாவிற்குத் திரவியம் குணம் முதலியவற்றினது உருவங்களை விலக்க, (அங்ஙன மதற்கு) இருள்வடிவ முண்டு என்றுவர, அதனை மறுத்தற்பொருட்டாய் '' ஸூர்யன்போன்ற நிறமுடையது '' என்பது முதலான வாக்கியங்கள் உள்ளனவென்க. மேலும், '' உருவமில்லாதது '' (கட - ௩ - கரு) என உருவத்தைச்சிறப்பாக மறுத்தலாலும்(ஆத்மாவிற்கு உருவமில்லை. மற்றும், அறிவிற்கு விஷயமாகாமையினுலும், (அறிவு ஆத்மாவைப் பற்றுது) ; '' இதனது உருவம் (நமது) பார்வைக்கு விஷயமாய் நிற்பதில்லை, இதனை ஒருவனும் கண்ணுல் பார்க்கமுடியாது '' (ச்வே - ச - உ0), '' ஓசையில்லது, ஸ்பர்சமில்லது '' (கட - ௩ - கரு) என்பது முதலியவற்றுலென்க. ஆகவே, ஆத்மவடிவான அறிவு நிகழுமென்பது செல்லாது.

அப்பொழுது [இவ்வாறுள்ளவளவிலே],ஆத்மாவை அறிதல் எவ்வாறு கூடும்? எந்த அறிவு எவ்விஷயத்தைப் பற்றியதோ, அஃதெல்லாம் அதனது [அவ்விஷயத்தினது] உருவமுடையதாய் உள்ளது. ஆத்மாவோ உருவமில்லாதது எனக் கூறப்பட்டுளது. அறிவு ஆத்மா இரண்டிற்கும் உருவமில்லையாயின், அதனுடைய தியானநிஷ்டையானது, (ஆத்மஅறிவினுடைய தியானமுடிபானது, ஆத்மாவை நேரேகண்டுணர்ந்து தேறுதலானது—ஆ.) எவ்வாறு அமையும்? என்பது—

ந; அத்யந்தநிர்மலத்வஸ்வச்சத்வஸூக்ஷ்மத்வோபபத்தே: ஆத்மந: | புத்தேஶ்ச ஆத்மவத் நைர்மல்யாத்யுபபத்தே: ஆத்மசைதந்யாகாராபாஸத்வோபபத்தி: | புத்த்யாபாஸம் மந:, ததாபாஸாநி இந்த்ரியாணி, இந்த்ரியாபாஸஶ்ச தேஹ: | அத: லௌகிகை: தேஹமாத்ரே ஏவ ஆத்மத்ருஷ்டி: க்ரியதே | தேஹசைதந்யவாதிநஶ்ச லோகாயதிகா: "சைதந்யவிஶிஷ்ட: காய: புருஷ:" இத்யாஹு: | ததா அந்யே இந்த்ரியசைதந்யவாதிந: | அந்யே மநஶ்சைதந்யவாதிந: | அந்யே புத்திசைதந்யவாதிந: | ததோऽபி ஆந்தரம் அவ்யக்தம் அவ்யாக்ருதாக்யம் அவித்யாவஸ்தம் ஆத்மத்வேந ப்ரதிபந்நா: கேசித் | ஸர்வத்ர புத்த்யாதிதேஹாந்தே ஆத்மசைதந்யாபாஸதா ஆத்மப்ராந்திகாரணம் இத்யதஶ்ச ஆத்மவிஷயம் ஜ்ஞாநம் ந விதாதவ்யம் | கிம் தர்ஹி? — நாமரூபோ-

---

ஆத்மா புத்தியில் வெளிப்படுகின்றது.

(ஸமாதானம்):—அப்படியன்று; ஆத்மா மிகநிர்மலமாயும், மிக ஸ்வச்சமாயும், மிக நுண்மையாயுமிருத்தல் கூடுமாதலின். புத்தியும் ஆத்மாபோல நிர்மலமாயிருத்தல் முதலியன கூடுமாதலால், (அப்புத்தி) ஆத்மாவினுடைய அறிவுவடிவத்தின் சாயலைக் கொள்ளுதல் அமையுமென்க. புத்தியினுடைய சாயலுடைத்து மனம்: அதனது சாயலுடையவை இந்திரியங்கள்: இந்திரியங்களுடைய சாயலுடைத்து உடம்பு என்க. (ஆத்மாவிற்கும் புத்திக்கும் நிர்மலமாயிருத்தல், ஸ்வச்சமாயிருத்தல் முதலிய ஒப்புமை இருப்பதனால், ஆத்மசைதந்யசாயலால் வியாபிக்கப்பெற்று, அறிவின் விகாரத்தையுடையது புத்தி; அந்த ஆத்மஅறிவுச்சாயலோடமைந்த புத்தியினால் வியாபிக்கப்பெற்றது மனம்; அந்த ஆத்மஅறிவுச்சாயலோடமைந்த மனத்தினால் வியாபிக்கப்பெற்றவை இந்திரியங்கள்; அந்த ஆத்மஅறிவுச்சாயலோடமைந்த இந்திரியங்களால் வியாபிக்கப்பெற்றது ஸ்தூலஉடம்பு; எனக் கண்டுகொள்க.—ஆ.) ஆதலால், ஸாமாந்நியஜநங்களாவார் உடம்பில்மட்டுமே ஆத்மநோக்கைச் செய்கின்றார்கள். ஆத்மநோக்கானது உடம்பில்மட்டும் காணப்படுதலால், அதனுள் சைதந்யச்சாயல் வியாபித்தலானது இந்திரியங்களின்வழியாகக் கொள்ளப்படுகின்றது; இந்திரியங்களுள்ளும் ஆத்மநோக்கானது காணப்படுதலால், சைதந்யச்சாயலுடைமை மனத்தின் வழியாக அமைகின்றது; மனத்தினுள்ளும் ஆத்மநோக்கானது காணப்படுதலால், சைதந்யச்சாயலுடைமை புத்தியின்வழியாகப் பெறப்படுகின்றது; புத்தியினுள்ளும் ஆத்மநோக்கானது காணப்படுதலால், அஜ்ஞானத்தின் வழியாக அமைகின்றது.—ஆ.) உடலையே அறிவென வாதிக்கும் லோகாயதிகர்கள் "அறிவுடைய உடம்புதான் ஆத்மா" எனக் கூறுகிறார்கள். அவ்வண்ணமே, சிலர் இந்திரியங்களையே அறிவென வாதிப்பவர். சிலர் மனத்தையே அறிவென வாதிப்பவர். சிலர் புத்தியையே அறிவென வாதிப்பவர். சிலர் அதனினும் [புத்தியைக்காட்டிலும்] உள்ளேயுள்ளதாய், அவ்யாக்ருதம் என்னும் பெயருடையதாய் அவித்யாநிலைமைத்தான அவ்யக்தத்தை ஆத்மாவாகக் கொண்டவர். புத்திமுதலாக உடம்பு ஈறாகவுள்ள எங்குமே ஆத்மஅறிவுச்சாயலுடைமையானது,(புத்திமுதலியனவே)ஆத்மாஎன மயங்குதற்குக்காரண

பாத்யநாத்மாத்யாரோபணநிவ்ருத்திரேவ கார்யா, ந ப்ரஹ்மசைதந்யவிஜ்ஞானம் கார்யம், அவித்யாத்யாரோபிதஸர்வபதார்த்தாகாரை: ஸஹ அவிசிஷ்டதயா க்ருஹ்யமாணத்வாத் இதி । அத ஏவ ஹி விஜ்ஞானவாதிநோ பௌத்தா: விஜ்ஞானவ்யதிரேகேண வஸ்த்வேவ நாஸ்தீதி ப்ரதிபந்நா:, ப்ரமாணாந்தரநிரபேக்ஷதாம் ச ஸ்வஸம்விதிதத்வாப்யுபகமேந । தஸ்மாத் அவித்யாத்யாரோபிதநிராகரணமாத்ரம் ப்ரஹ்மணி கர்த்தவ்யம், ந து ப்ரஹ்மவிஜ்ஞானே யத்ந:, அத்யந்தப்ரஸித்தத்வாத் । அவித்யாகல்பிதநாமரூபவிசேஷாகாராபஹ்ருதபுத்தீநாம் அத்யந்தப்ரஸித்தம் ஸுவிஜ்ஞேயம் ஆஸந்நதரம் ஆத்மபூதமபி அப்ரஸித்தம் துர்விஜ்ஞேயம் அதிதூரம் அந்யதிவ ச ப்ரதிபாதி அவிவேகிநாம் । பாஹ்யாகாரநிவ்ருத்தபுத்தீநாம் து லப்தகுருப்ரஸாதாநாம் ந அத: பரம் ஸுகம் ஸுப்ரஸித்தம் ஸுவிஜ்ஞேயம் ஸ்வாஸந்நதரம் அஸ்தி । ததா ச உக்தம்—'ப்ரத்யக்ஷாவகமம் தர்ம்யம்' இத்யாதி ॥

மாம்; எனவே, ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவை விதிமுகத்தால் உணர்த்தவேண்டா.—அங்ஙனம் (செய்யவேண்டியது) என்ன?—பெயர் உருவம் முதலிய அநாத்மாக்களை, ஆத்மாஅல்லாதவற்றைத்தள்ளுதலேதான் செய்யவேண்டியது; ஆத்மசைதந்யஉணர்ச்சியைச் செய்யவேண்டாம்; ஏனெனில், (அவ்வுணர்ச்சி) அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்ட எல்லாப்பொருள்களினுடைய உருவங்களோடுகூடவே சேர்ந்து உணரப்படுகின்றது. ஆதலால்தான், விஜ்ஞானவாதிகளான [எல்லாம் உணர்ச்சிகளெனக் கூறும்] பௌத்தர்கள் "உணர்ச்சிகளைத்தவிர வேறு பொருளே இல்லை" எனக்கொண்டவர்; (அவ்வுணர்ச்சிகள் தமக்குத்)தாமே அறியப்படுகின்றவை எனக்கொண்டு அதனால் "(அவற்றிற்கு) வேறுபிரமாணம் வேண்டியதில்லை" எனவும் கொண்டவர். ஆகவே, ப்ரஹ்மத்தினிடத்து அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டவற்றைத் தள்ளுதல்மாத்திரம் செய்யவேண்டுமேயன்றி ப்ரஹ்மத்தை உணர்வதிலே முயற்சி செய்யவேண்டாம்; மிகப்பிரஸித்தமாயிருத்தலின் (ப்ரஹ்மமானது யாவர்க்கும் நன்கு தெரிந்திருப்பதாதலால் என்க. இது யாவர்க்கும்) நன்கு தெரிந்திருப்பதாயும், எளிதில் அறியக்கூடியதாயும், மிகச் சமீபத்திலுள்ளதாயும் ஆத்மாவாயும் [ஒருவனுக்குத் "தான்" என்பது எதுவோ, அதுவாயும்] இருந்தாலும், அவிவேகிகட்கு, பகுத்தறிவில்லாதவர்க்கு, அவித்யையினால் கற்பிக்கப்பட்ட பெயர் உருவம் என்பவற்றினுடைய பல தோற்றங்களால் புத்தி கவரப்பெற்றவர்க்கு, தெரியாததாகவும் அறிதற்கு அரியதாகவும் வெகுதூரத்திலிருப்பதாகவும் வேறுபொருள்போலத் தோற்றுகின்றது. மற்று, வெளித்தோற்றங்களினின்றும் புத்திநீங்கியவராய் ஆசார்யனது அருளையும், மனத்தினது தெளிவையும் பெற்றவர்க்கு இன்பமாயும், நன்கு தெரிந்ததாயும், எளிதில் அறியக்கூடியதாயும், மிகச் சமீபத்திலுள்ளதாயும் இருப்பது - இதனினும்[ப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும்] வேறொன்று இல்லை. அவ்வண்ணமே, "(ஆத்மஅறிவு உடனே) நேரே அறியப்படுவது, தருமத்தின் நீங்காதது" (௯ - ௨) என அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 “𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌉𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ।

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌃, 𑌯𑌥𑌾 𑌚 “𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵, 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾” 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍋𑌚𑌾𑌮; 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 ‘𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌭𑍇𑌦𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌹𑍇𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑍋 𑌵𑌾 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 । 𑌨 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 । 𑌨 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂, 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌵𑌾, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌗𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌯𑌥𑌾

இனி, தம்மைப் பண்டிதராக மதித்துக்கொண்ட சிலர் “(ஆத்மாவிற்கு) உருவம் இல்லையாதலால் புத்தியானது (அந்த) ஆத்மப்பொருளைப் பற்றாது; ஆகவே, மெய்யறிவுநிஷ்டையானது சாதிக்கத்தக்கதன்று” எனக் கூறுகின்றார்கள்.

இவ்வாறு உண்மை; குருஸம்பிரதாயமில்லாதவராய், வேதாந்தநூல்களைப் படித்துணராதவராய், வெளிவிஷயங்களிலே புத்தி முற்றும் அழுந்தியவராய், நேரான பிரமாணங்களிலே பயிற்சிசெய்யாதவர்க்கு (அது அமையாது). மற்று, அவர்கட்கு மாறானவர்க்கோ [குருஸம்பிரதாயத்தையும், மற்றுமிதுபோன்றவற்றையும் உடையவர்க்கோ] உணரப்படுவதும் உணர்வதுமாகிய உலகப்பொருளிலே த்வைதப்பொருளிலே புத்தியானது [த்வைதம் மெய்யென்னும் எண்ணமானது] சிறிதும் அமையாது; ஆத்மஅறிவைத்தவிர வேறோர்பொருளையும், காணாமையின். “இது இப்படித்தான், வேறுவிதமாயன்று [அத்வைதமேதான் மெய்ப்பொருள், த்வைதமோ அவித்யையினாலானது]” என்றவகையைக்கூறியுள்ளோம். பகவானும் “பிராணிகள் எதில் தூங்குகின்றனவோ, அது (உண்மையைக்) காண்கும் முனிவனுக்கு இரவு” (௨-௬௯) என அருளிச்செய்துள்ளார். ஆகவே, வெளித்தோற்றங்களுடைய பேதபுத்தியைத் தவிர்த்தலே ஆத்மவடிவத்தைப் பற்றுதற்குக் காரணமாம். ஆத்மா என்பது ஒருவனுக்கும் ஒருபொழுதாயினும் தெரியாதபொருளன்று, அடையவேண்டிய பொருளன்று, தள்ளவேண்டிய பொருளன்று, அல்லது கொள்ளவேண்டிய பொருளன்று. அந்த ஆத்மா தெரியாத பொருளாயின், தனதுநலத்திற்கான எல்லாச்செய்கைகளும் வீணாகிவிடுமன்றோ. மேலும், உணர்வில்லாத உடம்புமுதலியவற்றினதுநலத்திற்காக எனவும் கொள்ளுதல் செல்லாது. அன்றியும், “இன்பம் இன்பத்திற்காக, துன்பம் துன்பத்திற்காக” (எனவும் கொள்ளமுடியாது. இன்னும், யஜ்ஞம்முதலியன) எல்லாவியவகாரங்கட்கும் முடிபான ஆத்மஅறிவிற்குப் பயன்படுவதனாலும், (ஆத்மா யாவர்க்கும்

ஸ்வதேஹஸ்ய பரிச்சேதாய ந ப்ரமாணாந்தராபேக்ஷா, ததோऽபி ஆத்மந: ஸ்வதே-ஹாதப்யந்தரத்வாத் தத்ஸமீபதரத்வாத் ந ப்ரமாணாந்தராபேக்ஷா | இதி ஆத்மஜ்ஞாநநிஷ்டா விவேகிநாம் ஸ்வப்ரஸித்தா இதி ஸித்தம் ||

யேஷாமபி நிராகாரம் ஜ்ஞாநம் அப்ரத்யக்ஷம், தேஷாமபி ஜ்ஞாநவஶே-நைவ ஜ்ஞேயாவகதிரிதி ஜ்ஞாநம் அத்யந்தப்ரஸித்தம் ஸுகாதிவதேவ இதி அப்யு-பகந்தவ்யம் ||

ஜிஜ்ஞாஸாநுபபத்தேஶ்ச — அப்ரஸித்தம் சேத் ஜ்ஞாநம், ஜ்ஞேயவத் ஜிஜ்ஞா-ஸ்யேத | யதா ஜ்ஞேயம் கடாதிலக்ஷணம் ஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாதா வ்யாப்தும் இச்சதி, ததா ஜ்ஞாநமபி ஜ்ஞாநாந்தரேண ஜ்ஞாதா வ்யாப்தும் இச்சேத் | ந சைதத் அஸ்தி | அத: அத்யந்தப்ரஸித்தம் ஜ்ஞாநம், ஜ்ஞாதாऽபி அத ஏவ ப்ரஸித்த: இதி ||

தஸ்மாத் ஜ்ஞாநே யத்நோ ந கர்தவ்ய:, கிந்து அநாத்மநி ஆத்மபுத்திநிவ்ரு-த்தாவேவ | தஸ்மாத் ஜ்ஞாநநிஷ்டா ஸுஸம்பாத்யா || ௫௦ ||

பிரஸித்தமாயுளது.) ஆகவே, தனதுஉடம்பை அளந்தறிய வேறு பிரமாணம் வேண்டியதில்லைபோல, ஆத்மா அதனினும் உள்ளே உள்ளமையால் [உடம்பைக்காட்டிலும் மிகச்சமீபத்திலிருப்பதனால்] அதனை அறியும்விஷயத்திலே வேறு பிரமாணம் வேண்டியதில்லை. எனவே, இவ்வாருக ஆத்மஞானநிஷ்டையானது, ஆத்மஅறிவிலே நிலைத்தலானது விவேகிகட்கு, பகுத்தறிவுள்ளவர்க்கு எளிதே அமைவதெனப் பெறப்பட்டது.

அறிவும், அறியும்பொருளும் வெளிப்படையா யுள்ளன.

எவர்கட்கு அறிவு உருவமில்லாததோ, பிரத்தியக்ஷமாய் இல்லாததோ [அறிவிற்கு உருவமில்லை, அது பிரத்தியக்ஷமாயில்லை என எவர்கள் கொள்கிருர்களோ], அவர்கட்குங்கூட அறிவின்வழியாகத்தான் அறியப்படும்பொருளை அறிதலாகின்றது; ஆதலால், இன்பம்முதலியதுபோலவே, அறிவு மிக நன்ருய் அறியப்படுவது என (அவர்களும்) ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்க.

மற்றும்,(அறிவை)அறியப்புகுதலென்பது பொருந்தாதாதலால், (அறிவானது யாவர்க்கும் தெரிந்ததாயிருப்பதாம்). அறிவு தெரியாததாயிருப்பின், அறியப்படும் பொருள்போல, அறியப்படவேண்டியதாகும். குடம்முதலாகிய அறியப்படும்பொருளை அறிவினல் அறியவேண்டியதென்று (அக்குடம்முதலியதை அறிவினல்) எட்ட முயலுமாறுபோல், அறிவையும் வேருேர் அறிவினல் அறியவேண்டுமென்று (அவ்வறிவை வேருேர் அறிவினல்) பற்றமுயலவேண்டும். ஆனல், இது [அறிவை வேருேர் அறிவினல் அறியவேண்டுமென்பது] இல்லை. ஆதலால், அறிவென்பது (யாவர்க்கும்) மிக நன்ருய்த் தெரிந்துளது; ஆதலால்தான், அறியும்பொருளும் தெரிந்ததாயுளது [வெளிப்படையாயுளது] என்பதாம்.

ஆகவே, (ஆத்ம)அறிவிலே முயற்சிசெய்யவேண்டாம்; மற்று, அநாத்மாக்களின்மேல ஆத்மபுத்தியை[ஆத்மா அல்லாத உடம்புமுதலியனவே ஆத்மாஎன்னும் எண்ணத்தை]த் தவிர்ப்பதிலேதான் முயற்சிசெய்யவேண்டும். ஆதலால், ஞானநிஷ்டையானது எளிதே தேடிக்கொள்ளத்தக்கதாம். (௫௦)

ஸேயம் ஜ்ஞாநஸ்ய பரா நிஷ்டா உச்யதே, கதம் கார்யா இதி—

௫௧. புத்த்யா விஶுத்தயா யுக்தோ த்ருத்யாத்மாநம் நியம்ய ச ।
ஶப்தாதீந் விஷயாம்ஸ்த்யக்த்வா ராகத்வேஷௌ வ்யுதஸ்ய ச ॥

புத்த்யா அத்யவஸாயலக்ஷணயா விஶுத்தயா மாயாரஹிதயா யுக்த: ஸம்பந்ந:, த்ருத்யா தைர்யேண ஆத்மாநம் கார்யகரணஸங்காதம் நியம்ய ச நியமநம் க்ருத்வா வஶீக்ருத்ய, ஶப்தாதீந் ஶப்த: ஆதி: யேஷாம் தாந் விஷயாந் த்யக்த்வா— ஸாமர்த்யாச் ஶரீரஸ்திதிமாத்ரஹேதுபூதாந் கேவலாந் முக்த்வா தத: அதிகாந் ஸுகார்தாந் த்யக்த்வா இத்யர்த:— ஶரீரஸ்தித்யர்தத்வேந ப்ராப்தேஷு ராகத்வேஷௌ வ்யுதஸ்ய பரித்யஜ்ய ச ॥ ௫௧ ॥

தத:—

௫௨. விவிக்தஸேவீ லக்வாஶீ யதவாக்காயமாநஸ: ।
த்யாநயோகபரோ நித்யம் வைராக்யம் ஸமுபாஶ்ரித: ॥

விவிக்தஸேவீ அரண்யநதீபுலிநகிரிகுஹாதீந் விவிக்தாந் தேஶாந் ஸேவிதும் ஶீலம் அஸ்ய இதி விவிக்தஸேவீ, லக்வாஶீ லக்வஶநஶீல:— விவிக்தஸேவாலக்வஶநயோ: நித்ராதிதோஷநிவர்தகத்வேந சித்தப்ரஸாதஹேதுத்வாத் க்ரஹணம்

ப்ரஹ்மமாதற்கு வழி.

பிரசித்தமான இந்த உயர்ந்த ஞானநிஷ்டையானது(எளிதே தேடிக்கொள்ளக் கூடியது எனக்)கூறப்படுகின்றதே. எப்படித் தேடிக்கொள்ளக்கூடியது? அதற்கு வழி **என்ன ? என்பது—**

௫௧. தெளிந்த புத்தியோடுகூடியவனாய்த் தன்னை உறுதியினால் அடக்கியும், ஓசை முதலியவிஷயங்களை விட்டும்,விருப்பு வெறுப்புக்களை அகற்றியும்(நிற்பவன் ப்ரஹ்ம மாதற்கு உரியவன்.)

புத்தியினால் - (ப்ரஹ்மமே ஆத்மா என்னும்)நிச்சயமாகியபுத்தியினால். **தெளிந்த**- கள்ளமில்லாத, ஐயம்திரிபற்ற. **தன்னை அடக்கி** - உடம்பு இந்திரியங்களினது சேர்க் கையை வசப்படுத்தி. **ஓசைமுதலிய விஷயங்களை விட்டு** என்பதற்கு - தகுதியினால் [விஷயங்களெல்லாவற்றையும் முற்றும் விட்டிடுங்கால், உடம்பு நிலைபெறுதல் செல்லா மையின், ஆத்மஞானநிஷ்டை அமையாதாதலால்] "சரீரம் நிலைத்தற்குமட்டும் வேண் டிய பொருள்களைமாத்திரம் தவிர, அவற்றினும் அதிகமான போகப்பொருள்களைத் தள்ளி" என்று பொருள் கொள்க. **விருப்பு வெறுப்புக்களை அகற்றி** - சரீரம் நிலைத் தற்கு வேண்டியவையாகக் கிடைத்தவற்றின்மேலும் விருப்புவெறுப்புக்களை விட்டு. ()

பின்பு (அவன்)

*௫௨. **தனிமையை நாடுபவனாய்,இலகுவாக உண்பவனாய், மொழி மெய் மனங் களை அடக்கியவனாய், எப்பொழுதும் தியானத்திலும் யோகத்திலும் கருத்துள்ள வனாய், வைராக்கியத்தை அடைந்தவனாய் (ப்ரஹ்மமாதற்குத் தக்கோனாகிறான்).***

தனிமையை நாடுபவன் - காடு ஆற்றுமணல் மலைக்குகை முதலிய தனிமையான இடங்களை நாடுந்தன்மையன். **இலகுவாக உண்பவன்**- (அளவாயும், பின்னர் நலத்தைச் செய்வதாயும், சுத்தமாயும் உள்ள) உணவை உண்பவன். தனிமையை நாடுதலும், இலகுவாக உண்ணலும் தூக்கம்முதலிய கெடுதிகளை விலக்குவனவாதலால் மனந்தெளி

—யதவாக்காயமானஸ: வாக் ச காயஶ்ச மானஸம் ச யதானி ஸம்யதானி யஸ்ய ஜ்ஞானநிஷ்டஸ்ய ஸ: ஜ்ஞானநிஷ்ட: யதி: யதவாக்காயமானஸ: ஸ்யாத் | ஏவமுபரதஸர்வகரண: ஸந் த்யானயோகபர: த்யானம் ஆத்மஸ்வரூபசிந்தனம், யோக: ஆத்மவிஷயே ஏகாக்ரீகரணம், தௌ த்யானயோகௌ பரத்வேன கர்தவ்யௌ யஸ்ய ஸ: த்யானயோகபர: நித்யம்—நித்யக்ரஹணம் மந்த்ரஜபாத்யன்யகர்தவ்யாபாவப்ரதர்ஶனார்தம்—வைராக்யம் விராகஸ்ய பாவ: த்ருஷ்டாத்ருஷ்டேஷு விஷயேஷு வைத்ருஷ்ண்யம் ஸமுபாஶ்ரித: ஸம்யக் உபாஶ்ரித: நித்யமேவ இத்யர்த: || ௫௨ ||

கிஞ்ச—

௫௩. அஹங்காரம் பலம் தர்பம் காமம் க்ரோதம் பரிக்ரஹம் |
விமுச்ய நிர்மம: ஶாந்தோ ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே ||

அஹங்காரம் அஹங்கரணம் அஹங்கார: தேஹாதிஷு தம், பலம் ஸாமர்த்யம் காமராகஸம்யுக்தம்—ந இதரத் ஶரீராதிஸாமர்த்யம், ஸ்வாபாவிகத்வேன தத்த்யாகஸ்ய அஶக்யத்வாத்—தர்பம், தர்போ நாம ஹர்ஷானந்தரபாவீ தர்மாதிக்ரமஹேது: 'ஹ்ருஷ்டோ த்ருப்யதி த்ருப்தோ தர்மமதிக்ராமதி' இதி ஸ்மரணாத்; தம் ச, காமம் இச்சாம், க்ரோதம் த்வேஷம், பரிக்ரஹம் இந்த்ரியமனோகததோஷபரித்யாகே(அ)பி

தற்கு காரணமாம்; ஆகவே, அவற்றை எடுத்துக்கொண்டா ரென்க. ஞானநிஷ்டையுள்ள யதியானவன் மொழியையும் உடம்பையும் மனத்தையும் அடக்கியவனாய் இருக்கவேண்டும்; இவ்வாறு இந்திரியங்களனைத்தும் ஓய்ந்தவனாய் எப்பொழுதும் தியானத்தையும் யோகத்தையும் மேன்மையாகக்கொண்டு செய்யவேண்டும். தியானம் - ஆத்மவடிவத்தை ஆலோசித்தல். யோகம்-ஆத்மவிஷயத்திலே ஒருப்படுதல். "எப்பொழுதும்" என்றது - மந்திரம் ஜபம் முதலிய மற்றைய செய்யவேண்டியன இல்லாமையை உணர்த்துதற்காக. வைராக்கியத்தை அடைந்தவன் - இம்மை மறுமைப்பொருள்களிலே எப்பொழுதுமே ஆசையில்லாத்தன்மையைச்செவ்வனே உடையவன் என்றபடி. (௫௨)

இன்னும்,

௫௩ அகங்காரத்தையும், வலிமையையும், செருக்கையும், காமத்தையும், உடைமையையும் துறந்து, எனதென்னும் (எண்ணம்) நீங்கியவனாய் ஒழிந்துள்ளவன் ப்ரஹ்மமாதற்கு உரியவனாகிறான்.

அகங்காரத்தை-உடம்பு முதலியவற்றிலே அகங்கரித்தலை [அவையே நான் எனக்கொள்ளுதலை]. வலிமையை-காமஆசையுள்ள வன்மையை; (இது இங்கே)உடம்பு முதலியவற்றினுடைய மற்றைய வலிமை யன்று; ஏனெனில், இயல்பாகவே உள்ளமையினால், அதனை [உடம்புமுதலியவற்றின் வலிமையை]த் துறந்திடுதல் ஏலாது. செருக்கு என்பது - களிப்பிற்குப் பின்னர் நிகழ்வதாய் அறத்தை மீறச்செய்யும் எக்களிப்பு; "களிப்புள்ளவனெக்களிக்கிறான்; எக்களித்தவன் அறத்தை மீறுகிறான்" (ஆ-க-௧௩-௪) எனனும் ஸ்மிருதியினாலென்க. காமத்தை - விருப்பத்தை. கோபத்தை - பகையை, (அல்லது வெறுப்பை). இந்திரியங்களையும்,மனத்தையும்பற்றியகுற்றங்களை அறத்துறந்

[illegible] நிவ்ருத்தே வா ஸாஹ்யஃ ஸம்ருத்தஃ [illegible] ஸாமான்யஸம்ப்ராஜ்ஞோ ஸம்புக்வா, [illegible] நிஜாநீ சுத்வைவ ஸர்வஃ உபாதஃ, யஃ [illegible] ப்ரஹ்மஸம்பூயாய ப்ரஹ்மபவநாய கல்பதே [illegible]

[illegible]

[illegible] ப்ரஸந்நாத்மா ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி ।
[illegible] லபதே பராம் ॥

[illegible] ப்ரஸந்நாத்மா [illegible] ந
[illegible] ந ஶோசதி
[illegible] ப்ராக்விஷயாகாங்க்ஷா ப்ரஹ்மவிதஃ உப-
[illegible] ‘ந ஶோசதி ந
[illegible] பராம் ॥ ஸஃ ஸவைஷ்ண

[illegible] விஷயத்திருலேனும், தருமத்தை
[illegible] வந்துசேரும்; (தனக்கு ஆசை
[illegible] முதலியவற்றையும், தருமத்
[illegible] தனக்குச் சொந்தமான
[illegible] துறந்து, பரமஹ
[illegible] வாழ்க்கையில்மாத்திரங்கூடத்
[illegible] உயிர்வாழ்க்கையைக்
[illegible] களிப்பும்
[illegible] யதியானவன் ப்ரஹ்ம
[illegible] ஆவாயிருத்தற்குத்] தகுந்தவ
[illegible] (௫௩)

[illegible] ஞானத்தைப் பெறுதல்.

[illegible] இந்த முறைப்படி,

[illegible] வருந்தமாட்டான்; விரும்பமாட்
[illegible] மேலான பக்தியைப்
[illegible]

[illegible] [உயிர்வாழும்பொழுதேயே
[illegible] ப்ரஹ்மத்தை
[illegible] தெளிவுபெற்ற
[illegible] ஆத்மாவினிடத்துத் பரமானந்தம்உண்ட
[illegible] பொருளின் குறையையாயினும், தனது
[illegible] வருந்துவதில்லை; விரும்புவதில்லை. (அவ
[illegible] குறை இல்லை; நீக்கவேண்டிய
[illegible] வேண்டுதலென்
[illegible] ஆகவே, இது, “வருந்தமாட
[illegible] இயல்பை உறுதிப்படுத்துகின்
[illegible] வேறோர் பாடம். எல்லாப்பொருள்களிடத்தும்ஸ

ஸர்வேஷு, ஆத்மௌபம்யேந ஸர்வபூதேஷு ஸுகம் து:கம் வா ஸமமேவ பஶ்யதி இத்யர்த:। ந ஆத்மஸமதர்ஶநம் இஹ, தஸ்ய வக்ஷ்யமாணத்வாத் 'பக்த்யா மாமபிஜாநாதி' இதி। ய: ஏவம்பூத: ஜ்ஞாநநிஷ்ட:, மத்பக்திம் மயி பரமேஶ்வரே பக்திம் பஜநம் பராம் உத்தமாம் ஜ்ஞாநலக்ஷணாம் சதுர்தீம் லபதே, 'சதுர்விதா பஜந்தே மாம்' இதி ஹி உக்தம்॥ ௫௪॥

தத: ஜ்ஞாநலக்ஷணயா—

௫௫. பக்த்யா மாமபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மி தத்த்வத:।
ததோ மாம் தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஶதே தத³நந்தரம்॥

பக்த்யா மாம் அபிஜாநாதி யாவாந் அஹம் உபாதிக்ருதவிஸ்தரபேத:, யஶ்ச அஹம் அஸ்மி வித்வஸ்தஸர்வோபாதிபேத: உத்தம: புருஷ: ஆகாஶகல்ப:, தம் மாம் அத்வைதம் சைதந்யமாத்ரைகரஸம் அஜரம் அமரம் அபயம் அநிதநம் தத்த்வத: அபிஜாநாதி। தத: மாம் ஏவம் தத்த்வத: ஜ்ஞாத்வா விஶதே தத³நந்தரம் மாமேவ ஜ்ஞாநாநந்தரம்।

நாத்ர ஜ்ஞாநப்ரவேஶக்ரியே பிந்நே விவக்ஷிதே 'ஜ்ஞாத்வா விஶதே தத³நந்த

மானவன் - தனக்கு ஒப்பாக, பொருள்களெல்லாவற்றின்மேலும் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஸமமாகவே (அவை தன்னைத் தாக்குவதுபோலவே பிறரையும் தாக்குமெனக்) காண்கிறான் என்றபடி. (இங்குச் சொல்லக்கருதியது எல்லாவற்றிலும்) ஒரே ஆத்மாவைப் பார்த்தலன்று; அதனை "பக்தியினால் என்னை அறிகின்றானோ" (கஅ - ௫௫) என இனிக் கூறப்போகின்றமையின். எவன் இவ்வாறான ஞான நிஷ்டனோ, ஞானத்திலே நிலைகொண்டவனோ, (அவன்) பரமேச்வரனான என்மீது உயர்ந்த நான்காவதான பக்தியை, ஞானமாகிய பக்தியைப்பெறுகிறான்; ஏனெனில், "நால்வகையான (மனிதர்) என்னைத் தொழுகிறார்கள்" (எ - கசு) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. (௫௪)

பின்பு (அவன்) ஞானமாகிய

௫௫. பக்தியினால் என்னை அறிகின்றான்: நான் எவ்வளவினனாக இருக்கின்றேனோ, யாராகவும் இருக்கின்றேனோ, (அவ்வளவினனான அந்த) என்னை உண்மையாய் அறிகின்றான்; அங்ஙனம் என்னை உண்மையாய் அறிந்து உடனே என்னைப் புகுகின்றான்.

உபாதிகளினாலான பல விசேஷங்களால் யான் எவ்வளவினனாக இருக்கின்றேனோ, (அவ்வளவினன் என்று, அப்படிப்பட்டவன் என்று, எங்குமுள்ளவன் என்று, அவன், ஞானமாகிய) பக்தியினால் என்னை அறிகின்றான்; இன்னும், எந்த நான் உபாதிகளினது வேற்றுமையெல்லாம் அற்றவனாய், உத்தமபுருஷனாய், ஆகாசம்போன்றவனாய் இருக்கின்றேனோ, அந்த என்னை (அதாவது, மெய்ப்பொருளை) அத்வைதமாக, அறிவுமாத்திரமான ஒருதன்மைத்தாக, பிறவாததாக, மூப்பில்லாததாக, இறவாததாக, பயமில்லதாக, கேடில்லதாக உண்மையாய் அறிகிறான்; அங்ஙனமிவ்வாறு என்னை உண்மையாய் அறிந்து அறிவு(பெற்ற)வுடன் என்னையே புகுகிறான் [ப்ரஹ்மமாய் நிற்கிறான்].

"அறிந்து உடனே புகுகிறான்" என, அறிதலும் புகுதலுமாகிய வினைகள் வெவ்வேறானவையாக இங்குக் கருதப்படவில்லை.—அங்ஙனம் (புகுதலென்பது)

र्थः इति । किं तर्हि?—सर्वोपाधिभेदविवर्जितः ज्ञानमात्र एव, 'क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि' इति उक्तत्वात् ॥

ननु विप्रतिषिद्धम् इदम् उक्तं "ज्ञानस्य या परा निष्ठा तया मां अभिजानाति" इति । कथं विप्रतिषिद्धम् इति चेत् उच्यते—यदैव यस्मिन् विषये ज्ञानम् उत्पद्यते ज्ञातुः, तदैव तं विषयम् अभिजानाति ज्ञाता इति न ज्ञाननिष्ठां ज्ञानावृत्तिलक्षणाम् अपेक्षते इति; अतश्च ज्ञानेन न अभिजानाति, ज्ञानावृत्त्या तु ज्ञाननिष्ठया अभिजानातीति ॥

नैष दोषः; ज्ञानस्य स्वात्मोत्पत्तिपरिपाकहेतुयुक्तस्य प्रतीपक्षविहीनस्य यत् आत्मानुभवनिश्चयावसानत्वं तस्य निष्ठाशब्दाभिलापात् । शास्त्राचार्योपदेशेन ज्ञानोत्पत्तिपरिपाकहेतुं सहकारिकारणं बुद्धिविशुद्ध्यादि अमानित्वादि च अपेक्ष्य जनितस्य क्षेत्रज्ञपरमात्मैकत्वज्ञानस्य कर्त्रादिकारकभेदबुद्धिनिबन्धनसर्वकर्मसंन्या-

---

என்னை ? —ஞானமேதான் ; ஏனெனில், (ஞானத்திற்குத் தன்னையல்லது) வேறு பயனில்லை ; ''என்னை க்ஷேத்ரஜ்ஞனாகவும் அறிந்துகொள்'' (கங - உ) என உபதேசித்துள்ளமையினாலென்க.

(ஆக்ஷேபம்):—ஆயின், ''எது ஞானத்தினுடைய உயர்ந்த நிஷ்டையோ, அதனால் என்னை அறிகிறான்'' என்றஇது விரோதமாய்க் கூறப்பட்டது. எவ்வாறு விரோதமெனில், கூறுவோம் :—(அறிபவனுக்கு) எப்பொழுது எந்தப்பொருளைப்பற்றி அறிவு எழுகின்றதோ, அப்பொழுதேயே, அந்த க்ஷணத்திலேயே அப்பொருளை, அறிபவன் அறிந்துவிடுகிறான் ; ஆகவே ஞானத்தின் ஆவிருத்தியாகிய [ஞானத்தை அடுத்தடுத்துச் செய்தலாகிய] ஞானநிஷ்டையை வேண்டிநிற்கிறானில்லை என்பது(வாதிப் பிரதிவாதிகளான நம்மிருவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்துளது. ஒருபொருளைப்பற்றி அறிவு எழும்பொழுதேயே அப்பொருள் விளங்க, அங்ஙனமே அறிபவன் அதனை அறிந்துவிடுகிறான் ; ஆகவே, ஒருபொருளை அறிதற்கு - ஞானத்தின் ஆவிருத்தியாகிய ஞானநிஷ்டையானது, பயிற்சியினால் அறிவு அடுத்தடுத்து வருவதாகிய ஞானநிலையானது வேண்டியதில்லை). ஆதலால், ''அறிவினால் அறிகிறானில்லை ; மற்று, அறிவு அடுத்தடுத்துவருதலாகிய ஞானநிஷ்டையினால் அறிகிறான்'' என்பது (விரோதமாம்).

(ஸமாதானம்) :—இது குற்றமன்று ; தான் [அறிவு] உண்டாவதற்கும், முதிர்ந்து பழுத்தற்கும் காரணமானவற்றையுடையதாய் இடையூறில்லாத ஞானத்தின் பாகிய ஆத்ம அநுபவநிச்சயம் எதுவோ, அதனை - நிஷ்டைஎன்னும்சொல் வழங்குவதனாலென்க. சாஸ்திரம் ஆசார்யன் இவர்களது உபதேசத்தினால் பிறத்தற்கும் (அது) முதிர்ந்து பழுத்தற்கும் காரணமாயும், (அ குத்) துணையாயுமுள்ளவையான புத்தித்தெளிவு (கஅ - ருக) பணிவு (கங-எ) முதலியவற்றையும் நாடி (அவ்வுபதேசத்தால்) ''க்ஷேத்ரஜ்ஞனும், பரமாத்மாவும் ஒன்று'' என்னும்ஞானமானது செய்பொருள்களைப்பற்றிய பேதபுத்தியினால் அமைகின்ற எல்லாக்க

ஸர்வஸஹிதஸ்ய ஸ்வாத்மாநுபவநிஶ்சயரூபேண யத் அவஸ்தாநம், ஸா பரா ஜ்ஞாநநிஷ்டா இதி உச்யதே । ஸா இயம் ஜ்ஞாநநிஷ்டா ஆர்தாதிபக்தித்ரயாபேக்ஷயா பரா சதுர்த்தீ பக்திரிதி உக்தா । தயா பரயா பக்த்யா பகவந்தம் தத்த்வதோऽபிஜாநாதி, யதநந்தரமேவ ஈஶ்வரக்ஷேத்ரஜ்ஞபேதபுத்திரஶேஷதோ நிவர்ததே, அதோ ஜ்ஞாநநிஷ்டாலக்ஷணயா பக்த்யா மாமபிஜாநாதீதி வசநம் ந விருத்யதே ।

அத்ர ச ஸர்வம் நிவ்ருத்திவிதாயி ஶாஸ்த்ரம் வேதாந்தேதிஹாஸபுராணஸ்ம்ருதிலக்ஷணம் அர்தவத் பவதி — 'விதித்வா......வ்யுத்தாயாத பிக்ஷாசர்யம் சரந்தி' 'தஸ்மாத் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:' 'ந்யாஸ ஏவாத்யரேசயத்' இதி 'ஸம்ந்யாஸ: கர்மணாம் ந்யாஸ:' 'வேதாநிமம் ச லோகமமும் ச பரித்யஜ்ய' 'த்யஜ தர்மமதர்மம் ச' இத்யாதி । இஹ ச ப்ரதர்ஶிதாநி வாக்யாநி । ந ச தேஷாம் வாக்யாநாம் ஆநர்தக்யம் யுக்தம்; ந ச அர்தவாதத்வம், ஸ்வப்ரகரணஸ்தத்வாத் ।

ப்ரத்யகாத்மாவிக்ரியஸ்வரூபநிஷ்டத்வாச்ச மோக்ஷஸ்ய । ந ஹி பூர்வஸமுத்ரம் ஜிகமிஷோ: ப்ராதிலோம்யேந ப்ரத்யக்ஸமுத்ரஜிகமிஷுணா ஸமாநமார்கத்வம் ஸம்பவதி । ப்ரத்யகாத்மவிஷயப்ரத்யயஸந்தாநகரணாபிநிவேஶஶ்ச

திடுதலோடு கூடி தன் ஆத்மஅநுபவநிச்சயவடிவமாய் நிற்றல் எதுவோ, அதுமேலான ஞானநிஷ்டை எனக் கூறப்படுகின்றது. துயருற்றவன்முதலானவரது பக்தியை (எ-கசு) நோக்க, அந்த இஞ்ஞானநிஷ்டையானது மேலானதாகிய நான்காவதான பக்தி (எ-கஎ) என அருளிச்செய்யப்பட்டது. (ஞானாதிகாரியாவான்) அந்த மேலான பக்தியினால் பகவானை உண்மையில் அறிகிறான்; அறிந்த உடனேயே, ஈச்வர க்ஷேத்திரஜ்ஞர்களிடத்துப் பேதபுத்தியானது, "ஈச்வரன் வேறு, க்ஷேத்திரஜ்ஞன் வேறு" என்னும் எண்ணமானது முற்றும் ஒழிகின்றது. ஆகவே, "ஞானநிஷ்டையாகிய பக்தியினால் என்னை அறிகிறான்" என்னும் திருவாக்கானது விரோதப்படவில்லை.

முக்திக்குக் கர்மத்துறவு இன்றியமையாதது.

அங்ஙனமன்றோ, ஒழிவை விதிக்கின்ற உபநிஷத்துக்களும், இதிஹாஸங்களும், புராணங்களும், ஸ்மிருதிகளுமாகிய சாஸ்திரமனைத்தும் அர்த்தமுள்ளவை யாகின்றன [பொருளுடைத்தவாகின்றன]: "(அதனை) அறிந்து, (உலகவாழ்க்கையினைத்) துறந்து, பிச்சையெடுத்துத் திரிகிறார்கள் (பி - ௩ - ரு - க), " ஆதலால், இத்தவங்களுள் துறவினைச் சிறந்ததாகக் கூறுகிறார்கள் " (யா - உப - எக), "துறவே சிறந்துளது" (யா-உப-எஅ) என்பனவும், "ஸந்யாஸமென்பது கர்மங்களைத் துறந்திடுதல்" "வேதங்களையும், இவ்வுலகத்தையும், மறுமையுலகத்தையும் துறந்து" (ஆ - உ - ௨௩ - கங), "தர்மத்தையும், அதர்மத்தையும் விட்டிடு" என்பன முதலியனவும் (சாஸ்திரவசனங்களாம்). இங்கேயும் (கீதையினுள்ளும் அநேகருத்துடைய ரு - கஉ முதலிய) வாக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. அவ்வசனங்கட்கு அர்த்தமில்லையென்பது ஏலாது; (அவை) அர்த்தவாதமென்பதும் ஒவ்வாது; தமதுபிரகரணத்தினுள் [துறவைக்கூறும் இயலினுள்]உள்ளமையாலென்க.

மேலும், மோக்ஷமென்பது - உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவினுடைய நிர்விகார வடிவத்திலே நிலைகொள்ளுதலாதலால், (துறவு அவச்யம் வேண்டியதாம்.) கீழ்ஸமுத்திரத்தைச் செல்லக்கருதியவனுக்கு, (தனக்கு) மாறாக மேல்சமுத்திரத்தைச் செல்லக்கருதியவனோடு ஒரேவழியைக் கொள்ளுதல் நிகழாதன்றோ. அன்றியும், ஞானநிஷ்டை

ஜ்ஞாநநிஷ்டா; ஸா ச ப்ரத்யகாத்மாநுஸந்தாநைகதாநத்வம் கர்மணா ஸஹாவஸ்தாநே விருத்யதே। பஶ்சிமஸமுத்ரயாத்ரேவ விரோத: ப்ரமாணவித்பி: நிஶ்சித:। தஸ்மாத் ஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸேநைவ ஜ்ஞாநநிஷ்டா கார்யா இதி ஸித்தம் ॥ ௫௫ ॥

ஸ்வகர்மணா பகவத: அர்சநபக்தியோகஸ்ய ஸித்திப்ராப்தி: பலம் ஜ்ஞாநநிஷ்டாயோக்யதா, தந்நிஷ்டா ஜ்ஞாநநிஷ்டா மோக்ஷபலாவஸாநா। ஸ: பகவத்பக்தியோக: அநேந ஸ்தூயதே ஶாஸ்த்ரோபஸம்ஹாரப்ரகரணே ஶாஸ்த்ரோபதேஶநிஶ்சயதார்ட்யாய—

௫௬. ஸர்வகர்மாண்யபி ஸதா குர்வாணோ மத்வ்யபாஶ்ரய: ।
மத்ப்ரஸாதாதவாப்நோதி ஶாஶ்வதம் பதமவ்யயம் ॥

ஸர்வகர்மாண்யபி ப்ரதிஷித்தாந்யபி ஸதா குர்வாண: அநுதிஷ்டந் மத்வ்யபாஶ்ரய: அஹம் வாஸுதேவ: ஶரண்ய: வ்யபாஶ்ரயோ வ்யபாஶ்ரயணம் யஸ்ய ஸ: மத்வ்யபாஶ்ரய:, மயி ந்யஸ்தஸர்வபார: இத்யர்த:। ஸோ(அ)பி மத்ப்ரஸாதாத் ஈஶ்வரஸ்ய ப்ரஸாதாத் அவாப்நோதி ஶாஶ்வதம் நித்யம் வைஷ்ணவம் பதம் அவ்யயம் ॥ ௫௬ ॥

யென்பது - உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவைப்பற்றிய உணர்வினது தொடர்ச்சியைச் செய்வதிலே மிகுந்த ஊக்கம்; அது கர்மத்தோடு உடன்நிகழ்வதென்றால், மேல்சமுத்திரத்தைச் செல்வதுபோல் முரணுகின்றது. (ஞானத்திற்கும் கர்மத்திற்கும்) விரோதமானது, மலைக்கும் கடுகுக்கும்போல, இடையீடுள்ளதாகப் பிரமாணவித்துக்களால், பிரமாணங்களை அறிந்தவர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுளது. (மலைக்கும், கடுகுக்கும் உள்ள வேற்றுமை எவ்வளவோ, அவ்வளவென்க ஞானத்திற்கும் கர்மத்திற்குமுள்ள வேற்றுமை.) ஆகவே, கர்மங்களனைத்தையும் முற்றத்துறந்திடுவதினாலேதான் ஞான நிஷ்டையைச் செய்யவேண்டும் என முடிந்தது. (௫௫)

கர்மத்தால் பகவானைத் தொழுதல்.

தனக்குரிய கர்மத்தால் பகவானைப் பூஜித்தலாகிய பக்தியோகத்திற்குப் பயன் - (மனந்திருந்துதலாகிய) ஸித்தியைப் பெறுதல், ஞானநிஷ்டைக்கு ஏற்ற தகுதியுடைமை. அதனால் வரும் ஞானநிஷ்டையானது மோக்ஷமாகிய பயனை முடிவாகக் கொண்டது. அந்த பகவத்பக்தியோகமானது, பகவானைத்தொழுதலென்னும் யோகமானது சாஸ்திர உபதேசத்தை முடிக்கின்ற (இப்) பிரகரணத்திலே, சாஸ்திரஉபதேசத்தினுடைய நிச்சயம் உறுதிப்பட இங்ஙனம் பாராட்டப்படுகின்றது.

௫௬. எல்லாக்கர்மங்களையும் எப்பொழுதும் செய்கிறவன் என்னை அடைக்கலமாகக்கொண்டவனாய், குறைவிலாத சாச்வதமான நிலையை எனது அருளினால் அடைகின்றான்.

எல்லாக்கர்மங்களையும், விலக்கப்பட்ட கர்மங்களையுங்கூடச் செய்கின்றவனாய், ஈச்வரனாகிய வாஸுதேவனை என்னைத்தஞ்சமாகக்கொண்ட, அதாவது, எல்லாஎண்ணங்களையும் என்னிடத்து வைத்த அவனுங்கூட குறைவில்லாத நித்தியமான நிலையை, எங்குமுள்ள பொருளின்நிலையை, ஈச்வரனை எனது அனுக்கிரகத்தாலே அடைகின்றான் என்க. (௫௬)

यस्माच्चैवम्—

५७. चेतसा सर्वकर्माणि मयि संन्यस्य मत्परः ।
बुद्धियोगमुपाश्रित्य मच्चित्तः सततं भव ॥

चेतसा विवेकबुद्ध्या सर्वकर्माणि दृष्टादृष्टार्थानि मयि ईश्वरे संन्यस्य 'यत्करोषि यदश्नासि' इति उक्तन्यायेन, मत्परः अहं वासुदेवः परो यस्य तव सः त्वं मत्परः सन् मय्यर्पितसर्वात्मभावः बुद्धियोगं समाहितबुद्धित्वं बुद्धियोगः तं बुद्धियोगम् उपाश्रित्य उपाश्रयः अनन्यशरणत्वं मच्चित्तः मय्येव चित्तं यस्य तव सः त्वं मच्चित्तः सततं सर्वदा भव ॥ ५७ ॥

५८. मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसि ।
अथ चेत्त्वमहङ्कारान्न श्रोष्यसि विनङ्क्ष्यसि ॥

मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि सर्वाणि दुस्तराणि संसारहेतुजातानि मत्प्रसादात् तरिष्यसि अतिक्रमिष्यसि । अथ चेत् यदि त्वं मदुक्तम् अहङ्कारात् "पण्डितः अहम्" इति न श्रोष्यसि न ग्रहीष्यसि, ततः त्वं विनङ्क्ष्यसि विनाशं गमिष्यसि ॥ ५८ ॥

इदं च त्वया न मन्तव्यं "स्वतन्त्रः अहम्, किमर्थं परोक्तं करिष्यामि?" इति—

இவ்வாறுள்ளதனால்,

௫௭. எல்லாக்கர்மங்களையும் மனத்தால் என்னிடத்துத் துறந்து, என்னை மேலாகக்கொண்டவனாய், புத்தியோகத்தை நாடி என்னிடத்தேயே சித்தமுடையவனாய் எப்பொழுதும் இருக்கக்கடவாய்.

மனத்தால் - விவேகபுத்தியால் [பகவான் அருளினால் கிடைத்த மெய்யுணர்வினாலேதான் முக்தி கைகூடுகின்றது; வெறுங்கர்மத்தாலன்று என்னும் அறிவினால்—ஆ.]. *எல்லாக்கர்மங்களையும்* - இம்மைமறுமைக்கான எல்லாக்கர்மங்களையும். *என்னிடத்துத்துறந்து* - "எதனைச் செய்கின்றனையோ, எதனை உண்கின்றனையோ" (௯-௨௭) என்று கூறிய நியாயப்படி ஈச்வரனிடத்து அர்ப்பித்து. *என்னை*-வாஸுதேவனை. *புத்தியோகத்தை*-ஒருநிலைப்பட்ட புத்தியுடைமையை. நாடுதல்-வேறொன்றைத் தஞ்சமாகக் கொள்ளாமை. *நாடி* - (வேறொன்றைச் சாராது புத்தியோகத்தையே அடைக்கலமாகக்கொண்டு என்றபடி). (௫௭)

௫௮. என்மீது சித்தம்பொருந்திய நீ, கடத்தற்கரிய எல்லாவற்றையும் எனது அருளினால் கடந்துவிடுவாய். மற்று, அஹங்காரத்தால் கேளாயாயின் கெடுவாய்.

கடத்தற்கரிய எல்லாவற்றையும் - பிறந்திறந்து உழலுதற்குக் காரணமான (அவித்யையினால்) உண்டானவையாய், கடத்தற்கரியனவாயுள்ள ஸகல (ஸங்கடங்களையும்). நீ யான் கூறியதைக் கேளாயாயின், "நான் [அர்ஜுனன்] பண்டிதன்" என்னும் செருக்கினால் எடுத்துக்கொள்ளாயாயின், அங்ஙனம் நீ கெடுவாய். (௫௮)

"நான் சுதந்தரமானவன்; பிறன்கூறியதை நான் ஏன் செய்யவேண்டும்?" என்று இதனையும் நீ நினைக்கக்கூடாது:

௫௯. 𑌯𑌦𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨 𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 ।
𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨 𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿, 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌷𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌤𑍇 𑌤𑌵 ; 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௫௯ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚—

௬௦. 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑍇𑌨 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑍇𑌨 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌅𑌵𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌵𑌶 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 ॥ ௬௦ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍—

௬௧. 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌈𑌶𑌨𑌶𑍀𑌲𑌃 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ! 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵 ! 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣 !—'𑌅𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌹𑌰𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌂 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍—𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇। 𑌸𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍀𑌤𑌿? 𑌆𑌹—𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾-

---

௫௯. (நீ) அஹங்காரத்தைப்பாராட்டி "போர்புரியமாட்டேன்" எனக் கொள்கின்றனையாயின், உன்னுடைய இவ்வுறுதி வீண் என்க ; ஸ்வபாவமானது உன்னைக் கட்டாயப்படுத்தும்.

நீ அஹங்காரத்தைக்கொண்டு, "போர்செய்யமாட்டேன்" என எண்ணுகின்றனையாயின், உறுதியைச் செய்கின்றனையாயின், உன்னுடைய இவ்வுறுதி வீணாம் ; ஏனெனில், க்ஷத்திரிய இயல்பானது உன்னை(ப் போர்புரிய)க் கட்டாயப்படுத்தும். ()

இன்னும், ஏனெனில்,

௬௦. கௌந்தேய! இயல்பினாலான தன்கர்மத்தால் இறுக்கிக்கட்டப்பெற்ற(நீ)மயக்கத்தால் எதனைச் செய்ய விரும்புகின்றனையில்லையோ, அதனைப் பரவசனாகவேசெய்வாய்.

இயல்பினால் - கீழ்க்கூறிய (௧௮ - ௪௩) சூரத்தன்மை முதலியவற்றால். எதனை - கர்மத்தை. மயக்கத்தால் - அவிவேகத்தால். அதனை - கர்மத்தை. (௬௦)

ஏனெனில்,

௬௧. அர்ஜுன ! ஈச்வரனானவன் எல்லாப்பிராணிகளையும் யந்திரத்தில் ஏறினவை(போல்) மாயையினால் ஆட்டுவித்துக்கொண்டு, எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயஸ்தானத்தினுள் தங்கிநிற்கின்றான்.

ஈச்வரன் - ஆளுந்தன்மையுள்ள நாராயணன். அர்ஜுன ! - வெண்மையுள்ளவனே ! உள்ளத்தின் இயல்பு சுத்தமானவனே ! அகக்கரணம்தெளிந்தவனே ! ; "பகல் கருமையாயுளது ; பகல் வெண்மையுளது" (ரிக்வேதம் - ௬ - ௯ - ௧) என (வழங்கியிருத்தலைக்) காண்பதனாலென்க. தங்கிநிற்கின்றான்-நிலைபெறுகின்றான்.—அவன் எவ்வாறு தங்கிநிற்கின்றான்? என்பது.— கூறுகின்றார் : யந்திரத்தில் ஏறின(மரப்பாவைகளைப்போல,) மரத்தால் செய்த ஆள்முதலிய (பொம்மைகளைப்)போல, எல்லாப்பிராணிகளையும்

யந்த்ராரூடாநி இவ யந்த்ராணி ஆரூடாநி அதிஷ்டிதாநி இவ — இதி இவஶப்த: அத்ர த்ரஷ்டவ்ய: — யதா தாருக்ருதபுருஷாதீநி யந்த்ராரூடாநி । மாயயா சத்மநா ப்ராமயந் திஷ்டதி இதி ஸம்பந்த: ॥ ௬௧ ॥

௬௨. தமேவ ஶரணம் கச்ச ஸர்வபாவேந பாரத ।
தத்ப்ரஸாதாத்பராம் ஶாந்திம் ஸ்தாநம் ப்ராப்ஸ்யஸி ஶாஶ்வதம் ॥

தமேவ ஈஶ்வரம் ஶரணம் ஆஶ்ரயம் ஸம்ஸாரார்திஹரணார்தம் கச்ச ஆஶ்ரய ஸர்வபாவேந ஸர்வாத்மநா ஹே பாரத । தத: தத்ப்ரஸாதாத் ஈஶ்வராநுக்ரஹாத் பராம் ப்ரக்ருஷ்டாம் ஶாந்திம் உபரதிம் ஸ்தாநம் ச மம விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ப்ராப்ஸ்யஸி ஶாஶ்வதம் நித்யம் ॥ ௬௨ ॥

௬௩. இதி தே ஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாத்குஹ்யதரம் மயா ।
விம்ருஶ்யைததஶேஷேண யதேச்சஸி ததா குரு ॥

இதி ஏதத் தே துப்யம் ஜ்ஞாநம் ஆக்யாதம் கதிதம் குஹ்யாத் கோப்யாத் குஹ்யதரம் அதிஶயேந குஹ்யம் ரஹஸ்யம் இத்யர்த:, மயா ஸர்வஜ்ஞேந ஈஶ்வரேண । விம்ருஶ்ய விமர்ஶநம் ஆலோசநம் க்ருத்வா ஏதத் யதோக்தம் ஶாஸ்த்ரம் அஶேஷேண ஸமஸ்தம் யதோக்தம் ச அர்தஜாதம் யதா இச்சஸி ததா குரு ॥

பூயோऽபி மயா உச்யமாநம் ஶ்ருணு —

௬௪. ஸர்வகுஹ்யதமம் பூய: ஶ்ருணு மே பரமம் வச: ।
இஷ்டோऽஸி மே த்ருடமிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம் ॥

யந்திரத்தில் ஏறினவைபோல் மாயத்தால் கூத்தாடும்படிசெய்துகொண்டு தங்கிநிற்கிறான் என்க. யந்திரத்தில் ஏறினவைபோல் என, போல் என்னுஞ்சொல்லை இங்கு (வருவித்து)க் கண்டுகொள்க.—மாயயா ப்ராமயந் திஷ்டதி எனக்கூட்டுக. (௬௧)

௬௨. **பாரத! அவனையே அடைக்கலமாக எவ்வாற்றாலும் அடைந்துகொள்; அவனது அருளினால் உயர்ந்த ஒழிவை(யும்), நித்தியமான நிலையை(யும்) அடைவாய்.**

ஸம்ஸாரத்தொல்லையினைத் தொலைக்க அந்த ஈச்வரனையே அடைக்கலமாக எவ்விதத்தினாலும், [மனத்தினாலும், மொழியினாலும், மெய்யினாலும்] நாடிக்கொள். அப்பொழுது, ஈச்வரனது அருளினால் உயர்ந்த ஒழிவையும், எங்குமுள்ள பொருளான எனது பரமபதமாகிய சாச்வதமான நிலையையும் அடைவாய். ()

௬௩. **இவ்வாறாக, ரஹஸ்யத்தினும் ரஹஸ்யமான ஞானம் உனக்கு என்னால் கூறப்பட்டுளது; இதனை முற்றும் ஆராய்ந்து, பின்பு எவ்வாறு இஷ்டப்படுகிறாயோ, அவ்வாறு செய்க.**

என்னால் - முற்றுமுணர்ந்த ஈச்வரனால். **இதனை** - கீழ்க்கூறிய (கீதா) சாஸ்திரத்தை. **முற்றும்** - கீழ்உபதேசிக்கப்பட்ட உபதேசமனைத்தையும். (௬௩)

கர்மயோகியானவன் பகவானிடத்து பக்திசெய்யவேண்டும்.

மீண்டும் நான் கூறுவதைக் கேள்:

௬௪. **எல்லாவற்றினும் மிக்கரஹஸ்யமான எனது அருமைத்திருவாக்கை மீண்டும் கேட்பாயாக; "(நீ) எனது நண்பனாக நெருங்கியுள்ளாய்" என, அதனால் (நான்) உனக்கு நலத்தைக் கூறுவேன்.**

ஸர்வகுஹ்யதமம் ஸர்வேப்ய꞉ குஹ்யேப்ய꞉ அத்யந்தரஹஸ்யம் உக்தமபி அஸக்ருத் பூய꞉ புந꞉ ஶ்ருணு மே பரமம் ப்ரக்ருஷ்டம் வச꞉ வாக்யம் | ந பயாத் நாபி அர்தகாரணாத்வா வக்ஷ்யாமி; கிம் தர்ஹி?—இஷ்ட꞉ ப்ரிய꞉ அஸி மே மம த்ருடம் அவ்யபிசாரேண இதி க்ருத்வா தத꞉ தேந காரணேந வக்ஷ்யாமி கதயிஷ்யாமி தே தவ ஹிதம் பரமம் ஜ்ஞாநப்ராப்திஸாதநம், தத்தி ஸர்வஹிதாநாம் ஹிததமம் ‖ ௬௪ ‖

கிம் தத் இதி? ஆஹ—

௬௫. மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு |
மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜாநே ப்ரியோऽஸி மே ‖

மந்மநா꞉ பவ மச்சித்த꞉ பவ | மத்பக்த꞉ பவ மத்பஜநோ பவ | மத்யாஜீ மத்யஜநஶீலோ பவ | மாம் நமஸ்குரு நமஸ்காரமபி மய்யேவ குரு | தத்ர ஏவம் வர்தமாந꞉ வாஸுதேவே ஏவ ஸமர்பிதஸாத்யஸாதநப்ரயோஜந꞉ மாமேவ ஏஷ்யஸி ப்ராப்ஸ்யஸி | ஸத்யம் தே தவ ப்ரதிஜாநே, ஸத்யாம் ப்ரதிஜ்ஞாம் கரோமி ந தத்ஸித்தௌ ஸந்தேஹ இத்யர்த꞉; யத꞉ ப்ரிய꞉ அஸி மே | ஏவம் பகவத꞉ ஸத்யப்ரதிஜ்ஞத்வம் புத்த்வா பகவத்பக்தே꞉ அவஶ்யம் பாவி மோக்ஷபலம் அவதார்ய பகவச்சரணைகபராயண꞉ பவேத் இதி வாக்யார்த꞉ ‖ ௬௫ ‖

எல்லாவற்றினும் - எல்லா ரஹஸ்யங்களினும். *மீண்டும்* - அடிக்கடி கூறப்பட்டிருந்தும். *பயத்தினாலாயினும், பொருளுக்காகவாயினும்* (நான் உனக்கு நலத்தைக்) *கூறப்போகிறேனல்லேன்.*—மற்று, என்ன ?—நீ எனக்குப் பிரியனாகப் பிறழாதிருக்கிறாய் எனக்கொண்டு, அதுகாரணமாக நான் உனக்கு உயர்ந்த நன்மையை, ஞானத்தைப் பெறுதற்கு ஸாதநத்தைக் கூறுவேன். அதுவன்றோ நன்மைகளெல்லாவற்றினும் மிக்க மேலான நன்மை. (௬௪)

அஃதென்ன ? என்பது—அருளிச்செய்கிறார் :

௬௫. **(நீ) என்னிடத்து மனமுடையவனாக, என்னிடத்துப் பக்தியுள்ளவனாக, என்னைப் பூஜிப்பவனாக இருக்கவேண்டும். என்னை வணங்கவேண்டும். (இவ்வாறாக, நீ) என்னையே அடைவாய். உனக்கு உண்மையாக உறுதிசொல்லுகின்றேன் ; எனது நண்பனாயிருக்கிறாய் (ஆதலின்).**

என்னிடத்து மனமுடையவனாக - என்னை நினைப்பவனாக. **பூஜிப்பவனாக** - பூஜிக்குந்தன்மையனாக. **என்னை வணங்கவேண்டும்** - நமஸ்காரத்தையும் எனக்கே செய்ய வேண்டும். இனி, இவ்வாறிருப்பவனாய், ஸாத்தியப்பயனையும் ஸாதனப்பயனையும் வாஸுதேவனிடத்திலேயே அர்ப்பித்தவனாய் என்னையே வந்தடைவாய். நீ எனது நண்பனாயிருக்கிறாயாதலால், உனக்கு நான் உண்மையான உறுதிசொல்லுகின்றேன் ; இவ்விஷயத்திலே ஸத்தியமான பிரதிஜ்ஞை செய்கின்றேன், ஸத்தியமான உறுதிவார்த்தை சொல்லுகின்றேன் என்றபடி. இவ்வாறாகப் பகவானுடைய உறுதிமொழியை ஸத்தியமாக உணர்ந்து, பகவத்பக்திக்கு அவச்யமுண்டாகின்ற மோக்ஷமாகிய பயனைத் தெளிவாக நிச்சயித்து, பகவானையே அடைக்கலமாகவும் உயர்ந்த ஒரேகதியாகவும் கொண்டவனாய் இருக்கவேண்டும் என்பது (இப்)பிரகரணத்தின் (தேர்ந்த) பொருள்.

कर्मयोगनिष्ठायाः परमरहस्यम् ईश्वरशरणताम् उपसंहृत्य अथ इदानीं कर्मयोगनिष्ठाफलं सम्यग्दर्शनं सर्ववेदान्तविहितं वक्तव्यमिति आह—

௬௬. सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ।
अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥

सर्वधर्मान् सर्वे च ते धर्माश्च सर्वधर्माः तान्—धर्मशब्देन अत्र अधर्मोऽपि गृह्यते, नैष्कर्म्यस्य विवक्षितत्वात्, 'नाविरतो दुश्चरितात्' 'त्यज धर्ममधर्मं च' इत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः—सर्वधर्मान् परित्यज्य संन्यस्य सर्वकर्माणि इत्येतत् । माम् एकं सर्वात्मानं समं सर्वभूतस्थितम् ईश्वरम् "अहमेव" इत्येवं शरणं व्रज, न मत्तः अन्यत् अस्ति इति अवधारय इत्यर्थः ; अहं त्वा त्वाम् एवं निश्चितबुद्धिं सर्वपापेभ्यः सर्वधर्माधर्मबन्धनरूपेभ्यः मोक्षयिष्यामि स्वात्मभावप्रकाशीकरणेन । उक्तं च 'नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन भास्वता' इति ॥ अतः मा शुचः शोकं मा कार्षीः इत्यर्थः ॥ ௬௬ ॥

துறவும், மெய்யுணர்வும்.

கர்மயோகநிஷ்டையினுடைய பரமரஹஸ்யமானது ஈச்வரனை அடைக்கலமாகப்புகுதல் என முடித்து, இனி, இப்பொழுது, எல்லாஉபநிஷத்துக்களிலும் விதிக்கப்பட்டதாய், கர்மயோகநிஷ்டையின் பயனுன மெய்யுணர்வை உரைக்கவேண்டும் என அருளிச்செய்கிறார் :

௬௬. **(நீ) எல்லாத்தர்மங்களையும் துறந்து, என்னையொருவனையே அடைக்கலமாக நாடிக்கொள். நான் உன்னை எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுவிப்பேன் ; வருந்தாதே.**

தர்மமென்னும்சொல்லினுல், இங்கு அதர்மமும் கொள்ளப்படுகின்றது ; நைஷ்கர்ம்யத்தை, கர்மம்நீங்கிய நிலையை உபதேசிக்கக்கருதியுள்ளமையின் ; "தீயொழுக்கத்தினின்றும் ஒழியாதவன் (ஆத்மாவையடைய) மாட்டான்" (கட - க - உ - உச), "தர்மத்தையும், அதர்மத்தையும் துறந்திடு" என்பனமுதலிய சுருதிஸ்மிருதிகளினுலென்க. **எல்லாத்தர்மங்களையும் துறந்து** - எல்லாக்கர்மங்களையும் துறந்து என்றபடி. **என்னையொருவனையே**, "எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாய் எல்லாப்பொருள்களினுள்ளும் ஒப்பநிற்கின்ற ஈச்வரன் நானேதான்" என இவ்வாறு அடைக்கலமாக நாடிக்கொள் ; என்னையல்லது வேறு இல்லை எனத் தெளிவாக நிச்சயித்துக்கொள் என்பது (தேர்ந்த) பொருள். இவ்வாறு புத்திநிச்சயிக்கப்பெற்ற உன்னை, ஸகல தர்மஅதர்மக்கட்டுக்களாகிய **எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுவிப்பேன்**, (உள்ளபடியான) ஆத்மஇயல்பை, ஆத்மஸ்வரூபத்தை விளங்கச்செய்து (என்னை உனது ஆத்மாவாக வெளிப்படுத்தி) விடுவிப்பேன் ; "அகக்கரணவிருத்தியினுள் தங்கியவனுய், ஒளிர்கின்ற ஞானவிளக்கைக்கொண்டு (அஜ்ஞானஇருளை) அழிக்கின்றேன்" (௧0 - கக) எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே, வருந்தவேண்டாம், துயரமுறவேண்டாம் என்றவாறு. (௬௬)

𑌕𑌿𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ?—𑌕𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌾 ? 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌉𑌭𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ? ।

𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃—

‘𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇’ ‘𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । ‘𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇’ ‘𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।

𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ?

𑌨𑌨𑍁 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵—𑌏𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ; 𑌅𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌭𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌫𑌲𑌾𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌫𑌲𑌭𑍇𑌦𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾—“𑌮𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑍈 𑌫𑌲𑌾𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮

முக்திக்கு ஸாதநம் யாது ?

இந்த கீதாசாஸ்திரத்தினுள், உறுதியானநன்மைக்கு உயர்ந்த ஸாதநம் யாது நிச்சயிக்கப்பட்டது ?—ஞானமா ? அல்லது கர்மமா ? அல்லது இரண்டுமா ? என்பது.

ஏன் ஸம்சயம் ?

“எதனை அறிந்து சாகாமையைப் பெறுகின்றனோ” (கஙு - கஉ), “அப்பொழுது என்னை உண்மையாய் அறிந்து உடனே என்னைப் புகுகின்றன்” (கஅ - ருரு) என்பனமுதலிய வாக்கியங்கள் ஞானமொன்றினாலேயே உறுதியானநன்மையைப் பெறுதலை உணர்த்துகின்றன. “உனக்குக் கர்மத்திலேதான் அதிகாரம்” (உ - சஎ), “கர்மத்தையே செய்யவேண்டும்” (ச - கரு) என்னும்இவைபோன்ற (வாக்கியங்கள்) கர்மங்களை அவச்யம் செய்யவேண்டும் என உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறாக, ஞானகர்மமிரண்டனையும் செய்யவேண்டும் என உபதேசிப்பதனால், இரண்டும் ஒருங்குசேர்ந்தும் உறுதியானநன்மையைத் தருபவை எனவும் ஆகலாம்; என்று சம்சயம் உண்டாகும்.

மற்று, இதிலே ஆராய்ச்சியின் பயனென்ன ?

ஏன் ! இதுவேதான்—(ஞானம், கர்மம், ஒருங்குகூடிய ஞானகர்மம்என்ற) இவற்றினுள் எதாவதொன்றை உறுதியான நன்மைக்கு உயர்ந்த ஸாதநமாக இன்னதுதான் என்று நிச்சயிப்பதுதான். ஆகவே, இவ்விஷயம் மிகவும் விரிந்ததாகி ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியதாய் உள்ளது.

ஆத்மஅறிவு ஒன்றே முக்திக்கு ஸாதநம்.

ஆத்மஅறிவுஒன்றே உறுதியானநன்மைக்கு ஸாதநமாம்; பேதஉணர்ச்சியை நீக்கி, கைவல்யமென்னும்பயனில் தீர்வதனுலென்க. அவித்யையென்பது - செய்கை, செய்பொருள்கள், பயன் என்னும் பேதபுத்தியான வேற்றுமையுணர்வு (அது) ஆத்மாவினிடத்து எப்பொழுதும் தங்கியுள்ளது. “செய்கை என்னுடையது; செய்பவன் நான் : இப்பயனுக்காக இச்செய்கையைச் செய்யப்போகிறேன்” என்ற இந்த அவித்

करिष्यामि'' इति अयं च अविद्या अनादिकालप्रवृत्ता । अस्याः अविद्यायाः निवर्तकम् ''अयम् अहम् अस्मि केवलः अकर्ता अक्रियः अफलः ; न मत्तः अन्यः अस्ति'' इत्येवंरूपम् आत्मविषयं ज्ञानम् उत्पद्यमानं, कर्मप्रवृत्तिहेतुभूतायाः भेदबुद्धेः निवर्तकत्वात् । तुशब्दः पक्षव्यावृत्त्यर्थः— न केवलेभ्यः कर्मभ्यः, न च ज्ञानकर्मभ्यां समुच्चिताभ्यां निःश्रेयसप्राप्तिः इति पक्षद्वयं निवर्तयति । अकार्यत्वाच्च निःश्रेयसस्य कर्मसाधनत्वानुपपत्तिः । न हि नित्यं वस्तु कर्मणा ज्ञानेन वा क्रियते ।
केवलज्ञानमपि अनर्थकं तर्हि ? ।

न, अविद्यानिवर्तकत्वे सति दृष्टकैवल्यफलावसानत्वात् । अविद्यातमोनिवर्तकस्य ज्ञानस्य दृष्टं कैवल्यफलावसानत्वं, रज्ज्वादिविषये सर्पाद्यज्ञानतमोनिवर्तकप्रदीपप्रकाशवत् । विनिवृत्तसर्पादिविकल्परज्जुकैवल्यावसानं हि प्रकाशफलम् ; तथा ज्ञानम् ।

दृष्टार्थानां च छिदिक्रियाग्निमन्थनादीनां व्यापृतकर्त्रादिकारकाणां द्वैधीभावाग्निदर्शनादिफलात् अन्यफले कर्मान्तरे व्यापारान-

---

யையானது அநாதிகாலமாகத் தலைப்பட்டிருப்பது. இந்த அவித்யையைத் துடைப்பது - "அகர்த்தாவாய், கர்மமில்லாதவனாய், பயனில்லாதவனாய், தனிப்பொருளாய் இதோ நான் இருக்கின்றேன், என்னைக்காட்டிலும் வேறொருவன் இல்லை" என இத்தகையதாக உண்டாகும் ஆத்மஅறிவு; கர்மத்திற் செல்லுதற்குக் காரணமான பேதஉணர்ச்சியைப் போக்குகின்றமையின்.—(555 - ஆம் பக்கத்தில் 34 - ஆம் வரியில் "ஆத்மஅறிவொன்றே" என்பதிலுள்ள) "ஏ" என்னும்சொல் - (மற்றைய இரண்டு) பக்ஷங்களையும் விலக்கும்பொருட்டென்க: உறுதியானநன்மையைப் பெறுதல் "வெறும்கர்மங்களினாலன்று; ஒருங்குசேர்ந்த ஞானகர்மங்களினாலுமன்று" என இரண்டு பக்ஷங்களையும் (அந்த ஏகாரம்) நீக்குகின்றது. அன்றியும், உறுதியானநன்மையென்பது கார்யமல்லாததனால் [கர்மத்தினால் ஸாதித்துக்கொள்ளப்படும் பயனல்லாததனால்] கர்மம் ஸாதநமாதல் ஏலாது. நித்தியப்பொருளானது கர்மத்தினாலாயினும், ஞானத்தினாலாயினும் செய்துகொள்ளப்படுவதில்லையன்றோ.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்பொழுது, சுத்தமான அறிவுங்கூடப் பயனில்லாததாம்?

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; அவித்யையை நீக்குவதனால், கைவல்யமென்னும்பயனிலே முடிவதாகக் காணப்படுகின்றமையின். அவித்யையாகிய இருளை அகற்றுகின்ற அறிவிற்கு கைவல்யமென்னும்பயன் முடிபெனக் காணப்படுகின்றது; கயிறுமுதலானவிஷயத்திலே, பாம்புமுதலான அஜ்ஞானஇருளை நீக்கும் விளக்குவெளிச்சம் போல என்க. பாம்பென்னும்வேற்றுமையுணர்ச்சிநீங்கிய கயிற்றைமாத்திரம் முடிவாகக்கொண்டதன்றோ வெளிச்சத்தின்பயன்; அவ்வாறே, அறிவென்க. (வெளிச்சத்தின்பயனானது பாம்பென்னும்மயக்கத்தை நீக்கி அதனால் கயிறுமாத்திரம்தனிப்படுவதில் தீர்ந்துவிடுகின்றது; அதுபோல, அறிவின்பயனானது அவித்யையினை நீக்கி அதனால் ஆத்மாமாத்திரம் தனிப்படுவதில், கைவல்யத்தில் தீர்ந்துவிடுகின்றது என்பதாம்.)

ஞானம் கர்மத்தோடு ஒருங்குகூடாது.

இனி, பயன்காணப்படுகின்ற அறுத்தல், தீக்கடைதல் முதலிய (செய்கைகளில்) கர்த்தா முதலிய காரகங்கள் சென்றிருக்கும்போது, இரண்டாக்குதல் தீக்கா

नुपपत्तिः यथा, तथा फलान्तराय ज्ञाननिष्ठाक्रियायां व्यापृतस्य ज्ञात्रादिकारकस्य आत्मकैवल्यफले फलान्तरे वा प्रवृत्तिः अनुपपन्ना इति न ज्ञाननिष्ठा कर्मसहिता उपपद्यते ।

भुज्यग्निहोत्रादिक्रियावत् स्यात् इति चेत्—

न; कैवल्यफले ज्ञाने क्रियाफलार्थित्वानुपपत्तेः । कैवल्यफले हि ज्ञाने प्राप्ते, सर्वतःसम्प्लुतोदकफले कूपतटाकादिक्रियाफलार्थित्वाभाववत्, फलान्तरे तत्साधनायां वा क्रियायाम् अर्थित्वानुपपत्तिः । न हि राज्यप्राप्तिफले कर्मणि व्यापृतस्य क्षेत्रमात्रप्राप्तिफले व्यापारः उपपद्यते, तद्विषयं वा अर्थित्वम् । तस्मात् न निःश्रेयससाधनत्वं कर्मणः । न च ज्ञानकर्मणोः समुच्चयः । नापि ज्ञानस्य कैवल्यस्य कर्मसाहाय्यापेक्षा, अविद्यानिवर्तकत्वेन विरोधात् । न हि तमः तमसो निवर्तकम् । अतः केवलमेव ज्ञानं निःश्रेयससाधनम् इति ।

ணுதல்முதலிய பயன்களைக்காட்டிலும் வேறுபயனுள்ள வேறோர்செய்கையிலே(அக்கர்த்தாமுதலியன அப்பொழுதே) செல்லுதல் ஏலாதவாறுபோல, பயன்காணப்படுகின்ற ஞானநிஷ்டையாகிய செய்கையில் அறிபவன்முதலிய காரகங்கள் சென்றிருக்கும்போது, ஆத்மகைவல்யமாகிய பயனைக்காட்டிலும் வேறுபயனுள்ள வேறோர் செய்கையிலே (அவ்வறிபவன்முதலியன அப்பொழுதே) செல்லுதல் ஏலாது; ஆதலால், ஞானநிஷ்டை கர்மத்தோடுகூடி அமையாது.

(ஆக்ஷேபம்) :—உண்ணுதலும் அக்நிஹோத்ரம்முதலிய செய்கையும்போல ஆகலாம் எனில் (உண்ணுதலென்னும்உலகச்செய்கையோடு அக்நிஹோத்ரம்முதலிய வேதச்செய்கையைக் கூடஅநுஷ்டிப்பதுபோல, அக்நிஹோத்ரம்முதலிய செய்கையொடு ஞானநிஷ்டையென்னும்செய்கையைக் கூடஅநுஷ்டிக்கலாம் எனில்)—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; கைவல்யப்பயனுள்ள ஞானமிருக்க, கர்மத்தின் பயனை வேண்டுதல் ஒவ்வாமையின் (ஒருவன் திருப்தியாகப் புசித்தாலும், அதாவது உண்ணுவதின் பயனாகிய திருப்தியைப் பெற்றவிடத்தும், அவன் ஸ்வர்க்கம்முதலியவற்றையும் அவற்றை யடைதற்குக் காரணமான அக்நிஹோத்ரம்முதலியவற்றையும் விரும்புகிறபடியால், அவன்விஷயத்திலே உண்ணுதலையும் அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றையும் ஒருங்குசேர்த்தல் பொருந்தும். அவ்வாறு, முக்தியைக் கொடுக்கும் ஞானநிஷ்டையைப் பெற்றவிடத்து ஸ்வர்க்கத்தையேனும், அதனையடைதற்குக் காரணமான கர்மத்தையேனும் ஞானி விரும்புதல் இல்லை ஆதலால், ஞானமும் கர்மமும் ஒருங்குகூடா என்பதாம்). எங்கும் பெருகிநிற்கும் நீர்ப்பெருக்குள்ளவிடத்து கிணறு குளம் முதலியவற்றை வெட்டுவதன்பயனை வேண்டாமைபோல, கைவல்யப்பயனுள்ள ஞானத்தைப்பெற்றவழி வேறோர்பயனையாயினும், அதற்கு ஸாதநமான கர்மத்தையேனும் வேண்டுதல் அமையாது. ராஜ்யத்தைப் பெறுவதான பயனுள்ள கர்[illegible] சென்றிருப்பவனுக்கு ஒருசிறுவயலைமாத்திரம் பெறுவதான பயனில் செ[illegible] னும், அதனைப்பற்றிய விருப்பமாயினும் அமையாதன்றே. ஆதலால், [illegible] யானநன்மைக்கு ஸாதநமன்று; ஞானகர்மம் ஒருங்குசேர்தலும் ஒவ்வ[illegible] யும், கைவல்யப்பயனுள்ள ஞானத்திற்குக் கர்மத்தின்உதவி வேண்டுவதில்லை; அவித்யையை நீக்குவதனால் விரோதமாதலின். இருள் இருளை நீக்கமுடியாதன்றே. ஆகவே, ஞானமொன்றேதான் உறுதியானநன்மைக்கு ஸாதநமென்க.

न; नित्याकरणे प्रत्यवायप्राप्तेः, कैवल्यस्य च नित्यत्वात्। यत् तावत् कैवल्यज्ञानात् कैवल्यप्राप्तिः इत्येतत्, तत् असत्; यतः नित्यानां कर्मणां श्रुत्युक्तानाम् अकरणे प्रत्यवायः नरकादिप्राप्तिलक्षणः स्यात्—

ननु एवं तर्हि कर्मभ्यः मोक्षो नास्ति इति अनिर्मोक्ष एव।

नैष दोषः; नित्यत्वात् मोक्षस्य। नित्यानां कर्मणाम् अनुष्ठानात् प्रत्यवायस्य अप्राप्तिः, प्रतिषिद्धस्य च अकरणात् अनिष्टशरीरानुत्पत्तिः, काम्यानां च वर्जनात् इष्टशरीरानुत्पत्तिः, वर्तमानशरीरारम्भकस्य च कर्मणः फलोपभोगक्षये पतिते अस्मिन् शरीरे देहान्तरोत्पत्तौ च कारणाभावात् रागादीनां च अकरणे स्वरूपावस्थानम् एव स्वयत्नविरहं कैवल्यम् इति।

अतिक्रान्तानेकजन्मान्तरकृतस्य स्वर्गनरकादिप्राप्तिफलस्य अनारब्धकार्यस्य उपभोगानुपपत्तेः क्षयाभावः इति चेत्—

न; नित्यकर्मानुष्ठानायासदुःखोपभोगस्य तत्फलोपभोगत्वोपपत्तेः; प्रायश्चित्तवद्वा पूर्वोपात्तदुरितक्षयार्थं नित्य-

---

கர்மத்தினுலேயே மோக்ஷம் என்னும் கொள்கையின் மறுப்பு.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியன்று; நித்யகர்மங்களைச் செய்யாதிருக்கத் தீங்குவருவதனுலும், கைவல்யம் நித்யமாதலாலும் என்க. (அதாவது) - "கைவல்யத்தைப் பெறுதல் ஞானமொன்றினுலேதான்" என்றஇது எதுவோ, அது நேரன்று; ஏனெனில், சுருதியினுள் கூறப்பட்ட நித்யகர்மங்களைச் செய்யாவிடில், நரகம் முதலியவற்றை யடைதலாகிய தீங்கு வரும்.

(எதிராக்ஷேபம்):—ஆயின், இவ்வாருக அப்பொழுது, கர்மங்களால் மோக்ஷமில்லையெனவே, மோக்ஷத்தைப் பெறுதலே இல்லையாகும்.

(ஸமாதாநம்) :—இது குற்றமன்று; மோக்ஷம் நித்யமாதலின். நித்ய கர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதனுல், தீங்கு வருதலில்லை: விலக்கிய கர்மங்களைச் செய்யாமையினுல், வேண்டாத உடம்பும் உண்டாதலில்லை: காம்யகர்மங்களைத் தவிர்ப்பதனுல், வேண்டிய உடம்பும் அமைவதில்லை: இப்பொழுதுள்ள உடம்பை உண்டாக்கியுள்ள கர்மத்தின் பயனுடைய அநுபவமும் கழியுமளவிலே இவ்வுடம்பு மாண்டுபோகவும், வேருேர் உடம்பு உண்டாவதற்குக் காரணமின்மையாலும், (ஒன்றன்மேலும்) ஆசை முதலியவற்றைச் செய்யாமையினுலும், தான் தன்வடிவமாக நிற்றலேதான் முயற்சியின்றி அமையும் கைவல்யம் என்பது.

(எதிராக்ஷேபம்) :—சென்ற பல வேறு பிறவிகளிற் செய்யப்பட்டவையாய், ஸ்வர்க்கம் நரகம்முதலியவற்றை யடைதலைப் பயனுகக்கொண்டவையாய், (இன்னும் தமது) பயனைக்கொடுக்கத்தலைப்படாத கர்மங்களை அநுபவித்தல் அமையாமையின் (அக்கர்மங்கள்) கழிந்துபோகவில்லை எனில்,—

(எதிர்மறுமொழி) :—அப்படியன்று; நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலே சிரமத்தையும், வருத்தத்தையும் அநுபவிப்பதானது அக்(கர்மங்களின்)பயனை அநுபவிப்ப

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 । 𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌅𑌯𑌤𑍍𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ।

𑌨; '𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌤𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌯𑌨𑌾𑌯' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃, 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌵𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌷𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃, '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ।

𑌅𑌨𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌫𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 । 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌫𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃, 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌨𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌫𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ।

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑍋𑌹𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃, "𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ।

𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌆𑌹𑍁𑌃— 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤-

தாக அமையுமாதலின்: அல்லது, நித்யகர்மங்கள், பிராயச்சித்தகர்மங்கள்போல, முன்செய்யப்பட்ட பாவங்கள் தேய்ந்திடுதற்கு ஆவனவாதலின். (தமது பயனை இன்னும் கொடுக்கத்) தலைப்படாத கர்மங்கள் அநுபவத்தினாலேயே கழிந்துபோனமையினாலும், புதியகர்மங்களைச் செய்யாமையினாலும் கைவல்யம் முயற்சியின்றி அமைமவதென்க.

(மறுப்பு) :—அப்படியன்று ; "அதனையே அறிந்து சாகாமையைக் கடந்துவிடுதலைப் பெறுகிறான் ; (அந்த) நிலைக்கு வேறுவழி இல்லை" (ச்வே - ௩ - அ) என்னும் சுருதியினால், மோக்ஷத்திற்கு வேறுவழி இல்லை என்பது. தோலைப்போல, ஆகாசத்தைச் சுருட்டுதல் நிகழாததுபோல (ச்வே - சு - ௨௦), அஜ்ஞானிக்கு மோக்ஷம் நிகழமாட்டாது என்னும் சுருதியினாலும், "ஞானத்தினால் கைவல்யத்தைப் பெறுகிறான்" என்னும் புராணமாகிய ஸ்மிருதியினாலும் என்க.

அன்றியும், பயனைக்கொடுக்கத் தலைப்படாத புண்யகர்மங்கள் கழிந்துபோதலென்பது முடியாததலால், (கர்மத்தால் மோக்ஷம் அமையாது.) பயனைக் கொ கத்தலைப்படாத பாவகர்மங்கள் எவ்வாறு நிகழ்தலாகுமோ, அவ்வாறு, பயனைக் டுக்கத்தலைப்படாத புண்யகர்மங்களும் நிகழ்தலாகும். இனி, அவை வே உடம்பினை உண்டாக்காது கழிந்திடுதல் இயலாததலின், மோக்ஷம் அமையாது.

மற்றும், தர்ம அதர்மங்கட்குக் காரணமான விருப்பு வெறுப்பு அறுத்தல் ஆத்மஞானத்தாலன்றி ஏலாததலின், யாது. மேலும், "நித்யகர்மங்களுக்குப் பயன் "வர்ணத்தாரும் ஆச்ரமத்தாரும் தமது கர்மங் ௩) என்று தொடங்கும் ஸ்மிருதியினாலும்

நித்யகர்மம் மறுபிறப்பைத் தராமைதனனும மகாளலையல யறுபபு.

இனி, எவர்கள் "நித்யகர்மங்கள் துன்பவடிவாயிருத்தலால், முன்செய்யப்பட்ட பாவகர்மங்களின் பயனேதான் ; அவற்றிற்குத் தம்மைத்தவிர வேறுபய

उपात्तकर्मणां फलमेव, न तु तेषां स्वरूपव्यतिरेकेण अन्यत् फलम् अस्ति, अश्रुतत्वात्, जीवनादिनिमित्ते च विधानात् इति ।

न, अप्रवृत्तफलानां कर्मणां फलदानासंभवात्; दुःखफलविशेषानुपपत्तिश्च स्यात् ।

यत् उक्तं — पूर्वजन्मकृतदुरितानां कर्मणां फलं नित्यकर्मानुष्ठानायासदुःखं भुज्यते इति — तत् असत् । न हि मरणकाले फलदानाय अनङ्कुरीभूतस्य कर्मणः फलम् अन्यकर्मारब्धे जन्मनि उपभुज्यते इति उपपत्तिः । अन्यथा स्वर्गफलोपभोगाय अग्निहोत्रादिकर्मारब्धे जन्मनि नरकफलोपभोगानुपपत्तिः न स्यात् ।

तस्य दुरितदुःखविशेषफलत्वानुपपत्तेश्च — अनेकेषु हि दुरितेषु संभवत्सु भिन्नदुःखसाधनफलेषु नित्यकर्मानुष्ठानायासदुःखमात्रफलेषु कल्प्यमानेषु द्वन्द्वरोगादिबाधनं निर्निमित्तं न हि शक्यते कल्पयितुं, नित्यकर्मानुष्ठानायासदुःखमेव पूर्वोपा-

---

னில்லை; சுருதியினுள் கூறப்படாமையின்: அன்றியும், உயிர்வாழ்தல்முதலியன காரணமாக (அவற்றை) விதித்தலின்'' எனக் கூறுகிறார்களோ, (நித்யகர்மம் துன்பமாயிருத்தலால், முன்செய்த பாவகர்மத்தின் பயன் எனவும்; சுருதியினுள் நித்யகர்மத்திற்குப் பயன் கூறப்படாமையால் அதற்கு அதுவேதான் பயன், அதாவது நித்யகர்மத்திற்குத் தனியாக வேறோர் பயனில்லை எனவும்; நித்யகர்மத்தைச் செய்தற்கு ஒருவன் உயிர்வாழ்தல்தான் காரணம், அதாவது உயிரோடிருந்தால் அதனைச் செய்துவரவேண்டுமென்று அது வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டதெனவும் கூறுகிறார்களோ, அவர்கள் கூறுவது)

அப்படியன்று; ஏனெனில், (இன்னும் தமதுகார்யத்தைச் செய்யத்) தலைப்படாத கர்மங்கள் பயனைக் கொடுத்தல் நிகழாது; மேலும், துன்பப்பயனிலே வித்தியாசமும் இருக்கமுடியாது.

(அதாவது):—"முந்தின பிறவிகளிலே செய்யப்பட்ட பாவகர்மங்களின் பயனானது நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமாகவும் துன்பமாகவும் அநுபவிக்கப்படுகின்றது" என எது கூறப்பட்டதோ, அது நேரன்று. சாகுந்தருணத்திலே பயனைக் கொடுக்க முளைக்கொள்ளாத [தலைப்படாத] கர்மத்தின் பயனானது வேறோர் கர்மத்தால் தொடங்கப்பட்ட பிறவியிலே அநுபவிக்கப்படுகின்றது என்பது பொருத்தமில்லையன்றே. அல்லாக்கால், ஸ்வர்க்கப்பயனை அநுபவிக்க அக்நிஹோத்ரம்முதலிய கர்மங்களால் தொடங்கப்பட்ட பிறவியிலே நரகப்பயனை அநுபவித்தல் கூடாமை யாகாது.

மற்றும், அதற்கு [நித்யகர்மத்திற்கு] பாவகர்மத்தாலான ஓர்வகைத்துன்பமானது பயனாதலென்பது செல்லாது. வெவ்வேறு துன்பங்கட்குக் காரணமான ...ன்களையுடைய பல பாவகர்மங்கள் நிகழக்கூடியவையாயிருக்க, (அப்பாவகர்மங் நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமத்தையும் துன்பத்தையும்மாத்தி பனாகக்கொண்டவை எனக்கொள்ளுங்கால், (ஒருவனை விருப்புவெறுப்புமுதலிய) வங்களும் நோய்களும் மற்றுமிவைபோன்றவையும் பீடித்தற்குக் காரணமில்லை ...ம்; நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமுந்தான் முன் ...ாவகர்மப்பயன், தலையால் கற்களைச் சுமத்தல்முதலிய துன்பம் (முன்செய்த

प्रवृत्तदुरितफलत्वं न शिरसा पाषाणवहनादिदुःखवदिति।

यच्चोक्तं च इदम् उच्यते — नित्यकर्मानुष्ठानायासदुःखं पूर्वकृतदुरितकर्मफलम् इति। कथम्? — अप्रवृत्तफलस्य हि पूर्वकृतदुरितस्य क्षयः न उपपद्यते इति प्रत्युक्तम्। तत्र प्रवृत्तफलस्य कर्मणः फलं नित्यकर्मानुष्ठानायासदुःखं युक्तं स्यात्, न अप्रवृत्तफलस्येति। अथ सर्वमेव पूर्वकृतं दुरितं प्रवृत्तफलमेव इति मन्यसे — ततः नित्यकर्मानुष्ठानायासदुःखमेव फलम् इति विशेषणम् अयुक्तम्। नित्यकर्मविध्यानर्थक्यप्रसङ्गश्च, उपभोगेनैव प्रवृत्तफलस्य दुरितकर्मणः क्षयोपपत्तेः।

किञ्च — श्रुतस्य नित्यस्य दुःखं चेत् फलं, नित्यकर्मानुष्ठानायासादेव तत् दृश्यते व्यायामादिवत्; तत् अन्यस्य इति कल्पनानुपपत्तिः।

जीवनादिनिमित्ते च विधानात् नित्यानां कर्मणां प्रायश्चित्तवत् पूर्वकृतदुरितफलत्वानुपपत्तिः। यस्मिन् पापकर्मणि निमित्ते यत् विहितं प्रायश्चित्तं, न तु तत् तस्य पापस्य फलम्। अथ तदेव पापस्य

பாவகர்மப்பயன்) அன்று எனவும் கொள்ளுதல் (வேண்டும்; வேண்டவே, அவ்வாறு கொள்ளுதல்) அடாதன்றோ.

அன்றியும் "நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமும் - முன்செய்த பாவகர்மத்தின் பயன்" என்றஇது பிரகிருதமல்லாததாகக் கூறப்படுகின்றது.—எப்படி?—பயனைக் கொடுக்கத்தலைப்படாத முன்செய்த பாவகர்மம் கழிந்திடாது என்பதன்றோ பிரகிருதம். அதிலே, நீ, "நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமுமாகிய பயனானது, பயனைக் கொடுக்கத்தலைப்பட்ட கர்மத்திற்கேயன்றி பயனைக் கொடுக்கத்தலைப்படாத கர்மத்திற்கு இல்லை" எனக் கூறுகின்றனை. இனி, நீ, முன்செய்யப்பட்ட பாவகர்மங்களெல்லாமே பயனைக் கொடுக்கத் தலைப்பட்டவைதான் எனக் கொள்கின்றனையாயின், அங்ஙனம் "நித்யகர்மங்களைச் செய்வதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமுந்தான் - (பயனைக்கொடுக்கத்தலைப்படாத பாவ கர்மங்களின்) பயன்" எனச் சிறப்பித்துக்கூறுதல் பொருந்தாது. (558 - ஆம் பக்கத்தில் 36, 37 ஆம் வரிகளைப் பார்க்க.) மேலும், நித்யகர்மங்களை விதித்தல் வீணாதல் வேண்டும்; ஏனெனில், பயனைக் கொடுக்கத்தலைப்பட்ட பாவகர்மமானது அநுபவத்தினால்தான் கழிந்திடக்கூடும்.

இன்னும், வேதத்தினுள் விதிக்கப்பட்ட நித்யகர்மத்திற்கு வருத்தம் பயனாயின் அவ்வருத்தம் நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமத்தினாலேயே (உண்டாகுமெனக்) காணப்படுகின்றது; சிலம்பப்பயிற்சி முதலியவற்றில் (உள்ள சிரமத்தினால் வருத்தம் காணப்படுவது) போல. ஆகவே, அது வேறு (கர்மத்தின் பயன்) எனக் கொள்வது கூடாது.

பின்னும், உயிர்வாழ்தல்முதலியன காரணமாக நித்யகர்மங்களை விதிப்பதனால், (அவை) பிராயச்சித்தகர்மங்கள்போல, முன்செய்த பாவகர்மத்தின் பயனென்பது செல்லாது. எந்தப் பாவகர்மம் காரணமாக எந்தப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டதோ, அந்தப் பாவகர்மத்திற்கு அது பயனாகாதன்றோ. இனி,
மாகிய காரணத்திற்குத்தான், பிராயச்சித்த (கர்மத்தை அநுஷ்டி

நிமித்தஸ்ய ப்ராயச்சித்தத்வேந ஸஹ, ஜீவநாதிநிமித்தத்வே நித்யகர்மாநுஷ்டா-நாயாஸது:கஸ்ய ஜீவநாதிநிமித்தஸ்யைவ ஸஹ ப்ரஸஜ்யேத, நித்யப்ராயச்சித்தயோ: நைமித்திகத்வாவிசேஷாத் |

கிஞ்சாந்யத் — நித்யஸ்ய காம்யஸ்ய ச அக்நிஹோத்ராதே: அநுஷ்டாநாயாஸ-து:கஸ்ய துல்யத்வாத் நித்யாநுஷ்டாநாயாஸது:கமேவ பூர்வக்ருததுரி-தஸ்ய பலம், ந து காம்யாநுஷ்டாநாயாஸது:கம் இதி விசேஷோ நாஸ்தீதி ததபி பூர்வக்ருததுரிதபலம் ப்ரஸஜ்யேத | ததா ச ஸதி நித்யாநாம் ஸமா-ச்ரவணாத் தத்விதாநாந்யதாநுபபத்தேச்ச நித்யாநுஷ்டாநாயாஸது:கம் பூர்வக்ருததுரிதபலம் இதி அர்த்தாபத்திகல்பநா நோபபந்நா | ஏவம் விதாநாந்யதாநுபபத்தே: அநுஷ்டாநாயாஸது:கவ்யதிரிக்தபலகல்பநா நித்யாநாம் |

விரோதாச்ச; விரோதம் ச இதம் வசநம் — நித்யகர்மணா அநுஷ்டீயமா-நேந அந்யஸ்ய கர்மண: பலம் புஜ்யதே இதி அப்யுபகம்யமாநே ஸ ஏவ

மத்தினாலாகும்) துன்பம் பயனாயின், உயிர்வாழ்தல்முதலியன காரணமாக (விதிக்கப்பட்ட) நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமத்தினாலாகும் துன்பமும் உயிர் வாழ்தல்முதலிய காரணத்திற்குத்தான் பயனாகவேண்டும்; நித்யகர்மம் பிராயச்சித்த கர்மம் இரண்டும் (முறையே ஓரோர் சிறப்புக்)காரணத்தா லாகின்றவை என்பதிலே பேதமின்மையின். (பிராயச்சித்தகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதினாலாகும் துன்பமானது அப்பிராயச்சித்தகர்மத்திற்குக் காரணமான பாவகர்மத்தின் பயனாதல் பொருந்தாத வாறுபோல, நித்யகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதனாலாகும் துன்பமானது அந்நித்யகர்மத்திற்குக் காரணமான உயிர்வாழ்தல்முதலியவற்றின் பயனாதல் பொருந்தாதென்பதாம்.)

இன்னும், வேறொன்று வருமாறு:—நித்யகர்மமான அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றிற்கும், காம்யகர்மமான அக்நிஹோத்ரம்முதலியவற்றிற்கும் அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பங்கள் ஸமமாயிருத்தலால் - "நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பங்கள்தான் முன்செய்த பாவகர்மத்தின் பயன், காம்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பங்களல்ல" என்கிறதற்கு வேற்றுமை இல்லை [ஓர்சிறப்புக்காரணத்தையும் காணோம்]; எனவே, அவையும் [காம்யகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமும்] முன்செய்த பாவகர்மப்பயன் என்றல் வேண்டும். அவ்வாறானவளவிலே, வேதத்தினுள் நித்யகர்மங்கட்குப் பயன் கூறாமையினால் அவற்றை விதித்தல் வேறுவிதமாகப்பொருந்தாதிருக்க, நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமும் - முன்செய்த பாவகர்மத்தின் பயன் என அர்த்தாபத்தி [பொருள்] பிரமாணத்தினாற் கொள்ளுதலும் ஒவ்வாது. இவ்வாறாக நித்யகர்மவிதியானது பொருந்தாததாயிருப்பதனால், நித்யகர்மங்கட்கு அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பங்களைக்காட்டிலும் வேறோர் பயன் உண்டென்று அநுமானிக்கவும் வேண்டும்.

மேலும், (நித்யகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதனால் பாவகர்மப்பயனை அநுபவித்தலென்பது கூடாது); விரோதத்தாலென்க. இது விரோதமாகக் கூறப்படுகின்றது: அநுஷ்டிக்கப்படுகின்ற நித்யகர்மத்தால் வேறோர் கர்மத்தின் [பாவகர்மத்தின்] பயன் அநுபவிக்கப்படுகின்றது என ஏற்றுக்கொள்ளுமிடத்து, அதே அநுபவந்தான் நித்ய

𑌉𑌪𑌹𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿—𑌤𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑌦𑌪𑌿 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 । 𑌨 𑌚 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍—𑌅𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌫𑌲𑌮𑍍, 𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌫𑌲𑌮𑍍 । 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌦𑌿, 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌫𑌲𑌾𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍—𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂; 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍—𑌅𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌤𑌿—𑌫𑌲𑌕𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵-

---

கர்மத்தின் பயன் என்பது. நித்யகர்மத்திற்குப் பயனில்லை எனவும் (பிரதிவாதியினால்) முரணாகக்கூறப்படுகின்றது.

அன்றியும், காம்யமான அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றைச் செய்யும்பொழுது, நித்யமான அக்நிஹோத்ரம் முதலியவையும் ஒன்றாயுள்ளமுறையினாலேயே செய்யப்பட்டனவாகின்றன; எனவே, அந்த ஆயாஸத்துன்பத்தினாலேயே காம்யமான அக்நிஹோத்ரம்முதலியவற்றின் பயன் கழிந்திட்டதாகும்; அதேமுறையுடைத்தாதலின். (காம்யமான அக்நிஹோத்ரத்திற்கும் நித்யமான அக்நிஹோத்ரத்திற்கும் செய்கையிலே பேதமின்மையால், முந்தினதைச் செய்கின்ற அக்காலத்தே, அதாவது ஒரே காலத்தே, பிந்தினதும் செய்யப்பட்டதாகும். இவ்வாறாக, காம்யாநுஷ்டாநமும் நித்யாநுஷ்டாநமும் ஒருங்கே உள்ளமையின், நித்யாநுஷ்டாநத்திலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பத்தினால் முன்செய்த பாவகர்மப்பயனை அநுபவிப்பதுபோல, காம்யப்பயனும் அநுபவிக்கப்பட்டதாகு மென்க.— ஆ.) இனி, காம்யாக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றின் பயன் வேறுதான், ஸ்வர்க்கம்முதலிய (வேறு பயனேதான்)ஆயின், அவற்றை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பமும் வேறுதல் வேண்டும். ஆனால், அஃதில்லை; விரோதம் காணப்படுவதனால் என்க. நித்யகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பமானது, காம்யகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பத்தைக் காட்டிலும் வேறாகக் காணப்படவில்லையன்றோ.

இன்னும், வேறோர் (காரணமுண்டு):—விதிக்கப்படாத கர்மமும், விலக்கப்படாத கர்மமும், தற்காலப்பயனுள்ளவை [உடனே பயனைத்தந்திடும்]; மற்று, சாஸ்திரத்தில்விதிக்கப்பட்டகர்மமும், விலக்கப்பட்டகர்மமும் தற்காலப்பயனுள்ளவையல்ல. (தற்காலப்பயனுள்ளவை)யாயின், அங்ஙனம், காணப்படாத பயனை வேண்டி ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றிலும் [அவற்றையடையும்விஷயத்திலும்] முயற்சியுண்டாகாது. கர்மத்தின் இயல்பிலே பேதமில்லாதிருக்க, அக்நிஹோத்ரம்முதலியவற்றையே நித்யமாக (அநுஷ்டிக்குங்கால்), அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பமாத்திரத்தினாலேயே(வேறு பயனில்லாது அவை) கழிந்துபோதலும், ஆனால் காம்யமாக (அவற்றையே அநுஷ்டிக்குங்கால்), உறுப்புக்களும் செய்யவேண்டிய முறைகளும் மற்றுமிவைபோன்றவைகளும் அதிகமில்லாதிருக்க, பயனைவிரும்புதல்மாத்திரத்தினாலேயே ஸ்வர்க்கம்முதலிய

शास्त्रेणेति। तस्माच्च न नित्यानां कर्मणाम् अदृष्टफलाभावः कदाचिदपि उपपद्यते।

अतश्च अविद्यावत्पूर्वकस्य कर्मणः विद्यैव शुभस्य अशुभस्य वा क्षयकारणम् अशेषतः, न नित्यकर्मानुष्ठानम्। अविद्याकामबीजं हि सर्वमेव कर्म। तथा च उपपादितम् अविद्वद्विषयं कर्म, विद्वद्विषया च सर्वकर्मसंन्यासपूर्विका ज्ञाननिष्ठा—'उभौ तौ न विजानीतः', 'वेदाविनाशिनं नित्यम्', 'ज्ञानयोगेन सांख्यानां कर्मयोगेन योगिनाम्', 'अज्ञानां कर्मसङ्गिनाम्,' 'तत्त्ववित्तु महाबाहो... गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सज्जते,' 'सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्य' 'नैव किंचित् करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्ववित्,' अज्ञः :'करोमि'' इति आरुरुक्षोः कर्म कारणम्, आरूढस्य योगस्य शम एव कारणम्, उदाराः त्रयोऽपि अज्ञाः, 'ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम्', 'अज्ञाः कर्मिणः गतागतं कामकामा लभन्ते', 'अनन्याश्चिन्तयन्तो मां यथोक्तं ज्ञानम् आकाशकल्पम् उपासते,' "ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयान्ति ते'

மேலான பயன் (வருதலுமாகிய இப்பாகுபாட்டிற்குப் பிரமாணமில்லை). ஆகவே, காணப்படாத பயன் நித்யகர்மங்கட்கு இல்லையென்பது ஒருபொழுதும் ஒவ்வாது.

கர்மநெறியும், ஞானநெறியும் வெவ்வேறான இருதிறத்தார்க்கு முறையே உரியவை.

ஆகவே [காம்யகர்மம் பயனைத் தருவதுபோல, நித்யகர்மமும் பிதிருலோகத்தையடைதல்முதலிய பயனைத்தருகின்றமையின் பாவத்தை நீக்கமாட்டாதாதலால்], வித்யையேதான், ஞானமேதான் அவித்யையினாலான நல்வினையையும் தீவினையையும் முற்றும் அழித்தற்குக் காரணம்; நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதன்று. ஏனெனில், கர்மங்களெல்லாவற்றிற்குமே அவித்யையும்காமமும்[அறியாமையும், ஆசையும்] விதையென்க. அவ்வாறே, கர்மயோகம் அஜ்ஞானியைப்பற்றியது எனவும், ஸகலகர்மத்துறவோடுகூடிய ஞானநிஷ்டை ஞானியைப் பற்றியதுஎனவும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன:—"இருவரும்அறிவதில்லை" (உ - கக), "அழியாததாகநித்யமாக அறிகிறான்" (உ-உக), "ஞானயோகத்தால் ஸாங்க்யர்கட்கும், கர்மயோகத்தால் கர்மயோகிகட்கும்"(ங - ங), "கர்மத்திற் பற்றுள்ள அஜ்ஞானிகட்கு" (ங-உகூ), "உயர்தோள ! உண்மையுணர்ந்தவனோ 'குணங்கள் குணங்களிலே செல்லுகின்றன' எனக்கொண்டு பற்றுக்கொள்வதில்லை" (ங - உஅ), "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால்துறந்து வீற்றிருக்கிறான்" (ரு-கங), [illegible]ருநிலைப்பட்டு உண்மையுணர்ந்தவன் 'நான்ஒன்றுஞ் செய்யவேஇல்லை' எனக் [illegible]கிறான்" (ரு - அ). அஜ்ஞானி "நான் செய்கிறேன்" என(க் கொள்கிறான். புத்தி [illegible]யடையவிரும்புவோனுக்குக் கர்மம் ஸாதநம்; (அதனை) அடைந்து ஞான[illegible]வனுக்கு ஒழிவே ஸாதநம்(கூ - ங). அஜ்ஞானிகள் மூவரும் மேலான [illegible] 'ஞானி நானேதான்; (இது) என் கொள்கை (எ - கஅ). அஜ்ஞானி[illegible]ங்களை விரும்புபவராய்ப்போதலையும்வருதலையும் பெறுகிறார்கள் [illegible]தவராய், ஆகாசம்போன்ற கீழ்க்கூறிய ஆத்மாவாகிய [illegible]அநுபவராய்த் தொழுகிறார்கள்"(கூ - உஉ). "அவர்கள் எதனால் என்னை அடைகிறார்களோ, அந்த ஞானயோகத்தைக்கொடுக்கிறேன்" (கo - கo). கர்மிகளான

𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿। 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌯𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌮𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌹𑍀𑌨𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌃; 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋𑌪𑌾𑌸𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 “𑌅𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚। 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible]𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌶𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿; 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍—𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌃 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌃॥

𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨; 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍। 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌗𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌵𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿—𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃—𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿॥

அஜ்ஞானிகள் என்னை அடைவதில்லையென்பது, பொருளினால் [அர்த்தாபத்தியினால்] (விளங்குகின்றது). பகவானுக்காகக் கர்மத்தைச் செய்கின்ற எவர்கள் மேலான யோகிகளாயினும் கர்மிகளான அஜ்ஞானிகளோ, அவர்கள் பயனை விட்டிடுதல்வரையுள்ள பின்தின தாழ்ந்த ஸாதனத்தைக்கொண்டவர் (௧௨ - ௬, ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧). ஆனால், குறிப்பிட்டுணர்த்தமுடியாத அழியாப்பொருளைத் தொழுபவரோ "எந்தப் பிராணியையும் பகையாதவனாய்" (௧௨ - ௧௩) என்பதுமுதலாக அத்தியாயமுடிவுவரை கூறப்பட்ட ஸாதநங்களையும், க்ஷேத்திராத்தியாயம் முதலிய மூன்று அத்தியாயங்களுள்ளும் கூறப்பட்ட ஞானஸாதநங்களையுமுடையவர் (௧௩ - ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧; ௧௪ - ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬; ௧௫ - ௩, ௪, ௫). இடம் முதலிய ஐந்தினாலும் (௧௮ - ௧௪) உண்டாகின்ற எல்லாக்கர்மங்களையும் துறந்து, "ஆத்மா ஒன்றுதான் அகர்த்தாதான்" என்னும் அறிவுடையோராகி, மேலான ஞானநிஷ்டையிலே இருப்பவராய், பகவானது உண்மையினை உணர்ந்து, "பகவத்ஸ்வரூபமும் ஆத்மாவும் ஒன்றுதான்" என்பதை அடைக்கலமாகப்பெற்ற பரமஹம்ஸத்துறவிகட்கு, தீயபயன்முதலிய கர்மப்பயன் மூன்றும் (௧௮ - ௧௨) வருவதில்லை; துறவிகளல்லாதமற்றையோர்கட்கு, அஜ்ஞானிகளான கர்மிகட்கு வரவேவருகின்றது. இவ்வாறாக, இது - கீதாசாஸ்திரத்தினுள் உபதேசிக்கப்பட்ட செய்யவேண்டிய கடமையின் பாகுபாடாம்.

கர்மம் அவித்யையினால் விளைகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) :—எல்லாக்கர்மங்களும் அவித்யையினால் உண்டாவதென்பது அமையாது எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; ப்ரஹ்மஹத்யை[பிராமணனைக்கொல்லு முதலியனபோல.—நித்யகர்மமானது சாஸ்திரத்தினுள் உபதேசிக்கப்பட்டதாயி அவித்யையுள்ளவர்க்கே உரித்தாயுளது. ப்ரஹ்மஹத்யைமுதலாகிய கர் சாஸ்திரத்தினுள் தீங்கிற்குக் காரணமாக மறுத்துஉபதேசிக்கப்பட்டதாய் த்யை காமம்முதலிய குற்றங்களுடையவனுக்கு எப்படி உரித்தாயுளதே, அதனை எப்படிச் செய்கின்றானோ)—அல்லாக்கால், (அவன் அதிற்) செ றுந்தாமையின்—அப்படியே, நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களு உரித்தானவை) என்பதாம்.

𑌦𑍇𑌹𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨; 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌸𑍍𑌯 "𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍇 𑌅𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌗𑍌𑌣𑌃, 𑌨 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨; 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌗𑍌𑌣𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 ।

𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍇 𑌅𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌗𑍌𑌣𑌃; 𑌯𑌥𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 '𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑌿' 𑌇𑌤𑌿, 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌚 "𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌗𑍌𑌃" 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 । 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 । 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑍋𑌃 ।

𑌨 𑌗𑍌𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾, 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌮𑍇𑌯𑍋𑌪𑌮𑌾𑌨𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 । 𑌯𑌥𑌾 "𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃" "𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌣𑌵𑌕𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌇𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌰𑍍𑌯𑌪𑍈𑌙𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌣𑌵𑌕𑌾𑌧𑌿-

---

(ஆக்ஷேபம்).—உடம்பினும் வேருக ஆத்மாவை அறியாதவழி, நித்யகர்மம் முதலிய கர்மங்களை மேற்கொள்ளுதல் பொருந்தாது எனில்—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; அநாத்மாவினுல் [ஆத்மாஅல்லாததினுல், உடம்புமுதலியவற்ருல்] செய்யப்படுகின்ற அசைதல்வடிவான கர்மத்தை "நான் செய்கின்றேன்" எனக்கொண்டு (ஒருவன் கர்மத்திற்) செல்லுதலைக் காண்பதனு லென்க.

(ஆக்ஷேபம்):—உடம்புமுதலியவற்றினதுசேர்க்கையிலே நான்என்னும் எண்ணமானது உபசாரவழக்கினுலாவது; அது மயக்கமன்று எனில்,—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; அதனது செய்கைகளும் உபசாரவழக்கினு லானவை என அமையுமாதலின்.

(ஆக்ஷேபத்தின் விவரணம்):—ஆத்மாவிற்குச் சொந்தமான உடம்புமுதலிய வற்றின் சேர்க்கையிலே நான்என்னும்எண்ணமானது உபசாரவழக்கினு லாவது; "நீதானே (உனது)மகன்எனப்படுகிறவனு யிருக்கிருய்" எனத் தனது மகனிடத்து (த் தந்தையினுடைய நான்என்னும் எண்ணத்தைச் சுருதியானது உபசாரவழக்கினுல் கூறுவது)போல: உலகத்தினுள்ளும் "இப்பசு எனது உயிரேதான்" என (வழங்கப் படுகின்றது); அதுபோல என்க. இவ்வாறு மயக்கஎண்ண மன்று. மயக்கஎண் ணமோ, வேற்றுமையறியப்படாத தூண்மனிதர்களதுவிஷயத்திலே (நிகழ்கின்றது. தூணிற்கும் மனிதனுக்கும் வேற்றுமையை உணராவழி, தூண் மனிதனுகமயங்கப் படுகின்றது).

(ஸமாதாநவிவரணம்):— உபசாரவழக்கினுலான எண்ணமானது முதன்மை யானகாரியத்திற்குப் பயன்படாது [வாஸ்தவமான பயனைத் தரமாட்டாது]; உவமை யுருபு தொக்கிநிற்பதனுல், இடத்தை [எடுத்துக்கொண்ட பொருளை] ப் புகழும்பொரு ட்டாய் நிற்றலின். உதாரணமாக, "தேவதத்தன் சிங்கமாயிருக்கிருன்," "மாணுக் கன் நெருப்பாயிருக்கிருன்" என்றல் - சிங்கம்போலக் கொடுமையும், நெருப்புப் போல பொன்மைநிறமும், மற்றுமித்தன்மையதுமான ஒப்புமையினுல், (கொடுமை க்கு) இடமாயுள்ள தேவதத்தனையும் (பொன்மைநிறத்திற்கு) இடமாயுள்ள மாணுக்

𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵, 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑍌𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯-𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 |

𑌗𑍌𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌚 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 "𑌨𑍈𑌷 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃" "𑌨𑌾𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃" 𑌇𑌤𑌿 | 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍌𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌨 𑌹𑌿 𑌗𑍌𑌣𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌨 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇, 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 |

𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌚 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑌃 "𑌨 𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃" "𑌨 𑌅𑌹𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃" 𑌇𑌤𑌿; 𑌨 𑌹𑌿 "𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑌮, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃" 𑌇𑌤𑌿 | 𑌤𑌥𑌾 "𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑌮 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 "𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮" 𑌇𑌤𑌿 |

தனையும் புகழும்பொருட்டேதான். ஆனால், உபசாரவழக்கினாலாகும் சொல்லும் எண்ணமும் காரணமாக வாஸ்தவசிங்கத்தினது காரியமொன்றாயினும், வாஸ்தவநெருப்பினது காரியமொன்றாயினும் சாதிக்கப்படுவதில்லை. மற்று, மயக்கவெண்ணத்தின் பயனை தீங்கை (ஒருவன்) அநுபவிக்கிறான் என்பதாம்.

மேலும், உபசாரவழக்கினாலாகும் எண்ணத்தினால் குறிக்கப்படும் (தேவதத்தனையும் மாணக்கனையும் பிறனொருவன்) "இவன் சிங்கமில்லை," "இவன் நெருப்பில்லை" என அறிகிறான். (ஆத்மாவிற்கும் உடம்புமுதலியவற்றினது சேர்க்கைக்கும் பேதமிருந்தும், அஞ்ஞானியானவன் இந்தத் திருஷ்டாந்தத்திற்போல், உடம்புமுதலியவற்றினது சேர்க்கையை "இது ஆத்மா இல்லை" என்று அறிகிறானில்லை; ஆகவே, அச்சேர்க்கையினிடத்து நானென்னும் சொல்லும், நானென்னுமெண்ணமும் உபசாரவழக்கினாலானவையல்ல என உணர்க.) அவ்வாறே, உடம்புமுதலியவற்றின் சேர்க்கையாகிய கௌண ஆத்மாவினால், உபசாரவழக்கினாலாகும் ஆத்மாவினால் செய்யப்பட்ட செய்கையானது நானென்னுமெண்ணத்தினால் குறிக்கப்படும் வாஸ்தவஆத்மாவினால் செய்யப்பட்டதாகாது. உபசாரவழக்கினாலாகும் சிங்கத்தாலும், உபசாரவழக்கினாலான நெருப்பினாலும் செய்யப்பட்ட செய்கையானது வாஸ்தவசிங்கத்தாலும் வாஸ்தவநெருப்பினாலும் செய்யப்பட்டதாகாதன்றோ. (இவ்வாறாக, உண்மையான கர்த்தாவாதல்முதலியன இல்லை என்க.) அன்றியும், (தேவதத்தனது) கொடுமையினாலும், (மாணக்கனது) பொன்மைநிறத்தினாலும் வாஸ்தவசிங்கத்திற்கும் வாஸ்தவநெருப்பிற்கும் ஒருகாரியமும் செய்யப்படுவதில்லை; புகழும் பொருட்டாய்த் தீர்ந்துபோனமையின்.

இன்னும், (தேவதத்தனையும் மாணக்கனையும்) புகழும்பொழுது, "நான் சிங்கமில்லை," "நான் நெருப்பில்லை" எனவும், "சிங்கத்தினது செய்கை என்னுடையதில்லை" "நெருப்பினது செய்கை என்னுடையதில்லை" எனவும் (அவர்கள்) அறிகிறார்கள். அவ்வாறாக, "(உடம்புமுதலியவற்றினது)சேர்க்கையின் செய்கையானது என்னுடையதில்லை, உண்மையாத்மாவினுடையதில்லை" என்பதுதான் மிகப்பொருந்தியதாகும்; மற்று, "நான் செய்பவன், என்னுடையது செய்கை" என்பதன்று.

பாரமார்த்திககார்யம் ந ஶக்யதே கர்தும், கௌணஸிம்ஹாக்நிப்யாம் முக்ய-ஸிம்ஹாக்நிகார்யவத் ॥

அத்ருஷ்டவிஷயசோதநாப்ராமாண்யாத் ஆத்மகர்தவ்யம் கௌணை: தேஹே-ந்த்ரியாத்யாத்மபி: க்ரியத ஏவ இதி சேத் —

ந; அவித்யாக்ருதத்வாத் தேஷாம்। ந கௌணா: ஆத்மாந: தேஹேந்த்ரியா-தய:; கிம் தர்ஹி? — மித்யாப்ரத்யயேநைவ அநாத்மாந: ஸந்த: ஆத்மத்வம் ஆபா-த்யந்தே, தத்பாவே பாவாத், தத்அபாவே ச அபாவாத்। அவிவேகிநாம் ஹி அஜ்ஞாந-காலே பாலாநாம் த்ருஶ்யதே "தீர்க: அஹம்" "கௌர: அஹம்" இதி தேஹாதி-ஸம்காதே அஹம்ப்ரத்யய:। ந து விவேகிநாம் "அந்ய: அஹம் தேஹாதிஸம்கா-தாத்" இதி ஜாநதாம் தத்காலே தேஹாதிஸம்காதே அஹம்ப்ரத்யய: பவதி। தஸ்மாத் மித்யாப்ரத்யயாபாவே அபாவாத் தத்க்ருத ஏவ, ந கௌண:। ப்ருதக்க்ருஹ்ய-மாணவிஶேஷஸாமாந்யயோர்ஹி ஸிம்ஹதேவதத்தயோ: அக்நிமாணவகயோர்வா கௌண: ப்ரத்யய: ஶப்தப்ரயோகோ வா ஸ்யாத், ந அக்ருஹ்யமாணவிஶேஷ-ஸாமாந்யயோ: ॥

உபசாரவழக்கினாலான நெருப்பாகிய (மாணக்கனும்) வாஸ்தவசிங்கத்தின் கார்யமும், வாஸ்தவநெருப்பின் கார்யமும் (செய்யமுடியாதவாறு) போல.

(ஆக்ஷேபம்) :— தெரியாத [மனிதஅறிவிற்குஎட்டாத] விஷயங்களிலே சாஸ்திரம் பிரமாணமாதலால், ஆத்மாசெய்யவேண்டிய (கர்ம்மானது) உபசாரவழக்கினால் ஆத்மாவாகக் கூறப்படும் உடம்பு இந்திரியங்கள் முதலியவற்றால் செய்யவேசெய்யப்படுகின்றது எனில், —

(ஸமாதாநம்) :— அப்படியன்று; அந்தஆத்மாக்கள் அவித்யையினாலானமையின். உடம்பு இந்திரியங்கள் உபசாரவழக்கினால் ஆத்மாவாகக் கூறப்படுவனவல்ல. — மற்றெனன? - அநாத்மாக்களாய், ஆத்மாஅல்லாதவையாய் இருப்பவை - மயக்கத்தினாலேயே ஆத்மாக்களாக ஆக்கப்படுகின்றன; அஃதுள்ளவழி உள்ளமையானும், அஃதில்லாவழி இல்லாமையானுமென்க. (உடம்புமுதலியன ஆத்மாஅல்லாதவையாயிருக்க, மயக்கத்தால் அவை ஆத்மாவாகக் கொள்ளப்படுகின்றன; மயக்கமிருக்கும்வரை அவை ஆத்மா என்று எண்ணப்படுகின்றது; மயக்கம் தீர்ந்தமாத்திரத்திலே அவ்வாறு எண்ணுதலில்லை.) பகுத்தறிவில்லாத சிறுவர்க்கன்றோ அறிவில்லாக்காலத்திலே "நான் நெடியவன்," "நான் பொன்மைநிறமுள்ளவன்" என உடம்புமுதலியவற்றின் சேர்க்கையிலே நான்என்னும்எண்ணம் காணப்படுகின்றது. ஆனால், "உடம்புமுதலியவற்றினது சேர்க்கையினின்றும் நான் வேறானவன்" எனஅறியும் விவேகிகட்கு அக்காலத்திலே உடம்புமுதலியவற்றினது சேர்க்கையில் நான்என்னும்எண்ணம் நிகழ்வதில்லை. ஆதலால், (உடம்புமுதலியவற்றிலே நான்என்னும்எண்ணமானது) மயக்கமில்லாவழி இல்லாமையால், அதனால் [மயக்கத்தால்] ஆனதேதான்; உபசாரவழக்கினாலானதன்று. சிங்கமும் தேவதத்தனும், அல்லது நெருப்பும் மாணக்கனும் ஆகிய இவரது வேற்றுமையையும் ஒப்புமையையும் உணர்ந்தவிடத்தன்றோ, ("தேவதத்தன் சிங்கமாயிருக்கிறான்; மாணக்கன் நெருப்பாயிருக்கிறான்" என மனத்திற்)கொள்ளுதலும், சொல்லால் வழங்குதலும் உபசாரவழக்கினாலாகும்; (இரண்டு பொருள்கட்குள்ள) வேற்றுமையும் ஒப்புமையும் உணரப்படாவிடத்து இல்லை.

यत्तु उक्तं "श्रुतिप्रामाण्यात्" इति—तदसत्, तत्प्रामाण्यस्य अदृष्टविषयत्वात्। प्रत्यक्षादिप्रमाणानुपलब्धे हि विषये अग्निहोत्रादिसाध्यसाधनसम्बन्धे श्रुतेः प्रामाण्यं, न प्रत्यक्षादिविषये, अदृष्टदर्शनार्थत्वात् प्रामाण्यस्य। तस्मात् न दृष्टमिथ्याज्ञाननिमित्तस्य अहंप्रत्ययस्य देहादिसंघातेषु गौणत्वं कल्पयितुं शक्यम्। न हि श्रुतिशतमपि 'शीतः अग्निः अप्रकाशो वा' इति ब्रुवत् प्रामाण्यम् उपैति। यदि ब्रूयात् "शीतः अग्निः अप्रकाशो वा इति," तथापि अर्थान्तरं श्रुतेः विवक्षितं कल्प्यं, प्रामाण्यान्यथानुपपत्तेः, न तु प्रमाणान्तरविरुद्धं स्ववचनविरुद्धं वा कल्प्यम्॥

कर्मणः मिथ्याप्रत्ययवत्कर्तृकत्वात् कर्तुः अभावे श्रुतेः अप्रामाण्यमिति चेत्—

न ; ब्रह्मविद्यायाम् अर्थवत्त्वोपपत्तेः॥

कर्मविधिश्रुतिवत् ब्रह्मविद्याविधिश्रुतेरपि अप्रामाण्यप्रसङ्ग इति चेत्—

न ; बाधकप्रत्ययानुपपत्तेः। यथा ब्रह्मविद्याविधिश्रुत्या

இனி, "சாஸ்திரவிதி பிரமாணமாதலால்" என எது கூறப்பட்டதோ, அது நேரன்று ; ஏனெனில், அது பிரமாணமாதல் தெரியாத [மனிதஅறிவிற்கு எட்டாத] விஷயத்திலென்க. பிரத்தியக்ஷம்முதலிய பிரமாணங்களால் உணரப்படாத விஷயத்திலே, அக்நிஹோத்ரம்முதலிய கருவிகட்கும் அவற்றது பயன்கட்குமுள்ள ஸம்பந்தத்திலே சுருதி பிரமாணமாயிருக்கின்றது; பிரத்தியக்ஷம்முதலிய பிரமாணங்களால் அறியப்படும் விஷயத்திலன்று; பிரமாணமென்பது தெரியாததைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டாதலின். ஆகவே, உடம்புமுதலியவற்றின் சேர்க்கையிலே, மயக்கஅறிவினுலான தாகக் காணப்படும் நானென்னுமெண்ணத்தை - உபசாரவழக்கினுலானதாகக்கொள்ளுதல் கூடாது. "தீ சீதளமானது" அல்லது "தீ வெளிச்சமில்லாதது, இருண்டது" என நூறுசுருதிகள் கூறுவனவாயினும், பிரமாணமாதலைப் பெறமாட்டாவன்றே [அவையெல்லாமே அவ்விஷயத்தில் பிரமாணமாகமாட்டா என்க]. "தீ சீதளமானது" அல்லது "இருண்டது" எனக்கூறுமாயின்,—அப்படியிருந்தாலும், வேறுஅர்த்தத்தைச் சுருதிசொல்லக்கருதியதாகக் கொள்ளவேண்டும் ; (சுருதி) பிரமாணமாதல் வேறுவிதமாகப் பொருந்தாமையின் ;—மற்று, வேறோர் பிரமாணத்திற்கு விரோதமாகவாயினும், தனது வார்த்தைக்கு [சுருதிகூறியதற்கு] விரோதமாகவாயினும் (அந்த அர்த்தத்தைக்) கொள்ளக்கூடாது.

அவித்யைக்கோள்கையானது கர்மகாண்டத்தோடு மாறுகோள்வதில்லை.

(ஆக்ஷேபம்) :—மயக்கஅறிவுள்ளவனே கர்மத்தைச் செய்பவனுதலால், (மெய்யறிவினுல் அம்மயக்கஅறிவு நீங்கியவுடன், கர்மத்தைச்) செய்பவன் இல்லாமையின், சுருதி பிரமாணமாதலில்லை எனின்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; ப்ரஹ்மவித்யையிலே (சுருதி இன்னும்) பயன்படுவதாயிருத்தல் கூடுமாதலின்.

(ஆக்ஷேபம்) :—கர்மத்தை விதிக்கும் சுருதிபோல, ப்ரஹ்மவித்யையை உணர்த்தும் சுருதியும் பிரமாணமாகாமை வேண்டும் எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; (ப்ரஹ்மவித்யையை) நீக்குமெண்ணம் அமையாதாதலின். ப்ரஹ்மவித்யை உணர்த்தும் சுருதியினுல் ஆத்மாவை அறிந்தவழி, உட

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ம்புமுதலியவற்றின் சேர்க்கையிலே நான்என்னும் எண்ணமானது எப்படித் தள்ளுண்டு போகின்றதோ, அப்படியே, ஆத்மாவினிடத்தே ஆத்மஅறிவானது எப்பொழுதும் எதனாலும் எவ்விதத்தாலும் தள்ளுண்டுபோதல் இயலாது ; அறிவு, பயனைக் காட்டிலும் [அறியாமை நீங்குவதைக்காட்டிலும்] வேறன்றாதலின் ; " தீ உஷ்ணமாயும், பிரகாசமாயு மிருக்கின்றது " என்னும் (அறிவு) போல.

மற்றும், இவ்வாறாக, கர்மத்தை உணர்த்தும் சுருதியானது பிரமாணமாதலில்லை என்பதில்லை ; முந்தினமுந்தின முயற்சிகளைத் தடுத்து, பிந்தினபிந்தின புதிய முயற்சிகளைப் பிறப்பிப்பது உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை எதிர்ப்படும் முயற்சியை உண்டாக்கப் பயன்படுவதாதலின் (கர்மகாண்டசுருதியானது அநாதிகாலமாக வரும் ஸ்வபாவமுயற்சிதோன்றுதலைத் தடுத்து, யஜ்ஞம் முதலிய நற்செய்கைகளிலே முயற்சிதோன்றுதலைப் பிறப்பிக்கின்றது ; பிறப்பிக்கவே, அது புத்திதிருந்துதல்வழியாக, உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை எதிர்நோக்கிச் செல்லும் ஊக்கத்தைத் தருகின்றது ; எனவே, கர்மகாண்டசுருதியானது இவ்வாறு பரம்பரையாகப் பிரமாணமாதலைக் காண்க). கருவி - போலியாயிருந்தாலும், பயன் உண்மையாயிருப்பதனால் (கருவியும்) உண்மையேயாகும்; விதிக்குத்துணையாயுள்ள அர்த்தவாதங்கள்போல : உலகத்தினுள்ளும், பாலன் பித்தன் முதலானோரைப் பால்முதலியவற்றைக் குடிக்கச்செய்யவேண்டும்போது, (பால்குடித்தால்)குடுமி வளரும் என்பதுமுதலிய வார்த்தைகள் (காணப்படுகின்றன).—அல்லது, வேறுவகையிலேயுள்ள (ஆத்மஅறிவு பிறத்தற்கு முந்தின நிலையிலேயுள்ள கர்மகாண்டசுருதிகள்) நேரேயே பிரமாணமாதல் அமைந்துளது ; உடம்புஅபிமானத்தாலாகும் பிரத்தியக்ஷம்முதலியன ஆத்மஅறிவை (ப் பெறுதற்கு) முன்பு பிரமாணமாயிருத்தலைப்போலென்க.

ஸந்நிதிமாத்திரத்தால் ஆத்மா கர்த்தாவாகாது.

(வேறோர் கொள்கை) :—இனி, "ஆத்மா, தான் தலைப்படாததாயினும், ஸந்நிதிமாத்திரத்தால் செய்கின்றது ; அதேதான் - ஆத்மா வாஸ்தவமான கர்த்தாவாதலென்பது. உதாரணமாக, போர்வீரர்கள் போர்செய்யும்பொழுது அரசன், தான் போர்செய்யாமலிருந்தாலும், ஸந்நிதிமாத்திரத்தால்[போர்க்களத்தில் இருப்பதுமாத்

𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚, 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ; 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌫𑌲𑌸𑌂-
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑌥𑌾
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌗𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮-
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌹𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑌥𑌾
𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌇𑌤𑌿 ।

𑌤𑌦𑌸𑌤𑍍 ; 𑌅𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ।

𑌕𑌾𑌰𑌕𑌮𑌨𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨 ; 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌰𑌾𑌜𑌾
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ; 𑌯𑍋𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌧𑌯𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌨-
𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌯𑌪𑌰𑌾𑌜𑌯𑌫𑌲𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑍇 𑌚 । 𑌯𑌜𑌮𑌾-
𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌗𑍌𑌣𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌦𑌿
𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌰𑌾𑌜𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀-
𑌨𑌾𑌂, 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌯𑌥𑌾
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌹𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍇𑌨 ; 𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍋 𑌨

திரத்தால்] போர்புரிகிறானென்பது பிரஸித்தமாயுளது ; வெற்றிபெற்றான், தோல்வி யுற்றான் என்பதும்பிரஸித்தமாயுளது. அவ்வாறே, சேனாதிபதி வெறும்வார்த்தையி னால் செய்கிறான். செய்கையின்பயன் சேர்வதோ அரசனுக்கும், சேனாதிபதிக்கும் காணப்படுகின்றது. மற்றோர் உதாரணம் : ரித்விக்கினுடைய செய்கை யஜமானனு டைய தாகின்றது. அவ்வண்ணமே, உடம்புமுதலியவற்றின் செய்கை ஆத்மாவினால் செய்யப்பட்டதாகும் ; பயன் ஆத்மாவைச் சேர்கின்றமையின். அல்லது, வேறோர் உதாரணம் : ஊசிக்காந்தம் இரும்பைச் சுற்றச்செய்கின்றமையின், (தொழிலில்) தலை யிடாத பொருளேதான் வாஸ்தவமேயான கர்த்தா ஆகின்றது. அவ்வாறே ஆத்மா என்க'' என எது கொள்ளப்படுகின்றதோ,

(மறுமொழி) :—அது நேரன்று ; ஏனெனில், செய்யாதபொருள் செய்வதா தல், காரகமாதல் வேண்டும் : (காரகம் - செய்கையைச் செய்வது.)

(பிரதிவாதி) :—காரகம் பலவகைத்து எனில்,—

(வாதி) :—அப்படியன்று ; அரசன்முதலானோர்கள் நேரான கர்த்தாவாயிருத் தலையும் காண்பதனா லென்க. முதலில், அரசன் தனது செய்கையினாலும் [தானே நே ராக] போர்புரிகிறான்; போர்வீரர்களைப் போர்புரிய ஏவுதலிலும், கூலிகொடுப்பதிலும், அவ்வண்ணமே, வெற்றிதோல்விகளின் பயனை அநுபவிப்பதிலும் வாஸ்தவமேயான கர்த்தாவாகிறான். யஜமானனும் பிரதான ஹவிஸைக் கொடுப்பதிலும், தக்ஷிணையைக் கொடு...கிலும் வாஸ்தவமேயான கர்த்தாவாகிறான். ஆகவே, (தொழிலில்) தலையி கர்த்தாவாக ஏற்றிக்கூறுதல் எதுவோ, அது உபசாரவழக்கினா லாவ ...து. தன்செய்கையாகிய வாஸ்தவ கர்த்திருத்துவமானது, தொழிற் ... யஜமானன் முதலானோர்கட்குக் காணப்படவில்லையா ...காலும் கர்த்தாவாதல் வாஸ்தவமாகக் கொள்ள ...ற்றும்படிசெய்வதனால்போல, அரசன் யஜமா ...கயானது அவ்வாறு காணப்படவில்லையென்

உபசர்யதே | தஸ்மாத் ஸந்நிதிமாத்ரேண கர்த்ருத்வம் கௌணமேவ | ததா ச ஸத்தத்ஸம்பந்தேநாபி கௌணம் ஏவ ஸ்யாத் | ந கௌணேந ஶக்யம் கார்யம் நிர்வர்த்யதே | தஸ்மாத் அஸம்பத்த ஏவ ஏதத் கீயதே "தேஹாதீநாம் வ்யாபாரேண அவ்யாப்ருத: ஶ்ரோதா கர்த்தா போக்தா ச ஸ்யாத்" இதி |

ஜ்ஞாநநிமித்தம் து ஸர்வம் உபபத்யதே, யதா ஸ்வப்நே; ஶய்யாயாம் ச ஸர்வம் | ந ச தேஹாத்யாத்மப்ரத்யயஜ்ஞாநஸந்தாநவிச்சேதேஷு ஸுஷுப்திஸமாத்யாதிஷு கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாத்யநர்த்த: உபலப்யதே | தஸ்மாத் ஜ்ஞாநப்ரத்யயநிமித்த: ஏவ அயம் ஸம்ஸாரப்ரம:, ந து பாரமார்த்திக: |

இதி ஸம்யக்தர்ஶநாத் அத்யந்தமேவ உபரம: இதி ஸித்தம் ||

ஸர்வம் கீதாஶாஸ்த்ரார்த்தம் உபஸம்ஹ்ருத்ய அஸ்மிந் அத்யாயே, விஶேஷதஶ்ச அந்தே இஹ ஶாஸ்த்ரார்த்தநிஶ்சயாய ஸங்க்ஷேபத: உபஸம்ஹாரம் க்ருத்வா, அத இதாநீம் ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயவிதிம் ஆஹ—

௬௭. இதம் தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந |
ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோऽப்யஸூயதி ||

பதில்லை. ஆகவே, ஸந்நிதிமாத்திரத்தால் கர்த்தாவாதல் கௌணமேதான், வாஸ்தவமன்றேதான். அவ்வாறுள்ளவளவிலே, அதனுடைய பயனின்சம்பந்தமும் கௌணமே[வாஸ்தவமன்றே]யாகும். கௌணமான கர்த்தாவினுல் வாஸ்தவமான கார்யம் செய்துமுடிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, இது—"தொழிற்படுதலில்லாத ஆத்மாவானது உடம்புமுதலியவற்றினது செய்கையினுல் கர்த்தாவும், போக்தாவும்[செய்வதும், அநுபவிப்பதும்] ஆகும்" என்பது—தவருகவே கூறப்படுகின்றது.

அவித்யைக்கோள்கையின் முடிபு.

மற்று, மயக்கம் காரணமாக எல்லாம் பொருந்துகின்றன; கனவிலும், செப்படிவித்தைக்காரனுடைய இந்திரஜாலத்திலும்போல. அன்றியும், செய்பவனுயிருத்தலும், அநுபவிப்பனுயிருத்தலும் இன்னுமிவைபோன்ற தீங்குகளும் - உடம்புமுதலியவற்றை ஆத்மாவாகக்கொள்ளும் மயக்கத்தின் தொடர்ச்சி அறுந்துபோயுள்ள உறக்கம் ஸமாதி முதலியவற்றில் காணப்படவில்லை. ஆதலால், மயக்கஅறிவினுலானதேதான் இந்த ஸம்ஸாரமயக்கம்; ஆனுல், உண்மையன்று.

எனவே, (இம்மயக்கமானது) மெய்யறிவினுல் முற்றுமே அறத்தொலைந்திடுதல் ஆகின்றது என அமைந்தது.

கீதையை உணர்த்த வேண்டிய உரிமை.

இவ்வத்தியாயத்தினுள் கீதாசாஸ்திரப்பொருள்முழுவதையும் முடித்து, சாஸ்திரப்பொருள் (புத்தியில்) திடப்படுதற்காக இங்கு முடிவிலே (அதனை) விசேஷமாவும் சுருக்கமாகவும் கூறி முடித்து, இனி, இப்பொழுது சாஸ்திரஸம்பிரதாயமுனையை, சாஸ்திரத்தைப் பிறர்க்கு உரைக்கும் ஒழுங்கை அருளிச்செய்கிருர்:

௬௭. உனக்கு (உபதேசிக்கப்பட்ட) இது, தவமில்லாதவனுக்கு சொல்லத்தக்கதன்று: பக்தனல்லாதவனுக்கன்று: கேட்கவிருப்பமில்[லை]டைசெய்யாத]வனுக்குமன்று: அன்றியும், எவன் என்னை இடக்குட (அவனுக்குமன்று).

இதம் ஶாஸ்த்ரம் தே தவ ஹிதாய மயா உக்தம் ஸம்ஸாரவிச்சித்தயே அதபஸ்காய தபோரஹிதாய ந வாச்யம் இதி வ்யவஹிதேந ஸம்பத்யதே | தபஸ்விநேऽபி அபக்தாய குரௌ தேவே ச பக்திரஹிதாய கதாசந கஸ்யாம்சிதபி அவஸ்தாயாம் ந வாச்யம் | பக்த: தபஸ்வ்யபி ஸந் அஶுஶ்ரூஷு: யோ பவதி தஸ்மா அபி ந வாச்யம் | ந ச மாம் யோऽப்யஸூயதி மாம் வாஸுதேவம் ப்ராக்ருதம் மநுஷ்யம் மத்வா ஆத்மப்ரஶம்ஸாதிதோஷாத்யாரோபேண ஈஶ்வரத்வம் மம அஜாநந் ந ஸஹதே, அஸாவபி அயோக்ய:, தஸ்மா அபி ந வாச்யம் | பகவதி அநஸூயாயுக்தாய தபஸ்விநே பக்தாய ஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ஶாஸ்த்ரம் இதி ஸாமர்த்யாத் கம்யதே | தத்ர 'மேதாவிநே தபஸ்விநே வா' இதி அநயோ: விகல்பதர்ஶநாத், ஶுஶ்ரூஷாபக்தியுக்தாய தபஸ்விநே தத்யுக்தாய மேதாவிநே வா வாச்யம் | ஶுஶ்ரூஷாபக்திவியுக்தாய ந தபஸ்விநே நாபி மேதாவிநே வாச்யம் | பகவதி அஸூயாயுக்தாய ஸமஸ்தகுணவதேऽபி ந வாச்யம் | குருஶுஶ்ரூஷாபக்திமதே ச வாச்யம் இத்யேஷ: ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயவிதி: || ௬௭ ||

ஸம்ப்ரதாயஸ்ய கர்து: பலம் இதாநீம் ஆஹ—

இந்த சாஸ்திரமானது உனது நலத்திற்காக, ஸம்ஸாரம் அறுதற்பொருட்டு என்னால் உரைக்கப்பட்டது. அதபஸ்காய என்பதை - ந வாச்யம் என ஒதுங்கிநிற்பதனோடு கூட்டுக.—தவமுள்ளவனாயினும், குருவினிடத்தும் பகவானிடத்தும் பக்தியில்லாதவனுக்கு எந்தநிலைமையிலும் (இச்சாஸ்திரத்தைச்) சொல்லக்கூடாது. பக்தியும் தவமும் உள்ளவனாயினும், எவன் பணிவிடைசெய்யாதவனாய் இருக்கின்றானோ, அவனுக்கும் (இச்சாஸ்திரத்தைச்) சொல்லக்கூடாது. எந்த அறியாதவன் என்னை வஸுதேவன்மகனான ஸாமான்னிய மனிதனாக நினைத்து, தற்புகழ்ச்சிமுதலிய குற்றங்களை (என்மீது) ஏற்றி, எனது ஈச்வரத்தன்மையை ஒத்துக்கொள்கிறானில்லையோ, நான் ஈச்வரன் என்பதற்கு இடங்கொடுப்பதில்லையோ, அவனும் தகுதியில்லாதவன்; அவனுக்கும் (இச்சாஸ்திரத்தைச்) சொல்லக்கூடாது. சாஸ்திரமானது - பகவானிடத்து இடக்குப்பேசுதலில்லாது, தவமும்பக்தியுமுள்ளவனாய்ப் பணிவிடைசெய்பவனுக்குச் சொல்லத்தக்கது என (சுலோகத்திலுள்ள நான்கு நகாரங்களினது) வலிமையினால் தெரிகின்றது. இனி, "மேதாவிக்காவது, தபஸ்விக்காவது (சாஸ்திரத்தைச் சொல்லலாம்)" என இவ்விருவருள் விகற்பத்தை [மேதையுடைமை தவமுடைமைஎன்றவற்றுள் ஏதாவதொன்று அதிகாரிக்குவேண்டியதாக]க் காண்பதனால், பணிவிடையையும் பக்தியையும் உடைய தபஸ்விக்காவது, அவற்றையுடைய மேதாவிக்காவது (சாஸ்திரத்தைச்) சொல்லவேண்டுமென்க. (தபஸ்வி - தவமுள்ளவன்; மேதாவி - மேதை ...ன்றவன். தவம் - தனதுகர்மத்தைச் செய்தல்முதலியன. மேதை - சொன்னதைக் ...ளத்து அமைத்துக்கொள்ளும் திறம்.) பணிவிடையும்பக்தியுமில்லாத ...சொல்லக்கூடாது; (அவையில்லாத) மேதாவிக்கும் சொல்லக்கூடாது. ...ங்களும் பொருந்தியவனாயினும், பகவானிடத்து இடக்குப்பேசுதலுடை...சால்லக்கூடாது. குருவிற்குப் பணிவிடைசெய்தலையும் பக்தியையும் ...ச் சொல்லவேண்டும் என்று இது, சாஸ்திரஸம்பிரதாயத்தின் முறை (௬௭)

கீதையைப் பிறர்க்கு உணர்த்துவதனாலாகும் பயன்.

...ம்பிரதாயத்தைச் செய்பவனுக்குப் பயனை அருளிச்செய்கிறார்:

௬௮. ய இமம் பரமம் குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி |
பக்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஶயஃ ||

யஃ இமம் யதோக்தம் பரமம் பரமநிஃஶ்ரேயஸாயநம் கேஶவார்ஜுநயோஃ ஸம்வாதரூபம் ஶாஸ்த்ரம் குஹ்யம் கோப்யதமம் மத்பக்தேஷு மயி பக்திமத்ஸு அபிதாஸ்யதி வக்ஷ்யதி, ஶாஸ்த்ரதஃ அர்ததஶ்ச வ்யாகரிஷ்யதீத்யர்தஃ, யதா த்வயி மயா | பக்தேஃ பஞ்சலக்ஷணாஶ்ச பக்திமாத்ரேண கேவலேந ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாநே பாத்ரம் பவதீதி கம்யதே | கதம் அபிதாஸ்யதி இதி? உச்யதே—பக்திம் மயி பராம் க்ருத்வா "பகவதஃ பரமகுரோஃ ஶுஶ்ரூஷா மயா க்ரியதே" இத்யேவம் க்ருத்வா இத்யர்தஃ | தஸ்ய இதம் பலம்—மாமேவ ஏஷ்யதி முச்யத ஏவ | அஸம்ஶயஃ அத்ர ஸம்ஶயஃ ந கர்தவ்யஃ || ௬௮ ||

கிஞ்ச—

௬௯. ந ச தஸ்மாந்மநுஷ்யேஷு கஶ்சிந்மே ப்ரியக்ருத்தமஃ |
பவிதா ந ச மே தஸ்மாதந்யஃ ப்ரியதரோ புவி ||

ந ச தஸ்மாத் ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயக்ருதஃ மநுஷ்யேஷு மநுஷ்யாணாம் மத்யே கஶ்சித் மே மம ப்ரியக்ருத்தமஃ அதிஶயேந ப்ரியகரஃ, அந்யஃ ப்ரியக்ருத்தமஃ, நாஸ்த்யேவ இத்யர்தஃ வர்தமாநேஷு | ந ச பவிதா பவிஷ்யத்யபி காலே தஸ்மாத் த்விதீயஃ அந்யஃ ப்ரியதரஃ ப்ரியக்ருத்தரஃ புவி லோகேऽஸ்மிந் || ௬௯ ||

௬௮. எவன் என்னிடத்து மேலான பக்தி செய்து இந்தப் பரம ரஹஸ்யத்தை எனது பக்தர்கட்கு உரைப்பானோ, (அவன்) என்னை அடையவே அடைகிறான்; ஸம்சய மில்லை.

உயர்ந்த உறுதியான நன்மைக்குப் பயன்படுவதாய், கேசவன் அர்ஜுனன் இவரது சம்பாஷணையாகிய மிக்க ரஹஸ்யமான கீழ்க்கூறிய இந்நூலை, என்மீது பக்தியுள்ளவரிடத்து எவன் உரைப்பானோ, அதாவது, நூலையும், நூற்பொருளையும் நான் உன்னிடத்து (உணர்த்தி நிலைப்படுத்தியது)போல, (எனது பக்தரிடத்து உணர்த்தி) நிலைப்படுத்துவானோ, (அவன் முக்தியைப் பெறுவான். மத்பக்தேஷு என) பக்தியைப் பின்னும் கூறியதனால் - (ஒருவன்) சாஸ்திரோபதேசத்தைப் பெறுதற்கு பக்தியொன்று மாத்திரத்தாலே தக்கோனாகிறான் எனத் தெரிகின்றது.—எவ்வாறு உரைப்பான்? என்பது.—கூறுவோம்: —"(நான் பகவானுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிவிடையானது, கீதையையும் கீதாப்பொருளையும் பகவத்பக்தர்கட்கு உணர்த்தவேண்டுமென்பது. ஆகவே,) பரமகுருவான பகவானுக்கு நான் (அந்தப்) பணிவிடையைச் செய்கின்றேன்" என இத்தகைய மேலான பக்தியை என்னிடத்துச் செய்து என்க. அவனுக்கு இது பயன்:—என்னை அடையவே அடைகிறான், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) தப்பவே தப்புகிறான் (என்பது). இதிலே ஸம்சயம் கொள்ளவேண்டாம். (௬௮)

மேலும்,

௬௯. மனிதரில் அவனைக்காட்டிலும் எனக்குப் பிரியமான காரியத்தைச் செய்பவன் ஒருவனும் இல்லை; அன்றியும், அவனைக்காட்டிலும் எனக்குப் பி வேறொருவனும் பூமியிலே இருப்பானில்லை.

அவனைக்காட்டிலும் - சாஸ்திரஸம்பிரதாயத்தைச் செய்ப மனிதரில் - இப்பொழுதுள்ள மனிதரில். இருப்பானில்லை - வருங்கா பிரியமானவன் - பிரியமான காரியத்தைச் செய்பவன். பூமியிலே - இ

योऽपि—

७०. अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः ।
ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ॥

अध्येष्यते च पठिष्यति यः इमं धर्म्यं संवादरूपं ग्रन्थमावयोः, तेन इदं कृतं स्यात् । ज्ञानयज्ञेन—विधिजपोपांशुमानसानां यज्ञानां ज्ञानयज्ञः मानसत्वात् विशिष्टतमः इत्यतः तेन ज्ञानयज्ञेन गीताशास्त्रस्य अध्ययनं स्तूयते; फलविधिरेव वा, देवतादिविषयज्ञानयज्ञफलतुल्यमस्य फलं भवतीति—तेन अध्ययनेन अहमिष्टः पूजितः स्यां भवेयमिति मे मम मतिः निश्चयः ॥ ७० ॥

अथ श्रोतुः इदं फलम्—

७१. श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपि यो नरः ।
सोऽपि मुक्तः शुभाँल्लोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणाम् ॥

श्रद्धावान् श्रद्दधानः अनसूयश्च असूयावर्जितः सन् इमं ग्रन्थं शृणुयादपि यो नरः—अपिशब्दात् किमुत अर्थज्ञानवान्—सोऽपि पापात् मुक्तः शुभान् प्रशस्तान् लोकान् प्राप्नुयात् पुण्यकर्मणाम् अग्निहोत्रादिकर्मवताम् ॥ ७१ ॥

கீதாபாராயணத்தின் பயன்.

மற்றும், எவன் (கீதைக்கு அர்த்தம் தெரியாதவனோ),

௭௦. தர்மத்தினின்றும் தவறாததான நம்மிருவருடைய இந்தச் சம்பாஷணையை எவன் படிப்பானோ, அவனால் "நான் ஞானமாகிய யஜ்ஞத்தால் பூஜிக்கப்பட்டவனாவேன்" என்பது எனது கொள்கை.

சம்பாஷணையை - சம்பாஷணையாகிய இந்நூலை. அவனால் இது[ஞானயஜ்ஞம்], செய்யப்பட்டதாகின்றது. ஞானமென்னும்யஜ்ஞமானது - விதி, ஜபம், உபாம்சு, மாநஸம் என்ற யஜ்ஞங்களுள் மாநஸமாதலால் மிகச் சிறந்தது. ஆகவே, கீதாசாஸ்திரத்தைப் படித்தலானது அந்த ஞானயஜ்ஞமாகப் பாராட்டப்படுகின்றது. (விதி யஜ்ஞம் - சரீரத்தாற்செய்யப்படும் ப்ரஹ்மயஜ்ஞாதிகளால் தொழுதல். ஜப யஜ்ஞம் - உரத்து உச்சரிக்கப்படும் பாராயணாதிகளால் தொழுதல். உபாம்சு யஜ்ஞம் - பிறர்க்குக் கேளாதபடி வாய்க்குள்ளாகவே உச்சரிப்பதனால் தொழுதல். மாநஸ யஜ்ஞம் - மனத்தால் தியானித்துத் தொழுதல்.)

அல்லது, (இத்திருவாக்கானது) பயனைவிதிப்பதாகவே (அமையும். யாதெனின்,) ஒருதெய்வம்முதலியவற்றைப்பற்றிய ஞானயஜ்ஞத்தினுடைய, அத்தெய்வம் முதலியவற்றை உபாஸிப்பதனுடைய பயனுக்குச் சமமான (பயன் கீதாசாஸ்திரத்தைப் படிப்பதனால்) இவனுக்கு உண்டாகின்றது என்பது. கொள்கை - நிச்சயம். (௭௦)

கீதாசாஸ்திரத்தைக் கேட்பவனுக்குப் பயன்.

இனி, கேட்பவனுக்கு இது பயனும் :

௭௧. எந்த மனிதன் நம்பிக்கையுள்ளவனாய், இடக்குப்பேசுதலில்லாதவனாய் (இந்நூலை)க் கேட்கவாவது செய்வானோ, அவனுங்கூட விடுபட்டவனாய் நல்வினையுள்ளவருடைய நல்ல லோகங்களை யடைவான்.

"ஆவது" என்னும்சொல்லினால், அர்த்தஞானமுள்ளவனைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ என்க. விடுபட்ட - பாவத்தினின்றும் நீங்கிய. நல்வினையுள்ளவருடைய - அக்நிஹோத்ரம்முதலிய கர்மங்களைச்செய்தவருடைய. (௭௧)

शिष्यस्य शास्त्रार्थग्रहणाग्रहणविवेकबुभुत्सया पृच्छति । तदग्रहणे ज्ञाते पुनः ग्राहयिष्यामि उपायान्तरेणापि इति प्रष्टुः अभिप्रायः । यत्नान्तरं च कृत्वा शिष्यः कृतार्थः कर्तव्यः इति आचार्यधर्मः प्रदर्शितो भवति —

७२. कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा ।
कच्चिदज्ञानसंमोहः प्रणष्टस्ते धनञ्जय ॥

कच्चित् किम् एतत् मया उक्तं श्रुतं श्रवणेन अवधारितं पार्थ त्वया एकाग्रेण चेतसा चित्तेन ? किं वा अप्रमादतः ? कच्चित् अज्ञानसंमोहः अज्ञाननिमित्तः संमोहः अविविक्तभावः अविवेकः स्वाभाविकः किं प्रणष्टः — यदर्थः अयं शास्त्रश्रवणायासः तव, मम च उपदेष्टृत्वायासः प्रवृत्तः — ते तव धनञ्जय ॥ ७२ ॥

अर्जुन उवाच ॥

७३. नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाच्युत ।
स्थितोऽस्मि गतसन्देहः करिष्ये वचनं तव ॥

नष्टः मोहः अज्ञानजः समस्तसंसारानर्थहेतुः, सागर इव दुरुत्तरः । स्मृतिश्च आत्मतत्त्वविषया लब्धा — यस्याः लाभात् सर्वहृदयग्रन्थीनां विप्रमोक्षः — त्वत्प्रसादात् तव प्रसादात् मया त्वत्प्रसादम् आश्रितेन अच्युत । अनेन मोहनाशप्रश्नप्रतिवचनेन सर्वशास्त्रार्थज्ञा-

---

தமது உபதேசத்தை அர்ஜுனன் கிரகித்துக்கொண்டானோ என்று பகவான் நிச்சயித்தல்.

மாணாக்கன் நூற்பொருளை உணர்ந்ததையும், உணராமையையும் தெளிவாய் அறியவேண்டி வினவுகின்றார். ஆனால், அதனை உணராமையை அறிந்தால், வேறோர்வழியாலும் உணர்த்துவேன் என்பது, வினவுவோன் கருத்து. அன்றியும், வேறோர் முயற்சி கொண்டு சிஷ்யனைக் கிருதார்த்தனாகச் செய்யவேண்டும் (மாணாக்கன் நூற்பொருளை அறிந்து ஈடேறுமாறு ஆசிரியன் மறுபடியும் முயலவேண்டும்) என குருவின் ஒழுக்கம் காட்டப்பெற்றதாகின்றது :

௭௨. பார்த்த! உன்னால் இது, ஒருப்பட்ட மனத்தோடு கேட்கப்பட்டதா? தனஞ்ஜய! உனது அஜ்ஞானமயக்கம் தீர்ந்திட்டதா?

பார்த்த! யான் கூறியதை, ஒருப்பட்ட ஒரேகருத்தோடு தடுமாற்றமில்லாது கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டனையா? அறிவின்மையினாலான மயக்கமானது, பகுத்தறிவின்மையானது, இயற்கையாயுள்ள அவிவேகமானது உனக்கு அழிந்திட்டதா? அ(து தொலை)தற்காகவன்றோ, நூலைக் கேட்பதிலே உனக்கு இப்பிரயாசமும், உபதேசிப்பதிலே எனக்கு இப்பிரயாசமும் ஆகியுள்ளன. (௭௨)

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

௭௩. மயக்கம் தீர்ந்துளது; அச்யுத! உமது அருளினாலே என்னால் நினைவு கூர்தலும் அடையப்பெற்றுளது. (நான்) நிலைத்தவனாய், ஸந்தேகம்போனவனாய் இரு- கின்றேன்; உமது திருவாக்கைச் செய்வேன்.

மயக்கம் - அஜ்ஞானத்தாலானது, **ஸம்ஸார**அநர்த்தங்கட்கெல்லாம் ஏ மானது, கடல்போல கடத்தற்குஅரியது. **நினைவுகூர்தல்** - எதனைப் பெ நெஞ்சத்துமுடிச்சுக்களெல்லாம் முற்றும் அவிழ்ந்திடுதலாகின்றதோ, (அ **உண்மையினைப்பற்றிய நினைவு. என்னால்** - உமது அருளைப் பெற்றவ தீர்தலைப்பற்றிய இவ்வினாவிடைகளால்-" நூற்பொருள்முழுதையும் அ

नात्मा संसारित्वेनेति निश्चितं ज्ञातं भवति, यतः ज्ञानस्य मोहनाशः स्मृतिलाभश्च फलं भवति। तथा च श्रुतौ "अनात्मविच्छोचामि" इति उपन्यस्य आत्मज्ञानेन सर्वग्रन्थीनां विप्रमोक्षः उक्तः। "भिद्यते हृदयग्रन्थिः" "तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः" इति च मन्त्रवर्णात्। अथ इदानीं त्वच्छासने स्थितः अस्मि गतसन्देहः मुक्तसंशयः। करिष्ये वचनं तव। अहं त्वत्प्रसादात् कृतार्थः, न मे कर्तव्यम् अस्ति इत्यभिप्रायः ॥ ७३ ॥

परिसमाप्तः शास्त्रार्थः। अथ इदानीं कथासम्बन्धप्रदर्शनार्थं सञ्जयः उवाच—

सञ्जय उवाच ॥

७४. इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः।
संवादमिममश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणम् ॥

इति एवम् अहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः संवादम् इमं यथोक्तम् अश्रौषं श्रुतवानस्मि अद्भुतम् अत्यन्तविस्मयकरं रोमहर्षणं रोमाञ्चकरम् ॥ ७४ ॥

तं च इमम्—

७५. व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम्।
योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ॥

இவ்வளவேதான்" என முடிபாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது; (அதாவது)-அந்த அறிவினால் "மயக்கம்தீர்தலும், ஆத்மாவை நினைவுகூர்தலைப் பெறுதலும்" என்பது. அவ்வாறே, சுருதியினுள் "ஆத்மாவை யறியாதவனாய் வருந்துகின்றேன்" எனத்தொடங்கி, ஆத்ம அறிவினால் முடிச்சுக்களெல்லாம் முற்றும் அவிழ்ந்திடுதல் கூறப்பட்டிருக்கின்றது (சா - எ - க - ந, உ௬ - உ). "நெஞ்சத்துமுடிச்சுத் தெறித்திடுகின்றது" (மு - உ - உ - அ), "ஒன்றாயுள்ளதைக் காண்பவனுக்கு அங்கு மயக்கமேது? வருத்தமேது?" (ஈ - எ) என்பதும் மந்திரவர்ணமாம். இனி, நான் இப்பொழுது உமது கட்டளையில் நிலைத்தவனாய் ஸம்சயம்நீங்கியவனாய் இருக்கின்றேன். உமது திருவாக்கைச் செய்வேன்: நான் உமது அருளினால் கிருதார்த்தனாக (வாழ்க்கையின் பயனை அடைந்தவனாக இருக்கின்றேன்); நான் செய்யவேண்டியது இல்லை என்பது கருத்து. (எந)

பகவானையும், அவரது உபதேசத்தையும் ஸஞ்ஜயன் கொண்டாடுதல்.

நூற்பொருள் முடிவுற்றது. இனி, இங்ஙனம் கதைத்தொடர்ச்சியைக் காட்ட ஸஞ்ஜயன் கூறலாயினன்:

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான்:

இவ்வாறு நான் வாஸுதேவனுக்கும் பெருந்தகைமையுள்ள பார்த்தனுக்கு இந்த அத்புதமான மயிர்க்கூச்செறியும் சம்பாஷணையைக் கேட்டிருக்

இந்த - கீழ்க்கூறிய அத்புதமான - மிக்க ஆச்சரியத்தை விளைக்கின்ற. (எச)

இனி, அந்த இதனை (நான் எதனால் கேட்டிருக்கின்றேன் எனில்)—

எரு. வியாசரது அருளினால், கேட்டிருக்கின்றேன்: யோகேச்வரனை கிருஷ்ணனிடத்தினின்றும் மிக்க ரஹஸ்யமான இந்த மேலான யோகத்தைத் தாமே சொல்ல (நான்) நேரே கேட்டிருக்கின்றேன்.

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌲𑌾𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍—𑌯𑍋𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌃— 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌯𑌾 ॥ ௭௫ ॥

௭௬. 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑌿𑌮𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥

𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑌿𑌮𑌮𑍍 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௭௬ ॥

௭௭. 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ ௭௭ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 —

௭௮. 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮 ॥

வியாசரது அருளினால் - அவரிடத்தினின்றும் திவ்யமான கண்ணைப் பெற்றதனால். யோகத்தை - ஸம்பாஷணையை ; (கர்மயோகம் முதலிய) யோகத்தைத் தருவதனால், நூலும் யோகம் எனப்பட்டது. அல்லது, இந்த ஸம்பாஷணையை (சித்தவிருத்திகளைத் தடுப்பதாகிய) யோகமாகவே கொள்ளலாம் ; அதற்கு இது துணையாகலின். யோகீச்வரன் - யோகத்தை அருளுபவன் ; அவனது அருளினாலன்றோ கர்மயோகம் முதலியனவும், அவற்றது பயன்களும் கைகூடும்.—அ.) தாமே : (நான் கேட்டிருப்பது கண்ணன்) பரம்பரையாக அன்று. (௭௫)

௭௬. அன்றியும், அரசனே ! கேசவார்ஜுனர்களுடைய இந்த அத்புதமான புண்ய ஸம்பாஷணையை நினைத்துநினைத்து அடுத்தடுத்து மகிழ்கின்றேன்.

அரசனே - திருதராஷ்டிரனே ! நினைத்து நினைத்து - ஒவ்வோர் க்ஷணமும் நினைத்து நினைத்து. புண்ய - கேட்டல் மாத்திரத்தாலே பாவத்தைப் போக்குகின்ற. இதனைக் கேட்டுக் கணந்தோறும் மகிழ்வுறுகின்றேன். (௭௬)

௭௭. இன்னும், ஹரியினுடைய அந்த அத்புதமான வடிவையும் நினைத்துநினை-த்து எனக்கு ஆச்சரியம் அதிகமாகின்றது; அரசனே ! மீண்டும்மீண்டும் மகிழ்கின்றே
வடிவை - விச்வரூபத்தை.

அதிகமாக (விரித்துரைப்பதனால்) என்ன ?—

௭௮. எங்கே யோகேச்வரனான கிருஷ்ணன் இருக்கின்றானோ, ஏந்தியபார்த்தன் இருக்கின்றானோ, அங்கே லக்ஷ்மியும், வெற்றியும், ஆக்-
கிலைத்தவை : (என்பது) எனது எண்ணம்.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃—𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌬𑍀𑌜𑌸𑍍𑌯—𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃, 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌃 𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃, 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃, 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌯𑌃, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌮 𑌇𑌤𑌿 || ௭௮ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸ ரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே மோக்ஷஸந்யாஸயோகம் என்னும் பதினெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

எங்கே - எந்தப் பக்கத்திலே. யோகேச்வரன் - எல்லாயோகங்களையும் ஆளுபவன்; யோகங்களெல்லாவற்றினுடைய விதையானது அவனிடத்தினின்றும் உண்டாகின்றமையால் என்க [ஞானயோகம்முதலிய யோகங்களெல்லாவற்றிற்கும் வித்துக்களாகிய ஞானம் வைராக்கியம் முதலியன அவனது அருளினலன்றி அமையமாட்டாவாதலால் என்றபடி]. வில்லையேந்திய - காண்டீவமென்னும்வில்லையுடைய. அங்கே - பாண்டவருடைய அப்பக்கத்திலே. ஆக்கம் - லக்ஷ்மியின் பெருக்கம். நிலைத்தவை- பிறழாதவை.—எனது அபிப்பிராயம் இப்படிப்பட்டது என்க. (௭௮)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பண மஸ்து ;

ஓம் தத் ஸத்.

(கீதாசாஸ்திரம் முற்றுப்பெற்றது.)

அநுபந்தக் குறிப்பு

(223, 224, 249 - ஆம் பக்கங்களில் குறிக்கப்பட்ட யோகமார்க்கமானது, விசாரத்தோடமைந்து தியான யோகத்தைப் பெரும்பான்மையும் தழுவிய ஞான நிஷ்டையாம். சிரவணம் முதலியவற்றைச் செய்யவல்லுயினும், பரிசுத்தமான புத்தி நுட்பமில்லாதவன் இதனைக் கைக்கொள்ளுகிறு னென்க. இனி ஆசார்யன் உபதேசித்த பொருளைக் கேட்டு, அதனைத் தனது புத்தியினால் ஆராய்ச்சிசெய்யமாட்டாது, நம்பிக்கையொடு கூடி, அஷ்டாங்கயோகத்தைக் நாடி, அந்த நிர்க்குணப்பொருளை, பஞ்சதசியினுள் தியானதீபத்துள் கூறியவாறு தியானித்தலாகிய யோகமார்க்கமானது, உபாஸனையாம்; ஞானநிஷ்டையன்று. யோகப்ரஷ்ட னென்பான் - ஞானநிஷ்டையினின்றும் தவறியவன்; உபாஸனையினின்றும் தவறியவன் அல்லன். ஏனெனில், உபாஸனை வேறு; ஞானம் வேறு. எனவே, விசாரத்தோடமைந்த யோகமார்க்கத்திற்கும், அஃதில்லாத வெறும் யோகமார்க்கத்திற்கும் இவ்வாறு வேறுபாடு கண்டு கொள்க. இதனை வேதாந்தபோதினிப் பதிப்பு பஞ்சதசியினுள் தியானதீபத்தில் விரிவாகக் காணலாம்.)

குறிப்பெழுத்துக்களின் விவரம்.

ஆ = ஆனந்தகிரி.
ஈ = ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்.
கட = கடோபநிஷத்.
கே = கேநோபநிஷத்.
கௌ = கௌஷீதகி உபநிஷத்.
ச்வே = ச்வேதாச்வதரோபநிஷத்.
ச - ப = சதபத ப்ராஹ்மணம்.
சா = சாந்தோக்ய உபநிஷத்.
சாரீ = சாரீரக பாஷ்யம்.
ஜா = ஜாபாலோபநிஷத்.
தை = தைத்திரீயோபநிஷத்.
தை - ஆ = தைத்திரீய ஆரண்யகம்.
தை - உப = தைத்திரீய உபநிஷத்.
தை - ஸம் = தைத்திரீய ஸம்ஹிதா.
தை - ப்ரா = தைத்திரீய ப்ராஹ்மணம்.
ப்ர = பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்.
பி = பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்.
பிரு = பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்.
பு - ஸூ = புருஷஸூக்தம்.
போ = போதாயந தர்மஸூத்ரம்.
ம = மதுஸூதனஸரஸ்வதி.
ம - அச்வ = மஹாபாரதம், அச்வமேதபர்வம்.
மகா - சா - மோ = மகாபாரதம், சாந்திபர்வம், மோக்ஷதர்மம்.
மநு = மநுஸ்ம்ருதி.
ம - சா = மஹாபாரதம், சாந்திபர்வம்.
ம - ஸ்திரீ = மஹாபாரதம், ஸ்திரீபர்வம்.
மு = முண்டகோபநிஷத்.
மோ = மோக்ஷதர்மம் (மஹாபாரதம்).
யா - உப = யாஜ்ஞிகி உபநிஷத்.
யோ - சா = யோகசாஸ்திரம்.
ருக் = ருக் வேதம்.
வி = விஷ்ணு புராணம்.
வே = வேதாந்த தர்சநம் [ப்ரஹ்மஸூத்ரம்].

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
55	5	உபவாஸ	உப:வாஸ
67	29	முயற்ல்யால்	முயற்சியால்
168	16	யதுநபஷாநாஸ	யதுநபஷ்டாநாஸ
175	6	கரோநி	கரோதி
181	8	நிஷா	நிஷ்டா
200	36	வெறுய்	வேறுய்
204	21	இற்யகை	இயற்கை
205	14	வ்ராஸாஜ்ஞா தா	வ்ராஸாஜ்ஞாத்தா
206	4	ஐதயஃ அல்லது ஐதயஷ்டஃ	ஐத்ரயஷ்டஃ
,,	12	உஜ்ஞம்ஸாஉயி	உஜ்ஞம்ஸ்யாஉயி
211	20	யோத்தை	யோகத்தை
224	20	ஞானயோகத்தை	ஞானயோகப்பயனை
252	14	ஷணாஸம்	ஷண்ணாஸம்
,,	15	யாவஜ்ஜவம்	யாவஜ்ஜீவம்
253	7	நாவபவஞி	நாவ்நபவஞி
,,	8	வபநஜஷ்ந	வபநஜஷ்ந்த
269	33	அனுபவிப்வேன்	அனுபவிப்பேன்
270	1	நிஷா	நிஷ்டா
298	7	யெநகுநாஉஷி	யெநகுநாஉஷ்டி
309	1	உஸஷ்யாஉஸ	உஸஷ்யாஉாஸ
330	5	ஜ்யேஷ்ட வவஷ்டம்	ஜ்யேஷ்ட வகுவஷ்டம்
333	23	வடித்தை	வடிவத்தை
335	29	இறந்தபுன்பு	இறந்தபின்பு
336	5	விஶேஸ்வாரஸ்ய	விஶ்வேஸ்வாரஸ்ய
346	2	ஹமெதஷி	ஹிமெதஷீ
353	12	வெதி	வெத்தி
368	15	செய்துக்கொண்டு	செய்துகொண்டு
391	22	அறிதற்குஅறிய	அறிதற்கு அரிய
397	26	யொருள்கொள்க	பொருள்கொள்க
420	20, 21	முதலியதற்றை	முதலியவற்றை
,,	34	ஏற்றகொள்ள	ஏற்றுக்கொள்ள
422	23	பெரிய சிரிய	பெரிய சிறிய
425	21	பாராத	பாரத

குறிப்பு.—இவற்றுள், பெரும்பாலன சில பிரதிகளில்மாத்திரம் காணப்படுகின்றன.